

Coperta 1: Ei sunt aici! Nu contează cum arată, important este că sunt prezenţi şi foarte activi în viaţa noastră!

Coperta 4: In anul 2010, la Congresele şi Simpozioanele de Ştiinţe Nonconvenţionale şi Psihotronică de la Moscova (Federaţia Rusă), Sevastopol (Ucraina) şi Nicola Tesla Fest de la Novi Sad, (Voievodina, Serbia), dr. Emil Străinu a obţinut 4 (patru) medalii de aur cu lucrările prezentate în domeniul psihotronicii.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României,
EMIL STRĂINU
(De)conspiraţia tăcerii / Singur printre extratereştri – *Studii şi cercetări nonconvenţionale* / General dr. Emil Străinu, Bucureşti
Editura TRIUMF, 2010

ISBN 978-973-7634-34-4

Dr. EMIL STRĂINU
Coordonator Colecţie
Stranger Secret Files

(DE)CONSPIRAŢIA TĂCERII
SINGUR PRINTRE EXTRATEREŞTRI
STUDII ŞI CERCETĂRI NONCONVENŢIONALE

EDITURA TRIUMF

2010

CUVÂNT ÎNAINTE

Aveţi în faţă cel de-al zecelea volum al Colecţiei ***Stranger Secret Files,*** colecţie ce a dorit să se constituie într-un experiment publicistic, în care şi cititorii să fie o parte activă, unii dintre ei contribuind la actul de cultură iniţiat, nu numai prin lectură, sugestii şi observaţii constructive, pertinente, ci şi prin colaborare directă, deoarece un număr important de materiale trimise spre publicare de către unii dintre dumneavoastră au văzut lumina tiparului în volumele colecţiei.

Cărţile acestei colecţii, apărute cu o frecvenţă de trei pe an, au acoperit segmente ale zonei cercetărilor neconvenţionale, necunoscute, atipice sau mai puţin promovate la noi, evidenţiindu-se date şi informaţii accesibile publicului cititor, în premieră absolută în mass-media românească.

După publicarea şi difuzarea acestei lucrări, vom realiza o analiză asupra modului de percepţie a Colecţiei ***Stranger Secret Files*** în rândul publicului cititor şi vom hotărî calea de urmat pentru viitor. Apărută şi dezvoltată, chiar în condiţiile crizei economice cu care ne confruntăm, Colecţia s-a emis în condiţii bune şi s-a impus pe piaţa editorială actuală, unde lupta pentru supravieţuire a cărţii este deosebit de acerbă.

Am primit multe „sfaturi binevoitoare şi „atenţionări” pentru ca unele materiale din prezenta colecţie (inclusiv din volumul de faţă) să nu fie publicate, să nu ajungă la cititori. Unii m-au avertizat pentru conţinutul „incendiar”, „exploziv”, „periculos” „subversiv” al unor capitole sau părţi din lucrări,

cerându-mi-se în mod expres şi imperativ o „autocenzură informaţională” a cărţilor.

Volumul de faţă este unul cu totul special, datele şi informaţiile prezentate fiind riguros selecţionate după criterii precise, obiective şi de actualitate[1], uneori unele dintre ele fiind inedite pentru cititori.

Fiind învăţat cu acest gen de reacţii şi din emisiunile de televiziune pe care le-am realizat[2] sau le promovez în prezent, **am considerat că informaţiile de orice fel, care nu sunt clasificate sau interzise publicării prin lege, pot circula fără probleme şi sunt folositoare informării publicului larg.**

În calitate de autor şi coordonator, precizez că nici acest volum (ca de altfel toate volumele apărute sub semnătura mea în Colecţia *Stranger Secret Files*) nu face excepţie, fiind efectiv saturat cu date şi informaţii spectaculoase despre domeniile abordate.

În acest nou volum, am dat şi foarte multe adrese de e-mail, link-uri, cele mai multe necunoscute la noi, pentru ca cititorii să se informeze în detaliu despre problemele puse în discuţie. Mulţumim pe această cale tuturor colaboratorilor Colecţiei *Stranger Secret Files* şi îi aşteptăm în număr cât mai mare alături de noi.

Conţinutul acestei cărţi este un semnal şi un test pentru modul cum cititorii receptează zona cunoaşterii neconvenţionalului, care, iată, ne afectează direct zi de zi pe fiecare dintre noi.

Sper ca şi prezenta carte să fie o lectură plăcută

1

2*1* Unele date şi informaţii, chiar dacă nu sunt de ultimă oră, sunt necunoscute până acum cititorilor români.

2 ***Zidul tăcerii*, la Televiziunea Sigma, 2004-2008, *Conspiraţia tăcerii,*** Canalul de Televiziune N 24 Plus.

pentru cititori, să deschidă noi canale de informare şi documentare, să aducă noi breşe în zidul ce înconjoară Conspiraţia Tăcerii, care se pare că în prezent, în loc să cedeze, are tendinţe de amplificare a secretomaniei şi de radicalizare a dirijării informaţiei pe paliere şi pe „zone ordonate”.

Colecţia **Stranger Secret Files reprezintă o poartă sigură spre (De)Conspirarea... Conspiraţiei Tăcerii!!!**

Dr. Emil Străinu emilstrufo@gmail.com
Directorul Centrului de Studii şi Cercetări Psihotronice şi Ufologice

Stranger Secret Files
Nr. 010 – A
(DE)CONSPIRAŢIA TĂCERII
NSA[3]
NASA[4]
CIA[5]
DIA[6]
FBI[7]
ONI[8]
— Documents

„SINGUR”

---

3 [3] National Securit Agency - Agenţia Naţională de Securitate.
4 [4] National American Space Agency - Agenţia Astronautică Spaţială
5 [5] Cental Intelligence Agency - Agenţia Centrală de Informaţii.
6 [6] Defence Intelligence Agency - Agenţia de Informaţii a Apărării SUA.
7 [7] Federal Bureau Investigations - Biroul Federal de Investigaţii.
[8] Office of Naval Intelligence.
8

PRINTRE EXTRATEREŞTRI

Este foarte probabil ca pentru unii dintre dumneavoastră unele dintre datele şi informaţiile ce urmează a fi prezentate în acest studiu să nu fie noi… Corect! Dar aş dori să urmăriţi până la capăt contextul şi conotaţiile pe care le au faptele expuse în păienjenişul de evenimente care li s-au succedat, urmările imediate, consecinţele pentru prezent şi, mai ales, pentru viitor! Un viitor care se anunţă cam tulbure, agitat şi… incert!

Legătura dintre evenimentele cvasicunoscute şi Cultura Teoriei Conspiraţiei vor da o privire şi o interpretare pe care fiecare dintre cititori o va hotărî în funcţie de orizontul conşiinţei fiecăruia.

Dar, atenţie la nuanţe şi (deşi studiul este foarte explicit) încercaţi să citiţi şi printre rânduri. **Veţi găsi şi o „cheie”** care **vă** va umple de uimire sufletul şi vă va mulţumi setea de cunoaştere a unei părţi din secretele unor zone ale mişcărilor oculte!

Nu trebuie decât puţină atenţie şi să vă deschideţi sufletul spre cunoaştere, să rezonaţi cu faptele şi evenimentele!

În cele ce urmează vom prezenta o conspiraţie a tăcerii legată de proiecte strict secrete, unele dintre cele mai importante din istoria SUA şi a lumii!

Recentele dezvăluiri din presa americană, prilejuite şi de desecretizarea unor fapte petrecute cu 30 de ani în urmă, stau la baza elaborării acestei lucrări. Chiar şi astăzi, unele fapte ce vor fi prezentate în continuare stau sub acoperirea confidenţialităţii, cu costuri foarte mari din partea guvernului american. Conspiraţia despre care vorbim are în

centru un proiect despre care ştiu numai preşedintele american și câţiva consilieri ai acestuia, membri ai Ministerului Apărării al SUA, NSA[9]

DIA[10]

CIA[11]

FBI și Consiliul de Securitate Naţională.

Importanţa acestui subiect este legată și de posibilitatea ca evenimentele legate de acesta să altereze cursul vieţilor noastre.

Mulţi dintre militarii legaţi într-o anumită măsură, mai mare sau mică, de acest proiect au fost supuși unui control deosebit, iar cei ce au vorbit presei au fost supuşi persecuţiei, astfel că mulţi dintre aceştia au retractat cele afirmate. Pentru a nu afla alte fapte legate de acest secret, unii militari au fost chiar concediaţi[12]

Bineânţeles, odată cu concedierea, au semnat o serie de declaraţii pe propria răspundere privind nedivulgarea în continuare a faptelor la care au fost martori în timpul serviciului militar activ. Urmărirea și controlul acestor persoane s-au extins mulţi ani după trecerea în rezervă, **deoarece se consideră că au foarte multe informaţii despre ceea ce s-a întâmplat.**

Acest secret, care ar putea fi numit decepţia finală, cuprinde faptul că vizitatori din spaţiul extraterestru nu numai că au pus piciorul pe această planetă şi că au furnizat o serie de date ştiinţifice şi tehnologice într-o cooperare cu armata americană, dar şi că, de mai mulţi ani, și-au construit baze pe pământ.

---

9 National Security Agency - Agenţia Naţională de Securitate.

10 Defence Intelligenge Agency - Agenţia de Informaţii a Apărării.

11 Central Intelligence Agency - Agenţia Naţională de Securitate.

12 Concedierea, adică „trecerea în rezervă“.

Câteva grupuri de extratereştri au intrat în legătură cu liderii americani, care, la rândul lor, au fost invitaţi să viziteze lumile acestora. Extratereştrii au fost bine primiţi aici, unde continuă să trăiască sub ochii noştri în cea mai strictă securitate.

Totul a început în 1947, când o navă extraterestră s-a prăbuşit lângă Roswell, statul New Mexico, iar câţiva membri ai echipajului au pierit în accident. De asemenea, se crede că la începutul celui de-al doilea război mondial, Hitler a pus mâna pe o navă extraterestră de forma unei farfurii zburătoare[13]

Asul în pilotaj John Lear, fiul fondatorului companiei aviatice Lear, cel care a câştigat orice concurs aviatic la care a participat, este printre puţinii care au spart zidul tăcerii. Datorită unor relaţii *back door* cu CIA şi alte agenţii militare, pentru care a realizat mai multe misiuni, acesta a putut întâlni personaje-cheie care aveau imaginea completă a ceea ce se întâmpla sau urma să se întâmple.

Lear a afirmat – şi aceasta vine în confirmarea unor informaţii provenite din alte surse – că în prezent există pe pământ mai multe grupuri de extratereştri. Vom prezenta, în continuare, câteva informaţii dintr-un „Ghid al călătorului” prezentate de Lear despre EBE[14]

(se pronunţă *ibi).* Dar mai întâi cine este EBE?

William Rutledge a fost astronaut în anii ’70. Acesta a

---

13 **13 Pentru documentare şi aprofundarea subiectului, se mai pot consulta lucrările: *Un OZN pentru Hitler, Operaţiunea Elster, Fuhrerul şi arma finală,* toate apărute la Editura Solaris în 2009, Bucureşti.**

14 Extraterestrial Biological Entity - Entităţi biologice extraterestre.

15 United States Air Force - Forţele Aeriene ale SUA.

fost angajat de USAF[15]

care, în colaborare cu NASA[16]

execută şi misiuni secrete. După misiunile *Apollo 17* (decembrie 1972 – ultima aselenizare cunoscută de toată lumea) şi *Apollo 18* (care urma să aibă loc în iulie 1973 şi care a fost oficial anulată, dar care a avut loc în iulie 1975), au mai urmat alte două misiuni[17]

către Lună: *Apollo 19* (care a fost un eşec) şi *Apollo 20,* din august 1976, ambele fiind misiuni strict secrete[18]

lansate de la baza aeriană Vanderberg, California.

Scopul acestor două misiuni spaţiale secrete, rezultat al colaborării sovieto-americane, era atingerea părţii întunecate a Lunii (regiunea Delpot-Izak, foarte aproape de Craterul Ţiolkovschi[19]

) şi explorarea unui obiect uriaş descoperit de către misiunea *Apollo 15.*

Ce au găsit cosmonauţii misiunii *Apollo 20* (care avea ca şi logo nimic altceva decât o navă spaţială în formă de trabuc)? Din cele afirmate de Rutledge, s-a descoperit o uriaşă navă spaţială extraterestră, ciuruită în timp de către asteroizi de mici dimensiuni, care au lovit suprafaţa Lunii.

După calculele specialiştilor, nava pare să se fi avariat în urmă cu sute de ani. Uimitor însă a fost ce au descoperit în interior, printre numeroase pergamente scrise într-o limbă nepământeană: corpul aproape identic umanoid al unei femei extraterestre, cunoscută de atunci sub numele de EBE.

---

15 16 Agenţia Spaţială Naţională Americană.

16 17 Conform „Teoriei conspiraţiei".

17 18 Conform istoriei oficiale, lansarea navei Apollo 18 a constat în misiunea comună sovieto-americană, când s-a realizat cuplarea pe orbită a navelor spaţiale *Apollo* şi *Soiuz.*

18 19 Zona întunecată a Selenei invizibilă de pe Terra.

19

În sprijinul acestor lucruri, există fotografii oficiale ale NASA arhivate de LPI[20]

institut de cercetare care sprijină activitatea NASA şi care a făcut publice unele fotografii din aceeaşi zonă (partea nevăzută / misiune 20), prezentând la sol un obiect gigant în formă cilindrică, de trabuc.

Un scurt film postat pe Youtube prezintă pe EBE la bordul modulului Lunar, în drum spre Terra[21]

(Youtube/appollo 20/Mona Lisa).

Revenind la cele afirmate de Lear, acesta consideră că EBE provine din sistemul binar stelar Zeta Reticuli, care este vizibil numai din emisfera sudică şi care se află la 38 de ani lumină depărtare de Terra, având clasa spectral G2, identică cu a soarelui nostru.

Lear consideră că există trei tipuri de EBE[22]

(omuleţi gri[23]

).

Primul tip este de aproximativ 1 m înălţime, are capul mare, cu ochi mari, înclinaţi, având cultul tehnologiei, dar dispreţuind omenirea.

Al doilea tip prezintă multe asemănări cu primul, prezentând însă un alt aranjament al degetelor şi o altă conformaţie a feţei. Sunt mai avansaţi decât primul tip, sunt pasivi şi au sentimente bune. E posibil să nu aibă nevoie de alimente.

Al treilea tip prezintă buze subţiri. Se aseamănă cu

---

20 [20] LPI - Institutul de Cecercetări Planetare şi Lunare din Houston.

21 Intră pe Youtube / Apollo 20 / Mona Lisa.

22 Tipuri de entităţi biologice extraterestre.

23 Minimalizarea este deja forţată.

21

22

23

celelalte două tipuri, fiind supus acestora.

Conform altor surse, ar mai exista şi un alt tip de extratereştri, reprezentaţi de aşa-numiţii blonzi, de tip „suedezi sau nordici”. Aceştia sunt foarte asemănători oamenilor cu păr blond şi ochi albaştri. Respectă legea universală a noninterferenţei, pentru a-i ajuta pe pământeni. Vor interveni numai când activităţile omuleţilor gri vor avea efecte adverse în oricare parte a Universului.

Alte tipuri de extratereştri:

Tipul de extratereştri interdimensional conţine entităţi care pot avea mai multe forme[24]

Au o natură paşnică.

Piticii păroşi reprezintă extratereştri de 1, 2 m înălţime şi nu mai mult de 17 kg. Sunt păroşi, nu interferează cu fiinţele umane şi nu încearcă să rănească într-un anumit fel viaţa inteligentă.

Rasa foarte înaltă cuprinde indivizi asemănători oamenilor, cu înălțimea de 1, 8 m. Acționează împreună cu blonzii.

Clone create de omuleţii gri sunt asemănătoare blonzilor văzuţi împreună cu aceştia. Aceşti extratereştri sunt „reduşi mintal sau acţional”.

MIB[25]

poartă haine negre şi ochelari de soare, au pielea foarte palidă. Aceştia nu sunt conformi cu niciun patern normal acceptat. Sunt sensibili la lumina soarelui. Pot fi imagini holografice.

La început, la mijlocul anilor ’50, guvernul american trăia sub impresia falsă că toţi vizitatorii care

---

24 **Natură cameleonică.**

25 **Men in Black - Oameni în negru.**

proveneau din zone celeste erau prietenoşi cu civilizaţia noastră aflată în dezvoltare.

Imaginea „fraţilor din spaţiu", binevoitori şi prietenoşi cu pământenii, este exemplificată de cele relatate de George Adamski sau George Van Tassel.

Astfel, George Adamski[26]

care era cetăţean american de origine poloneză, relata despre întâlnirile sale cu extratereştrii, despre bunăvoinţa cu care aceştia l-au invitat în navele lor, iar apoi l-au lăsat să fotografieze.

Pe 20 noiembrie 1952, Adamski se afla împreună cu câţiva prieteni pe o şosea lângă oraşul Desert Center, statul California. Aceştia au putut vedea o navă extraterestră de mari dimensiuni, în formă de submarin. Având impresia că nava îl căuta pe el, Adamski a părăsit grupul.

Lângă el a aterizat o navă de mai mici dimensiuni, ce părea fabricată dintr-un metal translucid. Pilotul acesteia era un venusian numit Orton, care avea dimensiunea unui om obişnuit, cu părul lung şi blond, dar închis la culoare. Purta pantofi roşii. Orton comunica cu Adamski prin telepatie şi cu ajutorul mâinilor.

Prin anii '50, un anume George van Tassel era inspector de zbor la compania de aviaţie Lockheed. Sătul de viaţa urbană şi cu destui bani agonisiţi, ia hotărârea de a se muta, cu întreaga familie, în mijlocul sălbăticiei, în deşertul Mojave, la Giant Rock.

Cumpără câteva hectare de pământ (sau mai corect

---

26 **George Adamski era de fapt agent de influenţă al serviciilor secrete americane. A fost înmormântat la Washington, unde îşi dorm somnul de veci marile personalităţi ale Americii, de exemplu John F. Kennedy.**

spus de nisip!) şi închiriază, de la administraţia americana, o fostă pista de zbor a armatei, pe care o reamenajează şi o pune la dispoziţia turiştilor, amatori, ca şi el, de sălbăticie.

Afacerea mergea destul de bine şi „ranch-ul" lui Van Tassel avea destui vizitatori. Dar brusc, viaţa lui se schimbă când a fost contactat telepatic de entităţi extraterestre şi chiar a fost invitat să viziteze o navă extraterestră de către o entitate numită Solganda.

Povestea lui, dezvăluită de presă, face ca, aproape instantaneu, sute de oameni de pe întreg cuprinsul Americii să declare că au fost subiecţii unor întâlniri asemănătoare.

Intuitiv, Van Tassel îi invită pe toţi la Giant Rock, pentru a dezbate împreună aspectele problemei. Locul întâlnirii este o veritabilă „grotă", construită chiar lângă uriaşa stâncă de către fostul proprietar al terenului, pe nume Frank Critzer, un imigrant de origine germană care, bănuit de simpatii naziste, fusese linşat în timpul războiului de către localnici.

În 1954, peste o sută de persoane au răspuns invitaţiei lui Van Tassel, dar numai 25 dintre ele au putut fi găzduite în aşezămintele subterane ale „mişcării". Presa şi-a făcut cu prisosinţă datoria, mediatizând evenimentul pe toate canalele posibile, astfel încât, peste numai un an, numărul participanţilor bătea mia! De atunci, întrunirile nu au lipsit în niciun an, nici chiar după moartea, în 1979, a fondatorului mişcării, şi de fiecare dată participanţii sunt tot mai mulţi. Van Tassel a construit, cu banii primiţi de la sponsori în urma popularizării acţiunii sale, şi un mic, dar elegant observator astronomic.

Conferinţele au loc de fiecare dată după lăsarea întunericului, iar vorbitorii care s-au perindat prin faţa auditoriului de-a lungul anilor sunt nume celebre în lumea ufologică: Adamski George, Daniel Fry, George Hunt Williamson etc.

Adresându-se mulţimilor de pe o platformă improvizată în faţa imensei stânci, vorbitorii îşi descriau experienţele de „contactaţi", vorbind despre uriaşe „nave-mamă", despre entităţi eterice, despre omuleţi cenuşii, cu cap mare şi ochi bulbucaţi…

Iată un exemplu, venit din partea unui bărbat contactat, susţine el, de către fiinţe de pe o îndepărtată planetă:

„Eu sunt Knut, spune cu o voce sobră el – de fapt fiinţa care l-a contactat – şi vrea să transmită un mesaj oamenilor. Eu sunt Knut şi vă aduc iubire! „ Mesajul este universal valabil… Departe însă de insinuările unei „anumite părţi a presei" şi ale unor largi grupuri de oameni de ştiinţă, cum că festivalurile anuale de la Giant Rock ar fi o adunătură de şarlatani, se pare că ceva ciudat totuşi se întâmplă aici.

Mai ales în cadrul ultimilor ani, au fost fotografiate numeroase prezenţe inexplicabile, zburând deasupra oamenilor adunaţi aici. Şi lucrul acesta s-a întâmplat şi în cazul scepticilor!

Unul dintre aceştia, un profesor de fizică din Los Angeles, a reuşit să surprindă pe pelicula fotografică un astfel de obiect misterios plutind deasupra Observatorului ridicat de Van Tessel. Analizele efectuate au dovedit că orice urmă de trucaj sau contrafacere este exclusă.

Aceasta întâmplare a dat apă la moară

susţinătorilor „contactelor cosmice", revărsând totodată asupra lor un val de simpatie din partea opiniei publice americane. Astfel, într-un recent sondaj al prestigioasei „Flying Saucer Review", se arată că mai bine de trei sferturi dintre cei intervievaţi sunt convinşi ca adunările de la Giant Rock au într-adevăr scopul de a pregăti omenirea pentru contactul „oficial" cu fiinţe din alte lumi şi sunt benefice, pentru că, aşa cum susţin participanţii, graţie lor, asupra Pământului se revarsă energiile pozitive ale Cosmosului.

Chiar şi membri ai conducerii armatei americane afirmă că au participat la întâlniri tête-à-tête cu noii prieteni veniţi de departe.

În continuare, vom prezenta un caz care încă este ascuns în sertarele secrete ale Pentagonului. Este vorba despre unul dintre cele mai impresionante cazuri ale contactului cu alte civilizaţii, incidental în cauză implicând oficiali din Forţele Aeriene Americane, Biroul de Informaţii Navale şi CIA.

Până de curând conţinutul acestui dosar a fost bine ascuns şi categorisit ca TOP SECRET. Conținutul său a ajuns la scenaristul de film Robert Emenegger, care lucra pentru Sandler Institutional Films. Sursa acestor informaţii este lt. col. Robert Friend, de la USAF, fostul şef al proiectului Blue Book[27]

şi consilier al guvernului american pentru OZN-uri.

În 1948, Forţele Aeriene ale Statelor Unite au început îndosarierea raportărilor despre OZN-uri într-un dosar numit Project Blue Book (Proiectul Cartea Albastră). O serie de detecţii radar coincideau cu raportările de OZN-uri de lângă Aeroportul Naţional din

27 **Proiectul Cartea Albastră.**

Washington D. C., din iulie 1952.

Acestea au făcut ca guvernul Statelor Unite să înfiinţeze o grupă de ingineri, meteorologi, fizicieni şi un astronaut conduşi de H. P. Roberson, un fizician de la Universitatea de Tehnologie din California. Încrederea oamenilor guvernului a fost câştigată, deoarece grupa a fost susţinută de Central Intelligence Agency (CIA) şi a fost clasificată ca secretă. Ultimul raport dat publicului arăta că 90% din rapoartele despre OZN-uri pot fi clasificate ca reprezentând fenomene meteorologice, evenimente astronomice sau avioane, păsări, baloane sau câteodată ca fenomene meteorologice ciudate.

Publicitatea făcută primelor rapoarte de OZN-uri în presă a ajutat la stimularea apariţiei următoarelor rapoarte despre OZN-uri, nu doar în Statele Unite, ci şi în vestul Europei, în Uniunea Sovietică şi Australia.

O a doua grupă care se ocupa cu rapoartele de OZN-uri a fost organizată în februarie 1966 şi a ajuns la aproximativ aceeaşi concluzie ca şi predecesoarea ei. Cu toate acestea, unele rapoarte au rămas inexplicabile. La mijlocul anilor '60, o grupă formată din oameni de ştiinţă şi ingineri, dintre care s-au remarcat James E. McDonald[28]

de la Universitatea din Arizona, meteorolog, şi J. Allen Hynek[29]

de la Universitatea Northwestern, astronaut, a ajuns la concluzia că un procentaj scăzut din raporturile de OZN-uri credibile a indicat prezenţa unor vizitatori extratereştri.

Această senzaţională descoperire, care a ajuns în

---

28 Implicat în Raportul „Blue Book“ (Cartea Albastră).

29 Autorul lucrării „Experienţa OZN“, apărută şi în limba română.

toate ziarele şi în toate revistele, s-a confruntat cu teoriile celorlalţi oameni de știință. Această controversă a condus, în 1968, la un studiu sponsorizat de Forţele Aeriene ale Statelor Unite, studiu care avea sediul la Universitatea din Colorado şi era sub conducerea lui E. U. Condon, un fizician cunoscut. Raportul Condon, un studiu despre OZN-uri, a fost elaborat de către un comitet special al Academiei Naţionale a Oamenilor de Ştiinţă.

37 de oameni de ştiinţă au scris câte un capitol sau câte o parte dintr-un capitol. În acest raport s-au descris în detaliu 59 de raportări de OZN-uri. Concluzia lui Condon a fost de a refuza supoziţia existenţei extratereştrilor şi a oprit orice altă investigaţie a acestor cazuri.

Această declaraţie a lansat o varietate de opinii despre OZN-uri. O mare parte a publicului american, câţiva fizicieni și câţiva oameni de ştiinţă au continuat investigarea acestei supoziţii. Un grup de oameni de ştiinţă a mai crezut în posibilitatea ca extratereştrii să ne fi vizitat, cu toate aceste șanse slabe. Mai exista un grup de oameni de ştiinţă care investigau aceste cazuri sub pretextul că OZN-urile sunt folositoare în studii sociopsihologice.

În 1973, un grup de oameni de ştiinţă americani organizează Centrul pentru Studii de OZN-uri Northfield.

După ce a examinat sute de dosare OZN provenite de la Proiectul Blue Book al Forţelor Aeriene şi de la grupurile OZN civile NICAP[30]

și APRO[31]

comisia a selectat 56 dintre acestea pentru a le analiza în detaliu pentru raportul final, un document care, scria astronomul J. Allen Hynek, era destinat „probabil să clarifice

30 Agenţie privată de investigare a fenomenului OZN.

31 Agenţie privată de investigare a fenomenului OZN.

odată pentru totdeauna… extrem de supărătoarea problemă a OZN-urilor asupra căreia Forţele Aeriene şi-au asumat responsabilitatea timp de 20 de ani”.

Acest raport final, formal intitulat Studiu ştiinţific al ***obiectelor zburătoare neidentificate***[32]

dar cunoscut în mod obişnuit ca Raportul Condon, a fost publicat în 1968. Acesta concluziona oficial că niciun raport OZN nu era anormal, toate rapoartele OZN având explicaţii convenţionale, iar un studiu suplimentar asupra subiectului nu este valoros pentru a justifica timpul investit.

Concluziile raportului au fost sprijinite de Academia Naţională de Ştiinţe şi au fost în general bine primite de către comunitatea ştiinţifică, fiind citate ca un factor decisiv în nivelul scăzut ca interes cu privire la OZN-uri de-a lungul anilor următori printre academicieni. Peter Sturrock scria că raportul este „cel mai influent document public cu privire la statutul ştiinţific al acestei probleme (OZN). Deci, toate lucrările ştiinţifice actuale asupra problemei OZN trebuie să facă referire la Raportul Condon”.

Totuşi criticii, atât atunci, cât şi acum, inclusiv unii dintre membrii Comisiei, au acuzat raportul final al acesteia ca fiind părtinitor, neştiinţific şi modelat după aşteptările Forţelor Aeriene. Mai mult, criticii au remarcat că rezumatele cazurilor OZN studiate de Condon se aflau adesea cu greu în concordanţă cu rapoartele pe care încercau să le descrie. Coordonatorul Comisiei, Robert Low, a fost criticat într-un mod asemănător.

Astrofizicianul Peter A. Sturrock scria: „Marea greutate ataşată acestui raport de către oamenii de ştiinţă, de către public şi poate de către ofiţerii guvernului federal, este bazată pe presupunerea că studiul a fost, în fapt, ştiinţific”.

---

32 Scientific Study of Unidentified Flying Objects.

Acesta a fost aspru criticat de un număr de indivizi, în special de către fizicianul James E. McDonald şi de astronomul J. Allen Hznek. Sturrock însuşi a oferit o critică detaliată **asupra Comisiei, remarcând că ceea ce susţine raportul sunt adesea erori şi contradicţii grave.**

Philip J. Klass oferă o altă perspectivă, scriind: „Era într-adevăr un scenariu pentru a induce în eroare publicul. Dar Condon și Low erau victimele și nu arhitecţii. Un mic grup de «UFO-binevoitori», care includea și un membru al Congresului Statelor Unite, a complotat în secret să discrediteze efortul celor din Colorado”.

Printre cele mai evidente discrepanţe frecvent remarcate de critici este faptul că Raportul Condon a declarat că toate rapoartele OZN au explicaţii banale, ei catalogând asftel 30 la sută din cele 56 de cazuri studiate ca „necunoscut”; acesta era cel mai mare procent de necunoscute decât orice alt studiu OZN anterior al Forţelor Aeriene. Puţine dintre cazuri au fost socotite ca fiind foarte misterioase, chiar după o analiză detaliată, dar Condon nu a făcut nicio menţiune despre acestea.

Dincolo de concluziile controversate ale raportului, Comisia a fost măcinată de neînţelegeri şi controverse încă de la formarea ei. Din 16 membri iniţiali, doi au fost concediaţi, unul a demisionat, protestând, iar altul a renunţat după ce a început să aibă probleme legale fără legătură cu Comisia. Citând lucrarea dr. Michael D. Swords, astrofizicianul Peter A. Sturrock remarca: „Din 15 membri de vârf ai conducerii, cel puţin 12... fără îndoială nu erau de acord cu Condon”, cu metodele, ideile şi concluziile sale. Aceste neînţelegeri au condus

la reducerea personalului din conducere. Istoricul David Michael Jacobs scria: „Condon nu putea să menţină o echipă permanentă în conducere; din cei 12 care erau iniţial, numai coordonatorul Robert Low şi alţi doi membri din conducere au rămas în cadrul proiectului pe toată durata acestuia". Totuşi alte surse spun că Low a părăsit proiectul sub suspiciunea că era bănuit că menţinea o subiectivitate ascunsă.

În cele din urmă, în anul 1967, ştiri ale controverselor şi neînţelegerilor au ajuns în mass-media.

În ciuda controverselor ce aveau loc, membrii Comisiei au continuat în mare parte să lucreze. Spre finele anului 1968, şi-au completat rapoartele şi le-au înmânat lui Condon, care scria rezumate pentru fiecare caz studiat, iar apoi a dat manuscrisul la NASA, condusă atunci de către vechiul prieten şi fost student al lui Condon, Frederick Seitz. Un juriu format din 11 membri NASA a pretins că au analizat raportul, iar apoi au publicat o declaraţie care susţinea concluziile manuscrisului. Ca răspuns la descoperirile raportului, Proiectul Blue Book a fost închis formal spre finele lui 1969.

Raportul ajungea la 1485 de pagini în versiunea cartonată şi la 965 de pagini în ediţia obişnuită. Împărţea cazurile OZN în cinci categorii: rapoarte OZN vechi (de dinainte de formarea Comisiei), rapoarte noi, cazuri fotografice, cazuri radar/vizuale, rapoarte OZN ale astronauţilor. Unele cazuri OZN se încadrau în mai multe categorii. Întregul raport Condon este disponibil on-line.

În al doilea paragraf din capitolul „Concluzii şi

recomandări", Condon scria: „Concluzia noastră generală este că ceea ce a reieşit din studiile OZN-urilor în ultimii 21 de ani nu a contribuit cu nimic la cunoaşterea ştiinţifică. O analiză atentă a înregistrărilor ce ne este disponibilă ne-a făcut să concluzionăm că un studiu ulterior extins asupra OZN-urilor, în scopul ca astfel ştiinţa să avanseze, nu poate fi probabil justificat".

Aceasta era poziţia oficială a lui Condon despre OZN-uri şi acestea sunt cuvintele sale care au primit o atenţie mare din partea mass-media. Multe analize ale cărţii şi editoriale jurnalistice susţineau poziţia lui Condon că i-a fost dat un răspuns întrebării referitoare la OZN-uri şi, prin urmare, cazul era închis. J. Allen Hynek sugera că concluzia lui Condon era „cu siguranţă sărutul morţii pentru orice investigaţie ulterioară în numele căutării cunoaşterii".

Astrofizicianul Peter A. Sturrock remarca faptul că, în general, „analize critice veneau din partea oamenilor de ştiinţă care efectuaseră cercetări în domeniul OZN, în timp ce analize lăudabile veneau de la oamenii de ştiinţă ce nu efectuaseră asemenea cercetări". Sturrock scria, de asemenea, că „o mare parte din comunitatea ştiinţifică a acordat puţină atenţie când raportul a fost publicat, şi deloc mai târziu".

Mai mult, Sturrock scria că în timp ce raportul Condon primea „aproape o laudă universală din partea mass-media", răspunsurile din „revistele ştiinţifice erau mixte". Renumita revistă „Nature", a tipărit „A Sledgehammer for Nuts" şi a primit o privire pozitivă, în timp ce „Icarus" (atunci editată de savantul Carl Sagan) a îmbrăţişat o abordare neobişnuită şi admirabilă, publicând atât o analiză aprobatoare de către dr. Hong Yee Chiu, cât şi una negativă de către dr. James E.

McDonald.

Spre surpriza unora, un număr de critici, multe din partea celor ce atacaseră deja Comisia, susţinea că raportul era profund fisurat sau chiar neştiinţific. C. D. B. Bryan scria că finalul raportului „lăsa aproape pe toţi dezamăgiţi”.

De asemenea, mai târziu, când anumite documente au putut deveni publice, s-a aflat că mai mulţi ufologi cunoscuţi aveau dosare la FBI, unul dintre aceştia fiind Richard Hall, fost membru în conducerea NICAP şi ulterior al „Fondului pentru cercetări OZN[33]

", una dintre principalele organizaţii din Statele Unite dedicate acestui domeniu.

Până în 1969, Proiectul Cartea Albastră adunase 12. 618 de raportări, care au fost clasificate.

S-a identificat fie un fenomen astronomic, fie atmosferic, fie artificial.

Nu s-au identificat fenomene cunoscute, raportări care includeau cazuri în care informaţiile nu erau suficiente.

Cu toate acestea, proiectul s-a încheiat în decembrie 1969 pe baza raportului lui Condon. Celelalte raportări, cât de cât reale, au fost făcute în Canada, unde au fost transferate în 1968 de la Departamentul Naţional al Apărării la Consiliul Naţional de Ştiinţă. Totalitatea raportărilor studiate din Canada au fost în număr de 750, spre sfârşitul anilor ’60. Unele dosare despre OZN-uri au mai fost întreţinute în Marea Britanie, Suedia, Danemarca, Austria şi Grecia.

Pensionat în prezent, Robert Friend a realizat o schimbare a modului în care sunt privite OZN-urile. Nu numai că acesta admite existenţa extratereştrilor, dar pare să considere cu seriozitate chiar şi cele mai ciudate

---

33 Prescurtat FUFOR.

istorisiri privind contactele cu aceştia.

Într-un interviu recent al lui Friend, într-o emisiune de televiziune care a stat la baza lucrării „OZN-urile, trecut, prezent şi viitor", acesta descrie un caz care devoalează faptul că guvernul american ştie aproape totul în legătură cu sosirea extratereştrilor pe Pământ.

Pe vremea când era şeful proiectului OZN din cadrul Forţelor Aeriene Americane, Friend a aflat că un amiral de prestigiu era interesat într-un mod deosebit de o femeie, care locuia în Maine, care pretindea că primeşte informaţii de la fiinţe extraterestre privitoare la high-tech. Aceste entităţi o contactau în momentul în care ea se afla într-o stare psihicofiziologică deosebită.

Cu aprobarea comandantului Forţelor Aeriene Americane, amiralul a trimis doi ofiţeri să o investigheze.

În timp ce se relaxa într-un fotoliu, femeia şi-a exprimat bunăvoinţa de a răspunde oricărei întrebări puse de anchetatori. La un anumit moment, aceasta nu a mai avut controlul fiinţei sale fizice, care fusese preluat de membrii unei organizaţii intergalactice numite Asociaţia Universală a Planetelor.

După câteva minute de conversaţie prin intermediul femeii, unul dintre ofiţerii prezenţi, un comandant de navă, a primit informaţia că următoarele răspunsuri vor fi direcţionate prin el.

Ofiţerului i s-a comunicat să ia în mână stiloul aflat pe masa din apropiere. Extraterestrul a preluat controlul mâinii acestuia şi a început să răspundă întrebărilor pământenilor. În parapsihologie[34]

---

34 Termenul „Parapsihologie" va fi asimilat în această lucrare cu termenul de „Psihotronică".

acest procedeu se numeşte scriere automată.

Scrierea automată este scrisul care se presupune că ar fi comandat de un spirit sau de către subconștient. Uneori este numit scris în transă, deoarece se face în viteză și fără judecată, scriind orice ne trece prin cap, fără a fi conştienţi, ca și cum am fi dirijaţi de altcineva.

Se crede că acest procedeu permite accesul la subconștientul unei persoane, unde se găseşte eul adevărat. În lipsa inhibiţiilor care guvernează mintea, se pot accesa gânduri mistice ascunse. Scrisul în transă este, de asemenea, folosit de unii psihoterapeuţi, care îl consideră un mod rapid de eliberare a amintirilor reprimate. Nu există dovezi ştiinţifice care să demonstreze că scrisul în transă are vreo valoare terapeutică.

Suporterii scrisului automat susţin că procesul le permite să acceseze alte inteligenţe şi entităţi, inclusiv extraterestre, pentru a obţine informaţii şi sfaturi. Mai mult, aceştia afirmă că **le** permite să îşi amintească informaţii irecuperabile din subconștient şi să elibereze energii spirituale necesare creşterii personale şi revelaţiilor. După spusele spiritistului **Ellie Crystal,** entităţi din afară încearcă în mod constant să comunice cu noi.

Un medium din secolul al XlX-lea, Helene Smith (Catherine Muller), s-a specializat în scrierea automată şi chiar a inventat un alfabet marţian pe care îl folosea pentru a transmite mesaje venite de pe Marte şi destinate clienţilor acesteia. Limbajul marţian semăna surprinzător de mult cu **limba franceză, care era limba maternă a doamnei Smith – a fost concluzia lui Theodore Floumoy, un profesor de psihologie care a investigat cazul.**

Scepticii consideră scrisul automat ca fiind ceva asemănător unui joc de salon, deşi uneori este folositor

pentru descoperirea de sine şi începerea unui proiect literar. Cu toate că este posibil ca multe dorinţe şi idei ascunse în subconştient să fie exprimate prin scrisul automat, este discutabil faptul că acestea ar fi mai profunde decât noţiunile conştiente. Nu există dovezi că eul adevărat se află în subconştient aşa cum nu există nici pentru revelaţia acestuia la beţie sau în cadrul unei crize psihotice.

Lt. col. Friend a putut observa că ştirea privitoare la experimentul de comunicaţie cu extraterestrul a ajuns cu viteza unei rachete la Washington. Vârfurile de la CIA, aflând despre acest episod, i-au cerut lui Friend să mai afle şi alte detalii. Acesta, discutând cu cercetătorul ştiinţific Emenegger, a putut afla următoarele:

În 1959 am fost invitat la o întâlnire cu subiectul securităţii naţionale într-o clădire guvernamentală din Washington. Am fost puşi în temă despre un experiment care a fost condus de acelaşi amiral de prestigiu, comandant de navă, la care a participat şi un grup de ofiţeri de informaţii. S-a prezentat cum, după intrarea în transă, comandantul a contactat o fiinţă extraterestră. Acesteia i-au fost puse mai multe întrebări. La întrebarea „Favorizezi vreun guvern sau vreo rasă? „, răspunsul a fost „NU”.

O altă întrebare a fost: „Pot să văd vreo navă extraterestră? ".

Comandantul, încă în transă, a transmis că grupul poate privi pe fereastră. Aceştia au putut observa un OZN. Emenegger a cerut o confirmare din partea radarului. Acesta a răspuns că în acea zonă particulară, cerul era albit pe ecranul radarului în acel moment.

În continuare, autorul lucrării „OZN-urile, trecut, prezent şi viitor”, Friend, i-a cerut ofiţerului din marină să încerce un contact pentru el personal. Comandantul a intrat într-o transă adâncă. Apoi, mărul lui Adam a început să se mişte în sus şi în jos, mult mai rapid decât este normal.

La întrebările puse de Friend, comandantul răspundea prin răspunsuri scrise cu litere mari, utilizând mişcări bruşte, ca nişte contracţii nervoase, anormale.

În timpul contactului cu extratereştrii au fost vehiculate şi câteva nume, cum ar fi Crill, Alonmar sau Affa, care au dat de înţeles că sunt de pe planeta Uranus.

Şeful proiectului Blue Book admite că a fost uimit. Toate aceste lucruri păreau a fi total credibile, iar persoanele implicate erau reprezentanţi profesionişti ai guvernului.

După redactarea şi înaintarea raportului său privind întâlnirea care a avut loc, superiorii i-au ordonat să uite întreaga afacere. A fost informat că CIA elabora propriul studiu şi prin urmare Forţele Armate Aeriene erau scoase din afacere.

Bineînţeles că s-a supus ordinului primit din partea unui general. Toţi martorii evenimentului au fost trimişi în alte unităţi sau li s-au dat alte însărcinări.

Crill şi alţi extratereştri au comunicat şi cu alţi ofiţeri aflaţi în poziţii importante.

Ceea ce guvernul nu doreşte să se cunoască este pactul care a fost realizat între Pentagon şi grupul pe care John Lear l-a identificat ca EBE (Entităţi Biologice Extraterestre). Aşa cum s-a afirmat anterior, figurile-cheie care au fost în acest scenariu nu au avut niciun

motiv să bănuiască ceva rău şi au acordat cea mai mare încredere extratereştrilor.

EBE au solicitat câţiva oameni pentru examinare, motivând că ei au fost aceia care au însămânţat planeta în momentul creaţiei, cu multe mii de ani în urmă. Extratereştrii afirmau că doreau numai să observe ce s-a întâmplat cu experimentul ştiinţific pe care îl declanşaseră.

În schimbul permiterii răpirii câtorva persoane, EBE erau gata să ofere date științifice care puteau genera noi tehnologii. Ceea ce guvernul nu știa era că EBE doreau răpirea a zeci de mii de oameni şi că plănuiau implantarea în creierele acestora a unor cipuri pentru a le monitoriza în continuare şi a-i face să răspundă corespunzător dorinţelor lor la anumite comenzi.

EBE, urmărind modul de viaţă al pământenilor, au început să mutileze vite şi alte animale, în dorinţa lor de a utiliza ţesuturile acestora pentru a crea rase de carne avansate din punct de vedere genetic, precum și roboți cu sânge.

Atunci când guvernul a realizat intenţiile adevărate ale EBE, a dorit să renegocieze tratatul, dar acestea au refuzat şi au ascuns sub pământ bazele lor în care funcţionau laboratoarele.

Deoarece nu doreau să-și recunoască greşelile legate de tratatele secrete cu extratereştrii pe care le încheiaseră, Pentagonul și guvernul american au păstrat în cel mai mare secret tot ceea ce era legat de extratereştri.

Numai cei din apropierea cercurilor militare cunosc adevăratele relaţii cu extratereştrii și modul în care acestea evoluează. Este de datoria fiecărei persoane care cunoaşte câte ceva despre aceste relaţii să le demaşte și să arate

adevăratele intenţii ale extratereştrilor. Aceasta până când nu este prea târziu şi încă se mai poate face ceva împotriva acestor ameninţări.

Această conspiraţie deja durează de prea mult timp şi ameninţă vieţile celor câţiva curajoşi care au prezentat informaţii despre EBE unui public lăsat în ignoranţă completă.

În continuare, în lucrare se va prezenta cum **această conspiraţie conduce până la Casa Albă şi până la Kremlin.**

Secretul este bine păstrat de puterile majore ale lumii, de teama unor repercusiuni ale faptelor lor şi a unui eventual răspuns la situaţia care poate fi generată.

Lucrarea vrem să fie una dintre cele dedicate adevărului care să evidenţeze situaţia periculoasă în care ne aflăm. Aceasta pare a fi o povestire de groază, care însă poate avea şi consecinţe pozitive.

De asemenea, în continuare, se vor prezenta şi alte tipuri de extratereştri. Într-adevăr, pe lângă EBE, care doresc să obţină dominaţia totală a planetei, mai există în spaţiu şi fiinţe binevoitoare pământenilor, care sunt foarte avansate şi care doresc ca noi să ne dezvoltăm cât mai rapid.

Multe dintre informaţiile prezentate în lucrare sunt obţinute din surse interne, care fuzionate cu alte informaţii furnizate oficial de autorităţi, ca urmare a aplicării legii transparenței, pot conduce la realizarea unei cronici a evenimentelor, aşa cum acestea au avut loc de-a lungul a câtorva decade.

Într-o emisiune de televiziune cu o audienţă estimată la 30 milioane de familii, un reprezentant al autorităţilor, prezentat în umbră şi cu vocea alterată

electronic, a declarat cu curaj, că în mai multe ocazii, în timp ce piloţi ai OZN-urilor au rămas pe Pământ, grupuri de pământeni s-au deplasat în galaxie într-un anumit program de schimburi cosmice, care a rămas strict secret.

Un astfel de schimb a avut loc atunci când o aterizare prearanjată a avut loc la o bază a Forţelor Armate Aeriene Americane din Southwest. A fost realizat chiar un film al acestui eveniment istoric, dar atunci când producătorul se pregătea să lanseze filmul, acesta a dispărut.

În incidentele în care OZN-uri s-au prăbuşit, iar cadavrele au fost recuperate, cele mai credibile rapoarte indică faptul că resturile aeronavelor şi cadavrele au fost dirijate la baza aeriană Wright-Patterson din Dayton, Ohio, unde au fost puse sub o pază strictă.

Se presupune că destinaţia a fost Hangarul 18, unde chiar şi senatorului Barry Goldwater i-a fost refuzat accesul. Senato-rul a vrut să facă această vizită atunci când aflase despre ceea ce ar putea fi adăpostit în cel mai mare secret în Hangarul 18.

„Hangar 18” este şi titlul unui film de acţiune apărut în anul 1980. Regia acestui film i s-a încredinţat lui James L. Conway, iar scenariul are ca autori pe Thomas C. Chapman, James L. Conway, Steven Thomley şi Stephen Lord. În timpul unei misiuni spaţiale, o astronavă este lovită de către un obiect zburător neidentificat.

Cei care erau la bordul acelei astronave vor trebui să realizeze o aterizare de urgenţă în deşertul Arizona. În orice caz, Casa Alba neagă existenţa acestei misiuni, din cauza alegerilor prezidenţiale care se apropie.

Astronava este adusă într-un hangar secret, numit

Hangarul 18, iar accidentul este pus pe seama incompetenţei astronauţilor, Bancroff şi Price. Dar cei doi se vor lupta cu cei care au spus acest lucru şi acum vor încerca să dea de urma satelitului.

Dacă este să dăm crezare mărturiilor, după prăbuşirea, în 1947, la Roswell, a unui OZN, a fost recuperat viu un „omuleţ nepamântean[35]

„. S-a mai spus ca el a fost transportat, laolaltă cu resturile navei, în misteriosul Hangar 18 sau în „camera albastră” din baza militară Wright a Air Force (azi Wright-Patterson) lângă Dayton (Ohio).

Tot aici s-ar fi făcut şi autopsiile cadavrelor de extratereştri şi de aici ar fi provenit multe documente asupra existenţei unor extratereştri captivi, documente de care pomeneam în paragrafele precedente şi de care vom avea ocazia să mai pomenim în continuare.

Aşa cum observa, de pildă, Jenny Randles, o astfel de alegere era în logica lucrurilor. La această bază se găseau oficiile tehnice şi cele de informaţii ale Air Force, şi aici şi-au avut ulterior sediile proiectele „Sign”, „Grudge” şi „Blue **Book”.**

John Lear pretinde că ar fi citit, în documentele secrete la **care a** avut acces în Area 51, că la baza Wright-Patterson, în **Hangarul** 18, a fost deţinut un „omuleţ” după prăbuşirea de la **Roswell.**

Timothy Good, în cartea „OZN, Top-secret”, reproduce o istorie bizară, în care un expert în genetică ar fi fost chemat, în 1959, la baza Wright-Patterson şi i s-au dat să examineze nişte celule care erau şi nu erau umane. Când savantul şi-a exprimat dorinţa să vadă posesorii acestor celule, i s-au arătat două cadavre de blonzi, de peste 2,10 metri, cu

35 EBE - Extraterrestrial Biological Entities

înfățișare nepământeană. Ulterior savantul în cauză, întrebat de fani OZN, a negat că s-ar fi întâmplat așa ceva, dar istoria păstrează multe elemente suspecte şi neclare.

Ceea ce se ştie însă cu certitudine sunt păţaniile faimosului senator american Barry M. Goldwater, care a dorit să verifice, cu ochii săi, dacă zvonurile legate de Hangarul 18 au vreun fundament. Goldwater nu era un oarecare; pe lângă calitatea sa de membru în NICAP[36]

La începutul anilor şaizeci, Goldwater a făcut o vizită la baza Wright-Patterson. Cu acest prilej, i-a cerut prietenului său apropiat, generalul Curtis LeMay, şeful Statului Major al Air Force, să-i permită să vadă faimoasa „camera albastră”, despre care circulau atâtea istorii.

Se pare ca LeMay i-ar fi spus: „La naiba, nu! Eu nu pot sa intru, tu nu poţi să intri şi să nu-mi mai ceri asta niciodată”.

S-au păstrat trei scrisori ale senatorului, în care se aminteşte de acest incident. În 28 martie 1975, el i-a scris lui Shlomo Amon, la Universitatea din California, Los Angeles.

„Problema OZN-urilor mă preocupa de mult timp. Acum zece sau doisprezece ani am făcut o tentativă de a afla ce anume era în clădirea din baza Air Force de la Wright-Patterson, în care sunt păstrate informaţiile culese de Air Force, dar am fost refuzat din motive lesne de înţeles. Problema este clasificată şi este acum mai presus de Top Secret. Am auzit totuşi că exista un plan, în curs de realizare, pentru a face cunoscut, în viitorul apropiat, acest material, în parte, dacă nu cumva în întregime…”

Pe 11 aprilie 1979, Goldwater va scrie într-o altă

36 Barry M. Goldwater era general în rezervă al Air Force, preşedintele Comitetului senatorial pentru informaţii, membru în Comitetul pentru armament şi fost candidat republican la preşedinţia Statelor Unite, împotriva lui Lyndon Johnson.

scrisoare, adresata lui Lee Graham, inginer în aeronautică şi ufolog:

„Este adevărat că mi-a fost interzis accesul la Wright-Patterson. Pentru că nu am intrat, nu pot spune ce se află înăuntru. Dar amândoi cunoaştem zvonurile”.

În 19 octombrie 1981, el scrie aceluiaşi Lee Graham:

„Am renunţat de mult să mai primesc acces la aşa-numita Cameră Albastră de la Wright-Patterson, deoarece am avut parte de un lung şir de refuzuri de la mai mulţi şefi. Nu cunosc pe nimeni care să fi avut acces la Camera Albastră şi nici nu am cunoştinţă despre conţinutul ei sau despre vreo schimbare a amplasării ei. Ca să vă spun drept, domnule Graham, problema este clasificată la un grad de secret atât de înalt, încât, deşi **o** bună parte din informaţii au şi fost divulgate, este pur şi simplu imposibil să pui mâna pe ceva”.

Un veteran din Forţele Aeriene, George Ray, a lansat următoarea provocare într-o cunoscută revistă UFO[37]

„Cine poate să intre în acel hangar mare şi negru, aflat în spatele bazei şi după ce va vedea ce este înăuntru să vină şi să îmi spună dacă Forţele Aeriene cred sau nu în OZN-uri. „

Ray a mărturisit că deşi a lucrat la acea bază 12 ani, el cunoştea doar o singură persoană care ar fi intrat acolo.

Deoarece autorităţile nu aveau încredere că Security Police (AF COPS) erau în stare să asigure securitatea Hangarului 18, acestea au făcut apel la National Security Agency[38]

şi la Federal Police Agency[39]

37 Este vorba despre revista „Echo Computer Bulletin Board“.

38 NSA - Agenţia Naţională de Securitate

39 O ramură a U. S. Marshall Office, ce depinde direct de Departamentul de Justiţie.

„Persoana despre care este vorba a efectuat un inventar al hangarului. Acesta a afirmat că ceea ce a găsit acolo este de necrezut. Eu însumi nu am crezut că este posibil aşa ceva. „

Mai departe Ray afirmă: „În timp ce eram detaşat la Alert Site în Alaska[40]

eu şi colegii mei am văzut zburând de mai multe ori obiecte care nu erau aeronave obişnuite.

Piloţii nu au putut să ne spună ceea ce văzuserăm cu toţii, iar după orice întâmplare ca aceasta, echipajele implicate erau imediat rotite către bazele de provenienţă. Chiar după mai mult timp, când ne reîntâlneam, piloţii nu ne spuneau nimic despre ceea ce văzuserăm.

În timp ce am staţionat acolo, de patru ori mi s-a întâmplat un astfel de eveniment. Trebuie să accept că piloţii, ca şi mine, au văzut ceva ce nu era în design-ul unei aeronave standard şi până când nu li se va permite să spună ceea ce au văzut cu propriii ochi, totul va fi la nivel de zvon în continuare. „

Dintre cei ce cunosc mai multe despre acest gen de evenimente, o individualitate se remarcă drept un mare OZN- ist, şi anume Robert Barry.

Acesta desfăşoară de mai mulţi ani o adevărată cruciadă pentru a transmite publicului larg informaţii despre OZN-uri, organizând seminarii şi conferinţe din Philadelphia până în Cape Canaveral. Datorită afiliaţiilor sale religioase şi politice, Barry a fost însă ignorat atât de comunităţile locale, cât şi de cele ştiinţifice. S-au făcut încercări de discreditare[41]

a sa, ceea ce l-a făcut de multe ori să fie pe punctul de a renunţa la importanta sarcină pe care şi-a asumat-o singur.

---

40 Baza integrată Sistemului de Apărare Antibalistică al SUA şi Americii de Nord.

41 **Metodă clasică de scoatere din scenă a investigatorilor OZN, folosită cu succes şi în România chiar şi în prezent.**

Astfel, Barry continuă non-stop activitatea de căutare a surselor cele mai credibile de informaţii, accentul punându-l pe comunitatea serviciilor de informaţii.

Multe dintre sursele sale i-au dezvăluit informaţiile sub promisiunea fermă de păstrare a anonimatului. Lucrurile aflate sunt uneori de-a dreptul incredibile şi şocante, mai ales pentru aceia care nu s-au mai întâlnit cu astfel de informaţii, care sunt însă uşor digerabile, în momentul când se coroborează cu alte informaţii sigure şi credibile.

De exemplu, Barry confirmă că OZN-uri s-au prăbuşit nu numai în SUA, dar şi pe teritoriul altor state, alimentând suspiciunea că:

„Este vorba despre o conspiraţie internaţională de magnitudine gigantică”.

Cât despre lista lui Barry cuprinzând aterizările şi prăbuşirile de OZN-uri pe teritoriul american, deşi este atotcuprinzătoare, acesta este convins că lista sa cu siguranţă va fi completată cu evenimente pe care nu le-a cunoscut. Barry a luat legătura cu martori oculari ai unor astfel de evenimente, reuşind de multe ori să-i facă să ofere declaraţii bulversante asupra a ceea ce aceştia au văzut sau despre experienţele pe care le-au suferit.

Barry analizează evenimentul de la Roswell, cunoscut ca **fiind cel** mai important dezastru al unei aeronave extraterestre **care a avut** loc în SUA şi, în acelaşi timp, cel mai cunoscut.

De asemenea, acesta prezintă o aterizare perfectă a unui OZN, **care** a avut loc în prezenţa preşedintelui Eisenhower, la **baza aeriană** Edwards[42]

42 Astroportul de bază al Flotilei de navete spaţiale a SUA. Prima navetă folosită pentru teste s-a numit „Enterprise", prima navetă spaţială operaţională a fost „Columbia" (a explodat în cursul misiunii - toţi astronauţii au murit), a fost urmată de „Challenger", prima navetă spaţială pierdută în misiune — toţi astronauţii au murit; au fost urmate de navetele spaţiale „Atlantis", „Discovery" şi „Endeavour".

aflată la 150 km nord-est de Los **Angeles.**

Barry relatează că piloţii de la această bază testează cele mai noi tipuri de aeronave de luptă americane, precum şi echipamentele cu care sunt dotate. Acestea includ rachetele Patriot, Hawk sau X-15.

Sistemele de rachete Patriot au devenit, în ultimii 20 de **ani, un** etalon în apărarea antiaeriană a forţelor armate **contemporane,** scopul lor principal fiind să asigure defensiva **tactică pe** câmpul de luptă.

Armata SUA dispune de 14 batalioane[43]

deservite de câte 600 de militari fiecare, plasate în toate colţurile lumii unde Washingtonul deţine baze sau poartă operaţiuni de luptă.

Mai multe baterii de rachete Hawk urmează să fie instalate şi pe teritoriul României.

Cel puţin alte 15 state partenere ale Washingtonului le mai folosesc, precum Germania, Grecia, Olanda, Israel, Turcia, Japonia, Egipt, Arabia Saudită şi Coreea de Sud.

Fiind autopurtate pe un şasiu de camion, ele au suficientă mobilitate în teatrele de operaţiuni pentru a apăra trupele de atacurile avioanelor, elicopterelor sau rachetelor cu rază scurtă şi medie de acţiune.

În plus, chiar dacă nu au drept ţintă principală rachetele balistice – a căror distrugere se face cel mai eficient cu interceptoare instalate în silozuri fixe – militarii SUA le folosesc şi pentru interceptarea acestora din urmă.

Un batalion din ultimele generaţii de rachete Patriot (PAC 2 sau PAC 3), produse de Raytheon, este compus dintr-o „baterie-comandament” şi alte 4-6 „baterii de linie”, deservite fiecare de 3-4 plutoane (60-90 de militari).

Cifra este mult mai mare în realitate.

43 Cifra este mult mai mare în realitate.

În privinţa eficienţei acestui sistem defensiv, Războiul din Golf (1991) a relevat destule limite. Pentagonul a pretins iniţial că rata de succes în distrugerea rachetelor Scud ale lui Saddam Hussein a fost de 80% în Arabia Saudită şi 50% în Israel.

Ulterior, s-a anunţat o rată de 70%, respectiv 40%. Sistemul de rachete antiaeriene cu baza la sol, HAWK, este unul dintre cele mai avansate sisteme de rachete antiaeriene din lume[44]

pentru orice condiţii meteo, cu rază medie de acţiune la altitudini mici şi medii.

HAWK asigură apărarea aeriană împotriva unei varietăţi de ţinte, inclusiv aeronave cu aripă fixă şi cu aripi rotative, vehicule aeriene fără pilot, rachete de croazieră şi rachete balistice tactice. Sistemul mobil este foarte letal, fiabil şi eficient împotriva contramăsurilor electronice.

HAWK a fost iniţial denumit după pasărea de pradă (uliu), dar ulterior ca prescurtare de la „Homing All the Way Killer[45]

Bateriile de rachete HAWK au fost dislocate de U. S. Army în timpul conflictelor din Golful Persic. În timpul operaţiunii „Furtună în Deşert", rachetele HAWK au fost folosite în acţiune în timpul războiului din Golful Persic.

Unităţile de apărare aeriană kuweitiene echipate cu rachete HAWK americane au doborât avioane de vânătoare şi **elicoptere** irakiene. Conform surselor publice de pe Internet, **racheta** HAWK are o viteză de aproximativ 2, 5 Mach, o rază de **acţiune** de 40 km şi un plafon de peste 45. 000 picioare (13. 700 m).

---

44 **Este printre cele mai bune, dar nu cea mai bună!**

45 **De aici sigla HAWK.**

Prin îmbunătăţiri continue ale produsului, sistemul de apărare aeriană HAWK verificat în luptă rămâne un sistem de armament-cheie pentru a contracara atât ameninţările aeriene de generaţie mai veche, cât şi pe cele nou apărute.

HAWK XXI este cea mai nouă configuraţie a sistemului HAWK, dezvoltată de Raytheon, din SUA şi Kongsberg, din Norvegia. HAWK XXI asigură o înlocuire de ultimă oră a radarului de achiziţie cu puls (PAR) cu radarul multifuncţional tridimensional AN/MPQ-64 Sentinel.

Mai mulţi senzori 3D sunt conectaţi în cadrul unităţii de comandă și control Centrul de Distribuire a Focului (FDC). **FDC** înlocuieşte punctul de comandă al bateriei (BCP) şi introduce tehnologia de management al luptei C4 I[46]

Peste 20 de naţiuni folosesc în prezent HAWK.

North American X-15 a fost un avion-rachetă experimental hipersonic pentru altitudini foarte mari (suborbital). Datele culese în timpul desfăşurării programului au fost utilizate pentru programul spaţial Space Shuttle[47]

Din cauza temperaturilor foarte ridicate care apăreau, părţi ale fuselajului sunt fabricate dintr-un aliaj de nichel rezistent la căldură.[48]

La baza Edwards se află şi un centru de antrenament al piloţilor și astronauţilor pentru programul spaţial american.

Baza a fost înfiinţată încă din 1933 cu numele de **Muroc Field,** dar mai apoi a fost redenumită Edwards, în memoria **pilotului de testare care şi-a pierdut viaţa acolo într-un accident aviatic în 1948.**

---

46 **C4 I - comandă, control, comunicaţii, computer, informaţii.**

47 Programul Navetei Spaţiale.

48 Materialul este cunoscut de specialişti sub numele de INCONEL X- 750.

Această bază a fost subiectul mai multor rapoarte despre OZN-uri, încă de când era cunoscută cu numele de Muroc Field. Astfel, în 1952, un pilot din Muroc a putut observa într-unul dintre hangare ceva ce l-a stupefiat.

El se afla în faţa unei aeronave ciudate. Aceasta era circulară şi putuse fi observată câteva luni mai înainte deasupra oraşelor americane. În dimineaţa următoare pilotul a fost expediat în ceea ce părea o misiune de rutină. După încălzirea motorului, pilotul s-a înscris în calea de rulare în vederea decolării.

Aceasta a fost ultima dată când cineva l-a mai văzut pe acel pilot sau avionul său. **Acesta a dispărut împreună cu avionul, dar nu a fost descoperit ceva care să indice o prăbuşire. Pur şi simplu, acesta a decolat, dar în ce direcţie, poate niciodată nu vom afla.**

Iată în continuare una dintre primele povestiri despre un OZN care a aterizat şi un preşedinte american care a asistat, povestire care este confirmată de o varietate de surse. Preşedintele Eisenhower, după alegerea sa ca preşedinte în 1952, a zburat la baza aeriană Muroc, plecând de la Palm Springs.

După vizionarea aeronavei extraterestre, preşedintele a anunţat că publicul larg nu este încă pregătit pentru astfel de evenimente, deci evenimentul trebuia păstrat în cel mai strict secret.

Mai mult, în 1954, s-a dat ordinul ca nicio persoană din bază să nu o părăsească, iar personalului din afara bazei i se interzicea reîntoarcerea; fără alte comentarii.

Acest ordin a fost valabil pentru trei zile şi coincidea cu prăbuşirea unei nave spaţiale la Muroc în acea perioadă.

Bineînţeles, OZN-urile s-au prăbuşit şi în alte ţări[49]

din China şi până în Peru.

De exemplu, Barry notează că Madagascar, o insulă de pe coasta de est a Africii, a fost scena unui astfel de incident, atunci când un OZN[50]

a explodat şi s-a prăbuşit în piaţa oraşului Fort Dauphin. Această prăbuşire a fost confirmată de ministrul de interne al Madagascarului şi a fost raportată de radioul guvernamental.

OZN-ul era în formă de trabuc, iar înainte de prăbuşire s-a auzit o explozie puternică, ce a luminat întreaga zonă. După impactul cu pământul, pompierii au înconjurat zona şi au stins incendiul.

Din fericire, nu s-au semnalat morţi sau răniţi. Nu s-a spus însă nimic despre ce s-a făcut cu resturile aeronavei. De asemenea, Radio Madagascar nu a venit cu o continuare a ştirii. Unele agenţii de ştiri au preluat evenimentul. Acesta este cazul Noii Zeelande. Media din SUA nu a raportat nimic despre acest eveniment.

Experţii NASA au cercetat un obiect căzut în Bolivia, a cărui faimă depăşise graniţele ţării. Barry declară că pe 6 mai 1998, un OZN[51]

s-a prăbuşit pe un deal aflat la graniţa dintre Bolivia şi Argentina, într-o zonă nelocuită.

După impact, a urmat o explozie extraordinară, care a distrus o porţiune însemnată din deal. Acesta a creat un

---

49 **Una dintre ţările unde au avut loc multe astfel de prăbuşiri este fosta URSS. A fost avantajată şi de imensul ei teritoriu. URSS şi mai târziu, până astăzi, Federaţia Rusă nu au recunoscut nimic oficial în acest sens, ca de altfel şi o altă putere comunistă - R. P. Chineză.**

50 **Ar trebui să menţionăm că era vorba despre un „OZN“, NU DE O NAVĂ EXTRATERESTRĂ!**

51 **În contextul acestei lucrări OZN (UFO) înseamnă „obiect zburător neidentificat", şi nimic mai mult!**

cutremur al pământului, care i-a speriat pe indienii din zonă. **Acest obiect a putut fi observat de mai multe persoane înainte de impactul cu solul.**

Guvernul bolivian a declarat zona interzisă. Experţii NASA au sosit la faţa locului pe 15 mai. Prăbuşirea a avut loc în sezonul ploios, ceea ce a cauzat o întârziere în deplasarea la locul respectiv. Barry a avut ocazia să discute cu o persoană care a ajuns la locul prăbuşirii.

Acest observator de la NASA, care era un prieten al meu, mi-a spus că Pentagonul a trimis un avion cargo cu o echipă de experţi, care l-a inclus pe prietenul meu.

Resturile obiectului au fost încărcate în avionul cargo şi trimise în SUA. Nu ştiu unde au ajuns, dar am aflat că obiectul nu era nici satelit american, nici rusesc sau al unei alte ţări. Deoarece subiectul este încă secret, nu am fost capabil să aflu mai multe despre incident.

Alte prăbuşiri s-au întâmplat în China. În anul 1973, o aeronavă spaţială a avut impact cu solul chinez, iar în anul următor, o altă navă s-a prăbuşit într-un lac. Autorităţile chineze nu au recunoscut că au descoperit fiinţe, deşi s-a aflat că la bordul navelor erau piloţi. Ce s-a întâmplat cu ei nimeni nu ştie.

Am fost informat că începând cu 1974, China a desfăşurat o mulţime de cercetări ştiinţifice bazate pe cunoştinţele aflate de la farfuriile prăbuşite şi chiar a reuşit să „cloneze” una şi să o facă să zboare.

Pentru a afla de ce media americană nu a raportat nimic despre aceste OZN-uri prăbuşite, Barry s-a adresat unui prieten din NASA care i-a spus că SUA nu poate controla raportarea unor astfel de cazuri în ţări străine, dar autorităţile pot controla influxul de rapoarte străine

în ţara noastră pe motiv de atingere a securităţii naţionale.

Barry afirmă că ştie despre OZN-uri prăbuşite în Arizona, California, Kansas, Ohio şi Pennsylvania. Am discutat cu un anchetator oficial de OZN-uri, care călătorise la scena mai **multor astfel** de accidente.

Astfel putem afirma că au fost recuperate cel puţin 34[52]

de cadavre de extratereştri care în prezent sunt păstrate în baze militare importante.

Desigur, unii extratereştri au supravieţuit acestor **prăbuşiri.** Ultimele informaţii arată că s-a creat o breşă în zidul **securităţii** naţionale, astfel că au ieşit la suprafaţă câteva cazuri **izolate** de extratereştri supravieţuitori.

Unul dintre aceste cazuri este cel din statul New Mexico, din 1962, când o aeronavă extraterestră s-a prăbuşit. Când acel OZN a apărut pe radarele militare traversând sudul SUA, s-a putut observa că nava avea dificultăţi de zbor. Acea zonă a SUA este o zonă magnetică, ce poate provoca prăbuşirea aeronavelor.

Avioanelor de vânătoare americane li s-a ordonat să urmărească OZN-ul. De aceea, acesta a fost urmărit pe teritoriul a două state înainte ca el să se prăbuşească în New Mexico. Nu a fost efectuată nicio tragere asupra acestui OZN.

Când a ajuns în spaţiul aerian al statului New Mexico, OZN-ul a pierdut din altitudine şi s-a prăbuşit în deşertul nisipos, la 140 km sud de baza aeriană Holloman, cu o viteză estimată la 150 km pe oră.

Informatorul lui Barry i-a destăinuit că farfuria zburătoare avea 20 de metri în diametru şi aproape 5 metri

---

52 **Cifra este controversată atât de susţinătorii contactului cu extratereştrii, cat şi de cei ce neagă contactul intercivilizaţional.**

în înălţime. Era de tip „Saturn”, ca două farfurii una peste alta, cea de sus inversată, şi avea mai multe hublouri. Partea inferioară a OZN- ului era uşor avariată în urma impactului[53]

Unitatea de aterizare a OZN-ului nu era deschisă, ceea ce indică faptul că ocupanţii acestuia fie nu mai aveau controlul navei, fie erau morţi.

Poliţia statului New Mexico a fost trimisă să izoleze situl impactului. Poliţiştii au înconjurat cu panglică întreaga zonă. Într-o oră a sosit şi personalul militar. Informatorul meu a ajuns la scena prăbuşirii în dimineaţa următoare.

Nava era ocupată de doi piloţi. Unul era mort, iar celălalt viu, dar părea serios afectat fizic de prăbușire.

S-a încercat să se ia legătura cu extraterestrul. Intrarea în navă se făcea printr-o uşă aflată în partea inferioară a navei. Pentru comunicaţie s-a folosit un casetofon portabil.

Extraterestrul avea 110 cm înălţime şi a încercat să vorbească persoanelor însărcinate cu aceasta. Casetofonul a înregistrat totul. Limba folosită de extraterestru era o limbă necunoscută pe Pământ. Caseta a fost preluată de experţi în limbaje de cea mai buna calitate, în scopul de a descifra limba acestora şi a depăşi astfel bariera comunicaţiilor.

La puţin timp după aceasta, omuleţul a murit. Ambele cadavre au fost trimise la un spital universitar aflat pe malul Atlanticului.

Din cele spuse de Robert Barry, Hawai a fost locul în care s-au prăbuşit mai multe OZN-uri care au avut supravieţuitori.

Într-un astfel de incident care a avut loc în 1944, înainte de sfârşitul războiului, o navă extraterestră şi-a

53 Tipul clasic de „FARFURIE ZBURĂTOARE", alias OZN.

pierdut controlul şi s-a prăbuşit[54]

pe insulă. Unitatea navală din apropiere a fost implicată în recuperarea navei şi a supravieţuitorilor.

Câţiva extratereştri erau încă în viaţă, iar un martor a spus că a văzut un extraterestru viu, care a ieşit din nava prăbuşită. Acesta a fost dus la spitalul militar naval, aflat în apropiere, unde, fără îndoială, s-a încercat salvarea vieţii acestuia, dar ce s-a întâmplat după aceea nu s-a mai putut afla.

Un OZN s-a prăbuşit în Lousiana. O însemnare a directorului FBI, J. Edgar Hoover, arată că agenţii săi cunoşteau despre acest eveniment, dar cei care au intrat în scenă au fost militarii, care au ajuns primii acolo. În 1953, aveau loc manevre militare, atunci când după spusele lui Barry, s-a întâmplat ceva neobişnuit.

Fără niciun avertisment, un vehicul spaţial a plonjat pe Pământ din ceruri, împietrind soldaţii care se aflau la mică distanţă.

S-a dat ordinul de încercuire a aeronavei şi de blocare a zonei, astfel ca să nu intre acolo nicio persoană, cu excepţia celor direct implicaţi în manevre. La faţa locului au sosit ambulanţe militare. Medicii au recuperat corpurile extratereştrilor. Se presupune că aceştia erau morţi.

În apropiere, o altă ambulanţă a recuperat trei extratereştri supravieţuitori, care au fost conduşi într-o direcţie necunoscută.

Este posibil ca primii extratereştri să fi fost inconştienţi, iar apoi să-şi fi recăpătat semnele vitale.

Ceea ce este mai important este însă că trei extratereştri supravieţuitori, care erau destul de grav răniţi,

54 În literatura de specialitate, nu mai există nici o referire la acest incident. Este foarte puţin credibil!

au fost imediat scoşi din scenă.

Se ridică mai multe întrebări: ce s-a întâmplat cu ei, unde au fost duşi, dacă au murit toţi trei, este posibil ca măcar vreunul să fi rămas în viaţă, iar dacă da, ce au aflat autorităţile de la ei?

Până în 1989, ştirile din Polonia erau cenzurate, astfel că nu s-au aflat detalii despre un OZN prăbuşit pe 21 februarie 1959, când docherii din portul Gdynia au observat un OZN strălucitor plonjând în apele portului.

Autorităţile portuare au trimis trei scafandri la scena impactului. Scafandrii au intrat în apa îngheţată şi au ajuns la fundul mării, unde au găsit un strat gros de nămol. În ciuda **vizibilităţii scăzute, unul a găsit o piesă de metal, care a fost examinată mai târziu de flota poloneză, precum şi de Politehnica din Gdynia.**

Barry afirmă că nicio informaţie nu a transpirat privitor la descoperirile făcute.

Câteva zile după prăbuşire, oamenii din port care priveau plaja au putut observa o fiinţă stranie, un om care trăgea de el însuşi, părând a fi complet epuizat. Când paza de coastă s-a apropiat de creatură, ei au descoperit că o parte din faţa sa, precum şi părul erau arse. Extraterestrul nu vorbea niciun limbaj cunoscut atunci când ofiţerii au încercat să comunice cu acesta. Fiinţa a fost dusă la spitalul universitar, unde a fost izolată şi examinată.

Când doctorii au încercat să-l examineze, aceştia nu au găsit pe uniforma sa niciun buton, niciun fermoar sau vreo deschidere. Uniforma nu era dintr-un material obişnuit, ci dintr-o substanţă ce părea metalică şi care a trebuit să fie tăiată cu instrumente speciale şi cu eforturi mari.

Doctorii erau şocaţi; ei au descoperit că organele extraterestrului erau foarte mult diferite de ale noastre. Sistemul circulator era total necunoscut doctorilor, iar numărul de degete diferea de cel al persoanelor născute în această lume.

Humanoidul a rămas viu până când i-a fost smulsă o bandă din jurul braţului. Chiar atunci, creatura a murit. Aceasta a fost trimisă în Uniunea Sovietică[55]

pentru examinări complete.

Din alte surse am primit informaţii despre extratereştri care trăiesc printre noi, care comunică cu autorităţile pe baza unui program bine stabilit.

În iunie 1978, Bob Barry vorbea la telefon cu un bun prieten care lucra la o agenţie guvernamentală din 1950 și era implicat în investigarea fenomenului OZN de mai mult timp.

Discutam despre o serie de problem cibernetice, ştiinţa **care** se ocupă cu studiul comparativ al sistemelor comandate complexe, dar şi cu sistemul nervos uman[56]

O parte din **conversaţie se** deplasase spre interfaţa dintre fiinţele omeneşti şi echipamentul cibernetic.

La un anumit moment, sursa mea a părăsit subiectul şi mi-a vorbit despre implicarea sa într-un caz care a avut în vedere comunicarea cu un humanoid.

Această încercare de a comunica în timp real cu o fiinţă extraterestră a avut loc în 1965. Extraterestrul putea citi ceea ce gândea prietenul meu. Acesta încerca la rândul lui să prindă gândurile extraterestrului, dar nu reuşea.

---

55 **Datele despre acest caz sunt foarte controversate.**

56 Conform definiţiei date de Norbert Wiener, cibernetica este ştiinţa care studiază „legea comenzii la maşini şi organismele vii“. O definiţie asemănătoare a dat-o şi savantul rus Kolmogorov. Pionierul ciberneticii rămâne însă savantul român Ştefan Odobleja, care, în lucrarea „Psihologia consonantistă, a pus bazele ştiinţei care mai târziu va fi numită „cibernetică".

Imediat Bob l-a întrebat dacă extraterestrul fusese recuperat dintr-o navă prăbuşită sau, dacă nu, ce era în spatele acestei poveşti. Prietenul lui Bob a realizat că a vorbit mai mult decât era cazul şi a admis că era vorba despre un accident, o alunecare de la subiectul aflat în discuţie.

Într-un alt caz care s-a petrecut în munţii Sierra Madre din Mexic, Barry afirmă că sursele sale i-au relevat că de la situl prăbuşirii unei nave extraterestre au ieşit mai multe fiinţe mici, humanoide, îmbrăcate în uniforme luminoase.

Aproape 200 de soldaţi ai armatei mexicane au cercetat zona pentru a recupera eventualii supravieţuitori. Doi extratereştri au murit mai târziu. Această raportare a fost prezentată de presa din America de Sud, dar nu şi de cea din SUA.

Domnul C. M. Tenney tocmai împlinise 80 de ani, în 1981, atunci când Barry i-a vorbit omului de afaceri retras în oraşul Delta din Colorado.

Tenney povesteşte nişte fapte petrecute în 1953. Atunci acesta se ocupa cu comerţul cu flori. Sediul firmei sale se afla în Conrad, statul Montana, localitate aflată la 70 km nord-vest de Great Falls. Conform cerinţei afacerii sale, Tenney efectua dese călătorii la Great Falls pentru a se asigura cu florile necesare.

Într-o dimineaţă, în timp ce se deplasa spre Great Falls, într-una dintre aceste călătorii, Tenney a văzut ceva ce părea a fi fum care emana din vecinătatea munţilor apropiaţi. Deoarece incendiile de pădure erau destul de dese în acea perioadă, acesta a trecut de zona respectivă fără să-i acorde prea mare importanţă.

A doua zi dimineaţă, s-a întâmplat însă ceva neobişnuit, ceea ce l-a făcut să privească cu alţi ochi ceea

ce se întâmplase cu o zi mai înainte. Se reîntorcea de la Great Falls spre magazinul său de flori pe autostrada Dutton – Brady, din statul Montana. Atunci a observat un OZN în formă de trabuc care pulsa.

Obiectul se deplasa spre stânga şi se afla la 60 m deasupra solului. Deodată, fără niciun avertisment, din OZN au fost descărcate mingi de foc, care aterizau de o parte şi de alta a autostrăzii, precum şi pe autostradă.

Mingile de foc se stingeau ele însele, apoi OZN-ul şi-a crescut brusc viteza şi a dispărut în ceruri, lăsând în spate un bărbat alb la faţă, ca o fantomă, şi cu părul ridicat de frică.

Tenney a oprit la Brady pentru a-şi vedea un prieten, căruia i-a relatat evenimentul înfricoşător. Acest incident a fost raportat poliţiei din statul Montana, iar când a ajuns acasă a primit un telefon care îl convoca a doua zi dimineaţă la baza aeriană Malstrom, aflată lângă Great Falls.

În caz contrar, va fi adus cu poliţia. Bineînţeles, Tenney s-a prezentat a doua zi la ora 10 la bază. Aici a fost întâmpinat de trei ofiţeri, care l-au condus la biroul unui colonel, aflat la etajul doi într-o clădire izolată de restul clădirilor din bază. Clădirea nu avea ferestre şi era înconjurată de un gard înalt din sârmă.

În timpul deplasării prin bază, i s-a interzis să privească în vreo direcţie. Tenney totuşi a putut observa mai mulţi ofiţeri care purtau cutii pe care scria TOP SECRET.

În biroul colonelului i s-au pus foarte multe întrebări legate de evenimentul neobişnuit la care fusese martor. Discuţia a fost înregistrată, iar la sfârşit a semnat şi un document relativ la cele declarate în

prezenţa notarului bazei.

La plecare, Tenney a fost condus de patru ofiţeri până la ieşirea din acea clădire, care părea a fi o închisoare. Când s-a apropiat de uşă, a putut vedea doi militari, fiecare cu câte un sac pe care îl târau cu greutate.

Din greşeală, un sac a alunecat şi Tenney a putut zări conținutul acestuia. Tenney a fost șocat. A putut vedea capul, genunchii şi picioarele unui cadavru.

„Cei doi m-au apucat de braţe, iar unul din cei patru care mă însoţeau m-a aruncat afară din clădire. Acela a strigat la mine cu o voce supărată să ies imediat din bază. „

Concluzia pe care a tras-o a fost că fumul pe care îl văzuse prin munţi a fost cauzat de prăbuşirea unei nave extraterestre, iar OZN-ul pe care îl văzuse a doua zi era o altă aeronavă, aflată în căutarea primeia.

Sacii pe care îi văzuse în acea clădire conţineau, după părerea lui Tenney, cadavrele a doi extratereştri prăbuşiţi în OZN. Din informaţiile primite şi de la alţi martori oculari, se pare că Tenney a avut dreptate.

Dar isteria nu se termină aici. Un al doilea OZN a putut fi zărit a doua zi după vizita la baza militară. Era vorba despre un obiect strălucitor-argintiu, pe care Tenney l-a putut vedea în timp ce se deplasa către sera cu flori. OZN-ul s-a apropiat de pământ, deplasându-se spre munţii din apropiere, unde a şi dispărut.

Învăţându-se minte cu ce a păţit la baza militară, Tenney nu a mai povestit nimănui despre al doilea OZN. Nu mai dorea să răspundă la multitudinea de întrebări în acea clădire, asemănătoare unei închisori.

Încercările de o obţine probe evidente ale celor

prezentate sunt deosebit de dificile, însă ele există, dacă ne referim doar la probele fotografice.

Mi s-a relatat că un reporter de la un canal de televiziune din Florida a raportat că se află în posesia unei fotografii reprezentând un OZN prăbuşit.

Despre această fotografie pretindea că a fost făcută de un paznic aflat în serviciu la Hangarul 18 de la baza aeriană Wright-Patterson, în momentul în care acel OZN era adăpostit acolo.

În timp ce mă aflam în Florida şi mă documentam pe acest subiect, am încercat să iau legătura cu acel reporter. Nu era disponibil în acea perioadă, dar am lăsat vorbă colegilor săi să mă contacteze, explicând cine eram şi de ce probleme mă interesam.

Niciodată nu am primit de la acesta vreun semn. Alte încercări pe care le-am făcut de a lua legătura cu persoana respectivă au dat greş, de asemenea. Se pare că nu mai dorea să vorbească despre subiect cu nimeni, niciodată.

Desigur, trebuie să confirmăm existenţa şi a altor prăbuşiri raportate, care au atras atenţia publicului larg. Acestea au alte surse decât cercetările atente efectuate de Barry.

Ar putea fi, de exemplu, o prăbuşire lângă lacul Panche, în nord-vestul statului Ontario, Canada, care a fost adusă în atenţia publicului datorită muncii intense a Dianei Payton, care confirma o povestire a lui Eduard Thomas, un scriitor de **succes,** dar în acelaşi timp cercetător în domeniul OZN, care în 1961, în luna iulie, se afla în vacanţă cu soţia sa în acea zonă.

Payton povesteşte cum câteva zile după sosirea sa la o **cabană** închiriată pe malul lacului, Thomas a întâlnit o familie locală, mai precis pe Ednie şi Jeraldine Moven,

proprietarii unei mici băcănii.

Când subiectul OZN-urilor a fost adus în discuţie, Ednie a **povestit** despre un bărbat care pretindea că a văzut o maşină **zburătoare** prăbuşindu-se în lac cu şase săptămâni în urmă.

Omul era sosit de curând în zonă, era cunoscut numai cu numele de Charlie şi a povestit istorisirea sa unui grup de bărbaţi la o tavernă locală, unde a încercat, fără succes, să vândă, pentru băutură, nişte piese din metal despre care susţinea că ar fi din OZN. Toată lumea l-a luat în râs pe Charlie, care a şi fost dat afară din local.

Thomas a avut unele dificultăţi în găsirea lui Charlie, dar până la urmă l-a găsit într-o locuinţă aflată la mică distanţă de lac. El se ocupa cu munci de întreţinere a curăţeniei în jurul caselor şi dormea într-o cameră transformată dintr-un depozit.

Thomas l-a descris pe Charlie ca pe un om lipsit de reputaţie, în vârstă de 55 de ani, analfabet şi alcoolic. Nu a fost simplu să-l convingă să vorbească despre maşina zburătoare. Totuşi, acesta a fost de acord să spună întreaga povestire în schimbul unei sticle de whisky, pe care Thomas i-a adus-o.

Charlie susţinea că în noaptea aceea dormea într-o cabană neocupată, aflată la coada lacului, când, aproape de zori, a fost trezit de un zgomot terifiant. A putut vedea un OZN mare, gri, care venea din cer sub un anumit unghi, apropiindu-se de suprafaţa lacului, cu focul ieşind din spate, dar şi din faţă. Partea din spate a OZN-ului se mişca în sus şi în jos. OZN-ul nu se deplasa drept, ci când spre dreapta, când spre stânga, înaintea prăbuşirii în lac, s-a auzit un zgomot uriaş şi OZN-ul a trimis nori de aburi din coada sa. Intrarea în lac a fost însoţită de un curent de scântei.

Câteva scântei au ajuns pe stâncile din jurul lacului, iar restul au căzut în lac. Charlie spune că stâncile luminau ca şi când ar fi fost vopsite cu aur strălucitor. Aparent, el avea noţiunea că acolo unde căzuseră scânteile, fierbinţi şi strălucitoare, actual era aur. Când totul a devenit normal, iar liniştea s-a reîntors pe lac, acesta nu a mai pierdut timpul pentru a aduna câte ceva. Din OZN-ul prăbuşit nu a mai fost dat niciun semn.

Charlie nu a mai făcut nicio descriere a cantităţii de metal aflate pe stânci. Piesele adunate erau mai degrabă din argint decât din aur. Charlie a crezut că acestea pot să aibă ceva valoare atunci când le-a colectat. Bucăţile mai mari le avea în buzunare, iar cele mai mici, într-o cană de cafea de 100 de grame, care se afla pe un raft deasupra patului. Unele bucăţi de metal aderau la piatra pe care căzuseră. Când încerca să le desprindă de piatră, acestea se spărgeau în mici fragmente de formă neregulată.

Charlie nu îşi mai amintea ce făcuse cu bucăţile mai mari de metal, dar cele mai mici erau încă în cana de cafea. El le-a oferit lui Thomas contra unei sume de bani. Deşi Thomas nu era sigur de adevărul celor povestite, s-a decis să cumpere cana cu bucăţile de metal, după ce le-a examinat, şi cu condiţia ca Charlie să-l conducă la locul exact unde incidentul se presupunea că a avut loc. Charlie urma să fie plătit a doua zi, atunci când îl conducea pe Thomas în zona respectivă. Thomas a închiriat pentru a doua zi o barcă.

Atunci când Thomas s-a dus la locuinţa lui Charlie, acesta a aflat că omul plecase, aparent pe timpul nopţii. Nimeni nu cunoştea când a plecat sau dacă a plecat de tot. Thomas nu a fost capabil să afle ceva despre Charlie. Nimeni altcineva din zonă nu ştia ceva despre prăbuşirea OZN-ului.

Nimeni nu a văzut sau nu a auzit ceva extraordinar.

Thomas a închiriat un ghid şi a petrecut restul vacanţei, 4 zile, căutând pe malul lacului. Acolo se aflau câteva cabane care erau neocupate atunci când Charlie pretindea că văzuse incidentul. Nicio altă probă, de niciun fel, nu a fost identificată pentru a veni în sprijinul celor declarate de Charlie.

Thomas credea că trebuie să fi fost victima unei păcăleli. Grupul NICAP, când a auzit despre incident, doi ani mai târziu, a desemnat doi membri să efectueze o călătorie în zonă în vara anului 1964. La acea dată nimeni nu şi-a adus aminte de Thomas sau de Charlie şi nimic nu a mai putut fi aflat. Ednie Moven îşi amintea despre cineva care căuta ceva în lac, dar aceasta era tot.

În 1968, Thomas, atunci în vârstă de 74 de ani, a murit de un atac de inimă. Soţia sa, neavând niciun interes în OZN-uri, a dăruit colecţia de materiale a soţului grupului NICAP[57]

Colecţia cuprindea fragmente de metal, aflate încă în cutia de cafea originală. Două duzini din cele mai bune fragmente au fost selectate pentru a rămâne la NICAP, iar restul au fost împărţite membrilor care le doreau.

Argumentele împotriva validării incidentului sunt evidente. Totuşi există două puncte principale în favoarea veridicităţii acestuia. Primul este însuşi Charlie. Ar putea un individ de acest tip să născocească o astfel de poveste?

Un al doilea argument mai tangibil este metalul. Acesta a fost analizat şi s-a descoperit a fi un aliaj neobişnuit, în niciun caz un aliaj care ar putea fi descoperit în pădurile canadiene.

Nimeni nu cunoştea de unde venea Charlie înainte de a

57 NICAP — National Investigations Commitet on Aerial Phenomena — Comitetul Naţional de Investigare a Fenomenelor Aeriene — Organizație nonguvemamentală.

apărea la lacul Panache. Dar este imposibil, desigur, ca acesta să fi avut acces la o zonă în care acest metal să poată fi găsit. Acest aliaj ar fi putut fi realizat într-un institut de cercetări metalurgice, care lucra cu metale uşoare asociate cu experimentări de aeronave, aparatură ştiinţifică şi cercetători de cel mai înalt nivel.

NICAP este una dintre cele mai prestigioase organizaţii civile care se ocupă cu studiul fenomenului OZN. NICAP a fost înfiinţat în 1956 de către Thomas Townsend Brown, un fost fizician al U. S. Navy[58]

NICAP a fost una dintre cele mai influente organizaţii civile de cercetare a fenomenului OZN din anii ’50, ’60 şi ’70.

Unul dintre principalele scopuri ale NICAP este de **a** dezvălui secretele guvernamentale şi de a aduce aceste Informaţii despre OZN-uri la cunoștința publicului.

Datorită acestor scopuri, NICAP s-a aflat sub urmărirea COMITETULUI ROBERTSON al CIA. Există zvonuri că **în** multe dintre poziţiile-cheie ale NICAP s-au infiltrat agenţi CIA, care au provocat, în final, dizolvarea acestuia.

Într-o lucrare cunoscută apărută în Franţa, la Paris, **în** 1974, sub semnătura celebrului cercetător ufolog francez Jacques Pottier[59]

, autorul citat susţinea, pe baza unor **exemple** concrete şi documentate, faptul că:

Între ocupanţii aşa-ziselor obiecte zburătoare neidentificate şi forţe militare terestre ar fi avut loc ciocniri militare violente, terminate totdeauna cu victoria „extratereştrilor”.

În continuare, vom prezenta alte câteva astfel de cazuri, de curând declasificate de NATO, mult mai bine

---

58 US Navy.

59 Intitulată „Les Soucoupes Volantes - La guerre des mondes aura-t-elle lieu? “.

documentate, necunoscute publicului larg la vremea producerii lor.

Un astfel de eveniment s-a desfăşurat, conform **unui** document NATO declasificat, la începutul anilor ’70 în **timpul** războiului din Vietnam, în zona oraşului Hanoi. Capitala nord-vietnameză era apărată la acea dată de un puternic dispozitiv de apărare antiaeriană compus din mitraliere, artilerie și rachete antiaeriene, cercetarea spaţiului aerian fiind realizată de un puternic sistem de radiolocaţie (radar).

Într-o dimineaţă se desfăşură un intens bombardament asupra zonei industriale a oraşului, atacul fiind efectuat de bombardiere strategice B-52 Stratofortress, însoţite şi apărate de o puternică formaţie de avioane de vânătoare și bombardament F-1 11 și F-4 G Phantom.

Duelul sol-aer / aer-sol era deosebit de violent, cu pierderi importante de ambele părți, multe obiective industriale nordvietnameze fiind lovite în plin, US Air Force[60]

pierzând câteva avioane.

Punctul forte al apărării antiaeriene nord-vietnameze îl constituiau complexele de rachete antiaeriene „Dvina”, de producţie sovietică, ce se adăugaseră sistemului antiaerian existent până atunci, reprezentat în majoritate din baterii de artilerie antiaeriana calibrul 57 şi 100 mm, conduse prin mijloace radiotehnice de tragere de tipul S. O. N. – 9 şi S. O. N. – 4, de altfel deosebit de eficiente până la înălţimea de 10. 000 de metri.

Complexele de rachete nou-instalate făceau practic aproape imposibile bombardamentele de la înălţime mare, fără pierderi din partea atacatorului aerian în limite de înălţime cuprinse între 1. 000 şi 20. 000 de metri.

---

60 **US Air Force - Forţele Aeriene ale SUA.**

Pe fondul bombardamentului descris, unul dintre cele mai distrugătoare din ultima parte a războiului aerian americanovieţnamez, chiar în zona de maximă intensitate a disputei aeriene, şi-au făcut apariţia mai multe obiecte zburătoare neidentificate ce părea evident că nu se sinchisesc de focul executat de cele doua tabere.

Este momentul în care intervine şi aviaţia de vânătoare nord-vietnameză, dotată cu avioane de vânătoare de tip MIG-19 şi MIG-21, compatibile cu rivalele lor americane din acea perioadă.

Atât aviatorii americani, cât şi cei nord-vietnamezi au deschis focul asupra OZN-urilor atât cu tunurile şi mitralierele de bord, cât si cu rachete aer-aer.

OZN-urile păreau indiferente la duelul de foc, rămânând neafectate în urma atacului, muniţia trasă explodând ca la o comandă undeva într-o zonă apropiată de OZN-uri, neproducând acestora niciun fel de pierderi, fiind parcă apărate de un „ecran invizibil".

Mai multe rachete antiaeriene lansate de către trupele nord-vietnameze au avut aceeaşi soartă, ele explodând în apropierea „ţintei", ca şi cum ar fi primit comanda de autodistrugere.

OZN-urile au rămas în zona ostilităţilor pe tot timpul atacului, la fel ca şi cum ar fi urmărit desfăşurarea acestuia, la final dispărând în abisurile cosmosului în urma unei manevre fulgerătoare pe verticală, cum de altfel îşi făcuseră şi apariţia.

Celor două[61] părţi beligerante le-au rămas înregistrări

---

61 **Comandanţii Flotilei navale americane dislocate în zonă, inclusiv ai portavioanelor de pe care decolau avioanele de sprijin şi protecţie a atacului fortăreţelor zburătoare B-52 au fost efectiv îngroziţi de evoluţia ciudatelor aeronave celeste, dar mai ales de ineficienţa tirului aerian al forţelor proprii împotriva presupuselor OZN-uri. Există informaţii potrivit cărora cu prilejul acestui incident au decolat pentru interceptarea OZN-urilor şi câţiva dintre instructorii sovietici care-i antrenau pe vietnamezi. Informaţiile obţinute de aceştia cu prilejul**

radar şi foto-cinema, care însă nu au fost date niciodată publicităţii. Deşi larg comentat în analize secrete în mediile militare ale NATO şi ale Tratatului de la Varşovia, incidentul a rămas neelucidat până astăzi.

Mai în glumă, mai în serios, americanii au considerat în urma incidentului descris că sistemele de rachete nord-**vietnameze** nu erau „prea eficiente". Dar numai după câţiva ani şi americanii aveau parte de o surpriză neplăcută.

Astfel, un alt document NATO declasificat descrie un **eveniment** deosebit ce a avut loc în spaţiul aerian al Coreei de Sud **în** primăvara anului 1975, imediat după ce pe coasta sud**coreeană** au fost instalate complexe de baterii antiaeriene de tip **HAWK.**

Într-o dimineaţă, staţiile radar care supravegheau spaţiul aerian sud-coreean au descoperit un grup de ţinte aeriene neidentificate, ce se apropiau dinspre Marea Chinei spre coasta sud-coreeană şi care nu răspundeau la semnalele de identificare.

Ţintele aeriene[62] aveau traiectorii aleatorii, fapt ce a făcut ca acest lucru să fie interpretat ca manevre de înşelare, făcând parte dintr-un atac-surpriză asupra apărării antiaeriene sudcoreene.

Pentru că nu mai era timp pentru ridicarea la interceptare a aviaţiei de vânătoare, au fost alertate şi trecute în poziţie „pentru luptă" bateriile de rachete antiaeriene HAWK dispuse pe direcţia ipoteticului atac aerian.

Dar mare a fost stupefacţia comandamentului antiaerian american din peninsula sud-coreeană când a

---

misiunii au ajuns în scurt timp la Ministerul Apărării al URSS şi la Kremlin.

62 **În limbajul militar al specialiştilor din Apărarea Antiaeriană şi Aviaţie, prin sintagma** „ţinte aeriene" se **înţeleg acele aeronave ce nu sunt identificate ca apartenenenţă şi nu răspund la semnalele de recunoaştere, fiind tratate ca aeronave inamice.**

observat că la intrarea în raza de acţiune a complexelor de rachete antiaeriene HAWK a obiectelor zburătoare neidentificate, rampele cu rachete nu au mai ascultat comenzile pe care le primeau de la punctele de comandă, trecând în poziţie de tragere zero grade (orizontală) şi întorcându-se cu 180 de grade faţă de direcţia atacului, poziţie în care au rămas până când OZN-urile au ajuns în situaţia „travers” zona de foc, după care s-au întors în poziţia iniţială, rămânând astfel până la ieşirea din raza lor de acţiune.

După trecerea OZN-ului, funcţionarea rampelor a revenit la normal. Analiza ulterioară a demonstrat că poziţia rampelor a fost întotdeauna, în timpul incidentului, imposibilă pentru executarea focului, comanda mişcării acestora fiind practic preluată de „ceva” sau „cineva” ce nu a putut fi contracarat şi nici explicat până în prezent. Dar acest incident nu a fost singular pentru rachetiştii americani.

Astfel, în arhiva NICAP – National Investigation Committee on Aerial Phenomena, Washington D. C. – se află o fotocopie de pe o filă a jurnalului oficial al unei staţii de reperaj de la Cape Canaveral, statul Florida, datată 10 ianuarie 1961.

În acea zi, principala sarcină era darea startului unei rachete Pollaris, care trebuia sa fie lansată din Florida şi urmărită pe o distanţă de mii de kilometri, în timp ce urma să străbată sudul Oceanului Atlantic. Jurnalul oficial arată că în timp ce racheta Pollaris urca pe traiectorie, a căpătat brusc un tovarăș de călătorie.

Jurnalul vorbeşte despre el ca despre un obiect neidentificat. Acest obiect era mai mare decât racheta şi se afla atât de aproape de aceasta, încât instalaţia automată de urmărire prin radar s-a fixat asupra obiectului mai mare, cel

mai probabil un OZN.

La câteva minute mai târziu, în momentul în care OZN-ul s-a depărtat de racheta Pollaris, instalaţia automată a continuat să-l urmărească și au trebuit 14 minute pentru ca tehnicienii să desprindă radarul de pe OZN și să-l fixeze înapoi pe racheta Pollaris.

Un alt incident în care de data aceasta au fost implicaţi militari români, mult mai bine documentat, s-a întâmplat în 1974 în zona Mării Negre.

În iulie 1974, norii negri ai unei posibile confruntări militare se adunau deasupra Mării Mediterane. Printr-o lovitură de stat, preşedintele Ciprului, Arhiepiscopul Makarios, **este** înlăturat de la conducerea statului şi insula este invadată de trupe turceşti.

Toate ţările din zona mediteraneana și a Mării Negre[63], prin jocul alianţelor celor două blocuri militare existente la acea dată (NATO și Tratatul de la Varşovia) sunt în stare de alertă maximă.

Este de la sine înţeles că într-un asemenea context spaţiul aerian şi cel maritim din zonă, ca şi cel învecinat, era cercetat prin toate mijloacele (inclusiv radioelectronice), înregistrânduse orice mişcare suspectă.

Datorită tensiunii create în împrejurările menţionate, traficul aerian și cel maritim erau grav perturbate. Dar chiar în această situaţie tragică, se pare că se întâmpla ceva, de data acesta straniu. Am subliniat contextul în care se petrecea întâmplarea de mai jos, tocmai pentru a arăta

63 Prin decizia Şefului Marelui Stat Major al Armatei Republicii Socialiste România, luată cu acel prilej, au fost chemaţi din concedii, permisii sau învoiri toţi militarii români activi, considerându-se o situaţie de „criză" majoră, unităţile fiind trecute în regimul „capacitate de luptă completă pe timp de pace".

Nicolae Ceauşescu, Comandantul Suprem al Armatei României, la acel moment, l-a destituit pe cel ce a luat această decizie, pentru că nu l-ar fi consultat, deşi, conform atribuţiilor, decizia trebuia întâi luată şi apoi raportată.

certitudinea fenomenului observat, dată fiind amploarea măsurilor luate cu acest prilej de toate statele din zonă, într-un moment când nimeni nu-şi putea permite să glumească.

Pe 24 iulie 1974, ora 02:15 pe ecranul unui radar de supraveghere aeriană de pe coasta românească a Mării Negre apare un semnal de la o aeronavă neidentificată.

Ce confirmă prezenţa sa printr-o instalaţie de radiolocaţie aflată pe o altă poziţie de dispunere ce lucra pe o frecvenţa diferită. Deşi erau excluse erorile, la scurt timp un al treilea radar certifica existenţa prezumptivei aeronave.

Minutele trec cu repeziciune şi ciudata prezenţă aeriană, ce nu respecta niciun traiect sau culoar de zbor cunoscut, nu-şi semnala apartenenţa şi evolua pe un traiect de zbor deosebit de sinuos, cu mari variaţii în altitudine şi viteză, a reușit să alarmeze pe cei ce vegheau la siguranţa spaţiului aerian.

S-a luat legătura cu nave maritime din larg aflate mai aproape de zona unde evolua obiectul neidentificat. Se confirma de două vase ale Marinei Militare – pe anumite porţiuni de traiect, când obiectul intra în zona posibilităţilor tehnice ale mijloacelor radar de bord – evoluţia acestuia, fără a se putea determina natura sa.

Prin intermediul cooperării, se confirma că radare sovietice şi bulgare urmăresc o perioadă ciudata „aeronavă”, după care unii renunţă, considerând-o un balon inofensiv în derivă (sovieticii), bulgarii afirmând că este o aeronavă de luptă antisubmarină ambarcată sovietică, decolată de pe una dintre navele purtătoare din larg, ce era într-o misiune pe care sovieticii nu voiau să o recunoască.

Evoluţia OZN-ului este urmărită de radarele româneşti timp de 37 de minute, în limitele de altitudine confirmate de radioaltimetre, respectiv 500 la 15 mii de metri și cu viteze

ce variază între zero km/oră (staţionare la punct fix) şi un maxim de aproximativ 4. 000 km/oră.

Prezumtivul OZN va dispărea undeva foarte aproape de zona unde a apărut ultima semnalare ce indica **o** altitudine de 6.000 de metri şi o viteză de 970 km/oră. În **perioada** observaţiei, nicio aeronava nu s-a aflat în pericol, nu **s-au** semnalat anomalii în propagarea undelor radar şi nimeni nu a revendicat vreun incident aerian în arealul unde a fost **observat** fenomenul citat.

Mai târziu, câţiva marinari aflaţi cu nave de luptă scoşi în larg, în misiune, în urma situaţiei tensionate descrise la începutul relatării, au povestit pentru data şi ora avute în discuţie despre evoluţia unei ciudate „stele" pe care au **urmărit-o minute** în şir, făcând tot felul de „acrobaţii", ce s-au finalizat la un moment dat cu o explozie puternică plină până la abundenţă de lumină şi culoare (un adevărat foc de artificii, după cum vor spune marinarii).

Tot ei vor povesti (simplă coincidenţă?!) că în perioada respectivă nu au avut recepţie radio aproape deloc din cauza unor puternici paraziţi (puşi pe seama bruiajului radio), dar care, ciudat, se manifestau numai în zona survolată de OZN, cum se va constata mai târziu la analiza incidentului.

În 1994, la EUROCON, un cercetător OZN bulgar a prezentat o comunicare despre un incident OZN, care, ca dată şi zonare, coincide cu cel prezentat mai sus, susţinând că o navă militară a fostei URSS din Flota Mării Negre ar fi doborât cu o rachetă antiaeriană tip mare-aer, un OZN, descoperit şi semnalat de radariştii români deasupra Marii Negre în apele internaţionale.

O altă prăbuşire de OZN în care au fost recuperate materiale a avut loc în Africa de Sud, în luna mai 1989. Din cele spuse de Bill Knell din Insula Skywatch, care este

însărcinat cu răspândirea informaţiilor în SUA, organizaţia sa a fost contactată cu privire la acest subiect de reprezentanţi ai organizaţiei engleze de cercetări în domeniul OZN[64]

Este alcătuită în principal din militari sau poliţişti în rezervă, persoane de mare prestigiu. Primim cu încredere toate materialele tipărite sau distribuite de această organizaţie.

OZN-ul zbura deasupra Deşertului Kalahari când a fost coborât de un avion de vânătoare Mirage, aflat în dotarea armatei sud-africane. Prin aranjamente speciale, obiectul doborât, ocupanții săi și toate materialele legate de prăbușire au fost aduse în SUA.

În continuare, prezentăm un document Top Secret al forțelor aeriene sud-africane. La ora 13. 45 GMT, pe 7 mai 1989, o fregată a luat legătura cu Statul Major Naval Cape Town pentru a raporta un OZN care a apărut pe ecranele radarului şi se îndrepta spre continental african în direcţia nord-vest, cu viteza de 5. 745 mile nautice pe oră. Comandamentul naval a confirmat că obiectul apărea şi pe radarele lor, precum şi pe radarul aeroportului internaţional Malan din Cape Town.

OZN-ul a intrat în spaţiul aerian sud-african la 13.52 GMT. S-a încercat să se ia legătura radio cu obiectul, dar comunicaţiile către obiect s-au dovedit a fi infructuoase.

Atunci a fost alarmată baza aeriană Vallhala, iar două avioane de vânătoare Miraj au decolat. Obiectul și-a schimbat direcţia de deplasare la mare viteză, cu 90 de grade, ceea ce ar fi imposibil pentru un avion de vânătoare.

La 13. 59 GMT, liderul celulei de zbor a raportat că are pe radar obiectul. S-a dat ordinul de a executa foc cu tunul laser Thorr 2 asupra obiectului. Acest ordin a fost executat.

---

64 Quest International.

Liderul celulei de zbor a raportat că din obiect au fost emanate lumini orbitoare. Obiectul a intrat în prăbușire pe direcţia nord. La 14.02, s-a raportat că OZN-ul îşi pierdea din altitudine cu 1.000 m pe minut. Apoi, cu o viteză mare, la un unghi de 25 de grade, a intrat în pământ, în deşert, la 80 km nord de graniţa sud-africană cu Botswana, zonă identificată ca Deşertul Kalahari central.

Liderul celulei a fost instruit să identifice zona şi să zboare deasupra ei până când obiectul va fi recuperat. O echipă de ofiţeri de informaţii, împreună cu personal medical și tehnic, a fost trimisă fără întârziere în zona de impact pentru investigaţii şi recuperări.

Echipa a identificat la locul prăbuşirii un crater de 1**50** de metri diametru și 12 metri în adâncime. OZN-ul era de culoare argintie, avea formă de disc și era înfipt într-un unghi de **45 de** grade în marginea craterului.

În jurul obiectului, nisipul şi rocile fuseseră topite împreună de căldura intensă. În jurul OZN-ului era un câmp magnetic și radioactiv puternic, care a implicat dereglări ale echipamentelor forţelor aeriene.

Şeful celulei de zbor a propus ca obiectul să fie mutat în cel mai strict secret la baza aeriană pentru cercetări minuţioase, ceea ce s-a și întâmplat.

Locul impactului a fost umplut cu nisip şi pietriş, pentru ca nimeni să nu găsească vreo probă privind evenimentul care a avut loc.

În ciuda forţei impactului cu pământul, cel puţin un extraterestru a fost găsit viu la bordul OZN-ului prăbușit. Sudafricanii, pe baza acordului puţin cunoscut pe care îl aveau cu SUA, l-au predat Pentagonului pe extraterestrul rănit.

Deşi este greu de crezut, extraterestrul a ajuns într-un

sfârşit ca oaspete al bazei aeriene Wright-Patterson din Dayton, statul Ohio, locul în care se află vestitul Hangar 18.

Atunci când comandantul bazei a fost contactat telefonic, acesta a părut şocat că există persoane care cunosc despre incident şi, mai mult, ştiu că există EBE care au supravieţuit şi care sunt adăpostite acolo. Ezitând un moment, comandantul a evitat să răspundă întrebărilor puse şi a refuzat să facă orice fel de declaraţie, spunând doar No comment. Apoi a trântit telefonul.

Cu siguranţă, în viitor vor apărea la suprafaţă, pentru opinia publică, şi alte cazuri care au avut loc sau se vor petrece, în care nave prăbușite au la bord extratereştri supravieţuitori.

John Lear este un nume care este deosebit de respectat. Tatăl său, William, a fost un faimos pionier aviatic, care a fondat compania aeriană Lear, care în prezent deţine multe contracte cu Pentagonul. Compania are mulţi angajaţi.

Lear fiul este bine privit în cercurile aviatice, deoarece a zburat cu peste 150 de avioane aflate în testare, precum şi datorită premiilor oferite de FAA[65]

cu prilejul concursurilor şi festivalurilor aviatice la care a participat.

La început, John Lear nu privea cu interes fenomenul OZN. Nu a reflectat la evenimentele relatate de presă, având ca subiect extratereştrii şi navele acestora, părându-i că acesta este un drum secundar, departe de interesul său.

Odată însă a avut şansa de a discuta cu un prieten care staţiona în Anglia. Acolo, un OZN a aterizat într-un complex militar, iar ofiţerii americani din bază au putut vedea nişte creaturi mici.

Intrigat, Lear a început să se intereseze în dreapta şi în

65 Administraţia Aviatică Federală.

stânga şi a aflat de la unii asociaţi mai vechi din CIA, pentru care a zburat în mai multe misiuni, o serie de informaţii remarcabile. Astfel, a obţinut confirmarea că liderii guvernamentali cunoşteau mai multe despre OZN-uri şi extratereştri decât i se permitea publicului să cunoască.

Lear a descoperit, spre uimirea sa, că armata americană posedă actual nave extraterestre, unele dintre acestea fiind încă în bună stare.

Se pare că americanii au obţinut prima dată o navă extraterestră de forma unui disc încă din anii ’40, când au recuperat o navă prăbuşită, pe care naziştii o capturaseră în timpul celui de al doilea război mondial. De asemenea, se pare că multe dintre armele morţii care au fost dezvoltate în continuare au fost realizate pe baza unor tehnologii interplanetare.

Mai departe, Lear crede că un anumit număr de farfurii zburătoare a ajuns în mâinile armatei americane atunci când acestea s-au prăbuşit în sud-vestul SUA, la sfârşitul anilor ’40 şi la începutul anilor ’50. În siturile OZN-urilor prăbuşite se află de obicei şi corpurile unor humanoizi mici, EBE.

Cel puţin un humanoid a fost găsit în viaţă. Acesta, îm**preună** cu corpurile arse ale altora din aeronavă, a fost **transportat** la baza Wright-Patterson din Dayton, statul Ohio, în **Hangarul** 18. În această destinaţie finală, numită Blue Room[66]

nici senatorului Barry Goldwater nu i s-a permis să intre.

Scenariul lui Lear include, de asemenea, suspiciunea că **guvernul ar fi** încheiat în secret tratate cu extratereştri pentru **obţinerea unor** tehnologii avansate contra unor oameni pe care **să-i răpească.**

---

66 Blue Room.

Se presupune că guvernul ar fi primit o listă cu cei care au fost răpiţi, astfel ca să poată fi urmăriţi şi monitorizaţi în continuare, după experienţele la care au fost supuşi, şi astfel guvernul să fie sigur că nu li s-a făcut nimic rău.

Din nefericire, extratereştrii au profitat de situaţie, răpind peste 50. 000 de persoane pentru scopurile lor, pe care noi putem doar să le bănuim.

Persoanelor răpite le-au fost implantate, de obicei în creier, cipuri cu antene de emisie-recepţie, ceea ce ne conduce la ideea că la un anumit moment aceste persoane vor fi activate şi vor executa ordinele care li se vor transmite, indiferent de voinţa oamenilor respectiv.

Într-un comunicat dat publicităţii, Lear declară că extratereştrii au obţinut facilităţi subterane în mai multe baze militare din Nevada şi New Mexico, unde pun la punct o armată[67]

de frankensteini, jumătate umani, jumătate extratereştri.

Pentagonul a încercat să dea înapoi, dar extratereştrii nu au fost de acord. Aproximativ 65 de agenţi CIA au fost ucişi în încercarea de a recupera una dintre aceste baze. Sfârşitul războiului rece vine în justificarea ipotezei lui Lear, în aceea că Rusia şi SUA se află de aceeaşi parte a baricadei, în **secret** făcând echipă pentru a lupta împotriva ameninţării din spaţiu, lăsând deoparte diferendele mai vechi.

Războiul stelelor, de care s-a făcut atâta caz, este o parte din bătălia pentru controlul pământului, având ca ţintă nu fosta URSS, actuala Federaţie Rusă, ci farfuriile zburătoare conduse de EBE, care încearcă să stăpânească Pământul.

---

67 Consultaţi spre documentare lucrarea „Războiul psihotronic şi câmpul de luptă mintal", Editura Phobos, Bucureşti, 2008, autor Gen. bg. dr. Emil Străinu.

Din cele spuse de prieteni, dar şi de duşmani, John Lear poartă o varietate de măşti. Uneori, ceea ce afirmă pare lipsit de credibilitate, dar chiar atunci când crezi că îl poţi demasca, acesta vine cu probe care indică faptul că ce are de spus nu este în întregime rupt de realitate.

De exemplu, persoane cu legături în armată au reuşit să verifice părţi din cele declarate de Lear. În continuare, prezentăm cele afirmate de acesta în indicarea situaţiei ameninţătoare în care se află Pământul.

Guvernul SUA este în tratative cu extratereştrii gri de mai bine de 40 de ani.

Adevărul întotdeauna a fost găsit şi protejat cu dificultate. Să ne amintim de Giordano Bruno care, la anul 1600, a fost ars pe rug, pentru că nu a renunţat la adevăr. Multe persoane au plătit, de-a lungul anilor, cu viaţa cultivarea adevărului. Însă adevărul trebuie spus.

Faptul că Pământul are o mişcare de revoluţie în jurul Soarelui a fost ascuns de Biserică sute de ani. Aceasta a provocat o revoltă majoră în Biserică, stat, precum şi în **modul** de gândire. Aceasta a condus la o nouă ordine în societate şi au fost afectate valorile tradiţionale.

Începând cu anul 1800, societatea omenească **a** trecut **prin** schimbări majore, aceasta în primul rând datorită **adevărului** care începea să iasă la suprafaţă. Acum, la 410 ani de **la primul** adevăr pronunţat, trebuie din nou să facem faţă unor fapte şocante.

Adevărul îngrozitor a fost ascuns faţă de noi timp de 40 **ani de către** guvern. Din păcate, adevărul îngrozitor este mai **neplăcut decât** şi-a imaginat guvernul. În efortul său de a **proteja democraţia,** guvernul ne-a vândut extratereştrilor. Iată **ceea ce s-a întâmplat.**

De la început trebuie să remarc faptul că cei ce au

negociat cu extratereştrii au avut cele mai bune intenţii. Germania a recuperat o farfurie zburătoare la începutul anului 1939. Generalul James H. Doolittle a mers în Suedia în 1946, pentru a inspecta un OZN, care se prăbuşise în Arhipelagul Spitzgergen. Adevărul despre această vizită este cunoscut de foarte puţine persoane.

Creaturile din acest OZN erau foarte urâte, erau în forma **unei lăcuste,** dar erau deosebit de avansate faţă de noi, poate **chiar cu un milion** de ani.

Din grupul iniţial care a aflat despre acel OZN, multe persoane s-au sinucis. Cea mai importantă personalitate a fost generalul James V. Forrestal, care a sărit de la etajul 16 al unui spital. Dosarul medical al generalului Forrestal este sigilat până astăzi. Preşedintele Truman a ascuns cu bună ştiinţă adevărul, astfel că și astăzi mai sunt multe persoane care cred că OZN-ul este o joacă de copii.

În 1947, preşedintele Truman a aprobat înfiinţarea grupului de lucru MJ-12, grup alcătuit din 12 personalităţi militare, în acelaşi timp oameni de ştiinţă. Deşi grupul mai funcţionează şi astăzi, din membrii iniţiali nu mai trăieşte niciunul.

Ultimul, care a murit în 1984, a fost Gordon Gray, șeful Pentagonului pentru o bună perioadă. Dacă un membru al grupului murea, grupul nominaliza o altă persoană pe poziția vacantă.

Există și unele speculaţii cum că grupul cunoscut ca MJ-12 și-ar fi crescut numărul de membri de câteva ori.

Au fost cel puţin trei mari incidente cu **OZN-uri la** sfârşitul anilor ’40. În afara celui mai cunoscut, de la **Roswell** statul New Mexico, au mai fost raportate două prăbușiri, **una** la Aztec, statul New Mexico, şi alta la Laredo, statul **Texas** localitate aflată la 50 km de graniţa cu Mexicul.

În acea perioadă, guvernul american era mândru că produsese bomba atomică, o realizare cu atât mai importantă cu cât Rusiei i-au fost necesari încă patru ani pentru aceasta şi au reuşit numai cu ajutorul unor spioni.

De asemenea, SUA realizaseră primele bombardiere supersonice, cu autonomie de zbor de 10.000 km şi care puteau căra mii de kilograme de bombe. Era epoca de după războiul câştigat, iar viitorul părea roz.

Acum să ne imaginăm ce reacţie ar fi avut acei lideri, dacă se aflau în situaţia panicii generate de emisiunea radiodifuzată a lui Orson Wells, „Războiul Lumilor”, din 1938. Mii de americani au intrat în panica provocată de o invazie a marţienilor, ce părea iminentă, aşa cum a fost prezentată în emisiunea amintită.

Să ne imaginăm oroarea acestor lideri când aceştia au văzut în realitate corpurile arse ale extratereştrilor, care prezentau nişte ochi uriaşi, aveau pielea cu solzi şi în loc de degete, gheare. Să ne imaginăm şocul lor când au încercat să descopere cum erau propulsate aceste OZN-uri, dar nu au găsit motoarele obişnuite, cu pistoane sau cilindri, nici tuburi de vid sau turbine.

Desigur, numai când înţelegem perfect situaţia copleşitoare, deosebit de complexă, în care se afla **guvernul** american la sfârşitul anilor ’40, atunci putem să înţelegem nevoia acestora de a ascunde totul, cu orice preţ, cu orice mijloace, utilizând dezinformarea.

Uneori, printre aceste mijloace, a fost inclusă şi folosirea forţei. Acoperirea adevărului a fost aşa de bună, încât chiar în 1985, un savant de prim rang de la Pasadena, statul California, dr. Al Hibbs, atunci când privea pe ecran un OZN uriaş, a declarat:

„Nu pot să asimilez nimic acestui fenomen fără date

suplimentare”.

Dr. Hibbs a privit la împăratul gol și a spus: Acesta, desigur, pare gol, dar aceasta nu înseamnă că este gol”.

În iulie 1952, autoritățile americane au putut observa o formație de farfurii zburătoare care survola Washingtonul, trecând pe deasupra Casei Albe, deasupra clădirii Capitoliului și Pentagonului. A fost nevoie de toată imaginația și de toată puterea de intimidare a autorităților pentru a scoate din memoria publicului acel incident.

Mii de observații vizuale au putut fi făcute asupra OZN-urilor în timpul războiului coreean și au putut fi recuperate câteva dintre acestea de către forțele aeriene americane. Cele mai multe dintre acestea au fost depozitate la baza aeriană Wright-Patterson, iar altele au fost depozitate la bazele aeriene aflate în apropierea locului prăbușirii. Un OZN a fost într-atât de mare, încât nu s-a putut transporta, astfel că s-a preferat îngroparea[68]

sa la locul dezastrului, unde se află și astăzi.

Povestirile legate de transportul OZN-urilor prăbușite pe distanțe lungi au devenit deja legende. Deplasările erau efectuate numai pe timpul nopții, se cumpărau ferme întregi, se defrișau păduri, se blocau autostrăzi și se ocupau 2 sau 3 benzi de circulație atunci când se transporta un OZN de 30 m diametru.

De departe însă, cea mai interesantă poveste care leagă numele unui președinte american de fenomenul OZN îl are în centru pe Dwight Eisenhower. Pe 20 februarie 1954, liderul de la Casa Albă a dispărut din reședința sa timp de patru ore, dând naștere la tot soiul de speculații.

Explicația oficială n-a sunat prea convingător: președintele s-ar fi dus urgent la dentist, pentru că îi căzuse

68 Informație neverificată până în prezent.

o coroană... S-au găsit imediat voci care au susţinut că, de fapt, Eisenhower ar fi fost dus la Hangarul 27, din Palm Springs, unde i s-a arătat o navă extraterestră şi chiar ar fi asistat la demonstraţii de dematerializare ale unor alieni.

Deşi presa şi opinia publică n-au dat prea mare crezare ipotezei, unii au încercat să facă o legătură între atacul de **inimă** al lui Eisenhower şi presupusa întâlnire de gradul III.

La fel de neclar rămâne şi rolul jucat de al **34-lea** preşedinte al SUA în păstrarea secretului legat de fenomenul OZN. Potrivit lui Jan van Helsing, autorul a numeroase cărţi despre societăţile secrete, Eisenhower a fost ultimul preşedinte care a mai avut o privire de ansamblu asupra problemei extratereştrilor.

Toţi cei care i-au urmat n-au mai aflat decât atât cât le-a spus MJ-12, adică mai nimic. Dar ce este acest MJ-12? Grupul „Majestic-12”, cunoscut şi ca Majic-12, MJ-12, Majority-12, Majesty-12 etc., ar fi fost o structură ultrasecretă, creată la 24 septembrie 1947, din ordinul preşedintelui Truman, pentru monitorizarea, de la cel mai înalt nivel, a fenomenului OZN.

Grupul urma să răspundă doar în faţa preşedintelui american. Din grupul Majestic-12 făceau parte 12 personalităţi de prim rang, politicieni, militari, dar şi experţi civili. Misterul care a înconjurat MJ-12 s-ar fi păstrat poate până-n zilele noastre, dacă, în decembrie 1984, un filmuleţ alb-negru, nedevelopat, nu ajungea prin poştă la ufologii Stanton T. Friedman, Bill Moore şi la cineastul Jaime Shandera, care proiectau realizarea unui documentar despre OZN-uri.

Cei trei au descoperit uimiţi, după developare, că rola conţinea fotocopiile unui document de opt pagini clasificat „TOP SECRET/MAJIC”. Documentul era datat 18 noiembrie

1952 şi semnat de contraamiralul Roscoe H. Hillenkoetter[69]

constituind o informare preliminară pentru generalul Dwight D. **Eisenhower,** devenit între timp preşedintele SUA.

Documentul făcea referire la grupul Majestic-**12,** dar şi la **prăbuşirea unui** OZN la Roswell. În martie 1985, Jaime **Shandera şi Bill** Moore obţin un alt document, datat 14 iulie 1**954 şi adresat** tot preşedintelui Eisenhower şi tot pe tema MJ-12 Proiect de studii speciale".

Moore, Shandera şi Friedman au ezitat să dea publicităţii documentele primite, deoarece li s-au părut suspecte. Dar ele au ajuns şi la alţi ufologi, care le-au publicat. Chiar şi după anul 2000, au continuat să apară noi extrase MJ-12, pe care mulţi, invocând neglijenţele de redactare conţinute, le consideră făcături. Ceea ce nu înseamnă totuşi că ele n-ar putea conţine şi informaţii adevărate.

În aprilie 1964, a avut loc o întâlnire între extratereştri şi autorităţi, întâlnire petrecută la baza aeriană Holloman din statul New Mexico. Pentru întâlnire au aterizat într-un loc dinainte stabilit trei farfurii zburătoare. Din partea americană, la întâlnire au participat ofiţeri de informaţii.

Între anii 1969 şi 1971, MJ-12, reprezentând guvernul american, a realizat un tratat cu aceste creaturi, pe care Detley Bronk[70]

le-a denumit EBE (Extraterrestrial Biological Entities).

Tratatul era de fapt autorizarea unui schimb. Pentru câteva tehnologii avansate, EBE erau autorizaţi să răpească mai multe persoane. În plus, autorităţile se angajau să elimine informaţiile despre vitele mutilate. EBE au asigurat

69 Fost director al agenţiei Centrale de Investigaţii a SUA.

70 **Detley Bronk este membru-fondator al Proiectului MJ-12, al şaselea Preşedinte al Universităţii Hopkins.**

că răpirile nu vor dura mai mult de două ore şi aveau ca scop monitorizarea dezvoltării civilizaţiei omeneşti.

De fapt, răpirile aveau ca scop real:

1. Inserarea unui cip de 3 mm, de formă sferică, prin cavitatea nazală, în creierul persoanei răpite. Acest cip permitea monitorizarea biologică, urmărirea şi controlul acţiunilor acelei persoane.
2. **Implementarea unei sugestii posthipnotice care să provoace o anumită acţiune a persoanei, în următorii 2 până la 5 ani.**
3. **Omorârea unor persoane care să devină surse vii pentru materiale biologice şi materie primă pentru obţinerea unor roboţi cu calităţi umane.**
4. **Eliminarea unor personalităţi care reprezintă o ameninţare pentru continuarea activităţii extratereştrilor.**
5. **Efectuarea unor experimente genetice.**
6. **Inseminarea fiinţelor umane feminine şi scurtarea duratei de sarcină pentru a pune în siguranţă copilul hibrid.**

La început, autorităţile nu au realizat consecinţele pe termen lung ale pactului încheiat. Acestea au crezut că răpirile erau benigne. Când au realizat că aceste răpiri vor continua, indiferent de acceptul lor, atunci au solicitat să primească periodic lista răpiţilor, fie prin intermediul MJ-12, fie prin NSC[71]

Consiliul de Securitate Naţională este aproape în fiecare stat o ramură executivă a guvernului, fiind responsabil pentru coordonarea politicii pentru problemele

71 NSC - National Security Councill - Consiliul Securităţii Naţionale.

de securitate naţională. NSC este de obicei condus de un consilier al securităţii naţionale cu un grad înalt din armată. În NSC sunt reprezentate pe lângă armată, cercurile diplomatice, serviciile de informaţii şi alte corpuri guvernamentale.

EBE prezintă o dezordine genetică, în sensul că sistemul lor digestiv este atrofiat şi nu este funcţional perfect. Unii speculează că EBE au fost implicate în accidente nucleare sau războaie nucleare, iar alţii cred că este vorba numai despre efectele secundare ale liniei genetice de evoluţie. Pentru a susţine funcţionarea corpului EBE, este nevoie de enzime şi hormoni obţinuţi din ţesuturi pe care le extrag din fiinţe umane şi din animale, într-adevăr, vitele şi fiinţele umane sunt genetic similare. Astfel, în cazul unui dezastru naţional, sângele vacilor poate fi utilizat la oameni.

Substanţele obţinute de extratereştri de la fiinţele umane sau de la animale sunt amestecate cu apa oxigenată şi aplicate pe piele fie prin ungere, fie prin introducerea corpurilor în acea soluţie. Corpul absoarbe soluţia, apoi, prin transpiraţie, se elimină componentele neutilizate.

Mutilarea vitelor, care a fost prevalentă în perioada anilor 1973 până în 1983, a fost observată public de mai multe ziare şi reviste. într-un documentar produs de Linda Howe[72]

s-a prezentat colecţia de ţesuturi extrase din animale de către EBE.

Mutilaţiile includeau organele genitale, rectul, până la colon, ochii, limba şi gâtul. Acestea erau prelevate chirurgical cu mare precizie. În unele cazuri, inciziile erau efectuate prin

---

72 **Canalul de televiziune CBS din Denver, afiliat la KMGH-TV.**

tăierea între celule, proces de care chirurgia contemporană nu este încă capabilă. În multe mutilaţii nu a fost găsit sânge deloc în carcasă şi nu a fost afectat niciun vas de sânge al organelor interne.

De asemenea, în mutilaţiile fiinţelor omeneşti s-au putut observa aceleaşi tăieturi precise. Unul dintre primele cazuri a fost cel al sergentului Jonthan Louete, care se afla în poligonul de trageri cu rachete Withe Sands, în 1956.

Acesta a fost găsit la 3 zile după ce a fost răpit de o farfurie zburătoare, la ora trei dimineaţa, în timp ce căuta resturile unei rachete eşuate, aşa cum mărturiseşte un maior din forţele armate aeriene americane.

Sergentul nu mai avea organe sexuale, nici tot rectul până la colon şi nici ochii, iar sângele fusese scos din organism. Din nou toate vasele de sânge erau neatinse, iar tăieturile erau deosebit de precise.

Mutilările de animale au început să fie cunoscute de prin 1967, când un mânz de trei ani a fost găsit mort, capul fiind perfect curăţat, iar creierul, organele interne si coloana vertebrală dispărute. Conform certificării unui medic, dr. Altschuler, profesor universitar, totul lucrat de o mână de maestru! Unele prelevări fuseseră făcute folosind un laser!

Şi totuşi una dintre primele ipoteze a fost cea a unei origini terestre. Fie că era vorba despre un cult satanic, pentru că în multe cazuri erau extirpate organele sexuale, fie că era vorba despre animale de pradă! Sau chiar de un proiect guvernamental secret – un experiment de război biologic.

Raportul ofiţerului de poliţie Valdez susţine această variantă. FBI aloca 50.000 $ pentru „Animal Mutilation Project”, care se concentrează însă pe cazuri destul de banale şi atribuie totul animalelor de pradă sau… gunoierilor!

Dar senatorul de New Mexico este revoltat şi, cu autoritatea sa de doctor în geologie şi fost astronaut, vorbeşte despre un alt efect OZN sau despre o imensă conspiraţie, implicând fonduri uriaşe…

După toate aparenţele, chirurgia era realizată, în cele mai multe dintre cazuri, atunci când victima, animal sau fiinţă umană, era încă vie. Aceste părţi ale corpurilor erau duse în laboratoare subterane, unul care este mai bine cunoscut fiind situat lângă oraşul Dulce[73]

Complexul ocupat împreună de CIA şi de EBE este descris ca uriaş, iar zidurile sale sunt foarte groase, pentru a rezista de-a lungul timpului. Martorii au raportat existenţa unor vase uriaşe umplute cu lichid de culoarea ambrei, în care se găseau corpuri umane.

După înţelegerea iniţială, Lacul Groom[74]

unul dintre cele mai secrete centre de testare americane, a fost închis între decembrie 1972 şi februarie 1974. Aici, cu ajutorul EBE, a fost construit un complex subteran uriaş.

Aici a fost depozitată tehnologia oferită de EBE, pe care o puteau opera numai acestea. Nu e nevoie să spunem că această tehnologie avansată nu putea fi utilizată împotriva EBE, chiar dacă ar fi fost necesar.

Între anii 1979 şi 1983 a devenit clar şi pentru membrii grupului MJ-12 că lucrurile nu decurgeau aşa cum fuseseră planificate. A devenit clar că mii de oameni erau răpiţi fără să fie listaţi de către EBE.

În plus a devenit evident că unii copii care au fost răpiţi

---

73 Statul New Mexico, SUA.

74 Statul Nevada, Deşertul Nevada, SUA.

au fost utilizaţi de către EBE pentru obţinerea unor ţesuturi omeneşti.

În 1979, în laboratorul Dulce, a avut loc o altercaţie între pământeni şi extratereştri[75]

O unitate specială a forţelor armate a fost chemată să încerce eliberarea fiinţelor umane închise în complex. Din cele spuse de un martor, în această confruntare au pierit 66 de militari, dar oamenii răpiţi nu au putut fi eliberaţi.

De-abia în 1984, MJ-12 a realizat eroarea gravă pe care a comis-o atunci când a făcut tratatul cu EBE. Acestea au promovat un film cu mare succes la public, Întâlnire[76]

de gradul 3. Aceste documentare ar explica istoria şi intenţiile EBE.

Descoperirea făcută de MJ-12 privitoare la adevăratele intenţii ale EBE, marea decepţie, a pus întreaga organizaţie **în** lumea confuziei şi a panicii. Întâlnirea de la Country Club, o reşedinţă privată, cu teren de golf, camere confortabile şi săli de şedinţă, cu aeroport propriu, aflată în folosinţă unică a MJ- 12, a fost în realitate o luptă între diversele facţiuni ale grupului pentru ceea ce e de făcut în continuare.

O parte a MJ-12 dorea să se mărturisească populaţiei greşelile pe care grupul le-a făcut, să prezinte întreaga schemă a relaţiilor cu EBE şi să obţină iertarea din partea publicului larg, primind apoi sprijinul acesteia în acţiunile dure pe care le va întreprinde grupul în continuare vizavi de EBE.

---

75 Există informaţii despre incident din surse diferite.

76 Close Encounters of Third Kind i E. T., în scopul de a obişnui populaţia cu EBE, care arătau ciudat, şi de a crea imaginea unor extratereştri binevoitori, buni la inimă, fraţii noştri din spaţiu. MJ-12 a realizat că exact opusul era adevărat. Ca un act adiţional al tratatului, s-a formulat un plan încă din 1968, pentru a obişnui publicul în următorii 40 de ani cu existenţa EBE pe Pământ. Pentru aceasta au fost executate mai multe filme documentare care au apărut pe piaţă după 1987.

O altă parte, cea majoritară din MJ-12, a reuşit însă **să** împiedice dezvăluirile, motivând că nu există niciun mijloc pentru a face ceea ce propunea cealaltă facţiune, că situaţia **în** cazul mărturisirii ar fi scăpat complet de sub control şi deci nu ar fi de niciun folos incitarea publicului cu acest adevăr teribil.

Prin urmare, în accepţiunea acestui subgrup, calea de urmat ar fi dezvoltarea unui sistem de arme împotriva EBE, cunoscut cu numele de SDI[77]

care nu are nimic de a face cu apărarea împotriva rachetelor nucleare ruseşti, aşa cum **se** cunoaşte de către publicul larg.

Acest proiect SDI este condus de dr. Edward Teller[78]

tatăl bombei cu hidrogen, care lucra cu echipa sa în tunelele de testare din Nevada, aşa cum spun subordonaţii săi, ca un om posedat.

Este bine de ştiut că dr. Teller este membru al MJ-12, împreună cu dr. Kissinger, cu amiralul Bobby Inman, cu **amiralul** Poindexter. Înaintea marii decepţii, în conformitate cu **planul** de răspândire a ştirilor despre EBE, mai multe documentare şi benzi video au fost elaborate.

William Moore[79]

un cercetător de bază al fenomenului OZN, autorul unei cărţi celebre, „Incidentul Roswell", care descrie cu amănunte acea prăbuşire de OZN, recuperările efectuate şi ascunderea adevărului privind cele 4 cadavre de EBE găsite la locul impactului cu pământul, dispune de o bandă video cu doi ziarişti care iau interviu unui ofiţer afiliat la MJ-12.

Militarul a răspuns întrebărilor legate de istoria MJ-12

---

77 Strategic Defence Initiative - Iniţiativa de Apărare Strategică - Războiul Stelelor.

78 Savant american de origine maghiară.

79 William Moore este din oraşul Burbank, statul California, SUA.

şi de acoperirea sa, de recuperarea unui număr de OZN-uri, precum şi de existenţa unor EBE vii. Unul dintre cei trei extratereştri capturaţi vii, numiţi de Moore, EBE-1, EBE-2, EBE-3, este deţinut într-un complex numit YY-II, aflat la Los Alamos[80]

Un alt complex de acest tip, care are şi un dispozitiv de protecţie electromagnetic, este baza aeriană Edwards, aflată în Mojave[81]

Printre membrii din acea perioadă a MJ-12, Moore mai menţionează, în afară de cei denumiţi mai înainte, pe Harold Brown, Richard Helms, gen. Vemon Walters, dr. Lew Allen şi dr. Theodore von Karman. Ofiţerul relatează, de asemenea, faptul că EBE pretind că l-au creat pe Iisus Hristos.

EBE dispun de un dispozitiv care a înregistrat istoria pământului şi care poate fi redată prin hologramă. Aceasta poate fi filmată, dar datorită caracteristicilor mediului de captare a imaginilor, filmul realizat nu este prea clar.

Crucificarea lui Hristos pe Muntele Măslinilor se crede că a fost pusă pe un film pentru a fi prezentată creştinilor.

EBE pretind că l-au creat pe Iisus, care în viziunea marii decepţii este un mijloc de a rupe vechile tradiţii şi vechiul sistem de valori pentru motive nelămurite.

Un alt video, despre care se pretinde că există, cuprinde un interviu cu un EBE. Deoarece EBE comunică telepatic, colonelul serveşte ca interpret.

Chiar înaintea corectării preţurilor la bursă din octombrie 1987, mai mulţi ziarişti, printre care şi Bill Moore, au fost invitaţi la Washington D. C. pentru a filma

---

80 Statul New Mexico.

81 Deșertul Mojave, statul California, SUA.

un EBE într-un interviu similar şi a distribui apoi filmul în agenţiile de presă. Sub pretextul căderii bursei, interviul a fost anulat.

În orice caz, acesta este un mod ciudat de informare a publicului asupra extratereştrilor, dar se poate justifica prin degringolada în care grupul se află, membrii acestuia nemaiștiind pe ce drum să apuce.

Moore se mai află, de asemenea, în posesia unor documente **Aquarius,** care s-au scurs acum câţiva ani despre un proiect supersecret al NSA, despre a cărui existenţă nu s-a ştiut până de curând.

Într-o scrisoare către senatorul John Glenn, directorul NSA, Julia Wetzel a scris că aparent a existat un proiect al forţelor aeriene cu numele Aquarius, care se ocupa cu studiul OZN. Este însă o pură coincidenţă că există şi în NSA un proiect cu acest nume. Proiectul NSA despre care este vorba se ocupă cu comunicaţiile cu EBE. În cadrul acestui proiect a fost şi proiectul **Snowbird,** care avea menirea de a testa în zbor o aeronavă a EBE recuperată la Groom Lake, Nevada. Acest proiect s-a continuat mai mulţi ani la acest sit.

O persoană care lucrează la Groom Lake spunea că ar fi mai bine ca lucrurile să fie luate separat decât să încerce să le pună înapoi împreună.

Moore pretinde că este în contact cu MJ-12. Aceştia ar avea de gând ca în scurt timp să ofere publicului anumite informaţii despre extratereştri. Unele dintre declaraţiile lui Moore îl fac pe acesta să pară că ar fi un agent guvernamental care lucrează sub controlul MJ-12.

Cu 20 de ani mai devreme, a început odiseea care avea să dezvăluie existenţa unuia dintre cele mai secrete şi mai senzaţionale proiecte guvernamentale americane: Aquarius.

Un proiect „global”, cum îl califica Timothy Good,

destinat culegerii oricăror informaţii disponibile despre ET. Şi aceasta când toţi credeau ca OZN reprezintă un capitol închis încă din 1969, odată cu Blue Book. Este deci lesne de imaginat uluirea a doi producători de film invitaţi în 1972 la una dintre bazele Forţelor Aeriene ale SUA, unde li s-au arătat fotografii şi chiar filme cu OZN şi cu o serie de ET, unii morţi, alţii… „foarte în viaţă".

Reapare Şoimul[82]

pe numele său adevărat agent de contrainformaţii Richard C. Doty, care îi dă, sub pseudonim, unei ziariste informaţii despre „Incidentul Holloman"[83]

— aterizarea unui OZN la baza secretă de la Socorro, New Mexico, şi, mai mult, retragerea echipajului ET pentru discuţii cu o comisie alcătuită de autorităţile militare.

O echipă de filmare a „tras" totul cu cinci camere.

Pe film apare şi o insolită înapoiere a unor cadavre de ET în schimbul a nu se ştie ce. Bineînţeles, nu s-a văzut bine datorită unei (noi) greşeli de programare din partea personalului de supraveghere. La vizionare se poate observa şi imaginea unuia dintre cele trei OZN-uri rămase în aer, probabil pentru a asigura protecţia celor două care aterizaseră.

„Le place îngheţata de căpşuni. " Şoimul (Falcon) vorbeşte despre o viaţă medie de 300-400 de ani şi un IQ[84]

de cel puţin 200 ale ET. După care urmează o afirmaţie cel puţin nepotrivită, în care Falcon practic distruge tot ce a spus, în momentul când anunţă că ET preferă legumele şi le place îngheţata de căpşuni. Ce încredere mai poţi avea în seriozitatea relatărilor unei asemenea persoane? Sau a fost

---

82 Șoim în engleză - falcon.

83 Petrecut pe 24 aprilie 1954.

84 IQ - Coeficient de inteligenţă.

din nou vorba despre un joc bine calculat?

Roswell a însemnat ruperea tăcerii despre extratereştri. Incidentul care a implicat prăbuşirea unui OZN în 1947, nu departe de aceeaşi bază de la Socorro, a tulburat o mulţime de lume, mai ales în urma fragmentului de film „original" prezentat şi la noi: Autopsia unui ET.

Nu se mai ştie numărul exact al cadavrelor găsite lângă aparatul de zbor metalic, discoidal, cu un diametru de aproximativ 10 m. Nici drumul pe care l-au luat. Este posibil ca din nou să fim dezinformaţi.

Zvonul privind existenţa unui document filmat a apărut prin 1975. Atunci, Jacques Pradel a vorbit despre el pe TF 1, invocând comentarii ale unui specialist de la CNRS[85]

Italienii îşi propun să demonstreze că totul este un fals, că ET era de fapt o păpuşă şi că autopsia acesteia a fost făcută de un nespecialist. Întrebat dacă totul nu este decât o fraudă, Pradel răspunde că „poate", dar atunci este una magistrală. Nu vom şti niciodată[86]

Dar probabil că documentul cel mai spectaculos care ajunge în mâinile unui ziarist este o **„Informare pentru** preşedintele SUA", în care este vorba atât despre studiile efectuate asupra ET, cât şi despre experienţele acestora: intervenţii de-a lungul mileniilor în ADN-ul fiinţelor de pe Terra.

---

85 Centrul Naţional de Cercetări Ştiinţifice al Franţei.

86 În anul 1993, filmul despre autopsia aşa-zişilor extratereştri a fost prezentat într-o emisiune ştiinţifică de mare audienţă la Televiziunea Română. La emisiune au participat scriitorul Ion Hobana, prof. dr. Vladimir Beliş, prof. dr. Ileana Holdevici şi dr. Emil Străinu, care au demonstrat în direct că filmul prezentat de Santilli era un fals prost regizat.

Mai mult, în document se vorbeşte că pe Terra nu există numai o singură specie ET.

Celebrele cercuri din lanurile de grâu a căror origine nu a descifrat-o nimeni până astăzi sunt cunoscute în întreaga lume. Totul a început în august 1980. A urmat o adevărată cruciadă, realizată de oameni de diverse profesii, care veniseră să stea la pândă pentru a-i vedea pe ET cum coboară din navele lor.

În 1989, se declanşează operaţiunea „Cioara albă". După zile întregi de pază, în care nu s-a întâmplat nimic deosebit, echipele pleacă, iar cercurile apar din nou după câteva săptămâni. BBC şi Nippon TV montează o continuare: operaţia „Pasărea neagră", care a fost realizată cu cele mai sofisticate camere de luat vederi în infraroşu.

Se oferă 10.000 de dolari pentru primul care îi vede pe autorii cercurilor. Filmând noaptea, camerele înregistrează în infraroşu o formaţie portocalie. Se spera că misterul este pe cale de rezolvare. Dar când răsare soarele, se poate vedea câte o cruce din lemn care era pusă în centrul fiecărui cerc.

Totul fusese din nou o glumă (hoax).

Y. E. O.[87]

— Documentele confidenţiale circulă prin lume cu acest cod înscris pe ele, împiedicând accesul populaţiei la acestea. Doi preşedinţi, Jimmy Carter (fizician de profesie) şi Ronald Reagan au recunoscut public că văzuseră OZN-uri şi au anunţat tratarea cu toată seriozitatea a acestei probleme.

Asistând la proiecţia filmului *ET la Casa Albă*, Preşedintele Richard Nixon îi şopteşte la ureche lui Steven Spielberg:

„Doar şase oameni în această camera ştiu cât este

87 Y.E.O. - Siglă-indicativ: Your Eyes Only (Numai pentru ochii dumneavoastră), ceva de genul Document Confidenţial.

de adevărat! „.

După întâlnirea la nivel înalt de la Geneva din 1985, preşedintele Gorbaciov spune la Kremlin că preşedintele SUA a vorbit despre necesitatea unirii forţelor celor două ţări în condiţiile în care pământul ar fi ameninţat de o invazie ET. „Nu voi contesta ipoteza", spune el, deşi crede că totul este prematur.

Dispariţia preşedintelui. 20 februarie 1954. Preşedintele Eisenhower dispare de la reşedinţa sa timp de patru ore, creând o cumplită confuzie. Explicaţia oficială a Casei Albe a fost una de-a dreptul puerilă: Preşedintele se dusese urgent la dentist pentru că îi căzuse o coroană…

A fost dus la Hangarul 27, Palm Springs, unde i s-a arătat o navă ET. I s-au făcut, printre altele, demonstraţii de dematerializare şi materializare. Se pare că ET se înțelegeau foarte bine cu „colegii" lor tereştri şi americani. Mai ales că la un moment dat s-a pronunţat:

Un discurs important pentru Terra… Cu o înfăţişare „aproape" omenească, ET a ţinut în faţa preşedintelui un discurs în engleză (cunoscută fiind capacitatea lor de a învăţa orice limbă, folosind printre altele și tehnici telepatice), în care l-au anunţat de intenţia de a declanşa un „program de instruire" pentru pământeni.

După care i-au zâmbit şi s-au făcut invizibili. Invizibilitatea fiind și una dintre consecinţele călătoriilor ET prin şi înspre alte dimensiuni – după unii fizicieni, care nu încep orice discuţie luând în râs fenomenul OZN-ET – dimensiuni unde se află unica origine reală şi plauzibilă a acestor fiinţe care, în secolul 20, au devenit o **prezenţă** obişnuită pe ecranele televizoarelor. Desigur, o problemă **care** pare să rămână este să găsim mijloace rapide şi sigure prin **care** să-i recunoaştem.

Dar să revenim la Moore, pentru că noi bănuim că este **agentul unei** agenţii guvernamentale. Astfel, când Lee Graham, **un** OZN-ist din sudul Californiei a fost anchetat de DIS[88]

pentru posesia unor documente clasificate primite chiar de la **Moore,** Moore nu a fost anchetat.

Mai mult, Moore declară cu emfază că mutilările de vite care s-au petrecut între 1973 şi 1983 sunt o păcăleală elaborată de Linda Howe[89]

producător de film, pentru a-şi creşte audienţa.

El citează cartea „Proba mută" ca un argument final că este o păcăleală. Dar această carte a fost sponsorizată de guvern pentru a explica mutilările de vite prin mijloace convenţionale. De asemenea, Moore declară că lucrarea elaborată de Academia U. S. A. F.[90]

cu titlul „Introducere în Ştiinţa Spaţiului", în care sunt descrise 4 tipuri de extratereştri, unul dintre acestea fiind EBE, având ca autori doi ofiţeri superiori, Edward Theriomas şi Donald Carpenter, cuprinde informaţii despre care forţele aeriene ale SUA nu cunosc nimic şi se bazează pe o bibliografie nesigură. Moore declară că a doua ediţie a cărţii nu a mai cuprins în volumul II un capitol, anume capitolul 13, intitulat „Obiecte Zburătoare Neidentificate", acela care cuprindea informaţiile incriminante.

Dacă autorităţile au simţit că au fost forţate să recunoască existenţa extratereştrilor pe Pământ datorită probelor copleşitoare, cum ar fi raportările din Wytheville, statul Virginia, sau lucrarea „Asediul de Noapte", având ca autori pe J. S. Hynek, Phillip Imbrogno şi Bob Pratt, scoasă de

88 **D. I. S. - Defence Investigative Service - Serviciul de Investigaţii al Apărării.**

89 **Linda Howe: A realizat filmul „O lume ciudată".**

90 **Academia Forţelor Aeriene ale SUA.**

Editura Ballantine din New York, şi luând în considerare marea decepţie şi ostilitatea evidentă a EBE, este convenabil pentru MJ-12 să admită existenţa EBE şi în acelaşi timp să ascundă informaţiile despre răpiri sau mutilări. Dacă MJ-12 şi Moore acţionează împreună, aşa cum am demonstrat mai înainte, ne putem explica declaraţiile acestuia, care admit existenţa E.T., dar neagă adevărul legat de intenţiile acestora. Astfel se explică şi de ce Moore neagă mutilările şi răpirile.

Fiecare poate să-şi pună întrebarea de ce nu a auzit nimic despre aşa ceva şi cine îi va informa. Un răspuns posibil ar fi: marii comentatori cum ar fi Dan Rather, de la CBS, Tom Brokaw, de la NBC, autorul lucrării de succes „The Greatest Generation”, sau Sam Donaldson, de la ABC. TOTAL greşit.

Aceştia însă nu mai citesc pe Internet, nu caută ştirile. Au secretare care contactează anumite personalităţi, specialişti pe anumite probleme. Persoanele invitate în emisiunile acestora comentează împreună evenimentele transmise de marile agenţii de presă, The Associated Press, United Press International sau Reuters.

În niciun caz Dan Rather nu se va deplasa la Wytheville, în statul Virginia, pentru a încerca să afle de ce au fost peste 4.000 de raportări de OZN-uri numai în lunile octombrie şi noiembrie 1987. Tom Brokaw sau vreun alt comentator de prestigiul său își vor risca credibilitatea într-un astfel de tip de eveniment?

Tom Brokaw doreşte ca Sam Donaldson să-şi rişte credibilitatea. Nimeni nu doreşte să-şi pună viaţa în pericol pentru astfel de idei, în ciuda a mai multor persoane care au raportat că au fost alergate pe autostradă de obiecte uriaşe, de 300 metri.

În cazul raportărilor de la Wytheville, două duzini de

scrisori primite de NASA n-au fost suficiente pentru a trezi interesul comentatorilor sus-amintiţi. Cei ce au solicitat răspuns au fost informaţi de NASA că a fost vorba despre baloane meteorologice. Se pune întrebarea legitimă: Ce au de spus oamenii de ştiinţă? Ce ar spune Carl Sagan? Isaac Asimov? Artur C. Clarke? Oare ei nu au ştiut nimic? Dacă Carl Sagan știe, atunci el comite o enormă greşeală, poate chiar o fraudă, **când solicită** intrarea în Societatea Planetară în căutarea **inteligenţei** extraterestre.

Societatea Planetară este cel mai mare şi cel mai **important** grup interesat în cercetări spaţiale. Activitatea sa este **dedicată** inspirării publicului cu dorinţa explorării spaţiului, prin proiectele sale, precum şi prin publicaţiile pe care le **editează,** societatea joacă un rol fundamental în crearea **coaliţiilor** inovatoare în scopul incitării publicului şi pentru **crearea** interesului în explorarea spaţiului.

O **altă** şaradă în care autorităţile americane aruncă **milioane** de dolari în fiecare an este telescopul de la Arecibo, **Puerto** Rico, operat de Universitatea Corneli şi de Carl Sagan.

Corneli caută, sub ochii publicului larg, semnale din spaţiu, un semn că este cineva acolo. Este relativ greu de înţeles cum un savant cum este Carl Sagan este aşa de ignorant. Dar Isaac Asimov? Desigur, cel mai prolific autor de literatură ştiinţifico-fantastică din toate timpurile trebuia să-şi fi dat seama de această acoperire a adevărului.

Se poate, dar dacă ştie ceva, nu spune nimic. Poate este înfricoşat că cele două cărţi ale sale de mare succes, „Foundation” şi „Empire” nu corespund în întregime adevărului? Dar Arthur C. Clarke? Desigur, cei mai precişi autori de literatură științifico-fantastică au legături strânse cu NASA, ceea ce le asigură o informare specială.

Chiar dacă este aşa, aceşti autori nu ne spun nimic. Într-un eseu, Clarke afirmă că este sigur că un prim contact cu civilizaţii extraterestre nu va fi luat înainte de mijlocul secolului 21. Dacă guvernul nu ne spune nimic, iar marile reţele de televiziune neglijează subiectul, atunci care este imaginea corectă?

Sunt EBE capabile ca după zeci de mii de mutilări şi răpiri (posibil milioane), după ce au construit un număr necunoscut de baze subterane (cum ar fi cele de la Groom Lake, statul Nevada, Sunspot, Datil, Roswell şi Pine Town, statul New Mexico), să se întoarcă oricând la acestea, indiferent de unde vin?

Este posibil, din pregătirile pe care le fac, să ne gândim că EBE sunt deja gata pentru o mişcare mare?

Desigur, se poate presupune, într-o situaţie nefastă, că invazia s-a terminat şi că în viitor ne aşteaptă mari surprize?

O invazie a EBE bine pregătită, pentru capturarea bogăţiilor Pământului şi a obţinerii elementelor ce le sunt necesare, inclusiv material biologic de la oameni şi de la vite, nu va începe cu debarcarea „armelor cu raze”. O invazie, bine planificată şi bine executată, a unei civilizaţii mult mai avansate decât a noastră va fi executată înainte ca o mână de oameni (să spunem 12) să realizeze acest lucru.

De aceea, vă sfătuim ca atunci când observaţi un OZN care prezintă caracteristici fizice şi de mişcare deosebite, precum şi lumini puternice, de mare intensitate, să anunţaţi organizaţiile serioase, care se ocupă cu studiul acestora.

În concluzie, dl Lear susţine că autorităţile ascund adevărul de mai bine de 70 de ani, un adevăr oribil referitor la invazia Pământului de către EBE (Extraterrestrial Biological Entities). El invocă faptul că guvernul american a negociat cu extratereştrii gri, începând cu anul 1960,

acceptarea răpirilor şi mutilărilor contra tehnologiei avansate, în condiţiile păstrării sistemelor democratice. El mai susţine că guvernul american (mai precis MJ-12) nu a înţeles scopul sinistru al răpirilor și mutilărilor până în 1984.

Fără să explice de ce EBE au negociat cu cea mai puternică naţiune de pe Pământ, când puteau să-şi desfăşoare activităţile ascuns în ţări din lumea a treia, şi nici de ce EBE au dorit să negocieze cu pământenii, aceştia fiind foarte avansaţi şi foarte puternici, dl Lear indică scopurile extratereştri lor ca fiind:

Implantarea unui cip sferic de 3 mm diametru, prin **cavitatea** nazală a persoanei răpite, până în creier. Acest cip este utilizat de EBE pentru monitorizarea biologică, pentru **urmărirea** și controlul celui răpit.

Implementarea unei sugestii posthipnotice pentru **comandarea** unei activităţi specifice, la un anumit moment, **pentru** o perioadă specificată în respectivul ordin. Programarea **acţiunii are** loc cu 2-5 ani înainte.

Neutralizarea unor persoane, astfel ca acestea să funcţioneze ca surse vii pentru material biologic şi diverse substanţe.

Eliminarea unor indivizi care reprezintă o ameninţare pentru continuarea activităţilor EBE.

Efectuarea unor experimente de inginerie genetică.

Fertilizarea fiinţelor umane feminine și terminarea înainte de termen a sarcinii pentru a prelua ei în continuare hibridul, care va fi crescut în condiţii de securitate.

Vă pare cunoscut, nu!?!?

Lear citează istoria OZN-urilor din anii 1940 şi 1950, invocând faptul că au fost capturate mai multe farfurii zburătoare prăbușite și cel puţin 3 EBE vii, care au fost

ascunse de guvern.

Se spune că EBE dispun de un sistem digestiv atrofiat, **care este** necesar a fi susţinut prin absorbirea prin piele a unei **soluţii** preparate din anumite enzime şi din secreţii hormonale **derivate de la** vite sau din fiinţe umane, colectate prin mutilări **de vite sau** de fiinţe umane. De asemenea, Lear afirmă că **diversele** componente ale fiinţelor vii, obţinute prin operaţii **chirurgicale** de înaltă clasă, sunt luate şi procesate în **laboratoare** ascunse deţinute în coproprietate de EBE şi CIA. **Laboratoarele** sunt situate în sud-vestul SUA.

Dl Lear afirmă, de asemenea, că există un plan de lungă durată, pentru informarea treptată a publicului larg despre extratereştri, incluzând istoria şi intenţiile EBE. Într-adevăr, în primul an al administraţiei Carter, mai multe surse media, incluzându-l pe Walter Cronkite, de la CBS şi U. S. News and World Report, au transmis ştirea că până la sfârşitul anului administraţia va transmite publicului larg o serie de informaţii despre OZN, de natură „uimitoare”.

Bineînţeles, informaţiile nu au oferite niciodată. **Lear** susţine că Star Wars este în realitate un răspuns defensiv la ameninţările EBE, nu contra rachetelor nucleare ruseşti. **Lear** nu dă un răspuns la întrebarea legitimă care apare, anume de **ce** EBE ne permit continuarea experimentelor legate de SDI, **care** ar putea deveni o ameninţare reală contra lor.

Ceea ce urmează este un transcript direct al interviului oferit de Lear revistei „National Fringe Sciences Bulletin Board”[91]

NFSBB: Aţi menţionat că circa 70 de specii au intrat **în**

---

91 **Prescurtat NFSBB.**

contact cu lumea pământească, dintre care 4 sunt scoase **în** evidenţă. Acestea sunt în legătură cu EBE?

Lear: Desigur. Tipurile pe care le-am menţionat sunt listate într-un manual de la Academia Forţelor Aeriene Americane, „Introducere în ştiinţa spaţială”, care listează cele mai observate specii de extratereştri. Printre acestea sunt EBE, blonzii, supranumiţi nordicii, care sunt întocmai ca oamenii, dar invariabil au părul blond şi ochi albaştri. Aceştia interacţionează cu oamenii, efectuând acele îngrozitoare răpiri.

Există o altă specie de extratereştri foarte asemănătoare cu oamenii. Fiinţele acestea sunt mult mai înalte, de circa 220 cm, iar ochii sunt mult mai mobili. Un alt tip de extratereştri, listaţi în manual, este reprezentat de indivizi de 125 cm, păroşi şi foarte puternici. Manualul din care am prezentat aceste informaţii a fost elaborat încă la începutul anilor ’70. Singurul tip de extratereştri despre care se cunoaşte de unde vin sunt EBE. Aceştia sunt originari din Zeta Reticuli 1-2, un sistem stelar binar, vizibil de pe pământ numai din emisfera sudică, având clasa spectral G2 şi aflat la o distanţă de 38 ani lumină de **Pământ.** Este posibil ca pentru a ajunge aici să folosească **găurile** de vierme.

Găurile de vierme sunt soluţii teoretice pentru ecuaţii ale teoriei generale a relativităţii, care descrie spaţiul şi timpul.

Au fost pentru prima dată descrise în 1935 de către Albert **Einstein** şi Nathan Rosen şi de aceea au fost numite iniţial poduri Einstein-Rosen.

Numele de gaură de vierme provine de la analogia cu un vierme care, în loc să se deplaseze la suprafaţa mărului, se deplasează prin măr. Deci o ia pe o scurtătură numită gaură de vierme.

Teoria generală a relativităţii extinde spaţiul euclidian, cel al experienţei umane cu un spaţiu-timp mai general, prezentând o curbură. Cauza acestei curburi este masa obiectelor sau – ceea ce este echivalentul acesteia în teoria relativităţii – energie.

Ecuaţiile teoriei generale a relativităţii ne oferă soluţii care pentru noi pot avea şi proprietăţi neobişnuite. Găurile de vierme sunt construcţii topologice, care „leagă” zone îndepărtate ale universului printr-o „scurtătură”. Sfârşitul unei găuri de vierme îi apare unui observator drept un glob, care îi arată mediul care înconjoară celălalt capăt. Deşi un călător care se deplasează printr-o gaură de vierme nu poate depăşi viteza luminii, totuşi, relativ la punctele de plecare, respectiv de sosire, a avut loc o călătorie la viteză superioară celei a luminii. Asta deoarece călătorul s-a deplasat dintr-un loc în altul, fără a exista în punctele intermediare dintre ele o călătorie, pentru satisfacerea definiţiei de teleportare.

Găurile de vierme reprezintă o extensie a soluţiilor pentru ecuaţiile lui Einstein prin găuri negre dincolo de raza Schwarzschild. Existenţa găurilor de vierme, ca obiecte fizice, este controversată şi reprezintă obiectul cercetării actuale. Faptul că o ecuaţie fizică dispune de anumite soluţii, încă nu înseamnă că aceste soluţii sunt într-adevăr realizabile. Contribuţiile actuale în domeniu provin de la experţi precum Leonard Susskind şi Kip Thome.

Teoria generală a relativităţii prezice faptul că dacă există găuri de vierme traversabile, ele ar putea permite călătoria în timp. Aceasta ar fi realizată prin a accelera un capăt al găurii de vierme la o viteză foarte mare faţă de celălalt capăt şi a-l aduce înapoi ceva mai târziu; dilatarea temporală din teoria relativităţii restrânse ar rezulta în faptul că acceleratul capăt ar îmbătrâni mai

încet decât cel staţionar, aşa cum e văzut el de un observator extern, similar celui din paradoxul gemenilor. Totuşi, timpul curge diferit prin gaura de vierme decât în afara ei, astfel încât ceasuri sincronizate din fiecare capăt al ei vor rămâne sincronizate cu cineva care călătoreşte prin ea, indiferent de cum se mişcă ale ei capete. Aceasta înseamnă că orice intră prin capătul accelerat al găurii de vierme va ieşi prin cel staţionar într-un moment anterior intrării sale.

De exemplu, luăm două ceasornice, la cele două capete ale ei, amândouă indicând anul 2000. După ce este pornit într-o excursie la viteze relativiste, capătul accelerat este adus înapoi în aceeaşi regiune cu capătul staţionar, iar ceasornicul capătului accelerat indică anul 2005, iar cel de la capătul staţionar indică anul 2010. Un călător care a intrat prin capătul accelerat va ieşi prin capătul staţionar când ceasornicul de acolo indică anul 2005, în aceeaşi regiune, dar cinci ani în trecut. O astfel de configuraţie a găurii de vierme ar permite liniei de univers a unei particule să formeze o buclă închisă în spaţiu-timp, numită curbă temporală închisă.

Se consideră că nu va fi posibil să se convertească în acest mod o gaură de vierme într-o ***maşină a timpului***; predicţiile sunt făcute în contextul teoriei relativităţii generale, dar această teorie nu ţine seama de efectele cuantice.

Unele studii folosind abordarea semiclasică a gravitaţiei, pentru a încorpora efectele cuantice în relativitatea generală, indică faptul că o buclă de feedback de particule virtuale ar circula prin gaura de vierme cu o intensitate din ce în ce mai mare, distrugând-o înainte ca orice informaţie să poată să fie

transportată prin ea, în concordanţă cu ipoteza protecţiei cronologice. Acest fapt a fost pus la îndoială de sugestia că radiaţia s-ar împrăştia după ce călătoreşte prin gaura de vierme, prevenind astfel acumularea infinită. Dezbaterea asupra acestei chestiuni este descrisă de Kip S. Thome în cartea „Black Holes and Time Warps", iar o discuţie mai tehnică poate fi găsită în *The quantum physics of chronology protection,* **de Matt Visser.**

Există şi inelul roman, care este o configuraţie de mai mult de **o gaură de vierme. Acest inel pare să permită o buclă** temporală **închisă cu găuri de vierme stabile, atunci când este** abordată **prin prisma gravitaţiei semiclasice. Lipsind totuşi o** teorie **completă a gravitaţiei cuantice nu este clar dacă** abordarea **semiclasică este de încredere în această privinţă.**

Lear **afirmă faptul că ştie despre aceste lucruri din** lucrările **lui Marjorie Fish, lucrări efectuate la începutul anilor** 1970. Cel **mai important articol, din 1974, a fost cel din** Astronomy **Magazine, articol care a fost retipărit în 1976** împreună **cu comentariile lui Carl Sagan, Bob Schaefer şi alţii.**

Carl Edward Sagan (9 noiembrie 1934 – 20 decembrie 1996), **cunoscut astronom şi astrofizician american, şi-a adus o mare contribuţie la promovarea şi popularizarea ştiinţei.**

A fost pionier al exobiologiei şi fondator al programului de căutare a inteligenţei artificiale SETI[92]

Este cunoscut în lumea întreagă datorită cărţilor sale cu temă ştiinţifică, dar mai ales **datorită serialului**

92 SETI - Search for Extraterrestrial Intelligence - Căutarea Civilizaţiilor Extraterestre.

de televiziune *Cosmos: Călătorie în* ***Univers***, cel mai vizionat program al televiziunii PBS înainte de 1990.

Odată cu acest serial a fost publicată şi o carte cu acelaşi nume. Sagan a scris şi romanul *Contact*[93]

care a fost ecranizat în 1997, având-o în rolul principal pe actriţa Jodie Foster. A fost, de asemenea, autor, coautor sau editor a peste 20 de cărţi şi a publicat peste 600 de lucrări ştiinţifice şi articole.

NFSBB: Acum 25 de ani aţi făcut o primă caracterizare a lui ET. De asemenea, mi-aduc aminte de o caracterizare efectuată de George Adamski pentru aceşti extratereştri cu părul de aur.

Un craniu pietrificat al unui ET (Petrified scull of an alien) a fost găsit în micul sat rusesc Nivenskoe. O bătrână pe nume Tatiana Murachinskaya este cea care a găsit craniul. Craniul are 2 ochi „absorbiţi” (înfundaţi în orbite) şi două găuri în locul unde ar trebui să fie urechile. Craniul are o formă rombică. Un Site[94]

a publicat deja câteva articole despre ET, OZN-uri şi alte fenomene stranii.

De exemplu, cercetarea „hainelor” cu care ET Aleshenka (găsit in regiunea Ural) era învelit, a revelat faptul ca această creatură nu avea nimic în comun cu specia umană, era de natură ET, a afirmat expertul Moscovit UFO’s Vadim Chemobrov într-un interviu.[95]

George Adamsky este cunoscut ca fiind primul

---

93 Filmul „Contact“, cu actriţa Jodie Foster în rolul principal este inspirat din fapte şi întâmplări reale şi cuprinde şi nişte avertismente interesante pentru cei ce nu acceptă variantele oficiale ale contactului cu ET.

94 Este vorba despre site-ul www.Pravda.ru

95 Interviu acordat pentru „Chelyabinsk media“.

contactat. În anii ’50, el a raportat că a fost luat la bordul unui OZN și a zburat in jurul sistemului solar... efectuând fotografii de-a lungul călătoriei.

Adamsky s-a născut în Polonia, pe 17 aprilie 1891. Adamsky a făcut multe afirmaţii bizare. A spus că a fost luat la **bordul** navelor spaţiale, că a văzut oraşe pe partea întunecată a **Lunii** şi că a întâlnit oameni de pe Marte, Venus şi Saturn.

El susţine că aceştia i-au spus că toate planetele sistemului nostru solar sunt locuite. El a făcut foarte multe fotografii cu aceste nave, despre care nu s-a putut dovedi că sunt farse sau false. A fost prezent la o presupusă întâlnire cu un OZN în Silver Spring, întâlnire care a fost filmată de Madelaine Rodeffer.

În lucrarea „Interrupted Journey”, se prezintă cum Betty Hill, aflată în stare de hipnoză, a dezvăluit mai multe tehnici chirurgicale care au fost aplicate răpiţilor.

De asemenea, într-un articol despre sistemul Zeta Reticuli, se prezintă cum o femeie aflată în stare de hipnoză a reconstituit sub forma unui model 3D sistemul stelar Zeta, indicând și poziţia relativă a altor stele faţă de acesta. Modelarea pe calculator a evoluţiei sistemului stelar a confirmat viziunile femeii. O întrebare imediată este dacă celelalte specii de extratereştri nu reacţionează în niciun fel la tratatul încheiat de pământeni cu EBE.

Lear: Poate este greu de crezut, dar am informaţii de la guvern cum că blonzii au aderat la o lege universală a neintervenţiei şi chiar dacă EBE nu ne oferă niciun fel de favoruri, ba din contră, blonzii nu vor interveni până când faptele acestora nu vor afecta o altă parte a universului. Dar să ne întoarcem la Adamsky. Acesta a fost declarat de către unii ca fiind un impostor; dar, ca toate lucrurile, nimic nu

este în întregime alb sau în întregime negru.

Unele lucruri prezentate de el sunt adevărate. Evident, este necesar de separat ce este alb. El susţine că blonzii ar veni de pe Marte sau de pe Venus. Acest lucru însă este improbabil. Cele indicate de Betty Hill sub hipnoză au permis realizarea în 2D a unei hărţi stelare care prezenta de unde provin aceştia. Majorie Fish a realizat această hartă în 3D.

NSFBB: Sunt curios dacă autorităţile au planuri de ripostă în cazul unei creşteri a nivelului acţiunilor EBE. Este posibil ca datorită diferenţei mari de tehnologii aceste planuri să nu-şi aibă rostul?

Lear: După toate indiciile, noi deja am pierdut bătălia. Acesta este motivul pentru care MJ-12 este în panică. Ei au mai multe planuri prin care să ne informeze despre aceasta. Dar să ne întoarcem la Betty Hill. Sub hipnoză, ea îşi aminteşte că în timp ce era răpită i s-a făcut un test de sarcină. Pentru aceasta i s-a înfipt un ac în burtă. Ea îşi aminteşte că în acea perioadă nu se făceau astfel de teste[96]

de sarcină (1962).

Amniocenteza s-a dezvoltat în anul 1973 şi utilizează procedura descrisă sub hipnoză.

Amniocenteza este o metodă de diagnostic invazivă. Amniocenteza se efectuează sub ghidaj ecografic, astfel că înainte de a efectua o astfel de investigaţie se face întotdeauna o ecografie care stabileşte dimensiunile şi poziţia actuală a fătului. Gravida trebuie să fie relaxată şi se așează pe un pat lângă ecograf. După ce obstetricianul localizează poziţia exactă a fătului şi a placentei, stabileşte locul ideal pentru puncţia amniotică.

Se realizează dezinfecţia locală a pielii, după care

 [96] Este vorba despre perioada anului 1962.

medicul introduce un ac lung prin piele şi peretele abdominal până in cavitatea amniotică, de unde extrage câţiva mililitri de lichid amniotic.

Obstetricianul trebuie sa fie atent, să nu lezeze fătul sau placenta, pentru că acest lucru ar putea conduce la anumite complicaţii.[97]

Manevra în sine nu durează mai mult de 30 de secunde, este puţin dureroasă şi în majoritatea cazurilor nu se soldează cu complicaţii majore. Lichidul amniotic extras va fi înlocuit cu o cantitate egală, în următoarele minute-ore, prin homeostazia utero-fetala (fătul înghite şi excretă continuu lichidul amniotic).

Majoritatea gravidelor care sunt supuse amniocentezei spun ca disconfortul datorat manevrei este minim, alte femei acuză, în schimb, crampe abdominale de intensitate variabilă. Unele gravide preferă anestezia locală cu xilină, însă altele, din contră, spun că o singură înţepătură este suficientă.

Amniocenteza este investigaţia paraclinică cu specificitatea şi sensibilitatea cea mai mare pentru diagnosticul majorităţii sindroamelor genetice.

În 1986, un doctor englez a efectuat o amniocenteză unei femei şi urma să analizeze fluidul extras sub microscop.

În timp ce urmărea la microscop fluidul, doctorul a observat o pată mică şi a început să o mărească. Nu mică i-a fost mirarea când a putut să identifice acolo un **cip ataşat unui cromozom.** Doctorul, împreună cu alţi 6 confraţi ai săi, a transmis o scrisoare celor mai respectate publicaţii medicale, printre care „Nature Magazine”, prin care cerea explicaţii la ceea ce a văzut oricărui medic sau om de ştiinţă.

 97 S-ar realiza în acest caz avortul spontan.

Scrisoarea era însoţită de fotografii perfecte ale respectivului cromozom.

NSFBB: În cadrul negocierilor pentru Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty INF, Gorbaciov a anunţat că în ciuda altor priorităţi şi ei lucrau de asemenea la un program de **tip SDI.** Iniţiativa Strategică de Apărare (în engleză Strategic Defense Initiative), acronim SDI, este un program militar lansat de Ronald Reagan în 23 martie 1983, pentru crearea unui scut antirachetă nord-american împotriva atacurilor cu rachete balistice intercontinentale lansate de un stat inamic. Deoarece proiectul prevedea să se instaleze în spaţiul cosmic sateliţi purtători de baterii de lansatoare, dotate cu radare şi lasere pentru a depista şi distruge mai uşor rachetele balistice, acesta a fost supranumit „Războiul Stelelor”. Se pune întrebarea dacă există vreo conexiune între cele două programe SDI, cel rusesc şi cel american, şi dacă bătălia cu EBE a fost pierdută, de ce se mai fac aceste eforturi?

Lear: Bineînțeles şi eu aş dori să ştiu mai multe. Câteva informaţii care mi-au parvenit de la site-ul de testare indică faptul că s-au efectuat şi teste prin care loviturile creau în spaţiu o clădire gigantică. Loviturile erau foarte precise, iar secvenţa acestora crea pe rând pereţii, planşeul, tavanul etc.

NSFBB: Câţiva critici au subliniat discrepanţele evidente dintre tehnologiile medicale. Astfel, EBE sintetizează material plasmatic. De asemenea, avansul tehnologic al extratereştrilor creează imaginea că solicitarea făcută pământenilor de a furniza materie primă biologică pentru întreprinderile lor pare întocmai cu aceea ca noi să cerem ajutor cimpanzeilor. Ce spuneţi despre aceste aserţiuni?

Lear: Toate aceste întrebări sunt legitime şi arată o

gândire profundă. Tot ce ştiu este ce am scris. Este foarte greu să speculezi asupra motivelor care au făcut ca o specie mai avansată decât noi cu milioane de ani să facă ceea ce fac. Nu ştiu şi nici nu doresc să ghicesc.

Din cele ce am înţeles de la cei ce ştiu, deduc că situaţia este ameninţătoare.

În urma dezastrului de la Roswell s-au recuperat mai multe resturi, printre care şi prima farfurie zburătoare prăbuşită în SUA. Bill Moore a stabilit cum aproximativ 90 de astfel de resturi au fost recuperate. Acestea se află acum la Corona, statul New Mexico.

Acum câtva timp am intervievat-o pe dna Procter, lângă a cărei fermă s-a prăbuşit acel OZN. Aceasta a observat cum 4 corpuri au fost recuperate. Mai există încă o persoană **care** trăieşte şi afirmă că, împreună cu Mac Brazel, a recuperat **unele** resturi şi le-a ascuns. Această persoană şi Brazel au fost abordaţi de un extraterestru care le-a spus să nu **povestească** nimănui ceea ce au văzut. Acesta este singurul bărbat care mai era în viaţă şi a fost conectat direct la recuperare.

Un alt bărbat care a participat la recuperare, dar este mort în **prezent,** este maiorul Jesse Marcel, ofiţerul de informaţii de la Roswell. Înainte de a muri, cu câţiva ani în urmă, acesta a făcut public faptul că dezastrul nu a fost cel al unui balon sau avion sau vreun alt obiect cunoscut. El nu a spus despre ce este vorba, ci numai că obiectul nu era de pe Pământ. Dispun de o înregistrare a memoriilor sale privitoare la prăbuşire şi la ce s-a recuperat.

NSFBB: Desigur, orice informaţie de care dispui este folositoare… Dar mai e o întrebare. De ce vii acum cu astfel de dezvăluiri care focalizează atenţia opiniei publice pe tine? Nu te-ai gândit că s-ar putea să ai ceva neplăcut de suferit

din partea autorităţilor, să ai repercusiuni pentru cele declarate, care au creat vâlvă?

Lear: Era bine dacă îmi spuneai acestea acum… 5 ani! Desigur, nu aş fi mers pe acest drum cu dezvăluirile. Astăzi lucrurile sunt într-atât de răvăşite, încât o voce care se adresează, să spunem la 100 de oameni, nu poate face vreo diferenţă în acel cor. Mai mult, dacă ar fi fost să se întâmple ceva, acest lucru s-ar fi întâmplat cu câteva săptămâni în urmă, când i-am scris lui dr. Lew Allen, director al JPL[98]

și membru al MJ-12.

Acesta este un laborator coordonat de Caltech, care aparţine de NASA[99]

fiind principalul centru de explorare cu roboţi a sistemului nostru solar pe care îl are NASA. Navele de la JPL au vizitat toate planetele în afară de Pluto. Informaţiile acestea se găsesc pe pagina de web a JPL[100]

JPL este localizat foarte aproape de Pasadena, la poalele muntelui San Gabriel.

În scrisoare arătam lui Allen că intenţionam să prezint opiniei publice participarea sa în MJ-12 pe care o puneam în legătură cu **JPL,** care utiliza munca a peste **8. 000** de **oameni în** sudul Californiei.

Am însoţit scrisoarea cu o copie a lucrării mele. Dr. **Allen** are reputaţia de a răspunde cu promptitudine oricărui mail. Din păcate, eu nu am primit niciun răspuns. Nici măcar un „John Lear cred că eşti nebun". Acesta i-a scris lui Max Fiebleman din Los Angeles pe 18 decembrie. Max i-a trimis o copie video cu evenimentul din Hudson Valey şi l-a rugat pe dr. Allen să-și spună părerea.

---

98 **98 Jet Propulsion Laboratory.**

99 **99 Național Aeronautic and Space Administration.**

100 **100 Vezi www. jpl. nasa. gov.**

Acesta i-a răspuns că a urmărit filmul, dar din păcate nu dispune de timpul necesar pentru altceva. Prin urmare crede că este vorba de un... *dirijabil.*

Îi doreşte lui Max Crăciun fericit.

Se pune întrebarea ce fel de savant este dr. Allen dacă acest video cu Hudson Valey nu i-a trezit niciun interes?

Este posibil ca în intervalul de timp de un an, autorităţile să ne surprindă cu nişte declaraţii uimitoare. Aceasta este speculaţia pe care o realizez din informaţiile pe care le deţin.

Dincolo de acest interviu mai sunt multe lucruri ascunse. Deci să continuăm investigaţia...

La începutul anilor ’50, extratereştrii au făcut numeroase încercări de a stabili contactul cu o varietate de fiinţe aflate pe diverse paliere ale vieţii. În acea perioadă „Nordicii” sau „Blonzii” părea să aibă pe Pământ o prezenţă abundentă.

Există probe clare care indică faptul că o astfel de fiinţă extraterestră era în custodie de protecţie şi era adăpostită chiar la Pentagon[101]

Se pare că este vorba despre extraterestrul care a fost trimis aici în schimb la ofiţerul care a fost dat dispărut, după afirmaţiile unui om care nu au fost băgate în seamă.

Locotenentul rezervist, pilot militar, Mel Noel a **intrat pe** scenă şi a dispărut tot aşa de repede şi misterios cum a **apărut.** Un an întreg a făcut rondul tuturor întâlnirilor cu tema OZN de pe coasta Pacificului. S-a lăudat cercetătorului de elită John A. Keel, din New York, că în acea perioadă se ocupa de organizarea unei călătorii la bordul unui OZN pentru un grup select care a fost predeterminat de oamenii

---

101 **Sintagma Pentagon se referă la Ministerul Apărării al SUA.**

din spaţiu.

John Keel este un cercetător care refuză ideea că OZN-urile sunt un fenomen extraterestru. De asemenea, refuză şi orice altă explicaţie „ştiinţifică”, considerându-le la fel de tâmpite, preferând să ia în considerare „EFECTELE MEDICALE ŞI PSIHOLOGICE” pe care le declanşează contactul unui OZN cu victimele.

El le consideră „Cai Troieni” infiltraţi în societatea noastră, pentru a livra o notă de plată ce urmează să fie revelată. Cât despre capacitatea spiritului uman de a evita şi depăşi sinistrul control mental, Keel nu este chiar atât de optimist:

„Suntem roboţi biochimici controlaţi, fără putinţă de scăpare, de nişte forţe care ne pot prăji creierele, pot distruge amintirile şi ne pot folosi în orice fel doresc”.

La fel ca şi Keel, care remarca acele rapoarte despre:

„Indivizi în costume mulate, care trebăluiau pe la liniile telefonice şi cele de înaltă tensiune”. În apropierea **locului unei** serii de apariţii stranii în Virginia, un grup **Ştiinţific select**[102]

din care acesta face parte, pune în discuţie **semnificaţia** rapoartelor despre „extratereştri”, care părăsesc **locul aterizării** OZN-ului în dubiţe obişnuite.

De asemenea, Keel notează „întrunirile de observaţie ale OZ**N-urilor”** in apropiere de „Zona 51", Nevada, şi remarcă uluit **apariţia în majoritatea rapoartelor a diferiţi oameni care intrau şi ieşeau, ba uneori chiar pilotau OZN-uri”, considerând** că aceasta reprezintă un indiciu concludent despre forțele care stau în spatele acestor nave.

 102 Este vorba despre Grupul Saucers of the Illuminatti.

Dacă Keel a fost preocupat de indivizi, Vallee[103]

se preocupa de cultele contactaţilor. Aceste grupuri de persoane adânc convinse de existenţa OZN-urilor, sunt întotdeauna centrate în jurul unei persoane care pretinde ca a avut contact direct cu extratereştri. În aceste grupuri, care există acum în toate straturile societăţii, Vallee vede germenii unei noi filosofii religioase şi politice.

Ideea pare absurdă, la prima vedere. Dar orice idee suficient de puternică pentru a-şi atrage sclavia a milioane de oameni trebuie să implice contactul cu o civilizaţie superioară: numeroşi zei olimpieni ce interveneau în afacerile de zi cu zi ale Greciei; Moise şi tufişul în flăcări; Iisus apărând în faţa lui Pavel, pe drumul Damascului.

Când Keel s-a întâlnit cu extraterestrul Noel, acesta din urmă era bine îmbrăcat, părea să aibă o mulţime de bani şi era înconjurat de o mulţime de femei luxoase, care aveau o înfăţişare exotică.

Deşi Keel a fost de acord să vină în acea călătorie **oferită** de EBE, Noel nu l-a mai contactat niciodată. Keel a **simţit că** întreaga convorbire pe care a avut-o cu Noel într-un **restaurant** deosebit de scump din New York a fost monitorizată, **posibil** de CIA, care a plantat microfoane sub masa lor.

De-a lungul anilor, au apărut mai multe rumori cum anumite persoane contactate de către extratereştri erau **urmărite** în continuare de către agenţi care aveau ca misiuni **consemne** numai de ei cunoscute şi pe care noi putem numai a **încerca să** le ghicim.

În unele cazuri, aceste figuri au devenit parte din anturajul obişnuit al celor contactaţi. Ascunzându-şi cu dibăcie adevăratele intenţii în mai multe ocazii, ei au

103 Este vorba de scriitorul şi omul de ştiinţă Jaques Vallee, din Franţa.

manevrat în aşa fel încât să devină persoane de încredere, care să fie mereu solicitate în ajutorul celor care au comunicat cu extratereştrii.

Pentru a nu deveni susceptibili, în cazul unui grad mai m**are de** interes, majoritatea celor contactaţi de OZN-uri a fost **monitorizată** cu profesionalism, astfel încât aceştia nu aveau **nicio** idee cum că activităţile lor zilnice ar fi controlate **îndeaproape.** Mai mult, uneori chiar şi experienţele prin care **treceau** erau ghidate de mâini nevăzute.

Printre primii contactaţi se află George Adamsky, George **van Tassel** şi Buck Nelson. Din păcate aceştia, ca şi mulţi alţii, **nu se** mai află printre noi, astfel ca să poată fi întrebaţi despre **posibilitatea** ca experienţele prin care au trecut să fi fost dirijate **într-un** anumit sens de agenţi guvernamentali.

Cu o singură excepţie. În faţa a mii de telespectatori, Howard Menger, autorul lucrării ***Din spaţiul extraterestru la tine***, a reluat în bună parte povestirea originală, la televiziune.[104]

WOR-TV în emisiunea lui John Nebel.

Mai târziu, Menger a lansat o scrisoare deschisă în care afirma că lucrarea pe care a elaborat-o se bazează pe o experienţă trăită de el într-un câmp izolat aflat în spatele fermei sale din High Bridge, statul New Jersey. Fotografiile pe care le-am luat de la faţa locului le-am transmis la Pentagon.

Nu mult după aceasta am fost contactat de o persoană care m-a întrebat dacă nu vreau să particip la un experiment care să premeargă anumite lucruri care se vor întâmpla cu ajutorul lor. Cred că singurul mod prin care ei gândeau că pot să-mi închidă gura era să mă includă în echipă.

104 Postul de televiziune WOR TV, în emisiunea lui John Nebel.

Menger a mărturisit că era folosit ca un exponent al publicului atunci când urma să devină un contactat al extratereştrilor. La început am fost timorat şi nu am spus nimănui ce se întâmpla. După aceea, pe măsură ce realizam ceea ce se întâmplă, am prins curaj şi, cu materialele şi sugestiile pe care le primisem, am fost capabil să le valorific.

Ca parte a manipulărilor din partea autorităţilor, **Menger** spune că i s-a înmânat un fel de cartof, care fusese obţinut dintr-o bază spaţială aflată în apropierea Lunii.

Menger afirmă cum că acel cartof era foarte ciudat **şi** părea neobişnuit. Era cea mai fină deshidratare pe care o văzusem. Pe Pământ nu există o astfel de uzină în care **să se** obţină un grad aşa de înalt de deshidratare.

Deoarece am investigat experienţele lui Menger **direct,** pot afirma că în livada de meri a lui Menger, aflată în spatele locuinţei sale din High Bridge[105]

s-au întâmplat lucruri **foarte** ciudate. Mai mulţi martori au raportat ca fiind impresionaţi **de** razele care proveneau de la un OZN din livadă. De asemenea, aceştia indică două perioade, fiecare de 6 ore, care au dispărut fără explicaţie.

Alţii afirmă că au fost urmăriţi în pădurea din zonă **de** nişte mingi de lumină. O persoană spune că viaţa sa **s-a** schimbat dintr-odată, că şi-a părăsit soţia şi a început **să** sculpteze lucruri nenaturale, având viziuni cu **peisaje** extraterestre şi lumi necunoscute.

Surprinzător, această persoană nu a avut niciodată înclinaţii artistice. Acest talent i-a apărut numai după evenimentele de pe proprietatea lui Menger.

Cu mulţi ani în urmă, alte persoane aveau, de asemenea, impresia că sunt urmărite şi manipulate de către

---

 105 Statul New Jersey, SUA.

spălători de creiere, de către agenţi ai răului, care păreau a **fi** sub **influenţa** unor forţe întunecate.

Mel Noel a participat la mai multe întâlniri pe tema extratereştrilor, care au avut loc pe coasta americană a Pacificului.

Una dintre sursele care are conexiuni guvernamentale a auzit despre acest pilot-ofiţer care avea gura aşa de mare şi care vorbea despre lucruri de care habar nu avea, mai ales în priveşte implicaţiile pe care le puteau genera, în faţa unei audienţe aşa de mari. Sursa a indicat că există unele temeri din partea autorităţilor cum că pilotul ar fi mers prea departe cu dezvăluirile referitoare la militarii care au luat contact cu extratereştrii.

El nu a fost neutralizat deoarece, în afara unor membri ai cluburilor OZN din California, nu era de nimeni luat în serios. **Atunci** poate sursa avea dreptate, dar astăzi este o situaţie diferită, astfel că să-l lăsăm pe Mel Noel să se apere singur. În cele ce urmează, prezentăm un transcript a ceea ce a prezentat Mel **în** faţa unui public numeros la convenţia OZN de la Giant Rock, localitate aflată în deşert, lângă oraşul Twenty Nine Palms.[106]

Cele ce urmează sunt pentru foarte multă lume nemaiauzite.

Mai jos prezentăm o lectură publică, un material ce-l are ca autor pe Mr. Mel Noel.

Iată conţinutul acestui ciudat eseu:

Totul a început în 1953 şi în prima parte a anului 1954. În 1953, am ieşit din războiul coreean. Nici eu, nici prietenii mei nu am fost implicaţi în acel război, deoarece eram în şcoala de aviaţie.

---

106 106 Statul California, SUA, unde în prezent guvernator este actorul Arnold Schwarzenegger.

Am fost arondaţi unui regiment rezervă aflat în vestul SUA. Noi eram atunci piloţi de linie. Aveam foarte multe sarcini de îndeplinit, trebuia să zburăm foarte multe ore, făceam multe exerciţii de tragere, traversam ţara de mai multe ori în lung şi în lat, fiind atenţi tot timpul la mulţimea de instrumente aflate în carlinga avionului, cum ar fi cele de viteză, de presiune sau de timp.

După o perioadă de câteva luni, trei dintre noi am fost într-o unitate operaţională. Ni s-a comunicat că este vorba despre securitatea naţională. Nici până astăzi nu cunoaştem care au fost criteriile prin care am fost selectaţi. Nu cunoaştem dacă am fost luaţi la întâmplare sau dacă au fost alte motive, dar fapt este că am fost scoşi din acea unitate rezervă.

Ei ne-au ţinut de la început un instructaj prin care **ni s-a** explicat natura operaţiunii la care urma să participăm, **anume** misiuni legate de OZN-uri. Ne-au mai explicat că nu **aveam** voie să vorbim despre această operaţiune nimănui, nici **fraţilor,** rudelor, prietenilor sau colegilor ofiţeri. Trebuia să elaborăm rapoartele de îndeplinire a misiunii şi apoi să ştergem din **minte** toate elementele în legătură cu aceasta.

Ni s-a prezentat un film realizat dintr-un avion militar. De asemenea, ni s-au prezentat sute de fotografii, unele **realizate** de personalul militar, altele realizate de civili, de **la care** fuseseră confiscate. Mai multe ore am fost instruiţi **asupra** specificului misiunii pe care urma să o executăm, ce **manevre** urma să facem, în ce formaţiuni urma să zburăm, **cum** elaboram fotografiile. Din avioanele noastre fusese **eliminat** orice armament.

Avionul meu era un F-86 Sabre[107]

Jets. Armamentul clasic cu care avionul este dotat de

[107] În aceea perioadă, multe avioane de acest tip au fost implicate în incidente OZN.

obicei constă într-o mitralieră de calibru 12,7 mm. Aceasta a fost demontată şi înlocuită cu camere foto. Unele dintre acestea foloseau film standard. Altele utilizau film infraroşu, care avea posibilitatea de a realiza fotografii și asupra unor lucruri invizibile. Cu alte cuvinte, este posibil ca obiectivul unei misiuni să fie **unul** invizibil, iar misiunea consta în fotografierea acestuia.

Obiectul era invizibil și nu putea fi detectat decât după developarea filmului.

După aceste instructaje, ni s-a prezentat noul nostru şef. Acesta era un colonel care venea direct din capitală, de la Washington D. C. El primea rapoartele noastre şi nu eram subordonaţi nimănui din unitate. Colonelul era liderul nostru de zbor și va deveni prietenul nostru cel mai bun.

Relaţiile dintre noi nu erau cele de la comandant la subordonat, ci erau relaţii obişnuite, între colegi. Totuşi cu el nu discutam decât problemele de serviciu, eliminându-le pe cele personale, sociale sau de orice alt ordin.

În discuţiile din grupul nostru, al celor veniţi de la unitatea rezervă, am ajuns la concluzia, aceasta înainte de începerea misiunilor de zbor, că nimic deosebit nu urma să se întâmple. Eram conştienţi de poziţia aviaţiei militare în chestiunea OZN-urilor, chiar în contextul filmelor și fotografiilor vizionate şi al raportărilor primite, cum că aceasta nu ar fi făcut investigaţii pe marginea acestui subiect. Am realizat, de asemenea, că trebuia să fim muţi, conform instrucţiunilor şi declaraţiilor pe care le semnaserăm. Cu alte cuvinte, urma să investigăm aceste lucruri, dar nu ne aştepta să vedem sau să auzim ceva.

Primele misiuni au fost misiuni de orientare. Zburam în diverse condiţii atmosferice, pe zi sau pe noapte. Operam

la 38. 000 picioare[108]

altitudine, adică la 12 km deasupra suprafeţei mării, deasupra munţilor Rocky (Stâncoşi), în statele Idaho, Utah sau chiar mai la nord. Chiar din prima săptămână am putut observa un OZN. Noi zburam în aşa-numita formaţie diamant, cu o aripă dreaptă şi una stângă, cu un cap şi o coadă a formaţiei.

Deşi nu îmi plăcea, eu ocupam poziţia din coada formaţiei. Se dăduse ordinul de a zbura tot timpul în acea formaţie diamant. În momentul observării, formaţia prezenta 18 m între capetele aripilor. Apoi, ne-am apropiat mai mult unul de altul, până când distanţa a ajuns de ordinul centimetrilor. Am schimbat modelul formaţiei, aceasta devenind acum formaţie ţesătură. Asta înseamnă că avionul din faţă şi cel din dreapta se deplasează în dreapta, iar **celelalte** două în stânga, fiind pregătite pentru filmare şi **pornind** proiectoarele.

Când evenimentul a avut loc, ţinta se afla în **stânga** noastră. Ca de obicei, pilotul care se afla în faţă a **observat** primul formaţia de OZN-uri. Acesta a strigat Căruţe[109]

nivel ora 9. Căruţe, în limbajul piloţilor, înseamnă navă străină, **ceva** ce nu ştii ce este, ceva ce nu ne aparţine şi toţi eram **convinşi** de aceasta. Erau 16 astfel de nave care operau în formaţie **în** formă de V. Şapte dintre acestea zburau mai sus decât **celelalte** nouă.

Ele zburau aproximativ cu aceeaşi viteză ca şi **noi,** aproximativ cu 1. 100 km pe oră, viteza de croazieră. **Puteam** zbura, de obicei, cu două viteze. Una de croazieră şi **una** militară. Viteza de croazieră este viteza obişnuită, cea **folosită** şi de majoritatea avioanele civile actuale. Viteza

---

108 108 Un „picior" are 0, 333 metri.

109 Căruţe, în argoul aviatorilor: Ţinte aeriene, inamice.

militară **este** aceea mai mare de 1. 224 km pe oră, viteza sunetului[110]

Viteza sunetului o puteam obţine numai atunci când intram în **picaj.** Foarte rar realizam o astfel de viteză, datorită vibraţiilor **pe care** aeronava le suferea. Formaţia de OZN-uri şi-a menţinut **viteza** de zbor, ca a noastră, precum şi altitudinea la care zburam şi noi.

OZN-urile ne apăreau foarte clar, înconjurate de o aură. Aura apărea ca lumina unui bec de pe stradă într-o noapte ceţoasă.

Eram foarte incitat şi nu ştiam ce se întâmplă. Nu mai văzusem nimic asemănător mai înainte, nici măcar unul, dar 16 ca acum… Atunci mi-au răsărit în minte mii de întrebări, care însă mi-ai dispărut rapid. Formaţiei noastre i s-a dat ordinul să se apropie. Ne-am apropiat la distanţa minimă admisibilă, ceea ce nu înseamnă că eram foarte aproape de obiectiv. Deja cunoşteam ce se întâmplase cu avioanele care s-au apropiat prea mult şi nu doream să le împărtăşim soarta.

Cel puţin aşa cum cunosc eu, grupul nostru a realizat foarte puţine fotografii la început. Motivul a fost că aparatele foto erau conectate la aparatura de ochire automată a avionului. Această aparatură de ochire este o minune electronică ce identifică ţinta, o urmăreşte, o fixează în sistemul reticular, necesitând câteva operaţii-standard, care fac ca acest sistem să fie destul de încet.

Sunt necesare circa 20 de secunde pentru pregătirea aparaturii pentru a fi gata de declanşat aparatul foto. Aparatul foto l-am declanşat de câteva ori, dar se pare că a fost prea târziu. A trebuit însă să ne întoarcem la bază. La întoarcere am avut la început formaţia de OZN-uri pe

110 Viteza sunetului: 1. 224 km pe oră, adică 1 Mach.

cealaltă parte, pe dreapta. Pe toată perioada în care am fost aproape de OZN-uri, cel puţin doi piloţi din formaţia noastră aveau în vizor aeronavele străine.

Cu alte cuvinte, confirmând probele, opinia unui pilot nu era întărită numai de aparatele foto, ci cel puţin de încă un pilot. Orice se întâmpla, datorită formaţiei de zbor, cel puţin doi piloţi din două avioane diferite priveau acelaşi obiectiv în acelaşi timp. Dar, în acelaşi timp, când ne întorceam, exista un mic interval de timp în care obiectivul nu era văzut de niciunul dintre cei doi piloţi. Însă ceilalţi doi piloţi din formaţia noastră de patru avioane ne acopereau şi dacă s-ar fi întâmplat ceva, ei ne-ar fi putut anunţa.

După un timp, nu prea lung, formaţia de OZN-uri s-a despărţit în patru grupe de câte patru. Ne-am dat seama că formaţia era controlată de nava aflată în centru. Niciunul dintre noi nu a realizat că ei se vor regrupa, decât când acest lucru s-a întâmplat.

După încă un minut, fiecare din cele patru formaţii s-a regrupat din nou într-un alt tip de formaţie, formaţia în linie.

Nu ne-am dat seama ce fel de combustibil foloseau, deoarece nu lăsau în urma lor nicio dâră. Manevrabilitatea **acestor** OZN-uri era incredibilă şi nicio navă pământeană nu ar fi putut să execute mişcările acestora.

De asemenea, ar fi fost imposibil pentru fiinţele umane să supravieţuiască la accelerări şi deaccelerări de la 5. 000 km pe oră la zero, practic instantaneu. Navele extraterestre aveau circa 50 metri în diametru şi aproximativ 8 metri grosime în cea mai mare secţiune, anume în cea de mijloc.

Un punct de vedere diferit între noi a fost dacă partea centrală a OZN-ului se ridica atunci când acesta se oprea. Aceasta datorită vitezelor şi acceleraţiilor cu care opera OZN-ul şi timpului nostru de observaţie care era atât de

limitat. De asemenea, nu am ajuns la un punct de vedere comun nici cu privire la ridicarea secţiunii centrale atunci când OZN-ul se oprea pentru observaţii.

Când acesta accelera, culoarea aurei care îl înconjura se schimba. Nu exista niciun sunet şi, bineînţeles, nu puteam mirosi nimic. În afara unei uşoare disfuncţiuni a compasului, noi nu am avut niciun alt instrument afectat. Toate sistemele avioanelor operau normal. **Disfuncţiunea compasului, de altfel, nu era un lucru neobişnuit. Acest lucru se întâmplă în unele zone, cum ar fi cele cu bogate minereuri de fier.**

De asemenea, nu am avut niciun fel de durere **sau** ameţeală, nu ne-am simţit neconfortabil. Totuşi ceea ce **vedeam** şi observam ne-a frapat şi nu ne simţeam în apele noastre.

Întreaga experienţă nu a durat decât 8 minute. **Nu** am văzut OZN-urile venind şi tot aşa de repede cum au apărut au şi dispărut. Ei s-au aliniat ca un şir de perle pe care le **puteai** număra când dispăreau din vederea noastră. Noi eram uimiţi de ceea ce vedeam, totul fiind atât de nou şi nemaivăzut.

Nu aveam nicio idee despre ce ar putea fi cu acele OZN-uri. Numai când am aterizat, am realizat că am fi putut fi în pericol. Ne-am făcut rapoartele, dar ceea ce am filmat nu ştim, deoarece cutiile aparatelor foto au fost scoase din avioane şi niciodată nu ni s-a mai vorbit despre ele.

Nu ştim nici măcar unde au fost duse. Securitatea era o pro**blemă** care stătea tot timpul în faţa noastră. Ni se aducea am**inte** mereu de ceea ce s-a întâmplat unui pilot cam în aceeaşi **perioadă.** Acel pilot, care nu se afla ca noi într-o, unitate **specială,** a văzut câteva nave extraterestre. El a decis să facă **public** ceea ce a văzut şi a vândut revistei „Fawcett" informaţiile, primind 500 de dolari pentru eforturile sale.

Articolul, desigur, nu a apărut niciodată, iar în 24 de ore **după** semnarea contractului, pilotul a fost trimis în Insulele **Aleutine.** De acolo, el nu s-a mai întors niciodată. Desigur, **păţania** acestui pilot ne copleşea. Din această cauză, nu **vorbeam** nimănui despre misiunea noastră.

Multe întrebări ne răsăreau în minte. Multe ore în şir discutam asupra ceea ce văzusem. Colonelul nu participa la astfel de discuţii. Nu ştiam ce se întâmpla cu el.

În foarte multe misiuni de zbor nu puteam observa nimic deosebit. La câteva zile după prima observare, am putut vedea alte cinci OZN-uri. Am reuşit să declanşăm aparatele foto la timp. Aceasta şi deoarece, la recomandarea noastră, se schimbase modul de declanşare a camerelor foto de la automat la manual.

Cu alte cuvinte, apăsând pe buton, noi puteam să facem mult mai multe fotografii în acest mod. De asemenea, puteam să declanşăm atunci când ţinta era foarte bine văzută de aparatul foto şi puteam stabili manual parametrii de fotografiere mai bine decât o făceau instrumentele electronice.

Desigur, atunci când avea timpul necesar, aparatura electronică ar fi realizat un lucru mai bun, dar la vitezele cu care operau navele extraterestre nu era timp suficient pentru ca aceste calcule electronice să fie efectuate. Cele 20 s puteau avea ca efect dispariţia ţintei.

A doua experienţă nu a fost întocmai ca prima în ceea ce priveşte modul de desfăşurare a observaţiei. Nu ştim dacă cele cinci OZN-uri erau dintre cele 16 pe care le văzusem prima dată. Acestea se deplasau pe verticală, în sus şi în jos, într-o oscilaţie rapidă. Atunci când îşi schimbau direcţia, nu exista niciun zgomot, iar mişcările lor nu păreau să se supună legilor fizicii actuale. Legea gravitaţiei nu părea să

aibă vreo influenţă asupra mişcărilor acestor OZN-uri. Forţele de oprire sau acceleraţia nu păreau să afecteze pe ocupanţii acestor aeronave.

Când vezi ceva deosebit, nu te gândeşti la ceea ce semnifică acel lucru, ci focalizezi asupra ţintei. Numai începând cu a treia observaţie ne-am pus şi altfel de întrebări. La câteva zile am văzut o a treia observare de OZN-uri. Acum erau cinci aeronave. Formaţia noastră era o formaţie compactă cu 18 metri între ele. La aşa distanţă nu prea poţi să-ţi permiţi să faci vreo greşeală. La mai puţin de un minut a trebuit să schimbăm canalul radio.

Comanda aceasta ne-a fost dată într-un cod care **este** numit codul alfabetic inversat. De exemplu, şirul de **litere** WXYZ devine, după decodificare, şirul de cifre 1234. **Noi** primeam un şir de litere și ne lua aproximativ 20 de **secunde** pentru a-l transforma în cifre, pe care trebuia apoi să le **citim de** la coadă. Bineînțeles, nu ne puneam întrebarea de ce **facem** acest lucru, de ce am primit o anumită comandă; eram **sub** presiunea timpului.

Noi făceam aceste operaţii foarte rapid, deoarece **erau** necesare pentru orientarea noastră. Uneori îţi pui întrebarea de ce ţi se întâmplă un anumit lucru. Te trezeşti în mijlocul unei acţiuni și te întrebi ce semnificaţie poate să aibă aceasta. Dar aşa de repede cum îţi vine în minte întrebarea, aceasta dispare, deoarece trebuie să te concentrezi asupra a ceea ce ai de **făcut.** Desigur ne gândeam pentru o fracţiune de secundă că **eram** folosiţi pentru observarea acestor aeronave. Nu eram pregătiţi pentru comunicaţii cu acestea și nici măcar nu ne aşteptam să fim înţeleşi, dacă puteam lua legătura cu ele.

Când am ajuns la canalul radio care mi se ordonase, am **auzit** o voce vorbind, care nu era a mea sau a vreunui individ

din grupul nostru. Totuşi vocea aceea ne răspundea unor **întrebări** pe care nu le pusesem niciodată. Vocea care răspundea acestor întrebări era o voce care impunea să fie ascultată, era foarte clară. Pronunţia, enunţurile şi vocabularul **erau** excelente. Rata vorbirii era foarte mică. Ne-am spus mai **târziu că** liderul de zbor, colonelul, ar fi pus întrebări.

Colonelul însă ne-a confirmat că nu a spus nimic, ci numai s-a gândit la ele. Ei nu mi-au răspuns la toate întrebările, ci numai la câteva, a spus colonelul. Prima întrebare pe care am pus-o a fost dacă extratereştrii cred în Dumnezeu. Colonelul a spus că a pus această întrebare pentru că cei care cred nu pot fi fiinţe ostile. Răspunsul a fost că ei cred într-o putere a Universului, că trebuie să înţelegem că sunt 150 de miliarde de universuri şi că există foarte multe forme de zei în fiecare.

Eu nu vă relatez totul cuvânt cu cuvânt. După 12 ani nu îmi mai amintesc exact ce cuvinte au fost folosite, dar ceea ce vă relatez este destul de apropiat de ceea ce aceştia au spus. O astfel de experienţă nu te lasă neschimbat. Al doilea răspuns oferit de extratereştri a fost la întrebarea de unde vin, în ce cred, dacă existenţa lui Noe este reală.

Ei au răspuns că arca lui Noe nu a fost niciodată o navă. Aceasta a fost un arc de timp sau o perioadă, iar acel om a fost un conducător care a domnit peste o întreagă civilizaţie. Noe înseamnă inka, inkaşii fiind ultimii din civilizaţia lui Noe. Extratereştrii ne-au mai spus că savanţii noştri au făcut cercetări exacte când au spus că viaţa nu există pe alte planete ale sistemului solar.

Ei au mai adăugat că viaţa nu numai că nu există, dar nici nu poate exista pe aceste planete. Totul este în interiorul planetelor. Următoarea întrebare la care au răspuns a fost de

unde vin. Declaraţia făcută a fost cum că navele lor vin de pe planete ca Venus, Jupiter, Mercur, Marte şi Saturn. Ei s-au referit la Saturn ca la planeta-tribunal. Cu alte cuvinte, liderii statului se întâlnesc acolo pentru a discuta afacerile statului. Ei vin și discută numeroase probleme, unele mai importante, altele mai puţin importante. Problemele de legislaţie reprezintă cam 10% din ce se discută acolo.

Când am aterizat, efectul convorbirilor cu extratereştrii a fost că nu mai puteam să mergem. Pur şi simplu noi ne târam. Noi mergeam în mâini și în genunchi şi tot ceea ce doream era să ne îndepărtăm de avioane. Ni s-au dat calmante și sedative.

Am povestit celor de la sol ceea ce păţiserăm şi am afirmat că numai vrem să mai facem niciun zbor pentru a întâlni astfel de OZN-uri. A doua zi nu ni s-a mai dat nicio misiune de zbor. Ni s-a dat ordinul de a nu face niciun raport cu privire la comunicaţia ce a avut loc. Scrieţi totul, dar niciun cuvânt despre comunicaţie, ne-a ordonat colonelul.

Spre marea noastră uşurare, am fost trimişi la unitatea de la care plecaserăm. Problema acum era cum puteam noi să trăim cu secretul pe care îl aflaserăm. Am vorbit cu veteranii de război asupra efectului psihologic al primei lupte la care participaseră.

Este un efect foarte puternic al unei întâmplări deosebit de brutale. Am realizat că ceva similar mi se întâmpla şi mie. Aveam pe umeri răspunsuri la multe întrebări pe care omenirea şi le-a pus dintotdeauna. Nu-mi dădeam seama cum să transmit aceste lucruri, cum acestea se armonizează cu ceea ce omenirea ştie, cu modul meu de gândire, cu modul meu de viaţă.

Desigur, am mers înainte, nu mi-am mai pus astfel de întrebări și am mers în viaţă întocmai ca şi celelalte fiinţe

pământeşti. Există milioane de oameni pe Pământ care au văzut sau au auzit lucruri bizare; aceştia se simt bine şi pot şi eu să fac la fel, fără să mai îmi pun atâtea întrebări. Nu fusesem întrebat dacă doresc sau nu să particip la astfel de experienţe şi bineânţeles nu mi se dăduse nicio instrucţiune cu privire la faptul ca acum eu cunoşteam multe dintre secretele omenirii.

Dar acesta era doar începutul, deoarece testarea reală urma să vină. După aproape două luni de la mutarea din unitatea specială, noi începuserăm să ne obișnuim cu gândul la experienţele prin care trecuserăm. Vorbeam între noi din ce în ce mai puţin despre acestea.

Ne-am dat seama că răspunsurile la întrebările pe care ni le puneam nu le puteam afla prin ceea ce ştiam. În discuţiile purtate, noi ne ofeream unul altuia opiniile împotriva altor opinii. Noi ne puteam confirma unul altuia ceea ce văzuserăm și ceea ce auziserăm. Colonelul nu participa la astfel de discuţii. După aproximativ 2 luni, acesta m-a chemat la el. Atunci am sperat că voi primi răspunsuri la ce mă frământă.

Când am ajuns la colonel, cei doi colegi deja sosiseră. Colonelul era foarte nervos; el se plimba încoace şi încolo şi ne-a spus că trebuie să vorbească cuiva şi că ne va spune ceea ce s-a întâmplat. Nouă ne-a trecut prin minte atunci că în sfârșit aveam să aflăm adevărul. Colonelul a adăugat că noi, cei trei, suntem singurii care pot înţelege frământările prin care trece.

Colonelul ne-a spus că a găsit adevărul şi ne-a făcut o declaraţie spre beneficiul lui propriu, dar şi al nostru. Acesta a spus:

Sunt ofiţer al Forţelor Aeriene Americane şi am o datorie, o responsabilitate şi o imagine de păstrat. Adevărul

însă intră în contradicţie cu acestea. Din această cauză nu pot trăi cu amândouă. Eu nu ştiu ce fac ei, ce se întâmplă, dar ei acum apar la vedere. Vă voi vedea mai târziu pentru a vă comunica ce gândesc.

Aşa am sperat că, în sfârşit, ceva urma să se întâmple, dar nu s-a întâmplat nimic, doar cu excepţia faptului că am realizat că se deschisese o uşă. În cele 10 minute petrecute cu colonelul ne-am convins că și acesta trecea prin frământările noastre. După încă câteva săptămâni colonelul ne-a chemat pentru a ne spune la ce concluzie a ajuns.

Toată formaţia noastră era aşezată în biroul colonelului Acesta ne-a mărturisit că a trecut prin mai multe experienţe cu extratereştrii. Comunicaţia la care participaserăm şi noi nu era prima la care colonelul fusese implicat. Însă era prima dată când avusese martori.

El a spus că a avut nenumărate experienţe cu ei. El simțea că experiența sa era valoroasă și că în prezent era urmărit datorită acesteia. Atunci a început să ne relateze unele dintre experienţele la care participase.

Se părea că experienţele prin care trecuse aveau cam şase luni vechime, că semănau destul de mult între ele, diferind uneori doar prin timp şi loc, condiţii de vreme, viteze şi forme ale obiectelor. El ne-a explicat că farfuriile nu puteau zbura de la o planetă la alta. Colonelul ne-a explicat că acestea operează în câmpurile electromagnetice care înconjoară planetele.

El a comparat aceasta cu un curent electric care circulă într-o mulţime de conductori. Cu alte cuvinte, dacă dispui de un conductor electric, curentul electric va fi condus prin acesta și va întâmpina o rezistenţă.

Invers acum, trecând conductorul prin câmp, viteza sa **de** deplasare va fi controlată prin rezistenţă. Eu personal nu

cred că lucrurile se întâmplă aşa de simplu, dar aceasta **este** comparaţia făcută de el. Aceasta este ideea de operare **a** farfuriilor zburătoare.

Chiar dacă există câmpuri electrice între planete, spune acesta, ele nu sunt suficient de puternice la distanţe mari **de** Pământ, astfel că aceste farfurii zburătoare sunt aduse pe Pământ de nave-mamă. Navele-mamă sunt lungi de până la 16 km și pot aduce pe Pământ 300 de farfurii zburătoare. Acestea aduc mii de extratereştri aflaţi pe diferite planete, iar unele dintre acestea sunt chiar din alte galaxii.

Navele-mamă vin aici de pe alte planete în chiar câteva minute, deoarece acest tip de nave sunt capabile de o viteză **apropiată** de viteza luminii, iar la aceste viteze apare o extensie **uriaşă a** timpului, astfel că timpul călătoriei se apropie de zero.

Ne-a relatat o singură experienţă importantă care avea în **centru** contactul cu extratereştrii. El i-a întâlnit, i-a văzut, le-a **vorbit** și ne-a istorisit despre cele întâmplate la puţine zile. **Colonelul** mi-a spus: I-am văzut, am mers cu ei acolo unde se **afla** farfuria zburătoare. Am vorbit cu ei. Am vorbit chiar cu **unul** numit Stăpânul. Acesta era cea mai fantastică minte cu **care** am avut ocazia să vorbesc.

El a spus că avusese o călătorie lungă prin care traversase America; zburase la baza aeriană Luke, aflată în statul Arizona, lângă Phoenix. Pe drumul de întoarcere nu s-a întâmplat nimic deosebit. Apoi a continuat în felul următor:

Nu ştiu ce credeţi despre visuri. Nu mi-o luaţi în nume de rău, dar eu nu dormeam. Eram treaz, în deplinătatea funcţiunilor. Am avut un vis de zi sau am avut un şir de evenimente sau cum vreţi să le numiţi, dar în acel vis mi-am

imaginat că după ce am aterizat pe aeroport şi am început realizarea activităţilor pe care mi le planificasem, mi s-a spus că mă aşteaptă o maşină. (Așa ceva nu este neobişnuit pentru o persoană cu rangul acestuia.)

De asemenea, mi s-a mai spus că mi se rezervase o cameră la motel (şi aceasta nu era ceva neobişnuit). După ce am ajuns la motel, recepţionerul i-a spus că la 7.30 în acea seară au venit doi bărbaţi la ușa camerei care îi fusese rezervată și au ciocănit. Cei doi bărbaţi nu mai fuseseră văzuţi de recepţioner. Acesta este visul pe care l-am avut.

Ei bine, ajungând pe aeroportul respectiv mi-am intrat în **atribuțiuni,** mi-au spus că am rezervată o maşină. Am crezut că doar o simplă coincidenţă cu ceea ce visasem. După aceea, au spus că mi s-a rezervat o cameră la motel. Chiar dacă era acelaşi nume cu al motelului din vis, m-am gândit că, de asemenea, este o coincidenţă.

Dar când am ajuns la motel şi mi s-a dat camera cu numărul din vis, am ajuns într-o stare de surescitare, ba, **mai** mult, am început să mă supăr. Mi-am spus că trei coincidenţe, din trei posibile, deja este prea mult. Am intrat în baie, **am** făcut o baie fierbinte şi am încercat să-mi revin. M-am întins pe pat, cu gândul de a citi ceva. După un timp, când n-am **putut** adormi, s-a făcut 7.30 şi s-a auzit o ciocănitură la uşă. **N-am** ştiut unde să mă duc, la uşă sau la fereastră. M-am gândit că **asta** este deja prea mult.

M-am dus totuşi la uşă, unde erau doi tineri de **vârsta** colegiului. Erau îmbrăcaţi cu costume şi pălării, iar singurul lucru neobişnuit erau ochii lor. Ochii lor păreau că reușesc **să** privească prin tine. Cel care a vorbit i s-a adresat prin nume şi rang.

S-au prezentat ca fiind Mike şi Dave. Cel care a vorbit primul s-a prezentat ca fiind Mike. El a întins mâna, eu pe a

mea şi ne-am strâns mâinile. Simţământul pe care l-am avut atunci a fost că el intră în mine. Mi-am pus viaţa în mâinile sale în acel moment. Dacă mi-ar fi spus atunci să sar de pe Empire State Building, eu aş fi făcut-o cu credinţa fermă că nu aş fi păţit nimic. Nu ştiam ce-i cu mine, dar nu mai mi-era teamă de nimic.

Am ieşit afară, unde ne aştepta un Chevrolet. Ne-am îndepărtat de Phoenix. M-au informat că mă duceau la o farfurie zburătoare, unde mi s-a acordat o audienţă la Stăpân. Stăpânul era cea mai înaltă formă fizică, dar în acelaşi timp și cea mai înaltă inteligenţă. O formă mai evoluată era Zeu-eter.

Cei doi l-au informat că i se acordase onoarea **acestei** audienţe datorită faptului că îşi îndeplinise corect sarcinile. Audienţa va dura 30 de minute, aşa că era bine să-și pregătească cu atenţie întrebările. Stăpânul va încerca sa-i răspundă obiectiv și cât mai pe înţelesul său.

La 30 km de oraş, ei au ieşit afară de pe autostradă, luând-o pe un drum îngust ce ducea în deşert. Se însera.

Peisajul din jurul nostru devenise deluros şi nu se vedea prea bine. Au aprins farurile maşinii. După un timp, au părăsit drumeagul şi au oprit maşina. Fără să atingă vreun buton, farurile maşinii s-au stins, iar motorul s-a oprit. Puteam să văd fundul văii. Acolo se afla o farfurie zburătoare, care prezenta trei picioare. Diametrul acesteia era de 50 m.

Cei doi au coborât din maşină, s-au dezbrăcat de costume, de cămăşi, şi-au dat jos pălăriile de pe cap, rămânând într-un fel de costume de paraşutişti. Costumul pe care îl aveau pe dedesubt cuprindea şi pantofi și dispunea de o curea pe mijloc, cu un disc metalic în centru. Au scos la iveală un astfel de disc şi pentru mine, şi mi-au indicat să-l

ţin între palme. Mai am încă discul, aşa că pot să vă arăt şi vouă acea dovadă că, într-adevăr, această discuţie a avut loc. Mi-au indicat să pun discul pe stomac. Rolul acestuia era de a mă feri de efectele negative ale câmpului de forţă al farfuriei zburătoare.

Ei s-au apropiat la 25 m de farfurie, s-au apropiat şi au aşteptat. Eu am încercat să le spun ceva, dar ei s-au uitat la mine într-un anumit fel şi am înţeles că trebuie să păstrez liniştea. După câteva momente, din farfurie a ieşit un fel de rampă, pe care a coborât un om. Acesta nu s-a îndepărtat de farfurie. Deşi nu era o discuţie verbală cu cei doi, am înţeles că ei comunicau între ei.

Aceştia s-au întors către mine şi mi-au spus că totul este în ordine şi că putem să ne deplasăm spre navă. Omul care coborâse, deja intrase în navă.

Interiorul farfuriei era strălucitor, nu era o concentrare de lumină, aşa cum avem noi sub forma becurilor. Tavanul, podeaua şi pereţii străluceau în mod egal. La început m-au dus către sectorul de comandă, care se afla în centrul încăperii. Mi-au prezentat sistemul de propulsie, viteza de deplasare şi comenzile. Nava dispunea de multe sisteme de control care erau întrucâtva similare cu ale noastre. Şi ei foloseau televiziunea şi radarul.

Ei mi-au vorbit şi despre navele de recunoaştere care erau de până la 2 m diametru, erau dotate cu nişte instrumente de măsură şi de obţinere a informaţiilor şi nu dispuneau de pilot. Puteau trimite aceste nave de recunoaştere oriunde doreau şi le controlau prin radio.

Ele erau nedetectabile, în principal datorită dimensiunilor lor foarte reduse. Acestea erau comandate apoi să se reîntoarcă cu informaţiile obţinute. Mai dispuneau de antene de emisie TV. Semnalele erau apoi recepţionate pe

farfuria zburătoare pe un ecran special.

M-au condus apoi în altă cameră, unde am fost informat că sosise momentul audienţei. Aici lumina era mai puternică, dar nu obosea ochii. Extratereştrii s-au aşezat pe o bancă; aceasta, întrucâtva, era în afara navei, deoarece acoperişul se desfăcuse. Stăpânul a spus că ei vor sta pe această bancă doar câteva minute.

După scurt timp, în cameră au intrat două femei. Ele erau două femei minunate. Ei şi-au dat seama la ce gândesc, deoarece au început să râdă. M-am simţit neplăcut şi am vrut să-mi aprind o ţigară, dar am observat că nimeni nu fuma şi nici nu erau scrumiere în cameră.

Mi-au explicat că fumatul era un obicei îngrozitor, pe care numai pământenii îl au şi de care ar trebui să mă las. Am fost întrebat dacă mi-e sete şi dacă pot să îmi ofere ceva. Eu am cerut Red Sea. Ele au plecat şi s-au întors cu un pahar care conținea ceva similar cu sucul de struguri. Nu era ceva neobişnuit. Am fost întrebat de unul dintre cei doi tineri dacă bănuiesc ce vârstă au aceste tinere doamne.

Tot el mi-a spus că una are 78, iar alta 146. Cele două doamne nu s-au mai întors, dar în cameră au intrat alţi doi bărbaţi. Mi-am dat seama că Stăpânul era o persoană din comandă, deoarece era altfel îmbrăcat decât ceilalţi. Toţi purtau acele costume de paraşutist dintr-o singură bucată, costume dotate și cu o centură colorată divers. Mi s-a explicat că costumele cu care erau îmbrăcaţi arătau gradul de inteligenţă. Mi s-a spus că Stăpânul căruia i-am fost prezentat era de pe Venus.

Stăpânul mi-a spus că pot să-l întreb orice, dar nu e sigur că îmi va răspunde la toate. Desigur, am încercat să-i pun întrebările pe care le gândeam a fi cele mai importante, astfel că am repetat întrebările pe care le pusesem în

comunicaţiile anterioare, dar am primit aproape aceleaşi răspunsuri.

La întrebarea mea dacă ei cred în Dumnezeu, el mi-a răspuns că da, există o putere superioară a Universului. El a mai adăugat că sunt mai multe grade şi forme de zei şi multe eteruri spirituale care se continuă fără încetare. Totul este în relaţie cu această carte minunată de istorie, pe care voi o numiţi Biblie, a mai adăugat acesta.

Aşa cum Dumnezeu este şi omul poate deveni. L-am întrebat ce se întâmplă în prezent, ce evenimente au loc, de ce acestea se petrec, ce ne aşteaptă în viitor. Mi s-a răspuns că ei se simt responsabili pentru această planetă atât timp cât sunt aici.

A mai adăugat că au fost desemnaţi în aceste poziţii de responsabilitate prin care au controlul sau sunt manageri pentru sute de milioane de spirite. Reîncarnarea a fost o problemă, deoarece era dificil să trimiţi înapoi atâtea persoane. El a mai explicat că şi-au asumat anumite responsabilităţi importante în condiţiile acestei planete, afirmând că lucrurile nu erau prea bune aici.

Noi deja ştiam acest lucru. El a mai adăugat că ei erau ceva mai mult decât o firmă de făcut curăţenie şi că sunt aici să rezolve problemele mai importante ale omenirii. El mi-a prezis o mulţime de lucruri. Mi-a făcut o serie de declaraţii referitoare la viitor. Multe dintre acestea s-au îndeplinit, convorbirea având loc în 1954. Iată câteva declaraţii referitoare la California.

În curând va veni o schimbare a ciclului[111]

El a spus că Pământul trecea prin mai multe cicluri de mii de ani şi odată ce un ciclu se închide, următorul începe.

---

111 Cele de mai sus se întâmplau în anul 1954, când nimeni nu se gândea la problema anul 2012 şi la faptul că după 2005 fenomenele fizice din soare nu vor mai putea fi explicate total, dar mai ales anticipate.

Schimbările nu vor fi abrupte, întocmai ca un comutator, acum este zi, acum este noapte, ci vor fi de-a lungul unei perioade de tranziţie. El a spus că venirea noului ciclu a început deja şi se va termina în jurul anului 2012.

A mai adăugat că vor fi multe schimbări în geografia Pământului, iar omul va fi responsabil pentru multe dintre acestea. Vor fi multe schimbări religioase, politice, care vor avea consecinţe importante, iar liderii politici nu vor avea răspunsurile adecvate pentru acestea. Ei nu vor mai observa mulţimea lucrurilor care se schimbă, iar în spatele acestora vor spune că este Dumnezeu, dar Dumnezeu este deja aici.

Când s-a referit la Iisus Hristos, acesta a afirmat că este un fiu al lui Dumnezeu, dar nu fiul lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, există mulţi fii ai lui Dumnezeu, de diverse grade.

El însuși era un fiu al lui Dumnezeu, cu un grad de inteligenţă mai înalt, şi din această cauză i s-a dat să îndeplinească o misiune importantă pe Pământ. În aceste zile, oamenii l-ar numi un clarvăzător şi atât. Multe dintre prezicerile din Biblie au fost realizate. Voi puteţi acum să asimilaţi realizarea acestora. Acest lucru e posibil şi se realizează cu fiecare zi care trece. Nu le mai marcaţi ca fiind miracole şi nu le mai scrieţi în cărţi.

Dacă nu veţi fi atenţi, pe Pământ va fi un holocaust. Dar este foarte posibil ca civilizaţia să reuşească să se salveze ea însăşi. Oamenii de pe Pământ produc vibraţii, atât pozitive, cât și negative. Există vibraţii de dragoste şi, aşa cum ştim, există multe forme de dragoste. El a spus totuși că vibraţiile mai puternice sunt cele negative.

Lumea era din ce în ce mai materialistă şi obiectivele spre care tindea erau lucruri pe care nu le puteau vedea. Ei mai curând ar avea ceva ce pot să ţină în mână. Noi nu posedăm nimic, nici chiar copiii noştri.

Cred că noi suntem licenţiaţi pentru a opera aici. Nu ştiu ce departament ne-a dat licenţa pentru aceasta, dar noi folosim pământul, folosim aerul, folosim apa. Nu plătim nicio taxă pentru acestea, ci numai ne supunem legii universale a cauzei și efectului. El a continuat să-mi explice ceea ce el numea a fi modelul karmic. Aceasta este o lege veche din Orientul îndepărtat.

El a spus că a definit reîncarnarea mai precis. A spus că a mers pe principiul voluntariatului pentru reîncarnare. Noi, oamenii, pe Pământ, nu avem nivelul de conştiinţă necesar. Din această cauză, multe persoane nu acceptă ideea reîncarnării, numai noi ştim cum să o utilizăm şi cum să folosim pentru aceasta vieţile trecute.

El a mai adăugat că reîncarnarea nu este altceva decât o școală care oferă grade. Prima dată obții primul grad. Studiezi materia şi la sfârşitul anului dai examenele şi ar putea să se întâmple unul dintre cele trei lucruri următoare:

1. **Iei examenul şi continui cu gradul următor, care este un pas mai înalt, ce oferă oportunități mai bune.**
2. **Nu iei examenul, şi atunci te reîntorci la început, încercându-ţi norocul încă odată.**
3. **Nu iei examenul sau ai abandonat în timpul anului și atunci eşti eliminat şi pluteşti primprejur sute, poate mii de ani, înainte de a intra într-o stare de conştiinţă care îţi permite să te întorci pentru a-ţi lua gradul.**

Dacă examinezi progresele copiilor și intelectul diferiţilor subiecţi, vei putea afla multe dintre răspunsuri acolo. Astfel vei afla cum un copil până la vârsta de patru ani dispune de o colecţie vie de informaţii din vieţile trecute. Nu îţi trebuie prea multă muncă de investigaţie pentru aceasta.

Studiaţi propriii copii, ascultaţi povestioarele pe care le spun, acestea nu sunt din imaginaţie, ci sunt lucruri prin care au trecut.

L-am întrebat apoi despre dieta lor. Mi-a răspuns că ei sunt vegetarieni. Ei nu consumă carne, deoarece animalele conţin spirit. Noi nu credem în distrugerea vehiculului spiritului sau în alterarea modelului karmic. A mai adăugat că ei nu cred în ebrietate. El nu a spus că nu consumă alcool, ci a spus că ei nu cred în intoxicarea corpului.

Printre alte predicţii pe care le-a formulat au fost şi cele legate de Cuba. El a declarat că o insulă aflată în apropierea SUA, în partea de sud-est, va fi influenţată din ce în ce mai mult de Urs. Prin Urs ei înţelegeau Marele Urs, adică ruşii[112]

Un conflict major se va ivi dintr-un război ce pare fără importanţă sau un conflict în partea sud-estică a Asiei. Evident, este vorba despre războiul din Vietnam. Conflictul poate să degenereze într-un conflict major între cele trei mari puteri[113]

ale lumii.

Să revenim acum la anul 1954 şi la ameninţarea pe care China o reprezenta, stat care în prezent dispune de arma nucleară. Pentru mine însă China nu reprezintă acel germen de război de care pomenea extraterestrul. Ei nu au forţe aeriene, nu dispun de marină militară deosebită.

Totuşi, dacă ne gândim bine, câteva submarine dotate cu rachete nucleare pot reprezenta un astfel de germen. Noi importăm foarte multe lucruri din China. Noi putem importa germenul distrugerii din această ţară. Ştii cât de mare este acest germen? Ce este o epidemie de gripă? Cât de repede se

112 **Se anticipa Criza Rachetelor din 1962 şi Războiul din Vietnam, care ulterior a cuprins întreaga Peninsulă Indochineză.**

113 **Cele trei mari puteri erau atunci: URSS, SUA, R. P. Chineză.**

întinde, nu-i aşa că foarte repede? Tot aşa germenul războiului poate mătura o naţiune, la fel de repede. Niciun bolnav, numai morţi.

I-am mai pus o întrebare referitoare la viitorul omenirii. **Stăpânul** a răspuns că în urma posibilului holocaust vor supravieţui numai 7 milioane de oameni. Se pune întrebarea **cum** vor supravieţui aceştia în continuare. Cei care vor **supravieţui** vor fi cei care au fost atenţi la avertismentele **privind** holocaustul şi s-au pregătit în acest scop.

În sudul Californiei vor fi mari schimbări ale reliefului, Înainte de acestea vor fi două semne de avertizare. Cu 90 de zile înaintea cataclismului vor erupe vulcanii Plee şi Vezuviu. Când aceasta se va întâmpla, cei care vor înţelege se vor muta. Cei care vor rămâne pe loc vor fi supuşi inundaţiei apelor din Oceanul Pacific.

Apele oceanului se vor extinde în interior şi în nord, ajungând până în statul Utah şi în oraşul Salt Lake City. Aceasta reprezintă o suprafaţă mare de pământ care va fi inundată şi va afecta milioane de oameni. Nu cunosc mai multe despre aceasta.

El a adăugat că vor fi schimbări majore în configuraţia reliefului pe întreaga suprafaţă a Pământului. Ca o confirmare a acestei previziuni este insula de 100 km lungime care a apărut în Oceanul Pacific în largul coastelor statului Chile.

În alte previziuni pe care le-a făcut se indică faptul că fundul Oceanului Pacific se va ridica. Această înălţare a fundului oceanului va fi mai accentuată în dreptul Japoniei şi în sudul Pacificului.

Sunt mai multe moduri în care se poate interpreta mulţimea de afirmaţii făcute. Este dificil să fii obiectiv

întotdeauna şi să fii realist. Bineânţeles că noi toţi ne dorim **fapte** pe care apoi putem să le interpretăm. El a mi spus că este prea târziu pentru planetă ca un întreg. Începând cu vârsta de 5 ani, copiii voştri sunt îndoctrinaţi cu ură, prejudecăţi, neîncredere, egoism. Astfel li se închide uşa absolvirii examenelor pe care le menţionam înainte. Totuşi singura voastră speranţă sunt copiii.

Extraterestrul a mai adăugat că ei încep educaţia copiilor lor încă de la trei luni de viaţă. Atunci când împlinesc 15 ani, tinerii deja stăpânesc telepatia.

Colonelul niciodată nu ne-a forţat ceva, chiar numai **să-l** credem. Niciodată nu s-a exprimat cu cuvinte ca asta-i **aşa,** acesta este modul în care trebuie să acţionaţi, asta este ce **aveţi** de făcut. El ne spunea: Asta-i tot. Faceţi ce doriţi cu ce **v-am** spus. Luaţi-o aşa sau nu o băgaţi în seamă.

Ne-am despărţit la scurt timp după aceea. M-am**reî ntors** în Connecticut, în statul meu de baştină. Le-am dat **adresa** părinţilor mei. Doi ani nu am pomenit nimănui **despre** întâmplările extraordinare prin care trecusem. Mai mult, **nici nu** m-am mai gândit la ele.

Se întâmplaseră mai multe lucruri deosebite, subiectul dorea să iasă la lumină, dar nu poţi vorbi despre el, astfel că nu vorbeşti. Te gândeşti dacă nu ar fi oportun ca şi alţii să afle **ce** ai aflat într-o serie de conjuncturi favorabile, dacă ceea ce **ştii** nu ar fi de folos altcuiva. Când se vorbeşte despre astfel **de** subiecte, stai jos liniştit şi asculţi pe alţii mai puţin avizaţi **ce** spun despre aceasta.

În septembrie, mama mea m-a sunat la serviciu. **Dânsa** mi-a spus că am primit o telegramă de la colonel. I-am spus **să** o deschidă şi să mi-o citească. Colonelul îmi scrisese că se **aflã** la aeroportul Westchester aflat în White Plains, statul **New** York. În telegramă mai era şi un număr de telefon la

care puteam să-l sun. L-am sunat fără întârziere.

Colonelul m-a rugat să las totul baltă şi să vin să-l **văd.** Părea foarte fericit la telefon. Am plecat imediat să-l văd. **Era** într-adevăr cel mai fericit om din lume pe care îl văzusem eu. Câteva minute ne-am reamintit despre timpurile petrecute împreună.

L-am întrebat apoi de ce este aşa de fericit. El mi-a **răspuns** că şi-a luat gradul şi că merge în continuare pentru **obţinerea** următorului grad. L-am întrebat dacă a fost **promovat.** Mi-a răspuns că este vorba despre ei. M-am aşezat şi l-am rugat să-mi dea mai multe amănunte.

Mă duc cu ei. L-am întrebat cât timp mai are la dispoziţie până pleacă. Mi-a răspuns că în 30 de zile va pleca. Am discutat în continuare despre alte lucruri, iar în acest timp s-a ridicat de mai multe ori să se plimbe prin casă.

În perioada următoare l-am sunat de mai multe ori. Dacă el nu era la bază, nu era de găsit în nicio altă locaţie. Uneori îl sunam de trei ori pe zi. De multe ori i-am lăsat un mesaj ca să mă sune.

Mă bucuram pentru el că avea să plece într-o aşa minunată călătorie. L-am întrebat dacă nu îi e frică. Mi-a răspuns că probabil este unul dintre cei mai fericiţi oameni pe care îi ştiu. Mi-a adăugat că se gândeşte la această călătorie aşa cum un copil aşteaptă Crăciunul.

Ştiu că voi pleca. Este un sentiment terifiant, dar ştiu unde **voi** pleca şi aceasta mă ajută. L-am întrebat dacă ştie **exact unde** merge. Mi-a răspuns că oricare îi va fi destinaţia, **ştie că va** fi bine şi că se va descurca. A mai adăugat că şi eu îl **voi căuta** şi îl voi găsi. Mi-a mai spus să nu interpretez cuvintele sale, să le iau aşa cum le-a rostit, deoarece voi găsi **adevărul.**

În a 27-a zi l-am sunat din nou şi mi-au răspuns că

plecase. I-am lăsat mesajul că îi telefonasem şi că îl rog să mă sune. Deoarece nu m-au sunat ei, am sunat eu şi ei mi-au răspuns că era plecat în misiune, deasupra Oceanului Atlantic. I-ar am aşteptat, iar i-am sunat; ei mi-au răspuns că este raportat ca fiind de negăsit şi se presupune că avionul s-a prăbuşit. I-am întrebat dacă au lansat o misiune de cercetare.

La răspunsul lor afirmativ, i-am întrebat dacă este o cercetare majoră sau minoră. Am primit răspunsul că este o cercetare minoră. I-am întrebat atunci după cât timp se va lansa o cercetare majoră. Am primit răspunsul că nu pot să spună acest lucru.

O acţiune de cercetare este foarte scumpă, atât în ceea ce priveşte personalul implicat, cât şi costul materialelor, o căutare de numai câteva ore a unei persoane costă 40 mii de dolari. După multe ore de căutare locală, care este implicit o căutare minoră, se trece la o căutare majoră.

În dimineaţa următoare, am sunat din nou şi mi s-a răspuns că, în urma căutărilor, nu s-a găsit nicio urmă şi se presupune că este pierdut. După atâtea ore de căutare, această operaţiune a fost terminată. Mi s-a spus că nu s-a găsit absolut nicio urmă. După cunoştinţele mele, colonelul nu a mai fost găsit şi în urma tuturor căutărilor care s-au desfăşurat nu s-a identificat nicio urmă.

Desigur, nu este nimic original, nu este nimic nou în legătură cu această dispariţie. În fiecare an dispar 800 de militari fără urmă. Aceasta este o caracteristică a forţelor aeriene, în general, şi nu am informaţii despre câţi militari dispar fără urmă la sol.

În prezent, sunt asociat cu un ofiţer care şi-a dat **demisia** de la Pentagon, în urmă cu 2 luni. Acesta a avut o poziţie-cheie în minister. Când stai şi asculţi lucrurile pe care

le spune, te pune serios pe gânduri. De aceea, a dorit să iasă din **acest** minister. Nu este uşor, dar este ceea ce vrea.

Poate este vorba despre o mulţime de decizii greşite ale şefilor din armată care cred în filosofia ochi pentru ochi și dinte pentru dinte.

Poate este vorba despre un anumit tip de **răzbunare** împotriva **EBE,** deoarece aceştia au răpit foarte mulţi **oameni** împotriva dorinţei acestora şi i-au transformat în **zombi, cu** minţile golite de tot ceea ce au suferit, dar încă **posedând** temerile, ceea ce dovedeşte că au fost abuzaţi de fiinţele gri.

Din câteva surse am aflat că autorităţile încearcă să obţină câţiva prizonieri din rândul extratereştrilor şi că au reuşit acest lucru. Prizonierii sunt ţinuţi ostatici în condiţii primitive, care pot fi caracterizate ca barbare.

Diane Tessman ştie despre acestea de la prima mână, deoarece ea a fost răpită la o vârstă fragedă şi dusă pe o navă spaţială unde a fost supusă unor examinări profunde, i-au fost făcute prelevări de ţesuturi musculare, iar apoi a fost returnată la ferma părinţilor, unde a descoperit că acum în mintea sa se află şi un extraterestru.

Din fericire, blonda cu părul lung, care este fostul director al reţelei mutuale de OZN-uri, iar în prezent conduce grupul său în Olanda, este în contact cu fiinţele din spaţiu care sunt printre băieţii buni, care întotdeauna o înconjoară cu o rază de protecţie, de lumină albă, ori de câte ori doresc să comunice.

Multe dintre mesajele pe care ea le primeşte se referă la căile de perfecţionare a umanităţii şi la teama că oamenii ar putea să otrăvească întreg globul pământesc. Alte mesaje indică faptul că ar trebui să luăm măsuri imediate pentru îmbunătăţirea situaţiei, înainte ca să fie prea târziu şi a ne

sinucide într-un dezastru ecologic de o magnitudine nemaivăzută.

De curând, sursele Dianei, unele cu afiliaţii guvernamentale, au alertat-o asupra faptului că mai mulţi extratereştri sunt acum ţinuţi, împotriva dorinţei lor, în mai multe locaţii.

Ceea ce este important este că aceşti extratereştri nu sunt membri ai EBE, ci sunt un grup independent, de asemenea, mici în statură, care au sosit aici şi nu doresc altceva decât să vină şi să plece după propria lor dorinţă, putând uneori să apeleze la liniile de energie electrică pentru alimentare, dar cu siguranţă nerăpind oameni şi neprovocând mutilarea vacilor şi a altor animale. În continuare, prezentăm raportul Dianei Tessman, iar apoi ne vom reîntoarce la Tibus, contactul său spaţial, care vorbeşte prin ea despre astfel de subiecte.

Guvernul SUA, al Rusiei şi al altor state au depozitat farfurii zburătoare sau resturi din ele în zone secrete care cuprind hangare uriaşe. De obicei, aceste hangare sunt situate în baze militare, iar în câteva cazuri, în corporaţii mari, care au contracte militare. Autorul a discutat de curând cu o persoană care a părăsit forţele aeriene şi care, în perioada serviciului militar, a avut acces la documente secrete.

El povesteşte despre o cameră de la baza aeriană Edwards, statul California, care este total îngheţată cu azot lichid. În această zonă se află o farfurie zburătoare întreagă, suspendată pentru totdeauna într-un îngheţ criogenic. El mi-a povestit despre o persoană care a dispărut la o zi după ce a încălcat regulile de securitate şi a intrat în clădirea unde este această cameră, pentru a-şi satisface curiozitatea. El nu a mai auzit şi nu a mai văzut nimic despre acel prieten al său.

Dacă echipajul navei spaţiale extraterestre este păstrat în astfel de condiţii de securitate, iar cei care au curiozitatea să-i vadă dispar, atunci ce se întâmplă cu extratereştrii ale căror corpuri sunt luate de militari sau acele corporaţii care colaborează cu Pentagonul? Ne putem imagina ce tip de securitate şi paranoia este cel care înconjoară zonele în care corpurile ET sunt stocate.

Monografiile lui Leonard Stringfield asupra **farfuriilor** zburătoare, cartea lui William Moore asupra incidentului **de la** Roswell, precum şi alte raportări asupra unor OZN-uri prăbuşite şi a echipajelor acestora, toate menţionează **îngheţul** criogenic drept metodă pentru depozitarea corpurilor extratereştrilor.

În câteva raportări documentate privind farfuriile zburătoare prăbuşite şi echipajele lor, se pare că extratereştrii care se aflau în navele prăbuşite nu au murit atunci când aeronava a atins pământul. Într-un alt raport se vorbeşte despre un fetus de extraterestru care a fost extras din corpul unui m**embru** al echipajului extraterestru şi care era purtat pe o targă într-o ambulanţă.

Ce s-o fi întâmplat cu aceşti extratereştri încă vii? Dar cu ceilalţi extratereştri care au fost trecuţi vii în custodia guvernelor statelor? Pentru a răspunde la aceste întrebări, vă oferim în continuare câteva informaţii despre tragedia puţin cunoscută, primite chiar de la Federaţia Liberă a Planetelor – Fraţii. Această transmisie am recepţionat-o de la Tibus, care este un contact activ cu pământul în aceste ultime zile ale secolului al 20-lea.

Dragi cititori, vă vorbeşte Tibus, eu vin spre voi cu inima plină de dragoste şi lumină. Eu vă laud pentru interesul pe care îl aveţi în OZN-uri şi în cei care le pilotează.

Vă transmit acest mesaj urgent în acest moment,

deoarece este vital ca oamenii receptivi şi amabili să ştie ce s-a întâmplat şi ceea ce încă se întâmplă atunci când navele noastre se prăbuşesc pe Pământ.

Noi înţelegem că cerul deasupra Pământului aparţine pământenilor. Noi nu interferăm cu activităţile militare, ci numai le observăm. Iată de ce noi nu utilizăm forţa pentru a ne ajuta piloţii prăbuşiţi şi navele lor. Noi am jurat că nu vom interfera pentru a schimba evoluţia naturală a Pământului. Posedăm tehnologia care ar mătura formaţiunile militare ale Pământului foarte rapid, dar desigur noi nu am utilizat aceste arme şi nici nu le vom utiliza.

Vă aducem mesajul de pace şi dragoste. Armele noastre sunt arme defensive, pentru a îndepărta de pământ forţele spaţiale negative. Dacă aveţi vreun dubiu, vreau să vă reamintesc că niciun OZN nu a fost raportat ca utilizând armele sale distrugătoare asupra unităţilor militare pământeşti.

Atunci când o navă de-a noastră are probleme mecanice sau este doborâtă de rachete militare, noi nu putem să le ajutăm. Nu putem aceasta, datorită jurământului pe care l-am făcut. Piloţii şi membrii echipajului acestor nave prăbuşite ştiu că nu putem să-i ajutăm. Este un risc pe care ei şi-l asumă atunci când pornesc în misiune pe Pământ.

Dacă un guvern doreşte să depoziteze navele noastre prăbuşite în locuri secrete, acest lucru este acceptabil pentru noi. Este absurd ca autorităţile să se simtă ameninţate de noi dar acesta este un prerogativ al Pământului, pe care îl respectăm.

De asemenea, dacă un guvern de pe Pământ decide să îngheţe corpurile tovarăşilor noştri care s-au prăbuşit cu nava lor, desigur este trist, dar acceptăm acest lucru. Nu înţelegem de ce prietenii noştri morţi trebuie să fie puşi în

expoziţii pentru câţiva ofiţeri din eşalonul de conducere şi lideri guvernamentali, dar din nou spunem că riscul a fost acceptat de echipaj și personal.

Totuşi există membri ai federaţiei care au fost îngheţaţi de vii de către autorităţi. Acesta este cel mai mare rău şi acesta este motivul pentru care fac această transmisie. Noi nu vom interfera cu deciziile autorităţilor, dar simţim că trebuie să cunoaşteţi această tragedie teribilă.

Plasaţi-vă în corpurile tovarăşilor noştri din federaţie pentru o clipă. Aţi supravieţuit unui dezastru suferit de nava voastră şi aţi fost înconjuraţi de militari primitivi, înarmaţi, care vă scot din instalaţie şi vă conduc într-o bază secretă asemănătoare unei închisori. Autorităţile realizează că unii dintre membrii echipajului au nevoie de o atmosferă diferită de cea existentă pe Pământ, de aceea îţi oferă aparate de respirat, dacă este nevoie. Ei încearcă să intre în legătură cu tine, să comunice. Nu-şi dau seama că eşti o fiinţă telepatică ce poate citi gândurile din minţile lor fără a utiliza un limbaj verbal. Ştii, de asemenea, că ei ar vrea să afle secretele tehnologice pe care neamul tău le cunoaşte, în special secrete legate de armele militare.

Îţi mai dai seama că cei care te ţin prizonier nu au înțelepciunea și nici simţul decenţei pentru a nu utiliza aceste tehnologii avansate în scopuri negative, bineînţeles dacă le-ar de�ne.

Nu le spui nimic. Refuzi să cooperezi cu ei. Eşti ameninţat atunci când realizează că nu cooperezi cu ei. Mai mult, ştii că dacă ai coopera, ei chiar te-ar suprima după ce le-ai oferit aceste informaţii. Ei te torturează, de obicei folosind droguri sau alte mijloace subtile.

Dar încă refuzi să le dai informaţii despre tine, despre federaţie sau despre tehnologiile ei.

Ei decid atunci să te îngheţe de viu, să te păstreze într-o suspensie criogenică până când poate vei fi mai cooperant. Citeşti în minţile lor cu mult timp înainte ca tehnicienii medicali să sosească pentru a te pregăti pentru îngheţare. Într-adevăr, trebuie făcute o serie de perfuzii pentru ca în criogenare să nu se formeze bule care ar cauza moartea.

Dragă cititorule, tovarăşii noştri din federaţie, care au fost îngheţaţi de vii sunt în prezent într-o stare de semiconştienţă, ei au trecut prin momente de teroare atunci când azotul lichid i-a cuprins într-o microsecundă şi le-a îngheţat toate părţile corpului.

Ei sunt într-o stare de abandon, de uitare, într-o stare de vis astral, care este înfricoşătoare şi bântuită, deoarece ei nu sunt morţi şi sufletele lor nu trec în alte câmpuri, aşa cum se întâmplă în cazul morţii pentru toate fiinţele din Univers.

Deseori noi, tovarăşii lor de echipă, asemănători populaţiei de pe Pământ, ne simţim în comunicaţie psihică cu aceste suflete amărâte, care sunt de fapt nişte fantome în nişte baze militare secrete, unde zac îngheţaţi de vii. Uneori aceşti membri ai federaţiei iau forme solide, întocmai cum face tulpa. Tulpa este o formă de gândire prin care călugării din Tibet şi cei din spaţiu, avem posibilitatea să o manifestăm ca ființe materializate.

Cu alte cuvinte, prietenii noştri îngheţaţi pot uneori să fie văzuţi pentru câteva momente, întocmai ca în vechiul **cântec** pământean numit „Have You Ever Seen a Dream Wallking” înţelegeţi, fiinţele Federaţiei dispun de forţe şi energii uriaşe în corpurile lor.

Acestea sunt fiinţe telepatice care sunt evoluate pe o treaptă superioară. De aceea, ele sunt capabile să se manifeste într-o stare astrală mult mai uşor decât majoritatea fiinţelor umane aflate în circumstanţe similare.

De asemenea, dorim să transmitem faptul că **această** metodă teribilă utilizată pentru îngheţarea extratereştrilor este utilizată deoarece autorităţile de pe Pământ cred că vor putea în viitor să-i trezească pe cei îngheţaţi, într-o nouă încercare de a obţine informaţia considerată vitală. În câteva cazuri, cei îngheţaţi au fost treziţi și ameninţaţi că dacă nu comunică, vor fi îngheţaţi din nou. Fiecare dintre noi care a fost dezgheţat a ales să nu vorbească și le transmitem respectul și admiraţia noastră pentru curajul lor. Aceştia au fost din nou îngheţaţi.

Criogenia este o ştiinţă care se perfecţionează rapid pe Pământ. Există societăţi private criogenice, care **îngheaţă** indivizi aflaţi pe moarte, dar care cred în şansa ca atunci când vor fi treziţi, peste 100 de ani, să poată fi trataţi de bolile lor, sperând în progresele medicinei. Dar aceşti oameni ştiu că nu au nimic de pierdut, deoarece vor muri în orice caz. Ei speră că vor fi reînviaţi și vindecaţi.

Speranţa lor este legitimă și le admirăm spiritul de pionierat și speranţa. Totuși utilizarea în scopuri negative a acestei tehnologii reprezintă un păcat în faţa lui Dumnezeu și a Universului.

Procesul de dezgheţare este unul complicat, deoarece cere o transfuzie a fluidelor vieţii. Mulţi tovarăși de ai noștri îngheţaţi au fluide ale vieţii extraterestre, care fuseseră extrase din ei înainte de îngheţare și vor fi utilizate pentru a fi transfuzate înapoi, atunci când sunt treziţi. Sângele uman nu este acceptat de corpul ET.

Lucrul care ne doare cel mai mult este starea de abandon în care aceşti tovarăși ai noştri există, rupţi de realitate, asemenea unui vis urât, pe care uneori pământenii îl au. Aceşti prieteni ai noştri trăiesc într-o stare constantă de vis, uneori lucidă, uneori într-o gaură neagră a uitării și

dematerializării.

În acel moment, nici tu, ca individ, nu poţi să faci nimic pentru fiinţele Federaţiei, aşa cum nici noi nu putem face nimic din cer. Totuşi, noi dorim ca tu să fii conștient de necazul lor.

Va veni timpul când faptul că tu cunoşti despre această situaţie tragică va fi de ajutor celor criogenaţi. Te rog, fii conştient de cele ce ţi le-am transmis acum şi reţine acestea în mintea ta. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Fie ca lumina lui Dumnezeu și bunătatea sa să vă înconjoare întotdeauna!

Tibus din Federaţie

Aici se termină transmisia. Cei care au asistat au fost cuprinşi de emoţie. Noi luam în serios cele recepţionate. În definitiv, ce au devenit piloţii OZN-urilor prăbușite? Dar acei piloţi ale căror nave defecte au reușit să aterizeze intacte, care nu au murit, dar au fost luaţi prizonieri? Este o întrebare tulburătoare, iar răspunsul la aceasta are implicaţii enorme.

Există dintre aceia care încearcă să discrediteze pe dr. Frank E. Stranges, care afirmă că a întâlnit la Pentagon o fiinţă din spaţiu numită Val Thor.

Aceşti critici indică faptul că Frank a fost arestat şi aruncat în închisoare pentru o presupusă participare a sa la contrabanda cu marijuana din Mexic.

Acești critici însă nu menţionează că Frank a fost absolvit de toate învinuirile şi chiar posedă certificate de apreciere de la mai mulţi şerifi din statul California, pentru munca sa prestată în folosul comunităţii.

Aceştia, de asemenea, îl suspectează că diferitele diplome de absolvire ale unor cursuri şi şcoli au fost obţinute prin poştă, ceea ce nu ar legitima calităţile sale.

Aceasta, în ciuda faptului că dr. Stranges și-a dedicat o bună parte din viaţă lui Dumnezeu, fiind preşedintele organizaţiei ecumenice International Evangelism Crusades, predicând la milioane de oameni din SUA și din alte ţări.

De fapt, în timp ce urma seminarul teologic, a auzit prima dată de farfurii zburătoare. Colegii săi de la şcoala de aviaţie, povesteau că ar fi fost urmăriţi de obiecte ciudate, în timp ce se aflau în misiuni de zbor.

Astfel de obiecte, oficial, nu existau. Dar neoficial, a descoperit că multe persoane cu funcţii de conducere cercetau în secret fenomenul OZN.

Datorită conexiunilor pe care le avea printre militarii credincioși, Frank, care în prezent locuieşte în Van Nuys, statul California, a fost invitat să viziteze Pentagonul şi să aibă aici discuţii cu o persoană care nu era de pe această planetă. Acesta venise pe Pământ cu trei ani în urmă și chiar avea dovezi în acest sens.

Existau câteva suspiciuni printre OZN-iștii serioși, cum că Frank ar fi visat întregul episod, în scopul de a atrage atenţia enoriaşilor şi astfel să crească volumul şi calitatea donaţiilor.

În ultima vreme, pe ecranele televizoarelor au apărut imagini cu mişcarea sa, care a renăscut din nou. În cadrul emisiunilor legate de această mişcare, ori de câte ori se menţiona cuvântul OZN sau se făceau referiri la extratereştri, apăreau imaginile lui Satan.

Acesta venea călare pe o minge de foc – fire-ball – fiind însoţit de cohorte de demoni – pe post de fiinţe venite din spaţiu cu scopul de a subjuga sufletele oamenilor, în niciun caz să asiste omenirea în dezvoltare şi trecerea pe o nouă **treaptă** a civilizaţiei, aşa cum pretindea Frank că ar fi aflat de la extraterestrul de la Pentagon.

În prezent, ceea ce supune Frank este mai uşor de crezut, deoarece John Lear şi alţii au prezentat evenimente legate de **vizitatori** de pe alte planete care au sosit sub ochii noştri pentru **o anumită** perioadă.

Se pare că cel puţin unul dintre aceste grupuri – la care ne-am referit până acum cu numele de „Nordicii" – au o înfățișare umană și pot să se plimbe liniştiţi printre noi fără nici cea mai mică teamă că ar fi descoperiţi.

Mai mult, povestea senzaţională a lui Frank este demonstrată și de documentele care au fost revelate prin aplicarea Legii Libertăţii Informaţiei[114]

care fac referinţă la existenţa unui superman cu ochi albaştri, care vorbeşte excelent engleză şi care poate respira normal în atmosfera noastră, fără niciun instrument ajutător.

Într-un alt document de acelaşi tip, cu titlul „Extratereştrii", care este adresat unui anume Donald Cook Jr., se face referire la poziţia autorităţilor militare sau civile, precum și la cei care au scris mesajul.

În continuare, prezentăm spusele lui Frank, referitoare la experienţele prin care a trecut, cu propriile sale cuvinte. Apoi, vom utiliza acest document ca sursă de informaţii despre câţiva preşedinţi americani care ştiau despre sosirea extratereştrilor pe planeta noastră.

Într-o dimineaţă răcoroasă de decembrie din anul 1959, în împrejurări ciudate și neobișnuite, am fost invitat să vorbesc unui bărbat dintr-o altă lume. Această invitaţie am primit-o în timpul unei cruciade ecumenice, pe care am avut plăcerea să o conduc în capitala SUA[115]

Washington D. C.

Invitaţia mi-a fost dată de către o persoană al cărei

114 Legea Libertăţii Informaţiei - Freedom of Information Act.
115 Washington D. C.

nume nu îl voi pomeni din motive evidente. E suficient să spun despre această persoană că ocupă o poziție bună la Pentagon.

Avusesem câteva revelaţii că un astfel de om extraterestru există. Aceste informaţii îmi fuseseră oferite de persoane oficiale aflate în poziţii înalte. Răspunzând cu abilitate la cerinţele şi întrebările persoanelor însărcinate cu securitatea am obţinut permisiunea de a mă afla în prezenţa bărbatului ce venea de pe o altă planetă.

De atunci, mintea mea încearcă să judece convorbirea pe care am avut-o, iarăşi și iarăşi. Şi acum mă gândesc ce privilegiat am fost ca să obţin acest interviu. Mi-a aduc aminte că în dimineaţa în care urma să am interviul, realizam faptul că mă aflam într-o maşină în drum pentru a întâlni şi a vorbi cu un vizitator de la celălalt capăt al telescopului.

Îmi dădeam seama şi eram din ce în ce mai convins că astfel de fiinţe extraterestre trăiesc printre noi. De asemenea, îmi dădeam seama că existau oameni pe pământ care avuseseră înaintea mea conversaţii similare cu extratereştrii.

Când mă apropiam de clădirea în care urma să-l întâlnesc pe extraterestru, mi-am formulat în minte întrebări pe care să le pun direct fiinţei de pe altă planetă.

Am fost primit în reţeaua vastă din clădirea cea mai faimoasă a lumii, Pentagonul, aflată în Washington D. C. Nu pot să-mi prezint sentimentele de care am fost cuprins atunci când, urmând planul dinainte stabilit, am reușit să trec printre persoanele însărcinate cu securitatea.

La un moment dat, m-am aflat în faţa unei uşi **închise.** Gazda mea mi-a dat ultimele instrucţiuni pe traseul pe **care-l** parcurgeam în continuare şi urma să-mi încep interviul.

Trebuia ca în continuare să merg singur. Fiind preot, înainte urmasem Facultatea de Teologie. Împreună cu faptul de a fi fost detectiv particular, am simţit, cu toate simţămintele mele, că ştiu ce am de făcut şi că mă voi descurca bine. Totdeauna am simţit falsurile şi prefăcătoriile, datorită muncii mele anterioare şi a celei actuale. Dintotdeauna am fost atent la astfel de lucruri.

Când am deschis uşa, în stânga mea se aflau trei birouri echipate cu câte o maşină de scris şi alte echipamente care în obişnuit se află într-un birou. La unul dintre birouri, care se afla spate în spate cu altul, se afla un subofiţer care era preocupat să bată la maşină o lucrare. Un alt bărbat, un sergent, bătea, de asemenea, la maşină ceva.

În cameră, în total, se aflau trei bărbaţi, care nu şi-au ridicat ochii la mine atunci când am intrat. A fost ca şi când nu aş fi existat, într-atât erau de concentraţi asupra lucrărilor.

Am văzut apoi un bărbat singur, care stătea cu spatele la mine, privind pe fereastră. Când m-am apropiat de el, acesta s-a întors uşor şi m-a privit. Privirea sa era într-atât de pătrunzătoare, încât părea că se uită prin mine. Cu un zâmbet cald şi o mână întinsă, s-a îndreptat încet spre mine. M-am simţit ciudat. Atunci a ridicat mâna către mine, într-un gest de prietenie.

Când i-am strâns mâna, am rămas surprins de textura moale a mâinii sale, asemănătoare întrucâtva cu aceea a unui copil. Totuşi, strângerea sa de mână era puternică, la fel ca a unui bărbat. Era o strângere fermă, care prezenta vigoarea şi puterea acelui bărbat.

Ochii săi erau căprui, iar părul castaniu, ondulat. Înfăţişarea sa nu era diferită de cea a unui om obişnuit. Părea să fi mers mult timp prin soare. În toate avea aparenţa unui

pământean, dar nu avea amprente digitale. Acum, ca un detectiv mai vechi, am studiat importanța clasificării urmelor degetelor în detectarea infracţiunilor, ca o cale precisă de identificare a persoanelor.

Primele cuvinte pe care le-am auzit pronunţate de buzele au fost HELLO FRANK. Vocea sa era puternică şi melodioasă, era plină de caracter şi convingătoare. Am privit în jurul meu cameră să văd dacă ceilalţi bărbaţi au ceva de spus.

Ei însă au rămas la fel de concentraţi asupra lucrărilor, ca şi când eu nu eram acolo. Este foarte dificil de înțeles, dar desigur, trebuia să fie un motiv pentru aceasta.

În timpul conversaţiei noastre, care a durat o oră **şi** jumătate l-am întrebat despre mai multe aspecte. Am observat că purta acelaşi tip de haine ca și ale mele. Când l-am întrebat dacă mai are şi alte haine în afara celor pe care le purta în prezent, mi-a declarat că și-a schimbat hainele în dorința de a oferi persoanelor cu care el era în contact posibilitatea efectuării unor teste complete asupra îmbrăcămintei pe care o purta.

Dintr-un dulap aflat în spatele sergentului, el a scos o haină care strălucea atunci când o ducea spre lumina soarelui. Mi-a trecut prin minte că părea a fie o haină dintr-un lichid.

L-am întrebat atunci din ce material este făcută. Mi-a răspuns că este făcută dintr-un material care nu se găseşte pe Pământ. Am vrut să ştiu ce teste s-au făcut la Pentagon hainelor sale. El a spus că au fost făcute următoarele tete:

1. Testul focului; temperaturi mai mari decât punctul de topire a oţelului nu au făcut niciun rău costumului.
2. Testul acidului; acidul care a fost pus pe acest costum a fost ca apa pe spatele unei rațe.

3. Au încercat să găurească costumul cu un burghiu cu vârf de diamant. Ca rezultat, burghiul s-a supra-încălzit, iar vârful de diamant s-a distrus la un minut după ce a intrat în contact cu îmbrăcămintea.

Costumul părea a fi alcătuit dintr-o singură **bucată,** inclusiv încălţămintea. Nu conţinea nasturi, fermoare **sau** capse. L-am întrebat cum se îmbracă cu el. El mi-a **demonstrat** cum apucă costumul de partea din faţă, trecându-şi mâinile prin el şi cum localiza mânecile.

Totul părea că este îmbibat cu o forţă invizibilă. L-am întrebat apoi despre scopul venirii sale pe Pământ. Mi-a declarat că el a venit aici cu dorinţa de a ajuta omenirea.

El vorbea în termeni pozitivi, întotdeauna cu un zâmbet pe faţă. Mi-a mai spus că lui Dumnezeu nu-i plăcea că omenirea se îndepărta de El, dar că exista încă o bună şansă pentru omenire să-şi găsească salvarea, dacă urma calea Lui.

Extraterestrul mi-a spus că se afla pe Pământ de trei ani şi că va pleca pe 16 martie 1960. El pretindea că nu a folosit nicio modalitate pentru a vorbi persoanelor de conducere din SUA, dar că a fost invitat să vorbească cu acestea.

Mi-a mai mărturisit că numai câteva persoane din Washington ştiau despre existenţa sa în Pentagon şi a numit câţiva lideri care au apelat la ajutorul şi sfatul său în aceşti trei ani. I se părea că momentul plecării era foarte apropiat şi că nu va reuşi să facă tot ceea ce îşi propusese. Dar scopul său nu va fi îndeplinit prin forţă.

L-am întrebat apoi despre amprentele sale digitale. El mi-a replicat că amprentele digitale reprezintă un semn al decăderii omului. Aceste amprente marchează un om toată viaţa sa. Mi-a mai spus că eu, ca un fost anchetator, ar trebui să ştiu că primul lucru la care se uită un investigator aflat în

scena unei infracţiuni îl reprezintă amprentele digitale.

La întrebarea mea referitoare la locul de unde vine, el a răspuns că vine de pe o altă planetă. L-am întrebat atunci câţi vizitatori avem noi pe Pământ şi mi-a răspuns că în prezent sunt 77 care se mişcă printre oameni numai în SUA. În permanenţă noi venim şi plecăm de pe Pământ.

L-am întrebat apoi despre existenţa vieţii pe alte planete; mi-a răspuns că există viaţă pe multe planete, viaţă de care noi, pământenii, nu ştim nimic. Mai mult, există multe sisteme solare care au planete locuite.

Există multe fiinţe care nu au transgresat niciodată legile perfecte ale lui Dumnezeu. Omul nu are dreptul de a condamna întreaga creaţie a lui Dumnezeu, deoarece el însuşi a încălcat legile lui Dumnezeu prin nesupunere.

L-am mai întrebat dacă autorităţile americane ar putea să-l împiedice să părăsească Pământul. L-am mai întrebat **dacă** autorităţile militare nu ar putea să-l închidă într-o celulă **într-un** efort de a nu-l lăsa să plece pe 16 martie 1960. Ca **răspuns** acesta mi-a explicat:

Frank, îţi aminteşti că după o zi de la ridicarea din **morţi a** lui Iisus, Acesta a plecat în căutarea apostolilor săi. **Aceştia se** închiseseră într-o cameră şi deodată l-au văzut pe Iisus **stând în** mijlocul lor. Mi-a zâmbit şi m-a privit ca şi când ar fi **întrebat** dacă e nevoie să spună mai multe.

L-am întrebat cum pot să intru mai departe în contact cu el. Mi-a răspuns că atunci când va veni momentul, mă va contacta. Mi-a surâs enigmatic şi de aici am înţeles că nu trebuie să insist mai departe cu o astfel de întrebare.

Când m-am întors pentru a părăsi camera, ca un cuvânt de rămas bun, mi-a spus că trebuie să-mi păstrez credinţa şi să trăiesc în acelaşi mod în care am trăit şi până acum.

Mult timp după această întâlnire am păstrat în inimă

căldura sufletească pe care mi-a împrumutat-o extraterestrul. M-am întrebat cine mă va crede când am să le povestesc ce interviu am luat. La început, m-am gândit să nu **vorbesc** nimănui despre această întâlnire.

Dar cu cât m-am gândit mai mult şi cu cât m-am **rugat** privitor la întâlnirea cu fiinţa de pe altă planetă, cu atât mai mult am simţit că relatarea va aduce uşurare acelora care vor auzi sau vor citi despre eveniment. M-am mai gândit **să iau** legătura cu autorităţile, dar am decis să mătur toate **supoziţiile** şi temerile şi să spun adevărul.

Prin urmare, iată, aceasta a fost întreaga poveste. **Reciteşte-o cu atenţie şi vezi mesajul ascuns pe care îl vei găsi aici.**

Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze şi să vă ghideze în aflarea adevărului!

P. S.: Misteriosul extraterestru Val Thor, care a vizitat Pentagonul încă mai locuieşte pe Pământ. Thor arată şi astăzi la **fel ca** în urmă cu 50 de ani.

Probabil cele ce vor fi prezentate în continuare vor fi un **şoc pentru** mulţi dintre cei ce vor afla prima dată despre aceste **evenimente.**

Ronald Reagan avea o obsesie cu OZN-urile şi era **preocupat** de răpirile realizate de extratereştri. Mai mult, era **preocupat** de posibila preluare a controlului planetei de către **extratereştri.** După cum s-a demonstrat, în ultima parte a **mandatului** său la Casa Albă, Reagan s-a întâlnit cu un OZN, **atunci** când se afla într-un avion particular[116]

Pilotul a trebuit să-şi modifice traiectoria de zbor, pentru a evita coliziunea cu acesta. De asemenea, se mai

---

116 Ne îndoim de această afirmaţie, pentru că oricine ar fi preşedintele SUA nu poate zbura cu acest aparat.

povesteşte cum Ronnie şi Nancy au avut o nouă întâlnire cu un OZN pe autostrada care-i conducea într-o seară la Hollywood pentru o petrecere dată de un prieten al său, un celebru om de afaceri.

Atunci când au ajuns la casa celebrităţii, Reagan părea foarte palid şi profund mişcat. A povestit prietenilor cum a fost urmărit de un OZN în timp ce se deplasau pe coasta Californiei.[117]

Dar, poate, aceste stranii experienţe personale le-a avut în minte atunci când, într-o conferinţă de presă ţinută cu Gorbaciov la Geneva, după o şedinţă de tratative, a afirmat că ar fi mult mai uşor pentru a duce aceste tratative la succes, dacă ar apărea o bruscă ameninţare a lumii în care trăim de la nişte specii din alte planete. Atunci vom uita toate diferenţele locale care ne despart ţările noastre şi vom face un front comun împotriva unui duşman comun.

Altă dată, a dezvoltat acest punct de vedere şi a afirmat că „diferendele noastre ar dispărea rapid, dacă ne-am afla **în faţa** unei ameninţări comune din afara lumii în care trăim. **Uneori** mă întreb dacă aceste forţe extraterestre nu există deja **printre** noi. Ce ar putea fi mai străin de aspiraţiile universale ale popoarelor noastre decât războiul sau ameninţarea cu războiul? „.

Se pare că Ronald Reagan cunoştea adevărata partitură, fiind înştiinţat de consilierii săi de la Casa Albă despre **aceste** afaceri interplanetare. Se spune că după o vizionare a filmului ET în biroul oval, ar fi afirmat în faţa lui Stephen Spielberg **că** numai o mână de oameni ştiu întregul adevăr despre aceasta.

117 Puţin probabil să fi fost aşa. Unde era Serviciul Secret!?

Şi ceilalţi preşedinţi au avut astfel de experienţe personale. Toţi preşedinţii, începând cu Truman, ştiau adevărul despre ceea ce se întâmplă, dar acest adevăr a fost ţinut secret de autorităţile militare şi de cele conectate la securitatea naţională, autorităţi care în prezent trag sforile din spatele uşilor închise de la Pentagon.

Editorul revistei „UFO Universe", Timothy Green Beckley, un binecunoscut autor al mai multor lucrări **privind** chestiunea extratereştrilor, a studiat această materie **extensiv,** adunând bucăţică cu bucăţică şi punând apoi alături **informaţii** privind MJ-12, Hangarul 18 **şi** implicaţiile **preşedinţilor** în fenomenul OZN.

Printre sursele sale se află persoane din cele **mai înalte** poziţii ale Statelor. Una dintre cele mai cunoscute **lucrări ale** sale poartă titlul „MJ-12 and Riddle of Hangar 18".

Raportul său este de departe cel mai cuprinzător **privitor** la subiectul legat de ce a descoperit fiecare preşedinte **american** în legătură cu fenomenul **OZN,** începând cu sfârşitul **celui de-al** doilea război mondial.

Într-o recentă declaraţie, susţinută într-o şedinţă **secretă a** Congresului American, amiralul în retragere Hyman **Rickover** a făcut o uimitoare declaraţie.

Noi putem merge la biserică în fiecare duminică şi să ne rugăm, dar Dumnezeu are multe cereri care i-au fost făcute dintr-o mulţime de alte lumi, iar în ochii lui Dumnezeu, noi nu suntem cel mai important lucru din Univers.

Amiralul Rickover a făcut acest comentariu pătrunzător în timp ce-şi exprima punctul de vedere în legătură cu proliferarea **armelor** nucleare care nu mai poate fi controlată, deoarece tot mai multe naţiuni îşi leagă

speranţele de arma atomică.

Este evident că ***el***, eroul mai multor bătălii navale, a dorit să facă cunoscut că ***el*** era sigur că noi nu suntem singura formă de viaţă civilizată din Cosmos. Fără îndoială, această observaţie a fost făcută în cunoştinţă de cauză, întrucât în timpul războiului din Vietnam a fost comandantul forţelor navale americane.

În timpul acelui război, OZN-rile zburând deasupra forţelor aflate în conflict erau un lucru obişnuit.

Fiecare preşedinte de după cel de-al doilea război mondial a realizat importanţa vizitatorilor aerieni care brăzdează cerul naţiunilor noastre ca şi când ar avea „Barte Blanche" pentru a veni şi a pleca după bunul lor plac.

De curând, prin aplicarea legii de libertate a informaţiilor[118]

s-a putut avea accesul la documente care atestă că toate ministerele şi agenţiile guvernamentale, incluzând CIA, FBI şi Departamentul de Stat, au fost de mai multe ori confruntate cu astfel de puzzle care au rămas în ochii multor persoane ca nerezolvate complet.

Mai multe observări au fost efectuate cu ajutorul unor echipamente sofisticate, de către un personal bine antrenat, direct deasupra silozurilor care adăposteau rachete nucleare, precum şi deasupra celor mai secrete baze militare.

Este un fapt istoric bine stabilit că pentru câteva săptămâni, în iulie şi august 1952, OZN-urile s-au aflat într-un joc de tip şoarecele şi pisica deasupra capitalei americane Washington D. C., jucându-se cu avioanele noastre militare cele mai rapide, care au fost trimise să urmărească obiectele

---

118 **Freedom of Information Act.**

neidentificate deasupra Casei Albe şi a clădirii Capitoliului[119]

Înainte ca Jimmy Carter să devină preşedinte, el a promis să dezvăluie secretele aflate în dosarele Pentagonului şi să facă publice informaţiile referitoare la OZN-uri, aflate în posesia autorităţilor.

Când a fost ales preşedinte, nu a respectat promisiunea făcută în timpul campaniei electorale. Nimeni nu ştie cu siguranță motivele pentru care acesta nu şi-a ţinut cuvântul, dar, cum poate fi de aşteptat, teoriile referitoare la aceasta abundă.

Aceste teorii, în anumite cercuri, sunt cunoscute ca „Dosarul Watergate cosmic". Preşedintele a mărturisit că nu mai râde de persoanele care spun că au văzut OZN-uri, deoarece le-a văzut el însuşi.

Preşedintele Jimmy Carter a făcut această declaraţie pe 14 septembrie 1973, în timp ce vorbea în fata unei adunări din Dublin[120]

Reporterii, imediat s-au grăbit să-l roage să dea câteva detalii.

Preşedintele a mărturisit că pe timpul când se afla în campania electorală pentru postul de guvernator al statului Georgia, în micul oraş Leary, aflat în sudul statului, când se afla în afara clădirii în care urma să vorbească, discutând cu membrii clubului local, numit Lions, a putut observa un **obiect** albastru în formă de disc, ce evolua pe cerul senin.

Mai mulţi membri ai organizaţiei partidului din care făcea parte şi preşedintele au putut observa obiectul. Carter a rugat pe cineva să înregistreze pe casetofon descrierea sa asupra obiectului, pentru ca ceea ce a văzut să fie înregistrat

---

119 **Straniile apariţii celeste au fost urmărite permanent prin mijloace radar.**

120 **Statul Georgia, SUA.**

cu **acurateţe.**

El a spus reporterului că OZN-ul se afla la 30 de grade deasupra orizontului şi se vedea tot atât de mare ca o lună plină. La un moment dat a devenit mai mic, şi-a schimbat culoarea în roşu şi apoi s-a mărit din nou.

Reporterul l-a rugat să dea câteva explicaţii. Preşedintele a spus că a fost o ocazie oficială şi că este vorba despre un obiect, evident neidentificat.

Carter a fost emfatic cu privire la ceea ce a văzut. Secretarul său de presă, Jody Powell, a spus reporterilor că îşi aminteşte că Jimmy vorbea despre o lumină ciudată, sau un obiect, pe care o văzuse în acea noapte pe cer, care nu era nici a unei stele, nici a unui avion, nici a vreunui lucru care putea fi explicat.

Aceasta este clar definiţia unui OZN. Powell a mai adăugat că nu crede că această observaţie a avut un impact deosebit asupra lui Carter. A mai adăugat că probabil a văzut lucruri şi mai stranii, şi mai inexplicabile decât acesta în timpul guvernării sale.

Într-adevăr, această declaraţie curioasă a lui Jody Powell cu privire la ce a gândit Jimmy despre acea observaţie ne arată importanţa pe care preşedintele a acordat-o acelui eveniment, Powell adăugând că preşedintele a întocmit un raport detaliat, de trei pagini, cu privire la forma şi mişcările acelui obiect, raport pe care l-a prezentat unui grup specializat în OZN-uri, care investiga acel eveniment.

De asemenea, este interesant să aflăm ce gândea Powell când spunea că preşedintele a văzut probabil lucruri şi mai stranii, şi mai inexplicabile în timpul cât a fost preşedinte.

Ne gândim că este posibil ca preşedintele să fi întâlnit o ființă venită din **spaţiu.** Sau este posibil ca preşedintele să

fi avut prilejul să vadă resturile unui OZN prăbuşit, împreună cu echipajul său, despre care se ştie că autorităţile îl deţin încă de la sfârşitul anilor 1940.

Desigur, noi putem specula mult asupra acestor posibilităţi diferite, dar aceasta nu ne va ajuta prea mult deoarece aşa cum deja am arătat, Uncle Sam NU doreşte să clarifice această problemă şi NU vrea să ne permită să aruncăm o privire asupra misterului OZN-urilor şi să ne arate că omenirea este pe punctul de a suferi o serie de schimbări cosmice uimitoare, care vor afecta pe toată lumea, chiar în viitorii ani.

Această poveste ar fi greu de crezut dacă nu ar fi fost confirmată de mai multe surse impecabile. Una dintre aceste surse, Contele de Clancarty, care este membru al Parlamentului britanic, a declarat că preşedintele Dwight D. Eisenhower s-a întâlnit cu fiinţe din spaţiul extraterestru în 1954.

O altă sursă este expertul lingvistic Charles Berlitz, care confirmă evenimentul.

Pe 20 februarie 1954, Eisenhower se afla în vacanţă la Palm Springs, când a fost chemat la baza aeriană Muroc de către reprezentanţi ai Pentagonului. În prezent, Muroc este cunoscut ca baza aeriană Edwards, care a fost popularizată prin pistele de aterizare pentru navetele spaţiale.

Preşedintele îşi programase pentru acea zi o conferinţă de presă, dar nu s-a mai prezentat la aceasta. Oficial, s-a **anunţat** că preşedintele a trebuit să meargă de urgenţă la un **dentist.** Reporterii nu au fost însă capabili să afle ceva despre **vreun** dentist care să-l fi tratat.

Se crede că Eisenhower s-a dus în California pentru a se întâlni cu extratereştrii. Din cele spuse de lordul **Clancarty,** aflăm că, incidental, i-a fost raportat de către un

pilot de încercare american.

Contele spune că pilotul era una dintre cele şase **persoane** pe care Eisenhower le-a avut în preajmă atunci când s-a întâlnit **cu** extratereştrii. Acesta fusese chemat ca expert tehnic, datorită reputaţiei şi abilităţilor de pilot de încercare.

Pilotul de încercare i-a spus lui Clancarty că la acea bază aeriană aterizaseră cinci nave extraterestre. Trei erau în formă de farfurie, iar două erau în formă de trabuc. Eisenhower şi grupul său i-au privit pe extratereştri debarcând şi apropiindu-se de ei.

Aceştia păreau asemănători oamenilor, dar nu întru totul.

Pilotul de încercare a descris fiinţele ca fiind cu trăsături umane, dar, conform standardelor noastre, erau cumva deformaţi. Aveau aceeaşi înălţime şi greutate ca media oamenilor şi erau capabili să respire aerul fără utilizarea vreunui coif sau a vreunei măşti.

Pilotul de încercare a raportat că extratereştrii vorbeau engleza şi doreau ca Eisenhower să înceapă un program de educaţie pentru populaţia SUA şi eventual chiar pentru celelalte state de pe Pământ.

Eisenhower i-a replicat că el nu credea ca lumea să fie gata pentru aceasta. Preşedintele credea că dacă ar fi făcut un anunţ oficial că extratereştrii au aterizat, aceasta ar fi provocat panică în populaţie.

Extratereştrii au căzut de acord cu această opinie, afirmând că ei vor continua să contacteze indivizi, astfel ca populaţia să fie obişnuită cu ideea prezenţei lor.

Preşedintele priveşte în continuare o demonstraţie incredibilă. Pilotul de încercare arată că extratereştrii i-au arătat preşedintelui aeronava lor spaţială, demonstrând, de

asemenea, capacitatea pe care o au de a deveni invizibili.

Aceasta i-a provocat preşedintelui o stare de disconfort, deoarece nimeni dintre noi nu putea să-i vadă, deşi ştiam că aceştia erau încă acolo. Extratereştrii s-au urcat apoi în navele lo**r şi** au plecat.

Pilotul i-a spus lordului că nu a mai vorbit nimănui despre această întâlnire de excepţie şi că ceilalţi martori erau cu toţii morţi.

Într-un raport recent din National Enquirer cu privire la incidentele din timpul guvernării lui Eisenhower se citează din cercetătorul OZN Gabriel Green, care confirmă că a avut şi el o conversaţie cu un sergent care fusese detaşat la Edwards în acea perioadă.

Sergentul spune că el şi echipa sa utilizau muniţia de război şi li se ordonase să deschidă focul asupra aeronavelor extraterestre. Atacul lor era inutil totuşi, deoarece niciun glonte nu ar fi penetrat învelişul navei. Acesta afirmă că oamenii ar fi privit cu uimire cum navele aterizau lângă unul dintre acele hangare mari.

Confirmarea suplimentară vine de la Charles Berlitz, care în cartea[121]

sa prezintă pe Gerald Light ca fiind un alt martor la acest eveniment extraordinar.

Light a adresat o scrisoare, datată 16 aprilie 1954, scriitorului în materie de OZN-uri, Meade Layne[122]

director executiv al Fundaţiei de Cercetări Ştiinţifice Bordeland.

În scrisoarea sa, el declară că a văzut un OZN care ateriza la baza aeriană. Am avut sentimentul distinct, comenta el, că lumea, aşa cum o cunoşteam eu, urma să

---

121 **În lucrarea „The Roswell Incident".**

122 **La acea vreme, director al Fundaţiei de Cercetări Ştiinţifice Bordeland.**

dispară. Acest lucru sa întâmplat, am văzut şi am întâlnit străini dintr-o altă lume.

Deşi cele ce urmează s-au întâmplat câţiva ani mai târziu, este greu de crezut că această a doua debarcare pe care o vom prezenta în continuare nu confirmă întrucâtva episodul în care a fost implicat preşedintele Eisenhower.

În acest incident, care a avut loc în 1958, **Gordon** Cooper[123]

un om care a fost luat de extratereştri într-o plimbare în spaţiu, dispune de o probă fotografică a unui OZN **care** atinge Pământul.

Într-un interviu înregistrat la canalul TV NBC de omul de **ştiri** Leo Spiegel, Cooper dezvăluia că în după-amiaza acelei **zile,** mai mulţi oameni, aflaţi sub comanda sa direct, fuseseră **însărcinaţi** cu fotografierea unei zone aflate în apropierea bazei **aeriene** Edwards, zonă care cuprindea şi un lac drenat.

Subordonaţii au venit în biroul său foarte tulburaţi de ceea ce fusese în faţa ochilor lor.

Cooper spune că obiectul care fusese observat plana deasupra Pământului. Uşor, obiectul s-a aşezat pe Pământ, în zona acelui lac. Aici a rămas câteva minute. Toată această scenă a fost filmată.

Au fost mai multe estimări realizate de cameramani privind dimensiunea OZN-ului, mărturiseşte Cooper, dar până la urmă au fost toţi de acord că avea cel puţin dimensiunea unui vehicul care să poată transporta persoane. Prin urmare, avea dimensiuni obişnuite.

Cooper era atunci colonel în forţele aeriene americane; nu a fost suficient de norocos pentru a putea vedea şi el

---

123 **Este întâmplător faptul că Gordon Cooper va fi unul dintre primii cosmonauţi ai Americii!?**

OZN-ul, dar a putut analiza filmele realizate de subordonaţii săi, imediat ce filmele au fost developate.

Este vorba despre o farfurie zburătoare, un OZN tipic. Aceasta nu a fost văzută de foarte multă lume, deoarece a decolat într-un unghi foarte ascuţit și a dispărut rapid din vedere.

De asemenea, Cooper afirmă că nu a luat niciun fel de măsuri prin care să determine cine a văzut OZN-ul, deoarece în jurul bazei Edwards mai tot timpul zboară lucruri ciudate.

Aceasta este o declaraţie pe care Spiegel a putut să o verifice prin cercetările proprii, obţinând mai multe casete bine păzite, care cuprindeau înregistrările unor conversaţii între piloţi militari, care zburau în jurul bazei şi comandanţii lor, care aveau ca subiect prezenţa unor OZN-uri ce erau urmărite de aceşti piloţi.

Cooper a observat că indivizii nu se întreabă prea mult despre lucrurile pe care le-au văzut şi nu le înţeleg. Acesta a mai adăugat că le este mult mai simplu să privească prin alt unghi, să dea din umeri și să noteze un alt obiect experimental, care a fost realizat într-o altă zonă a bazei.

Dar ce se gândește despre proba fotografică, filmul cu imagini concludente, care a fost realizat pentru a imortaliza evenimentul? Cred cu siguranţă că este vorba de un **OZN,** declară Cooper. Totuşi, unde se află acum, de unde a venit, ce reprezenta – iată întrebări la care nu am răspuns, fiind dificil de aflat răspunsul, deoarece OZN-ul nu a stat suficient pentru a putea fi abordat echipajul sau să i se transmită, de către un comitet de primire, un mesaj de bun venit.

După ce a vizionat filmul de mai multe ori, imaginile au fost trimise de urgenţă la Washington. Cooper s-a aşteptat ca în câteva săptămâni să primească un feed-back, prin care să li se explice, lui și subordonaţilor care au participat la

realizarea filmului, ce reprezentau acele imagini, ce au văzut şi ce au fotografiat.

Din păcate, nu s-a primit niciun răspuns, niciun **cuvânt,** iar despre film nu s-a mai vorbit niciodată.

Raportul lui Cooper, care mi-a fost confirmat direct într-o convorbire telefonică pe care am purtat-o cu astronautul cu câţiva mai în urmă, adaugă substanţă în mod considerabil la cele ce se spun, cum că preşedintele Eisenhower a **realizat** numeroase întâlniri cu extratereştri.

Deşi poate ar fi dorit să spună lumii despre cele **văzute,** preşedintele a păstrat tăcerea, fără îndoială acest **fapt** datorându-se panicii pe străzi pe care ar fi declanşat-o o **astfel** de dezvăluire.

Aproximativ în aceeaşi perioadă, au apărut nişte **scurgeri** de informaţii care anunţau că Pentagonul şi CIA erau **deosebit** de preocupate de venirea pe Pământ a unei rase avansate de fiinţe care au oferit un târg ce consta în schimbarea cu noi de **cunoştinţe** despre anumite domenii.

Înaintea morţii sale, este posibil ca Eisenhower să-şi fi dat **seama** de eroarea făcută prin acceptarea sfaturilor consilierilor **săi,** deoarece el a avertizat asupra marii ameninţări la libertatea **noastră,** pe care o reprezintă nu numai complexul militar**industrial,** care s-a format pentru a obţine dominaţia asupra **civilizaţiei** noastre, ci şi navele extraterestre.

La 17 ianuarie 1961, întreaga Americă asculta la radio şi **la televiziune** discursul adresat naţiunii de preşedintele Dwight **D. Eisenhower** cu ocazia părăsirii de către el a Casei Albe, **după 8 ani** de mandat.

Dar, în locul unei cuvântări de „God bay America”, ei au **avut** o surpriză. Pentru prima oară, spunea Eisenhower, ţara **este** ameninţată să ajungă sub dominarea unei puternice

alianţe **alcătuite** din militari şi industria de armament.

Deja 3, 5 milioane de locuri de muncă depind de producţia **militară,** iar cheltuielile anuale pentru securitatea naţională au **depăşit** cifra de afaceri netto a firmelor americane.

„Influenţa economică, cea politică şi chiar cea spirituală se resimt în fiecare oraş, în parlamentul fiecărui stat, în fiecare instituţie publică", a avertizat preşedintele şi a adăugat:

„În deciziile noastre politice trebuie să fim mereu atenţi la influenţa, şi aşa exagerată, a complexului militarindustrial. Este pericolul ca o putere scăpată de sub control să aibă urmări dezastruoase. Nu trebuie să permitem ca acest complex să ameninţe libertatea şi democraţia noastră[124]

Acest discurs venea din partea unui preşedinte republican ce fusese ales în noiembrie 1952 tocmai pentru gloria sa militară şi de la care sperau să ducă o politică dură în războiul rece cu URSS.

Un astfel de om şi-a ales însă cuvintele cu grijă şi a subliniat că ştie bine că un viitor război ar putea însemna sfârşitul civilizaţiei. Ca preşedinte, Eisenhower a fost preocupat de păstrarea primatului politicii şi, cu toată retorica anticomunistă, a evitat orice confruntare majoră cu Moscova.

Era un conservator de şcoală veche, ce considera cheltuielile excesive în scopuri militare drept dăunătoare. În 1953, la sfârşitul celor 3 ani de război din Coreea, el a spus chiar că producţia de arme e „un furt din buzunarul celor

---

124 Ciudat, nu? pentru un fost general care participase la numeroase campanii militare, direct sau indirect.

săraci”, căci înarmarea ar înghiţi 60% din bugetul statului. În timpul mandatului, el a reuşit să reducă puţin această povară, în primul rând prin micşorarea numărului soldaţilor cu 600. 000.

Trebuie spus că până la cel de al doilea război mondial America a fost o ţară profund antimilitaristă. Deşi au existat preşedinţi aleşi din rândul militarilor: George Washington (1789-1897); Zachary Taylor (1849-1850) şi Ulysses S. Grant (1869-1877), ei au apărat ferm primatul politicii.

Statele Unite nu întreţineau în timp de pace decât o armată de câteva zeci de mii de oameni şi o flotă pentru protecţia comerţului maritim. În timp de război, numărul soldaţilor era completat cu voluntari.

Serviciul militar obligatoriu nu a fost folosit decât **pentru** scurt timp, în primul război mondial. Economia **acorda** preferinţă producerii bunurilor de consum civile, industria **grea** nu era interesată de problemele militare.

Andrew Carnegie, magnatul oţelului, era un **pacifist** militant şi a finanţat generos **Liga Antiimperialistă** fondată în 1899. În anii ’20, SUA au depus eforturi pentru încheierea **unui** acord destinat dezarmării mondiale.

Neîncrederea faţă de militari era atât de mare, încât în anii ’30 Congresul a iniţiat o anchetă, pentru a afla dacă intrarea Americii în primul război mondial nu s-a datorat unui complot al producătorilor de armament.

Ancheta nu a scos nimic la iveala, dar a condus la adoptarea unor legi rigide de neutralitate, care l-au împiedicat[125]

mult timp pe preşedintele Franklin D. Roosevelt să intre în război împotriva Germaniei naziste.

În timpul celui de-al doilea război mondial şi apoi, în

125 Aceste afirmaţii sunt foarte discutabile.

timpul războiului rece, SUA au devenit o putere mondială conducătoare, iar ideile izolaţioniste s-au volatilizat.

Orice rezistenţă faţă de sporirea cheltuielilor militare costisitoare a fost înfrântă. Totodată, s-au risipit şi iluziile că oceanele Atlantic şi Pacific ar reprezenta bariere de netrecut pentru securitatea Americii.

Cursa înarmării în războiul cu miză ideologică dus cu URSS obliga la punerea tuturor resurselor la dispoziţia militarilor. În anii ’50, sondajele de opinie arătau că aproape jumătate din americani cred ca statul cheltuieşte prea puţin pentru înarmare.

Şi totuşi, în 1965, cheltuielile militare nu se ridicau decât la 7% din produsul social brut, căci accentul s-a pus pe înarmarea nucleară, ce părea mai ieftină[126]

Avertismentele lui Eisenhower se uitaseră complet şi lumea era martora unei strânse împletiri a intereselor industriale şi militare, împreună, desigur, şi cu cele ale unor oameni politici.

Astăzi, pe lângă mari concerne preponderent de armament (Lockheed Martin, Boeing, McDonnell Douglas sau Northrop Grumman), sunt şi companii ce produc tehnologii de vârf pentru acestea (General Electric, Honeywell, IBM etc.) sau care asigură infrastructura necesară armatei (aprovizionare alimentare cu combustibil, construcţii etc.).

Una dintre cele mai cunoscute este Halliburton-Group, al cărui preşedinte, între 1995 şi 2000, a fost vicepreşedintele Richard Cheney. De pildă, compania Brown & Root, filială a lui Halliburton, **a construit în Kosovo baza Camp Bondsteal, cea mai mare din cele 800 de baze**

126 Conform devizei „More back for the buck“ - Mai multă forţă de distrugere pe un dolar.

americane din întreaga lume.

Brown & Root este totodată şi umbrela unor firme ca DynCorp[127]

sau Blackwater[128]

ce oferă pe plan internaţional trupe de mercenari care acţionează ca militari în Irak[129]

Un alt stâlp al complexului militar-industrial este cercetarea ştiinţifică. Încă în 1946, săptămânalul „Time" punea întrebarea:

„Preiau oare militarii ştiinţa şi, pe viitor, cei mai buni oameni de ştiinţă ai noştri vor căuta doar să obţină rezultate utile în scop militar? ".

De la proiectul Manhattan de construire a bombei atomice şi până la introducerea Internetului, cercetarea de vârf a fost tot mai militarizată. Massachussets Institute of Technology sau Johns-Hopkins University din Baltimore efectuează cercetări de miliarde de dolari pentru Pentagon. Toate universităţile luptă pentru a obţine bani de cercetare din aceasta sursă bogată.

Funcţionarea politică a complexului militar-industrial se obţine prin finanţarea campaniilor electorale şi a unei armate de lobby-şti, formaţi în bună parte din foşti ofiţeri.

Întrucât contractele de înarmare se fac deseori fără a fi declarate şi impozitate, cazurile de corupţie sunt **frecvente. Mulţi** critici văd, de aceea, întregul complex drept un biotop favorabil intrigilor, falsurilor şi manipulărilor.

Dar majoritatea politicienilor nu au nevoie să fie mituiţi p**entru a** sprijini alocarea de cheltuieli militare tot

---

127 Reston, statul Virginia, SUA.

128 Africa de Sud.

129 În 2004, în Irak erau in acţiune 20. 000 de „soldaţi" ai firmelor **private**, formând al doilea contingent ca mărime, înaintea chiar al celui britanic.

mai ridicate, **pe deoparte,** domneşte un larg consens public că Statele Unite **trebuie** menţinute cu orice preţ în fruntea marilor puteri **militare ale** lumii.

Pe de altă parte, sunt nenumăraţi membri ai Congresului, **care nu** au o preocupare mai mare decât aceea ca în **circumscripţia** lor electorală să curgă cât mai mulţi bani pentru **armament.**

Cât de mult îi costă pe americani complexul militarindustrial este greu de evaluat. Bugetul oficial al apărării pe anul fiscal 2008 se ridica la 481 miliarde dolari, plus 142 miliarde pentru războaiele din Irak şi Afganistan.

Dar cheltuieli legate de înarmare sunt ascunse şi în bugetele altor ministere, ca de pildă cercetarea în armamentul nuclear – în cel al Ministerului energiei. Mai sunt şi cheltuieli care sunt secrete din motive de securitate, ca de pildă bugetul serviciilor secrete.

După evaluări ale unor experţi, circa 50% din totalul bugetului federal merge spre scopuri militare. Apărătorii acestei politici arată însă că astăzi ponderea în PIB a cheltuielilor pentru înarmare este mai redusă decât pe vremea preşedintelui Reagan, când acestea se ridicau la 2. 000 miliarde de dolari.

Dar tocmai întâlnirea dintre R. Reagan şi M. Gorbaciov de la Reykiavik, din 1986, a însemnat începutul reducerii înarmărilor. După sfârşitul războiului rece, cheltuielile de înarmare au scăzut cu un sfert, ceea ce dovedeşte că voinţa politică poate exercita influenţă asupra complexului militar-industrial.

Dar după 11.09.2001, cheltuielile au crescut iar, şi invadarea Irakului îi va costa pe contribuabilii americani **circa** 3.000 miliarde dolari, după evaluările lui Joseph Stiglitz.

În doar trei ani, între 1969 si 1972, 12 oameni, toţi americani, au pus piciorul pe Luna. De atunci, timp de 38 de ani, niciun pământean nu a mai ajuns acolo. Motivul? Simplu, ni s-a interzis să ne mai vizitam satelitul. Îi „deranjam" pe cei care sunt acolo de foarte multă vreme şi le încurcam planurile pe care le desfășoară cu noi, cu planeta noastră, cu sistemul nostru solar. Chiar sunt alte fiinţe acolo?

Doi cercetători ruşi ai fenomenului OZN, **astronomul** Evgheni Arsiukin şi matematicianul Vladimir Ajaja, **într-un** film documentar difuzat pe canalul rusesc de televiziune **RTR,** susţin acest lucru cu toata fermitatea, aducând în **sprijinul** afirmaţiei lor dovezi concrete.

Cotidianul „Pravda"[130]

a publicat și el o serie de destăinuiri și fotografii despre clădirile aflate pe partea nevăzută a Lunii, despre entităţile extraterestre care sunt acolo şi despre maşinile lor ciudate, enigmaticele OZN-uri, care ne dau atâta bătaie de cap. Dar există așa ceva acolo sau sunt doar fabulații? Americanii care au ajuns pe Lună spun ceva în acest sens? Au văzut ei ceva, atunci când au ajuns acolo?

În mod bizar, filmele făcute pe Lună de unele echipaje au dispărut din arhive, ca şi cum am vorbi despre nişte banale înregistrări video făcute undeva, aiurea.

Treptat însă, anumite lucruri, ţinute secrete timp **de trei**patru decenii, au început să transpire. În timpul misiunii Apollo 11, de la 20 iulie 1969, în legăturile radio dintre **Neil** Armstrong, Buzz Aldrin şi Centrul de control, au fost **două** minute de tăcere, justificate iniţial de NASA prin apariţia **unei** supra-încălziri a aparaturii, apoi prin faptul că pulsul lui Armstrong ajunsese la 140 de bătăi pe minut, fapt pentru

---

 [130] Vezi www. pravda. ru.

care „i s-a transmis o frază codificată”.

După 40 de ani, s-a aflat că totuşi, în cele două minute, între Lună şi Pământ s-au purtat discuţii aprinse. Lui Neil i-a crescut, într-adevăr, pulsul brusc, deoarece acesta a văzut ceva ce i-a tăiat respiraţia şi l-a făcut să strige la colegul sau. Iată o parte a convorbirilor:

„Armstrong: Ce a fost asta? Ce dracu a fost asta? Asta e tot ce vreau să ştiu!

Controlul misiunii: Ce se întâmplă acolo? (întreruperi, paraziţi). Apollo 11, mă auzi? Ce se întâmplă?

Apollo 11: Chestiile alea sunt imense, domnule!... Enorme... Oh, Doamne! Nu-mi vine să cred! Repet, mai sunt şi alte nave spaţiale aici... aliniate pe marginea cealaltă a craterului! Ei sunt pe Luna şi ne privesc acum!

Armstrong & Aldrin: Astea sunt lucruri gigantice. Nu, nu, nu este o iluzie optică. Nimeni nu va crede asta!

Houston: Ce... ce... ce...? Ce naiba se întâmplă? Ce s-a întâmplat cu voi?

Armstrong & Aldrin: Ei sunt aici, sub suprafaţă.

Houston: Ce e acolo? (paraziţi, emisie întreruptă, interferenţe). Controlul cheamă Apollo 11.

Armstrong & Aldrin: Am văzut nişte vizitatori. Ei au fost aici pentru un timp, observând instrumentele.

Houston: Neclar! Repetaţi ultima informaţie!

Armstrong & Aldrin: Spun că aici sunt şi alte nave spaţiale. Sunt aliniate pe marginea cealaltă a craterului!

Houston: Repetaţi, repetaţi comunicarea!

Armstrong & Aldrin: Am conectat transmisia automata. Îmi tremură rău mâinile şi nu mai pot face nimic. Încercam să filmăm. Dar, dacă aceste camere nu vor înregistra nimic, cine ne va crede?

Houston: Aţi înregistrat ceva pe film?

Armstrong & Aldrin: Nu avem niciun film la noi. Am făcut trei fotografii. Farfuriile zburătoare sau ce-or fi ne-au stricat filmul.

Houston: Aici controlul. Unde sunteţi acum? Ce-i cu gălăgia asta despre OZN-uri? Terminat.

Armstrong & Aldrin: Au aterizat aici. Sunt aici şi ne privesc. Se uită la noi.

Houston: Oglinzile, oglinzile le-aţi instalat?

Armstrong & Aldrin: Da, sunt puse unde trebuie. Dar oricine a venit cu navele alea spaţiale, cu siguranţă mâine poate veni să ni le demonteze. Terminat".

Să mai spunem, în final, că această discuţie a fost recepţionată atât de ruşi, care urmăreau îndeaproape misiunea, cât şi de diverşi radioamatori de pe glob şi că, într-un interviu, Armstrong a declarat că, înainte de plecare, au fost avertizaţi că pe Lună vor întâlni ceva.

Dr. Frank E. Stranges a avut o lungă carieră în ştiinţele religioase. S-a născut şi a crescut în Brooklin, statul New York. A intrat la seminar la o vârstă fragedă, dornic să înveţe despre Dumnezeu și împărăția Cerurilor. Astăzi, dr. Stranges este preşedintele Seminarului Internaţional Teologic.

De asemenea, dr. Frank Stranges este şi preşedintele OCI. Asociaţia OCI reprezintă organizaţia internaţională creştină, OC International. Cooperează în România cu Alianţa Evanghelică, pentru aducerea la bun sfârşit a proiectului de cercetare naţională al bisericilor evanghelice.

Primii lucrători din partea organizaţiei au venit în România în 1996. „OC International" a fost înfiinţată în 1951 de către americanul Dick Hillis, care a slujit 20 de ani în **China.**

În zilele acelea „OC International” a fost **cunoscută ca** „Overseas Crusades” şi misionarii au organizat „cruciade” de evanghelizare şi ucenicizare. Datorită extinderii slujirii, organizaţia şi-a schimbat denumirea **în** „OC **International în** America, dar foloseşte nume diferite **în** diverse ţări şi limbi.

Când dr. Dick Hillis a întemeiat organizaţia OC, acum 50 **de ani,** unul dintre simbolurile pe care le-a folosit ca logo p**entru** misiune a fost un prosop ce-L reprezenta pe Iisus **spălând** picioarele ucenicilor.

Ca misiune, ne străduim să slujim bisericilor echipând şi încurajând liderii bisericii, şi ajutându-i să-şi împlinească **chemarea** pastorală şi de lideri.

Astăzi organizaţia „OC International” are aproximativ **325 de** misionari care lucrează în peste 25 de ţări. Aceşti **misionari** lucrează cu bisericile din diferite denominaţii **evanghelice** în cadrul multor proiecte, în funcţie de nevoile **bisericilor** din ţările respective. Au şi o pagină pe Internet care **prezintă** preocupările mai vechi, cele actuale şi cele viitoare ale **organizaţiei** OCI[131]

Dr. Stranges mai deţine multe medalii şi ordine civile şi religioase. Consideră că OZN-urile joacă un rol de seamă în căile Domnului.

În timpul în care se afla la colegiu, el a descoperit că mulţi savanţi şi multe persoane de conducere din Pentagon, dar şi mulţi piloţi şi ofiţeri de poliţie au fost contactaţi de farfuriile zburătoare, care au început să fie vizibile începând cu sfârşitul anilor ’40.

Viaţa dr. Stranges s-a schimbat abrupt în urma unui eveniment care a avut loc în decembrie 1959. Printr-o serie

---

131 Vezi site-ul www.oci.org.

de circumstanţe ciudate şi neobişnuite, aşa cum au fost descrise de dr. Stranges, el a fost invitat să vorbească unui om dintr-o altă lume aflat la Pentagon.

Întâlnirea a avut loc în timpul cruciadei evanghelice pe care o conducea la Washington. Invitaţia i-a fost dată printr-o persoană pe care, din motive evidente, nu o voi nominaliza.

Este suficient să spun despre aceasta că este o persoană profund creştină, cu o minte sănătoasă şi o poziţie de conducere în Pentagon.

Pe baza întâlnirilor pe care le-a avut cu extraterestrul Val Thor, care au fost descrie anterior, dr. Stranges a scris două cărţi, „Prietenul meu de dincolo de Pământ" şi „Stranger (în engleză – străin) la Pentagon".

După conferinţă, Frank a părăsit clădirea Pentagonului având un sentiment de mândrie. Era într-o stare emoţională deosebită la gândul că el, prin vizita la o fiinţă cu o inteligenţă superioară, a contribuit întrucâtva la binele omenirii. Deşi, de la acea întâlnire, au trecut mulţi ani, Frank mai păstrează în faţa ochilor pe acel bărbat care avea înfăţişarea unui om obişnuit, dar care se bucura de graţia lui Dumnezeu și se bucura de viaţa de pe Pământ.

Din spusele doctorului Stranges, Val Thor şi alţi extratereştri sunt încă aici şi au menirea, încă din timpurile biblice, să ajute în dezvoltarea spirituală a pământenilor.

Recent, am avut prilejul de a vizita biserica pe care dr. Stranges o prezidează, care este situată pe Woodman **Avenue** nr. 7979 din localitatea Van Nuys[132]

Subiectul discuţiei din acea seară l-au reprezentat OZN-urile şi Biblia.

La discuţii am participat şi eu, ca să spun câteva **cuvinte.** Mai târziu, după o scurtă pauză, dr. Stranges a **decis**

---

132 Statul California, SUA.

să dezvăluie congregaţiei unele informaţii confidenţiale.

Dr. Stranges, prin relaţiile sale cu Vall Thor şi Fraţii Spaţiali, precum şi prin contactele de înalt nivel pe care le avea cu autorităţile, a decis să dezvăluie o serie de informaţii referitoare la extratereştri, precum şi modul în care aceştia au influenţat preşedinţii americani, începând cu George Washington până la şefii de stat actuali. Iată ce a declarat Dr. Stranger în acea seară.

George Washington a avut o experienţă spirituală la Vally **Forge.** Din cele ce s-au înregistrat, acesta s-a întâlnit cu un **extraterestru,** care i-a vorbit despre destinul său ca părinte al naţiunii americane.

El n-a discutat despre această întâlnire cu subordonaţii săi. A pomenit despre aceasta numai soţiei sale şi câtorva prieteni, şi duhovnicului său.

Abraham Lincoln, în perioada anilor 1861-1865, a fost **contactat** de cei pe care presa din acea vreme îi numea persoane **din spaţiu, care** l-au însoţit, în acele vremuri întunecoase, în **timpul războiului civil.**

Acesta a fost avertizat într-un vis de către o entitate din spaţiu sau de către un înger să nu meargă la Teatrul Ford. Dar el s-a simţit obligat de aceia care îi făcuseră agenda să meargă la Teatrul[133]

Ford, unde şi-a pierdut viaţa.

În 1941, Franklin Roosevelt a avut o primă întâlnire cu extratereştrii, pe 3 decembrie. El a fost avertizat asupra intrării SUA în războiul mondial. El nu s-a simţit dator să fie atent la acest avertisment. A fost înspăimântat de supărarea celor din jurul său. S-a împuşcat în 1943. Nici persoanele din conducerea SUA nu au ştiut ce s-a întâmplat în aceea zi. Şi astăzi istoricii sunt

---

133 133 Locul unde a fost asasinat.

confuzi relativ la sinuciderea lui Roosevelt. Sicriul său nu a fost văzut deschis niciodată.

Harry S. Truman, al 33-lea preşedinte al SUA, a avut o întâlnire cu extratereştrii pe 4 iulie 1945. Întâlnirea a avut loc înainte de 6 august 1945, ziua în care deasupra Hiroşimei a fost lansată prima bombă atomică.

El a fost martorul vizual a 12 OZN-uri în timp ce se afla la Casa Albă. Din cele spuse de doi agenţii ai Serviciului Secret, el s-a întâlnit de mai multe ori cu fiinţe venite din spaţiu, dar nu a menţionat conversaţiile avute, deoarece nu dorea să producă panică Consiliul Naţional de Securitate.

În 1953, Dwight Eisenhower, pe atunci cel de al 34-lea preşedinte al SUA, a zburat la Palm Springs, fără a fi însoțit de nimeni din anturajul obişnuit, nici măcar de soţie.

Purtătorul său de cuvânt a vorbit despre o vacanţă de golf. În realitate, el a zburat cu elicopterul la baza aeriană Edwards Acolo îl aşteptau trei OZN-uri, care erau aliniate pe pista bazei aeriene. Pilotul de pe primul OZN a intrat în cel de-al doilea OZN. OZN-urile al doilea și al treilea s-au ridicat în aer și au dispărut în mare viteză, lăsând o farfurie zburătoare pe pistă.

Mai mulţii militari au târât OZN-ul în hangar, peste care au pus o perdea de securitate. Acest OZN reprezintă unul dintre cele mai bine păstrate secrete din istorie. Preşedintele a fost însoțit când a vizitat și altădată baza aeriană Edwards de câțiva membri ai personalului Casei Albe, de câțiva membri ai Consiliului Naţional de Securitate şi de reprezentanţi ai lui Rockefeller şi Rothschilds. Se pune întrebarea de ce aceste personalităţi au fost invitate să vadă acel OZN aflat la Edwards.

Când echipa a sosit în hangarul în care se afla OZN-ul, perdeaua de protecţie a fost dată la o parte. OZN-ul era de 15

metri în diametru. În faţa acestor persoane atunci a fost înregistrat cel mai straniu fenomen care s-a întâmplat vreodată în bază. În faţa ochilor preşedintelui şi a echipei sale OZN-ul s-a dematerializat. Există un film care atestă acest lucru. După un timp, acesta s-a materializat din nou. Martorii afirmă că aceasta a fost cauza directă a primului atac de inimă suferit de preşedintele Eisenhower.

Până în această zi, acel OZN a rămas la Edwards. Au fost aduşi savanţi şi experţi din toată lumea care să încerce să deschidă OZN-ul. Aceştia au testat, întocmai cum au făcut cu hainele lui Val Thor, incluzând şi testul cu acid şi laser[134]

Raza laser de mare putere a fost îndreptată spre navă, dar nu **s-a reuşit** nici măcar încălzirea suprafeţei acesteia. Minţile celor **mai** mari savanţi ai lumii nu au reuşit nimic în faţa **tehnologiilor** înalte care au stat la baza construirii OZN-ului. Şi astăzi **experţii** se joacă cu acea navă.

Eisenhower l-a pus la **curent** pe Nixon despre acest OZN. **Acesta** nu a putut să spună decât „Dumnezeul meu, Dumnezeul **meu, Dumnezeul** meu! „. La început, Nixon avea ceva dubii. El **a mărturisit** că motivul îndoielilor sale era că el nu văzuse cu **ochii săi** OZN-ul.

Dar Richard Nixon s-a deplasat şi el la baza aeriană **Edwards,** unde a văzut cu ochii săi OZN-ul. Fiecare preşedinte, **de la** Eisenhower până azi, a fost în vizită pentru a observa acea **aeronavă.** Alte ţări au rugat să le fie permis să ia această navă **în ţara** lor pentru teste, inclusiv Germania. Nici aceste teste nu **au avut** succes.

John F. Kennedy al 35-lea preşedinte al SUA a avut multe ocazii de a schimba cursul istoriei SUA. În timpul

134 Laserul nu fusese încă inventat în 1953!

ultimilor trei luni de viaţă[135]

el a elaborat o listă a legilor care trebuia să fie aprobate de Congresul American. Lista a fost discutată cu L. B. Johnson[136]

Bobby Kennedy[137]

şi Henry Kissinger[138]

Din acea zi şi până astăzi, nu se mai ştie nimic despre acea listă. Acest mister este asemănător întrucâtva cu dispariţia creierului lui Kennedy. Când a fost realizată autopsia, doctorii **nu au găsit creierul**[139]

Un raport al serviciilor de informaţii afirmă că acest creier se află în Rusia.

Jimmy Carter era foarte înspăimântat de forţa serviciilor de informaţii din Washinton D. C. Mai era înspăimântat şi de anumite puteri străine care dispuneau de o influenţă puternică asupra guvernului american.

În urma unor rapoarte care au apărut în emisiunile de ştiri despre OZN-uri, Casa Albă a fost asaltată cu mii de scrisori şi apeluri telefonice, astfel că el a refuzat să mai discute despre OZN-uri.

---

135 135 John F. Kennedy a fost asasinat în noiembrie 1963 la Dallas, statul Texas. A fost direct implicat în „Criza rachetelor", din Cuba, în Programul spaţial american cunoscut astăzi ca Programul Apollo şi în moartea actriţei Marlyn Monroe. Nu a fost membru al francmasoneriei.

136 L. B. Jonhson, vicepreşedinte al SUA, îi va succeda lui J. F. Kennedy în calitate de preşedinte la Casa Albă.

137 Robert Kennedy, fratele lui J. F. Kennedy, ministru de justiţie, va fi şi el asasinat în condiţii neclare într-un hotel din Los Angeles.

138 Henry Kissinger, în calitate de secretar de stat, va marca ani la rând politica externă a SUA.

139 La singurul muzeu al creierului din lume. Aici se află şi creierul lui V. I. Lenin.

136

137

138

139

Fiecare preşedinte din ultimii 10 preşedinţi a promis că îndată ce va deveni preşedinte, toate informaţiile despre OZN-uri vor fi făcute publice.

Ronald Reagan este un puzzle. El deţine legitimaţia numărul 1 de apartenenţă la organizaţia OZN numită Comitetul de Investigaţii Naţional asupra OZN-urilor.

Se presupune că el a avut prilejul de a se întâlni de mai multe ori cu fiinţe din alte lumi, care sunt mult mai avansate decât suntem noi. Datorită obligaţiilor sale, asemănător lui Nixon, nici el nu şi-a ţinut promisiunea făcută înainte de a fi ales.

Pe timpul campaniei electorale pentru funcţia de guvernator al statului California, Reagan a promis că, dacă el va deveni guvernator, va demara o serie de investigaţii asupra fenomenului OZN. La 15 zile după ce a devenit guvernator, i s-au trimis memorii, dar nu şi-a reamintit de promisiunile făcute.

Mai mult, el nu şi-a mai amintit nimic despre **fenomenul** OZN. Într-un târziu a răspuns că nu este momentul pentru astfel de lucruri şi „să mai aşteptăm până la anul viitor"; „anul viitor" a devenit patru ani mai târziu, iar apoi nu s-a mai întâmplat nimic.

Chiar şi după ce a devenit preşedintele SUA, tot nu s-a mai **întâmplat** nimic în această problemă. La un moment dat a dor**it să** înceapă cea mai puternică investigaţie **nonguvernamentală** asupra fenomenului OZN, dar după 7 zile s-a **răzgândit.** Este o enigmă până astăzi atât mobilul începerii bruşte a acţiunii, cât şi oprirea la fel de bruscă a investigaţiilor…

Pe timpul când participa la realizarea spoturilor publicitare pentru compania Borax, cu 15 zile înainte de a devenit guvernator, se arăta interesat profund de fenomenul

OZN, dar după ce a fost ales, nu a mai făcut ceva în acest sens.

Viaţa preşedintelui Reagan a fost salvată de un ofiţer din Serviciul Secret care până în ziua de azi nu poate fi contactat. În timpul încercării de asasinat, un agent secret, din greşeală, ţintea pistolul drept spre preşedinte.

Un alt agent din Serviciul Secret l-a apucat de braţ şi l-a **împins. Acel bărbat din Serviciul Secret a dispărut pentru totdeauna.**

Nu cu mult timp înainte, preşedintele Ford se afla într-un oraş din California, iar cineva îl ţintea cu pistolul. O mână invizibilă i-a lovit arma şi a provocat evitarea unei catastrofe. Cine să fi fost!?

Nu credem în accidente, eu cred că toate aceste lucruri reprezintă o mână divină şi că fiecare lucru se află sub puterea divină. S-a sperat întotdeauna că preşedintele Reagan îl va întâlni pe Vall Thor sau pe oricine care va fi doritor să ajute naţiunea americană. Americanii întotdeauna se roagă pentru bunăstarea și sănătatea conducătorilor naţiunii.

Avem nevoie să încurajam cât mai multe persoane să gândească pozitiv asupra fenomenului OZN. Trebuie să determinăm în inimile noastre separarea faptelor de ficţiune şi încercăm să aflăm adevărul. Generaţia noastră ar putea avea norocul de a obţine o serie de tehnologii avansate de la fiinţe venite din spaţiu.

Chiar dacă nu a devenit preşedinte, Robert Kennedy a fost o figură marcantă a vieţii politice americane, aproape un deceniu. Abilităţile sale de conducător şi geniul său politic l-au ţinut foarte aproape de Casa Albă.

Cu câtva timp înainte de a fi împuşcat într-un hotel din Los Angeles, Bobby şi-a manifestat credinţa sa fermă în OZN-

uri. Într-o scrisoare personală[140]

Kennedy a mărturisit că el **era membru al Clubului Farfuriilor Zburătoare, condus de Gabriel Green din Yucca Valey, statul California. De asemenea, a mai indicat că el crede povestirile acelora care afirmau că întâlniseră ființe de pe alte planete.**

Kennedy scria:

„Asemănător multor oameni din țara noastră, sunt interesat de fenomenul OZN. Privesc[141]

cu mare interes toate rapoartele asupra Obiectelor Zburătoare Neidentificate şi sper că într-o bună zi noi vom şti mai multe despre acest subiect care intrigă".

Astronomul dr. Harlow Shapely declara că există o mare probabilitate ca să fie viață în Univers. **„Eu sunt în favoarea extinderii cercetărilor în această direcție şi sper** ca **odată pentru totdeauna să aflăm adevărul despre farfuriile zburătoare",** spunea el, printre altele.

Este dificil de demonstrat ceea ce susțin unii istorici că este posibil ca Robert Kennedy să fi fost omorât datorită convingerilor sale New Age și datorită interesului săi intens pe care și l-a exprimat asupra fenomenului OZN, precum și datorită schimbărilor sociale majore pe care le dorea implementate pe planeta noastră.

Să mai observăm că asasinul lui Kennedy avea ample cunoştințe asupra aspectelor negative ale formelor psihice, iar mai târziu, pe timp ce se afla în închisoare, acesta a declarat că nu-şi amintea să-l fi împuşcat pe Kennedy, de aceea este posibil ca el să fi fost hipnotizat[142]

de cineva pentru a comite o astfel de faptă nebună.

---

140 Scrisoarea era adresată editorului Gray Barker.

141 **Pentru amănunte, citiți „Anchetatorii au viață scurtă", Editura Triumf, 2007, autor Emil Străinu.**

142 Fiecare Dosar al „Candidatului manciurian", cum îl numeau ruşii.

Să mai observăm că **cei care doresc schimbări sociale importante şi au sau vor avea această posibilitate se întâlnesc cu moartea.**

Este posibil ca Robert Kennedy să fi supărat vreun membru al unui grup care doreşte să oprească America din dezvoltarea spirituală şi să păstreze această ţară şi restul lumii într-o sclavie virtuală.

De asemenea, dr. Stranges afirmă că Bobby s-a întâlnit cu un frate din spaţiu, cunoscutul Val Thor. Din cele spuse de Stranges, Kennedy s-a arătat la un moment dat în locuinţa sa din Vannuys la scurt timp după cină, insistând că a fost la o întâlnire cu Val Thor.

Întâlnirea fusese mijlocită de Stranges. Stranges l-a rugat să-şi noteze pe o bucată de hârtie întrebările pentru Val Thor. Mai târziu, Val a declarat că s-a întâlnit cu dl Kennedy şi că Robert a dorit să ştie ce şanse avea pentru a deveni preşedinte.

La această întrebare Val Thor i-a răspuns că peste patru **ani se va afla** într-o situaţie excelentă de a deveni preşedinte, în**să** îl **roagă** ca mai departe, şi mai ales peste patru ani, **să iasă din cursa politică.** Istoria ne-a demonstrat că J. F. Kennedy nu **a ținut seama** de sfatul lui Val Thor şi că a sfârşit omorât de un nebun care se închina întunericului.

Mesaje primite prin telepatie de la fiinţe din spaţiu foarte avansate, care au observat America timp de sute de ani, indică faptul că părinţii fondatori ai SUA este posibil să fi primit inspiraţia de la surse superioare, deşi întotdeauna au avut dreptul de a alege cursul istoriei fără vreo constrângere **străină. Î**n timpul unei transmisii recente efectuate **de surse** extraterestre s-au primit următoarele informaţii:

Făurirea SUA a stat la început sub ghidarea noastră. Ne

pare rău ca în prezent să observăm că autorităţile guvernamentale şi-au întors capetele de la lumina care le-a fost dată benevol.

Această transmisie a sosit prin telepatie la un om de afaceri din New York, care de câţiva ani primea astfel de mesaje mental, inclusiv această informaţie despre ascunderea descoperirilor de către cei aflaţi la putere și care nu priveau cu ochi buni o schimbare în status quo.

Multe persoane de pe planeta noastră au primit din partea extratereştrilor o mulţime de cunoştinţe. Însă guvernul și oamenii de ştiinţă refuză sa recunoască aceste mari descoperiri.

De mai multe ori, aceşti indivizi veniţi de la mari depărtări din spaţiu au încercat să ne ofere tehnologiile lor, dar s-au izbit de indiferenţa autorităţilor, care nu doresc să primească cu totul gratuit aceste cunoştinţe.

Domeniile în care se fac ofertele sunt medicină, fizică, inginerie şi alte discipline ştiinţifice. Atitudinea autorităţilor face ca pământul să nu fi progresat în ritmul care ar fi fost realizat în acele condiţii.

Este posibil ca aceasta să se datoreze acelor forţe care conspiră la menţinerea omenirii în erele întunecate. Este poate bine ca o nouă eră New Age[143]

de lumină, frumuseţe şi adevăr să vină pe Pământ, care să permită dezvoltarea pe linia perfecţiunii spirituale, care să-i elimine pe cei care cred că avantajul lor ar fi să ne menţină înapoiaţi.

Printre aceste ultime persoane[144]

de care am pomenit se află persoane aflate în poziţii de putere, bine plasate, care obţin câştiguri financiare uriaşe de

143 În prezent doctrina New Age nu mai este „tocmai la modă", este considerată depăşită.

144 Este vorba de cei implicaţi în conducerea, susţinerea şi exploatarea **„**complexelor militar - industriale"

fiecare dată când este construită o nouă centrală atomică, ce profită de orice curs de apă poluat şi devin tot mai graşi atunci când apar anunţuri cu privire la noi tipuri de arme, rachete, avioane, focoase atomice etc., care devin operaţionale în SUA sau în Rusia.

Aceşti oameni devin anxioşi atunci când aud ce afirmă oamenii veniţi din spaţiu cu privire la tipurile de tehnologii pe care le oferă şi care i-ar scoate din afaceri.

Ideile extratereştrilor cu privire la pacea universală îi înspăimântă. Din pace şi linişte socială nu se obţin bani, nu se fac afaceri.

Averile uriaşe se obţin din confuzie, nelinişte, într-o lume ai cărei lideri se rup din ce în ce mai mult de promisiunile electorale.

Generalul Omar Nelson Bradley a făcut înainte de a muri o declaraţie elocventă:

„Am pătruns misterele atomului şi ne-am îndepărtat de învăţămintele Predicii de pe Munte. Lumea a ajuns la strălucire fără înţelepciune şi la putere fără conştiinţă.

Lumea noastră, o lume printre multe altele în Univers, este o lume de giganţi nucleari şi de copii într-ale eticii. Noi știm mai mult despre ucidere şi distrugere, decât ştim despre viaţă. Acesta este mileniul în care trăim, mileniu care vrem să fie al distincţiei şi progresului.

S-ar părea că Iisus Şi-a redus în mod intenţionat audienţa prin faptul că S-a îndepărtat de «noroade» şi S-a suit pe munte. Ni se spune că «ucenicii Lui s-au apropiat de El», lăsându-ne într-un fel să înţelegem că doar cei ce erau flămânzi după cuvintele Lui ar fi fost dispuşi să urce gâfâind muntele până la locul în care Se aşezase El. Păreau să fie destul de mulţi – în 7: 28 ni se vorbeşte

despre «noroade».

Apoi, Iisus a început să le predice ucenicilor şi putem întrevedea, încă de la început, care urma să fie tema dominantă. El le-a spus că erau fericiţi dacă posedau anumite trăsături de caracter, deoarece aceste trăsături aparţin celor care vor merge în Rai. Acesta va fi subiectul central al predicii – Numai cei sfinţi vor moşteni Împărăţia lui Dumnezeu. Fericirile, aşa cum sunt numite în versetele 5: 12, conţin din belşug această temă.

Iisus a precizat un număr de trăsături diferite care îi caracterizează pe cei fericiţi şi le-a promis un număr de binecuvântări specifice. Cititorii superficiali obişnuiesc să considere că fiecare creştin ar trebui să se identifice numai cu una dintre aceste fericiri.

Totuşi, cititorii grijulii sunt conştienţi că Iisus nu enumera mai multe categorii de oameni care vor primi binecuvântări diferite, ci un singur fel de persoană care va primi o singură binecuvântare ce le va cuprinde şi pe celelalte: moştenirea Împărăţiei cerurilor. Nu există nicio altă variantă logică prin care să Îi interpretăm cuvintele.

«Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăţia cerurilor!

Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiaţi!

Ferice de cei blânzi, căci ei vor moşteni pământul!

Ferice de cei flămânzi și însetaţi după neprihănire, căci ei vor fi săturaţi!

Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!

Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!

Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemaţi fii ai lui Dumnezeu!

Ferice de cei prigoniţi din pricina neprihănirii, căci

a lor este împărăţia cerurilor!

Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni şi vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucuraţi-vă şi veseliţi-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot aşa au prigonit pe proorocii care au fost înainte de voi»”

Omar Nelson Bradley, generalul care a făcut acea **declaraţie** elocventă, a fost în conducerea armatei americane şi **a luptat în** Africa de nord şi în Europa.

A condus Armata I americană în timpul Operaţiunii **Overlold**[145]

Era cunoscut cu porecla „generalul soldaţilor”.

Omar Nelson Bradley – militar de carieră, participant la **luptele de** pe frontul francez, 1917-1918, într-un regiment de **infanterie.** Total opus caracterului lui Patton, camarad şi **prieten, Bradley** era o fire veselă, optimistă şi împăciuitoare. A **manifestat** întotdeauna grijă pentru soldaţi, iar aceştia l-au iubit **ca pe-un tată.**

Între 1942-1943 participă la luptele din Africa de Nord – Operaţiunea Torţa – sub comanda generalului Eisenhower[146]

Datorită calităţilor sale tactice, este cooptat în Statul Major InterAliat (SHAEF), însărcinat cu pregătirea trupelor pentru deschiderea celui de-al doilea front în Europa.

Operaţiunea Overlord este declanşată la 6 iunie 1944. Bradley comandă trupele americane care debarcă pe plajele Utah și Omaha, sub coordonarea generalului britanic Montgomery[147]

---

145 **Operaţiunea de debarcare în Normandia, 6 iunie 1944.**

146 **Viitor Preşedinte al SUA, implicat în„Dosarul OZN“.**

147 **Avansat mareşal în august 1944.**

La 15 august devine comandantul Grupului 12 de Armate al SUA, pe picior de egalitate cu Montgomery, care preia comanda Grupului 21 de Armate al U. K.[148]

Comanda supremă este asigurată de generalul Eisenhower.

Grupul lui Bradley eliberează părţile centrale şi răsăritene ale Franţei, opreşte ofensiva germană din Ardeni[149]

şi traversează Rinul la Remagen[150]

La sfârşitul războiului trupele sale ocupă întreaga Bavarie şi regiuni din Austria şi Cehoslovacia.

După război, îndeplineşte funcţii administrative în teritoriile ocupate de americani. În 1947 revine în SUA, iar preşedintele Truman[151]

îl numeşte şef al Marelui Stat Major Interarme.

În această calitate, în ianuarie 1949, la Washington, Bradley semnează actul adiţional al Tratatului Atlanticului de Nord – NATO – alături de aliaţii vest-europeni şi de canadieni.

În timpul mandatelor preşedintelui Eisenhower, el militează pentru întărirea relaţiilor strategice dintre SUA şi statele din Asia de Sud-Est şi Pacific[152]

politică îndreptată împotriva **extinderii influenţei sovietice în aceste regiuni**[153]

---

148 **Prescurtare pentru Marea Britanie.**
149 Decembrie 1944.

149 150 În martie 1945.

150 151 Preşedintele Truman va prelua din mers de la Einsenhower „**Dosarul** OZN“.

151 152 Acţiune politică denumită „Pactomania“.

152 153 Pe acest fond vor lua naştere Pactele militare SEATO şi **ANZUS, mai** târziu, şi CENTO..

153

Dar să continuăm…

Înainte ca Jimmy Carter să ajungă preşedinte, **acesta şi-a** exprimat simpatia pentru cei care se ocupau de **cercetarea** fenomenului OZN. După terminarea discursului său **politic la** Clubul Leului[154]

Carter, împreună cu un grup de **susţinători** privind cerul, a putut observa un obiect care naviga **deasupra** capetelor lor.

În ciuda încercărilor scepticilor, cum ar fi Philip **Klass,** de a încerca să explice cele observate ca fiind planeta **Venus, Carter** a realizat că ceea ce observase era straniu. Ceea ce **văzuse** nu putea fi explicat prin termeni pământeşti.

Ceea ce văzuse nu se asemăna cu nimic ce putuse fi **observat** mai înainte. S-a angajat ca atunci când va fi ales, **portele** Aeriene să analizeze gama de fenomene asemănătoare şi **să** găsească explicaţiile privitoare la fenomenul OZN. Carter **era** convins că fenomenul OZN nu intra sub auspiciile **Proiectului** Blue Book[155]

pe care destul de mulţi cetăţeni îl criticau deschis.

Din păcate, odată aflat în spatele biroului prezidenţial din stejar, opiniile lui Carter s-au schimbat. El a însărcinat NASA să se ocupe de acest subiect, ceea ce este într-un fel o contradicţie, deoarece cum ar putea să se ocupe NASA de un fenomen ce se petrece deasupra capetelor noastre, atunci când funcţia acesteia este de a trimite rachete în spaţiul extraterestru şi de a păstra secretul cercetărilor sale…

Desigur, astronauţii au şi ei partea lor de întâlniri atunci când se află la marginea atmosferei şi chiar atunci când se află în întunecimea spaţiului. Dintre toate organizaţiile guvernamentale, NASA s-a dovedit cea mai

---

154 Atlanta, statul Atlanta, SUA.

155 Cartea albastră finalizată cu celebrul „Raport Condon".

cooperantă cu cercetătorii OZN-iști, furnizând de multe ori acestora fotografii color, cum este cazul lui Timothy Green Beckley.

Scepticul profesionist, căpitanul James Oberg, continuă însă să minimalizeze importanţa acestor documente care devin publice prin postarea acestora de către NASA pe Internet.

James Oberg, analist la un post de televiziune[156]

şi fost angajat la centrul de control al misiunilor NASA vreme de 22 de ani, a ajuns în Moscova în 1993. Casa de licitații Sotheby's îl angajase să autentifice o serie de obiecte lăsate în urmă de programul spaţial sovietic şi să contribuie la întocmirea unui catalog de vânzare, după cum scrie el[157]

...

La acea vreme, sub imperiul colapsului suferit de Uniunea Sovietică, salariile de la guvern erau în declin, iar veteranii programelor spaţiale căutau bani în toate părţile pentru a supravieţui. Una dintre sursele lor de venit o reprezentau chiar astfel de licitaţii prin care vindeau[158]

diverse obiecte şi documente din fostele proiecte spaţiale.

Ajuns într-un depozit ponosit din capitala Rusiei, James Oberg a dat cu ochii, spre surprinderea lui, de ceea ce i-a fost prezentat drept costumul spaţial pentru Lună, uitat de lume printre capsule spaţiale, statui, tablouri, lămpi şi cutii, la decenii bune de la eşuarea programului selenar al ruşilor.

„În mijlocul colecţiei de capsule spaţiale, costume mototolite şi cutii cu obiecte mai mici era un costum spaţial

---

156 **La postul NBC.**

157 Vezi portalul Msnbc. com.

158 Sunt şi exagerări...

alb, ce stătea drept într-un cadru împletit din ţevi. „

Din păcate, mulţi OZN-iști sunt astăzi OZN-iști din fotoliu, care se relaxează acasă, evitând munca dificilă de teren. De obicei, se mulţumesc cu luările de cuvânt ale susţinătorilor lor, care sunt de acord cu presupunerile şi concluziile la care au ajuns.

Normal, dacă citesc ceva în MUFON[159]

Journal sau în APRO[160]

Bulletin, ei consideră cele afirmate acolo ca **adevărul** absolut asupra unui caz sau unui anumit subiect. De ce **să se** deranjeze să controleze el însuşi anumite declaraţii când **acest** lucru, probabil, a fost făcut de altcineva.

Acesta este tipul de gândire îngustă care are **drept** consecinţă pentru mulţi OZN-işti să se învârtă în **jurul** subiectului într-o uimire continuă, aruncând copilul cu apa din baie cu tot datorită încăpăţânării lor necontrolate.

Atunci când în presa tabloidă a ajuns istoria cu elicopterul lui Jimmy Carter urmărit de un OZN, după decolarea din capitala statului Panama, mulţi dintre cei înguşti la minte şi-au exprimat convingerea că întregul episod este o mare păcăleală, creată de ziarişti în căutarea senzaţionalului cu orice preţ.

Deoarece ştirea a apărut în „Examiner"[161]

aceasta nu a fost luată în serios. În definitiv, când această revistă săptămânală, acest supermarket în căutarea senzaţionalului, a mai spus oare adevărul?

Oare ce se afirmă în ştirea lansată despre OZN nu este

---

159 Ziar al unei organizaţii neguvemamentale occidentale de investigare a fenomenului OZN.

160 Buletin al unei organizaţii neguvemamentale americane de investigare a fenomenului OZN.

161 Publicaţie ce promovează ştirile de senzaţie uneori nu suficient verificate și argumentate, fondată în 1806.

de acelaşi tip cu aceea despre bunica de 90 de ani care a dat naştere la tripleţi sau ştirea despre Hitler care a fost văzut făcând baie pe înserat la Miami Beach!?

Se cunoaşte un alt tip de investigator, care îţi intră şi pe coşul casei sau care se suie în cel mai apropiat avion pentru a se deplasa peste mări şi ţări ca să ajungă la locul faptei şi pentru a discuta la prima mână, personal, cu cei implicaţi, cu martorii cei mai credibili.

Suntem siguri că dacă Timothy Green Beckley nu avea de realizat trimiterea ziarului la tipografie, acesta s-ar fi urcat în primul avion care zbura în Panama pentru a investiga cele întâmplate. Dar, din păcate, aşa s-a întâmplat, n-a putut să meargă în Panama, dar datorită calităților sale de investigator a reuşit să afle aproape tot atât ca şi când s-ar fi deplasat mii de km, ca şi când ar fi ajuns în Panama.

În 1971, autorul de literatură OZN Timothy Green Beckley a publicat un eseu în care a dezvăluit un memorandum al Forţelor Aeriene SUA, scris aparent de un anumit locotenent, Gen Wheless.

Acest document avertiza personalul militar să fie în alertă cu privire la anumite personaje care se dau drept agenţi ai Forţelor Aeriene ale SUA, făcând referire la o persoană într-o astfel de uniformă care a abordat poliţia locală şi alţi cetăţeni care au văzut un OZN. Se pare că individul le-a vorbit acestor oameni şi le-a spus că ceea ce au văzut nu este ceea ce cred că au văzut. Şi nici nu ar trebui să vorbească cu cineva despre acest lucru.

Dar o doamnă pe nume Linda Arosemena i-a dezvăluit lui Beckley că ea n-a văzut nimic special pe cer în acea sâmbătă, 17 iunie 1978, la 2. 30 PM, în momentul plecării lui Carter, dar mai târziu când a developat filmul evenimentului

a rămas şocată atunci când a văzut ceva înspăimântător[162]

pe cer lângă elicopterul lui Carter.

Pe acea fotografie se vedea foarte clar o farfurie zburătoare de forma planetei Saturn, destul de aproape de elicopterul oficial. În continuare, vom prezenta în detaliu raportul lui Beckley care a indicat cu precizie firul evenimentelor. Acesta începe cu un citat din cele spuse de dna Arosemena.

„Priveam cum decolează elicopterul preşedintelui de pe Aeroportul Internaţional din Panama City. Preşedintele fusese în Panama pentru ratificarea tratatului cu oficialii panamezi. Era o zi destul de noroasă, dar eu eram într-o zonă luminată de soare. Fotografiasem invitaţii de la recepţia dată în cinstea preşedintelui la Fort Clayton, statul Panama, unde eu lucram ca angajată a Agenţiei Geodezice a Ministerului Apărării al SUA.

Nu-mi cereţi să vă descriu ce reprezintă OZN-ul din fotografie, dar pot să vă afirm cu toată convingerea că aşa ceva nu am văzut niciodată în toată activitatea mea de 14 ani ca fotograf profesionist."

Realizând ceea ce se afla în fotografie, d-na Arosemena a **telefonat** imediat la birourile din capitala statului Panama, **panama** City, ale FAA[163]

unde i-a fost dată legătura cu dl **Frank** Grba, un oficial FAA, care a rămas uimit, dar a trebuit să **admită că** pe ecranul radar[164]

nu apăruse nimic în acea perioadă **când** decola elicopterul preşedintelui.

„Ei erau curioşi să vadă ceea ce fotografiasem, astfel că

---

162 Publicat în „UFO Review".

163 Federal Aviation Administration.

164 **Cazuistica OZN la nivel global arată că nu este obligatoriu ca o observație OZN vizuală sau optică să fie neapărat înregistrată şi de radar.**

le-am trimis şi lor o copie a fotografiei, obţinută la imprimantă. Însă, **în** continuare, nu am fost contactată de niciunul dintre **reprezentanţii** FAA pentru a-mi spune ce gândesc ei despre imaginea obţinută. ”

Dna Arosemena, de asemenea, a dezvăluit că a trimis o copie şi la Casa Albă, deoarece dorea să ştie ce fotografiase. Singurul răspuns pe care l-a primit a fost o scrisoare printată, în care pe un ton formal i se mulţumea pentru interesul în călătoria preşedintelui în Panama.

Fotografia a fost realizată cu un aparat foto Nikon, utilizând un film Kodak alb-negru, cu timp de expunere 1/250 s, f 16. Negativul este de aceeaşi calitate ca şi restul rolei, cadrul precedent fiind luat cu numai 10 s mai devreme şi neindicând nimic deosebit. Nici filmul, nici negativul n-au fost falsificate, iar cu acest tip de aparat foto este imposibil să se realizeze dublă expunere.

„Nici până astăzi nu ştiu ce am fotografiat, a declarat dna Arosemena, dar imaginea este foarte clară, iar în zilele care au urmat au mai putut fi observate câteva OZN-uri. „

Pe pagina întâi a ziarului „Star Herald”[165]

se poate citi un **articol** care arată că pe 16 iunie, cu o zi înainte, la 2, 30 PM, **doamna** Brenda Reilly pescuia cu câţiva prieteni în apropiere **Fort** Amador.

Deodată, prietena sa Sandra Chandler a privit în sus şi a întrebat ce fel de lumini se puteau vedea pe cer. S-a discutat că acele lumini ar putea fi ale unui avion sau ale unui elicopter dar au realizat că acestea nu erau de acest tip, mai ales când au văzut forma OZN-ului. În scurt timp, obiectul a dispărut.

Brenda a spus că obiectul se rotea, se deplasa înainte, iar apoi a dispărut. A mai adăugat că vremea era ploioasă, iar

---

165 **Ziar ce apare în Panama.**

cerul era întunecat. La rugăminţile mamei sale, dna Velma Reilly, Brenda a făcut un desen al OZN-ului, care era de formă ovală şi prezenta un inel înconjurător ce părea din metal. „Semăna foarte mult cu obiectul din fotografia Lindei Arosemena, deşi fata mea realizase acea schiţă înainte chiar ca fotografia să fie realizată. ”

Activitatea OZN-urilor este în creştere în Panama, deşi foarte rar mass-media prezintă informaţii despre acestea, multe rapoarte fiind cunoscute numai din gură în gură.

Într-un raport care a făcut înconjurul coastei panameze în ajunul Anului Nou, atât americanii, cât şi panamezii au observat un glob portocaliu strălucitor care a uimit mulţi martori oculari. Cu altă ocazie, un angajat al canalului Panama, care lucra după orele de program, a fost şocat când a rămas fără voce când a văzut o sferă strălucitoare care a apărut deasupra sa „de nicăieri”.

„Din păcate, observă Linda Arosemena, nu există nicio oficialitate care să confirme aceste observări. ” Articolul din „Star Herald” care i-a prezentat fotografia i-a rugat pe cititorii ziarului care ar fi văzut ceva neobişnuit să aibă curajul şi dispoziţia pentru a le trimite un raport.

Trebuie spus că editorul Beckley are o reputaţie de a căuta senzaţionalul. Acesta se regăseşte în mai toate articolele sale. Din corespondenţa noastră, am realizat că mentalitatea sa tabloidică, ce se caracterizează prin utilizarea unor titluri foarte mari, prin folosirea fotografiilor obţinute de paparazzi, prin fonturi exagerate, are de-a face cumva cu faptul că reputaţia sa a avut de suferit scriind pentru „Enquirer”, „Star” şi alte săptămânale de acest gen, dintre care unele au avut o existenţă efemeră.

Este natural ca să nu-l condamnăm pe Beckley că ar fi mirosit o istorie fierbinte, dar ceea ce nu a realizat acesta a

fost că de data aceasta istoria era mai solidă decât el ar fi suspectat.

Ceea ce Beckley nu ştia este că dna Arosemena nu a fost singura persoană care a fotografiat acest istoric eveniment. Un video-cameraman a înregistrat plecarea preşedintelui dintr-un alt unghi, obţinând pe banda magnetică aceeaşi scenă. Astfel că există o confirmare suplimentară a OZN-ului care a însoţit elicopterul preşedintelui.

Oricât de ciudat ar părea, există un manuscris care a circulat din mână în mână, scris de către un cetăţean american care predă într-o şcoală din Panama. Manuscrisul este intitulat „La cel mai înalt nivel” şi cuprinde nume şi probe substanţiale care demonstrează că aeronava lui Carter aflată în zbor nu era singurul vehicul aflat pe cer în acel moment. Se demonstrează astfel că viaţa lui Carter a fi putut fi în mare pericol, dacă acel OZN ar fi decis să doboare elicopterul în care preşedintele era pasager.

Până la această dată, din cele ştiute de noi, niciun editor nu a editat acest manuscris, deşi este foarte bine scris şi foarte documentat. Se poate vorbi că aceasta este o parte a unei conspiraţii generale. Este posibil ca întreaga industrie a massmedia să fi fost inclusă în conspiraţia tăcerii, astfel ca nimeni să nu mai audă despre acel incident. De aceea, cei ce au citit raportul original vor gândi în continuare că a fost vorba despre o istorie inventată, istorie aflată în căutarea senzaţionalului.

Din cele aflate de noi în continuare putem spune că preşedintele Carter a fost debrifat despre acest incident şi că în scurt timp a ajuns la bordul aeronavei prezidenţiale fortificată[166]

---

166 Este vorba despre Air Force One.

zburând înapoi în SUA.

La scurt timp după acest incident, la Camp David generalii i-au spus lui Carter despre existenţa grupului MJ-12 şi a proiectului AQUARIUS, al căror scop era colectarea tuturor informaţiilor ştiinţifice, tehnologice şi medicale, despre observările OZN-urilor şi contactul cu forme de viaţă străine. Documentele realizate au constituit o lucrare foarte densă şi laborioasă.[167]

Printre documentele conţinute se aflau şi informaţii care au fost utilizate pentru perfecţionarea programului spaţial american. Informaţiile adunate au o valoare istorică şi atestă că cercetările oficiale ale fenomenelor aeriene au condus la recuperarea unor aeronave străine[168]

precum şi la contacte cu forme de viaţă extraterestre.

Dar pentru a vă face o privire de ansamblu cât de mare este „Conspiraţia", iată un domeniu, în speţă cel medical, care deşi nu pare să aibă legătură cu subiectul, ne va conduce cu paşi siguri la ipoteticul contact şi conlucrarea cu civilizaţiile extraterestre. Dar iată faptele:

Astăzi Raymond Manchester se află într-o celulă şi este un om înfrânt şi aflat la pământ. El spune că se află în spatele gratiilor pentru motive secrete care par a fi legate de o serie de fapte pe care el le-a observat în timp ce era în serviciul activ militar.

Una dintre descoperirile la care a fost martor este legată de virusul SIDA, despre care spune că a fost realizat prima dată ca parte a unui proiect din războiul biologic[169]

---

167 Lucrarea cuprinde 16 volume.

168 Extraterestre şi sovietice.

169 **În emisiunea de televiziune de pe postul N 24 Plus, al cărei moderator este dr. Emil Străinu, profesorul universitar doctor docent Mircea Ciuhrii a recunoscut că a activat înainte de 1990 în fosta Uniune Sovietică la realizarea de arme biologice pentru Războiul Bacteriologic.**

O altă descoperire de a sa pentru care se află în spatele gratiilor este legată de faptul că a fost martor la recuperarea unor resturi ale unor extratereştri care sunt depozitate prin tehnologia criogenică.

Dacă este adevărată povestirea sa, avem de-a face cu o **eroare** a justiţiei. În cele ce urmează, prezentăm raportul special **elaborat** de Sampsonetta Grece[170]

Lucrarea analizează cazul în detaliu, subliniind rolul extratereştrilor în cazul SIDA din motive evidente. Este o povestire uimitoare, dar una care se înscrie în expozeul general privind marea decepţie a contactului cu ET sau EBE[171]

Pe 13 septembrie 1989, redactorul şef de la „Pacifica" a luat un interviu lui Raymond Manchester, care se afla atunci încarcerat la închisoarea Gread Meadows, aflată în Comstock, statul New York.

Dl Manchester ne-a scris cu câteva săptămâni mai devreme, propunându-ne un astfel de interviu și efectuarea unor aranjamente ca să îl vizităm acolo. El a solicitat aceasta deoarece corespondenţa sa este sistematic deschisă și cenzurată, și prin urmare nu era posibil pentru el să comunice cu cineva atunci când dorea să o facă într-o scrisoare.

Din această cauză era necesar un interviu faţă în faţă în care să spună ce dorea, fără riscul de a fi cenzurat. Astfel, de îndată ce am fost de acord să-l vizităm la Comstock, pentru a-i lua un interviu, în urma aranjamentelor pe care le-a făcut,

---

170 **Redactor-şef la publicaţia „Pacifica", SUA.**

171 **Prescurtări pentru fiinţele extraterestre, sigle.**

ne-am deplasat pentru a-l vedea.

A avut dreptate când a făcut toate aceste eforturi care să ne permită să-l vizităm la închisoare. În continuare, prezentăm în detaliu informaţiile pe care ni le-a furnizat. El a fost victima unei enorme erori judiciare, una pentru care nu putem să ne dăm seama din ce cauză a apărut.

Prin urmare, noi oferim această informaţie cititorilor noştri, astfel ca justiţia să poată eventual să-şi repare greşeala, iar misterul să poată fi penetrat. Cazul lui Raymond Manchester este un exemplu flagrant şi înfricoşător privitor la ce ar putea să se întâmple oricăruia dintre noi atunci când puterile statului găsesc că este de cuviinţă, pentru orice motiv.

Ei pot să ne lipsească de libertate şi de puterea de a acţiona chiar dacă nu merităm acest lucru. De aceea solicităm ca oricine are informaţii de care are nevoie dl Manchester, sau poate să conducă spre aceasta, îl rugăm să ne contacteze de urgenţă, astfel ca să-i oferim, fără cenzură, această informaţie. De asemenea, puteţi să-i scrieţi lui însuși la adresa de mai jos, utilizând poşta obişnuită, cât de repede posibil puteţi.

Interviu cu Raymond Manchester în 13 septembrie 1989 la Great Meadows, Comstock, New York De Sampsonetta Grece, redactor-şef la „Pacifica „

Adresa[172]

: Raymond Charles Manchester

86-A-2011 P. O. Box 51 Comstock, N. Y. 128-21

Informaţii biografice

S-a născut la 18 decembrie 1953, are înălţimea de 1, 90

172 Adresa a fost verificată. Omul nostru nu mai este acolo după deconspirarea locului de detenţie.

m, iar greutatea normală, atunci când este sănătos, 110 kg. Are o constituţie atletică, fiind numai muşchi şi oase.

Părul său este roşu. Îl poartă lung, este **de** tip **caucazian,** iar pielea o are albă. Este posibil ca pe timpul **evenimentelor** pe care le vom prezenta **în** continuare să **fi** purtat barbă **sau mustaţă.** Din păcate, am uitat să-l întreb dacă acesta a fost **cazul.**

Astfel că nu ştiu dacă atunci era bărbierit proaspăt sau nu. Î**n prezent,** dl Manchester se deplasează cu ajutorul unei cârje, **aceasta** datorându-se unui accident neurologic provocat de o **împuşcătură** în cap, pe care a primit-o în 1978. Persoana care l-a împuşcat se pare că este dna W. A., aşa cum vom descrie mai departe.

El este veteran de război din Vietnam, de unde a scăpat **nerănit. A** fost căsătorit odată, iar din acea căsătorie are o fată, **în** prezent de 6 ani, pe care nu a văzut-o niciodată.

Dl Manchester este ocultist şi membru al ordinului Cavalerilor lui Babhomet. El doreşte să corespondeze cu oricine este interesat de subiect sau de teme înrudite.

Dacă sunteţi interesat în ştiinţele oculte sau sunteţi membru al unui ordin, cum este Ordinul Cavalerilor lui Babhomet[173]

vă rugăm să îi scrieţi la adresa dată mai înainte. În prezent, sănătatea sa este precară.

El ar dori să fie supus unor eforturi magice care să-i îmbunătăţească sănătatea şi să-l scoată din închisoare. În prezent, se află în închisoarea Great Meadows, aflată în localitatea Comstock, statul New York.

Aici el își ispășește o pedeapsă de 45 de ani de închisoare pentru omucidere, complot în vederea comiterii unei omucideri. Persoana care este presupus că ar fi omorât-

173 Grupare Luciferiană răspândită în SUA.

o se numea James Hennessey şi trăia în Manhattan cu doamna W. A.

Motivul pentru care dl Manchester ne-a contactat la început este acela al nevoii disperate de a afla martori ai următoarelor evenimente sau măcar să-l pună în contact cu oricine ştie ceva despre astfel de martori. Ceva legat de moartea lui James Hennessey.

Pe 24 februarie 1984, pe strada 77 din Manhattan, New York, între bulevardele, First şi York, o femeie a aruncat o pungă înspre Raymond Manchester, care locuia în acea zonă la acea perioadă. Femeia a luat-o apoi la fugă. Punga conţinea o armă şi droguri.

Arma fusese utilizată pentru uciderea susmenţionatului James Hennessey, probabil de către femeia care aruncase punga dlui Manchester. Această femeie era dna W. A. cu care dl Hennessey trăia în acel timp. Această femeie, dna A., a fost măritată şi a divorţat de 4 ori. A. este numele ei de fată.

În prezent, are 45 de ani, dar pare cu 10 ani mai tânără, sau cel puţin aşa părea în 1984, când aceste evenimente au avut loc. În prezent, locuieşte în Manhattan, New York. Ea este blondă, are două tatuaje, unul pe umărul său care conţine şi numele dlui Manchester (el spune că nu are nimic de a face cu alegerea ei pentru acest tatuaj şi că alegerea a fost în întregime ideea ei).

Celălalt tatuaj se află pe picior şi reprezintă un şarpe care se urcă pe piciorul ei, capul şarpelui ajungând aproape de zona genitală. Ea lucrează la un spital ca tehnician. Este instabilă emoţional, utilizează droguri tari, inclusiv cocaină şi crack. În plus este alcoolică. Este un tip de vampir sexual. Ea nu este ocultistă, dar atunci când utilizează droguri, pretinde că este în legătură cu Satan, care o utilizează să

curețe societatea.

Dl Manchester a cunoscut-o pe dna A. cu 11 ani în urmă, este posibil chiar cu mai mulți ani. Din cele afirmate de el, ea dorea să se culce cu el, dar el totdeauna a refuzat-o. El mai afirmă că ea a aranjat ca el să fie acuzat de omorârea dlui Hennessey, crimă pe care ea a comis-o.

El presupune că motivul ei pentru a face asta a fost pentru că a refuzat-o ca parteneră sexuală. Totuşi datorită faptului că era alcoolică, că se droga şi era emoţional instabilă, precum şi datorită altor factori, motivele ei nu sunt prea clare şi pot fi diferite de ceea ce presupune dl Manchester.

Referitor la moartea mamei lui Raymond Manchester

În noaptea de 25 aprilie 1986 sau în dimineaţa zilei de 26 **aprilie** 1986, mama lui Raymond Manchester a murit în **circumstanţe** suspecte în locuinţa sa din Queens, **New** York. Ea **a** fost găsită pe 26 aprilie, aparent suferind un atac de cord.

Totuşi, în braţul său era o urmă proaspătă, unică, a unui ac de seringă. Ea niciodată nu utiliza droguri. Se deduce că o persoană sau mai multe au injectat-o cu ceva care a omorât-o, posibil cu o bulă de aer, care introdusă în sânge ajunge la inimă sau la creier, blochează vasul de sânge, cardiac sau cerebral, şi provoacă moartea, ca şi când ar fi datorată unui atac de inimă sau unei congestii cerebrale.

Această ipoteză este întărită de faptul că a fost găsită la locul faptei o seringă goală folosită. Dacă sau nu avea seringa sângele ei nu a fost comunicat persoanei care lua interviul.

Numele ei era Marian Frances Manchester. Numele ei de fată era Marian Frances Butz, dar mai târziu, ea a utilizat numele tatălui vitreg, astfel că înainte de căsătorie o chema

Gunnschennin. Ea era o vrăjitoare gardnerian[174]

cu alte cuvinte era membră a Şcolii Gardnerian de religie Wicca.

Noaptea dinaintea morţii Marianei Manchester, susmenţionata W. A. a fost văzută ieşind din casa dnei Manchester şi intrând într-un Cadillac condus de un negru, o cunoştinţă a sa, care probabil nu a fost implicată în crimă. Atunci dna A. purta pantaloni negri de piele şi o pălărie albă. Nu este cunoscut dacă ea a fost implicată în moartea dnei Manchester.

Iregularităţi referitoare la acest caz

Pentru motive care nu sunt prea clare, probele în cazul dlui Manchester au fost continuu şi sistematic şterse de către Procuratura statului New York. Administrarea probelor şi audierea martorilor împotriva lui în procesul morţii lui James Hennessey au fost minime.

Martorul principal al acuzării a fost sus-menționata W. A. ale cărei depoziţii consistau esenţial din repetarea la nesfârşit a expresiilor ***nu ştiu*** sau ***apelez la al 5-lea amendament.*** Acţiunile procuraturii în acest caz cuprind, aparent, un număr de ilegalităţi evidente.

De exemplu, una dintre aceste ilegalităţi care face ca întreg procesul să fie reluat, este lipsa semnăturilor juraţilor din proces pe documente relevante, cum ar fi hotărârea juriului și pedeapsa acordată, documente care în prezent sunt declarate lipsă din dosar şi care nu au fost găsite în ciuda eforturilor intensive ale avocaţilor şi prietenilor dlui Manchester.

Totuși dl Manchester și avocații săi au făcut multe încercări pentru obţinerea probelor materiale şi a declaraţiilor martorilor pentru apărarea sa în vederea unui

---

174 Membră a Şcolii Gardnerian de origine Wicca.

eventual recurs.

Avocatul său însă acum este într-o închisoare din Texas, sub acuzaţia de înşelăciune, iar un prieten de al dlui Manchester, care îl ajuta în apărare, are acum de a face cu justiţia în statul California. Dl Manchester mi-a spus în mai multe rânduri că toate persoanele care au încercat să fie martore în apărarea sa fie au murit în condiţii misterioase, fie au dispărut fără urmă.

Este evident că dacă ceea ce afirmă dl Manchester este adevărat, atunci nu putem să nu constatăm cheltuielile şi lupta care au fost depuse pentru a-l ţine în spatele gratiilor. Se pune întrebarea de ce toate acestea? El crede că procuratura face toate acestea pentru ca el să nu îi poată acuza de un fals arest şi condamnare greşită, prin păstrarea lui într-o situaţie în care să nu poată să facă mare lucru pentru demonstrarea nevinovăţiei.

Dar dacă acesta ar fi fost motivul real, ar fi fost mult mai uşor şi mai sigur să-l fi omorât printr-o anumită metodă și apoi să ascundă acest lucru.

Dacă ceea ce el pretinde este adevărat, atunci el a fost o victimă a sistemului. Dar din nou se pune întrebarea de ce?

De ce să nu-l fi omorât fără urmă? De ce s-au mai deranjat atât cu el? Ipoteza celui care a luat interviul este că el se află în închisoare dintr-un anumit motiv, pentru a fi utilizat mai târziu. Este posibil, de asemenea, să fie utilizat ca **momeală,** pentru a atrage atenţia unor tipuri speciale de **persoane.** Acestea sunt simple ipoteze care la acest moment **sunt** imateriale în caz.

Elemente de interes

Elementul 1

Dl Manchester era în armată, unde deservea ca şofer la

Fort Myers, care este aproape de Fort Detrick[175]

În această funcţie, deoarece conducea ofiţerii superiori în zone strict secrete, semnase o serie de acte prin care se angaja să păstreze secretul militar. Într-o zi, s-a întâlnit cu un prieten al său care în acel timp făcea de gardă la laboratoarele Fort Detrick unde se experimentau armele biologice.

Prietenul său furase din laboratoare un manuscris şi două casete. Acesta i-a spus dlui Manchester că a făcut aceasta deoarece fusese păcălit de cei din armată. El i-a dat dlui Manchester să citească manuscrisul şi să asculte casetele.

În aceste materiale se descria în detaliu tehnologia prin care virusul HIV a fost proiectat, manufacturat şi depozitat la Fort Detrick, precum şi logistica şi tehnologia metodelor optime de a-l introduce în diferite ţări, împreună cu scenariile rezultatelor probabile ale unor astfel de acţiuni.

Manuscrisul era semnat de Robert Gallo. Aceste mărturii demonstrau clar că la Fort Detrick, sub conducerea lui Gallo, s-a produs virusul, a fost stocat şi de aici a fost răspândit în întreaga lume. De asemenea, se demonstra în aceste documente ce planuri au existat pentru difuzarea acestui virus în lume.

Virusul HIV (Human Immunodeficiency Virus – Virusul Imunodeficienţei Umane), „descoperit” în 1984 de dr. Robert Gallo şi, mai mult sau mai puţin concomitent, de o echipă de savanţi francezi. (Doctorii francezi l-au acuzat pe Gallo, după cât se pare cu o oarecare justificare, că le-ar fi furat rezultatul cercetărilor, dar aceasta este o altă conspiraţie, şi

---

175 Fort Detrick, statul Maryland, SUA, locul unde se fabrică arme pentru boiul bacteriologic (biologic).

oricum, până la urmă cercetătorii au făcut pace, împărţindu-şi „gloria”).

Potrivit lui Vankin si Whalen, prima acuzaţie cu privire la legătura dintre SIDA și armele biologice a apărut în „Patriot”, un ziar din New Delhi, India. Un articol din 4 iulie 1984 cita relatări dintr-o publicaţie oficială a Armatei SUA cu privire la „influenţe naturale şi artificiale asupra sistemului imunitar uman”.

Publicaţia indiană relata că oamenii de ştiinţă de la Fort Detrick (până in 1969 cunoscut ca Laborator pentru armamente biologice al armatei) s-ar fi aventurat în profunzimile Africii în căutarea „unui virus puternic, care ar putea să nu se găsească în Europa sau în Asia”. Datele obţinute din aceasta cercetare „ar fi fost analizate la Fort Detrick și rezultatul ar fi fost izolarea unui virus care provoacă SIDA”.

Etichetând articolul drept manipulare a URSS, presa americană a criticat imediat ce apăruse în „Patriot”, ceea **ce** nu a împiedicat reluarea virulentă a articolului în media **sovietică.**

O caricatură din ziarul „Pravda”, în care era înfăţişat un doctor cocoţat pe o grămadă de cadavre, dând unui general un recipient pe care scria virus SIDA, a provocat un protest din partea Ambasadei SUA la Moscova, dar abia când un important ziar britanic a răspândit povestea prin paginile sale de tabloid, autorităţile americane au început să reacţioneze[176]

Profesor doctor în biologie la Universitatea Humboldt, Germania, Jacob Segal se număra printre primii oameni de

176 Fosta URSS a reacţionat pe plan internaţional printr-o campanie acerbă în publicaţiile „Sputnik“ şi „Uniunea Sovietică", ce erau răspândite în numeroase limbi în aproape toate ţările lumii.

ştiinţă convinşi că SIDA a fost creată în laboratorul de la Fort Detrick, Maryland.

Împreună cu soţia lui, Segal şi-a publicat descoperirile în 1986, într-un articol polemic intitulat „AIDS: o boală produsă în America”. El a încercat să demonstreze că virusul imunodeficienţei (HIV), despre care mulţi oameni de ştiinţă cred ca evoluează în SIDA, este aproape identic cu alte două virusuri: VISNA, o boală mortală, ce atacă oile, dar nu şi omul, și virusul leucemiei celulelor T (HTLV-1), care, deşi nu este mortal, este foarte infecţios la om.

În lucrarea sa, Segal afirma că în laboratorul de maximă siguranţă de la Fort Detrick a fost realizată uniunea virusurilor VISNA şi HTLV-1, creându-se o armă biologică artificială, mortală şi cu grad ridicat de contagiere. Adică HIV, virusul pus la punct între sfârşitul anului 1977 și primăvara lui 1978.

Segal respingea teoria conform căreia SIDA ar fi apărut în mod natural în urma contactului dintre oameni și cimpanzei în Africa, subliniind faptul ca iniţial cocktailul a fost testat pe deţinuţii convinşi să-şi dea acceptul de a participa ca voluntari la experiment în schimbul punerii in libertate. Întrucât simptomele bolii nu s-au manifestat înainte de 6 luni, testele au fost considerate un eşec, iar deţinuţii au fost eliberaţi.

Unii dintre ei erau homosexuali, atrăgea atenţia Segal, și ajunşi la New York au transmis boala mai departe în cercul gay-lor newyorkezi. Aici, în 1979, avea să se manifeste primul caz confirmat de SIDA, iar boala să înceapă a se răspândi cu repeziciune. Argumentele familiei Segal au constituit **baza** pentru mare parte din discuţiile ce au urmat cu privire la **teoria** armei biologice SIDA.

Wolfgang Eggert, un istoric german, demonstra că atât

SIDA, cât şi SARS sunt arme biologice inventate în laboratoarele americane de maximă siguranţă, în vederea exterminării de fiinţe umane.

Ceea ce spune el (în cartea „Die geplanten Seuchen – AIDS, SARS und die militarische Genforschung”) pare aproape incredibil. În 1969, Departamentul Apărării din Statele Unite ar fi cerut Comisiei Senatoriale un credit de 10 milioane de dolari destinat cercetărilor în vederea dezvoltării unui nou virus în măsură să distrugă sistemul imunitar uman şi împotriva căruia să nu existe terapie. În discursul ţinut în faţa membrilor Comisiei, expertul militar Donald McArthur şi-ar fi argumentat cererea astfel: „... Între 5 şi 10 ani, cel mai probabil va fi posibilă crearea unui nou microorganism infectiv ce ar putea să fie diferit din anumite aspecte importante de oricare alt agent cunoscut... „.

Departamentul de cercetare de la Pentagon apreciază, prin vocea directorului ştiinţific, că „deţinerea acestui virus ar conferi Statelor Unite supremaţia militară absolută”. Şi pentru că de cele mai multe ori scopul scuză mijloacele, creditul ar fi fost acordat, iar cercetătorii cei mai capabili – printre care şi Robert Gallo, „inventatorul” HIV – s-ar fi pus pe treabă. (Zece ani mai târziu avea să apară primele cazuri de SIDA în Statele Unite.)

În februarie 1987, colonelul David Huxsoll, luat de val în timp ce discuta despre acuzaţiile referitoare la arma biologică SIDA, a lăsat să-i scape o informaţie ciudată: „Studiile efectuate în laboratoarele armatei au arătat ca virusul SIDA ar fi un agent extrem de eficient pentru războiul biologic”, a spus colonelul. Huxsoll a dezminţit ulterior că ar fi făcut o asemenea **declaraţie.** Reporterul care a consemnat-o susţine în continuare **că acesta** ar fi făcut-o.

S-a spus ca drogaţilor le-ar fi fost furnizată heroina în

mod convenabil combinată cu substanţe ce distrug sistemul **imunitar,** în vreme ce homosexualii şi africanii ar fi fost **infectaţi** prin intermediul vaccinărilor în masă, sub pretextul **protejării** lor de alte maladii.

Unii au vorbit despre exterminare, despre conjuraţie împotriva unei părţi „incomode” a umanităţii… S-a mai spus şi că de multă vreme „facţiunile” cele mai reacţionare din lumea politică şi religioasă se aflau în căutarea unor pretexte ştiinţifice de care să-şi ancoreze ofensivele lor puritane şi restauratoare.

O primă tentativă ar fi fost realizată la finele anilor ’70, prin avalanşa de informaţii cu privire la bolile venerice. SIDA însă a reprezentat ocazia de aur: o boală nu numai cu transmitere sexuală, dar şi mortală şi invulnerabilă la arsenalul medical existent.

Ce mai, o boală inventată pe gustul sexofobilor de pretutindeni, un aliat imbatabil într-o epocă în care începeau să devină o ameninţare marile explozii demografice din sudul planetei, infailibilă în a ţine în frâu naşterile (doar se transmite prin raporturi sexuale) şi a semăna moarte în rândul gay-lor şi al dependenţilor de droguri, categorii privite dintotdeauna cu dispreţ!

Lansarea de către „reaganism” şi susţinătorii lui a unui atac dur împotriva homosexualilor în America a coincis cu prima manifestare a SIDA. Ca atare, teoria armei biologice pleacă de la premisa că homosexualii ar fi fost vizaţi pentru a fi distruşi sau cel puţin pentru a fi transformaţi într-un fel de „ţapi ispăşitori”.

În 1978, peste o mie de bărbaţi adulţi homosexuali poligami au fost vaccinaţi experimental împotriva hepatitei B, prin bunăvoinţă Institutului Naţional pentru Sănătate şi a Centrelor pentru Controlul Îmbolnăvirilor. În decurs de 6 ani

64% dintre aceştia au căpătat SIDA.

Dar şi să fie o coincidenţă e posibil, ripostează cei care cred că din punctul de vedere al transmiterii SIDA, bărbaţii adulţi homosexuali şi poligami sunt oricum predispuşi la această boală.

Tot mai mulţi medici şi experţi din domeniu au fost indignaţi de colosala mistificare şi speculaţie improvizată în jurul SIDA din ultimii ani. De aceea, s-a creat o mişcare de protest în toată regula cu privire la teoria oficială la care au aderat peste 700 de virusologi, epidemiologi şi alţi specialişti de renume din 23 de ţări, printre care şi 3 laureaţi ai Premiilor Nobel.

Teoria oficială nu este nici în prezent în măsură să explice în ce mod virusul HIV poate provoca bolile ce îi sunt imputate. SIDA este descrisă drept o boală infecţioasă provocată de virusul HIV, ce distruge treptat celulele sistemului imunitar, lăsând organismul fără nicio apărare în faţa unor boli „oportuniste". Doar că sub „pălăria" SIDA se adună maladii eterogene şi disparate; boli ce sunt asociate între ele doar atunci când rezultatul testului HIV este pozitiv. Iar seropozivitatea ar constitui semnalul unei boli perverse, progresive, inexorabile în majoritatea cazurilor.

„Consecinţa inevitabilă a acelei subvenţii de 2 miliarde de dolari alocată cercetării SIDA în fiecare an este cauza misterului din jurul acestui virus blestemat. Dacă am lua oricare alt virus şi am cheltui 2 miliarde de dolari anual pentru a-l studia, fiţi siguri că şi acel virus ar produce mistere cu toptanul", este părerea biochimistului Kary B. Mullis, laureat al Premiului Nobel pentru chimie în 1993.

Teoria conspiraţiei se sprijină pe câteva **argumente** puternice, care vin în sprijinul creşterii misterului în jurul acestei boli despre care unii sunt convinşi că ar avea origini

extraterestre:

1. Absenţa oricărei legături între rezultatele testului HIV şi SIDA:

O particularitate a bolilor infecţioase virale este că au o cauză unică (virusul) şi evident nu se pot declanşa în lipsa acestuia din organism (după cum nu pot exista varicela fără virusul varicelei, hepatita fără virusul hepatitei şi aşa mai departe). Literatura medicală a înregistrat însă mii de cazuri de SIDA seronegativi (prezentau simptomele SIDA, dar testul era negativ) şi seropozitivitate în absenţa SIDA.

Reacţia la test, în mod evident capricioasă, este adeseori asociată unei creşteri (nespecifice) a imunoglobulinelor, ce poate surveni în multe alte situaţii: în bolile autoimune, în cazul infecţiilor cronice, al malariei, parazitozelor, dar uneori şi din cauza unei banale vaccinări antigripale.

2. SIDA nu se comportă ca restul bolilor infecţioase cu grad ridicat de contagiere:

În pofida alarmismului, unii spun că SIDA a rămas o boală specifică unor grupuri în care sunt prezenţi factori de risc foarte precişi: cel al dependenţilor de substanţe şi al homosexualilor; boala vizându-i cu precădere pe utilizatorii de droguri multiple, cocaină, extasy, alcool şi nitriţi administraţi pe cale inhalatorie în doze puternice. (Nitriţii sunt substanţe foarte reactive, provoacă depresia sistemului imunitar şi sunt utilizaţi pentru efectul lor afrodiziac şi ca relaxant al sfincterelor).

3. Nu există studii care să demonstreze că SIDA este cauzată de HIV:

Kary Mullis, inventatorul PCR (Reacţia de Polimerază în Lanţ), a solicitat mai multor virusologi şi epidemiologi să-i indice referinţe bibliografice în măsură să explice

mecanismul prin care HIV provoacă SIDA. Niciunul nu a putut face acest lucru.

4. *Definiţia bolii:*

Cuprinde un număr foarte ridicat de boli deja cunoscute circa 29 la ora actuală. Ele nu sunt însă întotdeauna asociate imunodeficienţei. Sunt definite SIDA doar în cazul în care testul HIV este pozitiv. De exemplu, dacă un om are tuberculoză şi rezultă a fi seropozitiv, atunci se numeşte că are SIDA; dacă în schimb are tuberculoză, dar testul este negativ, atunci nu are „decât tuberculoza".

5. *Incubaţie misterioasă:*

Toate bolile infecţioase virale, cu rare excepţii, au o perioadă de incubaţie scurtă, de câteva zile sau săptămâni. Cea a virusului care provoacă SIDA a fost calculată iniţial în jurul a 18 luni, pentru a fi ridicată apoi de la an la an (în 1992 a atins 10-14 ani).

6. *Paradoxul prostituatelor:*

Practicantele celei mai vechi meserii din lume nu aveau cum să nu devină ţinta campaniilor propagandistice ale celor însărcinaţi cu protecţia sănătăţii noastre fizice şi morale.

În mod curios însă, cu trecerea anilor, s-a observat că rata seropozivităţii în cazul acestei categorii era extrem de scăzută. La 31 martie 2005, din 327.043 cazuri, doar 92 priveau prostituate care nu erau dependente de droguri (neexistând vreo legătură cu protecţia utilizată la „locul de muncă", întrucât aceleaşi prostituate prezentau o rată ridicată de infecţii cu transmitere sexuală).

7. *Terapia cu AZT:*

Sintetizat în 1964 ca medicament antitumoral, a **rămas** neutilizat timp de 20 de ani după ce s-a constatat în cadrul **unor** experimente că şoarecii cu leucemie trataţi cu el mureau pe capete, în număr mult mai mare decât cei

netrataţi. Atunci **de** ce acest medicament atât de toxic, cancerigen și lipsit de **efecte** benefice continua să fie administrat? Cel mai bine trebuie **să** ştie Wellcome, compania farmaceutică producătoare.

Există destule cărţi pe piaţă, în care jurnalişti, medici şi oameni de ştiinţă au arătat cu fapte şi dovezi clare că de fapt industria farmaceutică nu este absolut deloc inovativă, rezumându-se la folosirea aceloraşi substanţe nocive timp de decenii întregi. Numai numele şi preţurile se schimbă, eventual se mai mixează o nouă substanţă descoperită între timp.

Multe dintre medicamentele la care expiră patentul sunt retrase de pe piaţă benevol, căci expirarea patentului ar sili firma să le vândă mai ieftin din cauza concurenţei. După ce medicamentul a fost luat de pe piaţă, apare unul care îl înlocuieşte, la un preţ mult mai ridicat, care este justificat de concerne din cauza „banilor investiţi în cercetare".

Această practică este la ordinea zilei și este chiar combătută, dar fără prea mare succes, de unele autorităţi din ministerele sănătăţii şi care cer industriei medicamente mai ieftine.

Medicamentul AZT, care se foloseşte în mod principal, de peste 27 de ani, la tratarea bolii numite SIDA, a fost iniţial un medicament „anticancer", un eşec la fel ca multe altele şi care nu a funcţionat deloc, aşa cum se aştepta, împotriva cancerului, după cum au relevat testele pe pacienţi. AZT-ul s-a dovedit foarte repede ca fiind dăunător, nefiind în stare să oprească înmulţirea celulelor cancerigene.

AZT-ul fost descoperit în sperma heringilor de către dr. Jerome Horowitz, de la Michigan Cancer Foundation, în 1964, cu 20 de ani înainte de a apărea boala SIDA. Mai târziu el a fost sintetizat chimic.

Dr. Horowitz a declarat mai târziu: „Am creat AZT-ul ca și alte mixturi în laboratorul meu, dar s-a arătat că niciunul dintre acestea nu a avut un efect deosebit la animalele pe care au fost testate (împotriva cancerului). Consecvența a fost că aceste medicamente nu au mai fost folosite”. ***(Ideas. The AIDS Campaign, The canadian broadcasting company, 12-13 Jan. 1998).***

Douăzeci de ani mai târziu apare o „boala nouă”, SIDA, și exact această substanță foarte dăunătoare, concepută inițial fără succes pentru cancer, este scoasă din sertar sau mai bine zis din lada de otrăvuri chimice şi este vândută imediat ca fiind soluția ideală pentru boala SIDA.

Chiar şi fără a face testele de rigoare, bolnavii **de SIDA** primesc o componentă din sperma heringilor, care **are un** anumit rol la fecundare, și anume rolul de a inhiba **divizarea** timpurie a celulelor, pentru a face posibilă fecundarea.

Numai o asemenea pacoste este ceea ce îi lipseşte unui bolnav: împiedicarea dezvoltării, diviziunii şi înmulțirii celulelor. Sănătatea omului depinde de sănătatea celulelor și **de** înmulțirea lor. Acest lucru îl ştie orice student din anul întâi **de** biologie sau medicină și poate că și cei mai mulţi şcolari.

Cine opreşte acest proces în mod intenţionat **– de** întâmplare nu mai poate fi vorba aici – nu poate **avea nicio** intenție bună cu omul căruia îi dă un astfel de medicament.

AZT se produce şi se prescrie cu o încăpăţânare **oarbă şi** morbidă de peste 27 de ani, în ciuda faptului că este **cunoscut** faptul că împiedică dezvoltarea celulelor noi în corp. **De ce** oare se foloseşte această otravă pentru combaterea unui **virus,** când de fapt ea împiedică chiar VIAŢA?

Singurul răspuns logic al unui om cu raţiune nu **poate**

fi decât: pentru că această substanţă aduce cel mai mare **profit şi** cel mai mare număr de boli secundare prin distrugerea **totală a** sistemului imunitar, care, după luarea acestui medicament, **nu** mai este în stare să creeze celule noi în măduva oaselor.

AZT-ul este factorul principal care duce la decesul **rapid** al pacienţilor diagnosticaţi cu SIDA.

Cei mai mulţi medici din România care au prescris **acest** medicament foarte scump au oprit administrarea lui după **ce au** văzut că mulţi mor de la el. Acest lucru este cunoscut de **toţi** cei care lucrează cu foştii copii bolnavi de SIDA.

În România, primul val de bolnavi de SIDA a **fost acela al** copiilor ale căror mame au rămas însărcinate la scurt **timp după** accidentul nuclear de la Cernobâl. Acest fapt arăta **evident că** distrugerea sistemului imunitar (asta înseamnă de fapt SIDA) nu este cauzată de un virus, ci de alţi factori (radiaţie, substanţe **chimice).**

Administrarea de AZT la orice om este sinonimă cu distrugerea sistematică şi probabil ireversibilă a sistemului imunitar.

În plus, se adaugă aici faptul că medicamentele AZT costă pacienţii între 600 şi 1. 000 de dolari pe lună. Unele farmacii din New York au încasat la început chiar şi 3. 500 de dolari pe lună de la pacienţi, după cum a arătat societatea pentru apărarea dreptului consumatorului din New York.

Acest preţ extrem de mare nu se justifică cu nimic, mai ales dacă ne aducem aminte ca această toxină, care nu merită numele de „medicament” absolut deloc, a fost un rebut, un deşeu, o otravă deja dovedită ca dăunătoare vieţii şi descoperită cu 20 de ani înainte de apariţia bolii cu numele de SIDA. În natură există multe toxine şi otrăvuri, şi

folosirea lor în doze mari în scopuri terapeutice, aşa cum este folosit AZT, este intitulată în mod normal ca „otrăvire”.

Dacă pacienţii nu îşi permit să cumpere această toxină, atunci guvernele îi ajută (cel american, dar şi altele fac acest lucru) şi finanţează AZT-ul cu banii din impozite. Adică banii din impozite se duc automat la patronii fabricilor care produc aceste otrăvuri. Aceste programe de „ajutor” la nivel guvernamental sunt lansate chiar de IF (industria farmaceutică) prin cei care fac lobby în guverne şi în parlamente.

Din cauza unui astfel de program, au primit, în SUA, AZT între 6. 000-7. 000 de oameni. Deşi Senatul a încetat finanţarea în 1999, ea a fost continuată de Congres datorită lobby-ştilor IF.

Fiindcă au fost cheltuite milioane de dolari pentru aceste medicamente, câţiva funcţionari au dorit să afle de ce acest medicament este aşa de scump. Avocaţii funcţionarilor au silit firma Burroughs Wellcome să justifice preţurile. Firma a refuzat, dar a redus preţurile cu 20% şi a evitat să coopereze cu statul în acest punct.

Unii cercetători s-au îndoit încă de la început de eficienta medicamentului AZT. În martie 1989, firma Burroughs Wellcome a declarat ca anumiţi viruşi HIV (viruşi care până azi nu au fost izolaţi şi dovediţi de nimeni, existând numai pe hârtie) au devenit, rezistenţi la AZT”.

Cu alte cuvinte, acest „medicament”, similar cu o componentă a spermei unui peştişor, nu a distrus niciodată vreun virus şi nici nu va distruge vreodată, şi acest lucru devine foarte evident, dacă ne dăm seama că o funcţie antivirală substanţa aceasta nu o îndeplineşte nici în natură.

În luna decembrie a anului 2009, OMS a dat publicităţii noile rapoarte cu privire la SIDA. Numărul persoanelor

infectate cu HIV la nivel global se apropie de 53 milioane.

În România statisticile arată că peste 15.000 de oameni sunt infectaţi cu HIV şi de la an la an apar cel puţin 340 de noi cazuri, dintre care mai mult de două treimi sunt copii, fapt unic în lume.

Elementul 2

Datorită faptului că avea acces la documente strict secrete, în timp ce se afla în armată, dl Manchester a avut posibilitatea să se uite la anumite lucruri despre care el habar nu avea că ar putea exista.

La baza militară de la Rice[177]

Island, un prieten de-al său l-a întrebat dacă dorea să vadă ceva uimitor. Răspunzând, cum era normal, afirmativ, prietenul l-a condus într-o sală frigorifică, aflată adânc sub bază.

Acolo erau carcasele a două fiinţe umanoide, care în mod sigur nu erau oameni.

Prietenul i-a spus că militari din forţele aeriene le **găsiseră** printre resturile unui OZN prăbuşit.

Dl Manchester, care a văzut corpurile a două fiinţe nonum**ane** pentru prima dată, este ferm convins că acestea aveau o **origine** extraterestră, aşa cum de altfel îi spusese prietenul său.

Din descrierea pe care a făcut-o dl Manchester, aceştia **puteau fi** orice, de la spiriduşi la ET şi la creaturi dintr-un alt **Univers.** De asemenea, din cele indicate de Manchester, cum **de altfel** Jacques Vallee şi alţii susţin, deşi publicul larg încă **crede** că OZN-urile îşi au originea pe alte planete, nu există **probe** indubitabile că acestea îşi au o origine extraterestră.

Jacques Vallee a scris şi o carte foarte interesantă[178]

---

177 **Statul New Jersey, SUA.**

178 „Cronica contactelor cu extratereştri", Editions Contemporary Books, **Chicago**, 1988.

şi în acelaşi timp ciudată. Lucrarea aceasta are drept subiect OZN-urile care, reţineţi, nu sunt de origine extraterestră.

Eu îl cred când afirmă că cele două fiinţe existau într-adevăr. Dar deoarece le-a văzut numai în contextul depozitării la morgă, cu atestarea numai a prietenului său referitoare la originea şi natura acestora, credinţa sa că lucrurile erau extraterestre nu reprezintă cuvântul final asupra subiectului.

Neavând deocamdată alte relaţii, suspend analiza a ceea ce a văzut, ce era acolo, de unde provenea, deşi îl cred pe dl Manchester că a văzut ceva deosebit cu propriii ochi.

Noi presupunem că situaţia actuală a lui Manchester şi celelalte necazuri prin care a trecut se datoresc, cel puţin în parte, uneia sau chiar celor două experienţe descrise anterior în III. A şi III. B. Totuşi nu există probe clare care să vină în sprijinul acestei concluzii în acest moment, de aceea, aceasta rămâne în stadiul de ipoteză netestată.

La mai multe reuniuni ştiinţifice internaţionale desfăşurate în Federaţia Rusă, în SUA şi în Occident a fost foarte argumentată teza potrivit căreia SIDA ar fi fost creată pe baza unui **virus importat de la extratereştri.**

Şi să nu uităm că în prezent este identificată infecţia **SIDA cu virusul galopant în care toate stadiile de evoluţie ale bolii sunt parcurse în aproximativ 72 de ore de la infecţie, după care survine decesul!!!**

No comment!

Dar întâmplările nu se termină aici…

La vremea ei, Operaţiunea Majestic 12 şi-a luat partea leului în ceea ce priveşte atenţia publicului larg. Chiar şi ziarul conservator New York Time a publicat o serie de articole consacrate misiunii militare supersecrete pe care a

avut-o MJ-12 format în 1947, după prăbuşirea ce a avut loc la Roswell.

Scopul acestui grup este de a aduna şi a analiza informaţiile asupra culturii vizitatorilor străini, suprimarea informaţiei legate de acest subiect, combinată cu negarea existenţei extratereştrilor şi păstrarea capacului sigilat pe oala cu Watergate-ul cosmic, cu toate costurile.

Mulţimea documentelor controversate care în ultimii 60 de ani au ajuns la public, într-un fel sau altul, referitoare la secrete de stat şi la fenomenul OZN, conţine şi dosarele, nerecunoscute de către CIA, referitoare la Majestic Twelve/MJ-12, care dezvăluie cel mai păzit dintre toate subiectele secrete: forme de viaţă extraterestră şi tehnologiile extratereştrilor.

Pentru a face secrete aceste informaţii şi pentru **a** împiedica alte state să ajungă la ele, asigurând astfel un **avantaj** pentru Statele Unite, preşedintele Harry S. Truman a **semnat o** directivă care, în esenţă, spunea că nimeni nu va putea **avea** acces la o descoperire din acest domeniu şi nici nu va **putea** să dezvăluie aşa ceva fără o aprobare specială, numită **need to know**, care era mai presus de clasificarea Top Secret **(secret de** mare importanţă).

Directiva a fost implementată în secret, fără a fi adusă la cunoştinţa sau a cere consimţământul **Congresului.** Nerespectarea acestei directive se consideră încălcare a **prevederilor** Actului Securităţii Naţionale din 1947, care **interzice** dezvăluirea de subiecte clasificate fără aprobarea p**rezidenţială** şi un acord anterior al Ministerului Apărării şi al CIA, conform amendamentelor versiunilor ulterioare ale **Actului** Securităţii Naţionale.

Accesul la aceste cunoştinţe era limitat la câteva persoane din guvern şi din comunităţile ştiinţifice. Atât timp

cât secretul rămânea nerezolvat, nu urma să aibă loc vreo dezvăluire oficială. Singurul program oficial de studiu, Proiectul Blue Book, a fost preluat de CIA în 1953 ca experiment public şi folosit pentru ascunderea existenţei extratereştrilor şi, poate, pentru a împiedica încercările KGB şi ale GRU de a spicui din studiu orice secrete tehnologice sau din domeniul apărării.

Asemenea grupului Proiectului Manhattan, Majestic Twelve sau MJ-12 (după cum a fost folosit în câteva documente care au ajuns la public) era un grup ai cărui membri, aleşi din guvern, armată şi sectorul privat, urmăreau fiecare faţeta funcţiilor securităţii naţionale.

CIA era agenţia principală de informaţii însărcinată cu menţinerea primei linii de apărare a Statelor Unite în timpul celor 55 de ani ai războiului rece dintre Occidentul capitalist şi Estul comunist. Angleton era atunci şef al contraspionajului. Fără îndoială că directiva lui Truman a reprezentat un instrument puternic, care i-a permis să-şi continue cariera de vânător de cârtiţe în CIA, împotriva KGB şi a GRU.

Majestic 12 s-a bucurat de o protecţie mai mare decât programul bombei cu hidrogen de la începutul anilor ’50.

Sovieticii au fost impulsionaţi astfel să penetreze nu doar secretele programului bombei cu hidrogen în sine, ci şi recompensa supremă care era împrăştiată în bazele de cercetare regim de securitate maximă, localizate în sud-vestul şi estul Statelor Unite.

Adevărul şocant despre programul sovietic de spionaj atomic ***Enormous*** a constituit o lovitură extraordinară pentru securitatea americană şi pentru cea engleză, când s-a aflat că diplomaţi englezi care operau în Departamentul de Stat american, precum şi tehnicieni ai armatei SUA de la

Laboratoarele Naţionale Los Alamos, nu numai că au furnizat scheme şi materiale pentru realizarea bombei atomice contactelor KGB din New York, ci au furat şi planurile bombei cu hidrogen. Funcţionarii responsabili cu securitatea au fost lăsaţi să ghicească ce altceva mai furaseră spionii sovietici de sub nasurile lor.

Din câte ştim, nu a existat o penetrare reuşită a agenţilor KGB sau GRU în programul OZN a CIA în mare măsură, datorita acţiunilor dezonorante şi ilegale întreprinse de personalul lui Angleton.

După eliminarea trioului Burgess-MacLean-Philby şi execuţia cuplului Rosenberg, Angleton a întărit securitatea şi s-a dedicat apărării secretelor pe care ruşii nu le aflaseră încă. S-a apucat deci de o aprigă vânătoare de cârtiţe, care aproape va paraliza CIA până la plecarea sa, în 1974.

În timpul administraţiei Eisenhower[179]

CIA a ajuns la un maximum de reuşite în operaţiunile sale secrete, marcând reuşită după reuşită, în timp ce o mulţime de agenţi sovietici erau depistaţi şi trimişi înapoi la Moscova. Oricum, nu au existat comentarii din partea Casei Albe când se discuta despre problema OZN, deşi presupusa întâlnire a lui Eisenhower cu extratereştri din 1954 a avut parte de o oarecare publicitate.

Deşi în presa oficială nu i s-a acordat prea mare crezare, unii au încercat să facă o legătură între atacul de inimă al lui Eisenhower şi presupusa întâlnire. Mass-media **naţională** considera semnalările de OZN-uri din SUA şi din străinătate ca parte a isteriei războiului rece, care însoţea spaima ce părea să-şi întindă ghearele asupra întregii ţări.

Curând după ce Kennedy a devenit preşedinte, el a **început** să solicite CIA Informaţii despre OZN-uri, ceea ce

179 Anii 1953-1960, epoca McCarthistă.

era **obositor** la început pentru Allen Dulles, mai ales că era chiar după eşecul invaziei asupra Cubei comuniste a lui Castro, din **aprilie 1961.**

Relaţiile, cordiale în trecut, s-au destrămat şi Dulles a **realizat** că nu va mai rămâne mult timp la DCI, după cum se vede din ciorna directivei sale din 1961 referitoare la MJ-12.

El ştia că instrucţiunile explicite din directiva lui Truman, din 24 septembrie 1947, care interzicea DCI să facă dezvăluiri, chiar şi unui şef al executivului, care, în mod evident, nu avea o autorizaţie need to know, vor compromite CIA, dar şi că lungul şi costisitorul program OZN, considerat atât de necesar pentru securitatea naţională de toţi cei implicaţi în el, nu putea fi pus în pericol pentru nimeni, nici măcar pentru preşedintele Statelor Unite.

Cunoscând caracterul lui Allen Dulles şi pe cel al lui Angleton, putem doar să presupunem ce fel de răspuns a obţinut Kennedy. Documentul ultrasecret MJ-12 implica, fără îndoială, faptul ca Dulles nu va fi de acord cu cererea lui Kennedy din 28 iunie 1961, pe care i-a înaintat-o lui Angleton pentru examinare.

Majestic Twelve/MJ-12 includea proiecte ieşite din comun, care erau în mod evident legate de activităţi ale CIA, precum Părăsite, Parhelion, Enviro, Psyop, Green, Spike şi House Cleaning[180]

Puteau fi afectate şi alte programe secrete, cum ar fi MK-ULTRA, Artichoke şi Domestic, care par a fi fost proiecte operaţionale asociate cu Majestic Twelve.

Implicaţiile complete ale celor de mai sus nu sunt clare în prezent, dar este evident că se păstrau în rezervă şi alte proiecte pentru un fel de îndoctrinare şi înşelătorie în masă în cazul unei crize naţionale.

180 Numele unor operaţiuni secrete ale CIA.

Marilyn Monroe şi Crima SRL. Presiunea **făcută** de Kennedy asupra CIA a condus la o încleştare a voinţelor. În situaţia în care Angleton era obosit datorită afacerii Noresenko13, o criză produsă de scurgerea unor informaţii despre OZN-uri a făcut sa crească şi mai mult tensiunea în care trăia acesta.

El a aflat despre o convorbire telefonică a actriţei Marilyn Monroe cu un comerciant de obiecte de artă din New York 14, în care ea discuta despre vizita secretă a lui Kennedy la o bază militară, al cărei nume nu a fost dezvăluit, pentru a vedea artefacte extraterestre, şi despre dispreţul pe care-l avea faţă de relaţia sa amară cu preşedintele Kennedy şi cu fratele acestuia, procurorul general al Statelor Unite, care fusese înregistrată de experţii în supraveghere electronică ai CIA.

Monroe fusese pusă sub supraveghere de către CIA, din 1955, iar FBI păstra un dosar despre ea datorită căsătoriei cu un binecunoscut scriitor american suspectat de a avea o orientare comunistă şi a călătoriei făcute în Rusia, precum şi a reportajelor apărute în presă în timpul călătoriei.

Raportul îl menţiona şi pe reporterul sindicalist **din New** York, cunoscut la nivel naţional, Dorothy Kilgallen, ca **purtând** conversaţii cu Monroe despre prăbuşirea OZN-ului **de** la Roswell, din 1947, şi despre programul lunar Apollo, **motivat** politic şi impulsionat de preşedintele Kennedy. **Dorothy** Kilgallen a ocupat în 1955 prima pagină a ziarelor, **când a** dezvăluit o conversaţie particulară pe care a purtat-o **cu un** membru al Cabinetului Britanic, care îi spusese că **OZN-urile** chiar există şi că autorităţile americane şi engleze **consideră** acest subiect ca fiind de cea mai mare importanţă.

Importanţa acestui raport este legată de faptul că în

ziua următoare Monroe a fost omorâtă. După Milo Speriglio, detectiv particular cu reputaţie internaţională şi director al Agenţiei de Detectivi, Monroe a fost victima unei lovituri ce viza protejarea securităţii naţionale, lovitură pusă la cale de **CIA şi de Mafie.**

Sugestia că CIA a fost implicată cumva în asasinarea unui **cetăţean** american nu este exagerată, dacă ne aducem aminte de **abuzurile** comise în trecut de programul de contrainformaţii al **lui** Angleton, cu filosofia sa: „securitate absolută cu orice **preţ".**

Nu se ştie dacă Angleton este cel care a autorizat atacul, dar modul în care a fost găsit şi deplasat corpul ei, felul în care au fost modificate datele autopsiei, pentru a corespunde cu moartea prin sinucidere, şi furtul jurnalului ei secret la o zi după autopsie, toate acestea prezintă similitudini cu metodele folosite de operatorii CIA din domeniul contrainformaţiilor care erau subordonaţi ai lui Angleton.

John F. Kennedy şi dosarele OZN ale CIA. Ultima picătură pentru Angleton a fost reprezentată de primirea din partea preşedintelui Kennedy a unui memorandum cu clasificarea Top Secret, rezumând o discuţie anterioară privind o examinare a modului de clasificare a tuturor dosarelor OZN ale CIA, care puteau afecta siguranţa naţională. Era datat 12 noiembrie 1963, doar cu 10 zile înainte ca preşedintele să fi fost împuşcat pe străzile din Dallas, statul Texas.

Kennedy îl informa pe Angleton că demarase o acţiune de împărtăşire a informaţiilor despre OZN-uri pe care le deţinea CIA cu ruşii, prin intermediul directorului NASA, James Webb. Această solicitare a fost făcută în aceeaşi zi în care îi ceruse lui Webb să le cânte ruşilor uvertura păcii prin

intermediul colaborării în domeniul explorării spaţiului.

Webb, fiind membru de frunte al comunităţii reprezentate de lumea informaţiilor şi a contrainformaţiilor, este probabil să fi interpretat programul lui Kennedy drept o dezvăluire a datelor clasificate despre OZN-uri, ceea ce era interzis conform directivei aflate în vigoare.

În memorandumul Top Secret al lui Kennedy, el a subliniat pentru Angleton elementele specifice pe care dorea să le aducă la cunoștința lui Webb, cum ar fi examinarea cazurilor de ameninţare puternică în scopul identificării surselor nesecrete și a celor clasificate ale CIA și ale USAF.

„Să facem o distincţie clară între cunoscut şi necunoscut, în cazul în care sovieticii vor face greşeala de a confunda propunerea noastră de cooperare extinsă cu o acoperire pentru o acţiune de culegere de informaţii despre programele lor spaţiale și de apărare. ”

În final, Kennedy dorea ca Angleton să pregătească un program de împărtășire de date cu directorii de misiuni NASA care se ocupau cu partea de apărare.

Aceasta era ceva fără precedent şi total inacceptabil pentru Angleton şi CIA. Iată, Kennedy cerea CIA, agenţia pe care jurase ca „o va sfărâma într-o mie de bucăţi", să transmită cel mai păzit secret care existase vreodată. Memorandumul a fost transmis lui William Colby, care a indicat pe cineva din personalul lui Angleton într-o notă scrisă de mână, „Răspuns de la Colby, Angleton are directiva MJ". Nota este datată 20 noiembrie 1963, cu doar două zile înainte de asasinarea lui Kennedy.

Se pare că cererea lui Kennedy era trimisă tot către și de la biroul lui Angleton; fie se căuta un consens, fie îi era retransmisă lui Angleton. În orice caz, era o problemă

arzătoare de care Angleton trebuia să se ocupe.

Este, de asemenea, semnificativ că NSAM nr. 271 a fost ultima notă venită din partea lui Kennedy, chiar înainte de a fi plecat la Dallas, de la Washington. Oricare ar fi fost semnificaţia reală a acestui fapt, ea a fost îngropată undeva în CIA, iar Angleton a petrecut multe zile, încercând să descopere cine a ordonat execuţia lui Kennedy.

A fost Angleton instruit ce să facă sau a furnizat neintenţionat ingredientul necesar crimei secolului? În orice caz, secretul a rămas în siguranţă.

Unul dintre puţinii foşti funcţionari CIA care vorbesc public despre asasinarea lui Kennedy şi despre secretul OZN este Victor Marchetti, care a fost pe vremuri asistent al directorului pentru Planuri şi Operaţiuni, atunci când William Colby era la DCI.

Într-un interviu acordat în 1979 revistei „Second Look”, Marchetti, autorul senzaţionalei cărţi „Cult of Intelligence”, care a fost cenzurată de CIA înainte de publicare, a făcut câteva observaţii interesante referitoare la programul CIA de strângere de informaţii despre OZN-uri şi despre motivele pentru care nu se discuta despre acest subiect.

Ofiţerul de informaţii din cadrul Aviaţiei Militare, Robert Collins, pensionat acum, a redactat pentru site-ul său o prefaţă la un extras din interviul lui Marchetti, în care îl citează pe Marchetti astfel: „Teoria mea este că am fost într-adevăr contactaţi, poate chiar vizitaţi, de fiinţe extraterestre şi că guvernul SUA, în înţelegere cu alte superputeri de pe glob, este hotărât să păstreze secretă această informaţie”.

Marchetti a făcut aluzii la zvonuri „care circulau la cele mai înalte niveluri din CIA conform cărora şi NSA (National Security Agency; Agenţia Securităţii Naţionale) deţine

informaţii despre acest subiect care trebuie ţinut departe de ochii publicului. Ştim acum că NSA posedă dosarele COMINT, ce nu pot fi dezvăluite din motive de securitate naţională.

Unul dintre aceste dosare despre care vorbeşte Marchetti ar putea conţine interceptarea făcută de NSA a convorbirii telefonice dintre Kennedy şi Hruşciov din 12 noiembrie 1963, în care Kennedy a vorbit despre o situaţie care ne afectează atât țările, cât și întreaga lume și despre o problemă pe care o împărtăşim cu toţii".

Se crede că problema OZN a devenit un subiect de securitate naţională atunci când preşedintele Truman a autorizat înfiinţarea în secret a NSA, probabil pe baza indicaţiilor date de funcţionari din domeniul securităţii naţionale.

„În 30 septembrie 1947, într-o așa-zisă evaluare a fenomenului OZN, s-a observat că acesta generează îngrijorări. Se atrăgea atenţia la una dintre aceste îngrijorări, cea împotriva căreia luptam şi este controlată de operatori inteligenţi. Se ajungea la concluzia şi că aceste obiecte sunt reale, nu iluzorii".

Nu este surprinzător că în 1968 un angajat NSA[181]

a schiţat o analiză semnificativă a atitudinii ambivalenţe a lumii informaţiilor faţă de camuflarea fenomenului OZN şi a avertizat asupra consecinţelor sale înfricoşătoare, dacă nu va avea loc o trezire a instituţiilor din domeniul apărării, în urma căreia să se recunoască pericolul pe care îl reprezintă aceste fenomene în era nucleară.

Ca observaţie finală, legenda lui James Jesus Angleton şi „lumea sălbatică a oglinzilor", după cum numeşte el sarcina sa de a proteja secrete de stat vitale, a căzut în uitare din 11 mai 1987. Secretul pe care l-a luat cu el a revenit,

---

181 **National Security Agency - Agenţia Naţională de Securitate - NSA**

aproape din aceeaşi zi în care a murit Angleton. Poate că James nu a fost adevăratul personaj negativ al jocului contraspionajului.

Proiectul Lumina Roşie. Proiectul a fost demarat în 1972, iar principala sa funcţie a fost testarea aeronavelor **extraterestre** şi pe baza acestei tehnologii, dezvoltarea sistemului de **farfurii** zburătoare americane.

Ca bodyguards pentru acest proiect au fost **folosite** elicoptere nemarcate, care au fost utilizate oriunde aceste **teste** au fost folosite. În cel puţin o situaţie, cea cunoscută cu **numele** de cazul Cash / Landrum, o aeronavă extraterestră, pilotată **de** un ofiţer din aviaţia militară americană, a fost sursa unei **serii de radiaţii** radioactive, care a avut serioase repercusiuni **asupra** sănătăţii civililor contaminaţi.

În Statele Unite, în Nevada, este situată, la circa 100 de **kilometri** de Las Vegas, baza cea mai secretă si totuşi cea mai **cunoscută** din lume. Este vorba despre Zona[182]

51. Zona mai **este** cunoscută sub numele de Dreamland.

Dar aceasta bază, mai mult decât renumită din zilele noastre, a ştiut să-şi păstreze de-a lungul anilor un anumit anonimat. Activităţile desfăşurate în această bază nu pot fi verificate, pentru că în jurul ei domneşte misterul. Secretul ei este foarte bine păstrat prin măsuri de protecţie a bazei, dar şi de angajaţi care lucrează sau au lucrat acolo. Concluziile le trage flecare…

Zona 51 este deosebită de alte baze. Existând încă din 1958, ea a servit ca centru de probă pentru punerea în practică a unei noi generaţii de avioane, ca bombardierul F-117.

De-abia în 1968, ruşii au arătat pentru prima dată

182 Zona 51, 51 Area Groom Lake, Statul Nevada, SUA.

fotografii-satelit ale complexului. Dar reacţiile au întârziat să apară, asta până în 1983, când noi fotografii au demonstrat că baza s-a mărit de la 10 la 16 kilometri. Dar nu este singura îmbunătăţire de care dispune baza de la crearea sa.

I s-au adăugat o pistă de aterizare de aproximativ 10 kilometri (prin comparaţie, o pistă de aeroport normală nu măsoară mai mult de 3 kilometri), cea mai mare antenă de trafic aerian din lume, o serie de clădiri voluminoase, care se înmulţesc precum ciupercile după ploaie, şi mai mult de 2. 000 de civili (în afară de personalul militar), care lucrează în aceste locuri.

Totuși Zona 51 nu reprezintă decât un mic spaţiu din imensul teren militar. Groom Lake este de fapt o imensă gaură neagră, de unde dispar în fiecare an aproximativ 16 miliarde de dolari fără, sau cu foarte puţine, informaţii despre ce se întâmplă acolo.

Se ştie cu certitudine că aproximativ 15 la sută din **acest** buget este consacrat securităţii priveliştii. Pe de altă parte, **când** este văzută priveliștea, se poate spune ca cele 2,5 miliarde **de** dolari nu sunt aruncate pe fereastră.

Securitate maximă și restricţii pentru turiști. Începuturile împrejurimilor zonei interzise (ultimii 11 kilometri de șosea și de drum) sunt presărate de detectoare şi de captatori senzoriali foarte performanţi, capabili să diferenţieze oamenii de unele animale din deşert. Aceste detectoare au ca scop să prevină gărzile responsabile cu securitatea, Cammo Dudes, care nu poarta nici insigne, nici nume.

Aceste gărzi circulă în vehicule tip Jeep Cherokee, cu numere guvernamentale. Ele patrulează la limita dintre marginea zonei interzise şi în partea publică adiacentă, unde supraveghează turiştii care se apropie prea mult de această

zonă. Bineânţeles, contactul cu aceştia din urmă este interzis.

Penetrarea zonei interzise are consecinţa arestării imediate, cu o amendă de minimum 6.000 de dolari şi, câteodată, urmată de un interogatoriu care poate dura până la o săptămână. Inconştienţii care îndrăznesc să penetreze acest spaţiu vor fi arestaţi în următoarele 10-15 minute, în acest fel, secretul fiind bine păzit.

Întrebările care rezultă din aceste informaţii **sunt** următoarele: Care este necesitatea unui astfel de serviciu de securitate? şi Ce are de ascuns această bază? După părerea **unor** informatori, precum Bob Lazar, tehnologia secretă **exploatată** în această bază ar fi de origine extraterestră.

Aici s-ar păstra farfurii asemănătoare OZN-urilor **care** apar pe Pământ, cadavrele extratereştrilor sau, **câteodată,** corpurile vii ale ocupanţilor OZN-urilor. Zona 51 va **fi liantul** oamenilor şi al extratereştrilor.

Baza de la Groom Lake, izolată în ungherele unei regiuni militare din Nevada (SUA), nu exista oficial până acum ceva timp. Nesemnalată pe vreo hartă publică, existenţa sa este totuşi un secret de mai mulţi ani.

Misterul i-a fost descifrat definitiv la 18 aprilie 2000, **când a** fost difuzată pe site-ul de Internet al Terra Server o serie **de fotografii** ale bazei, făcute de un satelit lansat de către Aerial **Images** Inc., o companie americană privată, şi de Agenţia **Spaţială** Rusă. Ele au o calitate deosebită, arătând tot, de la **vârfurile** hangarelor până la un aparat acoperit în întregime de **o prelată.**

Povestea Groom Lake începe cu adevărat în primele zile ale primăverii 1995. În acea perioada, CIA – Central Intelligence Agency – (organul principal de informaţii al SUA pentru colectarea informaţiilor în străinătate, pentru

contraspionajul exterior, dar şi pentru căutarea şi dezvoltarea sistemelor tehnice de colectare a informaţiilor) căuta o împrejurime unde să poată testa un nou avion de spionaj pus în practică de Lockheed, U-2, cunoscut şi sub numele de Isis.

Aparatul trebuia testat departe de priviri indiscrete, dar locul ales trebuia să deţină mai ales o pistă suficient de mare şi de rezistentă pentru a suporta greutatea noului aparat, rezerve de carburant considerabile ş. a. m. d.

La început a fost vizată baza de la Edwards (situată la est de California), specializată în probarea avioanelor experimentale, dar această variantă a fost în final respinsă datorită caracterului secret al operaţiunii, care trebuia păstrat: Edwards era deja foarte cunoscută şi se afla in vizorul observaţiilor. A fost ales un loc cu totul nou, într-o regiune izolata din Nevada. Mai exact, este vorba despre o mică instalaţie aproape de lacul secat Groom, ascunsă între doi munţi, în Emigrant Valley. Locul se află într-o zonă administrativă cunoscută ca Zona 51.

Totuşi există un mare avantaj în aceasta zona interzisă publicului; ea este înconjurată de zona militară de la Nellis (Nellis Bombing and Gunnery Range), unde se găseşte instalaţia guvernamentală secretă din Nevada Mercury, centrul de încercări nucleare din Nevada. Lucrările au început aproape de lacul secat, prin elementele cele mai importante: pista, având de la 5.000 la 8.000 de picioare (un picior = 33, 34 centimetri) şi rezervoarele de carburant.

Dacă existenţa acestei baze este dificil de ascuns (existenţa declarată din 1995 de AEC[183]

care o are în administraţie), activitatea sa reală trebuie disimulată.

183 **AEC - Atomic Energy Commision.**

Angajaţii sunt toţi declaraţi consultanţi guvernamentali, în conformitate cu o lege din Nevada care obligă declararea activităţii tuturor muncitorilor din stat, în afară de lucrătorii guvernamentali.

Nu s-a afirmat niciodată cu siguranţă că baza a fost construită pentru a testa un nou avion-spion şi a-i antrena piloţii, dar în 1957, un raport al AEC, chiar dacă atestă existenţa unui avion U-2, îi atribuie ca activitate observarea meteo la înaltă altitudine, sub îndrumarea NACA[184]

strămoş al NASA.

S-a recurs la ideea că, dacă, prin absurd, unul dintre avioane se va pierde departe de bază, avioanele vor purta semnele NACA, pentru mai mare credibilitate. De fapt, programul U-2 se afla sub responsabilitatea CIA[185]

şi USAF[186]

Toată lumea crede că acest colţ aparţine armatei aerului, pentru că Nellis este o bază aeriană. În realitate, Zona 51 aparţine NAVY – Marina militară americană. După U-2 este construit A-12, un răspuns al CIA la avioanele U-2 doborâte de sovietici.

Acest aparat, cu varianta sa mai puţin elaborată SR-17, a **fost construit** în cadrul proiectului Oxcart sau Cygnus. El a fost **testat la** Groom Lake din aprilie 1962 până în iulie 1968.

Au urmat diverse alte avioane experimentale, SR-71, avionul de vânătoare F-117A (programul Senior Trend), bombardierul B-2 şi faimosul Aurora.

În 1986 apare, într-o cerere pentru buget adresată

---

184 **NACA - National Advisory Committee for Aeronautics.**

185 **Central Intelligence Agency - Agenţia Centrală de Informaţii a SUA.**

186 **United States Air Force - Forţele Aeriene ale SUA.**

Departamentului de Apărare, o serie denumită Aurora, asociată **unui** buget de 80 de milioane de dolari, cu o creştere a **cheltuielilor** de 2, 272 miliarde de dolari prevăzută pentru anul **viitor.** Mass-media a vorbit despre aceasta în 1987 şi 1988.

În august 1989, în Marea Nordului, Chris Gibson, inginer **în exploraţii** petroliere în acea vreme şi membru al British **Royal** Observer Corps (ROC), observa un aparat de forma unui **triunghi** isoscel, care se alimenta de la un Stratotanker, însoţit **de două** avioane F-111.

Nu se ştie cu exactitate dacă era vorba despre Aurora sau despre un avion de vânătoare Northrop A-17. Pentru dezvoltarea aparatelor, Zona 51 este un loc deosebit pentru observarea obiectelor zburătoare şi neobişnuite.

Diverse observaţii au fost făcute în zonă: lumini, obiecte triunghiulare, pe care mulţi le-au explicat prin zborul bombardierului strategic B-2, din familia aripilor zburătoare. Aproape nedetectabil de radar, el a dat naştere unor mărturii.

Astfel, în stabilirea rolului CIA în studierea OZN-urilor, agenţia de informaţii recunoştea că anumite cazuri studiate de proiectul Blue Book au fost în secret identificate ca zboruri ale avioanelor U-2, dar oficial ele au fost explicate prin alte fenomene (baloane, sclipiri, reflectări în geam etc.).

De fapt, la început, aparatul U-2 nu era vopsit în negru, dar avea un aspect metalic, argintat, bănuit a genera sclipiri puternice luminoase la apusul soarelui, de exemplu. CIA nu a ezitat să afirme că jumătate din aceste observaţii sunt datorate acestui aparat.

Succedând în 1984 SR-17, avionul Aurora va fi şi el motivul altor observaţii.

Boeing B-2 Spirit este un bombardier **strategic**

bombardier american stealth, care poate lansa bombe **clasice și** bombe nucleare.

Este construit de către compania Northrop **Grumman și** este cel mai scump avion construit vreodată. Conceptul **unui** bombardier strategic capabil să penetreze nedectat **spațiul** aerian sovietic a apărut la sfârșitul anilor ’70.

Ideea era de a construi un avion care să poată pătrunde în primele ore ale unui război nuclear spațiul aerian sovietic fără riscul de a fi detectat cu mijloace de radiolocație sau cu senzori în infraroșu. Avea să aibă rolul de a căuta și a distruge ținte **de** importanță maximă, precum rachetele balistice sovietice mobile (SS-25), centre de comandă și control, precum și **de** a crea breșe de mari dimensiuni în sistemul de apărare antiaeriană sovietic. Astfel, bombardierele ușor detectabile B-52 și B-1 aveau culoar liber pentru a ataca ținte strategice **de** care altfel nu s-ar fi putut apropia.

În anii următori, locuitorii din California de Sud și din alte regiuni din Europa de Nord au început să simtă mișcări ale Pământului și să vadă obiecte zburătoare extraordinare survolându-i cu o viteză mai mare decât cea a sunetului. În 1990, reporteri de la Aviation Week & Space Technology erau convinși că o săritură cuantică a avut loc în aviație în cel mai mare secret. În acest timp, guvernul american a continuat să nege existența Aurorei.

În 1995, o bandă video aparținând unei camere de filmat a securității bazei de la Nellis a fost transmisă în secret **unor** cercetători ai fenomenului OZN. Pe această casetă se poate vedea un aparat metalic ridicându-se spre cer. Imaginile acestea au fost autentificate de mai mulți analiști militari, experți în probleme de apărare, printre care și Bill Sweetman, specialist în tehnologia avioanelor Stealth.

În 1996, reporteri de la emisiunea de televiziune Sightings au comparat aparatul filmat de camera video de **securitate** de la Nellis cu unul dintre obiectele filmate în Mexic **în timpul** eclipsei din 1991.

Considerând cele două obiecte ca fiind identice, **ei** au **concluzionat** că OZN-urile zărite deasupra Mexicului fac parte **dintr-un** program militar secret al Armatei SUA.

La 13 martie 1997, un OZN în formă de V a fost filmat în **timp ce** survola la o înălţime de aproximativ 2 kilometri oraşul **Phoenix**[187]

Analiza video a relevat faptul că era vorba despre **structura** unui aparat, filmat din nouă unghiuri diferite. Au **apărut** mai mult de 200 de mărturii oculare.

Directorul CSETI[188]

a indicat că OZN-ul venea din **direcţia** Zonei 51.

Mai multe OZN-uri au fost zărite, vizitele lor fiind câteodată însoţite de mutilarea unor vite. De asemenea, mai mulţi membri ai personalului au dispărut în timpul observaţiilor nocturne ale OZN-urilor. Zona 51 are un sistem de securitate redutabil (regiunea este protejata de Beretele Verzi[189]

).

USAF controlează o colină din Groom Lake de unde poate fi observată instalaţia. O fotografie a satelitului sovietic **din 1988** arăta un complex de înaltă securitate a bazei al cărei scop este necunoscut.

Din păcate, în afară de zvonuri referitoare la această bază, singurele dovezi care ar putea arăta ocupaţiile ei sunt reprezentate de nişte persoane care nu se bucura de o

---

187 **Statul Arizona, SUA**

188 **Center for the Study of Extrarterestrial Intelligence - Centrul de studii a inteligenţelor extraterestre**

189 **The Green Berets a nu se confunda cu The Blue Berets a USAF!**

reputaţie prea bună în comunitatea ufologică.

Referitor la zvonurile privind Zona 51, ele erau puţine Până în anul 1988, când un bărbat care a dorit să-și păstreze anonimatul a declarat că a lucrat la un proiect top-secret în zonă, dorind să facă retroinginerie (practică ce constă în analiza unui produs finit, pentru a vedea maniera în care a fost conceput/fabricat) asupra sistemului de propulsare a unui aparat de origine extraterestră.

Sub presiunea multor întrebări, în noiembrie 1988, el a renunțat la anonimat, indicând numele său adevărat, Robert Lazar, și a oferit mai multe detalii privind activitatea sa în cadrul unui proiect numit Galileo, care a avut loc în Secţiunea 4 (S-4), aflată lângă lacul Papoose, unde se aflau nouă aparate extraterestre.

El a precizat şi atribuţiile sale în zonă: în mijlocul unei echipe de 22 de ingineri, el a fost angajat pentru a încerca să înțeleagă sistemul de propulsare a acestor OZN-uri.

Credibilitatea lui Lazar a fost pusă la îndoială, dar afirmaţiile lui păstrează o anumită coerenţă prin furnizarea de numeroase detalii asupra locului, prin modul de redare, procedurile de securitate pe care le-a îndurat alături de colegii lui și mai ales, prin elementele tehnice ale aparatului pe care lucra (un model de 16 metri diametru) și funcţionarea sa: un reactor relativ mic (cu diametrul de 45 de centimetri) în neconcordanţă cu legile termodinamicii admise în zilele noastre, alimentat de un element care nu se găseşte pe Pământ, căruia Lazar i-a atribuit numărul atomic 115.

Lazar precizează că a avut ocazia să citească anumite părţi ale unor rapoarte. Unele făceau trimitere la vizitele extratereştrilor de acum mai bine de 10.000 de ani, altele relatau stabilirea unui contact oficial, iar un altul făcea

referire la proveniența aparatului, cunoscută de către OZN-iști ca Zeta Reticuli.

Spusele lui Lazar au fost extraordinare, dar nu au fost crezute; dovada o reprezintă faptul că, în cadrul unei emisiuni televizate, *OZN: Cea mai buna dovadă*, s-a mers până a-l supune pe Lazar unui test cu detectorul de minciuni, test pregătit de prezentatorul emisiunii.

De fapt, activitatea descrisă de Lazar (analizarea **tehnologiei** aparatelor extraterestre) corespunde celei dintr-un proiect important, citat în mod regulat de cei ce cred în tezele conspiraționiste: proiectul Redlight. Scopul acestui proiect era **de** a înțelege funcționarea aparatelor extraterestre recuperate, **de** a **le** face să zboare și de a dezvolta propriile avioane de **formă** discoidală bazate pe această tehnologie.

Redlight a fost oprit rapid, datorită numeroaselor eșecuri și nu a fost reluat decât în 1972, cu ajutorul așa-zișilor noștri vizitatori.

Foști angajați ai Zonei 51 au fost întrebați despre Lazar, însă niciunul nu-și amintește de el. Lazar explică aceasta prin dorința angajaților de a păstra secretul, dar și prin faptul că, atunci când se ducea la Secțiunea 4, unde avea loc proiectul, nu se oprea decât puțin în Zona 51.

Pentru că baza este top-secretă, este imposibil de verificat aceste informații, iar o colaborare cu angajații ei este imposibilă. Totuși se spune că Secțiunea 4 există cu adevărat, dar că este o zonă obișnuită, după cum mărturisește un martor ocular al operațiilor în Groom Lake.

În ceea ce privește elementul 115, fizicienii admit că existența unui asemenea element este teoretic posibilă, dar că noi, oamenii, nu știm să-l fabricăm, nici chiar să-l găsim.

Deci, este posibil ca afirmațiile lui Lazar referitoare la

faptul că a lucrat cu acest element nu sunt neapărat absurde, dar, momentan, nu pot fi verificate.

Totuşi se pare că ştie destule lucruri despre Zona 51, sau Dreamland, unde aparatele secrete sunt testate, ceea ce creează premisele ca afirmaţiile lui Lazar să fie adevărate şi ca acesta să fi lucrat acolo. Spusele lui Lazar nu pot fi autentificate pentru că nu există vreo persoană care să le ofere veridicitate. Afirmaţiile lui Lazar au făcut reclamă zonei, turiştii veniţi în pelerinaj vrând să observe de departe obiectele zburătoare despre care a povestit el.

În timpul turnării filmului „Independence Day", armata a reacţionat încă odată cu discreţia-i caracteristică, spunând producătorilor că este gata să colaboreze, cu o singura condiţie: ca toate referirile la Zona 51 să fie eliminate.

Producătorii, care doreau ca istoria zonei să fie tema principală a filmului, neputându-se baza pe suportul militarilor, au refuzat în cele din urma această idee.

Proiectul Aquarius. Acesta este un material documentar în mai multe volume elaborate de MJ-12, care trece în revistă istoria EBE pe Pământ, modul în care aceştia ne-au transmis cunoştinţele lor, cum au creat civilizaţia, religiile şi cum ne controlează soarta.

În continuare veţi citi ceea ce se pretinde a fi transcrierea unei conversaţii din anul 1981, în care fostul preşedinte Ronald Reagan este informat despre OZN-uri şi vizite extraterestre ce au avut loc pe Pământ.

Discuţia dintre acesta şi agenţii însărcinaţi cu punerea la curent a preşedintelui a fost stenografiată, primind ulterior clasificarea „top-secret". Din cauza unor scurgeri de informaţii, transcrierea în cauză a ieşit la suprafaţă, fiind postată pe site-ul web serpo. org pe 30 octombrie 2007. Traducerea şi adaptarea textului în limba română este

efectuată în totalitate de administratorul blogului Conexiuni procesate.

Potrivit serpo. org, informarea preşedintelui a avut loc la Camp David, Maryland, din Statele Unite, în martie 1981. **La** briefing, pe lângă preşedintele SUA, au luat parte **câţiva** consilieri prezidenţiali, directorul CIA William Casey şi o **altă** persoană al cărei nume rămâne necunoscut (îi vom **spune** „Interimarul”) şi care făcea parte dintr-un grup restrâns ce **avea** ca domeniu de activitate păstrarea resurselor şi a informaţiilor legate de obiecte zburătoare neidentificate şi **entităţi** extraterestre. Printre cei prezenţi se afla și fostul secretar al Ministerului Apărării, Casper Weinberger.

Motivul pentru care o astfel de dezvăluire a fost făcută este **pregătirea** populaţiei americane pentru aducerea la **cunoştinţă a** unor viitoare situații de aceeași natură.

Redactarea dialogului începe cu directorul CIA, care **spune:** „Domnule preşedinte, bună dimineaţa. După cum am **discutat** în februarie, acest briefing conţine informații **senzaţionale** și foarte, foarte clasificate.

Nu am să hotărăsc eu care dintre persoanele prezente în această încăpere au dreptul sau nu de a participa la cele ce vor urma a fi spuse. Decizia aceasta vă aparţine dvs., domnule preşedinte. Va fi destul de dificil să urmăriţi și să înţelegeţi lucrurile pe care le veţi auzi, deoarece totul începe cu mult timp în urmă și se desfăşoară până în zilele noastre. Consider că am pregătit o bună ordine cronologică a evenimentelor. Cu siguranţă, domnule preşedinte, veţi avea multe întrebări”.

După ce s-a hotărât cine poate rămâne în cameră şi cine nu, conform materialului stenografiat, Casey a continuat:

„... După cum vedeţi, domnule preşedinte, acestea sunt

nişte lucruri extrem de delicate. Considerăm ca ele sunt mai mult decât Top Secret. Avem un container special pentru fiecare bucăţică de material legat de acest subiect. Interimarii au luat măsuri speciale de protejare a acestor lucruri, pentru a se putea preveni astfel publicarea lor sau copierea de către orice persoană neautorizată”.

După alte câteva detalii de acest gen, Casey îl lasă pe „Interimar” să continue. Acesta ia cuvântul: „Bună dimineaţa, domnule preşedinte. Înainte de toate, aş dori să vă dau nişte informaţii cu privire la trecutul meu. Dar înainte de asta, domnule preşedinte, dacă aveţi întrebări pe parcurs, vă rog să mă întrerupeţi.

Sunt angajat al CIA de 31 de ani. Sunt în acest proiect din 1960. Există un grup special de oameni, cu numele Grupul 6, care se ocupă de tot ce urmează ca să aflaţi”.

Conform redactării, preşedintele american era oarecum familiarizat cu subiectul, primind în luna ianuarie nişte informaţii. Acesta spune: „Am câteva cunoştinţe legate de asta Încă din 1970, Nixon mi-a arătat nişte hârtii. Nu ştiu sigur cine le-a scris, dar era ceva legat de New Mexico şi alte câteva locuri.

Nixon era destul de fascinat. Mi-a arătat chiar şi un obiect sau dispozitiv care a fost găsit în nava lor. Ceva ce a fost luat de la locul accidentului din New Mexico. Nu ştiu exact dacă… ştim ce era de fapt. Nu cred că atunci ştiam, dar poate că acum, după 11 ani, ştim”.

După o pauză scurtă, „Interimarul” continuă să vorbească. „Domnule preşedinte, aşa cum am menţionat mai devreme, aceste lucruri au cea mai înaltă clasificare din Guvernul Statelor Unite. Am să încep cu o scurtă prezentare.

Statele Unite ale Americii au fost vizitate de entităţi extraterestre încă din 1947. Avem dovada. În orice caz, avem

şi dovezi că planeta noastră a fost vizitată de mii de ani, de diferite rase de extratereştri.

Domnule preşedinte, am să mă refer la aceste **vizite** numindu-le ET. În iulie 1947, un eveniment remarcabil **s-a** petrecut în New Mexico. În timpul unei furtuni, două **nave** ET s-au prăbuşit. Una la S-E de Corona, New Mexico, iar **cealaltă** în apropiere de Datil, New Mexico. Armata a găsit **ambele** locuri şi a recuperat toate resturile, inclusiv o **fiinţă** extraterestră vie. Mă voi referi la această entitate **folosind** apelativul EBE 1.

Domnule preşedinte, EBE înseamnă Entitate **Biologică** Extraterestră. Acesta a fost codul dat de cei din cadrul **armatei** de atunci. Creatura, nefiind umană, a fost clasificată de **către** oamenii noştri de ştiinţă drept EBE 1".

Preşedintele întreabă: „Avem sau am avut şi **altele?** Numărul 1 mă face să mă gândesc că au fost mai multe **astfel** de creaturi.

„Interimarul" răspunde: „Da, am avut mai multe. Toate resturile şi corpurile recuperate din primul loc de prăbuşire au fost duse în baza militară din Roswell, New Mexico. EBE a fost tratat pentru câteva răni uşoare, apoi transportat în Laboratoarele din Los Alamos, cea mai securizată locaţie din lume. A fost făcut un loc special pentru ca acesta să se acomodeze cât mai rapid. Resturile au fost după aceea transferate la Dayton, Ohio, locul în care oamenii noştri se ocupă cu tehnologia străină.

Al doilea loc al prăbuşirii a fost descoperit de-abia în 1949 de nişte fermieri. Nu existau extratereştri vii la locaţia respectivă. Toate resturile au mers la Baza Sandia, în Albuquerque, New Mexico.

Reagan întreabă: „OK, o întrebare cu privire la primul loc: câţi extratereştri erau în nava spaţială? ".

I se răspunde: „Cinci extratereştri decedaţi şi unul viu. Corpurile celor morţi au fost transportate în Wright Field, Ohio, și congelate. Mai târziu au fost transportate în Los Alamos, unde au fost introduse în containere speciale pentru prevenirea degradării”.

„Interimarul” continuă: „Patru extratereştri decedaţi au fost recuperaţi din cel de-al doilea loc în care s-au prăbușit. Corpurile acestora erau într-o stare avansată de putrefacţie din cauză că au stat în deşert aproape doi ani. Animalele împreună cu timpul au contribuit la degradarea destul de avansată a trupurilor. Rămășițele au fost duse la baza Sandia, după care au fost mutate la Los Alamos.

Am concluzionat că ambele mijloace de transport prăbușite erau similare ca şi aspect, iar corpurile extratereştrilor erau identice. Arătau la fel. Aveau aceeaşi înălţime, greutate şi trăsături fizice. Aici aveţi fotografiile lor.

Nu au caracteristici similare cu ale oamenilor, excepţie făcând ochii, urechile şi gura. Organele interne sunt diferite. Pielea este diferită, ochii, urechile şi chiar respiraţia, toate sunt diferite. Sângele lor nu era roşu, iar creierul, total diferit de cel uman.

Nu am putut găsi niciun element comun între structura lor și cea umană. Aveau sânge și piele, dar diferite de ale noastre. Ochii lor aveau două rânduri de pleoape. Probabil din cauza luminii intense de pe planeta de unde provin.

… EBE a supravieţuit până în 1952, apoi a murit. Am învăţat o mulţime de lucruri de la acesta. Din cauză că EBE nu poseda o structură care să-i permită o comunicare orală, doctorii noştri militari au efectuat o operaţie care i-a permis mai târziu să poată vorbi. EBE era extrem de inteligent. A învăţat limba engleză repede, în cea mai mare parte ascultând cu atenţie personalul militar care se ocupa cu

supravegherea lui.

EBE a fost găzduit în locuri speciale din Los Alamos şi baza Sandia. Deşi diverşi doctori militari, oameni de ştiinţă şi civili l-au studiat, EBE nu a fost niciodată supărat sau nervos.

EBE ne-a dat informaţii şi ne-a ajutat să învăţăm despre toate lucrurile din cele două nave. Ne-a arătat chiar şi cum funcţionează unele dintre ele, un exemplu fiind dispozitivele de comunicare. De asemenea, ne-a arătat felul în care funcţionează o mulţime de alte lucruri.

EBE ne-a explicat de unde este el, din Univers. Noi numim acel sistem solar Zeta Reticuli. Se află la aproximativ 40 de ani-lumină de Pământ. Planeta lui EBE este în interiorul acestui sistem solar.

EBE a parcurs timp de nouă luni, în timpul nostru, distanţa de 40 de ani-lumină. După cum vedeţi, nava lor se poate deplasa cu viteze mai mari decât viteza luminii. Dar aici sunt nişte lucruri de natură tehnică.

Naveta extratereştrilor poate călători prin tuneluri **spaţiale** care le duce din punctul A în punctul B atât de rapid, încât **are** loc o depăşire a vitezei luminii. Eu nu pot înţelege în totalitate felul în care sunt efectuate călătoriile, însă avem cei mai buni savanţi, iar aceştia cunosc conceptual în cauză”.

„Interimarul” îi spune istoria implicării prezidenţiale în unele programe ce au la bază subiecte OZN-ET.

„Proiectul a luat naştere în 1947, sub numele Proiectul Gleem. Acesta cuprinde volume întregi de informaţii colectate încă de la începutul investigaţiei OZN-urilor. A fost înfiinţat în anii ’50 de către preşedintele Truman, apoi, la ordinul preşedintelui Eisenhower, a continuat, sub controlul Consiliului Naţional de Securitate. Truman a desemnat un grup de oameni să se ocupe de acest proiect. Grupul a fost

numit Majoritatea 12, prescurtarea numelui fiind MJ-12.

În 1966, numele proiectului a fost schimbat în Aquarius. Recuperarea navelor extraterestre a determinat Statele Unite să deschidă un program în care să facă investigaţii prelungite cu scopul de a determina dacă aceşti extratereştri sunt sau nu o ameninţare la securitatea naţională.

Aşa cum poate bine ştiţi, domnule preşedinte, ţara noastră face investigaţii cu privire la numeroasele apariţii OZN, în cadrul proiectelor Grudge, Sign şi în cele din urmă Blue Book.

Ţara noastră este relativ sigură că explorările extratereştrilor pe Pământ au fost nonagresive şi nonostile. De asemenea, s-a stabilit că prezenţa lor nu a periclitat în niciun moment siguranţa Statelor Unite.

S-a considerat că dacă am face publice toate informaţiile pe care le deţinem în legătură cu OZN-urile şi vizitele extratereştrilor, s-ar crea o isterie în masă în rândul populaţiei.

Când Forţele Aeriene au închis în mod oficial proiectul Blue Book, în decembrie 1969, Aquarius a continuat să fie operativ. S-a considerat necesară investigarea fenomenelor extraterestre şi secretizarea lor.

Motivul din spatele acestei decizii: Dacă s-ar fi continuat investigarea OZN-urilor în mod oficial, la un moment dat s-ar fi produs scurgeri de informaţii legate de proiectul Aquarius. Evident, din motive de securitate operaţionale, acest lucru nu a putut fi permis. Pentru a continua observaţiile cu privire la incidentele extraterestre, anchetatorii au fost repartizaţi în unităţi militare.

Agenţii noştri operatori se află în diferite locaţii răspândite în Statele Unite şi în Canada. Toate rapoartele

sunt filtrate, direct sau indirect, către MJ-12”.

Reagan hotărăşte să facă o scurtă pauză. După aceea, briefing-ul continuă.

„În raportul înaintat de MJ-12 în 1976, s-a estimat că tehnologia extraterestră o depăşeşte pe a noastră cu multe mii de ani. Oamenii noştri de ştiinţă au speculat că, până când tehnologia noastră nu se va dezvolta la un nivel cel puţin egal cu al lor, nu vom putea înţelege în totalitate cea mai mare parte a cunoştinţelor dobândite din analizarea navelor extraterestre. Se poate să avem nevoie şi de câteva sute de ani pentru a progresa suficient din punct de vedere tehnologic.

… Domnule preşedinte, timpul este diferit pe planeta Ebenilor, pe care noi am numit-o SERPO. Ziua lor este de aproximativ 40 de ore. Ea este măsurată în funcţie de cei doi sori pe care îi are. Sistemul solar în care se afla SERPO este unul binar, acesta conţinând doi sori și nu unul singur, precum al nostru”.

După o scurtă intervenţie în discuţie a lui Casey, Reagan întreabă: „Vrei să spui că există diferite rase sau specii, cum ați spus, care au vizitat Pământul în același timp? Puteţi să-mi spuneţi câte specii diferite ne-au vizitat? ".

„Interimarul” răspunde: „Cel puţin cinci”.

Reagan: „Cu scopuri paşnice? ”

Un consilier, al cărui nume nu este stenografiat, spune: „Domnule preşedinte, aceasta este o întrebare foarte dificilă. Sunt mulţi parametri după care ne ghidăm pentru a putea evalua o ameninţare. În orice caz, avem puţine cunoştinţe despre patru dintre cele cinci rase de vizitatori.

Cele mai multe informaţii le avem despre EBE… uitaţi… **am** primit tot ce am cerut! Chiar am fost ajutaţi să putem înţelege, într-o anumită măsură, celelalte patru specii. Mi-e

teamă să spun, domnule preşedinte, şi vă rog să nu-mi înţelegeţi greşit cuvintele, dar credem că una dintre specii este foarte ostilă”.

Reagan: „Sunt preşedintele Statelor Unite. Ar trebui să ştiu dacă ne aflăm în pericol din cauza unei ameninţări care vine din spaţiu. Dacă aveţi lucruri legate despre pericolul prezentat de una dintre aceste specii extraterestre, atunci vreau sa fiu informat”.

Casey explică: „Domnule preşedinte, avem cunoștință de faptul că una dintre speciile de extratereştri a răpit persoane de pe Pământ. Au efectuat teste ştiinţifice și medicale pe acestea. Din câte ştim, niciunul dintre oamenii răpiţi nu a fost ucis.

Am reuşit să capturăm un extraterestru din specia ostilă. Deja intrăm în nişte zone foarte, foarte delicate, domnule preşedinte. Recomand să încheiem discuţia aceasta şi să trecem la celelalte întrebări pe care le aveţi, apoi să revenim. Nu cred că suntem pregătiţi deocamdată să vă furnizăm răspunsuri concrete la întrebările legate de potenţialii extratereştri ostili”.

Reagan: „OK, dar mă aştept sa fiu informat cât mai curând posibil. Trebuie să ştiu totul despre aceste creaturi ostile pentru că… trebuie să ne formăm planuri de contracarare a eventualelor probleme, să ne gândim la felul în care avem de-a face cu ei… Avem planuri operaţionale de război pentru astfel de situaţii”.

O persoană, al cărei nume nu este dat, răspunde: „Da, domnule preşedinte, avem planuri de război pentru toate potenţialele pericole care se abat asupra ţării noastre”.

„Interimarul” își continuă explicaţiile: „Am numit aceşti extratereştri HAV, care înseamnă Vizitatori Extratereştri Ostili (în limba engleză, traducerea este Hostile Alien

Visitors). MJ-12 a introdus această denumire prin anii ’50”.

Reagan întreabă: „Vrei să spui ca aceşti HAV ne vizitează şi ne răpesc oamenii încă din anii ’50? „.

Casey: „Domnule preşedinte, avem indicii care spun că fac asta de ceva timp, dar trebuie mai întâi să luăm în considerare toate probele, din toate rapoartele şi să facem o comparaţie cu sursele publice de informaţii”.

„Interimarul”: „Cu scopul de a proteja aceste informaţii din care reiese că am fost vizitaţi de extratereştri, am dezvoltat de-a lungul anilor, un program foarte eficient. Numele său este DOVE şi constă în diverse serii complexe de operaţiuni efectuate de agenţiile noastre militare pentru dezinformarea publicului”.

Reagan îşi aminteşte poveşti din perioada sa ca actor. „Întotdeauna am știut că există o formă de cooperare între guvernul nostru şi industria de filme. Am auzit tot felul de zvonuri de-a lungul anilor… chiar şi în timpul zilelor mele ca actor. ”

Precizez, pentru cei care nu ştiu, că Ronald Reagan, înainte de a deveni preşedinte al Statelor Unite ale Americii, a fost de profesie actor.

„Interimarul” confirmă: „Ei bine, domnule preşedinte, prima cooperare a fost filmul «The Day the Earth Stood Still» (Ziua în care Pământul s-a oprit). Acolo a existat o înţelegere între Forţele Aeriene ale Statelor Unite și industria de film”.

Facem acum o scurtă paranteză, pentru a prezenta, pe scurt, acţiunea filmului, lansat în 1951, dar cu un remake în 2008.

Până în momentul de faţă, rasa umană nu a avut niciun contact cu o lume extraterestră. Asta până când are loc prima întâlnire de gradul 3 cu Klaatu, un extraterestru cu înfățișare umană, care a venit pe planeta noastră să aducă un

mesaj urgent. Nedumeriţi, înspăimântaţi şi nesiguri pe ei, guvernul american împreună cu oamenii de ştiinţă caută răspunsuri pentru motivul acestei „vizite” de dincolo de stele.

Mesajul lui Klaatu este paşnic şi foarte simplu: Omenirea trebuie să oprească orice act de violenţă, toate războaiele trebuie să înceteze şi fiecare forţă armată să capituleze. Nerespectarea acestui mesaj va duce la distrugerea Pământului de către un sistem de forţă de ordine interstelară. Pentru a dovedi ca nu glumeşte, Klaatu a sosit pe planeta noastră împreună cu un robot pe nume Gort, capabil de mari distrugeri în masă.

Ignorând acest mesaj, autorităţile îl provoacă pe Klaatu, care scapă situaţia de sub control. În încercarea de a găsi o soluţie pentru această criză, o femeie şi tânărul ei fiu vitreg, care s-au împrietenit cu Klaatu, vor ajunge să înţeleagă cu adevărat cât de paşnice sunt intenţiile acestui „prieten al Terrei”, după ce rugăminţile sale sunt ignorate, iar pedeapsa trebuie aplicată.

Reagan: „Filmul acela «Close Encounters» (Întâlnire de gradul trei) a fost unul dintre ele? Bănuiesc că filmele Bonzo nu au fost implicate”.

Conform stenogramei, cineva izbucneşte în râs. Moderatorul notează că Reagan a jucat rolul profesorului Peter Boyd în filmul din 1951, „Bedtime for Bonzo”, unde era implicat şi un cimpanzeu.

Cu privire la întrebarea lui Reagan despre pelicula „Close **Encounters”,** interimarul spune: „Da, domnule preşedinte, am **furnizat** baza materialului pentru acel film”.

Facem o altă paranteză pentru a prezenta şi acţiunea acestui film, realizat în 1977. Roy Neary, angajatul unei companii de cabluri, are o întâlnire de gradul unu, fiind

martorul apariţiei unui OZN ce zbura pe cerul nopţii.

Din acel moment, începe să fie bântuit de o imagine a unui munte şi devine obsedat de dorinţa de a afla ce reprezintă, riscându-şi până şi căsătoria. Între timp, toţi agenţii guvernului au o întâlnire de gradul doi când avioane militare dispărute cu decenii în urmă apar subit în deşert. Roy şi agenţii îşi urmăresc separat indiciile dăruite, pentru a ajunge toţi într-un anumit loc, unde vor avea o întâlnire de gradul trei: contactul.

Reagan: „A fost bazat pe fapte reale? „

„Interimarul”: „Domnule preşedinte, în 1964 am fost capabili de a avea prima noastră întâlnire controlată cu **EBE** Permiteţi-mi să vă explic. EBE 1 era echivalentul unui mecanic, nu al unui savant. Modul de comunicare a fost foarte dificil de învăţat pentru lingvişti, din cauză că acesta era format din tonuri, nu cuvinte.

Cu toate acestea, am reuşit să înţelegem anumite lucruri. EBE ne-a arătat un dispozitiv de comunicare. Era foarte ciudat ca aspect şi compus din trei părţi. După ce a fost asamblat, aparatul a emis semnale, ceva asemănător cu sistemul nostru de cod Morse. Totuşi a existat o problemă.

În timpul aterizării forţate din 1947, o componentă din cele trei s-a defectat. EBE nu a reuşit să repare dispozitivul decât de-abia după ce oamenii noştri de ştiinţă i-au furnizat materialele necesare, pe care acesta le-a folosit, făcând nişte improvizaţii. Odată ce dispozitivul de comunicare a fost reparat, EBE a trimis semnalele pe care i le-am cerut.

A fost nevoie să mergem pe încredere cu privire la conţinutul acestor mesaje. Vă puteţi imagina ce gânduri le-au trecut prin minte unor comandanţi militari în legătură cu **acest** aspect.

EBE putea trimite apel de primejdie, în urma căruia

putea rezulta o invazie. Dar, bineînţeles, aşa ceva nu s-a **întâmplat.** EBE a continuat să trimită mesaje până la moartea sa, **apoi am** fost pe cont propriu. Nu am reuşit să operam la fel de **bine** precum EBE cu acest dispozitiv. Am trimis mai multe **mesaje** pe o perioadă de şase luni (1953). Dar nu am primit **niciun fel** de mesaj.

Domnule preşedinte, EBE a trimis şase mesaje. Unul prin care îşi anunţa semenii că el este în viaţă, iar camarazii săi **sunt** morţi, altul cu explicaţii cu privire la accidentul navelor, al treilea era o cerere de a fi recuperat, al patrulea era un mesaj care propunea o întâlnire între liderii săi şi ai noştri. Ultimul mesaj sugera un fel de program de schimb între ei şi noi".

În urma unor discuţii despre cum lingviştii şi alţi experţi au fost capabili să stabilească comunicarea cu EBE, precum şi despre implicarea şi efortul depus pe parcursul a mai multor ani, „Interimarul" ajunge la un punct principal:

„După o perioadă de câţiva ani, am putut trimite şi chiar primi informaţii. În cele din urmă, EBE și-au declarat intenţia de a veni la noi, pentru recuperarea corpurilor şi pentru o întâlnire cu pământenii.

Ei au fost cei care au stabilit data şi locaţia. Ne-am gândit că aceştia, în urma vizitelor făcute, deja au cartografiat planeta. Cu toate acestea, data a fost de aproximativ opt ani în viitor.

Oamenii noştri s-au gândit că undeva s-a strecurat o greşeală şi ca EBE au făcut o confuzie între timpul lor şi al nostru. După o lungă serie de mesaje, s-a determinat că vor ateriza pe Pământ pe 24 aprilie 1964.

MJ-12 s-a reunit în secret pentru a planifica evenimentul. Au fost luate multe decizii care mai apoi au fost revizuite sau schimbate. Am avut la dispoziţie circa 25 de

luni pentru a face pregătirile necesare.

Cu câteva luni înainte de data menţionată, preşedintele Kennedy a decis aprobarea unui plan de schimb cu o echipă militară specială. Forţele Aeriene ale Statelor Unite au fost principala autoritate care s-a ocupat de această problemă.

Au fost aleşi oameni de ştiinţă civili pentru a ajuta la planificarea şi selectarea echipajului. Procesul de formare a unei echipe a fost foarte greu de realizat. Au fost necesare luni întregi pentru a se stabili criteriile pentru selecţie. S-a decis ca fiecare membru să fie din cadrul armatei, necăsătorit, fără copii și să fie un om de carieră. Aceştia trebuia să fie instruiţi în diferite domenii şi să posede competenţe diferite.

Domnule preşedinte, o echipă de 12 oameni a fost formată. Când a sosit timpul pentru întâlnire, am fost pregătiţi Aterizarea a avut loc în New Mexico. Toate măsurile au fost luate, chiar am avut o locaţie-farsă de debarcare, pentru eventualele scurgeri de informaţii. Aterizarea a avut loc şi i-am întâmpinat pe EBE. Cu toate acestea, s-a întâmplat o încurcătură. Ei nu erau pregătiţi să accepte la schimb personalul nostru militar. Totul s-a amânat.

În cele din urma, în 1965, EBE au aterizat în Nevada și am schimbat 12 dintre oamenii noştri pentru unul dintre ai lor.

Domnule preşedinte, echipa noastră de 12 a fost pe planeta EBE-nilor timp de 13 ani. Misiunea trebuia să dureze doar 10 ani, însă, din cauza diferenţei de trecere a timpului între cele două lumi, echipa noastră a stat acolo mai mult cu trei ani. Doi dintre ei au murit pe SERPO şi alţi doi au decis să rămână".

Reagan: „OK, ceea ce aud este uimitor! Acum îmi dau seama, în legătură cu acel film că era bazat pe fapte reale. L-

am văzut. 12 oameni au plecat, alături de Richard Dreyfuss".

Casey: „Domnule preşedinte, da, filmul a fost similar cu evenimentul petrecut în realitate, cel puţin ultima parte".

Textul presupusei stenograme se poate găsi pe americanchronicle.com, evident în limba engleză. Se precizează că americanchronicle.com afirmă că întreaga transcriere a conversaţiei poate fi găsită pe serpo. org, locul unde a fost prima dată postată.

Atât pe www.americanchronicle.com, cât şi pewww. conexiuniprocesate. blogspot.com, articolul în cauză este sintetizat, fiind expuse doar lucrurile cu o reală valoare informaţională, evitându-se unele pasaje cu caracter irelevant, fără a se afecta în vreun fel cursivitatea textului.

Oare acest briefing chiar a existat? Este aceasta conversaţie o invenţie? Este reală, complet falsă sau o combinaţie între cele două? Deocamdată nu există certitudine în nicio privinţă. Tot ce putem să facem este să analizăm cu propriile noastre minţi informaţiile, indiferent de natura lor. Totodată, suntem siguri că viitorul nu prea îndepărtat ne va aduce mari surprize pe linia aceasta.

Proiectul Sigma. Scopul său a fost stabilirea unui contact continuu cu extratereştri. Acest contact s-a realizat în mai 1964, când un ofiţer de informaţii american a schimbat o serie de informaţii fundamentale cu doi extratereştri într-un loc dinainte stabilit, în deşertul din statul New Mexico.

Din anul 1963, se duce o dispută vehementă de idei cu privire la motivele care au dus la asasinarea lui Kennedy.

Un lucru este cert: tânărul preşedinte era pe cale de a urma în politică un drum propriu. Ceea ce a provocat o dură opoziţie din partea Establishmentului a fost, pe de o parte, destituirea şefului CIA, Allan Dulles, după invazia nereuşită a

cubanezilor din exil (Golful Porcilor, în Cuba) din 1961, iar pe de alta, rechemarea mai multor „advisors”, consilieri militari SUA, din Vietnam. Hotărârea lui Kennedy de a pune capăt conflictului din Asia de sud-est şi a activităţii CIA în această parte a lumii i-a nemulţumit foarte tare pe Iluminaţi.

De asemenea, în 18 iulie 1963, preşedintele a informat Congresul că doreşte să micşoreze deficitul Statelor Unite. El a vrut să forţeze exportul și să introducă un impozit asupra procentelor încasate de cetăţenii americani care au depus bani la băncile din străinătate. Investiţiile de capital american în străinătate urma să fie impozitate cu 15% anual.

Aceste lucruri nu erau pe placul bancherilor internaţionali. Acest preşedinte, singurul de până acum care nu a fost mason, ar fi fost un adevărat ales al poporului american. Un alt motiv al asasinării lui Kennedy nu este de natură Politică, ci se referă la dezvăluirea fenomenelor legate de farfuriile zburătoare.

În susţinerea acestei idei, vom aminti câteva fapte reale ținute în secret. Astfel, în anul 1947, pe 2 iulie, la Roswell, New Mexico, s-a prăbușit un obiect zburător extraterestru. Au existat 92 de martori și 35 de rapoarte. În 1949, s-a raportat din nou un eveniment UFO. A existat un supravieţuitor, care a fost transportat la Los Alamos (centru de cercetări, secret și foarte păzit, al armatei americane), căruia i s-a dat numele EBE (Extraterrestrial Biological Entity), fiind considerat un reptiloid uman. A fost îngrijit şi, prin proiectul „Sigma”, s-a încercat comunicarea cu el dar fără succes.

EBE nu a putut fi ţinut în viață, datorită unor greutăţi de asimilare, care la el se făcea pe bază de clorofilă. A murit pe 18 iunie 1952. Colonelul care l-a îngrijit îl îndrăgise şi a descris întreaga poveste în „Cartea galbenă”. Un alt fapt s-a

petrecut pe 20 februarie 1954, la baza aeriană Muroc, California.

Ofiţerii şi comandamentul bazei de la tumul de observaţie au văzut zburând un disc de 90-100 m diametru. Acest disc a fost observat de mai mulţi ofiţeri ai bazei, timp de aproape o oră. Preşedintele Eisenhower a fost chemat de urgenţă.

Acesta a venit cu un elicopter. Toţi cei de faţă au văzut aterizarea discului, din care au coborât fiinţe cam de 1,30 m înălţime, cu părul blond. Acest episod este povestit şi de astronautul american Gordon Cooper. Gerald Light de la CBS, un concern mass-media, şi Paul Solomon, de la baza aeriană, confirmă cele întâmplate. Călătorii din nava rotundă au luat contact cu pământenii, au făcut demonstraţii tehnice şi pe urmă au părăsit baza. Anumite zvonuri au afirmat că aceşti călători au demonstrat că se pot face invizibili.

Toate acestea au fost ţinute însă în mare secret până astăzi şi cei care au încercat să le dezvăluie au pierit. În 1949, ministrul apărării, Forrestal, a încercat să informeze opinia publică despre UFO. Această intenţie a plătit-o cu viaţa: a fost aruncat pe fereastră, după ce fusese sugrumat. S-a afirmat că s-a sinucis, aruncându-se de la etaj.

Kennedy era hotărât să dezvăluie opiniei publice toate secretele în legătură cu farfuriile zburătoare. El a fost asasinat pe 22 noiembrie 1963. Primul glonte a fost tras într-adevăr de e acoperişul depozitului, dar această lovitură nu a fost fatală. Glontele mortal a venit de la șoferul automobilului în care se afla Kennedy, un agent CIA. Originalul filmului atentatului îl arată pe șofer cum se întoarce, îl împuşcă, iar capul lui Kennedy este zdrobit.

În filmele arce au circulat în alte ţări, locul unde stătea șoferul este retușat. John Lear, unul dintre cei mai buni piloţi

americani, deţinător a 17 recorduri de zbor, şi William Cooper, membru al Naval Intelligence, au analizat cu ajutorul computerului, în Japonia, trei filme originale. Această analiză a arătat clar cum a fost împuşcat preşedintele. Arma a fost identificată ca fiind o armă CIA.

De asemenea, glontele a fost unul special, cu explozie întârziată (după explozie, creierul lui Kennedy nu a fost găsit[190]

). Atentatul a fost pregătit de agenţii CIA Orlando Bosch, Howard Hunt, Frank Sturges, Jack Rubenstein (Ruby), Lee Harvey Oswald.

Toate detaliile în legătură cu atentatul se află în arhivele Serviciului American de Securitate şi vor fi ţinute secret până în anul 2029. Între timp, aproape toţi martorii şi conspiratorii atentatului au murit în mod misterios.

Povestea oficială a Comisiei Warren a fost comunicată în presă la 9 ore după atentat, singurul vinovat fiind găsit Lee Harvey Oswald. Fratele preşedintelui, Robert Kennedy, stătea, de asemenea, în calea Iluminaţilor.

El a fost asasinat pe 5 iunie 1968, cu puţin înainte de a câştiga alegerile prezidenţiale. Protocolul, la Capitolul 12, spune: „Cine stă în calea planului va fi adus mai aproape de moarte”.

Proiectul Joshua. Acesta este numele de cod pentru o încercare de dezvoltare a unui tip de armă care să combată existenţa extratereştrilor de tip gri, prin folosirea unor sunete de joasă frecvenţă. Acest proiect s-a dezvoltat pe baza unei descoperiri, destul de veche, prin care un OZN a fost doborât într-un mod întâmplător, lângă graniţa mexicană.

Proiectul Blue Beam[191]

190 Circulă informaţia că ar fi ajuns pe căi ocolite în URSS, la Moscova, la singurul institut din lume de studiu al creierului. Aici există şi unicul Muzeu al creierului uman din lume.

191 Blue Beam - Raza albastră.

intenţionează simularea venirii lui Iisus pentru a manipula oamenii şi a distruge credinţa şi religiile.

„Vom avea un guvern mondial, fie că vă place, fie că nu. Singura întrebare este dacă el va fi creat prin cucerire sau prin consimţământ. „

Paul Warburg – membru al Consiliului pentru Relaţii Externe[192]

— a făcut această declaraţie în februarie 1950 în faţa Senatului american.

„Suntem în zorii unei transformări globale. Nu mai avem nevoie decât de o criză majoră adecvată şi naţiunile vor accepta Noua Ordine Mondială. „

David Rockeffeler – preşedinte de onoare al Consiliului pentru Relaţii Externe, preşedinte de onoare al Comisiei Trilaterale, membru Bilderberg – a făcut declaraţia de mai sus în septembrie 1994.

Comisia Trilaterală s-a întrunit la Bucureşti în zilele de 15-17 octombrie. Singurul membru român al acesteia este guvernatorul Băncii Naţionale, Mugur Isărescu.

În 1994, jurnalistul canadian Serge Monaste prezenta un amplu și bine documentat material despre Proiectul NASA Blue Beam. Printre obiectivele acestui proiect, citām:

A. **Distrugerea credinţei prin false descoperiri arheologice de genul recentului „sarcofag al lui IIisus".**
B. **Organizarea unei gigantice mistificări în care se va simula prin proiecţii holografice venirea lui Ilisus.**
C. **Utilizarea undelor de joasă frecvenţă pentru controlul mental[193]**

192 Cunoscut în Occident sub sigla CFR.

193 Inclusiv programele MK-ULTRA şi HAARP.

D. .

Acestea sunt doar câteva dintre planurile de instaurare a **noii religii** mondiale satanice cuprinse în acest proiect.

Fost ziarist la publicaţia canadiană „L'Enquete" şi **fondatorul** unei agenţii de presă independente[194]

Serge **Monaste** este bine cunoscut ca autor al unor numeroase articole **despre** Noua Ordine Mondială.

Serge Monaste a murit în condiţii suspecte. Încă din 1994 **el spunea într-un** interviu că a fost ameninţat în mod repetat de **primul-ministru** canadian şi de Vatican. Sub pretextul că nu are **voie să îşi** educe copiii acasă, autorităţile l-au arestat şi i-au **sechestrat** familia.

Întors acasă, Serge Monaste, care nu suferise niciodată de probleme cardiace, a avut un atac de cord în urma căruia a murit.

La scurtă vreme, un alt jurnalist, care îl ajuta în **investigaţii, a murit tot în urma unui atac de cord,** la fel de **suspect.**

În dezvăluirile sale, Serge Monaste arăta, pe baza unor **documente** autentice, cum pot fi provocate astfel de atacuri de **cord unor** persoane incomode.

Redăm în continuare extrase din prezentarea realizată de Serge Monaste, în 1994, în care demască proiectul Blue Beam. Traducerea după înregistrarea audio a fost completată cu mai multe comentarii privitoare la o serie de evenimente ce au avut loc de-a lungul anilor, care confirmă parcurgerea unora dintre etapele acestui proiect.

„International Free Press Network nu este un grup religios sau o organizaţie politică, ci o agenţie de presă independentă, care realizează investigaţii. Suntem specializaţi

---

194 International Free Press Network.

în investigarea şi publicarea de rapoarte speciale ºi casete audio care demască dedesubturile implementării unei Noi Ordini Mondiale.

Scopul nostru este să îi ajutăm pe oameni să realizeze cã venirea Noii Ordini Mondiale nu este un vis şi nicio presupunere paranoică. Este un proiect satanic în curs de desfăşurare. Care este scopul lui? Să distrugă religiile tradiţionale, şi mai ales religia creştină, şi să le înlocuiască cu o religie mondială unică, bazată pe cultul omului.

Să abolească familia aşa cum o ştim noi astăzi ºi sã o înlocuiască cu indivizi[195]

care lucrează fiecare pentru gloria guvernului mondial unic. Să distrugă orice formă de creativitate artistică sau ştiinţifică, pentru a putea implementa o singură viziune, cea a guvernului mondial.

Să implementeze apartenenţa obligatorie la un stat mondial condus de o forţă militară unică, de o justiţie mondială, de o singură lege comercială, să îi oblige pe oameni să trăiască într-o pace falsă şi să impună o nouă religie ºi o nouă cultură mondială. „

„Blue Beam[196]

este un proiect al NASA care presupune patru direcţii de parcurs pentru implementarea **noii religii mondiale New Age.** Această religie este chiar baza **noului** guvern mondial, pentru că fără aducerea omenirii în **această** sclavie spirituală, dictatura Noii Ordini Mondiale nu ar fi posibilă. „

False descoperiri arheologice pentru a submina *credinţa* „Primul pas în acest proiect vizează discreditarea sau re evaluarea tuturor cunoştinţelor religioase de până acum. Prin **crearea unor cutremure artificiale** în locaţii

---

195 *Cetăţeni mondiali, oameni universali etc.*

196 Blue Beam - Raza albastră.

precise de pe planetă, în care s-a presupus mereu că se ascund secrete importante, se va urmări scoaterea la lumină a unor aşa-zise noi **descoperiri** arheologice prin intermediul cărora se va «dovedi» că doctrinele marilor religii sunt false. „

Ne vom opri mai mult asupra modului în care această etapă este deja pusă în aplicare, pentru că am asistat de curând la un astfel de „cutremur”… de data aceasta mediatic.

În seara zilei de 26 februarie 2007, pe toate posturile TV **româneşti** şi internaţionale James Cameron anunţa lumii că a **descoperit** „sarcofagul lui Ilisus” şi al familiei sale.

Iniţial am crezut că este vorba despre un nou film. La urma urmei, cel care ne vorbea era un regizor, un creator de ficţiuni precum „Terminator”, „Alien” sau „Titanic”.

De data aceasta însă, James Cameron vorbea cu convingere despre o mare descoperire arheologică, despre dovezi ştiinţifice, despre teste ADN şi statistici care puneau la îndoială chiar bazele religiei creştine.

Arheologii găsiseră 10 cutii cu oase pe care se aflau inscripţionate nume. Pe şase dintre ele se aflau nume-cheie din Noul Testament: Joshua – Iisus, Maria, Iosif, Meriem – Maria Magdalena, Matei, Iuda. Despre celelalte patru nume care nu aveau atâta semnificaţie religioasă, James Cameron nu a amintit însă nimic.

A susţinut doar că are dovada că acestea sunt oasele lui Iisus, ale mamei sale Maria, ale tatălui său Iosif, ale Mariei Magdalena (Meriem) – soţia sa, conform testelor ADN realizate asupra oaselor, şi fiului lor – Iuda.

Testele ADN puteau într-adevăr dovedi că oasele respective aparţineau unui cuplu care avea şi un copil, însă nu dovedeau că aparţin lui Iisus. În plus, numele respective erau ceva comun în Ierusalimul acelor vremuri. Erau

întâlnite la fel de des cum am întâlni noi acum numele de Ion, Maria şi **Gheorghe.**

Pentru a elimina şi acest impediment din calea mistificării sale, Cameron invocă părerea unui expert în probabilităţi Andrey Feuerverger. Acesta calculează ce şansă există ca cele şase nume găsite pe sicriele de la Ierusalim să fi făcut parte din familia lui Iisus.

O falsă problemă, pentru că în realitate nu are cum să existe un sicriu al lui Iisus şi, chiar dacă ar exista, statistica nu este relevantă pentru a o rezolva.

Răspunsul expertului contrazice teoria regizorului: statistic, şansa este 1 la 600. Iar acesta, în loc să spună că în proporţie de 99% nu are cum să nu fie vorba de familia lui Iisus, spune că există totuşi o şansă!

În plus această manipulare atât de intens mediatizată este infirmată chiar de cel care a descoperit osuarele, arheologul Amos Kloner. Într-un interviu publicat[197]

dar nu atât de intens mediatizat, el spune:

„Ceea ce pretinde documentarul este un fals istoric. Nu există un mormânt al familiei lui Iisus. Nici nu se putea face un astfel de mormânt, astfel încât să cuprindă persoane care au murit în locuri diverse, la distanţe mari în timp".

Cine are interesul ca lui James Cameron să i **se acorde** minute în şir de emisie pe toate canalele TV din **lume,** prezentând de fapt o ficţiune? Cine are interesul să **mediatizeze** atât de intens o aşa-zisă descoperire care atacă **credinţa** creştină?

Aceiaşi care au conceput şi proiectul Blue Beam, la a cărui punere în practică vedem că participă acum celebrul regizor.

---

197 În jurnalul Jerusalem Post.

Show-ul secolului – „Venirea lui IIisus”. Al doilea pas **al proiectului** NASA[198]

presupune organizarea unui gigantic sp**ectacol** holografic proiectat chiar pe cer, astfel încât să fie **vizibil pe** întreaga planetă, care va simula venirea lui Mesia.

Prin emisia unor unde care acţionează direct asupra **creierului,** fiecare om va vedea în această hologramă pe **Mântuitorul** specific religiei sale şi îl va auzi vorbindu-i în **limba lui.**

Cu ajutorul unor computere performante, care vor coordona spectacolul, şi al sateliţilor din jurul Pământului, care vor emite semnale de joasă frecvenţă (LF), foarte joasă frecvenţă (VLF) și extrem de joasă frecvenţă (ELF), vor fi proiectate holograme folosind pe post de ecran pelicula de sodiu care înconjoară pământul la o înălţime de aproximativ 100 de km.

Animarea pe computer şi semnalele auditive vor părea că **provin din** adâncimile spaţiului şi îi vor face pe adepţii ardenţi **ai diferitelor** religii să creadă că sunt martorii mult promisei **întoarceri** a propriului Mesia.

„Apoi proiecţiile lui Iisus, Mahomed, Buddha, Krishna etc. se vor uni într-o singură imagine și «Salvatorul» universal le va face o mare revelaţie. Le va spune că diversele scripturi sunt false ºi că vechile religii sunt responsabile pentru răul de pe planetã. De aceea ele trebuie abolite pentru a lăsa locul unei noi religii care va fi condusă de el, unicul Dumnezeu pe care îl pot vedea cu ochii lor și auzi cu urechile lor. „

Diabolicul plan prevede ca în urma acestei apariţii să se **creeze** o mare dezordine socială, în care milioane de susţinători fa**natici** ai dogmei unei religii se vor ridica împotriva altor **milioane** de susţinătorilor fanatici ai dogmei

---

198 NASA era doar un nume de faţadă, în spate erau multe agenţii, servicii secrete și speciale ale SUA şi ale Israelului.

altor religii.

Se vrea astfel generarea unor conflicte cum nu s-au mai văzut până acum. Pare de domeniul fanteziei, însă mijloacele pentru a realiza aceasta deja există.

„Diverse servicii secrete arată că în ultimii **25** de **ani (este** vorba de după anul 1994 – n. n.) fosta URSS a stocat **deja** într-un computer extrem de avansat informaţii **despre** proprietăţile electrice, chimice şi biologice ale creierului **uman** rezultate în urma studiilor pe milioane de oameni.

Aceste date permit manipularea senzaţiilor auditive şi vizuale. Au fost stocate de asemenea şi date despre toate limbile şi dialectele vorbite în prezent pe glob, pentru a fi generate mesaje artificiale pe înţelesul oricui. Existenţa unor astfel de computere este menţionată şi într-un articol publicat în martie 1983[199]

La fel stau lucrurile şi în SUA şi în Europa. Încă din anii ’70 s-au realizat cercetări asidue privind combinarea undelor electromagnetice şi a hipnozei. În 1974 cercetătorul G. F. Shapis scria:

„Cuvintele hipnotizatorului pot fi modulate electromagnetic, astfel încât să acţioneze direct asupra creierului sub formă de unde, fără a mai fi nevoie de receptarea şi transportarea sunetului şi fără ca persoana expusă la astfel de influenţe să aibă vreo şansă de a controla fluxul informaţional receptat”.

Cei care cercetează fenomenul de channeling au observat că numărul celor care se consideră canale a crescut exponenţial de când se fac astfel de cercetări. Cei care practică aşa ceva ar trebui să îşi utilizeze simţul critic şi discernământul pentru că de cele mai multe ori

199 **În jurnalul „Sidney Morning Arrow“.**

nu cunosc sursa a ceea ce ei numesc ghidare divină.

Originea comunicării astrale se pierde în **negura** timpurilor, căci dintotdeauna omul a fost interesat de **fenomenele** supranaturale, încercând să comunice pe diferite căi cu zeii, atotştiutorii Lumii Astrale.

Channelingul este activitatea prin care un iniţiat al **Luminii** deschide un canal securizat de energii şi lumină, de pe **coordonatele** locaţiei sale, direct cu anumiţi interlocutori din **Astralul** Superior, prin care comunică cu aceştia în problemele **esenţiale** ale misiunii sale, ştiinţelor oculte, divinaţiilor, **medicinei** astrale, karmei, sorţii, destinului etc.

Canalul de lumină şi energii astrale este o cale de legătură cu Lumea Spirituală. Un canal propriu de legătură cu lumea Astrală permite realizarea unui salt evolutiv şi o transformare conştientă a vieţii tale.

Vorbirea artificială asigură controlul mintal.

Existenţa unor astfel de tehnologii ţine de a treia direcţie de dezvoltare a proiectului Blue Beam, care vizează comunicarea telepatică şi electromagnetică prin unde de joasă, foarte joasă şi extrem de joasă frecvenţă, care îi va face pe oameni să creadă că îl aud pe propriul lor Dumnezeu vorbindu-le. Astfel de unde generate de computer vor fi transmise prin intermediul sateliţilor şi vor interacţiona cu gândirea naturală, făcând să apară ceea ce se numeşte „vorbire artificială”.

Acest gen de tehnologie există încă din anii ’70 şi a fost perfecţionată prin cercetări ulterioare privind relaţia dintre creierul uman şi computer.

În ianuarie 1991, la Universitatea din Arizona a avut loc conferinţa intitulată „Cercetarea avansată NATO cu privire la fenomene emergente ale sistemelor biomoleculare”.

Ce înseamnă aceasta mai exact? Într-una dintre lucrările Prezentate la această conferinţă erau prezentate echipamente care puteau face un orb să vadă sau un surd să audă.

Echipamente care puteau calma orice durere, fără a interveni cu medicamente şi a căror utilizare ar fi permis oricărei fiinţe umane să îşi menţină, şi la vârste înaintate, aceleaşi funcţii de la tinereţe.

Autorul lucrării în cauză trăgea un semnal de alarmă asupra pericolului ca astfel de cercetări să fie deturnate de la scopul lor iniţial şi să fie folosite împotriva oamenilor.

El afirma că astfel de echipamente sunt operaţionale în cadrul CIA şi FBI, nu pentru a vindeca oameni, ci **pentru a** tortura şi omorî pe cei care se opun sistemului sau pentru **a crea** ceea ce în[200]

mod obişnuit se numeşte „candidat manciurian".

Avem date care arată că astfel de experimente au **loc şi în** Marea Britanie, Australia, Franţa, Germania şi **Finlanda.** Agenţiile guvernamentale şi corporaţiile care lucrează **mână în** mână cu ele sunt gata să facă orice pentru a-şi **atinge** obiectivul: controlul social total.

De ce? Foarte simplu. În primul rând, dacă terorizezi populaţia şi o faci să se teamă pentru siguranţa şi viaţa sa, îţi va fi mai uşor să implementezi un sistem draconic, să o supraveghezi, să o dezarmezi şi apoi să îi spui că totul este pentru protecţia ei. În al doilea rând, pentru că aşa este mai uşor să promovezi un nou sistem politic şi social, în locul celui vechi, care pare să nu mai funcţioneze.

Evident că alternativa este pregătită de multă vreme şi se numeşte Noua Ordine Mondială. Frica a fost mereu

---

200 Un scandal de proporţii a izbucnit în Danemarca şi ţările scandinave deoarece agenţii americani au supravegheat ilegal persoane din aceste ţări.

utilizată ca un instrument cu care elita a controlat şi a subjugat masele. Vechea zicală „Divide et impera[201]

„a fost aplicată în toate colţurile planetei, pentru a avea siguranţa că oamenii sunt speriaţi, se tem pentru siguranţa lor şi îşi pierd încrederea în ceilalţi oameni. Şi aceasta este tot o formă de control mental.

Subliniem faptul că Serge Monaste spunea toate **acestea** încă în anul 1994, anticipând astfel **înscenarea de la 11 septembrie 2001,** care a permis instaurarea unui **sistem de teroare** şi a unor reguli stricte de supraveghere a populaţiei sub **pretextul** asigurării siguranţei acesteia.

„Controlul mental de astăzi presupune **mult** mai **mult", arată Serge** Monaste în continuare. Iată ce scria în 1970 **psihologul** Gene V. McConnell într-un articol[202]

:

„A venit ziua în care putem combina privarea senzorială cu drogurile, hipnoza şi manipularea prin recompensă**-pedeapsă** pentru a câştiga un control aproape absolut asupra comportamentului unui individ.

Putem deci realiza rapid şi cu destulă eficienţă un fel de spălare a creierului care duce la schimbări dramatice de comportament şi personalitate. Ar trebui să dăm o nouă formă societăţii, astfel încât să fim cu toţii antrenaţi încă de la naştere să facem ceea ce societatea vrea ca noi să facem.

Avem tehnologia necesară pentru a face aceasta. Nimeni nu este stăpânul propriei personalităţi. Nimeni nu are nimic de spus cu privire la ce fel de personalitate dobândeşte, deci nu are niciun motiv de a refuza să dobândească o nouă personalitate, dacă cea veche pe care o

---

201 Divide et impera - Dezbină şi cucereşte.

202 202 Revista „Psychology Today“.

are este antisocială”[203]

Dovezi ale existenţei tehnologiei pentru control mental

Tehnologia ce urmează a fi utilizată pentru controlul minţii în Proiectul Blue Beam include un transmiţător care emite pe frecvenţa sistemului nervos uman. El a fost deja produs. Această firmă este unul dintre colaboratorii apropiaţi ai Aviaţiei Americane și **a lucrat mult în domeniul construirii unor arme care să implementeze mesajul direct în mintea inamicului.**

Aparatul utilizează radiaţii electro-magnetice și frecvenţe extrem de joase şi a fost folosit pentru a tortura fizic şi mental oamenii, de la distanţă. Arme de acest tip au fost aplicate în anii ’70 contra femeilor britanice care protestau împotriva prezenţei unor rachete americane în baza aeriană Greensam Common Air Base.

Această armă poate induce o totală privare senzorială auditivă și acţionează direct asupra nervilor auditivi, cu asemenea putere, încât îi blochează victimei inclusiv capacitatea de a-şi auzi propriile gânduri. Exact ca în vechea zicală care spune: **E aşa mult zgomot aici, că nu mă pot auzi nici pe mine gândind.**

Dovezi despre existenţa unor astfel de tehnologii **există** inclusiv în publicaţii ale Departamentului American al Apărării. Căpitanul Paul E. Tyler semnează o lucrare având ca titlu „The Electromagnetic Spectrum and Low Intensity Conflict[204]

", inclusă în colecţia „Low Intensity Conflict in Modem Technology[205]

203 203 Firma Laurel-Electro-Optical System, din Pasadena, California.

204 Spectrul electromagnetic şi conflictul de intensitate joasă.

205 Conflictul de joasă intensitate în tehnologia modernă publicată în 1986 de Air University Press, Maxwell Air Force Base, Alabama.

”

Aici se vorbeşte despre microunde care generează senzaţii auditive ce pot fi auzite doar de individul-ţintă. Tehnologia este relativ simplă şi poate fi folosită doar având la dispoziţie un banal radar de poliţie.

Fascicolul de microunde generat de aparat este modelat în frecvenţe audio şi transmis direct în creier, de care este receptat ca o voce, deşi nu a fost emis niciun sunet. Exact ceea ce se va petrece în proiectul Blue Beam.

În cartea sa „Corpul electric”, Robert Becker[206]

descrie o serie de experimente conduse încă la începutul anilor ’60 de Olenfree, în cadrul cărora s-au obţinut astfel de fenomene.

Olenfree a mai descoperit şi cum poate să încetinească, să accelereze sau chiar să oprească inima unei broaşte prin sincronizarea pulsului cu frecvenţa unor microunde. De aici până la provocarea unor atacuri de cord unor fiinţe umane este doar un pas.

Tot în aceeaşi lucrare, Robert Becker menţionează **cercetările** dr. Joseph C. Sharp de la Institutul de Cercetare al **Armatei** Walter Reed, care a realizat teste pe propria persoană. Î**n timp** ce se afla într-o cameră perfect izolată fonic (deci prin **pereţii** căreia nu puteau pătrunde sunete) a auzit cuvinte ce i-au **fost** transmise prin simpla generare a unor unde **electromagnetice** cu vibraţie analoagă cuvintelor receptate de **el. Concluzia** a fost:

„Un astfel de aparat poate fi în mod clar aplicat în anumite operaţiuni în care se doreşte ca ţinta să ajungă la nebunie sau să îi transmiţi instrucţiuni nedetectabile de altcineva. „

---

206 Nominalizat pentru Premiul Nobel.

Şi James Lin explica în 1978 în cartea[207] sa intitulată „Microwave Auditory Effect and Application” cum poate fi auzită o voce transmisă direct către creier fără a exista o vibraţie sonoră.

Pe 21 septembrie 1977, CIA a prezentat rezultatele studiilor sale în faţa subcomisiei pentru sănătate şi cercetare ştiinţifică a Senatului american. Doctorului Sidney Gottlieb, care conducea programul MK Ultra la acea vreme, i s-a cerut în mod explicit să discute despre cercetările CIA privind acţiunea de la distanţă asupra organismului uman prin mijloace electronice.

Controlul total asupra planetei va fi obţinut prin teroare

„A patra dimensiune a proiectului Blue Beam include controlul total asupra planetei. Pentru aceasta se va simula o invazie extraterestră în marile oraşe ale lumii. Se mizează pe faptul că ţările care deţin armament nuclear îl vor utiliza pentru a se apăra de acest pericol, devenind apoi total vulnerabile faţă de adevăratul atac, ce va ulterior de guvernul din umbră. „

Subliniem aici că tema unui atac extraterestru simultan în marile oraşe ale lumii apare aproape obsesiv în filmele de la Hollywood. În urma unui astfel de atac, toate ţările mari, **SUA**, China, Rusia etc., colaborează între ele atacându-i pe extratereştri cu armele de care dispun. Fără niciun rezultat.

„Când situaţia pare a fi disperată apare El – unicul Salvator. Vedem cum prin astfel de filme ni se oferă de fapt modele de gândire. Suntem antrenaţi să ne temem de un atac extraterestru, suntem antrenaţi să îi ripostăm în forţă şi apoi să aşteptăm apariţia unui salvator unic. Şi aceasta este tot o formă de control mental.

Scopul este să fie anihilată orice formă de opoziţie faţă

---

207 **Efectul auditiv al microundelor şi aplicarea lui.**

de Noua Ordine Mondială. Utilizând tehnologiile despre care am vorbit mai sus undele generatoare de gânduri vor putea fi transmise prin reţelele de fibre optice, cabluri TV, linii telefonice şi vor pătrunde în orice echipament care conţine microcipuri.

La acel moment procesul de implantare a microcipurilor la nivelul populaţiei va fi realizat astfel încât oamenii vor putea fi uşor împinşi la un val de sinucideri, violenţe şi nebunie.

Am fost întrebat de multe ori când se vor petrece toate acestea.

După ce va fi creată o criză economică, ce îi va forţa pe oameni să îşi cheltuiască toate rezervele de bani.

Apoi va fi implementat un sistem planetar de plăţi electronice astfel încât nimeni să nu poată supravieţui în afara lui. După atâtea dezastre omenirea va fi gata să implore apariţia unui salvator care să restabilească pacea cu orice preţ, chiar cu preţul propriei libertăţi. Un principiu similar a fost aplicat în URSS pentru instalarea comunismului. „

Soluţia pentru a contracara proiectul Blue Beam

Pare un tablou sumbru şi înfricoșător. Poate că acesta este **şi scopul** pentru care astfel de dezvăluiri sunt lăsate să apară. **Cunoscând** ceea ce ni se pregăteşte, putem lua însă măsurile **necesare** pentru a nu se ajunge acolo.

Dezvoltarea discernământului, conştiinţa de sine, **cultivarea** rezonanţei cu aspectele benefice, divine, meditaţia, **rugăciunea,** practica spirituală asiduă sub ghidarea unui **maestru** autentic anihilează aceste influenţe malefice.

Acest lucru este bine cunoscut de cei care doresc să **controleze** întreaga planetă şi de aceea de mii de ani şcolile **spirituale** în care oamenii învaţă astfel de practici sunt

prigonite, distruse sau deturnate. Vom încheia citând tot din **prezentarea** lui Serge Monaste, care demonstrează că slujitorii **Noii** Ordini Mondiale, exact aceasta ne împiedică să facem.

În numărul din decembrie 1980 al US Army Journal, într-un un articol semnat de lt. col. John B. Alexander sub titlul „The New Mental Battlefield, Beam Me up Spock[208]

", acesta scrie:

„Voi da mai multe exemple care să ilustreze progresele făcute în acest domeniu. Avem acum abilitatea de a vindeca sau de a cauza o boală de la distanţă, inducând boala sau moartea fără cauze aparente. A fost raportată şi posibilitatea de modificare telepatică a comportamentului, care include abilitatea de a induce stări hipnotice de la o distanţă de peste 1.000 de km.

Utilizarea hipnozei telepatice este o zonă care merită a fi exploatată. Ea va permite ca agenţii noştri să fie implantaţi subconştient cu programul pe care trebuie să îl execute, astfel încât nu va mai fi nevoie să utilizăm telefonul.

Dacă vor fi perfecţionate, aceste tehnici vor permite transferul direct al gândurilor de la o minte sau grup de minţi la o audienţă-ţintă. Receptorul nu va fi conştient că i-au fost implantate gânduri, va crede că sunt gândurile lui. Este posibil să introducem gânduri artificiale într-un computer şi apoi să le transmitem prin intermediul unui satelit; astfel vom putea controla întreaga planetă.

Limitele acestui sistem sunt doar cei care îşi vor pune permanent întrebări cu privire la motivaţia care stă în spatele gândurilor lor şi nu le vor da curs automat. Este evident că televiziunea, filmele, publicitatea şi diferite forme de presiune socială au grijă să elimine pe cât posibil această

---

208 **Noul câmp** **de luptă mental, „Radiază-mă Spock! “.**

categorie de oameni. Informaţiile privind acest gen de tehnologii vor fi considerate ridicole tocmai pentru că ele nu se vor conforma cu viziunea asupra realităţii pe care chiar noi o inducem; doar mai există şi în zilele noastre oameni care cred că Pământul este plat”.

Operațiunea Excalibur. Într-o încercare de a recupera bazele miliare subterane de la extratereştri Gri, s-a realizat o rachetă care poate acţiona asupra unor ţinte subterane, distrugând inamicul, fără deteriorarea extensivă a facilităţilor.

„Surpări carstice”, „pâlnii de absorbţie”, „doline de prăbușire”, „polje”, toate aceste denumiri caută să explice găurile apărute din senin pe suprafaţa Terrei. Dacă în zonele cu sol calcaros, care permite eroziunea, există o explicaţie, existenţa acestora nu poate fi motivată însă în zonele stâncoase, dure. Mulţi înclină să creadă că ele ar fi produse de extratereştri.

În noaptea de 13 spre 14 decembrie, 2008 în **cantonul** elveţian Vaud, apare o gaură enormă, fără ca proprietarul terenului, Roland Haefeli, să poată da vreo explicaţie. Cunoscutul ufolog şi scriitor de science-fiction, Jimmy Guieu, care a vizitat zona, spunea că, pe câmpul respectiv, nu **a fost** observată vreo urmă de camion sau de unealtă de săpat mecanică.

Alte găuri produse misterios au făcut senzaţie în Elveţia, **între** anii 1972 şi 1990. Cea mai mare a apărut într-o comună din apropiere de Geneva, în noaptea de 3 spre 4 februarie 1990.

„Avea un diametru de 10 metri şi o adâncime de 12. **Practic,** un volum de 942 de metri cubi de pământ, cântărind **peste** 2. 000 de tone, s-a volatilizat. Ar fi fost nevoie de o sută **de** camioane de 20 de tone pentru a-l face

să dispară”, au **consemnat** autorii Anderhub şi Roth în lucrarea lor[209]

Zgomote surde din adânc, de parcă s-ar fi deschis Poarta Iadului. Pe 23 februarie 2007, într-un cartier **rezidenţial** din San Antonio, un mare oraş din Guatemala, a apărut o gaură în sol de câteva zeci de metri în diametru şi adâncă de peste 100. Au fost înghiţite 12 case şi trei persoane şi-au pierdut viaţa.

Martorii au povestit că, din adânc, venea un miros pestilenţial, însoţit de zgomote surde, de parcă s-ar fi deschis poarta Iadului. Craterul, perfect tubular, avea pereţii netezi, de parcă ar fi fost produs de o maşinărie de săpat tuneluri.

Aceleaşi caracteristici au fost observate şi în cazul unei găuri apărute în Peru, în 1999, pe un câmp din apropiere de Arequipa, un sat din Anzi.

„Nu putea fi vorba despre o prăbuşire naturală a solului, mai ales că pereţii netezi ai găurii păreau făcuţi ca la carte. Craterul nu a fost săpat totuşi într-o modalitate cunoscută, mai ales că nu există niciun indiciu cu privire la modul în care a fost transport solul excavat”, nota şi Andreas Muller, într-o lucrare pe aceeaşi temă.

Armă experimentală sau extratereştri? Aceasta era întrebarea căreia trebuia să i se răspundă.

În urmă cu peste 20 de ani, un fost agent secret american, William Cooper, deconspira, în cartea[210]

sa, existenţa unei arme teribile.

„Excalibur este o armă montată pe o rachetă, fiind capabilă să producă o gaură de 1. 000 de metri adâncime, chiar şi în sol stâncos”, indică fostul agent

---

209 **Misterul cercurilor din câmpii.**

210 **Lucrarea se intitula „Guvernul secret“.**

secret.

Alţi cercetători au dat vina pe ruşi, în perioada războiului rece, în timp ce una dintre variantele actuale se referă la sateliţii militari, dotaţi cu lasere puternice, capabile să dezintegreze solul până la adâncimi nebănuite.

Nici extratereştrii n-au fost uitaţi în explicaţiile unora. Pe 8 august 2007, instrumentul HRISE de pe sonda spaţială trimisă pe planeta Marte a transmis imagini cu o gaură circulară în solul marţian, a cărei adâncime a fost estimată la peste 80 de metri. Dar, indiferent de variantele oferite ca soluţii, ştiinţa actuală încă nu poate explica argumentat apariţia găurilor din solul terestru.

Proiectul Plato. Este numele unei înţelegeri aflate în afara legii cu extratereştrii Gri, prin care autorităţile americane consimt la răpirea unui număr limitat de persoane în schimbul unor tehnologii foarte avansate.

Proiectul Deliverance[211]

Este un tratat ruso-american menit să ducă la recuperarea teritoriilor luate de extratereştrii Gri. Schimbările care s-au petrecut în Europa de Est au dus la terminarea Războiului Rece şi au ca rezultat direct acest proiect. Forţele implicate în Războiul Rece, foarte numeroase şi de cea mai bună calitate, vor **fi** utilizate ca protecţie împotriva extratereştrilor gri.

Pe faţa nevăzută a Lunii este o bază a extratereştrilor. NASA ştie de existenţa acesteia de o bună bucată de timp. Unul dintre motivele pentru care extratereştrii se aflǎ acolo este utilizarea suprafeţei lunare pentru extragerea minereurilor necesare.

Fotografiile cu maşinile lor uriaşe de forare şi excavare au fost publicate de-a lungul timpului în diferite jurnale şi

211 **În traducere - eliberare.**

reviste, iar cărţile cu acest subiect au trezit interesul comunităţii ştiinţifice.

De ce americanii au stopat în 1972 expediţiile lunare fără să dea nicio explicaţie? De ce China intenţionează să trimită oameni pe Lună abia în 2020, iar Rusia din 2025, după 50 de ani de la prima misiune umană pe Lună?

Asta numim noi progres tehnologic şi cucerirea spaţiului cosmic? În lipsa altor ipoteze veridice, iată cea mai bună explicaţie ţinută zeci de ani departe de public:

Unul dintre noile filme documentare care s-a bucurat de mare succes în ultima vreme este „In the Shadow of the Moon[212]

„. Producţia britanică povesteşte, prin intermediul mărturiilor unor astronauţi care au făcut parte din programul Apollo, întâmplări din timpul misiunilor spre Lună cu oameni la bord, desfăşurate în anii 1960 şi 1970.

Doisprezece americani au păşit pe solul lunar, între 1969- 1972, dar – timp de 35 de ani – nimeni nu a mai pus piciorul pe satelitul natural al Pământului. Cine sau ce a făcut ca zborul pământenilor spre Lună să fie întrerupt? Un răspuns inedit îl oferă cercetătorii ruşi într-un alt documentar.

Recent, unul dintre canalele de televiziune din Rusia[213]

RTR, a difuzat un documentar care îi prezintă pe doi cercetători ruşi, astronomul Ievgheni Arsiukin şi cercetătorul în domeniul OZN-urilor Vladimir Ajaja, care spun că expediţiile spre Lună ar fi întâlnit obiecte zburătoare neidentificate.

Ei susţin că astfel de obiecte de origine extraterestră ar fi spionat cu insistenţă echipajele Apollo. Exemplifică cu un

---

212 În Umbra Lunii.

213 Este vorba despre RTR.

film care demonstrează că un obiect luminos urmărea îndeaproape una dintre navele americane.

Cercetătorii ruşi mai susţin că au fost manipulate comunicaţiile dintre astronauţi şi Centrul de Control al Misiunii (MCC) în timpul transmisiilor de televiziune. Americanii se aşteptau ca expediţiile să descopere ceva uimitor pe Lună și pentru a păstra totul în secret, au codificat mesajele spre MCC.

După descifrarea acestora, s-ar fi descoperit că misiunile americane ar fi întâlnit baze lunare, rămășiţe ale unor vehicule spaţiale şi oraşe pustii pe Lună[214]

Documentarul difuzat în Rusia statuează că ar exista nişte creaturi lunare care nu ar tolera prezenţa pământenilor prea multă vreme pe acolo, din cauză că nu vor să li se dezvăluie motivele pentru care se află acolo. Când americanii au plasat un robot în craterele selenare, creaturile care trăiesc pe acest satelit şi-ar fi manifestat furia.

Producătorii filmului susţin că aceștia le-ar fi spus „oaspeţilor" din SUA să plece acasă şi să nu se mai întoarcă niciodată, deoarece vor să se păstreze secretele despre bazele sublunare pe care le folosesc pentru a observa viaţa de pe Pământ.

În documentarul rusesc se susţine că NASA s-ar fi temut de un conflict cu o societate atât de dezvoltată şi ar fi oprit programul Apollo. Pare oare acest film credibil?

Pentru realizarea documentarului britanic „In the **Shadow** of the Moon[215]

" au fost folosite înregistrări ale zborurilor spre Lună procesate după arhivele video ale programului, care ar fi

214 214 Conform jurnalului rusesc „Pravda".

215 În umbra Lunii.

dispărut.

Este oare adevărat că aceste arhive au dispărut? **Acest** lucru i-a determinat pe adepţii teoriei conspiraţiei să susţină **că** ar fi vrut să șteargă urmele contactului dintre astronauţii americani şi civilizaţiile extraterestre.

Ei spun că faptul că filmele care demonstrează aselenizarea astronauţilor din SUA și pașii lui Neil Armstrong pe Lună s-ar fi pierdut ar fi un secret cunoscut. Filmele au fost mutate de la US National Archives la NASA, după care ar fi dispărut.

În urma unor căutări asidue s-ar fi găsit numai vreo 10. Ar fi putut ele, într-adevăr, să dispară? Documentarul rus susţine că nu ar fi fost fotografii obişnuite.

Proiectul Pounce[216]

Acest proiect este legat de intervenţia rapidă la locul prăbușirii unui OZN. Echipa de intervenţie este alcătuită din militari special antrenaţi, cu vastă experienţă în teatrele de război din deşert sau zone populate.

Numele tradus al proiectului ar fi atac brusc. Ca sarcini ale acestei echipe intră, pe lângă recuperarea OZN-ului şi a extratereştrilor, și neutralizarea martorilor, şi curăţirea zonei de toate substanţele străine.

Se estimează că aproximativ 6 OZN-uri sunt doborâte anual intenţionat de aviaţia americană, fără a fi provocată.

Programul Lumină călăuzitoare. Acest program operaţional are ca singură menire difuzarea unor informaţii false, dezinformarea şi producerea discordiei printre organizaţiile care se ocupă de OZN-uri. Donald Menzel a fost primul director al acestui program, de care se ocupă în prezent Philip Klass.

Există o varietate de alte programe a căror existenţă

---

216 Proiectul „Atac brusc".

trebuie să fie confirmată.

Sunt o mulţime de informaţii referitoare la bazele şi laboratoarele subterane ale extratereştrilor, care indică faptul că aceste facilităţi sunt operate curent de Gri. Astfel de informaţii se pot găsi pe Internet, în emisiunile TV, precum şi în multe alte publicaţii.

Din cele afirmate de ofiţerul de informaţii Bill Cooper care acţionează în Marina Militară Americană, bazele extratereştrilor se află în cele patru state americane Utah, Colorado, New Mexico şi Arizona, deşi există probe sigure că astfel de baze există şi în alte zone ale Americii de Nord, precum şi în restul lumii. Cooper vorbeşte despre şase astfel de baze, toate aflându-se în rezervaţiile indienilor (pieile roşii) din statele menţionate anterior.

Bazele aflate lângă Dulce, statul New Mexico şi Groom Lake, statul Nevada sunt cele mai frecventate şi cu activitatea cea mai intensă. Nivelurile inferioare ale facilităţii de la Dulce sunt ocupate de extratereştrii gri şi sunt folosite pentru experimente genetice. Facilităţile subterane uriaşe se întind pe kilometri întregi, sunt legate prin tunele lungi, prin care circulă navete de mare viteză.

Cu câţiva ani în urmă s-a efectuat o încercare de recuperare a acestor facilităţi de către o echipă militară de elită, dar raidul a fost înfrânt şi 66 de membri ai echipei Beretelor Albastre[217]

au fost omorâţi de către extratereştrii în luptă.

La Dulce există cel puţin şapte niveluri subterane. Nivelul şase este cunoscut cu numele de Sala Coşmarului. Pe acest etaj subteran se fac experimentele de către extratereştri.

Un martor care lucra într-o tabără de sclavi sub

---

217 The Blue Berets - trupe de comando.

supravegherea extratereştrilor gri a reuşit să se elibereze de sub controlul minţii efectuat de extratereştri şi a dat următoarea descriere a ceea ce a văzut:

„Am văzut cu ochii mei fiinţe umane cu mai multe picioare care păreau a fi jumătate oameni, jumătate caracatiţe. De asemenea, am văzut reptile care aveau mâini omeneşti şi ţipau ca bebeluşii. Aceştia încercau să scoată nişte sunete umane.

Am mai văzut oameni-şopârlă, care erau închişi în cuşti. În câteva compartimente am putut vedea monştri cu aripi, giganţi de 2,20 m, precum şi fiinţe care erau jumătate oameni, jumătate păsări.

Un nivel mai jos sunt oameni care au fost răpiţi şi care nu vor mai ajunge niciodată la suprafaţă; ei sunt păstraţi în **suspensii** conservante, în vase speciale frigorifice".

Sclavul de la Dulce a mai adăugat că a întâlnit mai mulţi oameni în cuşti, care de obicei erau ameţiţi şi drogaţi, însă uneori plângeau şi implorau pentru ajutor. „Ni s-a spus că sunt bolnavi fără speranţă şi că li se administrau droguri puternice pentru a-i vindeca. Ni s-a recomandat ca niciodată să nu încercăm să le vorbim. La început am crezut povestea lor, dar mai târziu ne-am dat seamă că era vorba despre o încercare de a ascunde adevărul.

Am vorbit cu o femeie care fusese răpită de pe acoperişul clădirii în care locuia în New York şi care ocupa o cameră în unitatea subterană de la Dolce. La început fusese dusă într-o cabană din deşert, care era utilizată ca intrare camuflată în baza extratereştrilor. Această femeie a fost excortată spre laboratoarele subterane pentru a fi utilizată ca subiect de testare, dar în ultima clipă a reuşit să scape cu ajutorul unui extraterestru înalt, de tip nordic, care a avut o atitudine prietenoasă şi i-a arătat un drum secret pentru a

ajunge în libertate.

În deşert, aceasta a fost ajutată de membri ai Beretelor Albastre, care au condus-o spre un avion, pentru a zbura în Manhattan. În timpul unei sesiuni de discuţii cu militarii, femeia a fost avertizată să nu vorbească despre întâlnirile şi experimentele cu extratereştrii, la care a participat.

Oricine a auzit despre ce a păţit femeia este îndreptăţit să creadă că aceasta nu mai este sănătoasă după evenimentele şocante prin care a trecut. De aceea, ea a fost condusă spre o instituţie de boli nervoase, unde a rămas o un timp. I s-a spus că a fost condusă acolo din motive de securitate naţională şi pentru salvarea lumii".

O altă poveste vine de la un soldat care avea misiuni în baza militară Dulce, la suprafaţă. Încă de la început, acesta şi-a dat seama că ceva ciudat se petrecea acolo, dar i-a luat mai multe săptămâni până ce a înţeles despre ce este vorba. Cei care păreau a fi bărbaţi aflaţi în serviciu obişnuit, în realitate nu erau.

„Într-o dimineaţă de septembrie, mă aflam în serviciul meu obişnuit, când un alt muncitor, un tânăr mecanic, a intrat în atelier şi a dorit să sudeze imediat. Când m-am uitat mai cu atenţie la faţa sa, mi-am dat seama că pielea sa era acoperită cu ceva ce părea a fi un film semitransparent. Trăsăturile sale erau neobişnuite, iar ochii săi erau scoşi din orbită. Nu avea păr şi nici riduri.

În timp ce suda, l-am privit cu atenţie vreo 20 de secunde. Indiferent ce avea acea persoană, privea la mine fără să se mişte. Apoi trăsăturile feţei sale s-au schimbat ca şi când ar fi fost o altă persoană, iar după ce a terminat sudura a devenit persoana care intrase pe uşă.

Transformarea nu a durat mai mult de 5 secunde. Am rămas acolo cu gura căscată, mă simţeam slăbit. Tânărul

mecanic nu părea să fie conştient de timpul scurs când îl observam şi mi-a vorbit ca şi când nimic nu s-ar fi întâmplat.

Este greu de crezut, dar vă asigur că şi acum îmi apare în faţa ochilor transformarea trăsăturilor feţei şi a pielii persoanei care intrase în atelier. Nimeni nu poate realiza sperietura prin care am trecut, decât dacă trăieşte şi el aşa ceva. După câteva zile, am trecut printr-un eveniment asemănător, care m-a convins că ceea ce văzusem era de fapt purul adevăr. Aceasta m-a convins că nu sufeream de iluzii şi de începutul unei boli. După câteva zile, am văzut acest fenomen special din nou. De data aceasta, era târziu, în noapte, în camera de gardă aflată la intrarea principală, atunci când intram în zona în care lucram.

Cumpărasem câteva produse şi la intrare trebuia să intru la corpul de gardă pentru controlul obişnuit. Acolo se afla un singur militar de gardă; i-am arătat hârtiile şi legitimaţiile şi mi-am cerut pachetul cu care intrasem.

Am aşteptat un minut, apoi s-a întâmplat să privesc direct spre militar. În acel moment, faţa sa a început să se schimbe, devenind acea faţă a creaturii stranii. După câteva secunde tipului i-a revenit faţa originală.

Transformarea între cele două feţe nu a durat mai mult de 5 secunde. Apoi, acesta mi-a găsit pachetul cu care venisem, mi l-a înmânat cu gravitate şi am plecat fără să ne spunem niciun cuvânt.

Într-un alt caz, un desenator, John D., care desfăşură o muncă de rutină în timpul serviciului său activ la Dulce, s-a hotărât să acţioneze datorită unei descoperiri pe care o făcuse. El a trimis mai multe scrisori preşedintelui Americii, prin care îl informa despre existenţa unui complot împotriva guvernului şi despre modul în care baza era sabotată.

El a desenat în mai multe feluri steagul american,

desene care erau foarte reuşite. De asemenea, a mai realizat schiţele mai multor instrumente mecanice, a început să viziteze biblioteca şi să studieze cărţi de fizică şi electronică avansată.

Nu putea să pronunţe prea bine cuvintele de specialitate pe care le întâlnea. El putea cu răbdare să explice lucruri de natură foarte tehnică, dar pe care nu le înţelegea. Când a fost întrebat de ce îl necăjea pe preşedinte în scrisorile sale, John spunea că a fost sensitizat.

Acum un an, când am fost bolnav, doctorul bazei mi-a recomandat sulfamidă. În prezent, în ţară există o nouă coloană a cincea care funcţionează sub comanda extratereştrilor.

În medicamentul pe care l-am primit, mi-a fost introdus selenium. Seleniul, în oasele omului, face ca acel corp să recepţioneze, ca o antenă, undele ultrascurte, unde care sunt apoi prelucrate de creier. Aceste unde sunt similare celor care pot fi detectate de encefalograf. „

Aproximativ 300.000 de mii de oameni au fost sensitizaţi. Cel puţin 7 staţii de radio secrete funcţionează în SUA.

Aceste staţii emit pentru persoanele sensitizate comunicându-le ordine pentru a acţiona în sabotarea planetei noastre.

„Această planetă se află în pragul încunoştiinţării că supravegherea extraterestră efectuată de fiinţe net superioare nouă a început cel puţin din anii celui de al doilea război mondial", spune Robert Hastings, expert în microscopia electronică, după ce a parcurs cu atenţie şi meticulozitate zeci de mii de documente care au fost desecretizate prin acţiunea legii Freedom of Information[218]

---

218 **Legea privind libertatea la informaţiei.**

Act. Cel mai important lucru pe care Hastings îl afirmă este că el cunoaşte locaţia exactă unde militarii americani au depozitat rămăşiţele a doi extratereştri umanoizi care au fost identificate atunci când un OZN s-a prăbușit.

Autorităţile au ascuns cu asiduitate informaţiile privind numeroase observaţii de OZN-uri și confruntările cu alte fiinţe dintr-o altă lume. Sunt convins că studiul OZN-urilor este unul cu cea mai mare prioritate în Washington.

Hastings a mai adăugat că cel puţin două surse **diferite** i-au vorbit despre aceeaşi locaţie exactă în care rămăşiţele a doi extratereştri gri găsite lângă un OZN prăbușit au fost depozitate, dar cercetătorul insistă că el nu poate trăda încrederea care i-a fost acordată și nu doreşte să-şi **compromită** sursele.

Civilizaţiile extraterestre ne-au vizitat şi au încercat să avertizeze Rusia şi Statele Unite, în timpul Războiului Rece, să nu pornească războiul cu arme nucleare, susţine un specialist în OZN-uri, care citează mai mulţi militari britanici, ruşi şi americani.

Robert Hastings, interesat de fenomenul obiectelor zburătoare neidentificate, susţine că Pământul este vizitat de fiinţe extraterestre, care sunt interesante dintr-un motiv sau altul de armele noastre nucleare[219]

Hastings susţine că a adunat mărturii de la peste 120 de militari care spun că bazele militare, în special cele din Marea Britanie, Rusia şi Statele Unite, sunt vizitate de extratereştri. Şase ofiţeri pensionaţi şi un ofiţer în rezervă au dat declaraţii, relatând experienţele pe care le-au avut.

Se pare că, în unele cazuri, focoasele nucleare au înregistrat defecţiuni, în timp ce OZN-uri în formă de disc

219 Conform unui articol din jurnalul „The Telegraph".

pluteau în jur. Incidentele, majoritatea din anii ’60, au mai fost relatate şi cu alte ocazii, iar pasionaţii de OZN-uri le-au popularizat.

Mai mult, Hastings susţine că astfel de evenimente au avut loc şi în Uniunea Sovietică, în aceeaşi perioadă, pentru a sublinia că „Rusia şi Statele Unite se joacă cu focul”.

Căpitanul Robert Salas, fost ofiţer în aviaţia Statelor Unite, susţine că într-una dintre misiuni a existat un incident la baza Malstrom din Montanta, în 1967. Atunci, un obiect mare, oval, cu o lumină roşie care pulsa, a plutit deasupra porţii bazei militare. Salas spune că a observat cum rachetele Minuteman pe care le supraveghea s-au defectat.

„Indicatorii pentru toate cele zece rachete arătau culoarea roşie şi «Eroare», ceea ce înseamnă că erau oprite şi nu puteau fi lansate”, susţine Salas, care adaugă că superiorii i-au spus să nu vorbească despre acest incident, însă nu i s-au dat explicaţii.

În 1980, un OZN a direcţionat raze de lumină deasupra bazei aeriene militare RAF Bentwaters, din Ipswich[220]

Echipa de securitate a observat „o lumină care se asemăna cu un ochi mare, roşu, care se mişca printre copaci”.

După câteva minute, din acest obiect a început să picure ceva ce părea a fi metal topit. După ceva vreme, s-a împărţit în mai multe obiecte mici, de culoare albă, care au zburat în toate direcţiile.

Scepticii au ţinut să menţioneze că în zonă era şi un far, însă martorii la eveniment susţin că obiectele erau de origine extraterestră şi că autorităţile din Statele Unite, dar şi din Marea Britanie încearcă să minimalizeze importanţa evenimentelor.

Datorită celor descoperite de un martor din armată pe

220 **Baza Royal Air Force - Aviaţia Regală Britanică.**

nume Stan Deyo, acesta trebuie să zboare de-a lungul Statelor Unite pentru a-şi căuta un loc de refugiu, o nouă locuinţă. Până la urmă el a ajuns în oraşul Perth din Australia, unde a dezvăluit întreaga conspiraţie, care pare incredibilă într-un loc care este locul de naştere al lui George Washington, Abe Lincoln sau John F. Kennedy.

Deyo s-a angajat într-o unitate militară a Forţelor Aeriene Americane şi a fost trimis pentru instructaj la prestigioasa academie militară aflată în Colorado Springs, statul Colorado.

Noi eram elita din întreaga Americă, fiind **special** selectaţi pentru îndeplinirea unei misiuni despre care nu **ştiam** nimic, a spus el unui reporter de la un săptămânal[221]

australian de ştiri, altul decât omonimul său celebru care apare în SUA.

Atunci când dormeam, ei preluau controlul **creierelor** noastre și le alimentau cu cele mai avansate cunoştinţe de fizică. Unii dintre noi ne-am dat seama că ceva **ciudat** se întâmpla cu minţile noastre şi atunci am protestat.

După 2 ani, 180 dintre noi au fost respinşi la examenul de absolvire. Dar noi ştiam prea multe. Eu vă vorbesc acum deoarece cred că lumea ar trebui să ştie cine sunt ei, dar vă vorbesc şi pentru protecţia mea”.

Deyo explică, în continuare, că anii ’60 au reprezentat o perioadă tulbure pentru guvernul SUA. Dintr-un motiv inexplicabil, Deyo s-a aflat în mijlocul unui război între FBI şi CIA, război care îşi avea cauzele în determinarea CIA de a păstra tăcerea asupra unei noi forme de tehnologie, provenită de la OZN-uri.

CIA, în conjuncţie cu marea industrie, are, pentru o perioadă de câţiva ani, în centrul activităţilor sale

---

221 **Jurnalul „People Magazin“.**

dezvoltarea unui nou tip de maşină, pe baza antigravitaţiei, în formă de farfurie, care îşi are originea în tehnologia extraterestră.

După scenariul lui Deyo, SUA se teme că, mai devreme sau mai târziu, se va renunţa la combustibilul convenţional şi că va fi nevoie, pentru supravieţuirea planetei, de o nouă tehnologie revoluţionară.

De aceea, CIA a contractat General Electric, Sperry Rand şi Bell Aircraft, pentru a dezvolta această nouă tehnologie, care poate să trimită în spaţiu nave în formă de disc, cu viteze de mii de kilometri pe secundă.

Instructajul la care a participat Deyo a fost în scopul ca acesta să devină un pilot al unei astfel de nave. Deyo era considerat cu un IQ peste medie, iar în stare de hipnoză i-au fost transmise noi capabilităţi mentale. Ca metodă de lucru a fost şi aceea a controlului minţii[222]

(mind control).

Unul dintre cele mai uluitoare lucruri spuse de Deyo a fost că el s-a simţit unul dintre cei mai înfocaţi suporteri ai acestei tehnologii antigravitate. Alături de el se afla nimeni altul decât acum decedatul William P. Lear, tatăl lui John Lear.

În acea vreme, Lear-tatăl oferise un interviu agenţiei Associated Press, în care spunea:

„Eu cred că farfuriile zburătoare sunt reale, datorită numeroaselor manifestări ale fenomenului OZN de-a lungul unei lungi perioade, cu multe observări simultane, efectuate de observatori de încredere. În prezent, se fac numeroase eforturi pentru a demonstra existenţa forţelor antigravitaţionale şi pentru transformarea energiei atomice direct în electricitate”.

---

 222 Ceea ce, de regulă, numim „mind control" - controlul minţii.

Pentru aceia care îl suspectează pe John Lear, cel puţin câteodată, că difuzează atât informaţii adevărate, cât şi neadevărate, pe scurt, ca fiind un maestru al dezinformării, noi accentuăm asupra semnificaţiei celor spuse de tatăl său.

De aici, posibilitatea ca John Lear să ne mute atenţia asupra extratereştrilor şi să ne facă să gândim că ceea ce s-a descoperit de curând şi a stat la baza noilor tehnologii ar putea fi de origine extraterestră.

De asemenea, ne mai gândim dacă nu este adevărat ce se vorbeşte despre Lear Aircraft Company[223]

cum că aceasta este implicată în cercetări privind antigravitaţia şi producerea unor OZN-uri aici, pe Pământ.

Un alt scenariu posibil este acela că John Lear a descoperit acel proiect secret, probabil prin tragere cu urechea, iar aceasta este calea sa, pe care a folosit-o pentru divulgarea adevărului, fără să-l implice pe tatăl său sau vreo altă sursă.

Natural, noi putem face o serie de conjecturi despre John Lear şi tatăl său, dar un lucru este sigur, anume că Stan Deyo trăieşte. În prezent la mii de kilometri de casă, datorită unui lucru care l-a înspăimântat şi a trebuit să se îndrepte spre Australia pentru a se simţi sigur, sperând că mâinile care erau gata să-l prindă nu sunt atât de lungi.

Un alt personaj este Robert (Bob) Lazar[224]

Este un fizician care a lucrat la Laboratoarele Naţionale Alamos. El a absolvit Massachusetts Institute for Technology, cu sediul în **Cambridge**[225]

Interesant, trecutul său pare să dispară bucată cu

223 Firmă fondată de John Lear.

224 Despre Bob Lazar avem numeroase referiri în Colecţia Stranger Secret Files.

225 Are sigla MIT.

bucată, ca şi când cineva sau un grup de persoane încearcă să-l transforme într-o nonentitate. Într-adevăr, din cele descoperite de anchetatorii care au încercat să afle date despre trecutul său, se poate afirma că certificatul său de naştere a dispărut, împreună cu orice înregistrare privind naşterea sa, telefonul său este supravegheat etc.

La câteva zile după ce a primit la telefon o ameninţare cu moartea, asupra sa a avut loc o încercare de asasinat.

Mai mult, Lazar nu a avut oportunitatea de a vorbi public despre evenimentele prin care a trecut. Şi câţi l-ar fi crezut?

Povestea sa totuşi a fost punctul focal al unei emisiuni a lui Robert Knapp, un ziarist TV de la CBS afiliat KLASS[226]

Datorită zonei geografice în care se desfăşură acţiunea, Knapp a arătat un interes deosebit în activităţile ciudate care îl aveau în centru pe Lazar. Majoritatea acestora au transpirat sub forma unor mici articole în presa locală.

Aceste activităţi bizare se petreceau în jurul instalaţiei militare secrete cunoscute ca Groom Lake, aflată în deşertul Nevada. Ca reporter, Knapp a fost abordat de mai mulţi indivizi, care, deşi au rămas neidentificaţi, fiecare în parte a spus aceeaşi poveste despre cum a auzit şi a văzut lucruri despre Groom Lake, lucruri extraordinare şi în care nu ar fi trebuit să fie implicaţi.

Aceşti indivizi păreau foarte speriaţi. Păreau să se teamă chiar pentru vieţile lor. Datorită fricii manifeste pe care o etalau, Lazar a decis să continue înregistrarea şi apoi să scrie reportajul folosind cuvintele acestora.

Ajuns la acest punct, Lazar a realizat că nu are cui să ceară ajutor, ba chiar, dacă nu va deschide gura şi nu va

226 În Las Vegas, statul California, SUA.

începe să vorbească, el va ajunge în curând came moartă, deoarece el se află în luptă cu forţe uriaşe care pot să-l măture afară ca pe un fulg de nea. Lazar s-a gândit că poate cei ce îi ameninţă viaţa ar putea să nu-și îndeplinească vrerea atunci când vor şti că lumea îi priveşte.

Zona în care Lazar spune că s-au întâmplat toate aceste lucruri se numeşte complexul S-4[227]

în limbajul militar. Este o componentă a celebrei Zona 51, complex aflat la Groom Lake.

Nimeni, dar absolut nimeni, nu intră sau iese din zonă fără un control efectuat cu amănunţime, prin oameni special pregătiţi de MP[228]

care acţionează ca nişte roboţi.

Cea mai mare parte a activităţilor din S-4 fac parte din Proiectul Lumina Roșie, care reprezintă o încercare a autorităţilor de a recrea nave extraterestre cu o mare manevrabilitate.

În acest proiect sunt implicaţi peste 2.000 de oameni, care desfășoară activităţi strict secrete în locaţii subterane. Nu e de mirare că aceşti oameni se tem să vorbească despre activitățile lor şi despre ceea ce se întâmplă acolo.

Lazar spune că a fost angajat pentru cunoştinţele sale tehnice. Ceea ce a văzut l-a făcut însă să rămână şocat, fiind copleşit până în adâncul fiinţei sale. El a analizat o mulţime de articole care se ocupau de fenomenul OZN, insistând asupra articolelor care prezentau fotografii ale extratereştrilor.

El însuşi a făcut o serie de cercetări, care i-au permis sa afirme că există în prezent 9 tipuri diferite de aeronave extraterestre, care sunt în hangarele bazei. Autorităţile

227 Din locaţia cunoscutei zone 5 1 - 5 1 Area.
228 Millitary Police - Poliţia Militară.

încearcă să dea lovitura prin folosirea tehnologiei extratereştrilor, pentru a realiza o farfurie zburătoare a lor despre care se speră să fie de departe cea mai avansată navă militară care a fost realizată pe Pământ.

În prezent, Lazar nu răspunde la telefon, dar aceasta nu l-a oprit pe reporterul George Knapp să realizeze un interviu cu acesta, pe care l-a descris el ca fiind un martor reluctant.

Lazar spune că discurile de la Groom se bazează pe un reactor antimaterie, care produce propriul câmp gravitaţional. Această tehnologie nu există pe Pământ. Ceea ce este mai interesant este ipoteza pe care o susţine, cum că, pentru o anumită perioadă, aceasta reprezintă doar un proiect ştiinţific secret, care este finanţat de guvern.

El a avut prilejul să privească în interiorul unuia dintre discuri şi a putut să-şi dea seama că toate scaunele erau destinate copiilor sau unor oameni de mici dimensiuni.

Comentariile şocante ale lui Knapp au fost făcute direct la Radio Sun, în emisiunea Chuck Harder Show, program care poate fi recepţionat în 30 de state.

Reporterul crede că Lazar a reuşit să obţină o bucăţică dintr-un puzzle, în fiecare zi. El vede o farfurie într-o zi, a doua zi vede un hangar cu uşile deschise, într-o altă zi vede un alt tip de navă etc.

După aceasta, ajunge să vadă interiorul unui OZN. Într-o altă zi asistă la o demonstrație a acestuia. I s-a permis să realizeze întregul puzzle. Cred că puterea produsă de reactor este incredibilă. Pentru ca o astfel de navă să se ridice este nevoie ca ea să-şi realizeze propriul câmp gravitaţional.

El nu şi-a dat seama dacă OZN-ul era condus de un pilot sau era condus de la distanţă cu o telecomandă. A văzut că aeronava se ridică, face o serie de manevre complicate şi

că se așează apoi pe sol.

Deşi este reţinut în a vorbi despre extratereştrii pe care i-a văzut, Lazar afirmă că aceştia aveau capetele mari, ochii migdalaţi și pielea gri, pe scurt reprezentau tipul de extraterestru EBE.

Puterea realizată de reactoarele extraterestre pe care cercetătorii militari americani încearcă să le copieze se bazează pe ceea ce el numeşte Elementul 115[229]

Lazar se teme că extratereştrii ar putea să piardă controlul acestei substanţe foarte periculoase.

Reporterul TV George Knapp nu a reuşit să mai găsească pe cineva care să-i confirme această poveste ciudată. Fiind un jurnalist veteran, el a fost bine antrenat pentru a mirosi falsurile şi foniile.

Totuşi, oricât de mult a încercat, el nu a fost capabil să demonstreze că Lazar este implicat, dintr-un anumit motiv, într-o păcăleală. Prin urmare, el crede că sursa sa spune adevărul, având ca probă câteva elemente puternice.

După ce a stat în complexul S-4 mai bine de 6 luni, el a început să conducă grupuri de persoane în deşert, în anumite nopţi, pentru a vedea zborurile de încercare, despre care el ştia când sunt efectuate.

El a obţinut datele mai multor teste, iar în două weekend-uri consecutive, a condus mai multe persoane în deşert pe lângă graniţele S-4. Ei au putut înregistra pe casetă video ceea ce părea a fi un OZN care venea pe deasupra munţilor.

Robert (Bob) Lazar, omul de ştiinţă care a lucrat la acea bază timp de 5 luni, începând din decembrie 1988, a adus ştirea la televiziune în mai 1989[230]

---

229 Poate veţi consulta, din curiozitate, Tabelul lui Mendeleev... Este încă foarte valabil!!

230 Apariţia lui Lui Bob Lazar are legătură cu lupta ce se dădea atunci pentru prăbuşirea sistemului comunist. În vara lui 1989 va urma episodul China, Piaţa Tien an Men. Americanii trebuia

Acesta a dezvăluit:

Guvernul SUA cercetează 9 tipuri de farfurii zburătoare şi încearcă să adapteze tehnologia extraterestră propriilor scopuri.

Lazar a fost filmat în umbră, a folosit pseudonimul „Denis”, iar vocea i-a fost modificată electronic[231]

El pretindea că împreună cu soţia lui au primit ameninţări cu moartea.

Secretul în care s-a învăluit nu i-a fost de mare folos, căci după interviu aceste ameninţări s-au intensificat şi chiar s-a tras asupra maşinii lui. În noiembrie, pentru a împiedica orice intervenţie ulterioară, acesta şi-a dezvăluit identitatea.

Lazar a descris locul ultrasecret S-4 de lângă Papoose Lake, în interiorul Zonei 51. A relatat cum a fost angajat[232]

într-o echipă de 22 de ingineri care trebuia să înţeleagă cum funcţiona sistemul de propulsie al vehiculului spaţial.

Conform spuselor lui Lazar, S-4 este un complex, aflat sub pământ, ce ocupă un întreg lanţ muntos. La început, el a crezut că lucrează cu tehnologie avansată creată de oameni.

Tehnologia folosită nu avea nicio lipitură observabilă, niciun şurub, niciun nit – susţinea Lazar. Totul avea marginile rotunde şi moi, ca şi cum ar fi fost făcute din ceară încălzită şi apoi răcită.

Nava avea hublouri, bolţi şi scaune micuţe, la doar 30 de centimetri de planşeu. Propulsorul avea mărimea unei mingi de base-ball şi emitea un câmp antigravitaţional printr-un bol ce trecea prin centrul navei.

Rapoartele pe care Lazar le-a citit i-au confirmat

---

să arate indirect că au tehnologie extraterestră, pe care blocul comunist nu o avea...

231 Oare cine avea interes ca povestea să fie foarte mediatizată!?!?... Pentagonul şi NATO!!

232 Ascensiunea şi accesul său la secrete într-un timp foarte scurt sunt neverosimile.

suspiciunile. Acestea cuprindeau surprinzător de multe informaţii despre OZN-uri, printre acestea aflându-se şi fotografii ale autopsiilor făcute unor fiinţe mici, cu capete mari și lipsite de păr.

Rapoartele susţineau că fiinţele proveneau din sistemul solar Zeta Reticuli. De asemenea, era menţionat şi un incident din 1979, când paznicii, precum şi un număr de oameni de ştiinţă, au fost uciși de către extratereştri.

Lazar nu susţine în mod categoric că ar fi văzut extratereştri în S-4, dar a văzut ceva ciudat. Aflat în trecere printr-o cameră, a întrezărit doi bărbaţi în halate albe, discutând cu ceva mic şi cu mâinile lungi. „Doar am zărit ceva, dar nu ştiu ce putea fi”, spune Lazar.

Cântărind dovezile, acestea sunt afirmaţii incredibile. Există și câteva confirmări ale spuselor lui Lazar. Astfel, George Knapp, care l-a intervievat pe Lazar la televiziune, declară că mai mult de 12 persoane au apărut cu dovezi în favoarea spuselor lui Lazar. Knapp deţine chiar o declaraţie înregistrată a unei persoane care a condus câteva programe militare din Nellis.

Aceasta afirmă că autorităţile deţineau tehnologie extraterestră şi chiar fiinţe extraterestre, încă din 1950. Oricum, această înregistrare nu va fi făcută publică decât după moartea respectivei persoane. Niciun alt martor nu va apărea în public, fiindu-i teamă de urmări.

Când un ziarist a început să investigheze Zona 51, a putut sesiza încă de la început aceeaşi atmosferă de teamă. Un fost inginer electrician a spus că a văzut o farfurie zburătoare şi că este gata să repete această afirmaţie la televiziune.

Şi-a retras afirmaţiile când a văzut în faţa casei lui, parcate zi şi noapte, maşini pline cu oameni îmbrăcaţi în

negru. Un alt martor a fost ameninţat direct, spunându-i-se aşa:

„Ştim că faceţi multe călătorii. Ne-ar părea rău să se întâmple vreun accident cu dumneavoastră sau cu familia dumneavoastră”.

În faţa camerei de luat vederi, Lazar apare calm, relaxat şi modest. A spus întotdeauna aceeaşi poveste – ceva **neobişnuit** pentru martorii falşi. De fapt, singurul mincinos dovedit este guvernul SUA.

Între 1982 şi 1984 Lazar susţine că a lucrat la National Laboratory din Los Alamos[233]

la proiectul de Apărare Strategică „Războiul Stelelor”[234]

Această afirmaţie a fost negată cu fermitate de către autorităţi, care susţin că nu există nicio dovadă a angajării lui acolo.

Dar când ziaristul Knapp a început o investigaţie în acest sens, s-a dovedit că numele lui Lazar apărea în fişierul cu angajări de la Los Alamos. De asemenea, Guvernul SUA nu a negat niciodată că Lazar a lucrat în Zona 51, fapt confirmat şi de documente personale de impozitare din acel an.

Mai multe dovezi au ieşit la lumină de atunci. În 1995, o companie germană de film a scos pe piaţă o casetă „Secretele[235]

lumii ascunse”, ce aducea noi dovezi în sprijinul afirmaţiilor lui Lazar. Pe casetă apar câţiva martori ale căror declaraţii dovedesc ceea ce se întâmpla în Zona 51.

Nario Hayakawa, de la canalul de televiziune Nippon TV[236]

a aşteptat o noapte întreagă pentru a filma o

233 Statul New Mexico, SUA.

234 SDI - Iniţiativa de Apărare Strategică - Războiul Stelelor.

235 Secrets of the Black.

236 Canal de televiziune japonez.

străfulgerare rapidă a unui obiect ce s-a ridicat din Zona 51.

Acesta a filmat o lumină strălucitoare deasupra bazei pe care a văzut-o zburând spre cer. Analiza filmului făcută pe calculatoare ultra moderne a condus şi ea la concluzia ca obiectul era cu siguranţă un aparat de zbor neconvenţional.

Multe alte filme arată acelaşi lucru: un obiect strălucitor care se ridică spre cer cu o viteză incredibilă şi care efectuează manevre imposibile. O echipă de la reţeaua NBC chiar s-a apropiat de unul dintre acele obiecte. Toţi s-au întors cu arsuri provocate de radiaţii.

Cineva se pare că a ajuns chiar în interiorul lui S-4 și a filmat o încăpere plină cu recipiente în care erau păstrate corpurile unor extratereştri morţi. Există cel puţin opt Black Programs[237]

care zboară în Zona 51 – susţine specialistul în aviaţie Jim Goodall. Black Programs sunt proiecte guvernamentale ultrasecrete, care se presupune că „înghit" anual 35 de miliarde de dolari din bani publici.

Goodall crede că este vorba despre mai mult de atât Aparatele de zbor despre care vorbeşte el sunt silenţioase şi extrem de rapide, cum ar fi cel care a zburat dincolo de spaţiul aerian al Zonei 51 şi a fost prins pe radar de către Federal Aviation Administration Center zburând cu o viteză de 16.000 km/h, aproape de 13 ori viteza sunetului.

Goodall se întreabă dacă aceste viteze sunt posibil de atins cu tehnologie umană. Un fost lucrător la Lockheed, intervievat de Goodall, spune:

„Avem aparatură de zbor în deşertul Nevada, care ar face din George Lucas[238]

un caraghios". Întrebat de Goodall, Ben Rich, fostul

---

237 Programe Negre.

238 Regizorul filmului „Războiul Stelelor".

preşedinte al Lockheed Advanced Development, dacă există OZN-uri, acesta a răspuns:

„Da. Sunt sigur de existenţa OZN-urilor".

Mulţi ignoră asemenea declaraţii pe măsură ce dezinformarea orchestrată de guvern continuă. Lazar **spune** ca toţi cei care lucrează în S-4 poartă insigne cu inscripţia MAJ. Se referă aceasta cumva la Majestic 12, aşa-numitul grup ultrasecret de cercetare privind farfuriile zburătoare **alcătuit de** preşedintele SUA în 1947?

În 1963, Barney şi Betty Hill, un cuplu[239]

respectabil din New Mexico, a cerut ajutorul unui psihiatru **deoarece** amândoi sufereau de insomnie şi aveau coşmaruri de 2 ani.

Şedinţele de hipnoză au arătat că soţii Hill au fost răpiţi de extratereştri în 19 septembrie 1961 şi că au fost folosiţi la experimente medicale. Betty Hill menţionează şi originea extratereştrilor.

Cu toate că nu a fost descoperit până în 1969, Betty descria exact sistemul solar Zeta Reticuli, care se afla la o distanţă de Pământ estimată la 37 de ani lumină. Lazar susţine că Zeta Reticuli apare în rapoarte ca fiind locul de provenienţă al aparatelor de zbor la care a lucrat.

În 1987, Robert Frost se întorcea de la muncă din Zona 51, când a fost afectat de un foc chimic. De aceea a fost văzut urlând de frică şi de durere. Doi ani mai târziu moare, fiind unul dintre numeroşii muncitori afectaţi de „focurile chimice" de la Groom Lake[240]

Victimele cer despăgubiri pentru prejudiciile aduse. Cu toate că acest lucru a forţat USAF să admită existenţa Zonei

---

239 Caz celebru, mediatizat amplu în presa internaţională.

240 Zona 51 - 51 Area.

51, aceştia au refuzat să-şi asume responsabilitatea pentru decesele de acolo.

Exista oare vreo legătura între aceste focuri extrem de toxice și zvonurile neîncetate despre prezenţa extratereştrilor în zonă? Mulţi încep să se întrebe.

Knapp a afirmat[241]

în emisiune că a intervievat cinci persoane care au fost cu Lazar și au confirmat întreaga poveste. Părţi din această poveste au fost confirmate şi de alte persoane, printre care o persoană din paza zonei, care a afirmat că a văzut farfurii, precum și un tehnician care a lucrat și el acolo.

De asemenea, am putut discuta cu un angajat de la baza aeriană Nelis[242]

care lucra la radar şi a putut raporta numeroase astfel de discuri. Nelis se află în sudul lui S-4.

Din cele spuse de tehnicianul radar, aeronavele în formă de farfurie apar deasupra Munţilor Groom, aflaţi lângă **bază,** zburând cu peste 11. 000 km / oră.

Uneori acestea dispar într-o clipire de ochi. **Altădată** acestea se opresc, rămân staţionare câteva minute, după **care** dispar într-o secundă.

În publicaţia, „For the People", Knapp spunea că **şi** alţi martori au fost identificaţi și mai ales că povestea, de departe, nu este… terminată.

Iată povestea lui Chester Grusinski:

Chester Grusinski este din Detroit şi nu înţelege de ce autorităţile, în speţă Marina Militară Americană, refuză să recunoască un episod care a avut loc în timpul când el își satisfăcea serviciul militar în marină.

Incidentul a constat în observarea unui obiect uriaş în

241 În emisiunea „Chuck Harder Show".
242 Deşertul Nevada, California, SUA.

formă de trabuc, care plutea la 33 metri deasupra vasului „U. S. S. Franklin D. Roosevelt” şi care a putut fi văzut de întreg personalul aflat pe punte la acel moment. În acea aeronavă au putut fi zărite câteva fiinţe despre care Grusinski este convins că nu sunt piloţi din această lume.

Episodul acesta a avut loc la sfârşitul anului 1958, între Florida și Cuba. Din verificările pe care le-a făcut în **jurnalele** de bord ale marinei, precum şi în urma repetatelor întrebări pe care le-a pus nu s-a putut identifica nicio însemnare **care** să vină să confirme acest incident.

Într-o corespondenţă cu Ralph de Graig[243]

Grusinski, în urma întrebărilor pe care le-a **primit,** a dat **următoarele** informaţii privind evenimentul la care a fost martor.

La sfârşitul anului **1958,** între ora **8.00** şi ora 10.00 pm, nava „U. S. S. Franklin. D. Roosevelt” se afla în cursă între Florida și Cuba. Era o temperatură plăcută, în jur de **20 grade. Grusinski** se afla atunci pe punte şi a văzut deodată câţiva oameni alergând spre partea din faţă a navei.

S-a decis să meargă şi el să observe de ce se deplasa lumea pe punte. Când a ajuns în faţă, Grusinski a văzut cel puţin 25 de oameni care observau o lumină ciudată pe cer, care venea de la o aeronavă aflată la 33[244]

de metri deasupra motonavei.

Aeronava era în formă de trabuc şi prezenta ferestre **pătrate,** luminoase, aflate în linie. Grusinski declara că obiectul **avea** dimensiunea unei cutii de trabucuri şi avea marginile **rotunjite.** Din acest obiect ciudat emanau nişte unde de căldură, **mai precis** din partea sa inferioară. La cele două ferestre din **faţă au** apărut două figuri.

---

243 De la Organizaţia anchetatorilor privaţi OZN
244 De ce 33 de metri, cine a măsurat?!

Una dintre aceste figuri avea mâinile pe cap, aparent pentru a vedea mai bine, în timp ce cealaltă părea să se îndepărteze de la fereastră. Atunci când aceasta a dispărut din vedere, și cealaltă figură s-a depărtat de fereastră și a dispărut.

Echipajul uimit a putut urmări acest OZN aproximativ 5 minute. După 5 minute, OZN-ul a devenit roşu, apoi lumina roşie a devenit portocalie, iar obiectul a dispărut cu o viteză incredibilă.

După acest incident, mai mulţi ofiţeri superiori din marină au venit la bordul navei noastre, fiind conduși chiar de şeful operaţiunilor navale. La bordul navei au mai sosit şi ofiţeri superiori din Forţele Aeriene Americane, precum şi ofiţeri de aviaţie din Marina Militară. Grusinski a afirmat că nu a recunoscut pe niciunul dintre aceştia.

El a mai declarat că cerul era clar şi că atât el, cât şi ceilalţi membri ai echipajului au putut vedea în bune condiţii obiectul ciudat.

A mai adăugat că nu a auzit niciun sunet care venea de la acesta, dar o persoană aflată lângă el a spus că auzea un zgomot asemănător unui bâzâit slab.

Grusinski a adăugat că figurile din aeronavă păreau ciudate, aceasta datorându-se posibil hainelor pe care le purtau. În orice caz, nu păreau a fi fiinţe umane.

Grusinski a declarat că la un anumit timp după ce OZN-ul a dispărut, a realizat că nu se simţea prea bine şi că avea nevoie de un timp de odihnă. După un anumit timp, el şi-a revenit şi a putut intra de serviciu.

De la 8 august 1960 până la 22 noiembrie acelaşi an, Grusinski s-a aflat în spitalul Naval Port Smouth, unde a fost operat la tendonul mâinii stângi.

În timp ce se afla în spital, un psihiatru l-a întrebat

despre nava „Roosevelt” şi a dorit să ştie ce a văzut el neobişnuit sau ce i s-a părut lui de neînţeles atunci. Grusinski a declarat că psihiatrul nu menţionase observarea OZN-ului, deoarece era sigur că acesta avusese halucinaţii.

Şi în alte două cazuri, martorii s-au simţit rău și au avut nevoie de asistenţă medicală psihologică. Ar fi fost interesant dacă și ceilalţi 25 de martori ar fi prezentat aceleaşi simptome psihologice.

Dl Grusinski a furnizat numele şi adresele mai multor persoane despre care el spune că au cunoştinţă de caz. Aceste persoane, deşi căutate, nu au fost identificate.

Şi, dacă nu v-aţi plictisit, iată ştiri la zi:

Ziua de 22 decembrie 2009: Un OZN de mari dimensiuni, de forma unei piramide a fost surprins[245]

survolând Kremlinul în două înregistrări video, care timp de mai multe zile au șocat Rusia. Dar să vedem pe larg ce spun ştirile agenţiilor de presă:

Martorii care au văzut acest obiect au declarat că el se asemăna cu „Imperial Cruiser”, nava spaţială condusă de personajul Darth Vader în filmele din seria „Războiul[246]

stelelor”, şi că ar fi putut avea o lăţime de o milă (1,6 kilometri).

Misterioasa apariţie a avut loc pe 9 decembrie, în aceeaşi seară în care a fost observată spirala albastră pe cerul Norvegiei, atribuită, mai apoi, unei lansări eşuate a unei rachete ruseşti.

Chiar dacă mulţi cred că este vorba despre un OZN, există şi sceptici care spun că, dacă sute de oameni l-au văzut, atunci ar fi trebuit să apară până în prezent mai multe

---

245 Ştirea a fost prezentată pe larg în presa internaţională reluată după agenţia ITAR-TASS.

246 Film inspirat de Programul american SDI - Strategic Defense Initiative - cunoscut de publicul larg sub numele de Stars Wars - Războiul Stelelor.

înregistrări şi fotografii. Nick Pope, un fost specialist în OZN-uri al Ministerului Apărării, este de părere că filmuleţele sunt unele dintre cele mai extraordinare pe care le-a văzut până acum.

Cele două videoclipuri făcute de amatori, unul filmat ziua si celălalt, noaptea, au devenit în prezent cele mai vizionate clipuri de pe Youtube de utilizatorii din Rusia.

Locuitorii Moscovei au avut ocazia de a asista la un fenomen neobişnuit, notează publicaţia rusă „Pravda”.

Mulţi dintre aceştia au ţinut să filmeze apariţia norului circular, asemănător unui vârtej, pentru ca apoi să posteze videoclipuri le pe diverse site-uri. Potrivit meteorologilor, fenomenul, care a putut fi văzut în partea de vest a Moscovei, a fost doar un efect optic.

„A fost un simplu efect optic, chiar dacă aspectul norului a fost unul impresionabil. Cel mai probabil, soarele apunea în momentul în care au fost surprinse imaginile.

Dacă veţi avea vreodată curiozitatea de a urmări în mod regulat norii, veţi vedea multe lucruri uimitoare. În plus, nori din aceeaşi clasă pot arăta complet diferit în zone distincte ale lumii. Au trecut multe fronturi atmosferice de curând pe deasupra Moscovei; a existat şi un val de aer provenind din regiunea polară, soarele strălucea dinspre vest şi astfel s-a produs efectul”, a precizat un meteorolog.

Membrii organizaţiilor de protecţie a mediului **susţin că** de vină pentru apariţia fenomenului ciudat a fost poluarea. Î**nsă** meteorologii ruşi au respins imediat această idee. **„Fenomenul** nu are nicio legătură cu emisiile de gaze din Moscova. **Acestea** nu ar putea produce un asemenea efect, având **în vedere** condiţiile meteo curente.

În cazul în care emisiile de gaze depăşesc limita maximă admisă, se poate produce ceaţă, dar numai atunci

când condiţiile meteorologice sunt favorabile. În ultima perioadă, în Moscova, vântul a fost foarte puternic”, a adăugat un alt meteorolog.

Locuitorii şi turiştii din Niagara Falls au fost martorii unui fenomen ciudat, întâmplat în miez de noapte. Un obiect neidentificat a apărut pentru câteva ore pe cer.

„La început semăna cu o lacrimă. Apoi, au apărut nişte lumini asemănătoare cu cele de reflectoare. Ele au luminat obiectul pentru câteva secunde, după care au căpătat forma unui fulger. Nu am mai văzut aşa ceva în viaţa mea”, a declarat Joshua Green, unul dintre martorii la ciudatul fenomen.

Purtătorul de cuvânt al Poliţiei a declarat că nu s-a primit niciun raport cu privire la fenomen.

Vânătorii de OZN-uri, şi nu numai, au în ultimele zile un subiect fierbinte de discuţie, după ce pe Internet au apărut imagini în care un avion supersonic F-18 zboară în paralel cu o aeronavă de formă triunghiulară.

Adepţii teoriei conspiraţiei vorbesc deja despre o muşamalizare a guvernului american, mai ales că filmarea pare să fie realizată în spaţiul aerian al Statelor Unite. Numele celebrei baze ultrasecrete, Zona 51, a fost, de asemenea, adus în discuţie.

Există însă suficiente voci care susţin că OZN-ul este de natură extraterestră.

Un specialist în domeniul aviaţiei, citat de „The Sun” a declarat că nu a mai văzut până acum o aeronavă cu o asemenea configuraţie, însă faptul că foloseşte combustibil arată că este vorba despre un prototip.

„Dintr-odată a apărut o minge luminoasă pe cer şi era mult prea mare pentru a fi o stea căzătoare”, susţine Christian Pokropp, unul dintre martorii la spectaculoasa

apariţie.

A durat cam şase secunde până când obiectul s-a rupt în patru, lăsând în urma lui dâre de fum, a continuat bărbatul. ”

Există martori care susţin că ar fi auzit şi o explozie imediat după ce obiectul a dispărut.

Autorităţile au primit numeroase apeluri de urgenţă din partea cetăţenilor speriaţi de ceea ce au văzut pe cer.

După ce zona în care se presupune că a fost văzut OZN-ul a fost cercetată, purtătorul de cuvânt al poliţiei, Dirk Siemering, a anunţat că „obiectul rămâne un mister”.

După ce a ascultat părerile martorilor, astronomul Werner Walter a declarat că obiectul neidentificat nu a fost decât o stea căzătoare, care s-a dezintegrat la contactul cu atmosfera Pământului.

Kathleen Donovan, o casnică din Marea Britanie, a stârnit o adevărată frenezie în rândul englezilor, după ce a filmat un aşa-zis OZN şi a postat imaginile pe Internet.

„Se mişca foarte repede. Viteza de mişcare este uimitoare, iar obiectul devine din ce în ce mai strălucitor”, a declarat aceasta.

Kathleen a filmat misterioasele scene din grădina propriei case de pe Insula Sheppey, situată lângă ţinutul Kent, în sud – estul Marii Britanii.

Femeia, în vârstă de 57 de ani, s-a hotărât să înregistreze pe cameră ciudatul obiect zburător, după ce l-a urmărit în fiecare seară, timp de două săptămâni. Aceasta este convinsă că imaginile sunt o dovadă clară a existenţei extratereştrilor.

În imagini se poate vedea un obiect care emană o lumină portocalie, din ce în ce mai puternică, şi care dispare mai apoi fără urmă. Şi nu este singura care a povestit presei

din Marea Britanie despre obiecte portocalii şi misterioase care apar fără explicaţii pe cerul din estul regatului.

John Young, în vârstă de **43** de ani, a filmat şi el **un OZN,** lângă Norwich: „Apare, se roteşte aproximativ 20 **de secunde** în sensul acelor de ceasornic, pe urmă în sensul **invers şi tot** aşa. Am rămas perplex când am văzut obiectul”.

Toate acestea se întâmplă după ce, în urmă cu ceva timp, **un aşa-zis OZN a făcut, la propriu, titlurile la jurnalul de ştiri al BBC,** după ce a traversat rapid ecranul din dreapta prezentatorului, tocmai când acesta anunţa subiectele orei.

Camerele de supraveghere din exteriorul unui imobil **aflat** în Rusia au filmat în urmă cu ceva timp două **obiecte** luminoase, care se deplasează pe cer. Viteza cu care cele **două** presupuse OZN-uri se deplasează nu este foarte mare, **aşa că** ele au putut fi observate cu uşurinţă şi de oamenii de **la faţa** locului. Dacă primul OZN este uşor alungit, lasă în **urma** lui mai multe fascicule luminoase, cel de-al doilea are **aspectul** unei stele care străluceşte foarte puternic.

Norul[247]
artificial din Rusia

Pentru a studia şi a controla fenomenele **meteorologice,** cercetătorii ruşi au creat un nor artificial.

Specialiştii de la Moscova spun că astfel vor **controla** fenomenele naturale şi vor putea să evite dezastrele. **Ei** examinează modul în care un nor artificial se comportă **pe cer,** în speranţa ca pe viitor noua invenţie să poată să **prevină** producerea unor catastrofe naturale. Norul care poate fi creat în laborator în doar 40 de minute poate fi utilizat pentru venirea ploilor, atunci când e înnorat sau, invers, pentru producerea de precipitaţii, în caz de nevoie.

---

247 Ştire din 28 august 2010, ITAR-TASS.

„Ce se întâmplă acum cu vremea este anormal. De aceea, sarcina pe termen lung este să stabilizăm clima. Deocamdată, încălzirea globală progresează. Nivelul apelor din oceane creşte, gheţarii se topesc. De aceea, trebuie să fim pregătiţi să facem faţă acestor progrese”, au declarat oamenii de ştiinţă ruşi.

Secret Stranger Files
Nr. 010-B
Dosar investigaţii – NENKI
Autor NENKI[248]
Quebec, Canada

MOARTEA VINE DIN CER

Când războiul meteorologic sprijină războiul biologic

Însemnările unui cercetător solitar
Jurnal personal secret

Din 1998, ziua în care am fotografiat primul meu nor în „X”, am început să mă interesez de aceste noi formaţii de dâre lăsate de unele avioane în cursele lor pe cer.

Puţin câte puţin, rapoartele au început să se acumuleze pe Internet şi, în ceea ce mă priveşte, le observam din ce **în ce** mai frecvent în regiunea Apalaşilor, în Quebec. Am **început să** fotografiez, lună de lună şi an de an.

---

248 Dosar furnizar de Confreria Universală Alien Hunter Group. Autor (nume conspirativ) Nenki.

S-a păstrat, la cerere, numele conspirativ. Traducere, prelucrare şi adaptare pentru limba română, Dr. Emil Străinu.

Deoarece rezultatele unor analize ale efectelor **căzute** începeau să apară pe Net şi dezvăluirile asupra unor **proiecte** oculte ale armatei ieşeau la suprafaţă, conexiunile se **creau** în capul meu între toate aceste evenimente şi mă oripilau.

Fiind recunoscut ca un incoruptibil, care **vizează** libertatea, adevărul şi dragostea, am început să alcătuiesc un dosar, comunicând cu diferiţi interlocutori în ceea ce priveşte urmele chimice de la avioane sau chemtrails (pronunţaţi kemtreilz).

Aveam de pregătit atâtea alte dosare pentru a le difuza la conferinţe[249]

comunicări de scris, fără a mai număra cele două cărţi pe care doream să le scriu. Totul se întâmpla aşa de repede…

Totuşi băgam de seamă că eu şi tovarăşa mea aveam nişte ciudate gripe. Evident, toată lumea din oraş prezenta aceleaşi simptome. Eram convins că nişte epidemii erau răspândite în aer de ani buni, prin pulverizări provenind din avioane clandestine.

Eu le combăteam destul de bine, în mod natural, cu plante şi tehnici care întăresc sistemul imunitar. Fără să strig „păzea” noilor simptome de gripă, care nu este niciodată una, ele reapăreau şi nările mele ardeau, adesea până la sângerare, şi gâtul meu era iritat… Dar noi eram în iunie!!!

Tovarăşa mea, Ginette, şi cu mine am remarcat o foarte mare oboseală. Muşchii păreau a fi traversaţi de curenţi sau impulsuri şi noi, dintr-odată, aveam dureri la articulaţii. Vârsta?…

Nicidecum! Noi eram mai viguroşi ca niciodată! Noi aveam certitudinea interioară că sistemul nostru combătea un lucru nenatural. Nu era vorba despre un simplu virus de

---

249 Vezi şi site-ul www.conspiration.cc

gripă.

Noi ne-am revenit puţin câte puţin din acest chin, când, într-o frumoasă după-amiază însorită din iulie 1992, în timp ce pregăteam un grătar în grădină, un avion a vaporizat un produs chiar deasupra capetelor noastre, pe linie directă cu casa noastră.

„Ginette, vino repede! Vino să vezi ce cadou frumos ne-au făcut. După mine, *ei* ştiu că eu ridic un dosar acolo sus”, îi spun râzând. Ştiţi, noi, conspiraţioniştii, ştim să râdem de noi înşine, mai ales atunci când ne punem capcane. Ginette a observat că urma lăsată e destul de joasă. Fără glumă, spun eu, ea nu e la mai mult de 5.000-6.000 de picioare (2.000 metri).

… Să le privim câteva secunde, pentru a vedea cum se comportă! Dar asta nu ne ia prea mult timp înainte ca să simt ceva ca o ceaţă prăfoasă pe faţă. O fac şi pe ea să observe… Să nu mai stăm aici”, a spus ea cu un aer foarte serios. Înţelesesem în acelaşi timp cu ea. Am intrat repede în casă. „Destul! Ştiu ce se întâmplă: ei merg prea departe şi prea repede după gustul meu. Gata. Nu mai merge”.

Săptămâna următoare, în timp ce lenea părea să ne ia din nou, m-a invadat un gând subit. „De ce să nu scriem un raport despre acest subiect? ” Apoi am dat telefon imediat prietenei mele Louise Courteau şi i-am împărtăşit intenţiile mele. Ea mi-a răspuns: „Formidabil! Tu nu mai pierde timpul, începe chiar acum”.

Mi-am pus alte proiecte deoparte. Apoi am reunit tot ce colectasem despre subiectul urme chimice (chemtrails) timp de luni întregi. Îmi dădeam seama că tot ce aveam în mâini era scris în engleză. Foarte puţin sau aproape nimic nu fusese scris în franceză despre urmele sau dârele chimice.

Cuvântul, *chemtrails* sau echivalentul său nici nu există

în dicţionarul francez. Păi, m-am pus să traduc intensiv. Ce m-am pasionat atunci de subiect! Niciun ceas nu poate suna la aceste ore, aşa trec de repede... Şi tot astfel, pentru cei sau cele care m-au sprijinit în redactarea acestei cărţi. Mulţumesc Univers, mulţumesc prietenilor şi prietenelor!

Ceea ce voi ţineţi în mâini este un condensat de mii de pagini de documente în ceea ce priveşte „chemtrails" (urme chimice), pe care dumneavoastră le puteţi consulta pe Internet.

Doar paginile cele mai documentate şi cele mai interesante mi-au reţinut atenţia. Împart cu voi rezultatul acestor cercetări, analize şi mărturii care mi-au părut de primă importanţă, în numele a ceea ce este cel mai nobil pe Pământ.

***Cu prietenie, pentru cititorii*[250]**

Colecţiei Stranger Secret Files
***Nenki*[251]**

JURNAL DE OBSERVAŢII

Eşantioane de substanţe gelatinoase găsite pe parbrizul unei maşini care circula aproape de Cameroon Park în California au fost trimise lui Clifford Carnicom care, după ce le-a prezentat unui pilot de linie, afirma că această substanţă nu provenea de la un avion comercial şi că nu mai văzuse niciodată aşa ceva.

Clinicile medicale şi sălile de urgenţă ale spitalelor sunt în mod constant ticsite. Ele sunt mai des decât altădată

250 Autorul are numele conspirativ la cerere de Nenki. Prelucrare şi adaptare pentru limba română, Dr. Emil Străinu.

251 Vezi http: //www. Carnicom. com/ground6htm.

umplute la dublul capacităţii lor. Medicii nu ştiu deloc să recunoască aceşti viruşi născuţi de curând (hibrizi ai laboratoarelor farmaceutice şi militare?), pe care ei îi denumesc cu numere.

În fiecare an, spre luna octombrie şi noiembrie, după exemplul noului Beaujolais, soseşte noul vaccin de gripă! (Remarcaţi că n-am scris contra gripei, deoarece e adevărat că gripa e cea care se administrează în doze mici.)

Pentru a vinde mai bine vaccinurile, laboratoarele ne anunţă, prin mass-media, epidemii de gripă, de meningită şi alte boli virale care vin de pe Nil sau din alte regiuni ale lumii, cu o precizie care face să pălească de invidie toate mediumurile clarvăzătoare de pe planetă.

Virusul acesta este anunţat pentru mijlocul lui ianuarie un altul va fi la apogeu spre sfârşitul lui februarie! Nicio problemă! adaugă ele în nebunia acestei informaţii… Şi ca să ne vândă campania lor de vaccinare! Dar cum fac pentru a afirma de o manieră aşa de precisă epidemii care lovesc o anumită parte a globului… dacă nu sunt chiar ele însele la origine?

Rapoartele circulă de luni bune, chiar ani, despre observările unor dâre anormale pe care unele avioane le lasă în zbor în urma lor. Nimeni, aici în Quebec (şi chiar în Europa), nu se îngrijorează de un asemenea amănunt… Ce banal! La început, un avion, două cel mult, lăsa urme.

Astăzi mi se întâmplă să număr chiar o duzină, în cruciş, în paralel şi chiar în formă de „*S*” sau cercuri. Nu este legitim, în acest caz, să te întrebi dacă aceste urme nu sunt una dintre cauzele relelor, indispoziţiilor şi bolilor noi care ne afectează de câţiva ani?

Priviţi valul de bronşiolite care îi loveşte pe nou-născuţi în fiecare an, din ce în ce mai mult. Acum zece ani,

sau chiar mai puţin, acest cuvânt nici măcar nu era în dicţionar!

Bineînţeles, există şi alţi factori: poluarea solului, a aerului, a apei şi toţi aditivii pe care îi consumăm în mâncare. Dar analizele care au fost făcute pe aceste chemtrails (urme chimice, contrar lui „contrail" pentru urmele de condens) sunt cele mai alarmante.

Noi trebuie să luăm cunoştinţă, ca să oprim masacrul, dacă aceasta ne stă în puterea noastră. Recrudescenţa astmei, căi respiratorii atinse, plămâni distruşi, boli de gât ciudate, angine care dispar la fel de brusc precum apar, gripe care nu sunt, de fapt, maladii ale ochilor, ale pielii şi ale organelor interne... Lista e lungă, şi fiecare dintre aceste boli pot degenera şi pot duce la moarte. De fapt, supraconsumul de vaccinuri şi antibiotice de toate felurile nu face decât să diminueze iremediabil capacitatea sistemului imunitar de a răspunde la atacuri subite.

Priveşti pe furiş cerul şi când se observi aceste urme, găseşti normal ca un avion care traversează cerul să lase în spatele lui dâre care se întind dint-un capăt al altuia al orizontului.

Ele se lărgesc continuu, pentru a se amesteca cu alte dâre, până ce se formează un nor care acoperă cerul timp de câteva ore. Noi ne întrebăm dacă aceste urme (trasee) nu constituie fie una dintre cauzele noilor simptome, fie noile maladii care ne afectează.

Analizele acestor efecte ale căderilor din cer (efecte căzute) ale chemtrails (urme chimice) sunt foarte neliniştitoare. Noi trebuie să realizăm şi să ne instruim ca să oprim acest genocid silenţios. Aceasta se impune sistemului nostru imunitar? Soluţia există deja: ne va administra noi vaccinuri şi antibiotice conform soluţiei delicate a

tehnologiei. Nu, merci!

Într-un prim moment, responsabilii civili şi militari ai afacerilor aeriene au asigurat pe cercetători că era vorba foarte bine de urme de condens(aţie). În unele cazuri, aceste urme puteau rezulta dintr-o debalastare de carburant survenită ca măsură de prevedere a unei aterizări forţate.

Cu toate acestea, înmulţirea acestor urme face ridicol şi inadmisibil acest gen de justificare… (Toate avioanele care zboară nu sunt în pierdere de combustibil, aşa ştiu eu…)

În sfârşit, în faţa amplitudinii fenomenului, responsabilii nu au avut altceva de ales decât să se abţină de la orice nou comentariu. Sub forţa ridicărilor din umeri, subiectul chemtrails a fost retrogradat la simplul rang de legendă urbană. Cum să reclami, în aceste condiţii, un studiu ştiinţific serios?

Tragicele atentate din 11 septembrie 2001 au făcut să se îngroape definitiv chestiunea!

De fapt, ameninţarea internaţională a terorismului generează o obligaţie de susţinere şi de încredere absolută faţă de guverne. Afacerea urmelor chimice (chemtrails) a făcut rapid parte din subiectele pe care mass-media trebuie să le evite cu orice preţ… Web-ul este deci cel pe care dezbaterea s-a continuat cu riscul unui aport de teorii mai mult sau mai puţin delirante.

Este bine cunoscut că guvernele unor ţări experimentează tehnologii noi, timp de decenii, pe spatele populaţiei lor. Rapoartele făcute publice o dovedesc. Trebuie să se trezească spiritul oamenilor şi al mass-media asupra acestui flagel invizibil care ne copleşeşte de câţiva ani. În acest timp, autorităţile militare şi cele guvernamentale râd de aceste afirmaţii ca fiind conspiraţioniste sau le denunţă ca zvonuri vulgare fără fundament.

Unii merg până acolo, încât vorbesc de propagandă teroristă antiguvernamentală, ca să închidă gura pentru totdeauna acelora care împiedică nişte experienţe cinstite…

De fapt, autorităţile insistă să declare că aceste urme de condens (Contrails) sunt formate din vapori de apă cauzaţi de condensarea provenită de la turbinele unui propulsor cu reacţie.

Şi nimeni nu rămâne uimit de faptul că aceste urme nu existau până acum 10 ani! Dovezi? Ca să asigurăm, e suficient să observaţi cerul filmat în vechi documentare! Voi nu veţi găsi aceste dâre chimice care sunt totuși omniprezente în fundalul documentarelor actuale!

Experimentaţi voi înșivă! Căutaţi fotografii cu cerul înainte de 1995. Veţi găsi nişte imagini complet lipsite de dâre chimice. Uimitor, nu? „E deoarece avioanele din epoca aceea nu zburau așa de sus”, ni se răspunde. Şi discuţia e închisă.

Ar trebui totuși să se numească o comisie de **anchetă** serioasă și independentă şi să se ordoneze analize cu laboratoare controlate de servicii neguvernamentale, dacă **încă** mai rămân…

Făcând o estimare conservatoare, să zicem că există circa 300 000 de persoane din Statele Unite care sunt conştiente de existenţa urmelor chimice. Asupra acestui număr, doar 125 de indivizi au întreprins o campanie activă pentru a educa şi informa masa în ceea ce priveşte această soluţie finală. Faceţi calculul.

Agenţiile guvernamentale contează pe apatie şi, de fapt, ele au ajutat enorm la crearea unei stări de conştiinţă începând cu anii ’50 prin fluorizare, aspartam şi narcoticele străzii.

Dacă un așa de mic procent de oameni se preocupă de

acest fenomen, conducătorii acestor agenţii n-au dreptate să creadă, în analiza lor a situaţiei, că sunt deasupra oricărei suspiciuni şi că nu au nimic de care să se teamă? Faptele vorbesc de la sine.

Ca să câştige partida, aceste agenţii clandestine conducătoare trebuie să obţină permisiunea noastră, consimţământul nostru pentru a-şi urmări planul lor până la capăt. Este o lege universală.

Sistemul biosferei terestre posedă o frontieră finală, o barieră pe care fiecare dintre noi o poate deschide sau închide. Este liberul arbitru, libera alegere. Şi este ceva pe care EI îl vor prin toate mijloacele.

De la apariţia avioanelor cu reacţie, noi am luat obiceiul să ne uităm pe cer şi să vedem urmele albe lăsate după trecerea avioanelor la mare altitudine. Aceste urme sau mai degrabă dâre albe – în engleză Contrails (urme de condens) – depind în general de doi factori: umiditatea ambiantă şi foarte scăzuta temperatură. Ele pot fi constituite din picături fine de apă condensate sau de cristale de gheaţă sau zăpadă.

La nivelul solului, aceste urme pot apărea în climat extrem (Antarctica, Arctica) şi constituie un serios handicap pentru circulaţia aeriană. La altitudine, aceste condiţii se găsesc de obicei începând cu 30.000 de picioare. Urmele pot rămâne vizibile câteva minute înainte ca să fie dispersate de vânt puţin cate puţin şi să disparā complet.

Aceste contrails, nefiind formate decât din molecule de apă, sunt aproape inofensive, considerând că poluarea unei singure turbine de avion poate genera prin consumul de carburant pentru propulsie şi agenţi chimici.

Contrails (urmele de condens) compuşi din vapori de apă se disipă după o scurtă perioadă. Aceste urme nu se pot

forma decât la temperaturi de – 76°F şi în plus, la niveluri de umiditate relativă de 70% sau mai mult și la foarte mari altitudini, după meteorologul Thomas Schlattes de la Administraţia Naţională Oceanică și Atmosferică din Statele Unite.

În relaţie separată şi distinctă în ansamblul acestor evenimente, se pot forma nori, dacă temperatura, umiditatea relativă şi condiţiile de vaporizare sunt favorabile dezvoltării lor. Dacă aceste contrails, prin aspectul lor, se transformă în „nori”, se poate trage concluzia că materialul de compoziţie nu sunt vaporii de apă.

Timpul prevăzut pentru disiparea urmelor de condens este relativ scurt, două minute sau mai puţin. Aceasta presupune că această urmă se compune în mod esenţial din vapori de apă, cel puţin după definiția sa clasică (condensation trail sau urmă de condens).

Rata de disipare a urmelor depinde foarte mult de mărimea particulelor de cristale de gheaţă și de cantitatea de raze solare. Dependenţa de umiditatea relativă nu este evidentă.

Un nor care se formează de la un avion, când acest nor se produce, depinde în principal de temperatură, de umiditatea relativă, de tipul și de mărimea particulelor (nucleelor) de aerosol care sunt introduse acolo.

Formarea și disiparea urmelor de condens și formarea norilor trebuie să fie recunoscute ca două procese fizice separate care provin din condiţii diferite şi variabile în aceste două cazuri. Este important, oricare ar fi analizele care se comandă asupra acestor două procese, să fie evaluate separat și serios, înainte ca să se poată fi făcute legături.

De pe la mijlocul anilor ’90, observatori americani au început să vadă înmulţirea unor urme ca acelea de condens,

dar de un tip nou. Ele apăreau la o mult mai joasă altitudine decât cele de condens, câteodată chiar la nivelul solului, ele pot fi albe sau colorate şi se estompează foarte încet, lăsând în urmă o ceaţă în care se pot regăsi particule sau filamente.

Uneori, ele formează nori longitudinali care sunt tăiaţi subit, lăsând o gaură în acea dâră. Norii par a se realcătui ca să se termine câţiva kilometri mai departe. Sau, dimpotrivă, urma va despica cerul dintr-un capăt al celuilalt al orizontului.

Aceşti nori nu sunt totdeauna situaţi la mare altitudine, aşa cum pretind autorităţile militare sau cele ale controlului aerian. Foarte adesea, se pot observa la înălţimi de la 3.000 la 15. 000 picioare (1.000-5.000 metri) şi la peste 30.000 picioare (9. 000 metri) culoarele avioanelor comerciale.

Se pot deosebi curcubee sau o coloraţie portocalie în unii nori. Alţii sunt înconjuraţi de mase mai închise în interior sau bordate cu negru. Aceste mici urme se întind destul de repede (după viteza vântului) şi produc fulgi fini sau plase în evantai. Contrar urmelor de condens (Contrails), urmele chimice (chemtrails) sunt adesea scindate, cu un gol în traseul lor, ca şi când ar fi schimbat canistra sau rezervorul.

Important: aceşti observatori nu sunt cârtitori profesionişti sau ufologi de salon. Sunt mai degrabă amatori de aviaţie, medici, oameni de ştiinţă, poliţişti, jurnalişti integri... Şi oameni la care aceste urme răspândite provoacă iritaţii oculare sau bronşice, alergii şi oboseală. Plecând de la criterii de sănătate publică, s-a creat o reţea de observatori de chemtrails (urme chimice) foarte activă pe internet.

O scrisoare publicată pe site-ul[252]

alternativ şi conspiraţionist al lui Clifford Camicom,

252 **http: //rense. com/politics6chemddddatapage. html**.

apoi afişată pe site-ul lui Jeff Rense, ar fi fost aparent scrisă de un mecanic de linie aeriană. Nimeni nu a putut să verifice provenienţa acestei misive, dar ea coincide cu scrisoarea unui director de linie aeriană, ca răspuns la declaraţiile mecanicului anonim.

Scrisoare

Din raţiuni pe care le veţi înţelege de îndată ce veţi citi ceea ce urmează, eu nu pot să divulg identitatea mea. Eu sunt un mecanic de aviaţie, care lucrează pentru o linie aeriană importantă. Muncesc într-o bază de întreţinere situată într-un mare aeroport şi întâmplarea a vrut să descopăr ceva ce în mod vizibil nu îmi era destinat.

Înainte de toate, trebuie să vă explic în două cuvinte cum funcţionează ierarhia în lumea mecanicilor de aeronave. Este important pentru înţelegerea povestirii mele şi pentru cauza căreia vă consacrez o mare parte din energiile dumneavoastră.

Mecanicii vor să muncească în trei domenii: avionică, motoare şi comenzile de zbor. Mecanicii care muncesc la aceste sisteme sunt consideraţi că ar fi atins cele mai înalte grade pe scara ierarhică. Apoi vin mecanicii care lucrează la sistemele hidraulice şi aparatele de climatizare. Următorii sunt cei care sunt ataşaţi la sistemele subalterne.

În sfârşit, cel mai jos pe această scară, se găsesc meca nicii care lucrează la sistemele de golire a apelor uzate. Niciun mecanic nu doreşte să lucreze la pompele, rezervoarele şi conductele care servesc la înmagazinarea deşeurilor din toalete.

Însă, în fiecare aeroport unde am lucrat, există totdeauna 2 sau 3 mecanici care sunt voluntari pentru acest serviciu, oricare ar fi aeroportul. Ceilalţi mecanici sunt astfel fericiţi să-i lase să facă asta. Nimeni nu acordă cu adevărat

atenţie la aceşti oameni şi niciun mecanic serios nu are o veritabilă relaţie cu aceşti mecanici de zona a doua. De fapt, nu m-am agăţat niciodată eu însumi de această chestiune până de curând.

Cea mai mare parte din companiile aeriene au acorduri de servicii reciproce cu alte companii care utilizează un acelaşi aeroport. Aceasta înseamnă că dacă o companie are o problemă tehnică, unul dintre mecanicii noştri se va ocupa de ea. În contrapartidă, dacă unul dintre avioanele noastre este în dificultate acolo unde o altă companie aeriană posedă baza sa de întreţinere, ei se vor schimba pentru a repara avionul nostru.

Într-o zi a lunii trecute, am fost chemat la baza noastră ca să lucrez la un avion al altei companii. În momentul când am fost chemat, controlorul nu ştia care era problema şi nu putea să-mi dea niciun detaliu. Când am sosit la locul respectiv, am descoperit că pana se situa la nivelul înmagazinării gunoaielor. Nu erau alte soluţii: trebuia să mă târăsc în interiorul carlingei pentru a regla problema.

Pătrunzând în compartiment, mi-am dat seama că ceva nu mergea. Avionul avea mai multe rezervoare, pompe şi conducte decât se menţiona în caietul de sarcini.

Dacă am presupus că sistemul fusese modificat… Trecuseră mai mult de zece ani de când nu mai lucrasem pe un aparat de acest tip. În timp ce încercam să găsesc problema, am realizat imediat că tubulatura şi rezervoarele suplimentare nu erau legate la sistemul de evacuare…

Tocmai eram pe cale să îl descopăr, când un alt mecanic din compania mea a apărut subit. Era chiar unul dintre mecanicii care lucrau în mod obişnuit la aceste sisteme.

I-am predat sarcina cu mare plăcere. Înainte să plec, l-am întrebat în legătură cu echipamentul suplimentar. Mi-a

spus: „Ocupă-te tu de treaba ta şi lasă-mă să-mi fac eu griji pentru a mea! „. A doua zi eram la calculatorul companiei ca să văd un plan de cablaj. În timp ce mă găseam acolo, m-am hotărât să fac o căutare a echipamentului suplimentar pe care l-am găsit în avion.

Spre marea mea surpriză, manualele nu făceau nicio referire la echipamentul pe care-l văzusem în ajun. Am căutat în dosarele fabricantului şi tot n-am găsit nimic. M-a apucat iute curiozitatea: eram cu adevărat hotărât să descopăr natura acelui echipament.

Săptămâna următoare noi am primit trei dintre avioanele noastre, în hangarul principal, pentru inspecţia periodică. Me canicii mişunau peste tot în jurul avionului în timpul acestor inspecţii.

Eu tocmai îmi terminam tura de lucru şi m-am decis să merg să văd sistemul de evacuare la unul dintre aparate. Cu toţi mecanicii împrejur, eram sigur că nimeni nu m-ar fi remarcat. Spre marea mea surpriză, avionul pe care îl alesesem să-l inspectez poseda şi el echipamentul suplimentar!

Am început să urmăresc sistemul de conducte (ţevi), pompe şi rezervoare. Am descoperit ceea ce părea a fi unitatea de comandă pentru sistem. Era o cutie de comandă standard de avionică, dar fără cea mai măruntă inscripţie.

Puteam să urmăresc firele de la cutia de comandă la pompe şi valve, dar niciun circuit de comandă nu ajungea la această unitate. Singurele fire care erau racordate la această unitate reuneau sistemul operaţional al comenzilor avionului.

Sistemul avea un rezervor mare şi două mai mici. Era greu de văzut datorită îngustimii compartimentului, dar îmi părea că rezervorul mare ar fi putut să ţină 50 de galoni (200

de litri).

Rezervoarele erau legate la o supapă de golire şi de um plere care trecea prin fuzelaj chiar în spatele supapei de golire a sistemului de ape uzate. Căutând unde ducea acest racord sub avion, am văzut că el era ascuns în spatele unui panou fals, sub un alt panou care accesa la sistemul de golire a vidanjei.

Am început să retrasez tubulatura pompelor. Aceste ţevi duceau la o reţea de mici conducte care se terminau la margini le din spatele aripilor şi stabilizatoarelor orizontale ale avio nului.

Dacă priviţi atent aripile unui mare avion, veţi vedea o ţesătură de fire, cam de mărimea degetului dumneavoastră care se întinde pe margine în spatele aripii. Acestea sunt tijele de descărcare statică.

Ele sunt întrebuinţate pentru a disipa încărcătura de elec tricitate statică ce se acumulează pe avion în zbor. Am desco perit că conductele acestui sistem duceau la una dintre cele trei tije de descărcare electrostatică. În mod contrar, aceste tije spe ciale fuseseră găurite pentru a lăsa să eşapeze un produs oare care pornind de la aceste tije false de descărcare electrostatică.

Aceasta a durat un timp, cât eram cocoţat pe aripă. Deodată, unul dintre supraveghetori mi-a ordonat să părăsesc hangarul. El mi-a spus pe urmă că programul meu de lucru se terminase şi nu era autorizat ca eu să fac ore suplimentare.

Cele două zile care au urmat au fost foarte încărcate şi nu am mai găsit niciun minut pentru a putea continua mica mea anchetă.

Pe când eram în întârziere, două zile după descoperirea mea, am fost chemat ca să înlocuiesc un

detector de tempera tură pentru motorul unui avion care se pregătea să decoleze. Mi-am terminat treaba și m-am întors la hârţoage.

30 de minute mai târziu, am fost convocat de către directorul general. Când am intrat în biroul său, reprezentantul sindicatului nostru şi alte două persoane pe care nu le cunoşteam mă aşteptau. Directorul mi-a spus că se descoperise o problemă serioasă.

Eram suspendat pentru o greşeală gravă. El mi-a dat o sancţiune disciplinară, declarând că am scris date false în raportul meu de lucru cu privire la detectorul de temperatură al motorului pe care tocmai îl instalasem în prealabil. Eram copleşit şi am început să protestez. Am spus că era ceva ridicol și că efectuasem într-adevăr foarte bine şi conştiincios această lucrare.

El a recomandat ca să ne aruncăm un ochi la avion, de manieră a clarifica situaţia. În acel moment l-am întrebat cine erau ceilalţi doi oameni. Directorul general mi-a indicat că erau inspectori de la securitatea companiei aeriene, dar că nu au fost solicitaţi ca să-mi dea numele lor.

Noi ne-am îndreptat deci spre avion, care ar fi trebuit deja să decoleze, dar care era încă garat la rampa noastră de întreţinere. Noi am deschis capotele motorului și reprezentantul sindicatului a scos detectorul de temperatură. El a verificat numărul de serie și a constatat că era piesa veche.

Noi am mers apoi la magazia de piese şi reprezentantul sindicatului a verificat raportul meu. De pe o etajeră, el a luat o cutie sigilată. A deschis-o și a scos un detector de temperatură a motorului având acelaşi număr de serie cu acela pe care eu îl instalasem. Chiar acolo, el mi-a spus că eram suspendat pentru o săptămână fără salariu.

M-am odihnit acasă în prima zi a suspendării mele, întrebându-mă ce putuse să mi se întâmple. În timpul serii, am pri mit un apel telefonic. Vocea mi-a spus: „Acum ştiţi ce se în tâmplă mecanicilor care îşi bagă nasul acolo unde nu le e treaba”. Data viitoare, dacă vă mai apucaţi să lucraţi la sisteme care nu vă privesc, vă veţi pierde locul de muncă! Pentru că sunt astăzi generos, cred că vă veţi întoarce curând la lucru. „ CLIC!

Eu imediat am făcut apropierea între ceea ce tocmai se producea şi descoperirea tubulaturii misterioase.

În dimineaţa următoare, m-a chemat directorul general. El mi-a spus că datorită dosarului meu excelent, suspendarea fusese redusă la o zi. Trebuia deci să îmi reiau imediat lucrul. Singurul lucru la care eu puteam să mă gândesc era: Ce încercau să ascundă şi apoi cine sunt EI?!

Reîntoarcerea la lucru s-a petrecut ca şi când nu s-ar fi întâmplat nimic. Niciunul dintre ceilalţi mecanici nu a menţionat despre suspensia care mi se impusese. Reprezentantul sindical mi-a spus că era inutil să vorbesc ceva. Dar în noaptea aceea căutam pe Internet pentru a încerca să găsesc răspunsuri.

Nu îmi aduc aminte cum s-a petrecut, dar am găsit site-ul dumneavoastră întâmplător. Apoi situaţia a devenit din ce în ce mai clară. A doua zi dimineaţă, am găsit la lucru o notă scrisă în interiorul dulăpiorului meu încuiat cu lacăt. Ea spunea: Curiozitatea a omorât pisica. Nu vă uitaţi pe site-urile de Internet care nu vă privesc”.

Aşa deci! EI ne observă.

Nu ştiu ce sunt EI pe cale să vaporizeze, dar pot să vă asi gur că o fac. Îmi imaginez că folosesc nişte camioane-cisternă. Sunt camioane care golesc deşeurile rezervoarelor de la vidanjele toaletelor.

De obicei, aeroporturile încredinţează subcontractanţilor acest gen de muncă şi nimeni nu se apropie de aceste camioa ne. Cine ar vrea să se dea aproape de un camion plin cu c…?

În timp ce aceşti tipi golesc rezervoarele de ape uzate, ei umplu rezervoarele sistemului de jicloare (aspersoare) de vapo rizare. Ei cunosc planurile de zbor ale avioanelor.

Astfel ei programează probabil unitatea de comandă astfel ca ea să înceapă să pulverizeze o anumită cantitate de un pro dus oarecare după un anumit timp, atunci când avionul a atins o anumită altitudine, sau chiar deasupra unor zone aglomerate. Ciocul aspersoarelor falselor tije electrostatice este aşa de mic încât nimeni din avion nu ar putea remarca acest lucru.

Dumnezeu să ne ajute pe toţi!

Un cetăţean îngrijorat.

Răspunsul unui cadru de linie aeriană[253]

:

Dle Carnicom,

În timp ce citeam scrisoarea pe care aţi primit-o de la mecanicul anonim, eu m-am simţit obligat să îi răspund. Şi eu lucrez pentru o linie aeriană, deşi lucrez la un nivel superior de gestiune.

Eu nu voi da numele liniei aeriene, nici a oraşului în care stau, nici postul pe care îl ocup, din raţiuni evidente de securitate. Eu vă doresc să vă puteţi documenta cu privire la tot ceea ce sunt pe punctul a vă dezvălui. Este practic imposibil să o fac eu deoarece aceasta ar putea să antreneze consecinţe fatale pentru mine.

Elementele conţinute în scrisoarea mecanicului

253 Pe site-ul Clifford Camicom - www. camicom. com

anonim mi se par autentice. Companii de linii aeriene din America au participat la un proiect numit Proiectul Cloverleaf (Proiectul foaie de trifoi) deja de câţiva ani încoace. Unii îşi amintesc că au primit instrucţiuni despre acest subiect în 1998.

Personal eu am fost avizat în 1999. Cei câţiva angajaţi ai liniilor aeriene care au primit instrucţiunile privind proiectul Cloverleaf au suferit controale severe de securitate asupra antecedentelor personale şi, înainte chiar să putem primi aceste instrucţiuni, noi am fost puternic încurajaţi să semnăm un acord de nondivulgare care declară în mod fundamental că dacă spunem cuiva ceva din ceea ce ştim, noi riscăm închisoarea.

În biroul nostru, aproape douăzeci de angajaţi şi eu însumi am primit aceste instrucţiuni date de cei doi funcţionari oficiali, operând în cadrul unui organism guvernamental.

Ei nu mi-au dezvăluit care. Ei au spus că guvernul va remunera curând linia noastră aeriană, la fel ca şi celelalte linii, pentru a elibera anumite produse chimice speciale prin intermediul avioanelor comerciale.

Atunci când s-a întrebat care erau aceste produse chimice, sau de ce trebuia noi să le pulverizăm, ne-au indicat că informaţia ne va fi furnizată dacă nevoia s-ar face simţită…

Ei au precizat că noi nu trebuie să cunoaştem ceva mai departe. Ei au continuat să afirme că produsele chimice erau inofensive. Ei au încheiat spunând că programul era de o asemenea importanţă că trebuia dus la bun sfârşit cu orice preţ.

Când i-am întrebat de ce nu cesionau doar avioanele lor militare pentru a pulveriza aceste produse chimice, ei au

declarat că nu aveau destule avioane militare disponibile pentru a elibera aceste produse chimice la o așa mare scară.

Iată de ce a fost lansat proiectul Cloverleaf, ca să permită unor linii aeriene comerciale să ajute să elibereze aceste ultime produse chimice în atmosferă. Apoi, cineva a întrebat de ce tot acest secret… Reprezentanţii guvernului au declarat că dacă marele public ar fi ştiut că avioanele care zboară deasupra capetelor lor ar descărca produse chimice în aer, grupele de ecologişti ar impune oprirea acestei pulverizări.

Cineva a pus unui om din guvern următoarea întrebare: Dacă produsele chimice sunt inofensive, de ce nu se face publică natura acestor produse chimice şi raţiunea pentru care noi le pulverizăm? El a părut dezorientat de această întrebare. A răspuns pe un ton autoritar că publicul nu are nevoie să ştie ceea ce se petrece, dar că acest program a fost conceput ca cel mai bun conform intereselor lui. El a mai declarat că noi trebuie să tăcem şi să nu ne mai punem întrebări despre acest subiect. Acestea fiind spuse, şedinţa a fost încheiată.

În biroul nostru, toate documentele cu privire la proiectul Cloverleaf sunt conservate în seifuri. Nimeni nu are dreptul de a scoate aceste documente. Foarte puţini angajaţi au acces la aceste documente şi nu vorbesc niciodată despre conţinutul lor.

Dle Camicom, eu nu sunt în vreun fel un imbecil. Eu ştiu că se petrece ceva şi sunt cu adevărat speriat. Eu mă simt foarte vinovat de cunoaşterea existenţei acestei operaţiuni, dar sunt obligat să tac. Aceasta mă tulbură să ştiu că societatea pentru care lucrez ar putea otrăvi pe americani. Sper că această scrisoare va deschide ochii unor persoane asupra a ceea ce se produce, în acest moment pe cerul

nostru.

Încă odată, aş dori mult să vă pot da o informaţie documentată, dar dumneavoastră înţelegeţi de ce eu trebuie să îmi păstrez un anonimat absolut.

Mulţumesc.

Câte ceva despre celulele eritrocite bw. Aflaţi pe Internet[254]

Compuşi biologici, rezultaţi din analizele efectelor din căderi de ploaie. Se regăsesc ca interiorul unei matrice. Posedă proprietăţile vizuale ale celulelor roşii sau eritrocite.

Iniţial, responsabilii civili şi militari ai afacerilor aeriene au evocat o normalitate absolută a acestor fenomene: ceea ce voi numiţi dâre chimice nu sunt decât spirale de condens. Ei nu pot explica de ce aceste dâre se încrucişează adesea, ca şi când aviatorii ar juca un şotron în cer.

O altă tentativă de justificare a fost delestarea carburantului în anumite cazuri de aterizare forţată. Se poate recunoaşte în anumite cazuri precise şi, bineînţeles, listate. Nu în mod sistematic şi mult mai puţine încrucişări ale traiectoriilor.

Şi, apoi, există substanţe ciudate care plutesc în aer, ca pânzele de păianjen foarte fine şi care se lichefiază când ating solul. Anumite analize au permis să se constate prezenţa substanţelor biologice şi a sărurilor de bariu. Şi apoi, încă, isterie colectivă sau realitate chimică, sute se persoane se îmbolnăvesc începând de a doua zi după aceste fenomene.

În cele din urmă, autorităţile au oprit toată discuţia şi chemtrails (urmele chimice) nu au mai constituit niciun

254 Sursă http: //camicom. com/bio4 hym.

subiect de studiu ştiinţific, nicio temă de dezbatere. Şi evenimentele din 11 septembrie 2001 n-au făcut nimic pentru a rotunji unghiurile.

În mod bizar, majoritatea avioanelor civile au fost ţinute la sol timp de mai mult de cincisprezece zile, dar se puteau observa întotdeauna chemtrails. Un jurnalist de la cotidianul „Columbus Alive” a remarcat că, în sud-vestul statelor Ohio şi Indiana, cerul era umplut de avioane, ca nişte viespi care pulverizau dâre de nori peste tot.

Unul dintre avioane părea a fi un KC-135 Stratotanker[255]

Jurnalistul, dotat cu un binoclu puternic de înaltă calitate, putea distinge urmele portocalii în aceste dâre. În afară de aceste Stratotanker, avioane KC-10 – un alt tip de avion-cisternă – le acompania în manevrele lor.

Noţiunea de securitate primează asupra oricăror consideraţii şi cetăţenii prea curioşi sunt consideraţi ca nişte cetăţeni răi… În faţa unei astfel de atitudini, este normal ca cele mai rele temeri să se transforme în cvasideliruri: se găsesc pe web cercetători care susţin nişte teorii groaznice. Acestea, în general, merg în şase direcţii:

Modificarea atmosferei şi a condiţiilor meteo. Se ştie de mult cum să se semene nori pentru a provoca ploaie. S-a început în anii ’50 să se pulverizeze aluminiu în cer după ce populaţia, neliniştită de secetele din acei ani, ceruse guvernului să facă ceva.

Dârele chimice (chemtrails) ar permite, cu acţiunea comună a undelor electromagnetice, să acţioneze asupra atmosferei şi să administreze întregul climat. Se ştie că o ploaie diluviană (potop), inundaţie, secetă, uragan, zăpadă, gheaţă pot pune capăt foarte repede unui război sau unui

---

255 Avion american de alimentare în aer, zbor.

conflict şi chiar pot servi ca ameninţări contra unei naţiuni sau regiuni. Controlul unei industrii oarecare se poate ușor actualiza distrugând sau perturbând climatul unei anume regiuni.

Vreau sa vă arăt acest articol tradus exclusiv pentru această carte de Alain Cachau, un prieten devotat cauzei.

Controlul Mamei-Naturi este un punct esenţial al programului Full Spectrum Dominance al Armatei.

În 1996, minţile cele mai sclipitoare ale Forţelor Aeriene ale SUA (US Air Force) şi consilierii lor civili au imaginat șase scenarii ale viforului. Iată unul dintre cele două, scos dintr-un document al Air Force.

Viziunea americană despre lume devine mai largă ca urmare a unui atentat terorist major contra Statelor Unite la începutul secolului 21. Acest eveniment, ca şi preocuparea crescută pentru mediul înconjurător, a dus la o planificare pentru a permite stabilirea unui consens după care Statele Unite ar trebui să opereze activ pentru instalarea unei stabilităţi în afara frontierelor lor, în ciuda frustrării unei reţele de putere cu ramificaţii extinse.

NOTĂ. dacă nu toate țările ar fi semnat noul Act antiterorist, ar fi fost uşor de a lega toate aceste reţele în numele supravegherii, simbolul protecţiei şi al securităţii naţionale. Aceasta ni se oferă prin intermediul agenţiilor guvernamentale: DARPA[256]

Homeland Security Agency sau prin intermediul firmelor ca Raytheon, Societatea Halliburton sub numele de Brown & Root, una dintre principalele componente ale imperiului drogului a lui Bush-Cheney et cie.

Se mai poate adăuga Homeland Security Agency, la conducerea căreia a fost desemnat John Poindexter, şi care,

256 Defense Advanced Research Project Agency.

în timpul scandalului Iran-contragate (schimb de droguri și arme între Iran și Contras-ii din Nicaragua), a fost arestat sub șase capete de acuzare, dintre care unul era acela de a fi distrus dovezi convingătoare.

Acum (2002), el dirijează mașina de supraveghere mondială, cea mai puternică ce va exista de îndată ce va fi legată la toate celelalte terminale. El este un servitor fidel al Iluminaților.

Având ca scop realizarea unui obiectiv numit Full Spectrum Dominance până în 2025, Air Force a preprogramat (și nu prezis), ceea ce „determină voința și facultatea Statelor Unite să dirijeze operațiunile internaționale" Acest scenariu a fost denumit „Călătoriile lui Gulliver".

Acest scenariu cutremurător (să vă înghețe sângele) a fost reluat anul următor de Zbigniew Brzezinski, fost consilier al Securității naționale americane, în cartea sa „The Grand Chessboard"[257]

El pretindea că cheia dominației mondiale era Asia Centrală și importantele sale zăcăminte petroliere.

În acest timp, greșeala unui atac de amploarea Pearl Harbor sau a unui atac terorist provenind din străinătate, propriu pentru a galvaniza opinia, estima el acum patru ani, le lipsea americanilor voința imperialistă de a domina lumea. (Ei și-au revenit apoi. De fapt ultimii trei președinți americani au angajat procesul final pentru instaurarea unui guvern mondial – n. a.)

În martie 1997, Arnold A. Barnes Jr., de la John Hopkins University și Phillips Laboratory, a făcut, cu ocazia Tecom Test Technology Symposium al Armatei Americane, descrierea unui element-cheie al programului Full Spectrum

---

257 Marea Tablă de Șah - Le Grand Echiquier.

Dominance.

În alocuţiunea sa, Barnes, consultant în probleme de cercetare al Air Force a reluat cu calm istoria programelor de cercetare ale Armatei americane asupra manipulărilor climatice integrate.

Bunul doctor a făcut referinţă la documentul Spacecast 2020, ulterior adus la zi în „Weather as a Force Multiplier: Owning the Weather in 2025” (Clima, multiplicator al puterii: stăpânind clima în 2025).

Se regăsesc în acest document informaţii despre faptul că specialiştii în atmosferă fac cercetări extinse asupra modificării climatului terestru încă din anii ’40. Se mai adaugă faptul că spaţiul este un nou teren de acţiune şi că tehnologia oferă noi oportunităţi[258]

În timp ce Spacecast 2020 estimează ca foarte elevată dificultatea, costul şi riscurile legate de dezvoltarea unui sistem de control climatic cu scopuri militare, Barnes oferă o perspectivă diferită. El estimează că în ceea ce priveşte posibilităţile de dezvoltare a operaţiunilor militare, riscul este de la mediu la foarte ridicat. În fine, în ceea ce există implicaţii politice şi de mediu înconjurător, el presupune că riscul nu ar fi decât mic spre mediu.

Scenariul lui Barnes se întemeia pe un istoric bazat pe cercetările Armatei americane în legătură cu manipulările climatice. De fapt, Biroul de istorie al US Air Force se mândreşte pe site-ul său că, pentru meteorologi, una dintre principalele consecinţe al celui de-al Doilea Război Mondial a fost dezvoltarea unei reţele internaţionale de climatologie dispunând de noi echipamente şi de tehnici de ultimă

---

258 Încă din anii ’40?!... Deceniul de invazie a „cenuşiilor" pe Pământ şi liberul schimb al acestei minunate tehnologii la care se face referire...

generaţie[259]

Armata aeriană britanică şi oamenii de ştiinţă occidentali au lucrat la Operaţiunea Cumulus în 1952, operaţiune care, după un comunicat al BBC din august 2001, consta într-un proiect de declanşare a ploii. Aceasta a provocat moartea a treizeci şi cinci de persoane în inundaţiile din Devon.

Documente de arhivă declasate arată că în 1953, Armata britanică şi aliaţii ei au făcut experienţe implicând mijloace artificiale, pentru a produce atât ploaie, cât şi zăpadă în speranţa de a paraliza mişcările duşmanului.

Ceea ce este încă mai şocant e faptul că aceste documente arată posibilitatea de a face să explodeze o armă atomică într-un nor sau un ansamblu de nori de furtună, creaţi artificial. Aceasta ar produce o zonă de contaminare radioactivă mult mai mare decât o explozie atomică clasică.

Printre toate aceste explozii nucleare care au fost experimentate în ultimii 30-40 de ani, bombele atomice lansate în atmosferă n-ar fi putut să pericliteze stratul nostru de ozon, fragil şi foarte subţire (cel mult doi centimetri grosime) de care încearcă să ne facă responsabili de deteriorarea lui? Nu uitaţi că cei mai mari poluatori sunt magnaţii industriei. Dacă ni s-a dat posibilitatea să folosim motorul electromagnetic sau cu hidrogen la maşinile noastre, sau alte tehnologii nepoluante pentru a încălzi casele noastre, cine atunci a poluat planeta?

Între 1955 şi 1956, US Air Force a luat parte la Proiectul 119-L, sub forma unei anchete meteorologice la scară mondială. Dacă doriţi să schimbaţi climatul în mod

---

259 În faţa unei informaţii de această natură, spusă de un purtător de cuvânt oficial (?), cei care cred că jurnaliştii anchetatori inventează, va trebui să aducă dovezi.

artificial, voi trebuie să fiţi în măsură să preziceţi vremea. Barnes a făcut referinţă la capacitatea US Air Force de a crea „găuri noroase” utilizând produsul chimic Carbon Black (negru de fum) în anii ’50 şi ’60 şi mai târziu utilizând iod(ura) de argint.

Cyrus Vance, vechiul secretar delegat al Apărării, a creat în 1966 un grup de studiu asupra serviciilor de mediu înconjurător de apărare pentru a revizui domeniul de aplicare a serviciilor de mediu înconjurător, a cercetării şi dezvoltării, în cadrul Departamentului Apărării.

La începutul anului 1947 a fost lansată Operaţiunea Popeye. Escadronul 54 de recunoaştere climatică a decolat, la propunerea unui oficial al Armatei, pentru a „răspândi noroiul, nu războiul”. Armata seamănă nori deasupra pistei Ho Şi Min pentru a crea inundaţii şi a tăia căile de aprovizionare a nordvietnamezilor. Aşa cum a observat şi Barnes, Operaţiunea Popeye era condusă de membrii laboratorului nostru (al US Air Force).

Cronicarul Jack Anderson a descoperit operaţiunea în 1971, deschizând calea unei anchete a Congresului asupra practicilor legate de alte programe secrete de manipulare climatică cu scopuri militare.

Cum furia populară creştea, senatorul Claybom Pell din Rhodes Island, care credea iniţial că era mai bine să fii înecat sub ploaie decât sub bombe, a scris în 1975 un editorial, în „Providence Journal Bulletin”, în care spunea: „Statele Unite şi celelalte puteri mondiale va trebui să proscrie toată aceasta manipulare climatică cu scop belicos şi ofensiv”.

Chiar în acelaşi an, americanii şi sovieticii au început negocieri vizând interzicerea manipulărilor climatice cu scop militar. În octombrie 1976, Naţiunile Unite au prezentat tratatul Convenţie asupra interzicerii modificărilor de mediu

cu scop militar sau ostil (ENMOD). El intră în vigoare doi ani mai târziu, spre marele regret al lui Barnes. Din 1978, poziţia oficială a Air Force a constat în a declara că modificările climatice prezentau puţin interes şi ofereau un randament slab ca armă de război.

Barnes argumenta apoi, la simpozionul firmei Tecom, că poziţia oficială a Air Force avea nevoie să fie reexaminată, în special, în lumina a 19 ani de progres ştiinţific.

După ce armatele americană şi sovietică şi-au deturnat în mod oficial manipulările climatice cu scopuri de război, partenerii lor din sectorul privat au umplut şanţul în timpul celor două decenii care au urmat. ENMOD a beneficiat de o breşă largă, pentru a şti dacă dezvoltarea comercială a manipulărilor climatice are scopuri pacifiste.

În articolul său „Progresul cercetării asupra manipulărilor climatice: 1991-1994", Robert Czys, de la Departamentul de ştiinţe atmosferice de la Illinois State Water Survey (sindicat de studii de apă din statul Illinois), declară: „O experienţă dusă la întâmplare asupra grindinei, Grossversuch IV, a fost realizată în Elveţia Centrală între 1977 şi 1981. Grupurile de cercetare venite din Franţa, Italia şi Elveţia au luat parte la experienţă, ca să testeze metoda sovietică de supresiune prin grindină. Între timp, în Statele Unite, din 1987 până în 1983, **programul de intervenţie asupra norilor din Dakota de Nord era** în desfăşurare”.

Europenii nu sunt nici ei cruţaţi. S-au văzut în 2000-2001 nişte anomalii climatice ca niciodată: o furtună de zăpadă de 3 picioare (1 metru) să se abată asupra Greciei, în timp ce restul Europei (Germania, Franţa) erau inundate sub zeci de centimetri de ploaie. Normal? Procentajele fluctuaţiilor vremii timp de două decenii nu corespundeau deloc cu mediul ciclurilor, al diferenţelor de temperatură sau

al condiţiilor meteo înregistrate cronologic. Bineînţeles, ei sunt noii proprietari ai jet-stream-ului sau coridorului aerian al planetei.

Aşa cum remarcă şi Bames, informaţii didactice editate de o publicaţie ştiinţifică în 1976 arătau cum să se facă să crească precipitaţiile, să creeze nori cirrus şi să disipe ceaţa de altitudine joasă. Erau totuşi „riscuri şi limitări”, în special cel al „creării de particule microscopice”, care reprezintă un pericol pentru sănătatea civililor atunci când cad în atmosferă.

Pentru ei, acesta este un slab plătitor pentru avansarea puterii şi ştiinţei.

Contra acestui lucru, Bames a opus faptul că îmbunătăţirile aduse sistemelor modeme de armament erau mai respectuoase faţă de mediul înconjurător şi că, în consecinţă, Armata ar trebui din nou să se intereseze despre armele climatice. După toată asta, utilizarea lor îi scădea sensul. Ar fi devenit posibil să privezi de apă potabilă un duşman, să produci secetă, să ameliorezi camuflajului şi să scazi nivelul de confort şi moralul duşmanului.

În plus, Bames a avansat ideea de asigurare a armamentului spaţial ca fiind cheia războiului secolului 21. Guvernul a emis ulterior un document intitulat „Vision Commune pour 2020” sub auspiciile US Space Command, prefigurând în linii mari programul Full Spectrum Dominance. În cursul anilor care au urmat prezentării lui Bames asupra manipulărilor climatice de înaltă tehnologie comparativ cu Armata americană, observarea fenomenului chemtrails debutat în Statele Unite şi la aliaţii lor occidentali.

Brzezinski prezisese: „Tehnologia va pune la dispoziţia conducătorilor principalelor naţiuni ale lumii tehnici de război secrete, care nu vor necesita decât un minimum de

intervenţie din partea forţelor de securitate… Tehnologiile de manipulare climatică vor putea fi întrebuinţate pentru a prelungi perioadele de secetă sau intemperii”.

În aşteptare, aplicaţiile comerciale ale acestei tehnologii sunt în aparenţă profitabile. Weather Modification Inc. a obţinut în 1996 un contract cu Thailanda pentru a ajuta această ţară ca să poată să controleze mai bine climatul său prin manipulările masei noroase. În 1997, „Wall Street Journal” a făcut publică semnătura, dată de guvernul Malaieziei, a unui contract cu o antrepriză cu capital rusesc, pentru a crea nişte cicloane în scopul îndepărtării poluării din mare.

Dacă faceţi unele cercetări, veţi remarca faptul că efectele acestui ciclon se fac simţite în altă parte şi au repercusiuni dezastruoase până în India.

BBC declara în 1998 că omul de ştiinţă canadian Graeme Mather credea că a descoperit piatra filosofală a ştiinţei climatice în cerul de deasupra Mexicului sau el încerca să obţină chiar apă, plecând de la norii care stăteau aplecaţi deasupra oraşului. De asemenea, în 1998, într-un raport al American Meteorological Society, admite că de circa douăzeci de ani, au fost efectuate experienţe asupra anihilării prin fulgere.

Şi chiar în acest an (2002), publicaţia „Korean **Times”** dezvăluia că guvernul sud-coreean studia posibilitatea utilizării unor tehnici de manipulare ca să evite ca ploile musonului **să** întrerupă meciurile Cupei Mondiale 2002, care trebuia să aibă loc în mai. Jurnalul raportează că şi SUA, şi **Rusia au** comercializat programe de prevenire a ploii şi a furtunilor de grindină. În paralel, Coreea de Nord continuă să sufere reacţia negativă a unei perioade de secetă lungă de zece ani.

Ruşii au plătit şi ei scump în acea vară a anului 2002 pentru ca să nu plouă la parada lor. De fapt, ei au pulverizat particule în atmosferă. Bineînţeles, nu plouă în această săptămână... dar nici în zilele următoare. Apoi au fost declarate incendii în şi împrejurul oraşului Moscova, care a fost invadat de fum într-un asemenea grad, că oamenii a trebuit să prăsească oraşul pentru a contracara efectele fumului. (Mă întreb dacă au primit aprobarea ministerului lor al sănătăţii şi a celui al mediului!) Dar aceasta a fost mai rău. Au survenit mai multe decese: persoanele în vârstă şi cele mai slabe, bineînţeles. Din acea zi, mai mulţi cetăţeni suferă încă urmările acestei fumigaţii în regulă.

Terra este prea populată. Eugenia trebuie aplicată la scară mondială. Generaţia de bătrâni creşte prea repede. Handicapaţii şi cei fără locuinţe sunt guri inutile, costisitoare şi indezirabile. Militarii învăţau să moduleze statutul sanitar al unei populaţii întregi. Adică viruşi, bacterii, sau orice alt agent biologic, vor fi introduşi printre populaţiile alese drept ţintă, pe calea cerului. Doar cei aleşi vor poseda antidotul. Membrii elitei planetare sau Fraternitatea Iluminaţilor sunt toţi practicanţi ai eugeniei mondiale, adică epurarea rasei umane şi diminuarea populaţiei planetei... omeneşte vorbind.

Pe site-urile care tratează complotul contra umanităţii a apărut această scrisoare care face turul Internetului şi care Părea să reunească afirmaţiile mai multor jurnalişti-anchetatori, pe planul ocult al guvernelor care dirijează lumea actuală. Eu l-am inclus în această carte pentru a vă da o privire de ansamblu asupra intenţiilor facţiunilor negre ale guvernului secret mondial, faţă de problemele de suprapopulaţie şi de poluarea planetară[260]

---

260 **Surse** http: //www. confrailconection. com/articles/project. habit. htm

Păi, încă nu v-aţi închipuit de ce programul de lansare al agenţilor de climatizare biologică (aeropurtată) este operat de guvern? Eu vă dau câteva indicii, dar, în primul rând, lăsaţi-mă să vă dau un minimum de informaţii despre mine. Sunt un om de ştiinţă ieşit la pensie, cândva în serviciul guvernului. Am avut acces la un foarte înalt nivel de studii în vastul domeniu al sănătăţii. Eu nu voi utiliza adevăratul nume pentru că mi-e teamă de posibile represalii asupra mea sau a familiei mele Încerc mereu să deturnez (derutez) e-mail-urile mele de aşa manieră încât să pară că provin din alt loc.

De obicei, din interiorul guvernului. Adesea, utilizez legături la Internet plecând de la o bibliotecă de cartier. După toate acestea, fac ceea ce e necesar pentru a păstra anonimatul, pentru a crea confuzie şi a băga în ceaţă pe aceia care s-ar interesa de unde deţin acele informaţii, care ajung în mâinile publicului.

Am un mic cerc de prieteni care ocupă sau ocupau poziţii-cheie în sânul Armatei şi al mai multor agenţii guvernamentale. Ei nu aparţin ierarhiei nivelurilor superioare. Ei se situează totuşi la nivel intermediar.

Sunt oameni de ştiinţă, analişti sau programatori care, conform postului lor, pot deduce chiar din activităţile lor cotidiene ceea ce se întâmplă cu adevărat. Ei sunt însărcinaţi să pună în aplicare detaliile acestor manevre, fără să aibă depline cunoştinţe despre imensele consecinţe din spatele muncii lor.

Fiecare dintre contactele mele a putut să-mi furnizeze separat o bucată din puzzle. Nimeni dintre aceste persoane nu sesiza globalitatea acestei istorii. Vă voi împărtăşi informaţiile pe care le posed.

Trebuie totuşi să admit că această informaţie mă înspăimântă deoarece n-o pot încredinţa oricui. Ce trebuie sa fac? Să scriu deputatului meu? Să-i cer o întrevedere privată?

http: //**www.pbn. 4mg.com/kitttttchenmilitia. htm**

Ce se va întâmpla dacă eu îl informez ceea ce ştiu?... Cred că ar fi ca şi când mi-aş semna propria condamnare la moarte.

Toată istoria chemtrails este legată de planul care vizează reducerea populaţiei mondiale la circa 400-500 milioane, începând cu Statele Unite.

Vecina lor Canada şi toate celelalte ţări care ar putea să se revolte contra Ordinului Mondial.

De ce? Pentru că poporul american este unul dintre singurele ţări care ar avea posibilitatea să oprească masacrul. Şi încă trebuie ca cetăţenii săi să fie puşi la curent! Iată de ce americanii trebuie să fie primii... Voi trebuie să înţelegeţi că elita mondială râvneşte la Statele Unite pentru diversitatea sa geografică. Ea ar dori să găsească această ţară în starea pe care a lăsat-o Cristofor Columb... Desigur că asta se va face fără prezenţa amerindienilor... deja stăpânii locurilor, în acele timpuri înapoiate.

Poate că aţi auzit deja vorbindu-se despre parcuri naţionale desemnate ca o parte a patrimoniului mondial. E vorba despre partea planului care priveşte America de Nord. Un parc naţional uriaş şi un teren de joacă total îndepărtat de vederile umane care deranjează (adică noi). Se face să se creadă celor care participă la aceste răspândiri, sau care participă la aplicarea planului, că vor fi cruţaţi, că le va fi permis să trăiască şi să locuiască pe acest continent ca administratori sau ca gardieni ai acestei uriaşe rezerve a naturii.

Între 150. 000-200. 000 de persoane vor fi necesare

pentru a asigura întreţinerea acestor locuri păstrate ca în natură. Este destul de posibil ca aceşti oameni să nu fie de naţionalitate americană. Astfel, muncitorii vor fi probabil importaţi din Europa sau din Asia şi conducătorii nu vor risca să facă faţă unei revolte.

Multe dintre grupările ecologiste radicale anunţă dispariţia rasei umane, istoria de a reface fauna şi flora planetei. Voi înşivă nu v-aţi încadrat în panou zicând sau gândind că această planetă este foarte poluată din cauza oamenilor trăind în suprapopulaţie?

Toată asta fără a se ţine cont că fiecare zi aduce partea de extincţie a speciilor vegetale, animale, insecte, păsări şi restul. Şi aceasta din cauza noastră şi a obiceiurilor noastre devastatoare? Tot din cauza lăcomiei marilor noastre întreprinderi mondiale? Şi mereu din cauza noastră, pădurile din Amazonia dispar, pentru a face să pască vitele care vor hrăni populaţia ţărilor bogate. Mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa!

Concluzie: noi ne simţim vinovaţi să fim aici şi nouă ne place să spunem: Să dispărem toţi şi să revenim mai târziu. Ah! Da?... Şi în acest timp ce să facem?... Să schimbăm planeta ca să mergem să poluăm o alta? Cine ne va vrea în această galaxie? Hei! Să ne trezim! Unde sunt grădinarii şi semănătorii? Este de făcut o mare curăţenie după această petrecere pe care umanitatea a organizat-o...

Totuşi, cu tehnologia de vârf pe care o are guvernul secret, noi vom putea să curăţăm totul la timp, adică să depoluăm imense întinderi de apă, să curăţăm fluvii etc. În plus, radioactivitatea emisă de deşeurile nucleare ar putea fi reutilizată sau neutralizată uşor. De ce ne-ar furniza ei această tehnologie? Populaţia Pământului va creşte mai mult dacă nimeni n-ar fi bolnav, nu s-ar omorî sau n-ar fi otrăvit.

Evident, există posibilitatea ca o rasă sosind de undeva să se apropie de frumoasa noastră planetă verde și albastră… Foarte puţini oameni vor să o vadă sub acest unghi… Eu rediscut mai departe în această carte, căci istoria umanității abundă de cazuri de genocid săvârşite de flageluri şi pestilenţe, cadouri ale zeilor din cer! Această înţelegere făcea oare parte dintr-un contract între guvernul secret și o facţiune extraterestra răuvoitoare? În contrapartidă, ar exista o facţiune binevoitoare care va veghea ca aceşti nebuni să nu anihileze civilizaţia umană, în sfârşit, ce mai rămâne…

Circulă zvonuri pe Internet, zicând că chemtrails fac parte dintr-un oarecare program secret pe care guvernul american îl dezvoltă pentru a proteja Statele Unite de un eventual atac biologic cauzat de teroriști. Nimic nu e mai departe de adevăr: planul este conceput pentru a face populaţia vulnerabilă înainte de a dispărea într-o epidemie de gripă sau influența de tip A. După mulţi ani, populaţia este încurajată să primească vaccinuri contra gripei, ca să se protejeze contra virușilor care circulă.

În fiecare an, guvernul american a putut să ghicească ce tulpină de virus ar fi cea mai susceptibilă de a se întinde şi de a se răspândi printre populaţie. Pare că totdeauna cade just. Curios! În acest an (2002), bunul guvern a protejat poporul cu un vaccin trivalent care a inclus pe (virusul) A/Beijing/262/95 (asemănător cu H1N1) și A/Sydney/5/97 (asemănător cu H3N3).

El conţinea și pe B/Beijing/184/93, asemănător cu antigenii hemaglutinici. Pentru cei care nu sunt familiarizaţi cu virusologia, H și N fac referinţă la proteinele exterioare care se atașează de virus, hemaglutinina şi neuraminidaza, care fac într-un fel ca virusul să poată să se ataşeze și să

invadeze celula-gazdă. Publicul a fost satisfăcut până în această zi de succesul vaccinurilor care au fost oferite așa de generos! Aceasta o să se schimbe în viitor.

Au urmat cercetări la Institutul militar de cercetări medicale asupra bolilor infecţioase (sau USAMRIID situat la Fort Detrick, Maryland). Oamenii de ştiinţă au reconstruit şi modificat virusul gripei spaniole, H1N1, făcându-l și mai mortal decât acel care a afectat continentele în 1918-1919.

Se va aminti că această epidemie a antrenat moartea a mai mult de 20 de milioane de persoane de pe planetă din care 500.000 în America de Nord. Trebuie să luaţi în considerare faptul că, în zilele noastre, o astfel de epidemie ar fi omorât mult mai mulţi oameni. În acele timpuri, oamenii nu călătoreau de la New York la Los Angeles în 5 ore…

Vaccinurile gripei conţin viruşi morţi și protejează corpul de un atac provenind de la o tulpină specială. Ele sunt ineficiente contra tulpinilor de viruși care nu sunt incluşi în injecţie. Eventual, rezervele vaccinurilor vor include o modificare mai letală a versiunii H1N1 din 1918, în forma sa viabilă.

Cea mai mare parte a oamenilor care vor primi acest vaccin se vor gândi pur şi simplu să-și reînnoiască anual vaccinul contra gripei în timp ce acest vaccin va include încă odată forma benignă a lui H1N1 (după cum se menționează pentru vaccinul de anul acesta). Prezenţa acestei tulpini mai puţin fortificate va face să încetinească progresia formei modificate şi mai letale a lui H1N1. Oamenii se vor îmbolnăvi mai încet, pentru ca eventual să moară. Aceasta nu va lua decât câteva săptămâni în plus…

În acest timp, ei vor servi ca vehicule pentru forma mortală de virus, transmiţându-l de la unul la altul pe firul

contactelor lor. Când oamenii vor fi informaţi că unii mor de gripă, ei se vor grăbi toţi pentru a li se injecta vaccin. Populaţia întreagă va fi mult mai atinsă de infecţie deoarece plămânii vor fi pregătiţi pentru a garanta universalitatea manevrei.

Vă amintiţi de anii 1968-1969 în timpul gripei de Hong Kong, care este o influența sau gripă de tip H3N2, care a omorât mai mult de 30.000 de persoane doar în Statele Unite? A fost o învăţătură fortuită pentru unii care au luat cunoştinţă că gripa ar putea fi concepută şi utilizată pentru a stârpi o populaţie întreagă.

În acelaşi timp se va ţine cont că ar trebui luate mijloacele necesare astfel încât aceia care sunt în mod natural rezistenţi să fie susceptibili să ia gripa. Astfel, au fost concepute programe de vaccinare şi proceduri de însămânţare pentru a condiţiona populaţia. Scopul agenţilor chimici din dârele chimice din cer **(chemtrails) este de a ajuta anvelopa virală să fuzioneze cu celulele din plămâni, permiţând astfel o penetrare mai uşoară.**

Ce se va întâmpla cu acei indivizi care vor supravieţui şi nu vor sucomba datorită virusului? Probabilitatea, cât de mică ar fi ea, este inevitabilă. Vor exista grupuleţe izolate de oameni care nu vor fi total atinşi sau care vor fi rezistenţi la tulpina (suşa) mortală a lui H1N1. Aici, va trebui să vă aduceţi aminte că personalul militar a fost imunizat contra unei mari varietăţi de patogeni, inclusiv bacilul de carbon (antrax).

Pentru cei care trăiesc în regiuni îndepărtate sau în cazul în care virusul gripei nu şi-a îndeplinit treaba, e un lucru simplu să se răspândească spori ai bacilului de carbon şi a trimite trupe pentru a se ocupa de cei care încă trăiesc… Pulverizarea antraxului se va face probabil sub deghizarea

unui program de protecţie contra gripei pentru populaţiile care mai trăiesc încă după o epidemie provocată.

Militarii care vor fi expuşi civililor contaminaţi cu gripă vor aştepta cu nerăbdare ca să primească propriile lor injecţii contra acestui virus. Dar… eu anticipez că acest scenariu va fi cel al ultimei instanţe. Cei care orchestrează planul nu vor utiliza antraxul înainte ca toate celelalte să se epuizeze, din cauza longevităţii sporilor bacilului de cărbune, înainte de a le răspândi peste tot în ţară, ceea ce semnifică faptul că această regiune ar fi devenit periculoasă şi nu ar fi putut fi ocupată de oameni, cu atât mai mult de către aceia care n-ar fi fost vaccinaţi.

Reflectaţi, un moment, la ceea ce urmează. De ce credeţi că organizaţii ca „Vânătoarea şi pescuitul” sunt aşa de grăbite să introducă lupi şi alte specii de animale sălbatice în regiuni şi păduri care n-au mai văzut aceste animale de generaţii întregi?

Totul face parte dintr-un plan care să permită să restaureze un mediu ambiant în care elita consideră ca fiind paradisul ei populat cu animale sălbatice care circulă libere în mijlocul vastelor câmpii şi păduri nelocuite. Pentru elita mondială, acesta va fi preţul contribuţiei noastre pentru divertismentul lor, chiar dacă aceasta necesită ceva timp pentru a curăţa locul şi a distruge mici sate care ar putea fi considerate ca un neg în peisajul lor…

Dirijată contra atacurilor bioterestre aeriene, aceasta teorie este inversul precedentei: militarii ar experimenta mijloace ale protecţiei biologice, deoarece viitorul război nu va fi convenţional, ci biologic. Astfel, ar fi fost experimentat iarna trecută un vaccin în aerosol, pentru a proteja contra unei eventuale epidemii de gripă. S-ar crede în plin episod „Dosarele X”!

De ce s-ar dori să se cruţe cetăţenii unei ţări contra unui atac biologic dacă ultimul obiectiv este de a diminua populaţia pământului? În primul rând, în caz de succes aparent, aceasta ar justifica acţiunile lor militare şi s-ar face în aşa fel încât populaţia să-şi abandoneze drepturile şi puterile în mâinile protectorilor săi. În al doilea rând, nu uitaţi că ei sunt aceia care conduc genocidul. Atunci, atât timp cât selecţia speciei umane nu va fi săvârşită, ei trebuie să fie singurii care să decidă cine trebuie să rămână, cine va fi ales şi cruţat, care populaţii vor fi decimate în totalitate sau parţial.

Programul oficial, HAARP[261]

este dezvoltat în Alaska pentru a ameliora capacităţile de a conduce undele electromagnetice în legătură cu nevoile civililor sau militarilor.

Acest proiect se bazează pe un brevet pe care Nikola Tesla deja îl depusese la începutul secolului 20 şi care a fost reluat sub forma unui brevet în 1985. Tesla a pretins că se puteau controla straturile superioare ale atmosferei datorită unor fascicule puternice de unde radio convergente.

Jucându-se cu temperatura acestor zone foarte active, se poate controla sau chiar inversa fluxul de aer şi modifica **climatul.** Utilizarea sărurilor de bariu şi polimeri foarte **hidrofili,** ar permite păstrarea unor zone întregi foarte umede și de a le încălzi cu unde electromagnetice.

De altfel, Bernard Eastlund, cel care a conceput **programul** HAARP, a admis că s-a inspirat din lucrările recente **asupra** aditivilor polimerilor utilizaţi în mezelărie, pentru a **absorbi** microundele şi a permite reîncălzirea uniformă a **felurilor** de mâncare preparate… Să nu uităm că

261 **HAARP - Hight Frequency Active Research Program - Programul de cercetare auroeal activ de înaltă frecvenţă.**

polimerii pot fi **şi cristale** lichide. Programabile?

Un cer astfel drogat ar putea să reacţioneze la solicitări electromagnetice provenind de pe Pământ, din cer (sateliţi) sau din aer (emiţători de la bordul avioanelor) şi să ducă la consecinţe diverse, dar bine gestionate, ca deturnarea uraganelor sau a tornadelor către zone deşertice… (sau la vecin), secarea unor zone întregi sau, din contră, precipitaţie imediată şi abundentă cu toată apa din cer…

Se înţelege că aceste cercetări sunt ţinute secret, deoarece se poate imagina, cu uşurinţă, daunele asupra fragilului strat de ozon, din cauza unor astfel de energii expediate în cer…

După anii ’90, Armata americană a făcut încă progrese enorme. Cu sisteme Radio Frequency Mission Planner, americanii experimentează de acum înainte gestiunea războiului în timp real! Despre ce este vorba? Despre a reuni toate informaţiile privitoare la evoluţia unei bătălii (dacă acestea provin de la observatoare de la sol), despre avioane sau despre sateliţi) şi de a le pune la dispoziţia soldaţilor printr-o reţea Intranet superprotejată. Un mijloc sigur de a optimiza toate aceste decizii pentru a le lua de urgenţă, în cazul unui conflict. Pe scurt, urmărind logic desfăşurarea jocurilor video, Armata americană şi-a consacrat eforturile pentru a dezvolta războiul în reţea, total interactiv.

Ansamblul acestor date este tratat de manieră difuză (ca pe Internet) şi disponibilă peste tot, pe câmpul de luptă. Fiecare combatant poate vizualiza în trei dimensiuni stadiul exact al bătăliilor, adică starea trupelor şi a materialului. O consolă mobilă numită Interactive Data Wall (Zidul Datelor Interactive) este deja funcţională.

Exact ca în jocurile cu consolă video, ansambluri software puternice au acumulat date care se pot consulta în

orice moment, sub formă de scenarii virtuale de tip ***Ce-ar fi, dacă...?*** permiţând să optimizeze luările de decizii plecând de la un ansamblu de date reale sau virtuale. Mai bine... imaginati vă că voi aţi putea lansa raze laser sau proiecta raze electromagnetice, bombarda cu misile Scud sau oricare alt proiectil. Totul este făcut disponibil, plecând de la un ecran care dă o viziune globală a trupelor voastre şi cele ale duşmanului. Nu vă rămâne decât să daţi clic pe mouse-ul consolei şi totul se activează. Sistemul de radar tridimensional care vizualizează terenul pe un ecran de televizor s-a dezvoltat prin intermediul răspândirii acestor chemtrails şi asta de-a lungul şi de-a latul meleagurilor mai multor ţări.

Testele au avut loc în 1991, la Fort Drum, o bază militară în exteriorul oraşului Watertown, New York. Un agent de legătură al Pentagonului a declarat către media: „Concomitent, aceste exerciţii permit să testeze tehnologii dezvoltate, plecând de la site-ul de căutare al Air Force Research Laboratory, Rome N. Y „

Un test de natură grandioasă a avut loc pe 20 martie 2001 în Carolina de Nord. Punerea în scenă a comandat o serie de manevre provenind de la 26.000 oameni repartizaţi la sol şi pe mare împrejurul avioanelor USS Enterprise. În cursul acestor manevre, observatorii civili au notat împrăştierea a numeroase chemtrails, ca şi prezenţa sărurilor de bariu în aer.

S-a reproşat adesea jocurilor video că simulează prea perfect războiul şi impresiile lui. După Războiul din Golf, reciproca a intrat în limbajul mass-media. Sprijinindu-se pe constatarea tehnologiilor puse în funcţiune, mass-media a vorbit adesea despre războiul virtual vizavi de strategia americană. S-a evocat un război trăit după modul unui joc

video. Toată lumea îşi aminteşte de imagini de clădiri irakiene distruse de rachete cu ghidaj laser, unde racheta îşi croia drum şi trecea, literalmente, prin cea mai mică deschizătură a unei clădiri... A apărut termenul de lovituri chirurgicale.

Conducţia de transmisie atmosferică pentru recepţii prin radar în trei dimensiuni (3D).

RFMP = Radio Frequency Mission Planner (planificator de misiuni prin frecvenţă radio) şi subprogramul său.

VTRPE = Variable Terrain Radio Parabolic Equation (Ecuaţie parabolică prin radio pe diverse terenuri).

Se presupune că pentru a concentra toate aceste informaţii şi de a le pune la zi în mod real, sistemul Radio Frequency Mission Planner nu utilizează niciun cablu, folosindu-se de o conducţie optimă a aerului, pentru a transporta undele electromagnetice în cele mai bune condiţii posibile.

Sărurile de bariu favorizează exact această conducţie şi se dovedesc un suport perfect pentru a transforma aerul în autostradă a informaţiei. De altfel, aceste săruri de bariu erau menţionate în brevetele lui Bernard Eastlund, număr de aplicaţie 690333 înscris pe 10 ianuarie 1985 pentru cincisprezece permise de aplicare.

Versiunea în limba engleză a brevetului lui Bemard Eastlund pe site-ul dlui Carnicom este următorul: http://www.carnicom.com/east1.htm.

În expunerea sa, Eastlund a scris: „Metode pentru a altera (modifica) o regiune din atmosfera, ionosfera sau magnetosfera Pământului. El stipulează ceva mai departe că spre sfârşitul anilor ’50 noi am descoperit centuri sau straturi electromagnetice care se formează în mod natural în jurul câmpului magnetic terestru. Ele erau compuşi din

particule de electroni liberi şi ioni încărcaţi, închişi într-un câmp de forţă magnetică. Acesta e câmpul de forţă de care Tesla a profitat. La începutul secolului trecut, el a vrut ca omenirea să beneficieze, **împărtăşind cunoştinţele sale, de toată energia pe care am putea-o trage.**

Din nefericire, Fraternitatea neagră s-a servit de J.P. Morgan pentru a frâna elanurile acestui geniu. S-a găsit mijlocul de a-l sparge şi de a-l dezafecta. Mai târziu, l-a amestecat în proiecte negre, cum ar fi Philadelphia Experiment, după care el s-a retras la sfârşit, când s-a vrut să se utilizeze soldaţi ai Armatei americane pentru acest experiment. El a făcut în aşa fel să defazeze generatoarele responsabile ale câmpului magnetic de mare putere. Rezultatul?… Testul a eşuat. Van Newman a reluat experienţa Tesla cu rezultatele care se cunosc. Din acest incident s-au născut Proiectul Montauk şi explorarea spaţiu-timp. Câteva săptămâni mai târziu… Nikola Tesla a murit în mizerie, singur şi uitat de toţi, într-o cameră de hotel.

Brevetul lui Eastlund propune să schimbe aceste centuri ionice (şi ionosfera toată atât cât este) cu ajutorul aparatului HAARP. El mai propune să lase cantităţi de nori groşi de bariu în magnetosferă, astfel încât fotoionizarea să crească densitatea de plasmă rece, producând astfel o precipitaţie de electroni în timpul unei interacţiuni în mod de urgenţă. Aceasta ar intensifica viteza de propagare a semnalelor dorite şi calităţile lor de recepţie.

Numeroase chemtrails au fost observate şi în alte părţi, ca de pildă în Croaţia, în plină operaţiune de represalii condusă de NATO. Tot aşa, fotografii din satelit dovedesc o cvasireţea a teritoriului irakian de chemtrails în momentul Războiului din Golf, aceste regrupări se prezentau mai ales în zonele unde nevoile de emisii şi de recepţii ale

informaţiilor erau cele mai evidente. Încă odată, în timpul războiului din Afganistan, se puteau uşor vedea (aceste chemtrails) în reportajele CNN în timpul misiunilor strâns legate de ceea ce voiau ei să ne arate.

Bariul exercită diferite funcţii, după altitudinea sau utilizarea dorită. Stearatul de bariu poate stagna în cer timp de ore înainte să cadă sub formă de filamente lipicioase. Având în vedere cantitatea utilizată, bariul nu va putea rămâne mereu ascuns ochilor publicului. Va trebui ca într-o zi să se justifice prezenţa sa. Cât despre sulfatul de bariu, el are un cu totul alt efect, aşa cum vom vedea mai târziu.

Din nefericire, este de crezut că răspunsul este deja pregătit. De fapt, va fi mereu posibil să spunem că există centrale termice pe cărbune care sunt responsabile, dat fiind că bariul este existent în vegetalele carboniferului. Bineânţeles, se va adăuga ceva care până acum nu s-a măsurat niciodată! Cât despre cei care ar fi tentaţi să asculte adevărul, vor fi trataţi ca paranoici. Reţetă uşoară, eficace şi deja practicată pe larg!

Cele două proiecte clasate Top-Secret, Radio Frequency Mission Planner sau subprogramul său, Variable Terrain Radio Parabolic Equation, sunt printre proiectele experimentale cele mai importante care se ţes deasupra capetelor noastre, în atmosfera noastră. Dumneavoastră sunteţi printre primii ca să învăţaţi, căci mass-media nu pot difuza astfel de dosare sau cel puţin, dacă se dă permisiunea să le difuzeze sub formă de documentar uşor într-un stil de emisiune ca Discovery (SRC), o istorie ca să vă impresioneze asupra puterii noilor arme militare ale Statelor Unite pentru a combate terorismul… Aceste misiuni cuprind:

— *Detectarea semnalelor*: recuperarea informaţiei unui semnal electric sau electromagnetic dincolo de undele radio

convenţionale.

— *Achiziţionarea semnalelor satelit:* pentru a putea să se sincronizeze cu aparatele sau echipamentul de supraveghere prin satelit pentru a dezamorsa la nevoie funcţionarea lor.

— *Geolocaţie:* corespondenţa matematică între coordonatele imaginii (linii, eşantioane) şi coordonate geografice (latitudine, longitudine).

— *Deconflicţiunea*: direcţii de procedură sistematice pentru a coordona utilizarea spectrului electromagnetic pentru operaţiuni, comunicaţii şi funcţii de spionaj.

— *Sistem de planificare de bază pentru toate comunicaţiile.*

— *Balize radar,* pentru a putea capta semnale de poziţionare, a le copia şi a le redifuza ca să încurce navigaţia duşmanului şi a trimite avioanele sale în direcţia dorită.

— *Interferenţă electromagnetică*: Toată perturbaţia electromagnetică ce întrerupe, obstrucţionează, degradează sau limitează performanţa și eficacitatea a oricărui echipament electronic sau electric.

— *Bruiajul semnalelor radio*: raportul puterii unui semnal radio, de obicei exprimat în dB, este aplicat bruiajului la o frecvenţă specifică şi la un punct dat precis, cum ar fi bornele de voltaj ale unei antene de recepţie.

— *Detecţie*: acţiunea de a descoperi sau de a determina existenţa sau prezenţa unei intruziuni în sisteme.

Noroc celor care vor încerca acum să penetreze sistemelor lor.

— *Detecţia biologică și programele de decontaminare ale DARPA, Defence Advanced Research Projects Agency.*

Chiar aceeaşi agenţie care dirijează acum toate operaţiile ale Homeland Security Agency prin sistemul de

sateliţi şi de reţele cibernetice va fi responsabilă, peste doi ani, de supravegherea integrală a fiecărui american şi oricare alt cetăţean de pe planetă. Ea este subordonată marii firme mondiale Raytheon. Programul utilizează, de asemenea, amestec de săruri de bariu în aerosol cu fibre speciale de polimeri în atmosferă ca mijloc de comunicaţie de joasă frecvenţă. Ele au descărcat agenţi biologici în atmosferă pentru a verifica sistemele de detecţie şi de contaminare ale agenţilor biologici, în caz de atac terorist... sau pentru a măsura efectele contaminării, densitatea şi viteza de propagare a agenţilor contaminaţi.

Un criteriu comun tuturor acestor cercetări: A găsi substanţele foarte active, uşor de răspândit, permiţând să inducă modificări atmosferice cu un minimum de energie, dar, de asemenea, cu un minimum de efecte secundare (?) asupra populaţiilor. Cu toate acestea, negări oficiale pe care se persistă să le înghiţim încă de la începutul acestei istorii, permiteţi-mi să mă îndoiesc puţin, chiar mai mult, de integritatea lor cu privire la veritabila lor grijă de bunăstarea populaţiei.

Acţiune asupra razelor ultraviolete: Dacă ecologiştii îşi depun eforturile asupra rănilor stratului de ozon, meteorologii, ca şi militarii, nu stau degeaba pentru a încerca să înţeleagă şi să găsească soluţii.

Ozonul este sintetizat în permanenţă în stratosferă prin acţiunea ultravioletelor asupra oxigenului. Razele ultraviolete sunt constante, deci ozonul n-ar trebui să lipsească. Totuşi numeroase gaze, produse de efluenţii industriei umane, pot reduce ozonul şi să deterioreze stratul şi-aşa foarte fin şi foarte labil al acestui element esenţial vieţii pe Pământ.

Deci, se pune o întrebare foarte simplă pentru

responsabilii ştiinţifici şi militari: Se poate substitui stratului de ozon care e din ce în ce mai insuficient, un procedeu care să permită să reflecteze razele ultraviolete din Soare, protejând astfel teritoriile subiacente?

Şi dacă aceasta este posibil, se poate distruge de la distanţă stratul de ozon la duşman care literalmente s-ar „prăji"… pe teritoriul său? Poţi face război pe teritoriul duşmanului, fără a fi nevoie[262]

să te duci pe teritoriul lui!

În rolul acestui filtru, există metale uşoare şi reflectoare care par să fi fost alese, ca aluminiul şi magneziul, sub formă de aerosoli, pentru a fi în direcţia vântului la mare altitudine (peste 10.000 metri). Dacă efectele fizice constituie un secret militar, acţiunea biologică a acestor particule, pe termen lung şi asupra populaţiilor sensibile, poate fi evocată în diverse alergii fibromialgie şi boala lui Alzheimer.

Se observă celulele de sânge regrupate în ciorchini (clustere) sau în colonie. Ele par a fi fost uscate la rece sau au suferit o desicare.

Articolul următor a fost elaborat de şeful de trib Vultur Cenuşiu[263]

(Wabi Maka Kindewah). Noi îl împărtăşim cu dumneavoastră sperând că alţi amerindieni şi popoare indigene abordează deschis sindromul chemtrails.

O 'siyo, fraţi şi surori

Eu sunt Senecca după sânge, Shawnee prin adopţie şi Cherokee prin căsătorie. Eu fac parte dintr-un trib Cherokee din Georgia de Sud care nu este recenzată de guvernul federal. Aparţin Clanului Ţestoasei şi ocup funcţie în

---

262 Vezi site-ul http//camicom.com/biol1htm.

263 Wabi Maka Kindevah - Vulturul cenuşiu.

Consiliul medicilor. Am 70 de ani. Sunt reprezentant regional al poporului meu pentru sud-estul Statelor Unite. Poporul meu m-a onorat cu numele Bunicul Şef Vultur Cenușiu, acesta este numele meu.

Sunt doi ani şi jumătate de când mă interesează această istorie a chemtrails. Iată faptele pe care nu le veţi găsi în nicio altă parte decât pe Internetul popoarelor. Nu lăsaţi Camera Congresului american să-l taxeze sau să-i facă pe utilizatori să plătească. Contribuiţi la ceea ce rămâne gratuit!!!

Răspândirea chemtrails a fost observată pe o bază cvasicotidiană aici în Tennessee, unde locuiesc. Ele au apărut pe cer pentru prima dată acum doi ani şi jumătate. Chemtrails sunt diferite de Contrails (dâre de condens) care sunt cauzate de zborul avioanelor la mare altitudine.

Vaporii de apă fac parte din eşapamentul motoarelor cu reacţie la mare altitudine, la temperaturi sub zero şi antrenând **îngheţarea acestor particule. Aceasta cauzează o dâră fină, albă în spatele aparatului de zbor. În mod normal, această dâră se topeşte şi se disipă rapid. Aceste dâre apar la o oarecare distanţă în spatele aparatului, deoarece ele sunt calde atunci când eşapează şi trebuie să fie răcite. Apoi substanţele chimice lichide, cu temperaturi aproape de zero, apar imediat la ieşirea lor din canulele de pulverizare, dacă nu sunt tăiate de către pilot.**

Cum vaporii de apă care emană din motoarele avionului îngheaţă, ele reflectă lumina soarelui până ce ei se topesc şi se risipesc. Aerosolul chimic este compus din lichid şi este fibros. Aceasta împiedică produsele chimice de a se disipa înainte de a atinge solul.

Aceasta nu este doar în Tennessee unde aceste

componente s-au răspândit, dar le evidenţiază şi rapoartele pe Internet provenind de pe tot teritoriul american şi din mai multe regiuni din Canada, având ca subiect aceleaşi răspândiri din avion.

Pentru a se asigura că aspersiunea acoperă bine toată zona-ţintă, piloţii zboară, urmând traiectorii în „X”, unde chemtrails se încrucişează în pătrate ca o tablă de şah pe cer. Cea mai mare parte a împrăştierii or acestor produse are loc între 9.000 şi 30.000 de picioare. Este aproape imposibil de a identifica aparatul, chiar dacă acelea care ar fi putut fi s-au dovedit a fi propriile noastre avioane militare, KC-135 şi KC-10.

Am văzut chemtrails dimineaţa devreme, în anumite zile noroase, printre străpungerile din pătura noroasă. Le-am mai văzut şi noaptea când cerul era luminat de lună. Am remarcat că atunci când plouă sau ninge, substanţele chimice au un efect negativ asupra animalelor, şi chiar asupra noastră. Aerosolul pare să ne afecteze sistemul respirator. El creează asupra corpului simptome asemănătoare cu cele de gripă.

Este foarte impresionant să sufli nasul şi să găseşti sânge în batistă. N-am mai cunoscut niciodată aşa ceva înainte de împrăştierile chimice. Soţia mea, Răsărit de Soare, a trăit aceeaşi experienţă. Fiul meu a avut plămânii umpluţi cu lichid şi cele trei săptămâni pe care le-a petrecut într-un spital din Portland n-au adus niciun rezultat. Antibioticele nu au avut niciun efect şi l-au trimis acasă fără nicio ameliorare.

Împrăştierea chimică a antrenat, la animale, nişte dureri practic imposibil de atenuat. Căprioarele, ca şi alte animale sălbatice, se îmbolnăvesc şi mor pe măsură ce ingerează iarba pe care o pasc impregnată cu substanţe

chimice.

Am citit despre un om care a fost spitalizat după ce a avut sângerări interne şi simptome asemănătoare cu cele ale gripei. Nimic din ceea ce au încercat medicii nu a putut să îl salveze. El a murit de la aceste simptome. La autopsie, medicii au găsit o gaură în inimă. Ei au calificat o bacterie străină ceea ce a devorat inima sa din interior.

Din ceea ce am spicuit de pe Internet, se auzea **vorbindu**se la o staţie de radio din Texas, KLOL, despre **fenomenul** chemtrails. Aceasta a făcut aparent o publicitate **negativă** asupra NASA şi guvernului american, care sunt **mereu** suspecţii numărul 1, ca şi complicea lor CIA.

Acum aproape 3 ani, am citit în ediţia de duminică din „Chattanooga Free Press”, un articol care spunea **(şi eu** citez destul de precis că este posibil) că Statele Unite, **Rusia şi** Naţiunile Unite au semnat un acord cu privire **la starea** suprapopulaţiei lumii.

Şase miliarde de fiinţe umane de pe Pământ era o **cifră** prea ridicată şi, în consecinţă, inacceptabilă. Ei conveniseră sa reducă populaţia lumii la mai puţin de 2, 5 miliarde. **Aceasta** semnifică, din punctul meu de vedere, că ei conveniseră sa omoare două persoane din trei. Nimic mai puţin.

Nu credeţi nicio clipă că guvernul nostru este incapabil să efectueze un genocid. Amintiţi-vă ce-au făcut cu amerindienii, primii locuitori ai acestui continent. Să ştiţi că astăzi încă, ei continuă să aplice metodele lor descendenţilor lor. Priviţi ce le-au făcut negrilor în această ţară, pentru că au vrut să-şi câştige libertatea.

Priviţi ce le-au făcut cetăţenilor nipono-americani din **California** în timpul celui de-al Doilea Război Mondial: Priviţi ce **i-au** făcut poporului vietnamez şi propriilor noştri

soldaţi cu Agentul Portocaliu (ierbicide şi defolianţi, dioxine).

În timpul Operaţiunii Furtună în Deşert, s-au tras 700.000 de obuze nucleare, afectând oamenii şi trupele care au inhalat fumul radioactiv emanat din tirul obuzelor şi manipularea carcaselor goale radioactive. Fiul meu cel mic a venit din Furtuna în Deşert cu o afecţiune tiroidiană în stare gravă şi care s-a încheiat cu încetarea tiroidei de a mai funcţiona. În consecinţă, el va trebui să sufere sechele pentru tot restul vieţii.

Să revenim la chemtrails. Cum oamenii au început să se îndoiască de ceea ce se întâmplă, ei contactează membrii Congresului pentru a afla mai multe. Guvernul încearcă să disimuleze chemtrails răspândindu-le în zilele de straturi noroase groase şi prin aspersiune la mai înaltă altitudine, acolo unde e mai frig. Ei încearcă să facă să treacă aceste chemtrails ca o activitate normală de dâre de condens (Contrails).

Totuşi, cea mai mare parte din chemtrails sunt lăsate la altitudini relativ joase (10.000 picioare = 3.048 metri altitudine). La această altitudine, este imposibil să se producă fenomenul de Contrails. Cea mai mare parte din chemtrails par să se evapore după câteva ore şi să dispară într-o ceaţă sau într-o brumă atunci când cad la sol. Unele mărturii arată că chemtrails apar sub forma unor mirosuri chimice şi de un reziduu gras la suprafaţă, cauzată de aerosolul chimic.

Acum majoritatea chemtrails sunt efectuate noaptea sau la ore unde puţini observatori riscă să le vadă. Chemtrails apar frecvent când oamenii ies mai des pe afară, în aer liber, cum ar fi perioadele de concediu…

Există zvonuri despre prezenţa agenţilor biologici **şi**

chimici în chemtrails despre care mărturiile persistente ale bolilor respiratorii sunt asociate în mod regulat. Acest gen de istorii este curent în toate ţările. Ele provin de la aceia care publică naraţiunea lor pe Internet. Pentru informare, dacă aveţi un calculator, faceţi ceea ce mulţi alţii au făcut.

Duceţi-vă pe motorul de căutare askjeeves.com, apăsaţi pe întrebarea următoare: Where can I find information on chemtrails? (Unde pot găsi informaţii despre chemtrails?).

Pregătiţi-vă pentru şocul vieţii voastre, deoarece, de fapt, viaţa voastră este pe linie. Astfel, avioanele C-130, elicoptere Jet Fighters şi Twin Turboprop au fost observate în timp ce efectuau aspersiuni asupra unor ţinte individuale la înălţimea unui copac matur.

Unul dintre predicatorii noştri locali din Pikeville, în Tennessee, şi-a văzut casa tratată (mânjită) în mai multe reprize de un elicopter vopsit în negru (care a fost identificat ca fiind un Chopper). El a trebuit să-şi facă bagajele şi să se retragă într-un loc ţinut secret. Şi asta pentru că a arătat congregaţiei adevărul asupra a ceea ce se petrecea.

Au fost descoperiţi trei agenţi patogeni distincţi prin analiza eşantioanelor trimise la un laborator, fără a se menţiona originea lor. Ele fuseseră lăsate pe un garaj din Statele Unite provenite probabil dintr-o eşapare printr-o canulă, în apropierea unui aeroport vecin.

O casă din vecinătate a fost, de asemenea, **stropită.** Ocupanta acestei case s-a îmbolnăvit şi a murit câteva luni mai târziu de o violentă criză cardiacă. Nu, aceasta nu a avut **nimic** de a face cu excesul de colesterol. Responsabilă era **o bacterie** care devorase pereţii inimii sale.

Un alt site web conţine rapoartele crizelor **cardiace** ca urmare a unei expuneri la aceste substanţe chimice. Azi, **crizele** cardiace şi cancerele sunt principalele cauze de

deces în **Statele** Unite.

Au fost prelevate eşantioane similare de pe o casă, într-un alt stat. Laboratorul agreat EPA (Environmental Protection Administration, Ministerul de protecţie a mediului american) voia să cunoască provenienţa acestui produs de mare risc biologic, compus din organisme care nu se pot găsi în altă parte decât într-un laborator de cercetare.

Alte teste de laborator ale acestor substanţe chimice căzute au arătat prezenţa dibrometanului, un pesticid interzis şi component al JP 8 (combustibil de avion cu reacţie al US Air Force pe bază de cherosen), cunoscut prin cauzarea unor dificultăţi respiratorii acute, chiar administrate la niveluri ușoare de expunere, dar constante. În eşantioanele testate, ei au pus, de asemenea, în evidenţă terebentina, vector al agenţilor patogeni.

Acum amintiţi-vă că guvernul nostru a devenit maestru în materie de război psihologic. Agenţii săi declanşează zvonuri și distilează false informaţii pentru a denatura adevărul. Făcând aceasta, ei instalează îndoiala în spiritul și opinia publică astfel încât adevărul să nu poată fi cunoscut.

Raportaţi-vă la istoricul acţiunilor lor. Luaţi ca exemplu **Proiectul** Blue Book şi cazul Roswell din New Mexico, de la **sfârşitul** anilor '40. Eram atunci instalat în cușeta mea a Air **Force şi** ascultam povestiri spuse de camarazii mei despre **locul unde s-a prăbuşit farfuria zburătoare şi curăţenia la care au participat ei.** I-am auzit vorbind chiar despre farfurie, fiinţe **care încă** mai trăiau și morţi care fuseseră găsiţi și consemnul **care le** interzicea să vorbească.

În acest timp, mai marii din Air Force povesteau cui voia să audă versiunea lor despre baloanele meteorologice. În Armată aveam o maximă: „Nu crede nimic din ceea ce auzi, și doar jumătate din ceea ce vezi". Aceasta pare a fi și

acum la fel de adevărat ca atunci, la sfârşitul anilor ’40.

Un sondaj arată că 84% din oameni cred că ar fi fost o mai mică incidenţă a simptomelor gripale sau similare dacă răspândirea produselor chimice toxice ar fi încetat astăzi, 6% cred că aceasta nu ar face nicio diferenţă; cât despre ceilalţi eu cred (în mod sigur) că ar fi cumpărat podul Brooklyn dacă ambalajul ar fi fost ispititor…

Cum să explici agenţii patogeni bacteriologici găsiţi în mai puţin de cinci eşantioane testate? Se poate pretinde că bacteriile care trăiesc în sol au contaminat eșantioanele! Problema este că acestea proveneau dintr-un suport de aluminiu și că au fost culese de o persoană calificată în ştiinţe medicale.

Cum se explică faptul că nu se găsesc aceste creaturi în ADN-ul modificat, dar ele se găsesc într-un tub de probă? Rapoartele de pe Internet înfăţişează un tablou negru în care persoane în vârstă, copii mici şi nou-născuţi mor pentru că aceste două populaţii au un sistem imunitar prea slab. Aceste substanţe chimice antrenează moartea oricui intră în contact cu ele, dacă sistemul imunitar este slăbit.

Din anii ’50, există teste în aer liber care utilizează noi arme biologice provenind din Armata americană şi aceasta asupra a sute de oraşe, fără consultarea sau obţinerea acordului populaţiei implicate. Marea Britanie a avut propriul său scandal referitor la revelaţiile asupra testelor biochimice, acum câteva săptămâni în urmă. După Ministerul lor al Apărării, unele din aceste teste implicau avioane militare dotate cu pulverizatoare.

După un site web, mai mult de 400 de martori **oculari** declară că s-au îmbolnăvit grav. Spitalele locale au văzut o recrudescenţă de internări la urgenţă pentru boli gastrointestinale şi afecţiuni respiratorii acute. Priviţi puţin

mai aproape şi veţi vedea că epidemia de gripă care a invadat serviciile de urgenţă din spitalele din Marea Britanie şi din Statele Unite în decembrie trecut (2001) nu avea nimic de a face cu gripa.

În realitate, cazurile de gripă testate clinic sunt în **uşoară** regresie în acest an. Pe de altă parte, se asistă la **o explozie de** simptome pseudogripale, care se manifestă adesea sub formă de pneumonii, de crize de astm şi alte tulburări respiratorii acute. Priviţi şi mai aproape şi veţi găsi o epidemie de infecţie micoplasmică în plină progresie. Acest episod de infecţie micoplastică afectează 5% din populaţie şi este în mod egal cunoscută ca un component transmisibil al Bolii Războiului din

Golf.

Evenimente climatice excepţionale acompaniază adesea aceste tulburări în următoarele 24-48 de ore. Vorbesc de 90 de tornade în plină iarnă într-o regiune care acoperă patru state, vorbesc de căderi de zăpadă repetate într-un oraş deşertic şi în altă parte precipitaţii-record. Citiţi cărţile „Searched Earth” (Pământul promis) şi „Bringing the War Home” (Războiul la domiciliu), de Wiliam Thomas, pentru a afla mai mult.

Am scris unui redactor-şef al unei publicaţii ecologice întrebându-l ce sunt dârele chimice (chemtrails) pe care noi le-am observat mereu de-a lungul a doi ani şi jumătate scurşi. El mi-a răspuns că nu a auzit niciodată vorbindu-se de chemtrails pe cer.

I-am scris din nou sugerându-i să facă cercetări plecând de la motorul de căutări askjevves.com de pe Internet. O săptămână mai târziu, i-am retrimis un e-mail întrebându-l ce credea el despre răspândirile produselor chimice de deasupra capetelor noastre. A mai trecut o

săptămână. Mi-a răspuns că nu trebuia să acord aşa o atenţie la toate aceste bârfe, că aş face mai bine să profit de viaţă şi să nu îmi mai fac griji de scenarii aşa de funeste! Am remarcat apoi că încălzirea (globală) a planetei era considerată ca inofensivă în jurnalul său. Și totuși majoritatea oamenilor de știinţă care tratează această problemă emit o opinie destul de diferită.

Alte persoane au scris la EPA şi la alte organisme pe Internet. Fiecare (din aceste organisme) s-a comportat ca şi când nu exista nimic. Or, o femeie a mărturisit pe Internet în legătură cu doi copii din vecinătatea ei care au fost surprinşi de acest jet de aerosol. Ei au murit o săptămână mai târziu. Mama unei alte femei a căzut grav bolnavă ca urmare a unei expuneri la acest tip de aerosol. Bătrânii şi copiii (foarte) mici, din cauza sistemului lor imunitar mai puţin rezistent, sunt primii care reacţionează la aceste substanţe chimice.

Dumneavoastră puteţi spune mereu că Saddam Hussein a fost un nebun periculos pentru că a ucis peste 20.000 de oameni din propriul său popor, testând un gaz toxic într-un sat. Totuşi, ce să crezi despre guvernul nostru, care tratează astfel cerul pe tot continentul nord-american, în numele controlului demogra-fic? Fostul nostru preşedinte, Clinton, n-a spus deja cu privire la oamenii de vârsta a treia din ţara noastră: „La ce servesc ei?. Tot ce ştiu ei să facă e să ne mănânce pâinea!”. Ce delicat, acest om!

Dacă e să credem ultimele informaţii, s-ar părea că toate oraşele va trebui să urmeze instrucţiunile furnizate de guvernul nostru asupra manierei de a trata mormanele de morţi în caz de atac terorist. Ei bine, da, teroriştii sunt propriii noştri diriginţi. Ei au închis multe baze militare pentru a economisi banii contribuabilului. După închiderea bazelor, ele au fost renovate, transformate şi recondiţionate.

Ei au instalat acolo trupele Naţiunilor Unite, chiar au asigurat spatele cu indicatoare rutiere de joncţiune cu coduri de bare, la modul în care trupele Naţiunilor Unite să poată citi codurile pentru a şti mereu unde se află ele în această ţară.

Guvernul nostru face mii de mici lucruri ca aceasta fără ca nimeni să ştie de ce. El a adus care de asalt, vehicule antirevoltă, elicoptere şi tot felul de armament pe aceste vechi baze renovate. De ce să avem noi nevoie de trupe ale Naţiunilor Unite şi de care de asalt în ţara noastră? Ofiţerii cu grade înalte ai Naţiunilor Unite trebuie să depună **jurământ că,** dacă li se ordonă să tragă focuri asupra cetăţenilor americani, ei o vor face fără să ezite! Aceste tratamente chimice fac în realitate parte dintr-un[264]

plan pe o scara mai largă.

Ştiaţi că NAACP – Asociaţia Americană pentru promovarea Oamenilor de Culoare) a intentat un proces asupra Statelor Unite şi OMS (Organizaţia Mondială a Sănătăţii) pentru a fi introdus virusul SIDA în Africa sub formă de vaccinuri gratuite şi de pişcături contra gripei? Cea mai mare parte din oameni nu ştiu asta. Voi nu o să auziţi niciodată vorbindu-se nici la televizor, nici în jurnale, că noi nu avem presă liberă în această ţară.

Voi credeţi că Rusia este antidemocratică deoarece ea are un singur jurnal şi o singură televiziune de stat? Care este diferenţa, dacă jurnalele noastre nu pot publica ceea ce emană agenţiile de presă? Informaţiile sunt supuse la un control strict înainte de a le putea ajunge jurnalele voastre locale.

La fel ca Saddam Hussein, care ar fi confiscat toate CD-urile şi le-ar fi distribuit membrilor ONU în cadrul

---

264 NAACP - National Association for the Advanced of People.

inspecţiilor pentru arme biologice şi chimice din ţara sa. CD-ul conţinea 1.200 pagini explicative cu numele firmelor şi lista tuturor mărfurilor care fuseseră furnizate în Irak din 1985 pentru a fabrica aceste arme. El a denunţat, de asemenea, situaţia catastrofică a populaţiei sale datorită restricţiilor şi embargourilor care fuseseră lansate contra Irakului. Discurile au dispărut…

Pentru că mă pricep la plante medicinale, eu recomand oamenilor să aibă în stoc argint coloidal 500 ppm şi Echinacea Angustifolia pentru a combate aceste bacterii care atacă şi modifică ADN.

Produsele chimice la care sunteţi expuşi pot ucide şi chiar au făcut-o deja. Câte persoane?… Aceasta se ignoră. Guvernul a făcut să se compileze, de către spitale şi pediatri, cazurile legate de fenomen până anul trecut, când ei au fost informaţi că nu mai era necesar să furnizeze aceste cifre. Agenţii guvernamentali nu apreciază că se ţine seama de propriul lor şef căci aceasta ar putea dăuna activităţilor lor ilegale.

Azi-dimineaţă, când mergeam la butoi să iau apă de ploaie pentru găini, am descoperit un strat uleios la suprafaţa apei. Dar nu un strat de ulei normal, ci o formă de pânză de păianjen compusă din ceea ce părea a fi o substanţă vâscoasă. În loc să dau găinilor această apă acoperită cu un strat misterios, am răsturnat butoiul şi le-am dat apă fluorurată de la robinet, pe care nici soţia mea, nici eu nu o bem (noi bem fie apă distilată, fie apă filtrată). Din fericire, noaptea următoare a plouat. Dimineaţă devreme, butoiul era plin cu apă de ploaie cristalină.

A doua zi, cele două nepoate ale mele, victime ale problemelor respiratorii şi ale simptomelor pseudogripale, au fost duse la camera de urgenţă a spitalului. Nora mea a

rămas bolnavă la pat cu aceleaşi simptome. Fiul meu, care nu a avut niciodată vreo migrenă, a trebuit să meargă la medic. Săptămâna trecută fosta mea soacră s-a întors la spital suferind de pneumonie. Asta chiar după ce deja trebuise să se ducă acolo la începutul lunii, ca urmare a unor tulburări respiratorii acute. Presupun că soţia mea şi cu mine n-ar trebuit să facem în privinţa sănătății noastre decât să menţinem o stare optimă a sistemului nostru imunitar.

La începutul lunii, şcolile s-au închis timp de două zile cu scopul de a încerca să oprească epidemia galopantă de gripă. Nimeni nu s-a îndoit că toată aceasta fusese provocat de produsele chimice care se deversau deasupra noastră.

Ştiţi voi, aleşii noştri nu-şi fac treaba deoarece lasă să se deverseze orbeşte otrăvuri pe capul alegătorilor care i-au mandatat, pentru a le proteja interesele lor. Voi puteţi să mă credeţi, îmi voi aduce aminte când va veni ora următoarelor alegeri.

Cum spuneam mai înainte, aceasta durează deja de doi ani și jumătate. Poporul ar trebui să se ridice și să strige: Destul! Puneţi capăt la toată asta! Noi nu vom uita boala şi moartea celor pe care îi iubim. Nici atât nu-i vom uita pe aleși, cei care exercită o funcţie publică şi care lasă situaţia să continue. Ei sunt toţi la curent și par să nu se neliniștească.

Presupun că reînnoirea mandatului lor le apare de altfel prioritar. Cei ce nu fac nimic pentru a pune capăt acestor acţiuni în timp de pace ar trebui să fie judecaţi pentru crimele lor de către un tribunal internaţional, ca şi naziştii ca urmare celui De-al Doilea Război Mondial. Această crimă nu este diferită. Este o crimă contra umanității în timp de pace, dar nimeni nu s-a ridicat ca să o pedepsească.

Guvernul controlează presa, altfel jurnaliştii şi cititorii afectaţi de emisiunile de informare ar fi vorbit despre

fenomen în toate serile până ce ar fi încetat aceste răspândiri. Or, aceasta există de mai mult de doi ani şi continuă şi niciun cuvânt pe niciun canal de televiziune. Este un lucru bun că noi avem Internet pentru a ne exprima, altfel situaţia ar fi şi mai rea.

Ei trebuie să fi prevăzut să crească efectul acestui aerosol în timpul vacanţelor. N-ar fi surprinzător ca ei să fi inventat această poveste de la planurile diabolice ale lui Saddam Hussein pentru a utiliza antraxul.

Astfel, ei au putut pune totul pe spatele teroriştilor, căci informaţia fusese deja difuzată şi teroriştii condamnaţi dinainte. Dacă v-aş spune că am căzut în capcană cu ceea ce nu era decât un comunicat de presă al CIA, care viza să ne dezinformeze?

Am expediat o tinctură antiantrax familiei mele din Maine şi le-am făcut să le ia de două ori pe zi până la sfârşitul vacanţelor. Nu ştiu nici cum, nici când aceste activităţi criminale vor înceta. Sau, mai degrabă, dacă: atunci când două persoane din trei îşi vor găsi moartea. Când aceasta se va termină, eu mă întreb dacă se va face ceva contra responsabililor acestor acte de război la întâlnirea bunilor **cetăţeni ai** lumii.

Ei, bine, acum că totul s-a spus, Răzbunarea **e a** mea, a spus Domnul. Ce altceva? Nimic nu se pierde, **nimic nu** se creează. Credeţi-mă, eu sunt destul de bătrân ca să **fi constatat** aceasta de multe ori în cursul celor 70 de ani **de existenţă** într-o bună zi, când voi vă veţi aştepta mai puţin, **veţi primi** o lovitură violentă în spate, mult mai violentă decât **intenţia de** la originea acestei lovituri.

Voi vă veţi spune: Dar ce-am făcut ca să merit asta? Voi nu puteţi să vă imaginaţi, căci datoria voastră nu încetează să creadă de-a lungul timpului. Deodată se va declanşa o

scânteie şi veţi zice: Da! Mi-aduc aminte să fi făcut ceva asemănător, dar nu era aşa de rău.

Da, vă amintiţi, şi ceva v-a prins, acel ceva îi va prinde într-o zi, dacă spiritele se încing; de aceeaşi manieră în care tăietorii de lemne, tăind pădurea amazoniană, fac să iasă o mulţime de microbi necunoscuţi. Pădurea amazoniană i-a păzit în ea. Mai ceva! Ei sunt pe drum. Germenii şi infecţiile contra cărora nu există niciun remediu se vor răspândi cât de curând şi îi vor afecta pe vinovaţi, la fel ca şi pe restul lumii.

În aşteptare, responsabilii ar trebui desconsideraţi, daţi la o parte. În ce mod? E tocmai ceea ce e spus mai sus, la care fiecare dintre noi trebuie să se gândească.

Să nu vă fie frică de ceea ce se petrece azi în **lume. Spun** asta pentru că este un adevăr spiritual: frica hrăneşte şi **întăreşte** partea negativă şi obscură. Trebuie să ştiţi ceea ce se **întâmplă,** să rămâneţi calmi şi să nu vă fie frică. Priviţi cerul, **şi când** pulverizează aerosol, rămâneţi înăuntru.

Dragostea mea tuturor fraţilor mei şi surorilor mele. Wado[265]

Cristale albastre au apărut în apa de ploaie colectată. Prezenţa metalelor sau sărurilor este **evidentă.** Numeroase alte cristale, fibre, bacterii şi celule vegetale rămân în continuare neidentificate[266]

Au fost observate fibre microscopice de toate felurile, Unele seamănă a fi polimeri care se dizolvă în câteva zile. Alţii rămân încă să fie identificaţi.

Se presupune că un amestec de săruri de bariu, de alte produse chimice, fibre de polimer şi folosirea undelor radio

---

265 Sursa http: //www. camicom. com/contrails. htm

266 Sursa http: // camicom/micro2htm

şi a altor tipuri de arme electromagnetice şi scalare în atmosferă sunt iritante şi reprezintă cauzele fizice care sunt direct sau indirect responsabile sau legate de ceea ce urmează, nu interesează grupa de vârstă a populaţiei. Asta nu înseamnă că bătrânii, bolnavii şi copiii mici nu sunt mai susceptibili la următoarele stări:

— Sângerări din nas şi din plămâni. (Acest ultim element este cuprins în multe rapoarte ale caselor de odihnă pentru persoane în vârstă. Noi credem că aceste simptome sunt direct atribuite aerosolilor atmosferici.)

— Astm şi alergii: numărul din ce în ce mai crescut de tineri care folosesc „pompe” este neliniştitor. Mulţi prezintă diverse simptome de iritaţii din cauza tuturor acestor agenţi toxici.

— Aspergiloză bronho-pulmonară alergică (ABPA) (ciuperci microscopice în plămâni la copiii mici).

— Gripă, bronşită şi pneumonie, în proporţii endemice, medicii observă că pacienţilor le trebuie multe săptămâni să se refacă şi lipsa antibioticelor eficace pentru a le trata.

— Simptome respiratorii superioare, inclusiv sindromul de disfuncţie pulmonară (PDS) la nou-născuţi, copii mici şi chiar la adulţi; moartea infantilă subită (SIDS) şi mărirea numărului de rapoarte care provin din toate colţurile ţării în ceea ce priveşte moartea atleţilor (anunţate în buletinele de ştiri putând fi atribuite unor particule prezente în aer sau poluării).

— Febră sau transpiraţii nocturne.

— Decese datorate tumorii negre, mucegaiului negru sau roşu al recoltelor destinate alimentaţiei (fermierii raportând schimbări notabile ale pH-ului din sol şi din apă), prezente în clădiri şi în sisteme de ventilaţie (inclusiv în clădirile şcolilor)

— Simptome asemănătoare cu artrita şi dureri musculare

— Disfuncţie gastro-intestinală.

— Infecţii ale vezicii (incluzând incontinenţă urinară, nu doar la copiii mici, ci şi la adulţi).

— Oboseală extremă sau cronică.

— Pierderea subită a auzului; acufenă, vâjâituri în urechi, vertigo din ce în ce mai frecvent raportate chiar înainte sau după o furtună sau după schimbări rapide de temperatură.

— Vedere confuză, ticuri nervoase în contact cu aerul de afară.

— Piele uscată şi buze adânc crăpate, erupţii cutanate, răni şi infecţii produse de ciuperci, îmbătrânirea pielii.

— La femei, sângerare menstruală dureroasă şi prelungită.

— Confuzie şi „încetineală a minţii”, gânduri sau sentimente care par a fi într-o ceaţă;

— Dezordini imunitare (lupus, tiroidă, maladia lui Crohn şi Addison, fibromialgie, borelioza lui Lyme, artrită şi reumatisme).

Analize biologice şi chimice ale substanţelor căzute din chemtrails

Este posibil să obţinem noi înşine eşantioane ale substanţelor căzute ale urmelor chimice (chemtrails) din atmosferă, ca bariul sau alte elemente menţionate, prin procurarea unui filtru HEPA pe care le expune în aerul înconjurător timp de câteva zile. Prin urmare se pot extrage prin tehnici care sunt explicate în pagina următoare engleză[267]

:

267 **Vezi** **http: //www. camicom. com**.

Lista de produse, agenţi chimici, bacterii, minerale sau altele a fost înregistrată pe diferite adrese (de web) din care cel principal este[268]

:

1. Dibrometan: interzis în 1984 în EPA, EDB (C2H4Br2) este un aditiv de carburant (JP-8 este un carburant pentru propulsie pe care îl folosesc aceste avioane) şi un insecticid cancerigen cu un miros uşor de cloroform. Se recunoaşte că este asemănător cu iodura de argint care, în trecut a fost utilizată în intenţia de a încărca norii şi de a modifica clima. Odată absorbit în corp, dibrometanul poate cauza depresia sau slăbirea sistemului central şi provoacă edem pulmonar care este o acumulare de lichid în plămâni. Simptomele edemului pulmonar includ oboseală, anxietate, dificultate în respiraţie şi tuse. Acest produs este extrem de iritant pentru mucoase şi căile respiratorii. Pentru explicaţie există o adresă de web în limba franceză menţionată mai jos, care descrie bine stricăciunile acestor agenţi chimici[269]
2. .
3. Pseudomonas aeruginosa: aceste bacterii obişnuite au capacitatea remarcabilă de a cauza boli oamenilor. Ele pot să se adapteze şi să prolifereze în diferite medii naturale, inclusiv în acela al oamenilor. O regăsim chiar în salată sau în pământ (sugerând contaminarea posibilă a eşantioanelor de sol ale urmelor chimice).

Este uimitor că, în zilele noastre, ele sunt create şi fabricate în scopuri diferite, de companii precum PATHOGENESIS! Strămoşii naturali ai bacteriei au fost descoperiţi în apa potabilă şi în spitale.

---

268 Vezi http: //www. carnicom.com/precip1.htm.

269 Vezi http: //www. globenet. org/bede/ interface/encyclo/fiches/2503dph. htm.

Odată inhalată de o persoană deja vulnerabilă (de exemplu suferind de fibroză chistică) formează ciorchini de vâscozitate numiţi biofilm, care se ridică la fel ca nişte ziduri împotriva apărării naturale a sistemului imunitar. Bacteriile pot transfera pe orinzontală, adică între specii, informaţia genetică cu gazda, prin intermediul transferului de material genetic între bacterii şi prin conjugare, adică prin forma cea mai simplă de fecundaţie.

Fecundaţia implică bacteriile injectând o abjecţie genetică numită plasmidă, prin intermediul unei simple introduceri sau strângeri într-o celulă-gazdă, care o primeşte şi îi fabrică, de fapt, o parte din propriul său ADN. Transferul de material genetic între bacterii este asemănător, dar în locul bacteriilor, care introduc o plasmidă în interiorul gazdei, trimite bacteriofagi (virus) care conţin o parte din ADN-ul bacteriilor originale şi le implantează în ADN-ul gazdei.

Odată ce infecţiile sunt introduse în corp, Pseudomonas Aeruginosa produce un număr de proteine toxice care cauzează nu numai o deteriorare a ţesuturilor, ci chiar interferează cu mecanismele sistemelor de apărare imunitare.

3. Pseudomonas Fluorescens: un alt strămoş din varietatea de pseudomonas redescoperită cel mai adesea în sol şi pe plante. Pe plante, produc nişte antibiotice care le protejează de infecţiile provocate de ciuperci şi bacterii. După cât se pare, este un contaminant în analiză.
4. Enterobacteriacee: incluzând E. coli şi salmonela sunt cei mai mari vinovaţi din intoxicaţia alimentară. Cel mai interesant din familia entero-bacteriaceelor este tipul numit Klebsiella, a cărui specie este responsabilă de

infecţiile pulmonare. Menţionăm că în Quebec, de doi ani, apariţiile neaşteptate de infecţii cu E. coli şi Salmonela au fost ici şi colo raportate fără a se putea evidenţia cauza sau sursa infecţiei, ci numai o proastă igienă sau o filtrare inadecvată a apei potabile. Clasat şi aruncat la gunoi, dosarul este închis. Cauzele[270]
5. sunt naturale!

5. Serratia marcescens: un microb patogen periculos care este conceput ca fiind cauza bolilor mortale, precum pneumonia, meningita şi endocardita bacteriană. Din rapoartele date publicităţii reiese că una dintre cele mai mari experimente a fost pulverizarea cu Serratia mercescens deasupra locuitorilor oraşului San Francisco. Acest microb este foarte vizibil pentru că produce o substanţă de culoare roşiatică odată ce s-a dezvoltat, ceea ce permite observarea lui foarte uşor. Într-o anumită măsură cinci mii de particule pe minut au fost pulverizate în sectoarele de coastă din preajmă (Bay Area).

Deşi militarii n-au făcut multe studii ulterioare asupra acestor probe, rezultatele demonstrează că aproape fiecare individ a fost infectat cu acest organism experimental.

Retrospectiv, acum când o parte din informaţie este perimată, a fost demonstrat că în perioadele care au urmat testelor de pulverizare s-au raportat de la 5 la 10 ori mai multe infecţii normale. Serviciile secrete de securitate canadiană au publicat aceste informaţii despre testele biologice din San Francisco din 1950. Pe scurt, militarii au eliberat serratia marcescens asupra populaţiei din San Francisco pentru a aprecia eficacitatea unui atac bioterorist. După acest incident o epidemie de pneumonie s-a declanşat şi a ucis un om.

270 Vezi http://www. anapath.necker.fr/elem/patho_respiratoire/nodules_multiples. ht

Acest patogen bacteriologic e foarte rezistent la antibioticele des folosite. Pentru ca un antibiotic să poată să distrugă sau să împiedice creşterea bacteriilor, trebuie să poată să pătrundă membrana pentru a lovi bacilul. Procesul este foarte greu de îndeplinit din cauza rezistenţei acestui microb.

6. Streptomicine: streptomicetele sunt folosite pentru a produce majoritatea antibioticelor folosite în medicina umană şi veterinară. Sunt de asemenea folosite ca agenţi antiparazitari în ierbicide şi în fabricarea imuno-supresoarelor[271]
7. .
8. Enzime restrictive: folosite în laboratoare de cercetare pentru a rupe şi a recombina ADN-ul. O astfel de enzimă taie ADN-ul creând o deschidere care permite segmentelor dorite să fie inserate înaintea combinaţiei finale[272]
9. .
10. Erithrocite: celule umane de globule roşii. Au fost efectuate studii la microscop asupra eşantioanelor culese din exterior cu un filtru HEPA din regiunea Santa Fe al statului New Mexico. De mai multe ori şi durând o perioadă de trei ani, Clifford Camicom şi echipa sa au descoperit, cu consternare, globule roşii în eşantioanele lor.

Cele mai bune analize disponibile dintr-o combinaţie de surse diferite continuă să afirme că particulele biologice demonstrate sunt cele de eritrocite. Refuzul Serviciului de Protecţie a Mediului American de a identifica anumite materiale fibroase şi biologice în eşantioanele noastre

271 Vezi http: //www. micron. ac. uk/index. htm.
272 Vezi http: //home. earthlink. net/-corbley/restriction-enzyme. html.

demonstrează că ei sunt profund implicaţi în cunoaşterea acestor rapoarte. Pentru a vedea fotografiile acestor celule, vedeţi[273]

:

11. Alţi bacili, bacterii şi mucegaiuri toxice capabile să provoace boli cardiace, encefalite, meningite, cât şi dificultăţi respiratorii şi boli gastro-intestinale grave. Zilnic la Quebec, multe spitale şi centre de sănătate pentru persoane în vârstă au fost puse în carantină ca urmare a epidemiilor gastr-enterite apărute la pacienţi şi la personalul infirmier (n.a.). Coincidenţă? Desigur, şi nu e nimic de temut!

10. BCTP uleios: aerosol lichid asemănător laptelui smântânit, considerat ca un decontaminant biologic în mediul înconjurător. În aparenţă, poate distruge bacilul de carbon, antraxul şi sporii săi. Acesta este un antibiotic cu utilizări **multiple.**

Se raportează că nu este distrugător pentru plante şi că are caracteristicile unui insecticid. Este recomandată pentru utilizarea internă la oameni o soluţie mai naturală. De teama atacurilor biologice teroriste, este sigur că armata a vrut să facă teste cu acest agent antibiotic şi decontaminant. S-a pulverizat o bacterie benignă în aer, într-o regiune aleasă şi apoi s-a dispersat BCTP pentru a vedea câţi oameni ar fi atinşi de bacteria în discuţie[274]

11. Bariu: sărurile solubile de bariu, un metal al pământului, sunt toxice pentru mamifere. Ele sunt absorbite rapid prin sistemul gastro-intestinal şi sunt depuse în muşchi, plămâni şi oase. Niciun studiu de caz

273 Vezi http: //**www. camicom. com/bio10. htm**.

274 Vezi http: //hills. ccsf. cc. ca. us/-jinouy01/anthrax-antibiotic. html.

nu a fost furnizat de comunitatea medicală asupra efectelor bariului în corpul uman pe termen lung.

Programele sunt secrete pentru că EPA (Agenţia de protecţia mediului) susţine că agenţiile de mediu calificate nu trebuie să ştie că aceste subproduse de metaboliţi ai agenţilor biologici sunt nocivi şi ilegali de-a lungul ţării. Este motivul pentru care proiectul a fost păstrat la secret… (Mulţumesc, bunul meu guvern, că mă protejezi astfel!!!).

12. Aluminiul sub diferite forme: foarte utilizat ca reflector, conducător şi absorbant de umiditate (şi face parte din particulele regăsite în proporţii mari în substanţele căzute chemtrails), m-am gândit că ar fi important să vă dăm informaţii mai aprofundate asupra efectelor secundare şi toxice la oameni şi la animale.

Îmi permit să reproduc aici un rezumat din **cercetarea şi** din dosarele care au apărut în Franţa şi care circulă **pe Internet.** Iată un raport pe care l-am descoperit pe site-ul prietenului meu Wilmore[275]

:

Vă împărtăşesc ceea ce urmează cu permisiunea lui de a reda informaţiile. De mult timp, medicii şi oamenii de știință au avertizat instituţiile de sănătate şi populaţia asupra pericolelor cauzate de aluminiu şi fluor sau de fluoruri. În treacăt, chiar în treacăt… Vă provoc să găsiţi într-o farmacie obişnuită pe distanţe mari sau în magazine cu alimente naturale, pastă de dinţi care nu conţine nicio fluorură. Imposibil! Acum întrebaţivă de ce! Există sute de pagini de documentaţie despre aceste două produse şi efectele lor nocive, provenienţa lor şi motivul pentru care trebuie să scapi de ele. Se contaminează populaţia de aproape 50 de ani!!

275 Vezi http: //www. conspiration. com.

S-a descoperit de către mass-media că apa de la robinetele noastre conţine doze de aluminiu care depăşesc de 30 de ori norma acceptată… Dar acceptată înainte de ce? Înaintea gradului de intoxicare? Şi dacă se consumă din ea în fiecare zi, oricât de puţin, timp de ani, care este doza de saturaţie? În 1994 şi în 1996, Institutul Naţional de Sănătate și Cercetare Medicală (INSERM) deja comunicase primele rezultate ale cercetărilor. Dar, în ciuda avertismentelor serioase, toate aceste preveniri au fost date uitării.

Prezenţa aluminiului în apa de la robinet este **rezultatul** folosirii sulfatului de aluminiu în staţiile de **epurare în** momentul operaţiei numite „floculaţie", care **vizează** purificarea, apei de impurităţi şi în special de **particule** argiloase. Alte produse la fel de eficace şi inofensive ar **putea fi** folosite, dar costul ar fi mare. Mai mult, prezenţa **aluminiului** nu se limitează numai la apa de la robinete, ci se găseşte **chiar** şi în dozele de bere şi de băuturi gazoase, în foliile de **ambalaj, în veselă, în tuburile ce conţin sosuri sau pastă de dinţi, în ustensilele de bucătărie… Impactul economic şi sanitar al unei confirmări, al unui studiu citat mai sus ar fi catastrofic…**

Presiunea lobby-urilor industriaşilor precum PEKINEY, unul dintre principalii producători francezi de aluminiu, şi LYONNAISE des EAUX sau VIVENDI (ex-Generale des Eaux) explică minimizarea studiului de către diferite ministere implicate. PEKINEY este o întreprindere a cărei parte majoritară a capitalului este deţinută de acţionari instituţionali francezi (21, 9%) şi străini (48%), şi Suez-Lyonnaise des Eaux (30%; 30%) şi Vivendi (24, 5%; 45, 6%). Panica bursieră care ar fi generat un anunţ confirmat asupra efectelor alarmante ale aluminiului asupra sănătăţii publicului ar însemna condamnarea la moarte a acestor mari

grupuri din cauza scurgerii de capital pe care ea ar provoca-o.

Dar Suez-Lyonnaise des Eaux este acţionară a 34, 5% din lanţul de televiziune M6 şi 25% din TPS. Vivendi posedă 52, 6% din televiziunea Monte Carlo şi 34% din Canal +, ea însăşi deţine 70% din Canal Satelit. Iată demonstrat pericolul pe care-i reprezintă puterea mediatică deţinută de marile grupuri industriale. Nu suntem pregătiţi să descoperim adevărul despre problema aluminiului dacă noi ne mulţumim să privim „adevăratul jurnal” pe Canal+.

Fluorul a apărut în anii 1950 ca un factor progresiv în combaterea cariilor şi a plăcii dentare. El a fost introdus în compoziţia pastei de dinţi şi în reţeaua de distribuţie a apei curente sub formă de antiseptic (acid hexafluorsilicic). Doar dozele reduse permit o acţiune pozitivă a flourului.

Acumularea pe termen lung a acestei substanţe generează efecte nefaste asupra sănătăţii precum: distrugerea emailului dinților, dezvoltarea unor boli ca osteoporoza, tulburări cardiace şi psihice şi chiar deteriorări genetice. Efectele toxice ale fluorului folosit în doze mari nu ar trebui să mai fie pus la îndoială când se știe că el intră în compoziţia insecticidelor şi a bacteriilor.

Efectele psihice provocate de acestea au fost demonstrate de savanţii germani din armata lui Hitler. Al treilea Reich a dat ordin uzinelor IG Farben, întemeiate la Frankfurt, să producă fluor în cantitate mare. Acesta trebuia să fie amestecat cu apa potabilă destinată prizonierilor din lagărele germane. Distribuirea avea drept scop menţinerea disciplinei în lagăre datorită efectelor sedative ale fluorului.

Se numără pe piaţă mai mult de 60 de tranchilizante mai mult sau mai puţin puternice după proporţia de fluor pe care o conţin.

Concentraţia maximă autorizată distribuită în apa de la robinetele noastre este de 1.500 mg/l, dar ea este în mod frecvent depăşită. Un material nou de opturare a cariei dentare, numit la Definite (pus la punct de societatea Degussa, în Germania), îşi face apariţia pe piaţă. Acest material răspândeşte ioni de fluor în gură şi este capabil să se reîncarce cu fluor prin alimentaţie sau prin pasta de dinţi.

Puterile financiare uriaşe care sunt deţinute de industriile chimice şi farmaceutice şi dominarea exclusivă a multor sectoare din activitatea economică a numeroaselor ţări asigură pe viitor supremaţia lor asupra indivizilor şi statelor prin dezinformarea permanentă a marelui public, prin finanţarea propriilor laboratoare de cercetare şi control şi mituind câteva persoane din funcţiile înalte ale puterii.

Primul exemplu: Bayer (Germania), al 14-lea grup farmaceutic mondial, în 1997, posedă cinci sectoare de activitate: produse agricole, produse organice, produse farmaceutice, produse industriale, polimeri.

Al doilea exemplu: Sanofi (Franţa), al 18-lea grup farmaceutic mondial, în 1997, este sub controlul lui L'Oreal (19, 4%) şi al grupului ELF (35, 1%)… un grup care are relaţii intime cu statul.

Când fluorul şi aluminiul intră în contact cu corpul uman produc o reacţie de degenerescenţă a celulelor nervoase osoase **şi musculare.**

Fluorul este unul dintre principalii derivaţi în fabricarea aluminiului.

A fost necesar să se cerceteze pieţele profitabile ale acestor deşeuri de fluoruri. Lobby-ul industrial şi financiar a plătit studii atestând inoculitatea produselor fluorice. Au fost scoase în valoare efectele lor benefice în doze mici. Acelaşi lucru a fost dovedit şi pentru aluminiu.

L'Express[276]

: Acest lucru este liniştitor când este afirmat sub condeiul lui Vincent Olivier: „Trebuie să fie clar: nu riscăm să murim atunci când bem apa de la robinet". Oare ce credit să dai unui magazin proprietatea lui Havas, absorbită ea însăşi de Compania Generală a Apelor (devenită Vivendi la 15 mai 1998)?

Cum să nu te întrebi despre posibilitatea ca fluorizarea generalizată să nu fie decât o formă de control social, nu ar fi aceasta dată prin efectul sedativ pe care l-ar provoca?

Interesele puse în joc în această afacere sunt enorme. Efectele sanitare şi psihice nu sunt mai puţine. Faptul că utilizarea fluorului şi a aluminiului nu încetează să se dezvolte din anii '50 şi aceasta într-o indiferenţă generală, în ciuda numeroaselor avertismente lansate de persoane calificate în domeniu, dovedeşte eficacitatea efectului anihilant al fluorului asupra spiritului critic al tuturor.

Menţinerea unui „status quo", graţie unei dezinformări asupra subiectelor la fel de importante, alimentează apatia masei somnolente. Acest fapt serveşte interesele celor care deţin puterea economică sau politică[277]

Aluminiul şi sistemul nervos

În studiile făcute pe animale, aluminiul blochează acţiunea potenţială sau descărcarea electrică a celulelor nervoase, reducând activitatea sistemului nervos. Ne imaginăm efectul pe care acesta ar putea să-l aibă asupra unei populaţii întregi. Adăugând la aceasta undele radio de

---

276 În **nr. 2. 482 din feb. 1999.**

277 Surse; Les Echos nr. 17. 789, decembrie 1998, Facteur X, nr. 12, Medicines Nouvelles, nr. 90, 1998, L'Express, nr. 2. 482, ianuarie 1999, France Soir din 25. 09. 1998, 14. 10. 1998, 22. 10. 1998, 19. 11. 1998. Sfâr^oitul raportului.

joasă frecventă cu o putere de 10 gigawatt a unui sistem ca HAARP care se plimbă în ionosferă şi care poate fi adus la anumite frecvenţe pentru a manipula gândurile, emoţiile şi reacţiile oamenilor[278]

Adăugaţi şi microundele şi undele scalare, şi veţi avea un cocteil Molotov prin care aveţi controlul total (în memoria MC ULTRA pentru Mind Control).

La sfârşitul celui de-al Doilea Război Mondial, SS-iştii au fost deportaţi sau mai degrabă duşi în SUA sub protecţia proiectului Paper Clip pentru ca America să adapteze tehnologiile şi ştiinţa pe care naziştii le moşteniseră de la cenuşii în schimbul unor experimente făcute pe oameni[279]

Pentru a înţelege mai bine efectele, să privim aspectul ştiinţific a ceea ce fusese avansat de către cercetători. Nu este necesar de a reţine numele sau de a înţelege acţiunea acestor elemente, ci de a citi şi de a asimila ca nişte cunoştinţe noi care să unească dezvăluirile. Cei care înţeleg acest limbaj vor fi bucuroşi să vă explice.

Aluminiul este un neurotoxic care poate fi la originea demenţelor degenerative, a fragilităţilor osoase sau a accidentelor cardiace, mialgiilor şi problemelor musculare; el se acumulează în creier, în oase şi în muşchi. Numărul de bolnavi atinşi de boala lui Alzheimer este proporţional cu

---

278 Pentru a şti totul despre proiectul HAARP citiţi cartea „Îngeri, nu vă jucaţi cu acest HAARP“, traducerea cărţii americane „Angels Don't Play With This HAARP“. Autoarea Jeanne Manning a scris „Energie liberă şi tehnologii". Aceste două cărţi sunt publicate la prietena mea, editoarea Louise Courteau. Găsiţi toate cărţile lui Louise Courteau de o parte şi de alta a Atlanticului: Diffusion Raffin pentru Canada, D. G. Diffusion pentru Franţa, Belgia şi Benelux şi Tranşat pentru Elveţia. În plus, puteţi adăuga pentru supravieţuirea site-ului meu (**www. conspiration. cc**) comandând direct cărţile care vă vor fi livrate în confortul căminului dvs.

279 Se cunoaşte Holocaustul şi se ştie că acesta a însemnat atrocităţi nemai pomenite. Cel mai trist este că torturile şi carnajul continuă în fiecare zi, aproape de ochii noştri şi noi nu vedem niciodată nimic.

cantitatea de aluminiu din apa potabilă. **Descărcarea electrică a celulelor nervoase reduce activitatea sistemului nervos.**

Aluminiul inhibă enzime importante în creier (Na-K-ATP-ază şi henokinază). El poate, de asemenea, să inhibe asimilarea unor importante substanţe chimice produse de creier (dopamină, norepinefrină şi 5-hidroxi-triptamină, mai simplu, serotonină).

Serotonina, ce face? În cursul anilor ’70 şi ’80 Sicuteri şi colaboratorii săi au demonstrat că serotonina (5-hidroxitriptamină sau 5-HT) avea un rol preponderent în dezvoltarea migrenei. Se regăseşte acest articol pe site-ul[280]

Efectele asupra comportamentului, demenţa, legată de toxicitatea produsă de aluminiu, este cauza pierderilor de memorie, pierderilor de coordonare, confuzie şi dezorientare. Chiar mi-e teamă că lichidul verde pe care-l injectează în venele pacienţilor, pentru a putea mai bine să-i radiografieze spectroscopic, produce acelaşi efect în cazul de intoxicaţie.

Vorbind despre memorie, era să uit… boala lui Alzheimer vă aminteşte de ceva? Ea nu exista înainte de anii ’40-’50. Persoanele în vârstă deveneau adesea senile şi chiar dacă băteau câmpii puţin, nu erau pe punctul de a suferi de demenţă ca în această nouă maladie a secolului 20. Iar ipoteza după care aluminiul e o cauză (sau un factor de risc) de dezvoltare a amestecului de plăci beta-amiloid şi neurofibrilare (NFT) şi a demenţei în cazul bolii Alzheimer (AD) e bazată pe studiile lui Wisniewski, Klatzo, Terry & Pena în 1965, care au demonstrat că injecţia pe animale cu compuşi de aluminiu induce formaţia NFT. Acesta nu este

---

280 Vezi http: //www. amlfc. com/Pages/Congres_71 /resume bellavance. html.

rodul unor zvonuri conspiraţioniste, paranoice care circulă pe Internet. Un site despre pericolele aluminiului[281]

:

Sante Canada ne vorbeşte pe site-ul[282]

său:

Oamenii absorb, în medie, aproximativ 10 miligrame de aluminiu pe zi din alimente. De-abia unul sau două miligrame sunt emanate de ustensilele de bucătărie. Unii asociază aluminiul cu boala Alzheimer, dar acest lucru nu a fost încă clar demonstrat. După Organizaţia Mondială a Sănătăţii, un adult poate absorbi, fără a fi în pericol, mai mult de 50 miligrame de aluminiu pe zi.

Chiar OMS ne spune că ceara de pe mere este inofensivă şi că trebuie vaccinaţi toţi locuitorii Terrei. Este ceea ce s-a făcut în Africa şi în rândul populaţiei de homosexuali. S-au văzut rezultatele binefăcătoare ale propagandei SIDA peste tot în lume… Ştiaţi că s-au descoperit până în prezent opt tulpini de HIV?

Vaccinurile şi aluminiul[283]

Aluminiul ar fi responsabil de apariţia miofascitelor la macrofagi. Noi am semnalat în nr. 35 al I. S. apariţia acestei maladii care a fost descrisă în 1998 de R. Gherardi şi alţii la Congresul WMS (World Muscular Society) care s-a ţinut în Antalya (Turcia) în octombrie anul trecut (2001).

Un comunicat al autorului acestui prim articol în colaborare cu membrii grupului de studiu şi cercetări despre bolile musculare dobândite a adus un element important în explicarea originii acestei boli despre care s-au scris astăzi vreo cincizeci de cazuri. Examenul, prin metodele fizico-

---

281 Vezi http: //ghanima. org/cerveau/aluminium. html

282 Vezi http: //www. hcsc. gc. ca/francais/vsv/produits/cuisiner. html

283 Vezi http: //www. medito. com/htdocs/dcforum4/DCForumID2/29. html

chimice ale **incluziunilor** conţinute în macrofagi prezenţi în muşchii atinşi, a permis să se descopere că aluminiul era elementul constitutiv **esenţial.** Deci, aluminiul este utilizat ca adjuvant împotriva hepatitelor virale A şi B.

Totuşi, ca toată lumea vaccinată împotriva acestor boli să nu fie atinsă de miofascite la macrofagi, se estimează că anumite predispoziţii imunologice sunt la originea apariţiei acestei patologii la anumite persoane şi nu la altele. OMS a sesizat problema pentru a se lua în considerare o modificare în prepararea vaccinurilor care conţin aluminiu.

Şi în timp ce aceste măsuri sunt examinate de „experţii" lor înainte ca ele să fie adoptate şi puse pe piaţă, câte persoane vor fi vaccinate, mai ales copii, ad nauseam (până la greaţă). Vaccinul hepatitei B este cel mai suspectat din toate… O mică campanie de vaccinare în ţara noastră???

Acum înţelegeţi reticenţele mele spre OMS, spre companiile farmaceutice și vaccinarea. Pe site-ul[284]

eu denunţ aceste contradicţii cu toate forţele mele și cu fiinţa mea.

Aluminiul reduce activitatea intestinală şi astfel poate fi cauza colicilor severe. Acum, dacă voi combinaţi bacteriile sau viruşii specializaţi cu chemtrails veţi avea nişte epidemii de gastrită cum n-aţi mai văzut niciodată. Bizar!… ni se anunţă deja în America o gripă care se manifestă cu o gastrită perforată. Se prevede pentru februarie 2003… De fapt, aceasta apare în toate ţările care sunt pe lista proiectelor pulverizărilor planificate de Statele Unite în colaborare cu statele sub tutela sau protecţia directă a NATO.

Se zice că, în cele trei zile care vor urma unei pulverizări deosebit de puternice se produc manifestări de boli respiratorii la populaţia expusă. Unii dezvoltă o

---

284 www. conspiration.cc.

pneumonie, alţii guturai sau simptome asemănătoare cu gripa. Totul contribuie la prăbuşirea funcţiilor sistemului imunitar. Cazul meningitelor și encefalitelor a crescut în egală măsură în corelare cu pulverizările chemtrails.

Observaţi că niciun virus nu este enumerat mai sus pentru că e dificil de a detecta un virus în laborator şi mai dificil este de a-l identifica. Cum cea mai mare parte a bolilor rezultante nu răspund la antibiotice, aceasta lasă de gândit că e vorba de cauze virale.

Astfel de viruși ar putea fi retroviruși sau adenoviruşi folosiţi în terapia genetică[285]

Urmele chimice nu apar doar în America. Acestea vin din Normandia, Franţa. Fotografie luată de Joel Labruyere. Aceste reţele pătrate sunt tipice și remarcăm spiralele turbojeturilor în aceste urme.

Un articol scris de William Thomas în colaborare cu jurnalista americană Erminia Cassani, în 2 aprilie 1999, în oraşul Victoria din Columbia Britanică, Canada (ENS), anunţa că ei urma să obţină rezultatele analizelor eşantioanelor substanţelor căzute din cer apărute în două state americane. Aceste eşantioane fuseseră testate într-un laborator aprobat de EPA – Environmental Protection Agency sau Agenţia Protecţiei Mediului.

Cele două eşantioane au fost extrase din panourile de înveliş exterior, din aluminiu, în două state distincte, la interval de un an. Aceasta a fost ca urmare a unui incident în care proprietarul unei rezidenţe a observat trecerea stranie a mai multor avioane. Acestea zburau la joasă altitudine, lăsând să cadă o substanţă maronie ca nişte stropi gelatinoşi.

Cum doamna Cassani avea o pregătire universitară în

285 Vezi www. chemt_normandie_joel.

ştiinţă şi sănătate, ea va ascunde cu grijă eşantioanele unui al doilea eveniment care a survenit pe 17 noiembrie 1998. Aceste eşantioane proveneau de la rezidenţi care se găseau direct pe linia câmpului de aterizare din Thomasville. Acest aeroport era altădată utilizat pentru zborurile comerciale.

Acum el servea doar pentru micile avioane private. În acest timp, această doamnă a remarcat de asemenea prezenţa avioanelor militare care efectuau exerciţii deasupra regiunii, pentru ca apoi să aterizeze pe acest aeroport. Aceste amenajări sunt situate la circa 60 km de aeroportul internaţional din Harrisburg, Pennsylvania.

Remarcând prezenţa hangarelor militare care adăposteau multe elicoptere, Cassani a filmat o casă complet stropită (cu noroi), ca şi curtea de la intrare. Jurnalista a luat interviu unui bărbat care locuia aproape de pista de aterizare. Acesta a afirmat că un asemenea gel sau clei căzuse pe reședința sa în luna lui octombrie precedent.

Doamna Cassani a resimţit o serie de simptome asemănătoare cu influența sau gripă, imediat după ce manipulase aceste eşantioane. Simptomele au durat exact patru zile. Un biolog de la Marină a manipulat această substanţă şi a resimţit pe loc dificultăţi respiratorii. Femeia căreia i se împroşcase casa (cu reziduuri din cer) a fost şi ea foarte bolnavă şi a resimţit aceleaşi simptome. În aproape două săptămâni înainte de perioada Sărbătorilor de Crăciun 1998, ea a suferit o boală cardiacă.

Au fost făcute teste pentru a detecta coliformul (enterobacterie – indicator) de către Departamentul sănătăţii. Acestea s-au dovedit negative. Când un medic biolog de la universitate s-a uitat prin lentila microscopului său de mare putere, el a descoperit o formă de viaţă tip protozoar care acoperea suprafaţa lamei. Ea se dovedea

super-rezistentă la temperaturi joase. Angajaţii laboratorului, care au primit eşantioanele pentru o analiză completă, au spus că ei nu au mai văzut niciodată celule care să se propage aşa de rapid.

Normal, culturile necesită mai multe zile ca să crească Acestea înfloriseră în culori strălucitoare în mai puţin de 48 de ore, după ce au fost plasate pe nişte lamele de sticlă la fel ca nişte limbi. Susţinând că tot ce aveam era pe limba de sticlă medicul biolog a vrut să ştie de unde am luat noi eşantioane biologice aşa de periculoase.

Nu era prezent niciun indice de carburant de propulsie Totuşi exista TNT şi Pseudomonas fluorescens, devoratoarea petrolului, listată printre cele 163 brevete ale Pentagonului cu privire la bioremediere.

Folosită cândva pentru a potoli deversările de petrol, pseudomonas fluorescens consumă carburantul de propulsie ca sursă primară de hrană. În acest timp, această bacterie poate cauza probleme respiratorii şi infecţii sangvine foarte severe la oameni.

Faţă de P. fluorescens, streptomicinele prezente în eşantionul nostru se regăsesc rar în eşantioanele exterioare. La fel de izolată în eşantionul nostru se găsea şi o bacterie de tip fluorescent, utilizată ca punct de reper în testele de laborator.

Un alt bacil conţinea o enzimă restrictivă utilizată în laboratoarele de cercetare pentru a restrânge sau a tăia materialul ADN pentru a-l transfera la alte organisme. Un studiu de cercetare găsit pe Internet cu privire la această bacterie, de obicei benignă, mi-a indicat faptul că ea se găsea la aceeaşi pagină de referinţă cu streptococul, cu P. fluorescens şi Corporaţia de Cultură a Ţesuturilor de Tip American. Documentele Senatului American demonstrează

că această companie a Maryland-ului a făcut cel puţin 72 de trimiteri de culturi de germeni la oamenii de ştiinţă ai lui Saddam Hussein din 1984-1993. Ups…

Cel de-al doilea eșantion al nostru provenea de pe Coasta de Est a Statelor Unite, din 17 ianuarie 1998. De fapt, Cassini povestea despre o femeie a cărei casă, şură, mașină, peluza și intrare au fost acoperite cu acest jeleu maroniu. Aceasta proprietăreasă a remarcat faptul că avioanele executau dâre pătrate și desene stranii pe cer, cu puţin timp înainte ca acest clei să cadă.

Doamna despre care e vorba, se găsea la biserică în timp ce vecinii observau un avion mare care zbura destul de jos, aproape de un hambar, astfel încât au zăngănit geamurile. După aceasta, avionul s-a îndreptat spre un câmp de aterizare, comercial dezafectat, care în ultimul timp a fost reamenajat doar pentru zboruri militare. Ce coincidenţă! Când proprietăreasa casei a zgâriat această substanţă pentru a o duce la un laborator local, pentru analiză, i s-a relatat că existaseră mai multe cazuri asemănătoare în regiune.

FAA[286]

(Administraţia Federală a Aviaţiei) a respins prezenţa jeturilor unei asemenea substanţe, chiar dacă ea rezista la ştergeri puternice şi la luni de intemperii.

În ciuda faptului că acest eşantion fusese depozitat timp de un an la temperatura camerei, laboratorul nostru, aprobat de EPA, a găsit din nou, pe lângă o altă bacterie capabilă să cauzeze infecţii foarte severe la urechi, mişunând în această cantitate de clei uscată, aceiaşi bacili ca şi în eşantionul nostru precedent, adică specii de microorganism filamentos (streptomicete).

În al doilea eșantion s-au descoperit alte trei fungicide,

---

286 FAA - Administraţia Federală a Aeronauticii.

incluzând o drojdie neagră. Această drojdie neagră poate cauza infecţii foarte grave la plămâni, după descoperirea lui Cassani, care a constatat că plămânul său stâng fusese infectat de această ciupercă neagră, care nu putea să provină decât din eşantionul pe care l-a folosit prima oară.

Am hotărât să suspendăm numele firmei noastre de laborator, după ce un alt laborator de mediu înconjurător din Chio a fost asaltat de apeluri telefonice, provenind de la o organizaţie locală. Reprezentanţii săi susţineau că un aditiv fusese adăugat în carburantul pentru propulsie, identificat de Aqua Tech Environmental Inc. și că aceasta făcea parte din conspiraţia pentru reducerea populaţiei.

Larry Harris a adus eşantionul controversat la laboratorul lui Aqua Tech pentru analiză. Un microbiolog calificat, care lucrase deja pentru proiecte militare ce stabilesc o legătură cu războaiele biologice, a identificat imediat eşantionul conferind carburantul de avion JP-8. Materialul analizat era asemănător cu alte douăsprezece eşantioane aduse de piloţi sau de echipaj la sol, îmbolnăviţi după ce au fost infectaţi cu această substanţă.

Am obținut o copie a raportului de analiză asupra eşantioanelor furnizate de Harris. Redactat în 17 septembrie 1997 și intitulat carburant de propulsie, acest raport de laborator numerotat MEL-97-1140 identifică mai mult de 15 produse toxice provenind din petrol, incluzând toluenul și stirenul, cât și urme de pesticid, dibrometan (EDB pentru etilen-dibromidă) în mod frecvent utilizat ca aditiv pentru JP-8. Acest pesticid a fost eliminat de EPA, spre sfârşitul anilor ’70, ca fiind un element suspect cancerigen, capabil să cauzeze reacţii patogene sistemului respirator, dacă este administrat în doze mici, repetate.

Harris acuză Aqua Tech că a falsificat rezultatele

analizei şi că a prezentat cantităţi aproape insesizabile de dibrometan ca să-şi protejeze contractele cu guvernul. Aqua Tech îşi susţine raportul şi jură că el reflectă realitatea.

În ciuda eforturilor de a-şi proteja identitatea, prietena noastră biolog s-a enervat după ce a descoperit câteva precizări referitoare la eşantioane în cărţile de medicină şi în bazele de date de pe Internet. Când Cassini a spus că această lipsă de informare pare stranie, microbiologul a zâmbit şi a adăugat cu cinism: „Ei, bine, toată această poveste este stranie, dar eu nu sunt surprinsă ştiind de unde vin eşantioanele…".

Astfel de poveşti privind această substanţă gelatinoasă care se agaţă cu îndârjire de balcoane, de camioane şi de auto utilitarele poliţiei au fost raportate de-a lungul Statelor Unite, din Mogollon în Arizona, la Aptos în California, până în **Seattle.**

Incidentul care a fost cel mai mediatizat a fost cel din august 1994, atunci când stropi mici gelatinoşi au început să cadă sub formă de ploaie deasupra oraşului Oakville din statul Washington, pe o rază de 120 de km (80 de mile) la sud-est de Seattle.

După ce locuitorii zonelor afectate s-au îmbolnăvit, acuzând vertij şi letargie, un tehnician din laborator a găsit globule albe provenind din sânge uman în această mâzgă cleioasă care pica din cer. La departamentul de sănătate din statul Washington, microbiologul Mike McDowell a descoperit deopotrivă Pseudomonas Fluorescens şi Enterobacteriacee.

Serratia marcescens a fost găsită într-un alt eşantion de substanţă gelatinoasă obţinută în Idaho, spre sfârşitul lunii martie 1999, cauzând în mod frecvent infecţii respiratorii care pot degenera în pneumonii. Serratia

marcescens fusese pulverizată în sistemele de aerisire ale metroului din New York în 1953, cât şi deasupra oraşului Dorset din Anglia, din 1966 până în 1971 prin armata ţărilor în cauză.

S-a presupus că Serratia marcescens a fost retrasă din pastilele folosite de armată ca stimulent în războiul biologic din anii ’70, după ce s-a apreciat că era prea periculoasă pentru a fi testata pe populaţia aliată sau învecinată. Ce consideraţie, totuşi!

„London Telegraph” a raportat în mai 1998 că E. coli, Serradia marcescens şi bacilul Glogigii au fost pulverizate deasupra unei părţi din populaţia Regatului Unit al Marii Britanii pentru a stimula efectele unui război biologic din anii ’60 și ’70. Aceşti 3 agenţi pot cauza la oameni mai multe boli, printre care pneumonia şi alte infecţii pulmonare. Ministerul Apărării Britanice a atras atenţia asupra faptului că un bombardier de tipul Canberra fusese modificat şi echipat cu rezervor cu jiclor pentru a acţiona ca avion pulverizator în cercetarea (investigaţia) apărării împotriva războiului biologic.

Un examen microscopic al substanţei care seamănă cu pânzele de păianjen (această substanţă a fost prelevată la Sallisaw, Oklahoma, în octombrie 1997) „a ieşit din nou” împreună cu bacteriaceele, aceleaşi care pot cauza bolile gastro-intestinale.

Acest fenomen ar explica apariţia gastritelor, o ştire pe care mass-media a difuzat-o atunci când spitalele au fost băgate în carantină.

În ciuda acestor rezultate, microbiologii garantează că eşantioanele din Oakville, Idaho şi Sallisaw ar fi putut fi contaminate de bacteriile prezente în sol.

Produsele de material experimental găsit în

eşantioanele noastre rămân inexplicabile. În momentul în care epidemii de stafilococi, de pneumonii şi de meningite continuă să fie raportate în spitalele din America și Europa, Cassani şi eu personal constatăm că organismele în contact cu stafilococul care a ieşit în analizele eşantioanelor, în pulverizări aeriene pot cauza pneumonie și meningită. Şi de aceea credem că această furie din campaniile de vaccinare va bântui în toată perioada crizei antiteroriste.

Deteriorarea mediului înconjurător (a atmosferei). Produsele chimice pulverizate produc condiţii atmosferice variate. În sol, ele sunt foarte dăunătoare sănătăţii animalelor şi oamenilor, dar favorabile creşterii tumorilor şi a micozelor nocive (ciuperci microscopice) pe care le găsim din ce în ce mai mult pe pereţii interiori ai clădirilor umezite, acolo unde ploaia se infiltrează.

Aceeaşi situaţie o găsim în conductele sistemelor de aerisire și de încălzire a spitalelor, a şcolilor sau a altor edificii publice. Ar costa miliarde pentru a reface zidurile acestor edificii. Recent, în spitalele din Montreal (Canada) două persoane au decedat ca urmare a infiltrării acestor ciuperci microscopice în plămâni în momentul efectuării unei operaţii chirurgicale. A trebuit să se distrugă și să se reclădească zidurile acestui spital şi în plus să se restaureze sistemul de **ventilaţie.**

Analiza recentă a situaţiei duce la concluzia că operaţiile sistematice de pulverizare cu aerosoli agravează condiţiile deja ridicate de secetă. Meteorologii au dificultăţi din ce în ce mai mari în a prevesti temperatura peste 3 zile.

Este necesar să prezentăm termenul fizic cunoscut sub numele de căldură specifică a unei substanţe. Iată definiţia căldurii specifice: căldura specifică este cantitatea de căldură necesară pentru a pătrunde o substanţă şi pentru a putea să-

i ridici temperatura cu un grad.

O substanţă care prezintă o căldură specifică radicală necesită mai multă energie calorică pentru a-şi mări temperatura la o cantitate dată decât o substanţă care prezintă o căldură specifică scăzută. În acelaşi mod, o substanţă care prezintă o căldură specifică inferioară va creşte mai mult temperatura cu o cantitate dată de căldură decât o substanță cu o căldură specifică mai ridicată. Importanţa acestui enunţ va deveni evidentă lecturii care urmează.

Dat fiind că aerul Terrei are o valoare specifică de căldură, care ar fi efectul proiectat (lansat), dacă s-ar introduce aerosoli care să conţină particule metalice în această atmosferă?

Într-un mod mai specific, care ar fi efectele proiectate, dacă s-ar introduce particule de aluminiu, de bariu, de magneziu, de titan şi de calciu? Această listă prezintă un interes propriu (individual) având în vedere cercetările anterioare și cele recente care confirmă prezenţa neaşteptată a acestor particule în atmosfera noastră, în legătură directă cu operaţiile pulverizării de aerosoli.

Se poate afirma că introducerea acestor 5 elemente ar avea ca efect creşterea temperaturii atmosferei planetei. Este o consecinţă a valorilor specifice căldurii, elementelor deja menţionate. Această descoperire este foarte importantă în ceea ce priveşte viaţa şi fiinţa noastră.

Este rezonabil să concluzionăm că acest lucru este în legătură directă cu predominanţa crescută a secetelor observate în mai multe ţări vizate de chemtrails. Se poate spera că cetăţenii planetei vor găsi ramificaţiile operaţiilor de pulverizare care nu încetează să ia amploare.

Îndrăznim să sperăm că ei vor continua să-şi forţeze

guvernele să divulge manevrele şi să-şi asume responsabilităţile. Cum spunea poetul Pelo în anii ’60: „Nu v-aţi amărât într-atât încât să daţi colţul, şmecherilor! „. Şi un alt gând rezonează 30 de ani mai târziu: „Treziţi-vă şi visaţi! „.

Prima intenţie când am publicat acest capitol a fost să rememorăm capacitatea chemtrails de a duce la confuzia realului cu virtualul. După următorul raport, scopul lor era să ducă la bun sfârşit difuzia chemtrails înaintea lui martie 2001 (era chiar la începutul domniei noii marionete a Noii Ordini Mondiale: George W. Bush Jr.). Această iniţiativă îi revine îndeosebi lui George Bush Jr. şi reţelei sale din umbră, ambii stăpânind sferele petrolului, ale puterii şi dominaţiei lumii.

Pe la mijlocul lui martie 2000, credulitatea lumii sporeşte spre revolta generală, manipulată de metode străine şi subversive ale administraţiei Bush. Atunci s-a produs minciuna monumentală, violul mondial şi traumatismul din 11 septembrie 2001… iar chemtrails fuseseră răspândite intensiv în cursul a doi sau trei ani precedenţi şi se infiltraseră până la cele mai mici creaturi terestre dotate cu un aparat respirator.

Adevărata cauză a existenţei chemtrails pentru a contura mai bine fenomenul, e necesar să analizăm fiecare problemă independent.

Raza de acţiune globală a chemtrails legată de proiectele Clover Leaf, Red Sky şi Rain Dance (denumirile codate ale acestor operaţiuni) coincide cu mai multe obiective mondiale socotite imperative de către puterea reală a NSA (superagenţia serviciilor secrete americane).

De notat faptul că cea mai mare parte a agenţiilor de informaţii care participă la controlul naţional sunt mai mult

sau mai puţin legate de aceste afaceri şi colaborează activ cu ONI (Office of Naval Intelligence), serviciul care acoperă operaţiunea de chemtrails şi NSA, la punctul final al acestui program. A întocmi lista tuturor agenţiilor ar fi un lucru inutil. În orice caz, cine s-ar interesa deci de acest gen de informaţii?

După estimări prudente, mai mult de 300.000 de persoane din Statele Unite au luat seama de chemtrails. Printre ele, cam 125 de persoane au întreprins o campanie activă pentru a educa şi informa masele asupra acestei soluţii finale. Faceţi singuri socoteala…

Câţi dintre voi cunoaşteţi semnificaţia inerţiei lumii? Serviciile secrete ţin cont de această inerţie şi, de fapt, chiar ei au creat-o încă de la sfârşitul anilor ’50, făcând apel la fluorurare, aspartam, droguri ambulante etc.

Dacă o pătură mică a populaţiei ar iniţia cu adevărat ceva contra acestui fenomen, tot aceste agenţii ar trebui să calmeze apele și să pretindă că ea n-are niciun motiv să se teamă. Faptele vorbesc de la sine, dar nimeni nu se ridică pentru a protesta. Ei vor reuși, pentru că deja au realizat 80% din aceste operaţiuni chemtrails (în martie 2001).

Obiectivele principale şi auxiliare ale chemtrails sunt precizate în documente cu privire la Operaţiunea Red Sky.

Obiectiv principal: **Delimitarea cu privire la percepţiile spaţiale şi crearea în creier a unui blocaj de interacţie a diverşilor aminoacizi dezvoltând o conştiinţă superioară şi o creştere a dopaminei în creier, care să producă o stare euforică şi apatică specifică spiritului reactiv.**

Acesta constituie principalul lor obiectiv. Sărurile găsite în aceste chemtrails indică motivul pentru care ei folosesc un astfel de vector, acela de a crea o stare în spiritul

uman, loc de coexistenţă şi intersecţie între real şi ireal.

Înţelegerea acestui scop necesită totodată şi o comprehensiune a sufletului omului, Sinele (Hristosul sau Dumnezeul interior, dacă preferaţi) şi relaţia între cei doi, prin mijlocirea indirectă a sistemului endocrin funcţionând în fiecare gazdă umană.

Fiţi foarte atenţi la aceste ultime cuvinte, fiindcă termenul „gazdă” indică existenţa unei relaţii parazitare. Multe răpiri săvârşite de extratereştri au făcut parte din această operaţiune.

Pentru început, noi trebuie să înţelegem că agenţiile noastre de informaţii operează la un nivel foarte ridicat de competenţă şi de conştiinţă oculte, aşa cum i-au învăţat creatorii lor, naziştii.

În concluzie, orice agent de informaţii de nivelul G20 practică magia neagră şi şi-a vândut sufletul (prin intermediul diverselor rituri, ritualuri şi antrenament ezoteric în Long Island, Florida sau California).

Pentru a-şi exercita funcţiile, aceşti adepţi de magie neagră dispun în mod curent de un permis de a ucide necondiţionat.

Este vorba aici **despre** crema (elita) **personalului** agenţiilor. Sunt chiar acei bărbaţi şi femei care pot **genera** operaţiunile de control al spiritului (Mind Control Ops, **CIA),** răpirile de copii (FBI) pe plan mondial şi care **sunt de** asemenea implicaţi în relaţii exterioare între agenţii (USAF, ONI, NSA etc.) şi guvernul nostru.

Pe scurt, pentru a înţelege ce sunt chemtrails, noi **trebuie** să cunoaştem persoanele care au capacitatea de a face ceea ce li se pare bun, când li se pare bun. Noi avem datoria, de asemenea să înţelegem nevoile lor. Iată ceea ce au ei **nevoie:**

1. Frecvenţa globală a fiecăreia dintre sarcinile lor (ființele umane din fiecare ţară) trebuie să funcţioneze după un regim specific în partea de dincoace a pragului conştiinţei. Studiul undelor cervicale, tehnicile de vedere la distanţă şi alte cercetări asociate sunt cheia. După câte ştim, un creier funcţionând cu 12 sau 14 cicluri pe secundă este agitat. În consecinţă, nu poţi să fii receptiv la un ciclu în afara limitelor aceleiaşi frecvenţe, mai ales dacă creierul este în mod artificial stabilizat la această frecvenţă. (Stabilizat artificial? Cum se poate aşa ceva?)

Cum să percepi dragostea, când creierul nu poate reacţiona decât la nerăbdare, furie, brutalitate, violenţă?

Confidenţial vorbind, luaţi aminte că scopurile lor ne ating sufletele la dimensiuni pe care fiinţa umană nu le-a luat niciodată, absolut niciodată, în considerare.

Este în raţiunea naturii oculte a agenţiilor secrete (şi a adevăratelor puteri care le guvernează că o mare majoritate este incapabilă să întreprindă o cercetare într-o direcţie bună).

2. Sistemul imunitar al gazdei trebuie epuizat. Acesta este controlul cel mai elementar. Dacă cea mai slabă briză vă zăpăceşte, care este mijlocul vostru de apărare? Pe ce puteţi conta dacă voi nu reuşiţi să vă duceţi braţele deasupra capului fără să vă confruntaţi cu o migrenă?

Pe majoritatea îi pot răpune cu siguranţă. Este principalul motiv pentru care se găsesc celule de sânge în chemtrails: este un război biologic. Acest lucru îi permite de asemenea parazitului să ia în posesie gazda umană care nu opune decât o slabă rezistenţă. Organismul este astfel anexat și runda e jucată…

3. Ei au nevoie de acordul nostru. Acest ultim punct este de departe elementul cel mai crucial. Nu este suficient că

ne transformă în sclavi, ne determină să ne dorim să devenim nişte sclavi. Penuria de hrană, salarii scăzute, false idealuri propagate de publicitate, toate acestea creează o stare de dependenţă a sistemului, şi mai mult...

Pentru a câştiga (veţi afla oare ce înseamnă „a câştiga” pentru CIA?) aceia care conduc agenţiile secrete au nevoie de permisiunea noastră pentru a face ce vor ei din noi. După Legea Universală, nicio transgresiune nu este permisă după 1847 şi ei o ştiu bine. Sistemul acestei biosfere cuprinde o ultimă uşă pe care oricare dintre noi poate să o deschidă sau să o închidă. Este vorba, de fapt, de liberul arbitru. Liberul arbitru!

Plecând de la momentul în care noi le înţelegem nevoile, obiectivele lor devin uşor de identificat. Întrebările bune care nu sunt niciodată puse în dezbaterile privind chemtrails sunt: Ce vor ei de fapt? Ce fac anume ca să-şi atingă scopurile?

Obiectiv auxiliar:

A crea şi a menţine un sistem imunitar slăbit, până la faza 3, care reprezintă executarea sistemelor lor de arme binare declanşate prin microunde.

Efectul secundar pozitiv, pe care chiar NSA nu l-a prevăzut (estimarea lor depăşea cu greu cei 3%) rezidă în diminuarea cu 12% a populaţiei pe care chemtrails o procură stăpânilor noştri. Este bine aşa, mai puţin cu 12%.

Într-un viitor îndepărtat, anii ’90 şi cei care urmează vor fi consideraţi anii cu o mortalitate ridicată.

În august 2000, cerul din Los Angeles era de o culoare roşie sângerie timp de două zile. (Ei au dispersat o doză foarte mare pe baza unor ordine prost transmise bazei militare aeriene a lui Edwards). Morgile debordau de activitate timp de *o* săptămână. Există încă sute de mii de

persoane care se resimt de la acel eveniment. Multe spitale şi clinici au cunoscut o depreciere de stoc de antibiotice de la o zi la alta.

Armele binare trebuie să fie declanşate. Pentru a face asta, ei vor utiliza undele FM, AM şi turnuri GWEN cu microunde. Totul e operaţional din 1998.

Pentru ce să se facă aceasta? Treziţi-vă! Imposibil de a controla mai mult de 6 miliarde de fiinţe umane, e mult prea mult. Trebuie să-i slăbim pentru a-i controla.

Cum şi când vor trece ei la faza a 2-a a operaţiunii? Şi dacă era o falsă invazie extraterestră cu milioane de morţi, de bolnavi, de dezechilibraţi?

Testul prealabil se va efectua prin intermediul unui accident bacteriologic asupra unei ţinte în prim-plan în Statele Unite, în Europa sau chiar în Australia (ultima alegere fiind cea mai probabilă dat fiind faptul că ei sunt deja complet dezarmaţi şi la antipozi.)

Aceasta le va procura ultimele date de care ei au nevoie pentru a trece la faza a 2-a, adică invazia, deja anunţată prin zvonuri pe Internet.

Selecţia biosferei

Mai mulţi oameni vor pretinde, cu motiv, că a alege ţinta este un nonsens absolut deoarece chemtrails afectează la fel de mult pe cei care le pulverizează, cât şi populaţia civilă. Această aserţiune este în întregime corectă. Totuşi se convine să notăm următoarele:

Vă afectează un virus, dacă nu sunteţi imunizat contra acestor efecte. Dumneavoastră cumpăniţi bine că aceşti indivizi şi-au creat vaccinurile lor şi antidoturile personale! Dumneavoastră nu trebuie să lăsaţi în natură o armă binară fără a fi 100% sigur că va fi inofensivă pentru dvs., ucigaşul. A afirma că cei care răspândesc chemtrails le respiră, că ei

trebuie să nu se teamă de nimic, că totul e inofensiv înseamnă să negi ceva evident.

Ei îşi bat joc nebuneşte de cei pe care ştiu că-i ucid, chiar dacă e vorba despre propriii lor pioni şi marionete din Armată. Întrebările care încep cu „cum”, „cine” şi „când” în ceea priveşte chemtrails nu sunt decât fum şi oglinzi. Dacă dumneavoastră aţi identificat elicopterul UH1H, petrolierul KC-135 şi utilizarea avionului Boeing 737 în răspândirea chemtrails, e adevărat, în fond, lipsit de sens. Noi cunoaştem pe toţi aceia care au fost numiţi trăgătorii din Dallas, ei şi? Faptul că ştim nu schimbă nimic. Descoperiţi cine dă ordinele şi de ce, şi atunci deţineţi ceva.

Ştiţi ce este un turn GWEN?

Aţi face mai bine să-l descoperiţi, şi repede! Voi puteţi să-l vedeţi peste tot în casele şi birourile voastre. V-aţi **întrebat** de ce noi avem atâtea telefoane celulare (mobile) distribuite aproape gratuit? Ştiţi ce este un emiţător cu explozie? Are cineva cea mai mică idee de ceea ce face o emisiune de „wattaj” scăzut a microundelor la cerebel, când creierul uman este la mai puţin de un metru de un astfel[287]

de aparat?

Pământul este învelit într-un câmp magnetic în formă de jumătate de covrig. Liniile circulare ale fluxului trec continuu de la polul arctic către polul antarctic[288]

Ionosfera, acest conductor de unde electromagnetice situat la 100 km deasupra Pământului, constă într-un strat de particule încărcate cu electricitate, acţionând ca un scut contra vânturilor solare. Anumite unde naturale legate de activităţi electrice în mijlocul atmosferei sunt considerate ca

287 Sursa acestui articol: http//www. world-action. co. uk/gwen. html#gwen.

288 Aceasta ar putea să explice cum „pământul scobit“ creează soarele său magnetic în interior?

fiind provocate de multiple furtuni electrice sau fulgere.

Aceste unde, regrupate sub termenul generic de Rezonanţa lui Schumann, nu depăşeşte frecvenţa de 7, 8 Hz. Ele sunt comparabile cu undele de foarte joasă frecvenţă care circulă în mod natural în spaţiul situat între sol şi ionosferă. Acest spaţiu se cheamă Cavitatea electromagne-tică a Pământului.

S-ar putea, de asemenea, apela la aceste vagi unde cerebrale terestre, în măsura în care spectrul lor este identic cu cel al propriilor noastre unde cerebrale.

N. A.: Să ne amintim că 1 Hertz = 1 ciclu pe secundă, 1kHz = 1. 000 cicli pe secundă, 1MHz = 1 milion de cicli pe secundă. O undă de 1 Hertz e lungă de 297. 600 km… O undă de 10 Hertz e lungă de 29. 700 km… Undele radio se deplasează cu viteza luminii.

Creatorul a conceput fiinţele umane pentru ca ele să se dezvolte în armonie, după această frecvenţă vibratorie naturală.

În ritmul pământului

Ionosfera este în prezent manipulată de oameni de ştiinţă ai Guvernului Statelor Unite cu ajutorul unui transmiţător situat **în** Alaska. Acest transmiţător, numit **HAARP** (High Atmospheric Auroral Research Project), trimite energia concentrată sub formă ondulatorie asupra anumitor părţi ale ionosferei, care sub efectul creşterii temperaturii, reflectă această undă către sol. Undele de frecvenţă joasă, astfel proiectate de sistemul HAARP asupra unei zone date, **permit să modifice artificial condiţiile climatice şi afectează comportamentul a milioane de persoane.**

Puterea necesară a acestei emisii de energie este de 1.700 miliarde de waţi.

Un vechi membru al guvernului a dedus din asta că EI vor să întoarcă lumea cu susul în jos. Există 64 elemente de bază care intervin în modularea (mai mult sau mai puţin tare) a undelor geomagnetice de provenienţă naturală a solului. Ritmul cerebral al Pământului, situat între sol şi ionosferă, este în echilibru cu undele telurice.

Aceste minerale sunt aceleaşi cu cele care constituie sângele nostru. El se manifestă ca o relaţie între sânge şi undele geomagnetice: un dezechilibru între Rezonanţa lui Schumann şi undele geomagnetice care perturbă bioritmurile[289]

Aceste unde geomagnetice naturale sunt înlocuite cu unde de foarte joasă frecvenţă (OTBF) create artificial pornind de la turnurile GWEN (Ground Wave Emergency NetWork) sau Reţea de urgenţă prin unde terestre. GWEN este o reţea de emiţătoare construite din 320 în 320 km pe Teritoriul Statelor Unite. El permite modificarea câmpului electromagnetic specific, al fiecărei zone, prin intermediul unui spectru de unde adaptate.

Fiecare emiţător întrebuinţează atât OTBF, care se eşalonează de la 150 la 175 kHz, dar şi unde cu o frecvenţă foarte înaltă variind de la 225 la 400 MHz. Semnalele OTBF circulă prin ondulaţii prin sol, mai degrabă decât în atmosferă.

O staţiune GWEN poate emite un semnal circular cu o rază de 480 km. Sistemul, în întregul său, cuprinde, funcţie de surse, de la 58 la 300 emiţătoare desfăşurate de-a lungul Statelor Unite. Fiecare dintre emiţătoare dispune de un turn înalt de 100-170 metri, 100 metri de fire de cupru dispuse în raze (ca o roată de bicicletă), care difuzează plecând de la

289 Dr. Andrija Puharich a descoperit că sângele conţinea magnetită!

baza sistemului subteran, interacţionând cu Pământul, ca o cochilie fină conducătoare, iradiind energia undelor radio pe distanţe mari, prin sol.

Statele Unite se scaldă în acest câmp magnetic care se ridică la o înălţime de 175 metri deasupra solului şi care penetrează chiar în subsolul caselor. Astfel se asigură că fiecare persoană este controlată mental. Aceste reţele întregi de unde de sol artificiale se întind în toată ţara ca o pânză de păianjen. Este mai uşor să hipnotizezi şi să controlezi spiritul oamenilor atunci când ei se scaldă într-o undă electromagnetică artificială.

Scamatorii!? **Turnurile emiţătoare GWEN posedă mai multe funcţii printre care cele de a controla meteo, spiritul, comportamentul şi emoţiile şi de a transmite telepatii sintetice prin infrasunete victimelor programului implanturilor dentare, gerate de guvernul secret american**[290]

Turnurile GWEN funcţionează mână în mână cu proiectul HAARP şi transmiţătorul rus cu efect „ciocănitoare” sau Woodpecker, asemănător cu HAARP. Ruşii au pus pe piaţă în mod deschis o mică versiune a sistemului lor de inginerie a climatului numit Elate (a exalta), care poate crea module meteorologice de fineţe, pe o rază de 200 mile (350km) și având aceeași rază de acţiune ca și unităţile GWEN. **Unul dintre aceste turnuri operează pe aeroportul Moscova.**

Turnurile GWEN proiectează explozii enorme de energie în atmosferă în conjuncţie cu HAARP şi chemtrails care inundă cerul cu particule, cum ar fi cele de bariu.

---

290 A se vedea bibliografia programelor şi victimelor Controlului gândirii (Mind Control), pentru legăturile (link-urile) site-urilor sau paginilor de web care tratează subiectul.

Inundaţii majore s-au produs în centru-vestul Statelor Unite în 1993, ca urmare a experimentelor din timpul acestei perioade.

Pe scurt, râuri de apă imense şi invizibile, constituite din picături mici de vapori, circulă şi se deplasează către poli prin zone de atmosferă joasă. Ele rivalizează cu Amazonul, au de la 420 la 480 mile lărgime şi se întind până la 4. 800 mile. Ele sunt situate la 1,9 mile deasupra pământului şi posedă un debit de apă de 150 litri/secundă. Există cinci râuri atmosferice în fiecare emisferă terestră. Poate fi provocată o inundaţie masivă barând unul dintre aceste râuri cu vapori masivi, cauzând ploi enorm de abundente într-o regiune-ţintă.

Se spunea că oraşul Quebec a fost o ţintă uşoară poleiul triunghiului negru din 1998 şi ploi diluviene care cu cauzat potopul din Saguenay!!! Eroare umană? Nimeni nu era la post? Şi dvs. care citiţi aici, indiferent unde locuiţi, nimic special ca schimbare climatică la dvs. de câţiva ani încoace? Capricii ale naturii? Ciclu natural? Cerul se răzbună? Dumnezeu ne pedepseşte? Noi am ucis Pământul? Sau mai degrabă unii s-ar juca, manevrând maşinile divine, cu planeta întreagă? Amennaki s-au plâns, Sumerienii s-au plâns, Egiptenii s-au plâns, nu de astăzi se experimentează pe oameni!

Turnurile GWEN sunt situate de-a lungul regiunilor de la nord de râul Missouri şi al fluviului Mississippi. Ele au fost în funcţiune timp de patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi, probabil pentru a sfida potopul Genezei.

Aceasta e în corelare cu HAARP care, chiar el, creează un râu de electricitate (de ioni) deplasându-se pe mii de kilometri pe cer către polii tereştri, manipulând coridorul aerian, cam cum face aparatul cu efecte „ciocănitoare”

(Woodpecker al ruşilor). Aceste cursuri de apă ale râurilor debordează, cauzând pierderi financiare agricultorilor, de aproape 15 miliarde $.

HAARP produce cutremure de pământ concentrânduse asupra faliilor terestre. Turnurile GWEN sunt situate de-a lungul acestor falii şi în regiuni vulcanice din nordvest ale coastei Pacificului.

În 1963, doctorul Robert Becker a explorat efectele câmpurilor magnetice externe asupra undelor creierului, demonstrând astfel o relaţie între încadrarea în psihiatrie şi furtunile solare magnetice. El a expus pe voluntari câmpuri cu pulsaţii magnetice asemănătoare cu cele ale furtunilor magnetice şi a constatat reacţii comparabile. În Statele Unite, curentul de putere electrică cu unde ELF, de 60 Hz, vibrează cu aceeaşi frecvenţă ca şi creierul uman.

Regatul Unit, curentul electric este de 50 Hz şi slăbeşte glanda tiroidă[291]

Legături (link-uri) cu privire la turnurile GWEN

Site care detaliază utilizarea proiectului şi se opune **acestui program.**

http: //www.totse.com/en/politics/us_military/gwen. html

Raport de proporţii extinse asupra efectelor nocive ale undelor VLF (de foarte joasă frecvenţă):

http: //www.nap. edu/catalog/2046. html

Anomalii meteorologice cu raporturi la activităţi radar:

---

291 Explozia de la mijlocul muntelui St. Helen! Aceasta vă aminteşte de Fenomen natural sau provocat? Dvs. ce spuneţi?... Ce-aţi spune de o mică rază care încălzeşte, de 10 gigawaţi, proiectată în direcţia curentului de apă caldă naturală a Pacificului, numită El Nino? Credeţi că aceasta va face să crească puţin temperatura acestui curent? Ce se întâmplă atunci cu flora și fauna submarină? Ce să mai zicem de balenele eşuate pe plaje, cu timpanele pline cu sânge? Ăsta-i ciclu natural?

http: //www.greatdreams.com/radar. htm

Arme militare şi controlul gândirii prin unde radio GWEN:

http: //www.rense.com/political/weapons/milweapon. htm

Hartă a locaţiilor turnurilor GWEN în Statele Unite:

http: //www.world-action. co. uk/gwen-map. html

Proiecte militare ale US Air Force:

http: //ipcolliat. free. fr. /ProietUS/proietUS. Php3? page =3

Instalarea unui turn GWEN şi radiaţia de căldură pe care o emite:

http: //www.artbell.com/letters08. html

Război climatic, Tesla şi unele scalare, undele GWEN:

http: //twm. co. nz/wxwar. html

Lucrările lui Puharich: în timpul anilor ’50 şi ’60, doctorul Andrija Puharich a descoperit că undele cervicale ale clarvăzătorilor atingeau niveluri de 8 Hz în timpul şedinţelor lor. În 1956, el a observat un yogin indian controlând undele sale cervicale de la un nivel de frecvenţă la altul, deplasând în mod deliberat nivelul său de conştiinţă de la un grad la altul Graţie tehnicii bio-feed-back, doctorul Puharich antrena unele persoane pentru a atinge în mod conştient această stare. Un vindecător a făcut să treacă o undă de 8 Hz prin corpul unui pacient, vindecându-l astfel de problema sa cardiacă. O persoană care emite la o anumită frecvenţă poate face în aşa fel încât o altă persoană să poată vibra la aceeaşi frecvenţă[292]

Creierul nostru este extrem de sensibil şi vulnerabil

---

292 Ca atunci când suntem în prezenţa anumitor persoane al căror magnetism este foarte puternic.

faţă de toate tehnologiile care emit unde ELF (de extremă joasă frecvenţă) deoarece începe imediat să rezoneze la acest semnal exterior, ca un fel de diapazon universal. Puharich a experimentat, de asemenea, undele de 7,83 Hz (pulsaţia naturală a pământului) şi a descoperit că aceasta a creat la pacient o senzaţie alterată. Frecvenţa de 10,80 Hz cauzează comportamen-te belicoase, agresive şi cea de 6,6 Hz poate declanşa o depresie mentală.

Puharich a lucrat pentru ca undele ELF să transforme ADN-ul și ARN-ul, rupând legăturile atomice ale hidrogenului şi făcând aşa fel încât o persoană să atingă un nivel de vibraţii mai ridicat. El voia să pornească de la unda psihică de 8 Hz a creierului şi să provoace diverse fenomene. James Hurtak, care a lucrat odată pentru Puharich, a scris în cartea sa intitulată „Cheile lui Enoh" că razele ultraviolete desfăceau legăturii atomilor de hidrogen şi că acest proces ridica rata de vibraţii.

Puharich a prezentat şefilor militari americani efectele undelor ELF asupra mentalului, dar ei nu voiau să creadă[293]

Puharich transmite această informaţie la alţi reprezentanţi ai ţărilor occidentale. Guvernul american a ars casa sa din New York pentru a-l demoraliza. Ca urmare, el s-a refugiat în Mexic, unde a continuat să supravegheze undele ELF ale ruşilor şi cele mai înalte armonici (5.340 MHz) situate în domeniul milioanelor de hertzi. El s-a întâlnit cu CIA şi a început să lucreze în colaborare. El şi dr. Becker au fabricat instrumente de măsură pentru aceste unde speciale

293 Tot ce-au făcut ei asemănător cu Tesla, până azi, toate cercetările și descoperirile sunt utilizate în mod secret de către aceleaşi agenţii finanțate de aceleaşi firme şi industriaşi care îl ridiculizau şi îi retrăgeau fondurile sale de cercetare. Este aceeaşi tactică pe care mii de oameni o folosesc, fără a ține cont, când ei negociază preţul unei maşini uzate, găsindu-i toate defectele din lume, ştiind foarte bine că realizează o afacere bună.

şi au studiat efectele lor asupra creierului uman. Puharich şi-a început experienţele adormind câini. El a mai descoperit că un nerv al limbii putea permite surzilor să audă. El a creat un implant dentar pentru ei.

Legături (link-uri) cu privire la dr. Andrija Puharich:

http: //www.sirbacon. org/4membersonly/puharich. htm http: //www.theonlyplanetofchoice.com/puharich. htm http: //www.aztarnet.com/~freetht/puharich. htm http: //www.elfis. net/elfo10/mkconsp/apcia. txt

Metode pentru a sparge molecule de apă prin sunet:

http: //www.totse.com/en/fringe/fringe_science/puha 1. html

Ce se întâmplă când se amestecă ruşii!? În acest timp, rușii au descoperit ceea ce frecvenţele ELF făceau creierului uman. Ei au bombardat ambasada americană pe 4 iulie 1976 cu undele electro-magnetice, variind semnalele, dar concentrându-se unda de 10 Hz. **Unda de 10 Hz a dat oamenilor o stare hipnotică.**

Ruşii şi nord-coreenii utilizează aceasta în aparate portative de control al spiritului, pentru a obţine confesiuni... Unul dintre aceste aparate a fost descoperit într-o biserică americană pentru a determina pe fideli să își asume ceea ce li s-a povestit.

Este acelaşi aparat care se utilizează plecând de la o furgonetă neagră sau de la un sistem ca HAARP sau GWEN, atunci când se doreşte să provoace masele populare, a le incita la o revoltă sau, din contră, să le calmeze, să le pună într-o stare de stupoare sau de letargie. Quebec, în cartierul Youville: tinerii sparg ferestrele edificiului guvernului. Lovitură pusă la cale pentru a creşte securitatea în parcurile publice? La întâlnirea de vârf (summit-ul) acelor două Americi, la fel? Reuniunea G-7, mereu acelaşi proces. Se

joacă cu masele populare secţionându-le în grupuri mici şi transmiţând diferite modalităţi pe ore şi pe zile, în funcţie de reacţiile dorite.

Cu ocazia vizitei Papei la Toronto, Woodstock-ul creştin al supunerii tinerilor, s-a pus în mişcare un experiment sau o problemă de temperatură. Oamenii au îndurat vânturi puternice şi ploi, ca la Woodstock pe timpul Pace şi Dragoste (Peace and Love), un alt eveniment experimental al CIA. Atentatul din 11 septembrie, când lumea din New York a fost stupefiată, apoi tranchilizată, cvasianesteziată aproape două săptămâni pentru ca apoi să fie împinsă la furie, la violenţă, îndată ce anumite grupuri au început să pună prea multe întrebări incomode guvernului…

Coincidenţe!? Un comandant al Armatei americane a declarat la televizor (am imaginile video pentru a o demonstra) că **militarii americani bombardaseră Haiti cu unde ELF pentru a calma și a face amorfă populația din insulă. Ei erau pe punctul de a se revolta şi a se sfâşia în bătaie, cu câteva zile înainte de sosirea Căştilor Albastre, care erau toţi, bineânţeles, soldaţi americani. Se puteau vedea haitieni pe plajă primind soldaţii cu o privire blajină (nătângă), exaltată şi plină de gratitudine (Elate).**

Ei au făcut ceva contrariu în Africa cu Hutu şi Tutsi, **care** au fost literalmente tăiaţi în bucăţi cu săbii şi cuţite, cu o furie bestială. Martori americani şi săteni au raportat că au observat obiecte neidentificate pe cer. Ei spun că au resimţit dureri fizice și tensiuni anormale în corp. Americanii au părăsit rapid regiunea şi s-au întors în ţara lor. Confruntarea sângeroasă a debutat două zile mai târziu după asasinatul preşedintelui, care a pierit în avionul său. (S-a procedat de aceeaşi manieră în piaţa Tien An Men, în China, în cursul

rebeliunii studenţilor.)

De fapt, dacă dumneavoastră sunteţi bestia, sau Big Brother, şi vreţi să controlaţi totul, atunci veţi fi peste tot, nu? Ei bine, ghiciţi ce e? EI sunt!

E cumplit şi absurd să vezi cum suntem noi de vulnerabili şi uşor de manipulat când suntem inconştienţi! Fără conştiinţa de sine şi a Universului, noi devenim pradă uşoară pentru aceşti prădători. Iată de ce este important să ne schimbăm, să ne regăsim puterea interioară personală, să ne trezim dintr-un somn lung, să ieşim din balonul fiecăruia dintre noi şi să acţionăm conform propriei conştiinţe reale, şi nu după ego-ul său. Când suntem cu adevărat legaţi de sufletul nostru, nicio maşină sau aparat nu ne poate face să consimţim a face rău contra voinţei noastre. Apoi, ce-aveţi a vă teme?

Cucu!!! E tot Tesla!

Semnalul rusesc al Ciocănitorii făcea turul planetei pornind de la un transmiţător situat la Kiev, în Ucraina. US Air Force a identificat cinci bande diferite în combinaţia de frecvenţe armonice ale Ciocănitorii. Nikola Tesla a arătat, în 1901, că electricitatea putea fi transmisă prin sol cu ajutorul undelor ELF. Nimic nu opreşte sau slăbeşte acest semnal. Ruşii și-au însuşit planuri şi unele brevete ale lui Tesla când ele au fost aduse în Iugoslavia, după moartea sa.

CIA a utilizat descoperirea lui Puharich în alte scopuri decât cele prevăzute la pornire. Unele victime ale controlului gândirii pretind că ele au primit acest implant în cursul unei vizite la un dentist, fără ca ei să fie avertizaţi sau conştienţi. Ele precizează că astfel de implanturi provocau voci în capul lor. Implantul era plasat sub o coroană dentară sau adăpostit în maxilar.

Implanturile sunt acum mai mici decât diametrul unui

fir de păr și pot fi injectate într-un vaccin de gripă sau să fie inserate într-un fir chirurgical. Milioane de persoane trăiesc cu acest implant fără să știe. Aceşti bio-purici circulă în sânge și se adăpostesc în creier, facându-i apţi să audă voci.

Suntem noi forţaţi să răspundem la stimuli vibratorii induși artificial de stăpânii noştri, aceia care vor ca planeta noastră să facă un salt uriaş în evoluţia sa? O planetă populată de aleşi conştienţi psihic devenind astfel o clasă superioară a oamenilor? Cele câteva miliarde de guri inutile vor fi, bineânţeles, şterse de pe suprafaţa Pământului prin boli sau cancere provocate artificial.

Bolile pot fi reproduse ca o semnătură electromagnetică de manieră ca ele să poată fi fabricate și transmise prin vocea undelor. (Modelele undelor creierului cauzate de halucinogene pot, de asemenea, să fie reproduse și transmise prin undele **ELF** pentru a induce viziuni sau halucinații.) Odată ce maladiile sunt transmise în aer, undele electromagnetice acordate în același ton cu aceste maladii, utilizează niveluri sonore armonice și subarmonice și le fac și mai contagioase[294]

Aceasta ar putea face parte dintr-un plan mai mare **care ar** include transmiţători de control al gândirii acoperind **Statele** Unite și Regatul Unit (inclusiv Canada și,

---

294 E ciudat faptul cã, tocmai înainte de moartea sa, jurnalistul-anchetator din Quebec Serge Monast descoperise cã vaccinurile meningitei ºi altele provenind de la Institutul Merieux-Pasteur conþineau polimeri, ca agent prezervativ. Dar polimerii sunt cristale lichide!!! Pot ei fi programabili sau rãspunde la stimulii sau rezonanþele anumitor unde?... Puneþi-vã întrebarea data viitoare când vi se va propune un vaccin.

bineînţeles, **toată** Europa), totul în mod savant deghizat în turnuri **de** transmisiuni? Puterea transmisă prin turnurile cu microunde poate fi reglată la asemenea niveluri încât oamenii pot muri.

Un creier funcţionând la un nivel beta (peste 13 Hz) devine agitat şi nu poate să îşi schimbe percepţiile dacă, printr-o tehnologie orchestrată în mod savant, el este menţinut artificial la această frecvenţă. La alte persoane, aceasta ar putea să le crească electricitatea lor corporală şi să le dea puteri psihice. Aceasta ar putea fi legată de reclama tip New Age care spune că atunci când atingem frecvenţa de 12-14 Hz asupra Rezonanţei lui Schumann, noi ne vom apropia de a 4-a dimensiune? Stimulenţii inseraţi în plantele de cafea modificate genetic pot avea de asemenea un impact asupra creierului[295]

Mesaje din lumea de dincolo[296]

Channeler-i (navigatori pe canale de frecvenţă) ai New-Age afirmă că noi ne îndreptăm spre frecvenţa celei de-a 4-a dimensiuni. Ei au auzit o voce care le-a dat revelaţia, în secretul intim al intuiţiei lor... Dar anumiţi îngeri sau extratereştri sunt mult mai locali şi mai tereştri decât ne-am gândi. Vocile din cap au fost produse, utilizând tehnologia lui Tesla, asupra prizonierilor din Utah, în Statele Unite. Fiecare prizonier a primit acelaşi mesaj. Acum este uşor să se producă voci în capul cuiva fără măcar să fie nevoie de a utiliza un implant.

Un prizonier numit David Fratus, rezident al închisorii din Draper, statul Utah, a scris în 1988: Am început să aud

295 Citiţi „Copiii matricei", de David Icke, publicată de editoarea Louise Courteau. Pentru mai multe detalii, consultaţi site-ul: www. conspiration. cc
296 Life after life.

sunete de înaltă frecvenţă în urechile mele. Când îmi astup urechile, sunetele continuă mereu să se audă şi chiar se amplifică. Este ca şi când ele ar proveni din interior şi ar rezona într-o cameră cu ecou…

Am început să aud voci… în interiorul urechilor mele, așa de vii ca și când aş fi avut un sistem de căşti audio stereo. Am impresia foarte clară că gândurile din creierul meu sunt supravegheate de o maşină dotată cu un calculator care le poate citi sau scana…

Sute de prizonieri încarceraţi în Pavilionul Gunnison al închisorii de Stat din Utah au participat, în mod absolut involuntar, la o manipulare de control al gândirii. La începutul anilor '70, un incident a făcut explozie într-o Curte de district din Utah, deoarece oameni încarceraţi au încercat în zadar să urmărească Statul. Universitatea din Utah făcea cercetări pentru a descoperi cum undele Tesla ar putea fi utilizate pentru a înlocui gândirile existente, prin implantarea ştirilor prin puterea vocilor impuse. Toată aceasta dezvoltând o nouă tehnologie de implanturi oculare. Coincidenţă?

Computerele Cray, un sistem complex de inteligenţă artificială, supraveghează victimele implanturilor produse de guvernul secret emiţându-le mesaje, sunete sau muzică, preânregistrate. Implantul de reperare informează angajaţii şi sistemul de sateliţi care, în câteva minute, determină unde şi la cine să trimită mesaje. Computerul central şi cartierele generale sunt situate la Boulder, Colorado.

Se crede că transponderii (transmiţători cu răspuns) sunt şi ei fabricaţi în acest loc. Computerul central este în edificiul Biroului Naţional de Standarde. Compania AT & T **cooperează** de asemenea la acest proiect. De fapt, mai multe

agenţii lucrea ză la elaborarea sa[297]

Tim Riffat, scriitor şi jurnalist din Regatul Unit, scrie: Aceste voci, sau sunete intercerebrale, sunt utilizate pentru a face victima nebună şi dementă, căci nicio altă persoană nu aude aceste voci transmise în creierul victimei alese ca ţintă. Există acum o practică curentă de a transmite date auditive direct în creierul unei persoane-ţintă, utilizând raze transportoare de microunde[298]

Controlul gândirii

Site-ul CCAP este cel mai mare site francofon asupra controlului gândirii. El apără drepturile celor care sunt victime ale tehnologiilor controlului gândirii.

http: //hometown. aol.com/ccapt2001/

Voi veţi găsi pe site-ul meu diferitele pagini ale CCAP cu paginile specifice cu referiri pe diferite teme.

http://www.conspiration.
cc/suiets/mindcontrol/control_pense_ccapt. html

„Sydney Morning Herald" publica un articol pe 21 martie 1983, al doctorului Nassim Abd El-Aziz Newegy, profesor asistent într-o universitate din Egipt. El afirmă că sateliţi ruşi, controlaţi prin computere foarte performante, pot simula vocile în limba curentă a anumitor indivizi. Aceste voci se amestecau cu gândurile naturale ale ţintei alese, pentru a crea gânduri artificial confuze sau incoerente.

Adesea, ascultând discursurile anumitor politicieni, mă întreb dacă...

---

297 Sunt aceleaşi computere, superputernicele Cray, care analizează şi gerează toate datele provenind de la HAARP şi sisteme militare de apărare.

298 298 Aceasta ar explica fenomenele din ce în ce mai numeroase de channeling în plină epocă de New Age şi spiritualitate? În loc să utilizăm potenţiale de excitaţie, ei utilizează un transductor pentru a modifica cuvintele pronunţate în audiograme ELF, care sunt apoi suprapuse peste raze cu pulsaţie de microunde modificate.

Chimia şi electricitatea creierului uman poate fi obiectul manipulării prin satelit şi se pot chiar induce gânduri de suicid. (Câţi oameni de seamă nu şi-au pus capăt zilelor, ca urmare a unor revelaţii tulburătoare…) Grupuri extremiste sunt fabricate din astfel de tipuri! Se pot provoca confruntări sângeroase pe calea transmiterii de emisiuni media sofisticate, transmise de sateliţi ruseşti, în mai multe ţări din Asia, Africa, **Europa** America Latină.

O altă sursă dezvăluie că li s-au transmis mesaje despre sfârşitul lumii şi despre viitoarea sosire a salvatorului lumii (Marele Monarh). Aceste mesaje care veneau de la Dumnezeu sau entităţi cu siguranţă celeste se adresau lor personal. Toată armada, cu holograme, pentru a o face mai realistă… **(Şi** de ce nu o mică apariţie a Fecioarei… pentru a pune planeta în genunchi[299]

…)

Rușii au găsit codul genetic al creierului uman.

Ei lucrează pe benzi de douăzeci şi trei de lungimi de undă diferite, din care unsprezece funcţionează independent. Atunci dacă puteţi manipula aceste unsprezece frecvenţe, puteţi face orice!

Computerele Cray de la NSA pot să retraseze (să imprime mesaje în memorie) de la distanţă unei persoane, doar cunoscând undele EMF, potenţial evocat de encefalogramă (EEG) în intervalul 30-50 Hz, pentru o putere de 5 miliwatt al câmpului bio-electric al unei persoane.

AD-ul posedă propria sa semnătură electromagnetică. Emisiunile de unde ale fiecărei persoane sunt unice şi pot fi reperate de la distanţă, chiar în mijlocul unei mulţimi de oameni. Uitaţi de

299 Vedeţi proiectul Blue Beam (Raza Albastră) cu ajutorul motorului de căutare pe site-ul www. conspiration. cc.

purice, el e deja depăşit!

Oficial, fizicienii resping elementele pe care le **raportez.** Totuşi, în 1873, un scoţian pe numele lui James Clerk **Mawel** a descoperit că undele electromagnetice aveau **proprietăţi** hiperspaţiale necondiţionate de limitele de timp şi de **spaţiu.** Acest om a declarat că undele de radiaţie EM erau captate de eter şi eterul era perturbat de liniile de forţă magnetică.

Componenta ascunsă s-a numit potenţial, căci nu era în mod frecvent utilizată, făcând excepţie în fizica hiperdimensională clandestină pentru a manipula conştiinţele prin intermediul undelor EM acoperind întinse regiuni ale planetei[300]

Succesorii lui Mawell gândeau că potenţialul ţinea de misticism, pentru că nu se putea, în mod evident, crea ceva pornind de la nimic… Totuşi, potenţialul este o acumulare (rezervor) de energii (ca orgonul, ki sau chi, vril-ul etc.). Aceasta, în mod obişnuit nu este predat la cursurile de fizică.

Expresii subliminale, în câmp EM adecvat, care exprimă conştiinţa umană, armonizat în creierul omenesc, pot pătrunde în mintea noastră la nivelul subconştientului. Tiparele de activitate ale creierului pot, în mod aparent, să fie măsurate şi înmagazinate în supercalculatoare. Pentru a implanta concepte subliminale la o victimă, captează salvând pe calculator şi ţintesc tiparele undelor cerebrale şi transmit mesaje subliminale la frecvenţe atât de joase, încât victima crede că sunt propriile sale gânduri.

Creierul nostru este atât de maleabil, încât este asemănător cristalului lichid care răspunde componentelor

300 Aceasta îmi aminteşte de filmele „Matrix“ şi „Al 13-lea etaj“.

magnetice ale Pământului. Suntem sensibili la schimbările magnetice ale Pământului, la schimbările din cavitatea ionosferică şi transmitem noi înşine aceste frecvenţe.

De aici, importanţa de a deveni stăpânii propriilor noastre gânduri, intenţii, a voinţei noastre pentru a putea depăşi această mare de unde. Noi suntem energie pură şi ştim că mintea noastră creează.

Suntem fiinţe foarte complexe dincolo de orice înţelegere, o specie de transmiţător biocosmic.

Fizicienii ruşi fac o corelare între câmpurile de activitate magnetică medie, electromagnetism, electrostatică şi comporta-mentul uman ţinând cont de indicaţiile medicale Aceste câmpuri de activitate sunt asemănătoare bioritmului uman, dar frecvenţele lor pot fi manipulate. Undele creierului nostru pot imita aceste frecvenţe magnetice pornind de la aparate relativ simple, la forţe extrem de slabe.

De la o jumătate la patru secunde, neuronii şi undele creierului sunt propulsate prin aparat la niveluri de forţă aproape inexistente. (Aveţi, pur şi simplu, nevoie de o antenă polarizată circulară, direcţionată către cavitatea ionosferică.) Pot manipula stările psihice ale fiecărui individ pe suprafaţa unui fascicul de raze de 125 km2. Corpul captează aceste noi unde manipulate şi începe să comunice. Frecvenţa somn va induce oboseala şi toată lumea va dormi…

În cartea sa „Let's talk Montauk", Joyce Murphy demonstrează că experienţele au fost făcute pe cicluri de 410- 420 MHz. Aceste experienţe ar putea afecta accesul în deschiderea de frecvenţă a conştiinţei umane în întregime. Ea scrie: Preston Nichols a utilizat echipamentul său radio şi a descoperit că de fiecare dată când ciclul de 410-420 MHz

apărea în atmosferă, manifestările psihice erau blocate. El a retransmis semnalul din capătul Insulei Montauk şi antena radar roşie şi albastră a bazei Air Force.

În cartea „Întâlnirea cu Pleiadele”, scrisă de Peter **Moon** şi Preston Nichols, acesta din urmă scria că doctorul **Nicholas** Begich a captat semnale de 435 MHz conectate la HAARP şi care sunt utilizate la controale fine ale minţii.

El afirmă că frecvenţa de 400-450 MHz este **fereastra** conştiinţei umane pentru că ea este frecvenţa **componentei** de bază a realităţii noastre. (Citiţi cartea doctorului **Nicholas** Begich şi a lui Jane Manning „Les anges ne joue pas de **cette** HAARP” („îngerii nu se joacă cu acest HAARP”), **publicată la** editoarea Louise Courteau.

Tim Riffat, din Regatul Unit, a scris în dosarul său Microwave Mind Control[301]

pe care telefoanele celulare (mobile) utilizează o bandă de 435 kHz. Forţele poliţieneşti din Redatul Unit folosesc în mod exclusiv o bandă de 450 kHz. Doctorul Ross Adey utiliza această frecvenţă în cadrul experienţei, în numele CIA, asupra modificării comportamentului uman.

Poliţia are o vastă desfăşurare de antene pentru a difuza această frecvenţă peste tot în Regatul Unit. Doctorul Adey utiliza o intensitate de 0,75 W/cm2 dintr-o pulsaţie de microunde cu frecvenţe de 450 MHz, cu o modulaţie de unde ELF, pentru a controla toate aspectele comportamentului uman.

O undă radar de 450 MHz modulată la 60 Hz reduce masiv activitatea celulelor limfocite-T, care ucid culturile de celule canceroase. Un studiu făcut în Statele Unite a demonstrat că liniile de transmisie la 60 Hz produceau

---

301 Controlul minţii prin microunde.

acelaşi efect şi puteau cauza cancerul[302]

Link-uri despre controlul gândirii:

Site-ul CCAP este cel mai mare site francofon în ceea ce priveşte controlul gândirii. El apără drepturile celor care sunt victime ale tehnologiilor controlului gândirii.

http: //hometown. aol/ccapt2001 /

Veţi găsi pe site diferite pagini de CCAP cu pagini specifice cu privire la diferite teme.

http: //www.conspiration. ee/suiets/mindcontrol/control_pe nse_ ccapt. html

Sursă: Dr. Annette M. Patterson.[303]

Cineva vrea să joace şah? Piloţii nu sunt prea serioşi. Nu o să-mi spuneţi dvs. totuşi că FAA găseşte normale **aceste** planuri de zbor? Foarte departe de 30.000 picioare altitudine unde contrails (dâre de condens) sunt considerate a se găsi…

Activitatea de gen extraterestru ar putea să justifice sau să explice pulverizările de tip chemtrails (urme chimice)? Nenumărate povestiri referitoare la obiecte zburătoare neidentificate s-au răspândit de-a lungul Istoriei umanităţii şi au fost raportate de persoane provenind din toate clasele sociale şi de culturi diferite. Câteodată apariţiile merg mai departe, depăşindu-le pe cele clasice, ştiute ca „focuri pe cer", pentru a include varietatea lor binecunoscută astăzi, cu figuri umanoide, care ies din navele lor în formă de farfurie sau de cilindru.

Dacă ţinem seama de textele sumeriene, akkadiene şi mesopotamiene, hinduse, vedice şi mayaşe, realizăm rapid

302 Companiile private de asigurare a sănătăţii nu mai pot să facă faţă oamenilor care trăiesc aproape de liniile de înaltă transmisie. E o întâmplare, vă îndoiţi de asta?

303 Vezi www. chemt_june_11_1999-green_valley_nv_bw

că aceşti „zei” erau maeştrii, păzitorii şi mentorii civilizaţiei umane. Ei şi-au folosit adesea tehnologiile avansate pentru a controla creşterea populaţiilor răspândite pe Pământ chiar din timpul Turnului Babei, fie prin războaie sau flagele care, adesea, erau considerate ca fiind supranaturale.

În Biblie, Dumnezeu, întors în mod neobişnuit, în timpurile lui Moise şi al Faraonilor, aruncase asupra poporului său o serie de vrăjitorii cunoscute ca fiind cele Şapte Flageluri ale Egiptului. Acest Dumnezeu era chiar pornit să manipuleze spiritul şi gândirea Faraonului… înăsprind sufletul lui şi inima servitorilor săi, pentru a face să strălucească semnele mele în mijlocul lor… (Exodul 7 şi următorul), ca să refuze cererile lui Moise de eliberare din sclavie a poporului evreu, cu scopul de a-l chinui prin mai multe nenorociri.

El îi dă o nuia asemănătoare cu cele ale lui Isis, Osiris, Horus şi Thot. Această nuia se transformă în şarpe şi poate cauza nenorocirile prin care Dumnezeu îl va inspira pentru a-i spune Faraonului de fiecare dată când îl va reîntâlni…

„Pune nuiaua în apă şi preschimbă fluviul în sânge… întinde-ţi mâna deasupra pâraielor, râurilor, iazurilor şi fa să se ridice broaştele deasupra ţării… întinde-ţi nuiaua şi loveşte în praful pământului.

El va preschimba în păduchi pe oameni şi animale… şi după ce am trimis muşte veninoase peste tine şi poporul tău… voi zări ţara Goshen, unde nu va fi nicio muscă pe care tu să nu o ştii… apoi Dumnezeu va distruge orice animal din Egipt, dar îl va deosebi încă odată pe cel al poporului său… puneţi-vă în cenuşa de cărbune pe care Moise să o arunce spre cer sub ochii Faraonului. Ea va deveni praful care va acoperi toată ţara Egiptului… şi ea va produce ulceraţii formate din erupţii cu bubuliţe la oameni şi animale…”

În 2001 noi am avut aceeaşi ameninţare cu bacilul din carbon sau antraxul!!! Deci, aceşti zei ai răului sunt încă aici!

„... apoi ridică mâna ta spre cer ca să cadă tunete şi grindină în toată ţara..

Nu atât de rău, dar la Quebec, am avut un polei devastator! Şi Franţa a cunoscut inundaţii ca niciodată...

„... cădea grindina şi focul se amesteca cu grindina. „

Cu tot efectul lui HAARP, concluzia era o baghetă... bagheta lui Enoh... reluată de Tesla.

„... totul a fost distrus, câmpii, copaci şi ierburi, animalele Şi oamenii care se găseau acolo... dar numai în ţara Goshen, nu a fost deloc grindină... ”

Norocoşii!!! Cât de bine este să fii poporul ales! Aceşti zei trebuia să deţină aceeaşi tehnologie pe care v-am descris-o de-a lungul întregii cărţi şi care se află în mâinile descendenţilor lor. Vedeţi unde vreau să ajung!

„... şi pentru a-l convinge pe Faraon, îşi ridică mâna spre cer şi tunetele şi grindina încetară şi ploaia nu a mai căzut pe pământ...”

Dar cum Dumnezeu îi făcuse farmece rele Faraonului şi îi controla gândirea ca să-i refuze eliberarea poporului lui Israel pentru a-şi demonstra puterea împreună cu el, îi distruge sufletul şi îl face să-şi piardă demnitatea lui şi pe cea magicienilor şi a oamenilor de ştiinţă ai epocii.

„... Întinde-ţi mâna dreaptă deasupra ţării ca lăcustele să se ridice şi să devoreze toată iarba pământului, toate fructele pomilor... tot ceea ce grindina a lăsat[304]

”

„... Dumnezeu a făcut să sufle un vânt foarte puternic

---

304 Câtă generozitate! La fel s-a întâmplat în multe ţări în ultimii 50 de ani, nu? Totuşi aceste anomalii meteorologice şi de mediu s-au accentuat de trei decenii încoace şi sunt fructul experimentărilor secrete şi nu al uraganului El Nino sau al altui uragan sau ale ciclurilor naturale ale mamei natură. Problema s-a datorat mai mult deţinătorilor şi chiar protectorilor acestei tehnologii pe care noi am vrea să-i ascultăm.

care a adus lăcuste pe care le-a aruncat în Marea Roşie. Dumnezeu a făcut mai puternic sufletul Faraonului şi Moise și-a întins mâna spre cer (mereu cu bagheta magică…). Se făcu întuneric beznă (negură) în toată ţara Egiptului, timp de 3 zile, dar era lumină în locurile unde trăiau toţi copiii lui Israel…”

Pentru marele final, Dumnezeu i-a stârpit pe toţi primii născuţi din ţară, printr-un nor negru, care a durat toată această faimoasă noapte de Paşti, în care Moise a ordonat poporului său să fure aurul, argintul şi bijuteriile, cuferele şi veşmintele din regatul egiptenilor şi ale nobililor din oraş şi să fugă cu ele în deşert. Ne amintim că egiptenii i-au urmărit, dar după ce Moise şi-a ridicat bastonul încă odată, Marea Roşie s-a despărţit în două pentru a-i lăsa să treacă pe Israeliţi, apele s-au închis în faţa soldaţilor, înghiţindu-i pe toţi. Ah! Ce poveste frumoasă!

Să revenim la Biblie pentru ultima oară.

Să examinăm îndeaproape efectele acestui chivot al legii asupra popoarelor care l-au urmat. În Samuel, cap. 5 și următoarele, se povesteşte că Filistenii au luat Chivotul lui Dumnezeu și l-au dus din Eben-Ezer în casa lui Dagon…

Pentru a-l regăsi pe prietenul nostru Dagon, a doua zi dimineaţă, întins la pământ, pe jumătate fript şi consumat de puterea Chivotului.

„… mâna lui Dumnezeu a zăbovit mult asupra Aşdodienilor şi a trimis multă tristeţe printre ei…”

În mod sigur acest individ, când nu iubeşte pe cineva…

„… I-a lovit cu bube usturătoare pe cei din Aşdod şi din împrejurimi…”

Bube, ca nişte umflături care se regăseau pretutindeni pe corpul lor. În Biblie, cuvântul umflătură se traduce prin „hemoroizi” și noi știm în ce parte a corpului se găsesc.

Aceasta pare să diminueze amploarea situaţiei şi încă odată adevărul este nuanţat uşor. Într-adevăr, nimeni nu voia chivotul răului, atunci l-au trimis la Gat.

„… dar după ce fusese transportat la Gat, mâna lui Dumnezeu a fost deasupra oraşului şi au fost toţi înlemniţi de spaimă; el îi lovi pe locuitorii oraşului de la cel mai mic până la cel mai mare şi îi umplu de buboaie. Apoi au trimis chivotul lui Dumnezeu la Ecron. Când chivotul lui Dumnezeu a intrat în Ecron, Ecronienii[305]

… ”

Sfârşitul acestei poveşti îngrozitoare: Strigătele oraşului urcau până la cer… Câtă cruzime! Cât de crud este Dumnezeu! Câtă suferinţă trebuia să fie, să vezi cum copiii, ca şi bătrânii, mureau în chinuri. Ce s-a întâmplat cu cei care supravieţuiau acestor radiaţii sau unde?

Dacă continuaţi să citiţi această poveste veţi vedea că Dumnezeu era pentru absolvirea de păcate a poporului său, dându-i drept condiţie să toarne şoareci în aur, în cantităţi mari, pentru a-i da Leviţilor, care să-i pună pe piatra cea mare ca Dumnezeu să-i poată lua. Scenariul nu s-a schimbat mult de atunci. Cu cât avansăm mai mult, cu atât este mai asemănător Niciodată nu-i nimic perfect. În cartea sa „The Gods of Eden”[306]

Williams Bramley arăta în cercetările sale cum ocrotitorii Pământului au manipulat continuu civilizaţia, în timpul războaielor religioase în fiecare schimbare a divinităţii a regimului sau a ordinii de zi.

În capitolul său despre „Moartea neagră” (ciuma

---

305 Cei care nu erau nebuni… şi-au dat seama că s-a adus acest obiect al răului pentru a-i extermina. Dar mâna lui Dumnezeu, pe care nimeni nu reuşise să o oprească până în acea zi, căzu asupra lor, sărmanii şi… ,,oamenii care nu mureau erau loviţi de buboaie şi strigătele oraşului urcau până la cer“.

306 Zeii în Eden.

neagră), povesteşte cum, în ciuda asupririi Inchiziţiei, Europa secolului al 13-lea pornise conflictele sociale şi economice declanşate de Cruciade. Semnele unei renaşteri europene apăreau prin lărgirea orizonturilor intelectuale şi artistice.

Europa intra într-o eră a cavalerismului, a artei şi a muzicii în care valorile spirituale jucau un rol mai mare. Chiar cu un secol înaintea acestui progres, un eveniment a întrerupt dintr-o dată evoluţia. Evenimentul a fost cunoscut ca ciuma bubonică sau ciuma neagră.

Ciuma s-a întins rapid în toată Europa, unde a ucis 25 de milioane de persoane (aproximativ o treime din populaţia Europei). Unii istorici vor susţine că au fost între 35 şi 40 de milioane de victime. Este un rezultat foarte bun, când vreţi să reduceţi populaţia şi să reporniţi totul cu noile generaţii.

Această epidemie a început să se întindă în Europa **între** 1347 şi 1350. Ciuma bubonică a continuat să **lovească** continentul cu o rată a mortalităţii descrescătoare la 10 **sau** 20 de ani, cu mici erupţii pe ici pe colo până în anii 1700. S-a estimat că într-o perioadă de 400 de ani, cifra totală a **morţilor** a fost de peste 100 de milioane.

Două tipuri de ciumă au creat aceste epidemii. Prima, ciuma de tip bubonic, cea mai comună, este caracterizată prin umflăturile nodulilor limfatici. Această maladie este însoțită de stări de vomă și de febră și este urmată de deces, dacă nu este tratată corespunzător. Totuşi această ciumă nu se transmite de la om la om. Ea necesită un transmiţător ca un păduche de frunze sau purice. De aceea s-a crezut că infestarea rozătoarelor din oraşe ar fi putut să ajute la răspândirea maladiei.

A doua formă de ciumă care contribuie la declanşarea epidemiei este un tip mai contagios, cunoscut ca fiind ciuma

pneumonică. Ea se caracterizează prin frisoane, o respiraţie rapidă şi sfârşeşte prin hemoptizie. Febra urcă, atingând o valoare foarte ridicată. Moartea survine imediat, după a 3-a sau a 4-a zi. Acest al 2-lea tip de infecţie este mereu fatal şi se transmite cel mai bine pe timp rece, cu adiere uşoară de vânt.

Medicii din zilele noastre au afirmat că a doua tulpină pneumonică a fost responsabilă de majoritatea morţilor cauzate de aceste epidemii, ţinându-se seama de suprapopularea oraşelor şi a slabelor condiţii de igienă.

De ce vă povestesc acestea? Care este legătura care se face cu chemtrails? Şi cu extratereştrii în primul rând?… Vom ajunge şi acolo. Înainte, să vă prezint o mică istorie necunoscută sau banalizată, care, prin ce se cunoaşte astăzi, este şi mai revelatoare.

În cartea „Gods of Eden", William Bradley a descoperit că epidemiile apăreau în timpul verii şi în regiuni nepopulate… În ceea ce priveşte această ciumă neagră, una dintre întrebările care se pun este: Cum putea ciuma să atingă populaţiile omeneşti izolate care nu aveau niciun contact cu regiunile infectate?

Când consultăm arhive ale timpului ca să cunoaştem ceea ce scribii şi istoricii au scris despre un eveniment atât de dramatic, întâlnim poveşti surprinzătoare şi de necrezut. Poveşti care ar putea fi catalogate drept pure fantezii sau superstiţii ale oamenilor foarte înspăimântaţi.

Multe persoane, din toată Europa şi din alte regiuni, lovite de acest flagel natural sau divin, au raportat că ciuma era **cauzată de o pâclă urât mirositoare. Se povesteşte că nori groşi pluteau deasupra solului pentru puţin timp, înaintea apariţiei de lumini care străluceau pe cer. Ups! Cred că s-a dus pe copcă…**

Istoricii descoperă rapid, în mai multe locuri diferite, rapoarte despre infestările şobolanilor sau ale unor insecte.

În realitate, în anii ciumei, a fost o perioadă foarte intensă de activitate a OZN-urilor.

Dar ce erau oare aceste misterioase pâcle sau nori groşi? Erau oare pulverizări de substanţe?

Exista un alt mod de a transmite germenii populaţiei pentru a crea epidemii?

Cu ajutorul armelor biologice…

Statele Unite şi Rusia deţin stocuri imense de produse care pot cauza ciuma bubonică şi o grămadă de alte bacterii şi virusuri mortale. Oricine respiră aerul acestor nori inhalează boala. Rapoartele identice despre pulverizare care cauzează ciuma neagră ne sugerează cu putere că ea a fost declanşată printr-un război biologic. Da, dar prin cine?

Să examinăm câteva rapoarte care ne conduc la această concluzie.

Primele apariţii ale ciumei au urmat unei serii neobişnuite de evenimente ciudate. Între 1298 şi 1314, şapte mari comete au fost observate deasupra Europei. Una dintre comete era „ciudat de neagră”.

Mă întreb dacă nu avea o formă triunghiulară!?

În anii care au precedat prima epidemie, o „coloană de foc” fusese observată deasupra reşedinţei Papei la Avignon, Franţa. Mai devreme, timp de un an, un „bulgăre de foc” fusese zărit deasupra Parisului. A fost vizibil câtva timp. Pentru populaţia epocii respective, erau semne prevestitoare, ce anunţau ciuma, care urma la puţin timp după ele.

Unele dintre aceste comete sau dintre asteroizi, ar fi putut să fie din cele care ardeau în atmosferă. Cum oamenii epocii erau foarte superstiţioşi, este normal să ne gândim că

un simplu meteorit sau un alt fenomen obişnuit s-ar fi putut interpreta ca fiind semnul prevestitor unui dezastru.

Pe de altă parte, orice obiect neobişnuit, zărit undeva în spaţiu, era catalogat drept „cometă”. Un bun exemplu se găseşte în cartea lui Conrad Lycosthenes, publicată în 1557, „A Chronicle of Prodigies and Portents” („O cronică a minunilor şi prevestirilor”) în care descoperim la pagina 494 „... că o cometă a fost observată în Arabia în 1479, ea avea un vârf foarte ascuţit şi era ca un par de lemn... ". Desenul care îi însoţeşte descrierea este acela al unei rachete printre nori, cu hublouri pe fuselaj. Astăzi, noi îl numim un OZN sau o navetă spaţială şi nu o cometă[307]

Puteţi vedea fotografia cometei lui Conrad Lycosthenes pe site-ul:

http: //www.conspiration. cc/sujets/ovni/ovnisdessiecles. htm

Un istoric raportează: „Primele rapoarte ale ciumei au fost transmise din Asia... cu descrieri de furtuni şi cutremure de pământ, de comete şi meteoriţi răspândind pe teritoriul lor gaze urât mirositoare şi toxice, care ucideau arborii şi făceau pământul infertil... ". Deci obiectele zburătoare ciudate nu făceau decât să răspândească boala. Părea că ele pulverizau din aer un produs chimic defoliant sau biologic. Povestea seamănă cu aceea din vechile tăbliţe mesopotamiene, care descriau o uscare a peisajului provocată de zeii „gardieni”. Mai multe morţi s-ar fi putut produce ca urmare a acestei defolieri masive.

Legătura între fenomele aeriene şi epidemii a început cu mult înaintea ciumei negre. Împăratul Asiei, Iustinian, în

307 Nu ştiu cine a construit instrumentul, dar mă îndoiesc că NASA a pus la punct un astfel e program în acele vremuri... Să ne gândim serios: câte „comete“ au fost luate drept obiecte zburătoare neidentificate???

secolul VI, a raportat aceleaşi fenomene. Georges Deaux, în cartea sa „La peste noire” („Ciuma neagră”), publicată în 1347, ne spune: „În ianuarie 1117, o cometă însoţită de o flotilă de foc a trecut pe cer... Luna era acoperită de un nor roşu, ca într-o eclipsă. În anul următor, o lumină mai strălucitoare decât soarele a apărut. Incidentul a fost urmat de geruri mari, foamete și epidemii și un sfert din umanitate a pierit”.

Multe dintre aceste povestiri în care apar fenomene aeriene au fost semnalate în istorie şi au făcut obiectul unei lucrări scrise de Johannes Nohl și publicată în 1926; ea se numeşte „La Mort Noire: une chronique de la peste” („Moartea Neagră: o cronică a ciumei”). Autorul declară că 26 de „comete” au fost raportate între 1500 și 1543. Între 1556 și 1597 au fost zărite 15-16 „comete”. În 1618 erau observate 8 sau 9 „comete”.

Johannes Nohl se concentrează asupra relaţiilor pe care oamenii le aveau între aceste apariţii şi epidemiile care surveneau în urma unor asemenea tipuri de incidente. O mulţime de apariţii figurează acolo, dar aceea din Viena mi-a atras atenţia. În 1568, s-a făcut o descriere care semăna cu OZN-urile noastre modeme, în formă de ţigară sau de rază lungă: „La lumina zilei şi a lunii, un curcubeu şi o rază de foc au apărut deasupra Bisericii Ste-Stephanie. Fenomenul a fost urmat de o epidemie violentă în Austria, Augsburg, Wiirtemburg, Nurenburg şi în alte oraşe, omorând în calea sa oameni şi animale”.

Există mereu un moment de aşteptare între apariţii şi epidemii, pornind de la câteva minute până la un an întreg. Adesea era raportat un al doilea fenomen între aceste perioade: prezenţa creaturilor înspăimântătoare, asemănătoare oamenilor, îmbrăcate în negru, care hoinăreau

misterios la marginea oraşelor sau satelor.

În 1559, la Brandenburg, Germania, au apărut aceşti oameni oribili, în negru. Ţineau în mâinile lor obiecte asemănătoare secerilor sau săbiilor pe care le mişcau ca şi cum ar fi tăiat tulpinile de ovăz. Totuşi tulpinile rămâneau în picioare. Aceste seceri scoteau un sunet asemănător cu „swichchch, swichchch”, dar nu tăiau. În oraş, strania vizită a fost imediat urmată de o epidemie foarte severă. Locuitorii oraşului interpretaseră gestul acestor fiinţe ca fiind cel al pulverizării oraşului.

Numeroase alte povestiri asemănătoare răspândite de-a lungul comunităţii europene fac să apară cavaleri ciudaţi îmbrăcaţi în negru, cu glugă, demoni şi creaturi oribile purtând cu ei o mătură lungă, o seceră sau o spadă pe care o foloseau pentru a-şi netezi drumul. Locuitorii din oraşe se îmbolnăveau imediat în urma apariţiilor. De aici vine imaginea simbolică a morţii: un schelet îmbrăcat într-o robă lungă, cu o glugă, ţinând o coasă în mâini. Când vezi această reprezentare numită „marea secerătoare”, adică moartea, deducem că oamenii vor muri la fel cum se doboară spicele de grâu.

Epidemiile nu erau transmisibile de la unii la alţii, dar sărmanii oameni respirau emanaţiile acestei pâcle ciudate şi împuţite. Povestirile despre această pâclă sau nor provin atât din China, India, cât şi din Persia. Aceşti nori sunt adesea precedaţi de un cutremur de pământ. Se povesteşte că în Italia, după ce a distrus animale şi plante, pâclă a readus o grămadă de insecte pentru a completa parcă distrugerea înfăptuită.

Într-un jurnal din Eisleben, publicat la 1 septembrie 1682, se povesteşte că în momentul morţii cetăţeanului Magister Hardte, s-a văzut ieşind din plămânii săi un fum

albastru. El se cufundase cu câtva timp în urmă în această pâclă deasă.

Un alt incident, scos din aceeaşi cronică, îl implică pe cetăţeanul Forestus Alcmarianos. Se povesteşte că bărbatul a zărit pe plajă o balenă ciudată. Se degaja din corpul animalului un fum cu un miros oribil asemănător cu cel al epidemiei care i-a lovit pe toţi oamenii din zonă… Mirosul a persistat şi după ce balena s-a întors în ocean! Evenimentul seamănă izbitor cu apariţiile OZN-urilor despre care se spune că intră şi ies din apă. Dar acest fapt istoria nu-l zice.

Ciuma bubonică nu era singura boală infecţioasă care se propaga după pâclele misterioase. Maladia intestinală, mortală, numită holeră, este un alt exemplu. Pâcle negre sau mai cu seamă albastre se zăriseră înaintea acestor epidemii… ca în Anglia în 1832 şi 1848. În timpul apariţiilor de comete, de lumini sau de focuri pe cer, se auzeau sunete, zgomote asemănătoare unui zumzăit sau unui vuiet… „ca şi cum o caleaşcă fără vizitiu era înhămată la mai mulţi cai şi gonea nebuneşte pe stradă”. Acelaşi fum albastru s-a văzut ieşind din gâtul morţilor şi un nor de aceeaşi culoare ieşea prin deschizăturile caselor.

Toate aceste poveşti par trăsnite, dar ele au fost scrise şi transmise cu bună credinţă. Chiar astăzi, modelul simplificat (pattern) pare să se repete într-o versiune mai modernă şi încă mai subtilă. Multe rapoarte au fost consemnate de piloţi de avion, de pasageri, de martorii de la sol. Aceştia au zărit obiecte necunoscute deplasându-se lângă avioanele comerciale şi multe lăsau în spatele lor dâre de condens (contrails), fum sau substanţe gazoase.

Proiectul Tracer (http: //www.tracers. 8m.com) a debutat în cursul iernii anului 1999, după un eveniment special în care un obiect alb şi oval a fost deasupra unei dâre

de condens (contrail) persistente, creată de ceea ce părea a fi un avion KC- 135. A fost fotografiat şi publicat pe Internet. Ca urmare a acestui fapt, o serie de apariţii de sfere asemănătoare a fost remarcată escortând dâre chimice (chemtrails). Totul este însoţit de fotografii şi materiale video surprinse de **numeroşi** martori.

Vezi numeroasele fotografii surprinzătoare ale **acestor** incidente pe site-ul:

http: //www.tracers. 8m.com/aircraft. html

Încă o serie de fotografii inedite pe acelaşi site, la pagina următoare: http: //www.tracers. 8m.com/tracers. html. photos

Sunt ei oare acolo pentru a spiona sau pentru a observa proiectul pentru pulverizare al guvernului? Dacă da, de ce aceste obiecte misterioase difuzează chiar ele emanaţiile toxice? Acum când consumatorii deţin camere foto şi video puternice şi de înaltă clasă, mulţi oameni observă cerul cu aparatele lor şi pot să ne aducă dovezi incontestabile despre activităţile bizare care se desfășoară în atmosferă, chiar şi în stratosfera planetei noastre.

Aceste sfere fac oare parte din proiectele oculte ale guvernării secrete? Este sigur că tehnologia acestor bulgări de foc nu este nouă, pentru că aviatorii englezi au văzut multe în timpul celui de-al doilea război mondial. Sferele zburătoare şi antigravitaţionale făceau parte din flota militară secretă a SS sau, mai mult chiar, din secţia VRIL a stafului lui Hitler?

Ceea ce este pe Pământ vine din cer.

Pentru a alcătui urmarea poveştii zdrobirii unui OZN şi recuperarea sa în Germania, în 1936, în Pădurea Neagră, este foarte posibil ca, beneficiind de anumite cunoştinţe ale lui Tesla şi ale vechilor documente ezoterice ale Ordinului

Thule, această tehnologie să fi fost de origine umană şi terestră. Un scenariu vrea ca Hitler şi aliaţii săi să încheie o afacere cu o societate ariană, mai avansată, formată din umanoizi înalţi, cu ochi albaştri. Eisenhower, atunci preşedinte ale SUA, la începutul anilor ’50, ar fi semnat un pact cu omuleţii gri, un alt neam rău. Şi dacă era adevărat?

Dacă cercetările istorice serioase și mai aprofundate erau conduse spre epidemiile de gripă și viruși ai căror victime am fost în ultimii 100 de ani, nu aş fi surprins să aflu că, chiar înaintea acestor flagele, am fi auzit aceleaşi povești și mărturisiri şi observaţii asemănătoare cu bulgări de foc pe cer, cilindri zburători sau farfurii fără cană…

S-ar spune că aceşti zei malefici, care apar nu se ştie de unde, au ca preocupare decimarea sau controlarea populaţiei Terrei. Ei își folosesc metodele ştiinţifice, chimice sau biologice pe oameni neascultători şi pe genele cu defecte pentru a reîncepe sau modifica ADN-ul civilizaţiilor. Acţiunea lor vizează mereu acelaşi scop: serviţi-i pe acești „zei” și construiţi regate pe planetă unde ei sunt adevăraţii proprietari.

E cert că extratereştrii ar avea nevoie de colaborare cu facţiunile omeneşti diverse pentru a-şi împlini planul de epurare şi a uşura crearea unei noi rase umanoide (hibride). Acum, este mai uşor de înţeles de ce guvernul secret (din care face parte firma Raytheon) ar fi pus la punct un astfel de sistem de supraveghere radar şi electronic cu multe unde pentru a surprinde, a capta şi a distruge orice pasăre, avion, obiect zburător sau chiar microb sau virus care ar putea pătrunde în atmosfera Pământului.

Prin apărare sau prin strategie ofensivă? Amândouă, cred, căci mă îndoiesc că cele două părţi au respectat acordurile primei înţelegeri. În orice caz, niciuna, nici

cealaltă nu sunt cinstite în intenţiile lor. Atunci?… Va trebui chiar noi să punem lucrurile la punct.

Nu putem complet, căci cum totul se echilibrează în Univers, există facţiuni extraterestre binefăcătoare care supervizează totul de acolo de sus. Pentru moment ei intervin într-un mod discret în majoritatea cazurilor. Dar spuneţi ce-ar fi dacă ceea ce este sus este la fel cu ceea ce este aici jos, pe Pământ?… Ar trebui să ne amestecăm în mod egal cu cei de sus!!!

Deci, trebuie să ne trezim și să luăm parte la cele mai mari mize (afaceri) din toată istoria noastră planetară. Pentru asta, trebuie să-ţi doreşti cu ardoare să cunoşti adevărul, să-ţi scoţi ochelarii de cal, să fii deschis noilor orizonturi. Vă e teamă că vă pierdeţi viaţa? Sărmani prieteni, trebuie să v-o însușiţi mai întâi, înainte de a vă teme că o pierdeţi. Şi care este calitatea vieţii voastre, acum?

Lăcomia şi rapacitatea egou-lui oamenilor de ştiinţă, a chimiştilor, a biologilor, a virusologilor, a fizicienilor, a farmacologilor, a militarilor şi a preşedinţilor de ţări, precum şi companiile hrănite cu prestigiu, bani şi putere ar fi atât de p**uternice,** că nu ar putea să vadă capcanele în care au căzut cu toţii… crezând că ei vor fi cruţaţi?

Se poate vedea în această fotografie că dârele cad sub forma unui praf fin. Zăpadă artificială, poate? Acest nor este format din trei dâre care se îmbină una cu alta pentru ca, în final, să acopere cerul în întregime. Aţi remarcat vidul produs în cursul pulverizării?

A lipsit cineva de la evenimente?

Cum să te protejezi împotriva efectelor nocive le chemtrails?

Vindecarea naturală și sistemul imunitar

Cea mai bună protecţie a organismului şi a aspectului

fizic împotriva bolii începe cu o alimentaţie sănătoasă. Există aşa de multe cărţi bune despre acest subiect, încât nu voi insista foarte mult pe această temă… Trucul este simplu, să devenim din ce în ce mai conştienţi de ceea ce mâncăm şi restul urmează de la sine.

În ceea ce mă priveşte, este important să citesc ceea ce conţin anumite produse alimentare. Când nu sunt sigur de provenienţa alimentelor, le binecuvântez, trimiţându-le o părticică de dragoste, un mod de a vorbi, magnetizându-le pentru a-mi armoniza trupul şi undele electromagnetice supărătoare, care ar putea fi în farfuria mea. Pot chiar să folosesc unele din aparatele noi care au proprietatea de a anula efectele undelor electrice sau magnetice nocive.

Bineânţeles, este primordial să-ţi fortifici sistemul imunitar într-un mod natural. Înainte de toate trebuie să-ţi dezintoxifici trupul. Un naturist, un negustor de plante medicinale, un homeopat sau un consilier în alimentaţie naturală va fi în măsură să vă ghideze.

Prin urmare, veţi putea să vă gândiţi să vă întăriţi sistemul imunitar. Toţi avem preferinţele noastre în acest domeniu. Personal, folosesc în fiecare zi pentru întreținere **scoarţa internă** din Pau d'Arco, care provine din America de Sud **(cunoscută** sub numele Lapacho, de văzut cărţile profesorului **Jurassinas** şi ale doctorului Mayer) în combinaţie cu echinacea. D'Arco conţine ingrediente active precum chinone care sunt **folosite** în terapia naturală împotriva cancerului şi a altor boli.

Nu iau încontinuu aceste suplimente, ci numai atunci când simt că pielea devine fragilă sau când corpul meu începe să lupte cu o infecţie sau cu o stare proastă. Trifoiul roşu este un excelent purificator al sângelui.

Puteţi să consultaţi site-ul meu pe internet unde vă dau

maximum de informaţii legate de acest produs:www. conspiration. cc

Metode naturale de dezintoxicare

Ar trebui să aveţi mereu în farmacia personală carbon vegetal activ, de preferat sub formă de capsulă (care este de 100 de ori mai igienic şi mai practic). În cazul intoxicaţiei chimice, al intoxicaţiei datorate alimentaţiei sau al indigestiei provocate de alte substanţe nocive, carbonul vegetal activ are proprietatea de a absorbi ingredientele periculoase şi de a le elimina pe cale intestinală. El a salvat viaţa multor persoane şi se foloseşte chiar în sălile de urgenţă la spălarea stomacului în cazul tentativei de suicid cu medicamente.

Unele ţări furnizează „pământurile rare”, vechi de milioane de ani. Ele se compun din argilă sau humă şi au urme de minerale, care sunt în echilibru cu organismul **nostru.** Această humă conţine fosile de diatomee (care sunt alge unicelulare, microscopice, de apă dulce sau sărată, a **căror** suprafaţă exterioară s-a transformat în siliciu sau în cuarţ).

Acest element permite, în mod egal, absorbirea **metalelor** grele (mercur, plumb) şi a altora folosite în supradoze **precum** aluminiu sau fluorul. „Pământurile rare” le găsim sub **formă de** comprimate. Sunt o sursă bună de suplimente **alimentare.** Persoanele care suferă de ulcere la stomac sau de perforări ale tractului digestiv ar trebui totuşi să se abţină să le consume înainte de a consulta un medic. Argila sau huma uscată, diluată în putină apă, poate fi aplicată pe piele. Produce un efect benefic prin extragerea toxinelor sau a impurităţilor prin neutralizarea acizilor sau a deşeurilor chimice de sub piele.

Usturoiul. Nu este nevoie să vorbesc aici despre

virtuţile acestui aliment sau despre numeroasele sale proprietăţi curative. Ca vermifug, supliment în vitamina C şi cu alte proprietăţi pe care nu le voi mai enumera, usturoiul, cu ingredientul său activ alicina, este un aliat care trebuie folosit mai ales dacă sunteţi consumator de came.

Uleiul de răşină parfumată de pin sau de brad. La Quebec este posibil să se procure ulei de răşină parfumată de pin şi de brad sub formă de capsule. Uleiurile din conifere sunt excelente pentru a elibera alveolele şi a ajuta la decongestionarea plămânilor, a distruge anumite răşini datorate ţigărilor sau altor substanţe. Veţi găsi câteva dintre aceste produse pe site-ul www.conspiration. cc.

Pesto cu coriandru. S-a dovedit capacitatea coriandrului de a distruge sau de a înlătura metalele din corpul nostru într-un interval scurt de timp. Reţeta ameridiană care urmează curăţă foarte bine ţesuturile. Se foloseşte excelent cu pâine prăjită, cu cartofi la cuptor şi cu paste.

Două linguri de ceai pe zi din această pastă timp de trei săptămâni sunt suficiente pentru a permite eliminarea din sânge a metalelor toxice precum: mercurul, plumbul şi aluminiul. Urmaţi această cură aproximativ trei săptămâni, după care vă opriţi. Aţi putea face cura cel puţin odată pe an, dacă doriţi să slăbiţi.

Reţetă de pesto cu coriandru

Ingrediente:

4 căţei de usturoi

1/3 ceaşcă de nuci de Brazilia (seleniu)

1/3 ceaşcă de seminţe sau ulei de floarea-soarelui (cisteină: pentru efectele sale benefice să se vadă următorul **site: http: //imbeau. net/D-bogue/Aminoacides/Cysteine. html)**

2 cești de coriandru proaspăt, zdrobit bine. Puteţi să mai adăugaţi frunze de pătrunjel proaspăt (persil, bogat în vitamina C). Dat fiind faptul că această pastă se conservă bine odată congelată, este de preferat să se procure coriandru proaspăt, în sezon, și să îl puteţi folosit pe tot parcursul anului.

2/3 de ceaşcă de ulei de in de câmp (inul de câmp tratează asmul, tusea, rujeola, constipaţia, gastritele, pecinginea, abcesul. Are proprietăţi emoliente, laxative şi antiinflamatoare).

4 linguri de suc de lămâie proaspăt (conţine vitamina C)

2 linguriţe de miso japonez.

Puneţi coriandru şi pătrunjelul în mixer cu uleiul de in de câmp, până ce coriandrul este bine zdrobit. Adăugaţi usturoiul, nucile de Brazilia, seminţele de floarea-soarelui, miso japonez şi sucul de lămâie. Se amestecă până se obţine o pastă fină. Adăugaţi miso[308]

şi suc de lămâie după gust. Amestecaţi din nou. Umpleţi recipientele şi puneţile la congelator. Şi gata!

Băi calde de dezintoxicare. Apa şi căldura au efectul de purificare şi relaxare, ele diminuează stresul şi curăţă pielea. În timpul băii calde putem să adăugăm sare de mare; săruri minerale (recomand îndeosebi sarea de d'Epsom, sulfatul de magneziu care distruge „răul" şi tonifică muşchii înlăturând durerile); uleiurile esenţiale cu acţiuni purificatoare, tonifiante şi altele; frunze de arin proaspăt culese (antiinflamator), mesteacăn (purificator şi combate febra), ace de pin (plămâni).

Purificarea aerului şi a mediului ambiant. S-a

---

308 Miso - condiment japonez compus din orez fermentat, orz şi/sau boabe de soia, sare şi ciuperca Aspergillus Orizaye.

sugerat utilizarea unui purificator de aer în casă şi chiar la birou (dacă acest lucru este posibil). Generatorii de ioni negativi sunt ideali dacă locuiţi la oraş. Dat fiind faptul că suntem **înconjuraţi de televiziune, de ecranele calculatoarelor şi de alte aparate electrice, suntem permanent bombardaţi cu ioni pozitivi, care contribuie la creşterea nivelului de tensiune şi de agresivitate. De ce să nu utilizăm câţiva ioni negativi pentru a ne îmbunătăţi aerul? Fără îndoială, dacă trăiţi aproape de căderea unei ape sau sus în munţi, sunteţi privilegiaţi. Anumite locuinţe deţin un sistem central de schimbare a aerului, care are filtre bune şi care poate elimina mult praf nociv şi alte particule de nedorit.**

Purificarea apei. Ar fi înţelept dacă nu aţi consuma apa de la robinet fără a şti ce conţine ea. Cum? Dar apa din oraşul meu este curată! A, da? Conţine ea fluor, clor? Clorul nu ucide numai bacteriile nocive din corpul uman, ci chiar şi pe cele bune, şi pe timp îndelungat, zi după zi, an după an, cât clor credeţi că aţi înghiţit? ar fi bine să lăsaţi apa în pahar câtva timp înainte de a o bea. Este bine să aveţi obiceiul de a goli o cană cu apă pe care o veţi lăsa la aer afară, protejată de un filtru.

Apa distilată reprezintă un mod excelent de a elimina mineralele, metalele grele şi alte toxine din corpul nostru. În acest timp, trebuie să se ţină seama de echilibrul nostru mine ral. Comprimatele de argilă sau de pământ fosil sunt excelente pentru purificarea apei. Nu voi recomanda unul anume, căci, dacă unul singur îşi face treaba, înseamnă că este bun. Impor tant este să fi conştient de calitatea apei pe care o consumi.

Grădini personale şi publice. Aveţi încredere în toate acestea, acum că aţi citit cartea? Vă simţiţi capabili să

semănaţi în aer liber sub cerul albastru? Neliniştitor, nu-i aşa? Ar fi recomandat să-ţi acoperi gradina cu o husă transparentă, la 1, 5 metri de sol şi să-ţi uzi chiar tu pământul, temându-te ca nu cumva ploile să fie infectate? Ce poţi face? Ce treabă să fie asta! Niciun sens! A vă acoperi grădina sau, mai mult chiar, să deţineţi o seră? Prea costisitor! Şi terenul?...

Există o altă soluţie: a scrie guvernului să oprească pulverizarea acestor murdării deasupra capetelor noastre. Veţi vedea răspunsul pe care guvernul îl va da şi veţi putea reacţiona în consecinţă. Daţi-i afară pe aceia care nu-şi fac datoria! Dar nimic nu este sigur, atât timp cât ei rămân în scaunele lor până când noi vom rezolva problema.

Faceţi propriile voastre cercetări şi transmiteţi ceea ce învăţaţi. Există o diferenţă între instruire şi îndoctrinare.

Cerul este acoperit de chemtrails. Remarcaţi sus, în dreapta, liniile paralele existente printre nori, rezultat flagrant al activităţilor de pulverizare. Este oare normal?

Concluzie

Dacă recapitulăm făcând legături între diferitele căi de acces prezentate în acest studiu, veţi vedea că imaginea devine din ce în ce mai clară, chiar dacă este puţin stânjenitoare.

Aţi putut constata că se folosesc chemtrails în diferite scopuri: pentru a ne îmbolnăvi şi a ne slăbi sistemul imunitar, starea fizică, voinţa; a încerca diferite experimente biologice şi chimice în mediul înconjurător şi pe oameni pentru a-i împiedica să-şi îndeplinească potenţialul divin, expunându-le capacităţile, harul, talentele şi aptitudinile; pentru a controla spaţiile aeriene şi ionosfera în întregime, pentru a subjuga clima, viaţa vegetală şi animală pe Pământ, tot ceea ce înseamnă hrană.

Scopul este de a controla, a capta, a transmite şi dirija tot ceea ce se numeşte comunicaţie şi protecţie umană pe planeta întreagă: satelit, radio, televiziune, telefon, internet, fax, ma şini, avioane, vapoare, arme, cărţi, plante, educaţie, ştiinţă, reli gie… într-un cuvânt sufletul, nucleul egregorului uman (spiri tului colectiv) de pe Pământ. Toate, evident, se întâmplă pentru cel mai mare bine… Ei vor binele nostru şi îl vor în întregime!!!

Ne aflăm în faţa unei rase care dă impresia unor zei ce dirijează această planetă cu o mână de fier. Această **rasă este** compusă din politicienii noştri, bancheri, oameni de ştiinţă erudiţi, marii ofiţeri ai cunoaşterii oculte.

Toţi vorbesc despre actele acestor zei pentru a-şi îndeplini ultima misiune: a-şi construi un regat pe Pământ, a extrage toate bogăţiile şi a le încredinţa lor. Sudoarea şi sângele nostru au un preţ. Şi cum revolta oamenilor începe să-i enerveze, la fel ca în timpul potopului şi a Turnului Babei, au hotărât încă odată să facă tabula rasa, să reducă populaţia, să purifice rasa şi genomul uman.

Ar trebui să păstraţi în memorie avertismentele scrise pentru posteritate de Martin Niemoeller, un luteran care trăia în Germania lui Hitler în anii ’30 şi ’40. În ciuda deceniilor scurse, cuvintele sale sunt mereu de actualitate:

Au venit în Germania, în primul rând pentru comunişti. Nu am vorbit pentru că nu eram comunist. Apoi, au venit pentru evrei. Nu am vorbit pentru că nu eram evreu. Apoi, au venit pentru sindicate. Nu eram sindicalist, deci nu am spus nimic. Apoi au venit pentru catolici şi nu am vorbit pentru că eram protestant. În final, au venit pentru mine. În acel moment, nu mai rămânea nimeni pentru a vorbi…

Atunci?… aşteptaţi să fiţi muribunzi sau grav afectaţi fizic pentru a vorbi? Am citit zeci de scrisori despre refuzul

oficial provenind de la agenţii guvernamentali, de la aviaţie până la mediul înconjurător. Agenţii lor îndrăznesc să banalizeze şi să râdă de cei care se hazardează în a cere răspunsuri, în ciuda miilor de scrisori de nemulţumire provenind de la cetăţenii din ţările afectate.

Este foarte regretabil pentru guvernare, dar răspunsurile lor sunt inacceptabile. Eu nu îi cred DELOC. Au atâta interes în a nega şi a muşamaliza totul. Ce ar putea să denunţe şefii anumitor companii aeriene care au consimţit să ajute guvernul grație personalului lor devenit intenţionat complice sau nu? Au mâinile legate.

Imaginaţi-vă puţin că un astfel de plan se solicită la nivel secret. Persoanele vizate au interesul să răspândească ideea că tot conţinutul acestei cărţi este fals: niciodată nu ar fi consimţit la un asemenea plan… şi dacă niciodată nu am vrea să îl folosim cu rea intenţie, ei şi-ar da seama!.. Să vedem deci!!

Am scris, de asemenea, rapoarte voluminoase despre formarea contrails. S-a reușit să se convingă piloții de avioane meteorologii şi fizicienii, de normalitatea a ceea ce ieşea din aceste propulsoare. Dar niciunul din aceste rapoarte nu este realizabil, nici nu coincide cu observarea dârelor chemtrails.

Avem un apărător al poporului sau al cetăţeanului căruia să-i putem încredinţa cererea noastră? Şi ancheta oficială cine o va face? Cred că chiar noi ar trebui să dirijăm această anchetă şi ar trebui să analizăm rezultatele obţinute de grupurile şi de laboratoarele recunoscute. Este oare posibil? Cine va plăti pentru asta? Un mecena filantrop, care să se intereseze de această cauză? Invitaţia este lansată!

Simţim o mare provocare în a dezvălui dincolo de aceste dovezi şi dispariţia calităţii vieţii noastre. Ei ne

trezesc fricile, slăbiciunile, proastele noastre obiceiuri, indiferenţele nefaste, ego-ul nostru. Aceste încercări ne îndeamnă să ne folosim puterea personală, internă şi fizică, să restabilim armonia, să strigăm arătând adevăratele calităţi umane pe care le avem, acelea de a crea, de a participa la o lume a păcii şi a belşugului pentru fiecare.

Listă de site-uri, pagini, link-uri în engleză

Site-ul cel mai important în materie:

http: //www.camicom.com/contrails. htm

Fotografii ale substanţei cleioase sau gelatinoase:

http: //www.camicom.com/ground6. htm http: //www.camicom.com/ground7. htm

100 de pagini de fotografii şi rapoarte ale martorilor din Statele Unite şi încă altele:

http: //www.rense.com/politics6/chemdatapage. html

Un alt site important şi foarte încărcat cu fotografii ale chemtrails (OZN-uri) şi documente despre:

http: //www.chemtrailcentral.com/index. shtml

Un mare site popular cu tone de rapoarte şi fotografii:

http: //www.apfn. org/apfh/contrails. htm

Fotografii interesante:

http: //www.artbell.com/chemtrails

Site îngrijit şi serios, multe rapoarte şi link-uri:

http: //www.centrexnews.com/chemtrails/

Site canadian cu privire la şi contra chemtrails:

http: //www.geocities.com/canadianchemtrails/

Site cu fotografii foarte bune cu privire la sisteme radar, 4 pagini de dosare despre chemtrails:

http: //lookupabove. tripod.com/chemtrailsoveramerica/

OZN-urile şi chemtrails: fotografii şi mărturii http: //www.tracers. 8m.com/tracers. html http: //www.tracers.

8m.com/tracers. html şphotos

Mărturii şi alte fotografii:

http: //www.tracers. 8m.com/sightlinks. html

Link-uri în franceză:

Versiunea franceză a site-ului lui camicom tradus prin logiciel:

http: //www.camicom.com/fran1.htm

Fotografii bune însoţite de un text pe măsură:

http: //iquebec. ifrance.com/Elilufuge/Chemtrailsalerte/Che mtrailsalerte. htm

Site-ul revistei „Effervesciences", plin de dosare şi articole despre subiecte alternative şi conspiraţioniste, printre care şi chemtrails. Toate numerele lor sunt afişate acolo.

http: //www.effervesciences.com

Controlul minţii:

Site-ul CCAP este cel mai mare site francofon despre controlul minţii. El apără drepturile celor care sunt victime ale tehnologiilor controlului minţii.

http: / /hometown. aol.com/ccapt2001/

Veţi găsi pe site-ul meu diferite pagini ale CCAP cu pagini specifice relative la diferite teme:

http: //www.conspiration. cc/sujets/mindcontrol/control nse_ccapt. html

Revista „Undercover",2 iulie 2002: **„Chemtrails: les** traânees dans le ciel".

Chemtrails: urme pe cer. Editor: Joel Labruyere, 40, rue du Paradis, 76530 Grand-Couronne, France.

Cum să scăpăm de chemtrails. Planuri pentru a fabrica un generator cu orgon după Wilhelm Reich:

http: //educate-yourself. org/ct/goodbzects10jan02.

shtml ***Controlul total al populaţiei:***

http: //educate-yourself.org/mc/mctotalcontrol12jul02.shtml

Site-ul Chemtrails' Hall of Shame conţine o fotografie uimitoare a pulverizării, văzută din avion în plină operaţiune militară şi multe alte dosare asupra ELF şi o petiţie:

http: //www.lightwatcher.com/chemtrails/hos. html

Dyn-O-Mat: o companie care se laudă că a inventat un „gel" pentru a controla norii şi a absorbi umiditatea. Acest gel e compus din polimer plastic care cade sub formă de clei.

http: //www.anomalies-unlimited.com/Chemtrails/Dyn-0-Gel. html

Brevetul lui Hugues Aircraft despre pulverizare pentru a reduce reîncălzirea climatică:

http://www.anomalies-unlimited.com/Chemtrails/Hughes. html

„Norii morţii" sau „Clouds of Death": un video de 23 de minute (200 mg) pe care dumneavoastră puteţi uşor să **tele**descărcaţi prin ftp şi care spune pe larg despre tot ce **conţine** cartea. De văzut. http: //www.cloud-busters.com/cbvideo/

Beam Ray Corporation: Philip Hoylan, care **a lucrat cu** Royal Rife, a dezvoltat acest aparat capabil să vindece diverse boli prin unde EM. Planurile se găsesc acolo.

http: //www.scoon. co. uk/Electrotherapy/Rife/BeamRay/in dex. htm

Controlul minţii: Ross Adey şi maşina LIDA. Dovada că serviciile secrete lucrează la acest proiect de mult timp.

http: //www.raven1. net/lida. htm

Războiul climatelor:

http: //www.2012. com. au. /HA ARP. html

Fotografii de aparate cu energii dirijate de tehnologii **avansate.**

http: //www.de. afrl. af. mil/Photos/

Explozii de energie asupra radarelor: ce sunt ele? Efectele turnurilor GWEN sau HAARP sau altele. Fotografii radar foarte explicite:

http: //server2042. virtualave. net/listen/interest. htm

Alte flash-uri captate pe radar:

http: //members. toast. net/flashradar/FLASH20660. html şi http: //members. toast. net/flashradar/FLASH20659. html

Proiect „Blue Beam": sau cum să ne pregătim pentru venirea viziunilor celeste;

http: //aoreport.com/news6. htm

Link-uri despre turnurile GWEN:

Site care detaliază utilizarea proiectului şi se opune la acest program:

http: //www.totse.com/en/politics/us_military/gwen. html

Veţi găsi pe site-ul meu diferite pagini ale CCAP cu pagini specifice relative la diferite teme.

nse_ccapt. html

Natural Healing from Chemtrail Syndromes (Vindecare pe cale naturală de pe urma sindroamelor provocate de chemtrails): carte electronică gratuită, disponibilă doar în engleză. Source de la lettre d'Aigle Gris.

http: //www.carnicom.com/elsbeth. htm

Site francez despre armele electromagnetice:

http: //membres. lycos. fr/frendelvel/

Site al lui Thomas Bearden, unul dintre marii oameni

de știință din timpurile noastre modeme, care denunţă efectele nocive ale armelor tehnotronice, printre care armele cu unde scalare: http: //www.cheniere. co

Site-uri canadiene care dau un exemplu de petiţie pentru ţara voastră însoţită de fotografii ale chemtrails:

http: //www.holmestead. ca/chemtrails/chemtrails. html http: //www.holmestead. ca/chemtrails/legoutdevivre. html

Chemtrails, din cuvântul englezesc chemical trails (pronunţaţi kemtreilz), sunt dârele ciudate lăsate de **avioane.** Ele formează nori care nu au nimic de-a face cu norii denşi sau cu norii cirus.

Rezultatele analizelor ne informează că dârele chemtrails conţin materii biologice precum bacterii, viruşi, globule roșii, produse chimice, săruri, minerale și particule de ciuperci microscopice negre, toate toxice pentru faună şi floră.

De ce afirmă guvernele că acestea sunt nişte dâre formate din condensarea vaporilor de apă care provin de la căldura turbinelor de avioane (contrails)? Contrails se împrăştie rapid, în timp ce chemtrails se întind și rămân pe cer ore întregi.

Responsabilii civili şi militari în afacerile aeriene au asigurat cercetătorii că era vorba despre multe urme (dâre) formate din condensare. Aceste dâre ar fi rezultatul aruncării lestului de carburant într-o aterizare forţată. Totuşi înmulţirea acestor trasee face ridicolă şi inadmisibilă teoria expusă. Majoritatea avioanelor care ne survolează sunt oare în primejdie de a se prăbuşi?

În faţa amplitudinii fenomenului, cei responsabili n-au avut altă alegere decât abţinerea de la orice **comentariu.** Datorită nepăsării, subiectul chemtrails a fost **îndepărtat** şi

trecut la rangul legendelor urbane.

Chemtrails ar fi simple teorii conspiraţioniste zvonuri prin Internet!

Chiar aţi dorit să cunoaşteţi adevărul, acum?!

TODAY NO COMMENT!!!

Secret Stranger Files

Nr. 010 – C

Ing. Teodoru Gheorghe Pupăzan

Apocalipsa

APOCALIPSA

INTRODUCERE

Cartea de sorginte biblică „FACEREA LUMII” a **prezentat** într-o concepţie cosmologică nouă, dijunctă de orice **teorie** de forma modelului standard BIG BANG, sau a UNIVERSULUI fierbinte, apariţia, evoluţia şi dispariţia unui UNIVERS de stele, galaxii, planete, viaţa. Am aflat astfel, cum din ABSOLUT, care este din punct de vedere fizic un sistem în echilibru, deci imuabil, apare UNIVERSUL stelelor şi galaxiilor, un sistem fizic în afara echilibrului şi ca urmare, efemer. Caracterul veşnic al ABSOLUTULUI l-am analizat în capitolul intitulat „FILOSOFIA ABSOLUTULUI”, iar din capitolul „FIZICA ABSOLUTULUI” am desprins două caracteristici fundamentale: potenţialitatea ABSOLUTULUI sau energia originară porţionată în semifotoni plus şi minus care se ciocnesc perfect elastic, generând numai în timpul ciocnirii fotoni, şi o a doua caracteristică indusă tot de potenţialitate şi care face din ABSOLUT un mediu solid perfect elastic.

ABSOLUTUL (sin. UNIVERSUL ABSOLUT, VID, ETER

COSMIC, ABSURD) reprezintă materia câmp. Am văzut că într-un decupaj din ABSOLUT, atât energia, cât şi impulsul total se conservă, decupajul respectiv apărând în exterior NUL, egal cu zero, atât din punct de vedere al energiei, cât şi al forţelor, starea de VID, de ABSOLUT, fiind sinonimă **cu nemişcarea, cu liniştea, cu împăcarea cu... NIMICUL. Am ajuns astfel şi pe calea „ştiinţifică", folosind instrumentele fizicii şi matematicii, la adevărul biblic expus generic în orice carte de geneză: DUMNEZEU A FĂCUT LUMEA DIN NIMIC ÎN ŞASE ZILE!**

Pentru mine, această primă revelaţie nu a fost suficientă motiv pentru care am insistat în „descoperirea adevărului" despre devenirea lumii, despre apariţia şi evoluţia materiei substanţă, din postura cosmologului, adică a cercetătorului bazat pe descoperirile fizicii, pe rezultatele mereu mai multe şi mai grăitoare ale observaţiei astronomice ca şi din interpretarea tot mai subtilă a acestora de reflecţia filosofică.

Exponentul energiei nule, a NIMICULUI, este fotonul, cuanta real virtuală din ABSOLUT, un dipol electric care intră în alcătuirea particulelor elementare, entităţile de bază ale materiei substanţă. În „FACEREA LUMII" am insistat pe următorul pas şi totodată fascinant paralelism între sintagma biblică expusă generic „DUMNEZEU ESTE LUMINA", sau reflexiv, „LUMINA ESTE DUMNEZEU", baza tuturor religiilor şi revelaţia fotonului geneză, adică a cuantei de lumină care stă la baza întregii deveniri a materiei substanţă şi concretizată în UNIVERSUL stelelor şi galaxiilor.

De altfel, fiecare moment al transformărilor din ABSOLUT ale materiei substanţă până la culminaţia fiinţelor inteligente, capabile de reflexie filosofică, îşi are corespondentul în spiritualitate. Această corespondenţă,

religie-ştiinţă este de fapt o complementaritate. Dacă printr-o anumită conduită reflexivă, ajungi să descoperi izvorul de înţelepciune spiritual, dar determinarea lăuntrică te împiedică să-i urmezi cursul alegând poteca şerpuitoare printre hăţişuri a ştiinţei, de fiecare dată vei descoperi, „jos în vale”, mersul liniştit şi sigur al pârâiaşului, acum transformat în râu spre „marea de înţelepciune”.

Toate marile repere ontologice ale spiritualităţii, reale sau virtuale, îşi găsesc astfel imaginea reflexivă, determinată „științific”. În „FACEREA LUMII” aceste repere sunt subliniate cu prisosinţă. Corespondenţa respectivă a fost pentru mine un indicator al revelării adevărului, o confirmare a rezultatului cercetării.

Chiar trecerea într-o „ALTĂ LUME”, într-un „ALT UNIVERS”, a fost analizată ştiinţific în capitolele destinate găurilor negre. Aceste ciudate configuraţii, capabile să concentreze materia substanţă la nivelul stelelor cu masa mare (cel puţin trei mase solare), la nivelul galaxiilor, sau a roiului de roiuri de galaxii, generând acea inimaginabilă BIG BLACK HOLE sau gaura neagră de roi de roiuri de galaxii, reduc materia substanţă la materia câmp, pe care „o aruncă” într-un alt UNIVERS. Revelarea genezei şi a circuitului UNIVERSULUI au fost posibile numai după identificarea particulelor fundamentale, ca structură şi a câmpului, în special cel gravitaţional, ca natură. Fără cunoaşterea structurii particulelor elementare şi a naturii electromagnetice a interacţiei gravitaţionale, natura comună de altfel întregii game de interacţii individualizate în fizică drept fundamentale, incursiunea în cosmologie este aventură fără finalitate științifică, reală.

Este normal ca şi lucrarea de faţă „APOCALIPSA”, cu aceeaşi inspiraţie biblică, să rămână fidelă

complementarităţii despre care vorbeam şi să înfăţişeze, constatând sau anticipând, pericolele majore care pot determina într-un timp apropiat sau **într-un** viitor imprevizibil, extincţia „LUMII”. Prin „LUME” înţeleg toată materia substanţă de la particulele elementare, stele, galaxii, planete, la fiinţele inteligente oriunde ar fi ele prezente într-un UNIVERS ca cel definit în „FACEREA LUMII”.

La momentul actual, noi, pământenii, n-am reuşit încă să identificăm viaţa într-un spaţiu perisolar, „destul” de extins, iar de fiinţe inteligente nici vorbă.

Este clar că, fără nicio influenţă de natură ptolemeică, vom considera omenirea în centrul analizei, sub **rezerva** faptului că apariţia, dezvoltarea şi stingerea unei civilizaţii cosmice prezintă similitudini până la identificare cu civilizaţia Terrei sau a oricărei alte planete din UNIVERS.

De asemenea trebuie să reţinem că factorii reali şi imediaţi ai apocalipsului unei civilizaţii sunt de natură endogenă, în timp ce factorii cosmici sunt cu atât mai îndepărtaţi cu cât îşi au originea în interiorul Sistemului solar, în Galaxie sau în Supergalaxie. Prin endogen înţeleg sistemul relaţiilor sociale şi ecosistemul planetar. Factorii de risc planetari, consideraţi chiar în dinamica lor crescândă aşa cum sunt prezentaţi în „FACEREA LUMII”, se desfaşoară în unităţi de timp geologice, deci contracarabili prin măsuri concertate şi inteligente.

SODOMA ŞI GOMORA… zilelor noastre!

În SFÂNTA SCRIPTURĂ, sfârşitul lumii şi modul cum Mântuitorul va face judecata cea de apoi, sunt promovate de către Sfântul Apostol şi Evanghelist Ioan în **„APOCALIPSA”.** Cartea sa este aparţinătoare de Noul Testament, adică de

partea a doua a Bibliei ce cuprinde istorisirea arătării şi **activităţii** Domnului Iisus Hristos.

Simbolistica apocalipsului este prezentă însă chiar din zorii genezei, legată evident de păcatul primilor oameni, **Adam** şi Eva. Ei au încălcat interdicţia divină de a nu gusta din pomul cunoaşterii binelui şi a răului, iar faptul le-a atras **pedeapsa** cuvenită, alungarea neamului omenesc din Rai şi pierderea stării paradisiace. Păcatul originar a atras pedeapsa **originară și** debutul din acest moment al raportului de restabilire a ordinii divine, raportul dintre măsura greşelilor sociale şi măsurile represive, raport privit în dinamică şi culminând cu Apocalipsa întregii Lumi.

Din porunca Domnului Dumnezeu dată primului om de a nu gusta fructele din pomul vieţii şi cunoştinţei binelui şi răului, s-au cuantificat elementele moralei şi normal, a eticii grupurilor sociale şi popoarelor de-a lungul timpului.

Pierderea ţinutei morale şi decadenţa au atras, în concepţie biblică, pedeapsa Domnului, cu forme felurite de manifestare, de la potop „la ploaia de pucioasă şi foc din cer". De altfel, focul din cer şi apele diluviene vor predomina ca un laitmotiv în toate apocalipsele diverşilor sfinţi şi prooroci ca elemente cauzatoare de nenorociri.

Sigur că din multitudinea de valenţe ale fenomenului religios, la nivel planetar, identificarea şi menţinerea elementelor de etică în interiorul grupurilor sociale este de departe cea mai importantă virtute. Nu este necesară o analiză aprofundată, pentru a observa că de fapt, întreaga manifestare a religiosului pe planetă este subordonată acestui deziderat.

Sunt cercetători care argumentează că religia a izvorât din magie, din acele încercări primitive de a controla mediul înconjurător prin ritualuri sau din ignoranţa specifică

debutului omenirii, sau din orice, motive suficiente pentru a restrânge într-o activitate separată religia, așa cum se petrec faptele în societatea contemporană.

Adevărul este altul și acest fapt este deosebit de benefic Pentru civilizaţia Terrei, acum și într-un viitor îndelungat. Chiar dacă este practicant fervent sau mai domolit, cleric sau mirean, declarat oficial religios sau ateu, fiecare pământean își trăiește viaţa sub auspiciile fenomenului religios, pentru că aceasta a reglementat natural şi apoi conştient formarea civilizaţiei actuale.

Dacă sintagma „munca l-a creat pe om" este acceptată apoi munca într-un cadru religios a fost dominantă în devenire omului. Viaţa spirituală, chiar în formele primitive şi diverse de manifestare, a smuls omul din lenta şi îndelungata evoluție biologică şi l-a transformat în materie capabilă de reflecţie filosofică.

Când a apărut religia? Pentru mulți cercetători este o plăcută preocupare descifrarea acestei himere. Impasul este solvat simplu şi înţelept tot de litera Sfintei Scripturi. Afirm cu tărie acest fapt pe care îl voi argumenta ulterior şi de a cărei dreaptă menire am fost încredinţat foarte târziu după ce am bătătorit, așa cum am spus în introducere, potecile dintre hăţişuri ale ştiinţei.

Am să explic întâi ultima parte a frazei anterioare. Revin tot la introducere la genericul „DUMNEZEU ESTE LUMINA", baza tuturor religiilor. Pentru majoritatea, chiar şi pentru cei avizaţi, este o afirmaţie dogmatică, bază din care se trag toate devenirile vii sau nevii, reale sau virtuale. Diversificarea acestora (a devenirilor) este nelimitată în gândirea diverşilor teoreticieni ai religiei (din interiorul sau exteriorul fenomenului) iar dinamica este de asemenea corespunzătoare.

Pentru cei care nu au parcurs paginile cărţii „FACEREA LUMII”, reiau pe scurt itinerarul ştiinţific care m-a condus către revelaţia generică de mai sus.

După cum se cunoaşte, mai mult sau mai puţin, preocupări pentru identificarea naturii luminii apar de timpuriu în rândul oamenilor de ştiinţă.

Filosofii greci considerau că lumina este, în esenţă, un fel de foc, însă mult mai subtil decât cel obişnuit. În privinţa structurii acestei substanţe subtile, părerile erau împărţite. Astfel, după Empedocle (aprox. 490-430 î. Hr.), lumina are *o* structură continuă, fiind constituită din efluvii emise de sursele incandescente, precum şi de ochi. Din contră Democrit (aprox. 460-37O î. Hr.) considera că lumina are o structură granulară, fiind în esenţă un jet de particule care se deplasează cu viteză foarte mare.

Admiţând materialitatea luminii, filosofii greci erau desigur obligaţi să considere că lumina nu se propagă instantaneu, adică viteza ei de propagare nu este infinită.

Un loc aparte în ştiinţa antică îl ocupă teoria lui Aristotel (384-322 î. Hr.) despre lumină. Acesta considera că lumina nu are o structură materială, ea reprezentând modificarea calitativă a unui mediu transparent sub acţiunea unei surse de lumină. Lumina reprezintă, după Aristotel, acţiunea mediului transparent care a primit un impuls de la un foc sau de la un element asemănător acestuia.

Spre deosebire de lumina materială a atomiştilor greci, care se propagă cu viteză foarte mare, însă finită, lumina lui Aristotel se propagă instantaneu, deci cu viteză infinită. Aristotel considera că mediul activat de un foc îşi modifică proprietăţile dintr-odată, aşa cum apa îngheaţă simultan în masa sa.

Observăm aşadar că bazele structurii duale ale luminii

au fost iniţiate încă din antichitate. Această caracteristică (dualitatea) avea să nască cu adevărat controverse pe baza lucrărilor ştiinţifice ale lui Robert Hooke (1635-1703), Christian Huygens (1629-1695) și Isaac Newton (1643-1727). La aceste controverse s-au raliat, pe măsura scurgerii timpului, de o parte sau de alta a baricadei (duale) numeroşi oameni de știință, care prin lucrările lor demonstrau natura ondulatorie sau pe cea corpusculară a luminii. Lucrurile au rămas netranşate, chiar şi după impunerea din necesitatea explicării efectului fotoelectric a naturii corpusculare, de către unul din titanii fizicii, Albert Einstein (1879-1955), aşa încât în zilele noastre, antagonismul ondulatoriu – corpuscular, chiar dacă s-a transformat în complementaritate, continuă să persiste în explicitarea naturii luminii sau a particulelor fundamentale.

Este de remarcat pe de altă parte că odată cu acceptarea compromisului în definirea naturii luminii, compromis care (Atenţie!) a fost luat drept principiu de bază în fundamentarea fizicii cuantice, disputa pe seama naturii luminii cunoaşte o stare letargică.

Exact în această perioadă, atenţia comunităţii de **fizicieni** și nu numai este concentrată asupra particulelor elementare. După ce au fost descoperite şi caracterizate principalele particule fundamentale, electronul, protonul şi neutronul, și identificată de asemenea, componenta radioactivităţii naturale, s-a trecut, pe baza experienţelor din acceleratoarele de particule, la urmărirea și identificarea intimităţii maxime a materiei substanţă.

Se caută cu înverşunare elementul comun, acea entitate „mai fundamentală” şi din care se presupune că sunt alcătuite toate particulele elementare. Spun toate particulele elementare, deoarece după creşterea puterii

acceleratoarelor de particule, au fost „identificate” sute de aşa-zise particule elementare, număr care continuă să crească, proporţional cu puterea acceleratoarelor.

Sunt făcute eforturi financiare uriaşe pentru construcţia de gigasau chiar terra-acceleratoare în speranţa penetrării tot mai adânc în zone încă necunoscute ale materiei.

Obiectivul determinant al acestor experimente **este** identificarea bosonului Higgs (în categoria bosonilor intră particulele elementare, care nu se supun principiului de excluziune al lui Pauli, adică două asemenea particule **pot să se** găsească în aceeaşi stare cuantică. Funcţia de undă **care descrie** în acest caz starea celor două particule este simetrică, **adică** nu-şi schimbă semnul când particula îşi schimbă **coordonatele),** denumit şi „particula lui DUMNEZEU”, capabil **în opinia** iniţiatorului să „însufleţească” toate celelalte **particule** elementare.

Normal că în fruntea listei bosonilor stau fotonii. Dar cum ei sunt cauză în litigiul multisecular privind dualitatea, au atras mai puţin interesul asupra lor pentru desemnarea drept cuantă originară. De asemenea, din punct de vedere fizic şi practic, fotonii nu există ca particulă. Priviţi un tabel care cuprinde mărimile caracteristice ale particulelor elementare şi veţi observa că toate rubricile din dreptul fotonului sunt goale, cu excepţia spinului, atribuit de altfel artificial.

Poate că aceste două majore consideraţii, dar şi altele, i-au determinat pe Higgs şi echipa lui de fizicieni, dar şi pe alţi camarazi de breaslă, să continue căutarea particulei comune prin penetrarea tot mai adânc în măruntaiele materiei substanţă, bazaţi pe acceleratoare de particule ce pot dezvolta energii de ordinul terra-electronvolţilor.

Legat de acest din urmă aspect, puterea acceleratoarelor, vreau să fac un mic comentariu.

La vremea când redactez lucrarea de faţa, comunitatea ştiinţifică a fizicienilor şi nu numai se pregăteşte pentru debutul experimentelor în superacceleratorul de la C.E.R.N., al comunităţii europene pentru fizica nucleară.

Se bate multă monedă, în această perioadă, pe „experimentul mileniului" şi pe rezultatele de excepţie ce se vor obţine şi care vor conduce nu numai la identificarea particulei originare, dar vor fi capabile să recreeze primele secunde ale Universului, aşa cum este considerat în scenariul BIG BANG.

La asemenea pretenţii „năstruşnice", se nasc replici şi contestatari pe măsură, în categoria ultimă intrând chiar oameni „de ştiinţă" fizicieni, anticipând că experimentele de la C.E.R.N. vor derula chiar sfârşitul lumii.

Fizica este o ştiinţă a experienţei, iar rezultatele ei au o mare însemnătate practică, tehnică şi economică. Și în cazul acceleratoarelor, chiar dacă nu se va reuși identificarea „particulei lui DUMNEZEU" şi cu siguranţă nu se va face, pentru că fotonul există, dar nu este cunoscut, experimentele se vor desfăşura pe o perioadă destul de îndelungată vor ocaziona obţinerea de alte rezultate concrete, cu aplicație imediată în domeniile ştiinţei, tehnologiei şi economiei.

Unele dintre aceste rezultate concrete vor avea în domeniile respective un impact apropiat de revelaţia himericei particule. Concretizând afirmaţia, vreau să spun că rezultatele cercetărilor în domeniul nanotehnologiilor spre exemplu revoluţionează pur şi simplu bunăstarea noastră cotidiană, dar şi „siguranţa" naţională. Laptopul, azi banal şi omniprezent, are caracteristicile superioare unui ordinator de acum câteva decenii, de mărimea unei clădiri etajate.

Revenind la semnificaţia genericului, „LUMINA ESTE DUMNEZEU”, aceasta trebuie să fie una singură: lumina, sau mai bine spus esenţa ei, constituie izvorul întregii deveniri a materiei substanţă.

În „FACEREA LUMII”, am definit ABSOLUTUL, am analizat raţiunea SA în capitolul intitulat „FILOSOFIA ABSOLUTULUI” şi constituţia în capitolul „FIZICA ABSOLUTULUI” și am văzut că întreaga sa **potențialitate este** cuantificată în sarcini originare, pe care i-am numit **semifotoni.** Aceştia se ciocnesc (este vorba de ciocniri electrice) **perfect** elastic, generând numai în timpul ciocnirii fotoni. **Fotonul** devine astfel o particulă reală (numai în timpul **ciocnirii)** şi virtuală în rest. Fiind o entitate formată din **două sarcini de** semn contrar, fotonul este un dipol electric. Am **identificat** mărimea sarcinilor electrice originare şi valoarea **dipolului** electric foton.

Cuanta de ABSOLUT este fotonul. **Particula lui** Dumnezeu este fotonul, definit ca mai sus. Este **singura** „materie primă” pe care ABSOLUTUL o are la **„dispoziţie”** pentru a face lumea aşa cum o cunoaştem astăzi.

Următorul pas autoiniţiat îl reprezintă **formarea** particulelor fundamentale, neutronul, electronul, **protonul și** neutrinul. Spun autoiniţiat, pentru că într-o etapă de început a UNIVERSULUI stelelor şi galaxiilor, un izbuc de energie duce la cuantificarea particulelor elementare. Izbucul de energie este cunoscut în fizică sub denumirea de fluctuaţie a VID-ului. Am analizat la timpul respectiv probabilitatea de producere a unei fluctuaţii în VID şi am văzut că ea este foarte mare: adică o fluctuaţie fotonică la circa o sută de milioane sau un miliard de fotoni. De ce este această probabilitate foarte mare? Simplu, în primul rând raportarea se face la numărul de fotoni din ABSOLUT, infinit,

iar în al doilea rând se compară cu probabilitatea protonilor termici de a depăşi bariera coulombiană de potenţial şi realizarea sintezei nucleare în stele, care este de un proton la o sută de milioane, sau cu fenomenul de autodisociere moleculară (ruperea atomului de hidrogen în proton şi electron) a apei care este de o moleculă la cincizeci şi cinci de milioane. Şi într-un caz şi în celălalt, procesele se produc firesc şi nelimitat.

Energia fluctuată cuantifică particulele elementare, din materia primă fotoni, acestea, particulele, folosind doar o cantitate determinată de energie, numită şi energie de repaus. Cum se formează particulele fundamentale se arată în detaliu şi foarte clar în FACEREA LUMII. Reţinem doar alcătuirea simplă a lor, nucleu şi manta. În toate cazurile mantaua este formată din fotoni, iar nucleul este alcătuit dintr-un dipol foton la neutron şi neutrin şi un semifoton minus respectiv plus la electron și proton. La timpul respectiv am analizat forţele care acţionează în interiorul particulelor fundamentale, ca să le facă stabile structural (electronul și protonul) sau instabile, conducând la dezintegrarea beta minus a neutronului în extranucleu.

De asemenea, am identificat natura fizică a câmpului (în speţă câmpul electromagnetic, unic de altfel pentru toate categoriile de interacţii) şi am constatat adevărata dualitate particulă-câmp, în sensul că atunci când se naște o particulă fundamentală, se naşte şi propriul câmp electromagnetic, care firesc, dispare odată cu particula.

Câmp electromagnetic are şi neutronul sau neutrinul particule neutre din punct de vedere electric, dar câmpul lor este câmpul sferei polarizate, după cum am explicat.

Odată născute, particulele fundamentale interacţionează electromagnetic, formând atomii. Protiul,

atomul de hidrogen cel mai simplu, este și un element cosmologic (apare în etapele de început ale UNIVERSULUI). În FACEREA LUMII am demonstrat că și deuteriu, și heliu, într-o anumită proporţie, sunt elemente cosmologice.

Atomii simpli de hidrogen (sub forma protiului) interacţionează electromagnetic şi se interpolariază, dipolii astfel formaţi atrăgându-se cu forţa electromagnetică de dipol, interacţie consacrată macroscopic de către celebrul Newton sub denumirea de gravitaţie. Gravitaţia este aceea care închează stelele, furnizează energia necesară aprinderii lor, adică declanşării reacţiilor de fuziune şi creează condiţiile acţiunii forţei tari (forţă electromagnetică, de asemenea), răspunzătoare de formarea elementelor chimice.

Toate etapele devenirii, de la cuanta de ABSOLUT, fotonul, și până la fiinţele inteligente capabile de reflecţie filosofică sunt orânduite și detaliate în FACEREA LUMII.

Astfel, cu greu, cu foarte multă trudă şi foarte târziu, am înţeles adevărata semnificaţie a sintagmei DUMNEZEU ESTE LUMINA și a celebrei DUMNEZEU A FĂCUT LUMEA DIN NIMIC ÎN ȘASE ZILE.

Am divagat și insistat pe exemplul de mai sus, **pentru a** demonstra adevărul exprimat cu tâlc de SFÂNTA SCRIPTURĂ, călăuză sigură în cunoașterea și **cercetarea** ştiinţifică a Lumii, a devenirii ei, dar şi a pericolelor **care** o ameninţă.

În consecinţă, revenim la titlul capitolului şi îi **căutăm** semnificaţiile în perioada contemporană.

Primii oameni, Adam și Eva, au gustat fructele pomului cunoaşterii binelui și a răului și au săvârșit un păcat, adică s-au abătut de la porunca DOMNULUI DUMNEZEU.

Sigur că sună destul de vag în ce a constat păcatul, prin gustarea fructelor din pomul cunoaşterii binelui şi răului. În

mod cert, Adam şi Eva îşi descoperă imediat sexualitatea, iar celelalte elemente ale păcatului, acum extins la urmaşii primilor oameni, le aflăm din Decalog, adică cele zece porunci rostite de DOMNUL DUMNEZEU înaintea lui Moise pe muntele Sinai.

„Atunci a rostit DOMNUL înaintea lui Moise toate cuvintele acestea şi a zis:

1. Eu sunt DOMNUL DUMNEZEUL tău, Care te-a scos din pământul Egiptului şi din casa robiei. Să nu ai alţi dumnezei afară de MINE!
2. Să nu-ţi faci chip cioplit şi niciun fel de asemănare a niciunui lucru din câte sunt în cer, sus, şi din câte sunt pe pământ, jos, şi din câte sunt în apele de sub pământ! Să nu te închini lor, nici să le slujeşti!
3. Să nu iei numele DOMNULUI DUMNEZEULUI tău în deşert, că nu va lăsa DOMNUL nepedepsit pe cel ce ia în deşert numele LUI.
4. Adu-ţi aminte de ziua odihnei, ca să o sfinţeşti. Lucrează șase zile şi-ţi fă în acelea toate treburile tale, iar ziua a șaptea este odihna DOMNULUI tău.
5. Cinsteşte pe tatăl şi pe mama ta, ca să-ţi fie bine şi să trăieşti ani mulţi, pe pământul pe care pe care DOMNUL DUMNEZEUL tău ţi-l va da ţie.
6. Să nu ucizi!
7. Să nu fii desfrânat!
8. Să nu furi!
9. Să nu mărturiseşti strâmb împotriva aproapelui tău!
10. Să nu doreşti casa aproapelui tău; să nu doreşti femeia aproapelui tău; nici ogorul lui, nici sluga lui, nici slujnica lui, nici boul lui, nici asinul lui și niciunul din dobitoacele lui și nimic din câte are aproapele tău. ”

Aceste zece fraze simple, pline de înţeles, dar şi de tâlc

„rostite” înaintea lui Moise, s-au constituit, aşa cum spuneam, în elementele de bază, în chintesenţa moralei şi eticii grupurilor sociale și a popoarelor de-a lungul vremurilor. Au fost izvorul normelor juridice și baza evoluţiei societăţii omeneşti.

Biblia exemplifică în mod concludent cum au fost sancţionate abaterile de la normele expuse în cele zece porunci. Acesta este meritul incontestabil al SFINTEI SCRIPTURI. De a înfăţişa prin pilde pericolele la care se expun cei ce nesocotesc cerinţele Decalogului. A fost de fapt singura posibilitate omenească, raţională, de a păstra echilibrul și de a asigura dezvoltarea omenirii.

Începuturile, în negura timpului bineânţeles, ale propovăduirilor aşa cum sunt expuse în Decalog, în locuri şi spaţii specifice, marchează simplu debutul adevăratului act religios. Cred că nu ar avea o relevanţă mai mare localizarea „cu precizie” în timp și spaţiu a practicilor religioase, altfel decât sunt prezentate în SFANTA SCRIPTURĂ.

De asemenea este lipsită de interes interpretarea diferită sau chiar contestarea inspiraţiei divine a textelor. Faptul că în timp ce unii creştini insistă că toate povestirile din BIBLIE sunt reale, alţii, evrei sau creştini, consideră o parte din materialul biblic ca fiind simbolic sau mitic şi nu o consemnare faptică.

Această „preocupare” pentru adevărul literal al SCRIPTURII a început să se manifeste cu precădere în perioada de debut a modernismului occidental şi începuturile revoluţiei tehnico-ştiinţifice, când europenii aşteptau să găsească în scripturi fapte verificabile ca acelea pe care le căutau în laborator. Apoi mulţi filosofi, reprezentanţi ai iluminismului secolului al XVII-lea, puneau sub semnul întrebării creştinismul şi existenţa unui singur

DUMNEZEU.

Să nu mai vorbim despre apariţia în secolul al XlX-lea a te**oriei** evoluţioniste şi în special a darwinismului şi **controversele** iscate şi aduse în zilele noastre prin faptul că ideile evoluţioniste contraziceau CARTEA GENEZEI.

Opiniile contradictorii sau chiar contestatare, ca în **formele** expuse mai sus, au creat un cadru „problematic" şi **neatractiv** scripturilor, pentru numeroşi creştini şi evrei, ba, mai **mult,** au dat apă la moară şi „concurenţei religioase" din **societatea** contemporană, dispută care nu de puţine ori îmbracă **haina** fanatismului.

În religia israelită, pentru prima dată, a apărut ideea că **există** o putere universală care stă la baza nu numai a **universului** fizic, ci şi a celui moral. Sub Moise, DUMNEZEU a devenit Yahwe (Yahve sau Iehova). Yahwe înseamnă în ebraică „cel ce este", „cel care face să existe", „cel care creează". (La origine, divinitate atotputernică a naturii, zeul furtunii, **al** trăsnetelor şi al vulcanilor.) Ulterior s-a considerat o lipsă de respect folosirea numelui său şi a fost menţionat doar ca Adonai – „Dumnezeul meu".

Ca să-L impună poporului, Moise I-a atribuit lui Yahwe-Iehova mari binefaceri: EL i-a eliberat pe evrei din Egipt, EL i-a dus în Canaan, EL le-a dat legi, sfaturi, ajutor în împrejurări grele şi tot EL i-a pedepsit pentru greşelile lor; căci Yahve este bun şi drept, dar şi aspru.

În felul acesta, pentru individ şi poporul evreu religia devenea un factor de moralitate. Caracterul fundamental al lui Yahwe era moralitatea, spiritul de justiţie, severitatea cu care pedepseşte pe vinovat fără cruţare. Stăpân al cerului şi al pământului, Yahwe este omnipotent. Guvernează întreaga lume, conduce totul singur. În jurul său nu există decât îngerii, simpli mesageri ai săi.

„Elementul cel mai important al cultului lui Yahwe n-a fost monoteismul, ci sensul de finalitate divină pe care l-a dat evreilor experienţa lor sociala de grup. În felul acesta evreii au făcut un pas pe care nu l-a făcut niciun alt popor; au găsit manifestarea voinţei divine nu în experienţa naturii fizice, ci în experienţa procesului social. Efectul unei asemenea interpretări a fost de a da istoriei o semnificaţie religioasă, nu numai ca tradiţie, ci în prezentul viu. Tot ceea ce se întâmpla avea pentru poporul evreu, o semnificaţie în funcţie de planurile lui Yahwe. Desigur că şi alte popoare au crezut că erau guvernate de un zeu sau de reprezentantul unui zeu, dar nu au găsit în propria lor istorie niciun ghid moral. „ ***(R. Turner)***

Fiind un factor de moralitate, religia iudaică a consacrat şi un tip nou de religios, o construcţie aparte durabilă şi perspectivă nelimitată. Religia iudaică este, înainte de toate, o formă de religie a vieţii interioare, individuale şi subiectivafectivă; fiecare individ este făcut responsabil pentru acţiunile sale. Comunitatea nu este pedepsită de-a valma. Semnificativ, este dialogul DOMNULUI cu Avraam în care acesta mijloceşte pentru Sodoma.

„Apoi s-au sculat Oamenii aceia (este vorba de cele trei persoane ale Sfintei Treimi) de acolo şi S-au îndreptat spre Sodoma şi Gomora; şi s-a dus şi Avraam cu Ei, ca să-I petreacă. (Fac. 18, 16).

Şi a zis DOMNUL: «Strigarea Sodomei şi a Gomorei este mare şi păcatul lor cumplit de greu. » (Fac. 18, 20).

De acolo doi din Oamenii aceia, plecând, S-au **îndreptat** spre Sodoma, în vreme ce Avraam stătea încă **înaintea** DOMNULUI.

Şi, apropiindu-se, Avraam, a zis: «Pierde-vei, oare, **pe cel** drept ca şi pe cel păcătos, încât să se întâmple celui drept

ce se întâmplă celui nelegiuit? Poate în cetatea aceea să fie **cincizeci** de drepţi: pierde-i-vei, oare, şi nu vei cruţa tot locul **acela** pentru cei cincizeci de drepţi, de se vor afla în cetate? »

Zis-a DOMNUL: «De se vor găsi în cetatea **Sodomei** cincizeci de drepţi, voi cruţa pentru ei toată cetatea şi tot **locul** acela».

Şi, răspunzând, Avraam, a zis: «Iată, cutez să vorbesc Stăpânului meu, eu, care sunt pulbere şi cenuşă! Poate că lipsesc cinci din cincizeci de drepţi; poate să fie numai **patruzeci şi** cinci; pentru lipsa a cinci pierde-vei, oare, toată cetatea? ».

Zis-a DOMNUL: «Nu o voi pierde de voi găsi acolo patruzeci şi cinci de drepţi».

Şi a adăugat Avraam să grăiască DOMNULUI şi a zis: «Dar dacă se vor găsi acolo numai patruzeci de drepţi? » Şi DOMNUL a zis: «Nu o voi pierde pentru cei patruzeci».

Şi a zis iarăşi Avraam: «Să nu se mânie Stăpânul meu de voi mai grăi: Dar de se vor găsi acolo numai treizeci de drepţi? » Zis-a DOMNUL: «Nu o voi pierde de voi găsi acolo treizeci».

Şi a zis Avraam: «Iată mă cutez să vorbesc Stăpânului meu: Poate că se vor găsi acolo numai douăzeci de drepţi». Răspuns-a DOMNUL: «Nu o voi pierde pentru cei douăzeci».

Şi a mai zis Avraam: «Să nu se mânie Stăpânul meu de voi mai grăi încă odată: Dar de se vor găsi acolo numai zece drepţi? » Iar DOMNUL i-a zis: «Pentru cei zece nu o voi pierde».

Şi terminând DOMNUL de a mai grăi cu Avraam, S-a dus, iar Avraam s-a întors la locul său. „ (Fac. 18, 22-33)

Înainte de reformele introduse de Moise, religia ebraică se prezenta în formele primitive ale religiei: magie,

oracole, cultul strămoşilor, al demonilor şi elementelor naturii, venerarea morţilor şi a anumitor animale.

Pentru cucerirea Canaanului, triburile evreilor a trebuit să-i înfrunte pe canaaneeni. Înaintea acestora însă, teritoriul Palestinei fusese ocupat de amoreeni, o altă populaţie semită, a căror civilizaţie s-a format sub influenţa celei babiloniene și a celei egiptene. Religia lor, politeistă, avea evidente influenţe babiloniene. Mai persistau și forme primitive de venerare a naturii, precum și ritualuri sângeroase, inclusiv sacrificii umane.

Anumite elemente de cultură și civilizaţie amoreană au fost preluate de canaaneeni și le-au împletit cu cele ale marilor civilizaţii vecine, egiptene și babiloniene.

Caracterul complex al culturii canaaneene este demonstrat și de religia lor: cu zeităţi egiptene, babiloniene și locale; cu elemente de cult al naturii și cu sanctuare în care aveau loc și sacrificii umane; cu rituri sângeroase, prostituţie sacră, festinuri orgiastice și forme stranii de exaltare mistică.

Aceasta era ambianţa de civilizaţie în care intrau evreii și încep „cucerirea” Canaanului. La început triburile nomade ale israelienilor au întreţinut relaţii paşnice cu canaaneenii și nu rareori se întâmpla ca un clan israelit mai slab să solicite în schimbul anumitor prestaţii protecţia unui trib canaanean mai puternic.

Oricum, dată fiind superioritatea militară a canaaneenilor şi lipsiţi fiind de o experienţă a războiului, israelienii a trebuit să rămână și să se mulţumească, într-o primă etapă și cu regiunile de deal.

Convieţuirea îndelungată în acest complex şi tumultuos cadru de cultură și civilizaţie şi-a lăsat amprenta cu precădere în practicile religioase ale vechilor evrei, dar şi în comportamentul și moralitatea lor.

A fost nevoie de intervenţia hotărâtă a lui Moise pentru a-L impune pe Yahwe, un zeu caracterizat de moralitate, spirit de justiţie şi în special de severitatea cu care pedepsea pe vinovat fără cruţare.

În ciuda pedepselor drastice, care mergeau până la extincţia unor oraşe întregi cum erau Sodoma şi Gomora, sau pierderea „De la om până la dobitoc şi de la târâtoare până la păsările cerului” (Fac, 6, 5-8), ca în potop, nu de puţine ori erau momente când evreii reveneau la vechile şi primitivele practici religioase, la decadenţă şi promiscuitate.

Au fost suficiente 40 de zile și 40 de nopți, câte a stat M**oise** pe muntele Sinai, ca poporul să se abată la idolatrie şi **imoralitate.**

„Văzând însă poporul că Moise întârzie a se coborî din munte, s-a adunat la Aaron şi i-a zis: «Scoală şi ne fă dumnezei, care să meargă înaintea noastră, căci cu omul acesta, cu Moise, care ne-a scos din ţara Egiptului, nu ştim ce s-a întamplat».

Iar Aaron le-a zis: «Scoateţi cerceii de aur din urechile femeilor voastre, ale feciorilor voştri şi ale fetelor voastre şi-i aduceţi la mine».

Atunci tot poporul a scos cerceii de aur din urechile alor săi şi i-a adus la Aaron.

Luându-i din mâinile lor, i-a turnat în tipar şi a făcut din **ei un** vițel turnat și l-a cioplit cu dalta. Iar ei au zis: «Iată, **Israele,** dumnezeul tău, care te-a scos din ţara Egiptului! ».

Văzând aceasta, Aaron a zidit înaintea lui un jertfelnic, și a strigat Aaron și a zis: «Mâine-i sărbătoarea Domnului».

A doua zi s-au sculat ei de dimineaţă şi au adus arderi de **tot** şi jertfe de pace; apoi a şezut poporul de a mâncat şi a băut ș**i pe** urmă s-a sculat şi a jucat. „ (Ieş. 24-25).

După cum se observă, una dintre practicile primitive

de reliogizitate era aceea a zoolatriei, influenţa sigură, pentru poporul lui Moise, a Egiptului, din care tocmai plecase. Pentru egipteni, erau caracteristice reprezentările religioase zoomorfe.

Egipteanul se simţea înconjurat de forţe divine, bune sau rele, care acţionau prin intermediul unor animale. Aceste forţe întrupate într-o fiinţa reală şi concretă, legată şi de o anumită ambianţă – şarpele pe câmp, leul în deşert, crocodilul în fluviu etc. – aveau pentru egiptean o importanţă mai mare (tocmai pentru că erau prezenţe nemijlocite, imediate) decât invizibilele „forţe divine”. De aceea trebuia să fie venerate, întrucât erau considerate totemuri, protectori ai triburilor, şi să li se câştige bunăvoinţa prin rugăciuni, ofrande şi divinizare.

Este reprezentativ cultul taurului sacru Apis, permanent timp de 3.000 de ani. La Memfis îşi avea grajdul său sacru preoţii săi care-i slujeau, ceremoniile care-i erau rezervate. În alte temple, obiectul adoraţiei şi al unor procesiuni solemne era vaca.

De altfel, chiar în timpul lui Moise se formaseră două grupuri de sacerdoţi: leviţii, care în timpurile mai vechi practicaseră cultul şarpelui, şi aaroniţii, adoratorii taurului.

Viţelul de aur făcut din cerceii evreilor era o divinitate egipteană care-i ajutase să părăsească Egiptul. După unii, divinitatea ar putea fi chiar Hathor, zeiţa reprezentată cu cap de vacă.

Încălcarea gravă a primelor două porunci din Decalog, dar şi a altora, a atras mânia Domnului Dumnezeu care, prin vocea şi fapta lui Moise, îi pedepseşte pe nelegiuiţi.

„Şi s-a coborât Moise din munte cu cele două table ale Legii.

Iar după ce s-a apropiat de tabără, el a văzut viţelul şi

jocurile şi, aprinzându-se de mânie, a aruncat din mâinile sale cele două table şi le-a sfărâmat sub munte.

Apoi luând viţelul, pe care-l făcuseră ei, l-a ars în foc, l-a făcut pulbere şi, presărându-l în apă, a dat-o să o bea fiii lui Israel.

După aceea a zis către Aaron: «Ce ţi-a făcut **poporul** acesta, de la-i vârât într-un păcat aşa de mare? ».

Iar Aaron a răspuns lui Moise: «Să nu se aprindă mânia Domnului meu! Tu ştii pe poporul acesta că-i răzvrătitor.

Căci ei mi-au zis: Fă-ne dumnezei, care să **meargă** înaintea noastră, căci cu omul acesta, cu Moise, care ne-a **scos** din ţara Egiptului, nu ştim ce s-a întâmplat»".

Aprins de mânie, Moise nu numai că fărâmă idolul, simbol al altei forme de religie, dar şi ordonă, în **numele** DOMNULUI, trecerea prin sabie a fiilor nelegiuiţi ai lui **Israel.**

„Şi a stat Moise la intrarea taberei şi a zis: «Cine este pentru Domnul, să vină la mine! ». Şi s-au adunat la el toţi fiii lui Levi. Iar Moise le-a zis: «Aşa zice DOMNUL DUMNEZEUL lui Israel: Să-şi încingă fiecare din voi sabia la şold şi străbătând tabăra de la o intrare până la cealaltă, înainte **şi** înapoi, să ucidă fiecare pe fratele său, pe prietenul său şi pe **aproapele** său».

Şi au făcut fiii lui Levi după cuvântul lui Moise. În ziua aceea au căzut din popor ca la trei mii de oameni”.

Mai reţinem şi un alt aspect, semnificativ, pe care îl vom regăsi în circumstanţe istorice identice pe spirala timpului.

Moise a fost o personalitate excepţională, de organizator, **legislator,** unificator al diferitelor triburi, precum şi un venerat **conducător** spiritual. Urmaşul său, Ioşua, era însă un adevărat **şef militar.** Sub conducerea lui

triburile israeliene au înaintat **spre nord,** ajungând până sub zidurile Ierusalimului, „oraşul **palmierilor".** Cetatea Ierusalimului – cel mai avansat post de **apărare** spre răsărit al Canaanului – putea rezista, cu cele două **rânduri de** ziduri groase de 3, 50 m şi 10 m înălţime. Dar graţie **superiorităţii** numerice a israelienilor, entuziasmului, **fanatismului** şi disperării lor, sistemul de apărare al cetăţii – **slăbit** şi de un recent cutremur – a cedat. Iată cum este oglindită **în Vechiul** Testament căderea unei cetăţi asemănătoare **Ierusalimului,** cea a Ierihonului:

„Aflându-se însă Ioşua aproape de Ierihon a căutat cu ochii săi şi iată stătea înaintea lui un om; acela avea în mână o sabie goală. Apropiindu-se Ioşua de dânsul, i-a zis: «De-ai noştri eşti sau eşti dintre duşmanii noştri? ».

Iar acela a răspuns: «Eu sunt căpetenia oştirii DOMNULUI şi am venit acum! » Atunci Ioşua a căzut cu faţa la pământ, s-a închinat şi a zis către acela: „Stăpâne, ce porunceşti slugii tale? ».

Zis-a către Ioşua căpetenia oştirii DOMNULUI: «Scoate-ţi încălţămintea din picioare, că locul pe care stai tu **acum este sfânt! » Şi a făcut Ioşua aşa. Iar DOMNUL a zis către dânsul:**

«Iată, Eu voi da în mâinile tale Ierihonul, pe regele lui şi pe puternicii lui.

Duceţi-vă împrejurul cetăţii toţi cei buni de război şi înconjuraţi cetatea câteodată pe zi. Aceasta să faceţi şase zile.

Şapte preoţi să poarte şapte trâmbiţe de alarmă înaintea chivotului, iar în ziua a şaptea să ocoliţi cetatea de şapte ori şi preoţii să trâmbiţeze din trâmbiţe.

Când vor suna din trâmbiţa de alarmă şi când veţi auzi sunetul de trâmbiţă, atunci tot poporul să strige cu glas tare

deodată şi când vor striga ei zidurile cetăţii se vor prăbuşi. Atunci tot poporul să năvălească în cetate, plecând fiecare din partea unde se află»”.

Cum se regăsesc aspectele citate din Vechiul Testament pe spirala timpului, de ce ele reprezintă firul roşu al întregii istorii a Terrei şi mai ales care este legătura cu titlul cărţii de faţă APOCALIPSA, voi explica în continuare.

Istoria omenirii, este în primul rând un şir neîntrerupt de conflicte, de războaie purtate între diverse triburi, grupuri sociale sau popoare, pentru asigurarea condiţiilor necesare vieţuirii. Un cadru natural prielnic permite sedentarizarea unui grup social şi dezvoltarea unei culturi şi civilizaţii înfloritoare.

Sunt bine cunoscute civilizaţiile anterioare şi cele contemporane civilizaţiei ebraice. Însă niciuna, în baza originalităţii şi durabilităţii sale, nu a exercitat ulterior o influenţă mai mare. Întreaga cultură şi civilizaţie ebraică antică a fost influenţată de religie. Ea a stat la baza organizării sociale şi a normelor juridice, a practicii politice şi a fundamentelor moralei, a sensului atribuit războaielor şi concepţiei despre istorie. În nicio alta ţară a orientului antic, nu a existat această fuziune între morală, legislaţie şi religie.

Originalitatea şi durabilitatea, ca şi influenţa exercitata ulterior de cultura ebraică, rezidă din trecerea de timpuriu de la monolatrie la monoteism. În opoziţie cu politica altor state din jur de la acea dată, profeţii evrei au configurat un ideal superior de monarhie conceput în cadrul şi în forma enunţării unor drepturi şi a unor responsabilităţi ale poporului. Tot profeţii au fost aceea care au dat o formă superioară unei etici individuale şi sociale. Sistemul teocratic enunţat şi ilustrat în Vechiul Testament a exercitat o influenţă asupra gândirii politice a epocii creştine, de la

Fericitul Augustin (unul dintre marii teologi creştini, alături de Tertulian, Lactanţiu, Ambrozie, Ieronim, Prudenţiu ş. a.), până în secolul al XVIII-lea.

În timp ce tradiţiile altor culturi mari – mesopotamiană, egipteană sau chiar hitită – au rămas ineficiente (cu puţine excepţii transmise prin intermediul elenismului), tradiţiile ebraice au fost singurele din Orientul Apropiat care au rezistat predominanţei culturale a Greciei şi a Romei, influenţate fiind de cultura elenistică.

Cărţile Vechiului Testament vor fi difuzate de-a lungul secolelor prin traducerile de prestigiu în limba greacă („Septuaginta", în sec. IV î. Hr.) şi în limba latină(„Vulgata", în sec. IV d. Hr.). Teologia creştină datorează mult – şi în modul cel mai evident – iudaismului, acelaşi, de altfel, care a exercitat și influenţa asupra Islamului. Mahomed frecventa des comunitatea ebraică din Medina; cartea profetului Isaia și „Psalmii" ebraici I-au lăsat o impresie puternică. Monoteismul islamic este de inspiraţie iudaică; numeroase legende din Vechiul Testament au intrat în „Coran" – a cărei doctrină prezintă şi unele puncte comune cu religia ebraică.

Această, în anumite limite, convergenţă doctrinară religioasă nu a împiedicat câtuşi de puţin, confruntarea dramatică dintre Creştinism şi Islamism, confruntare care a scris cu mult roşu istoria zbuciumată a omenirii, iar în zilele noastre este exacerbată de fanatism.

Totalitarismul, fanatismul şi rezidul acestora – terorismul, bazate şi pe o armă de distrugere în masă, pot conduce în orice moment la APOCALIPSĂ.

Din această istorică hegemonie, disputată şi dramatică, mai alegem un moment, copie la indigo a citatelor de mai sus din Vechiul Testament, moment care s-a replicat de nenumărate ori, dar care după cum se observă nu a

constituit niciodată unul dintre „învăţămintele istoriei”.

Operaţiuni militare de cea mai mare anvergură pe care le-a întreprins Occidentul medieval, cruciadele au constituit şi sub alte raporturi un moment semnificativ al istoriei civilizaţiei. Considerate mult timp exclusiv sub raportul lor religios, în realitate aceste expediţii au avut drept cauze (şi rezultate) elemente de natură diferită – economice, sociale, politice, morale – deşi au fost mobilizate şi s-au desfăşurat sub lozinca „războiului sfânt”, de eliberare a Ierusalimului şi a Sfântului Mormânt de sub ocupaţia „păgânilor” musulmani.

În 1074, când turcii selgiucizi au invadat Imperiul bizantin şi Siria, masacrând populaţia, distrugând sau profanând bisericile şi luând în sclavie mii de creştini, Papa Grigorie VII, şi-a exprimat intenţia de a organiza o expediţie pentru eliberarea Ierusalimului, făcând apel la principii creştine. Zece ani mai târziu, Papa Urban II a lansat la Conciliul din Clermont (27 nov. 1095) apelul ca episcopii şi abaţii să predice cruciada și „să-i convingă pe toţi, oricărei clase sociale aparţineau, cavaleri sau pedestraşi, bogaţi sau săraci” să pornească să elibereze Ţara Sfântă. „Aici, ei erau necăjiţi şi săraci; acolo, ei vor fi fericiţi şi bogaţi”. Urban II a continuat să predice cruciada în mai multe oraşe din Franţa. Totodată, a numit ca şef (nu militar, ci spiritual) al expediţiei pe Episcopul Adhemar de Monteil. Prin aceasta, Urban înţelegea să rezerve papalităţii conducerea cruciadelor şi, ca atare, teritoriile care urma să fie cucerite să intre în patrimoniul său.

Lansând această chemare dramatică, Urban II răspundea și apelului împăratului Alexius Comnenus al Bizanţului, care avea nevoie de întăriri pentru a-şi consolida sistemul defensiv împotriva raidurilor turcilor selgiucizi. Dând curs chemării lui Comnenus, Urban II spera ca această

acţiune să înlăture schisma care se crease (1054) între ramura romano-catolică şi cea greco-ortodoxă a creştinismului, lucru ce i-ar fi permis papei să devină conducătorul suprem al întregii biserici.

Sigur că predicile în favoarea cruciadei au găsit un ecou imens în masele largi, împinse la disperare de mizerie sau fanatizate de predicile, de promisiunile şi perspectivele unei vieţi mult visate. Nerăbdători, fără să aştepte termenul fixat pentru plecarea peste şase luni a cavalerilor, mii de ţărani din nordul şi sudul Franţei şi din Germania apuseană, orăşeni săraci, călugări, pelerini, aventurieri, vagabonzi, neînarmaţi, cu provizii insuficiente şi fără bani, au pornit „spre Ierusalim”.

Această mulţime eterogenă, anarhică şi înfometată, care jeluia oraşele şi satele prin care trecea sau se dădea la masacrarea populaţiei şi a cărei mişcare este impropriu numită „cruciada săracilor”, a sfârşit lamentabil, fiind decimată de foame, boli, de ciocnirile cu populaţia sau cu armata. Cei care cu greu au scăpat şi au trecut Bosforul, au fost masacraţi de turci în apropiere de Niceea.

Adevărata cruciadă (prima) a fost aceea a cavalerilor feudali, bine organizaţi şi metodic conduşi. Răspunzând apelului Papei Urban II, s-au format patru armate feudale, conduse de conţi şi duci de mare prestigiu. (Niciuna nu avea în frunte un rege – căci la data când Papa predicase cruciada, atât împăratul Germaniei, Henrich IV, cât şi Filip I al Franţei şi Wilhelm II al Angliei erau excomunicaţi de Biserică.)

Armata lotharingiană, recrutată în Lorena, Brabant şi regiunea renană, era condusă de ducele Godfroy de Bouillon (însoţit de fratele său Baudoin de Boulogne, viitorul cel dintâi rege al Ierusalimului). A doua, sub conducerea ducelui **Normandiei, Robert Courteheuse (fiul lui Wilhem**

Cuceritorul) însuma contingente din nordul Franţei. A treia, formată din cavaleri provensali care mai luptaseră şi în Spania contra musulmanilor, era condusă de Raymond de Saint-Gilles, conte de Toulouse. A patra armată o formau cavaleri normanzi din sudul Italiei (care invadaseră deja de doua ori Imperiul bizantin) şi îl aveau în frunte pe contele Bohemond de Taranto, fiul faimosului Robert Guiscard şi căruia i se alăturase nepotul său, Tancred.

Toate aceste armate, pornite în toamna anului 1096, s-au întâlnit în primăvara lui 1097 la Constantinopol, după ce urmaseră itinerare diferite şi după ce armata lui Saint-Gilles şi cea a lui Godefroy au avut şi ciocniri cu armata bizantină.

În aceste condiţii, împăratul Alexios Comnen, a înţeles să-i trateze ca pe mercenari, fără a fi dispus să le dea ajutor militar, ci numai daruri, titluri, alimente şi soldă trupei, cerându-le în schimb jurământul de fidelitate cuvenit unui suzeran. Cruciaţii urma să-i cedeze toate ţinuturile, oraşele şi cetăţile pe care le vor cuceri de la turci şi să le deţină doar sub formă de feude imperiale, întrucât aparţinuseră înainte Imperiului.

Erau vizate, întreaga Anatolie, Siria de Nord, oraşele Edessa, Antiohia, Tripoli şi Ierusalim. Conducătorii cruciaţi, cu excepţia contelui de Toulouse şi a lui Tancred, au depus jurământ vasalic şi au fost transportaţi de flota bizantină în Asia Mică.

Primul oraş asediat şi cucerit, Niceea, a fost predat în mod leal armatei bizantine. Apoi, traversând spre sud Anatolia, parcurgând 800 km, înaintând în condiţii foarte grele, prin stepă, deşert, ţinuturi devastate de incendii şi cu fântânile otrăvite de turcii în retragere, suferind de foame, sete, călduri toride şi pierzând şi foarte mulţi cai, cruciaţii au

cucerit baze militare fortificate de turci în ţinuturile Munţilor Taurus şi au continuat drumul spre Antiohia.

Un prim conflict cu bizantinii s-a ivit când Baudoin de Boulogne, deviind de la direcţia stabilită, a cucerit Edessa, creând aici un stat propriu, independent, un comitat care a durat o jumătate de secol (1098-1144).

Antiohia a fost cucerită după un asediu lung de 8 luni (1098). Bohemond, care se dovedise cel mai viteaz şi mai abil, dar şi cel mai egoist şi mai interesat dintre cruciaţi, a ţinut oraşul ca domeniul său personal, fără a continua drumul spre Ierusalim. Principatul normand al Antiohiei a durat 70 de ani (1098-1168).

Diversiunea lui Baudoin şi Bohemond, care după ce şi-au cucerit respectivele state personale, uitând jurământul de vasalitate, nu se mai gândeau la eliberarea Sfântului Mormânt, a provocat nu numai ruptura cu Imperiul bizantin, ci şi o înăsprire a raporturilor dintre conducătorii cruciaţi, trezindu-le, prin exemplele date, ambiţii de cucerire.

Dacă n-ar fi intervenit puterea de convingere a Legatului papal şi presiunea exercitată de masele populare, obiectivul principal al cruciaţilor ar fi fost uitat şi totul ar fi degenerat în crearea a zeci sau sute de domenii feudale individuale.

După nenumărate expediţii locale, raiduri de pradă, jafuri, distrugeri, incendii şi masacrarea populaţiei mai multor oraşe, cruciaţii au cucerit cetăţile, Cezareea, Tortosa, Sidon, Tir, Beirut şi au ajuns sub zidurile Ierusalimului.

Decimaţi (din cei peste 50.000 de oameni plecaţi, doar **15.000** au ajuns la porţile oraşului) şi vlăguiţi, cruciaţii au început asediul oraşului, care dura de peste o lună şi se părea că doar DUMNEZEU îi poate ajuta să izbândească.

Atunci un preot a avut o viziune: nu vor putea intra în

Orașul Sfânt, până nu se vor smeri în fața lui DUMNEZEU. Pe spre uimirea asediaţilor, armata s-a transformat într-o procesiune de pelerini, în picioarele goale, învârtindu-se solemn în jurul zidurilor, urmându-i pe preoţii care predicau.

Mobilizaţi de acest fanatism religios şi de disperarea ce-i cuprinsese la sfârşitul a trei ani de privaţiuni extreme, **cruciaţii** cuceresc Ierusalimul (15 iulie 1099) şi manifestă o **cruzime** fără limită faţă de populaţia care nu s-a predat.

Marele istoric al cruciadei întâi, Guillaume, **Arhiepiscop** de Tir, martor ocular al cuceririi Ierusalimului, relatează:

„Cruciaţii străbăteau străzile, cu spada sau pumnalul în mână, omorând orice locuitor pe care-i întâlneau, fără să cruţe nici femeile, nici copiii. Spectacolul unui asemenea număr de cadavre era insuportabil; dar masacratorii erau și mai hidoși la înfățișare decât victimele lor: din tălpi până în creștet erau acoperiți de sânge. În incinta însăși a templului erau peste 10.000 de cadavre; cifră la care trebuie adăugate cadavrele care zăceau pe străzile oraşului. Apoi, după ce au asigurat paza oraşului, baronii s-au despărţit şi s-au dus la locuințele lor. S-au spălat și și-au pus veşminte curate. Apoi au pornit, desculţi, într-un concert de plânsete şi gemete, prin toate locurile oraşului pe care le străbătuse HRISTOS, sărutând urmele tălpilor LUI… „.

Aşa cum sunt relatate şi s-au petrecut faptele pe timpul lui Moise şi a urmaşului său Ioşua, observăm că se repetă identic, din aceleaşi cauze şi sub aceleaşi auspicii, după mai bine de 23 de secole.

De altfel, istoria omenirii este un şir de **evenimente** dramatice şi identice, evenimente rămase fără ecou în devenirea popoarelor, în mersul lor pe calea civilizaţiei.

Nu numai înfruntarea multiseculară, dintre **creştinism**

şi islamism a determinat „situaţii apocaliptice”, în urma **cărora au** dispărut cetăţi, oraşe sau popoare întregi, ci fiecare **dintre cele** două doctrine religioase, în numele şi sub acoperirea **cărora „au** luptat” naţiunile au dus la pierderea a numeroase **civilizaţii.**

Au fost relatate şi se cunosc în amănunt **dispariţiile** magnificelor imperii ale aztecilor şi incaşilor, iar **cucerirea** „vestului sălbatic” a însemnat dispariţia populaţiei indiene locale.

Dar toate aceste „Sodome şi Gomore”, chiar dacă uneori au avut dimensiunea unor popoare sau civilizaţii, pot fi considerate „minore”, file dramatice din istoria omenirii şi cam atât, în comparaţie cu amploarea unor conflicte inter-religioase în timpurile contemporane.

De ce spun acest lucru? Simplu. Astăzi sabia din timpurile vechi s-a metamorfozat în arma nucleară, arma care poate constitui APOCALIPSA întregii civilizaţii a Terrei.

În ultimul capitol al cărţii, FACEREA LUMII, susţineam că întreaga civilizaţie a minunatei planete Pământ, categorisită ca o civilizaţie de gradul întâi, se pregăteşte să colonizeze Sistemul Solar. Ea devine astfel o civilizaţie de gradul doi, care depăşeşte barierele naturale ale planetei mamă și, bazată pe progresul tehnico-ştiinţific, îşi promovează devenirea sub calda mângâiere a stelei „bunică”.

Nu puţini sunt teoreticienii care consideră acest pas ca unul de răscruce în existenţa civilizaţiei unei planete în general şi pun improbabilul salt pe seama neconcordanţei dintre progresul ştiinţifico-tehnic înaintat şi înţelepciunea planetarilor, la momentul respectiv.

Arma nucleară este într-adevăr o armă apocaliptică. Părerea personală este că „sfârşitul omenirii” pe Terra este un eveniment absurd, ilogic. În FACEREA LUMII, am

„caracterizat” ABSOLUTUL şi am desprins esenţa acestei existenţe materiale – ilogicul.

Parcurgând paginile cărţii, aflăm cu uimire cât de greu se „plămădeşte” nu UNIVERSUL stelelor şi galaxiilor, nu galaxiile care sunt inimaginabil de multe, nu stelele care au aceleaşi atribut, nu planetele care sunt firesc dezvoltate în principiu de orice stea, ci viaţa, forma biologică de existenţă a materiei substanţă, adică acel cumul de condiţii şi trăsături, chia*r* și probabilistic, iluzoriu.

Fără să accentuez, în ultimul capitol al cărţii, EXOBIOLOGIA, am vrut să arăt, că în minunata noastră galaxie, Calea Lactee, în ciuda numelui predestinat să dezvolte viaţa, s-ar putea găsi O SINGURA CIVILIZAŢIE, cea a minusculei, dar magnificei planete Pământ.

Dacă bioticul în general, găsește condiții de cuantificare chiar şi probabilistic extrem de mici şi numai în fazele electrolitic sau primar coloidal (etape specifice apariţiei şi evoluţiei vieţii promovate de FACEREA LUMII), în principiu pe un „important” număr de planete în spaţiul unei galaxii, apoi evoluţia către fiinţele inteligente capabile de reflecţie filosofică, cum mândrii ne simţim noi astăzi, pământenii, poate fi considerată un miracol, un eveniment extrem de rar al hazardului. Am explicat acest fapt în cartea menţionată.

De multe ori, am comparat desprinderea omului din cadrul general biologic, cu acel coridor de reintrare sau unghiul spaţial optim al traiectoriei unei nave spaţiale la intrarea sa (de regulă balistică) în atmosfera terestră. Valorile unghiulare sunt periculos de mici (câteva grade), limitate superior de „aruncarea în neant” şi limitate inferior de dezintegrarea termică de către atmosferă, aidoma meteoriţilor.

În aceste condiţii este normal să fac apologia **vieţii, nu a** vieţii în complexitatea ei pentru că forme de viaţă **vor rămâne** după APOCALIPSA NUCLEARĂ a omenirii, ci **susţinerea** omului, a civilizaţiei Terrei, care are șanse **magnifice de** evoluţie pe o perioadă cel puţin egală cu aceea **desfăşurată de la** desprinderea din primate.

Din acest punct de vedere, cartea de faţă se **doreşte** cuprinsă în cadrul general de atitudine hotărâtă, **de manifest,** dar şi îngrijorare creat de lucrările specifice **promovate d**e Sfântul Apostol şi Evanghelist Ioan.

Comparaţia cu unghiul de reintrare în atmosfera terestră trebuie să sugereze extrem de clar fragila existenţă a civilizaţiei **planetare între** aruncarea în neant, adică în VID, în ABSOLUT și **autodistrugerea** termică, datorate apocalipsei nucleare.

Este foarte important să radicalizăm pericolul nuclear, ori **de câte ori** este nevoie, pe de o parte pentru a conștientiza po**poarele,** oamenii, mult prea preocupaţi de grijile traiului cotidian, iar pe de altă parte să-i determinăm pe politicieni să **înlăture** superficialitatea, inconştienţa ce caracterizează activitatea lor, activitate în care nu de puţine ori şi în modul cel mai **normal,** ameninţă cu folosirea armelor nucleare, ca mod **suprem de** „rezolvare a conflictelor".

Aceasta în ciuda faptului că mulţi dintre ei cunosc pericolul distrugerii reciproce a combatanţilor. Numai că din păcate, în cultul multor popoare există credinţa fanatică a autosacrificiului „răsplătit divin" ca preţ pentru desfiinţarea altora…

Dar haideţi să vedem de ce este arma nucleară o armălimită.

În acest moment, ne prinde bine digresiunea făcută la

începutul acestui capitol în lumea particulelor elementare. După cuantificarea din ABSOLUT a particulelor elementare, acestea dau naştere atomilor, acelor particule-limită, în concepţia anticilor atomişti greci, Empedocle, Leucip (aprox. 550-440 î. Hr.) şi bineînţeles Democrit. Acesta din urmă, considera că materia se poate divide până la o ultimă formă, indivizibilă, atomul. Şi a avut perfectă dreptate, genialul gânditor. A trebuit să treacă mai bine de 23 de secole ca să observăm că această bază, atomul, este format la rându-i din cărămizi, pe care le-am și numit particule fundamentale, **convinşi** fiind că ele, la rându-l lor, reprezintă ultima frontieră a materiei substanţă. Ideea n-a ţinut prea mult, câteva zeci de ani, până când, în urma creşterii puterii acceleratoarelor de particule și **obţinerea** în consecinţă a altor „particule elementare", s-a pus problema identificării naturii comune a lor, acea „particulă a lui DUMNEZEU" despre care vorbeam în debutul capitolului.

Atomul cel mai simplu după cum am văzut este atomul de hidrogen, numit protiu, care are un nucleu, protonul, şi un electron gravitând în juru-i. Tot atom de hidrogen este și deuteriu, numai că în nucleul acestuia se alipeşte protonului, neutronul, cea de-a treia particulă elementară, considerată ca şi fundamentală, iniţial.

Începând, deci, cu deuteriu, la toţi ceilalţi atomi care identifică un element chimic, aşa cum îl cunoaştem din tabelul periodic, nucleul este mixt, format din protoni şi neutroni.

Dezintegrarea radioactivă naturală a arătat că nucleele atomice nu sunt indivizibile, fapt demonstrat în anul 1919, de fizicianul originar din Noua Zeelandă, Ernest Rutherford. Într-o incintă specială a „bombardat",

de fapt a iradiat, azot cu particule alfa (nuclee de heliu, formate din doi protoni şi doi neutroni), obţinute de la un element radioactiv natural, şi a realizat astfel prima reacţie nucleară, reacţie în urma căreia nucleul atomic s-a scindat.

În anul 1938, fizicianul german Otto Hahn (1879-1968) și **colaboratorul său Strassmann au arătat că bombardând uraniul cu neutroni lenţi, nucleul acestuia se scindează** eliberând **alţi neutroni, care la rândul lor devin proiectile pentru** celelalte **nuclee de uraniu, realizând ceea ce se cheamă o** reacţie **nucleară în lanţ, care este normal o reacţie de fisiune** (rupere, **scindare, despărţire) nucleară.**

În urma reacţiei de fisiune nucleară, rezultă atomi **mai uşori decât cel fisionat şi o cantitate de energie** considerabilă, **energie totalizată şi din transformarea specifică** masă-energie, **dată de celebra formulă a relativităţii restrânse a lui** Einstein.

De la aceste rezultate experimentale şi consideraţii **teoretice, nu a fost decât un pas până la a imagina** o „arma **nucleară", care pornind de la o cantitate anume de** uraniu – o **masă critică, să poată iniţia reacţia nucleară** necontrolată. În **paranteză fie spus, se consideră că fizicienii care** lucrau la **crearea armei nucleare pentru nazişti, nu au cunoscut** valoarea masei critice (surprinzător de mică dealtfel), fapt care ar fi reprezentat un moment de răscruce dramatic pentru omenire.

Masa critica este formată din U-235, nativ doar în proporţie de 0,7% din uraniul natural sau din plutoniu, element care nu există în natură, dar poate fi obţinut în reactoare prin bombardarea cu neutroni a unei forme comune de uraniu, U-238.

În această ordine au constituit masele critice pentru bombele aruncate pe 6 august 1945, ora locală 8.16 deasupra Hiroshimei şi trei zile mai târziu asupra oraşului Nagasaki.

Explozia unei bombe atomice întrece orice închipuire, iar efectele letale de foarte mare amploare se fac simţite în timpul exploziei, în perioada imediată, dar şi ani de-a rândul după aceea, fiind afectaţi inclusiv urmașii persoanelor iradiate.

Bomba de la Hiroshima, ca și cea de la Nagasaki, era echivalentul a 200.000 de tone de exploziv performant, iar la momentul actual sunt folosite ca „unităţi de măsură" multiplicate de zeci sau sute de ori în forţa nominală a armelor nucleare de ultimă generaţie.

Chiar şi aşa „primitivele" bombe au avut efecte apocaliptice fără precedent. Din anumite raţiuni, inclusiv cele de mândrie şi închistare naţională, japonezii nu au făcut publică niciodată adevărata dimensiune a dezastrului.

Prima bombă lansată deasupra Hiroshimei a detonat la o înălţime de 565 m deasupra podului Aioi de peste râul Ota. Era ora 8.16 dimineaţă, după cum arăta un ceas găsit în moloz. Bomba a explodat într-un fulger orbitor de lumină albalbăstruie. Mii de oameni au fost vaporizaţi pe loc, temperatura zona epicentrală depăşind 5.000 de grade. Explozia a fost atât de puternică, încât din unele victime au rămas doar amprentele corpurilor pe pereţii de beton. Alţi locuitori, pe o rază de 3 km, au fost arşi cumplit, fiindu-le smulse hainele şi pielea din cauza căldurii şi a suflului.

Suflul exploziei s-a propagat cu viteza de 800 km/h, transformând în moloz clădiri, case, întreprinderi, adică tot ce a întâlnit în cale. Aidoma unei supertornade, tramvaiele au fost aruncate în aer, conductele de apă au fost făcute fâşii,

iar mii de locuitori nevinovaţi şi-au găsit moartea în teribilul vârtej.

Incendiile care au urmat au distrus şi devastat oraşul pe o suprafaţă de 13 kilometri pătraţi în jurul epicentrului. Exploziei i-a urmat imediat formarea sinistrei ciuperci atomice, adică o coloană fierbinte de moloz şi praf, a cărei pălărie stratosferică a atins înălţimea de 15,25 km. Din norul uriaş a început apoi să cadă o „ploaie” cu picături negre de mărimea unor pietricele, ploaie radioactivă, care avea să facă noi victime… O estimare japoneză din anul 1968 vorbeşte de circa 250.000 de locuitori ai Hiroshimei, ucişi pe loc sau ulterior datorită radiaţiilor.

Însă oamenii au continuat să moară mulţi ani după aceea, datorită bolilor provocate de radiaţii, în special cancer şi leucemie. Trebuie menţionat şi faptul că ziua de 6 august 1945 a debutat la Hiroshima cu o dimineaţă senină şi fără vânt, care a permis localizarea dezastrului. Altele ar fi fost consecinţele în condiţiile unui cer acoperit şi vânt.

În cazul unui alt dezastru atomic, de această dată accidental, cum a fost cel de la Cernobâl, în Ucraina, din aprilie 1986, norii radioactivi, care nu aveau totuşi încărcătura mortalei ciuperci de la Hiroshima, au ajuns la mii de kilometri până în Europa vestică sau Suedia.

Exploziile de la Hiroshima şi Nagasaki au marcat sumbru debutul erei atomice. Au umbrit chiar şi întregul război al doilea mondial, considerat cea mai mare dramă a omenirii. Sigur că au fost pretexte şi justificări pentru folosirea **armei** nucleare, dar comportamentul postbelic al statelor **devenite** rapid nucleare nu a evidenţiat câtuşi de puţin intenţiile **paşnice** sau resentimente.

Accesul mai multor state la arma nucleară a marcat iniţierea spiralei înarmărilor, adică a goanei după arme tot

mai **distrugătoare şi dispozitive de transport la ţintă tot mai precise și eficace. În 1952, SUA au detonat prima bombă termonucleară, adică un dispozitiv bazat pe reacţiile nucleare de fuziune (de unire) a atomilor de hidrogen în atomi de heliu, aşa cum se întâmplă în Soare. Bomba experimentală detonată în anul 1954, pe atolul Bikini în Pacific, a fost „doar" de 25 de ori mai puternică decât cea de la Hiroshima. Bomba neutronică, adică arma bazată pe acelaşi principiu, este considerată o „armă curată", care are o undă de şoc slabă şi nu distruge construcţiile, dar emite radiaţii extrem de penetrante (neutronii), distrugând tot „ce mişcă".**

Cât priveşte dispozitivele purtătoare, şi acestea au fost perfecţionate inimaginabil de mult. Doar rachetele purtătoare cu ogive nucleare multiple sau mănunchiuri de ogive deasupra fiecărei rachete sunt capabile „să toace mărunt" întreg teritoriul unui stat mare.

Accesul unui număr însemnat de state la tehnologia armei nucleare, state grupate în blocuri şi organizaţii a desfiinţat şi conceptul „primei lovituri" şi a scos în evidenţă un adevăr sumbru, acela al distrugerii reciproce, dar mai grav şi extrem de periculos, al distrugerii civilizaţiei Terrei.

În anul 1962 în „Criza rachetelor din Cuba", omenirea a fost pentru prima dată în preajma Apocalipsei. În prezent, mai multe state de ideologii politice şi religioase diferite îşi flutură mâinile prin faţa „butoanelor roşii", iar terorismul de orice fel caută cu înverşunare drumul de acces la teribila armă.

Aşa cum spuneam, este momentul când omenirea poate accede la un viitor îndelungat, tehnologic şi civilizat sau poate transforma Pământul într-o banală planetă, cum sunt miliarde în Galaxie, adică abiotică. Şi asta înainte de-a

ne fi făcută prezenţa în Galaxie şi în UNIVERS.

Conştientizarea popoarelor şi înţelepciunea conducătorilor politici pot salva Terra de APOCALIPSA NUCLEARĂ.

Este singura primejdie reală, la scara globală. **Celelalte** ameninţări, pe care le voi enunţa în capitolele următoare **deși** pot face mult rău omenirii, nu sunt radicale, nu produc dispariţia civilizaţiei Terrei. Ba, mai mult, ele pot fi prevenite sau anulate prin eforturi colective inteligente.

POTOPUL

Caracterul distinctiv cu ecou în perenitatea fenomenului religios ebraic este dat, după cum am văzut, de ţinuta morală. Prin Moise, conducătorul spiritual al israeliţilor, DUMNEZEU dă Decalogul. Cele zece porunci structurează de fapt profilul moral al conducătorului. Din zece porunci inscripţionate pe tablele de piatră, șase fac apologia familiei şi a moralităţii. Aici regăsim întreaga educaţie şi formaţiune a lui Moise, până la fuga din Egipt.

Din Biblie aflăm că faraonul Ramses II, i-a **silit** pe israeliţi să intre în sclavie, decretând şi ca toţi pruncii **israeliţi** de sex masculin să fie ucişi. Mama lui Moise s-a **sustras** edictului, a ascuns pruncul într-un coş de răchită şi l-a **lăsat** pe malul fluviului. El a fost găsit de fiica faraonului, **care l-a** crescut la palat ca pe fiul ei. Doica lui, de origine **israelită, a** fost aceea care a păstrat permanent legătura de **suflet** cu poporul său. Însă cultul familiei şi demnitatea **femeii** în societatea egipteană şi-au pus amprenta în formaţiunea **morală** a lui Moise.

Niciun alt popor din orientul antic n-a avut **despre** familie **o** concepţie atât de sănătoasă şi modernă ca

egiptenii. Condiţiile căsătoriei au constituit aproape o excepţie în **întreaga** lume a orientului antic. Numeroasele cântece de **dragoste, care** nu inventează situaţii abstracte, ci sunt la originea **producţiei** elaborate în mediul popular, **reflectă** situaţii ce **corespundeau** realităţilor, vorbesc clar despre libera alegere din **partea** tinerilor. Chiar dacă puteau să intervină şi interese economice **sau combinaţii** de familie, este cert că tinerilor li se lasă multă libertate de iniţiativă. Egiptenii erau monogami.

Conştiinţa egalităţii sexelor era profund înrădăcinată în tradiţia egipteană, iar prescripţiile religioase cereau ca femeia să fie tratată bine. În unele texte se specifică expres egalitatea absolută a femeii cu bărbatul în faţa legii. Un aspect interesant al dreptului penal egiptean, este cel în care femeia apare solidară cu soţul ei când acesta comite o infracţiune.

Grecii antici care vizitaseră Egiptul au fost surprinşi de numărul neobişnuit de mare de copii, precum şi de faptul că aici nu exista, ca în Grecia, barbarul obicei de a abandona copiii nedoriţi de părinţi. Nou-născuţii erau înscrişi în registrul ţinut de scribul-funcţionar al stării civile, cu numele personal al copilului, la care se adăuga numele tatălui, dar uneori şi al mamei.

Documentele literare şi iconografice egiptene prezintă viaţa de familie în cele mai frumoase culori. De asemenea, tradiţia şi obiceiurile acordau mult mai mari libertăţi femeii în Egipt decât de exemplu în Grecia.

Egiptenii au stimat femeia; poeţii i-au dedicat delicate versuri de dragoste, iar artiştii au înfățișat-o ca o fiinţă graţioasă şi plină de farmec.

Aceste aspecte de înaltă ţinută morală au marcat **întreaga** educaţie primită de Moise, motiv pentru care au

fost **înscrise** în revelaţia divină sub forma celor câteva porunci din D**ecalog.**

Poruncile de pe tablele de piatră susţin familia, nucleul u**nei** societăţi, orice dimensiune ar avea aceasta, condamnă imoralitatea şi stigmatizează desfrâul. Acest păcat reprezintă acutizarea deviantă a sexualităţii.

Să fie foarte clar: sexualitatea, în concretul și menirea ei la om, a marcat încă din preistorie un cumul de însușiri morfologice, fiziologice şi deprinderi psihologice, toate ocazionate normal, de raporturile dintre sexe, contribuind în măsură mai mare decât „munca” la devenirea omului, la desprinderea de primate.

Primul atribut al materiei substanţă vie este înmulţirea. Toate celelalte îi sunt subordonate sau mai bine spus, se cuantifică numai, accentuez numai, în legătură cu procesul de multiplicare sau duplicare mai exact, dacă este să mergem la originea fenomenului.

Exact duplicarea este originea şi esenţa vieţii. Cum s-a ajuns la acest concept specific, ce condiţii „naturale”, **absolut** aleatorii are în spate, am explicat foarte clar în FACEREA LUMII.

În această carte spuneam: În mod absolut clar şi în premieră în geneza şi evoluţia vieţii, am identificat două etape distincte ale procesului, clasificare strict tehnică şi independentă de atmosfera subiectiv-emoţională care însoţeşte cercetarea vieţii.

Prima etapă sau fază a fost cea a soluţiilor electrolitice, în care substanţele organice prezente în „supele organice primordiale”, deci în acele soluţii electrolitice primare, s-au impus prin caracterul puternic ionic sau amfionic, în fruntea celorlalte trăsături proprii. Activitatea electrică a acestor electroliţi creează un circuit de forma unei pile electrice, în

interiorul unei celule de electroliţi în care o membrană **formată** în orice condiţii dintr-un compus organic insolubil **(celulozo**pectic la procariote şi combinat cu proteino-lipidic la eucariote), dar care evidenţiază cel mai pregnant **formarea** stratului dublu electric în soluţia de electroliţi, deci această membrană se găseşte continuu într-un raport de pilă **electrică** cu dipolul central, ansamblul aminoacid – nucleotidă, **de fapt** forma condensată a ansamblului proteină – ADN.

O anumită dimensiune (sau greutate **moleculară) a** ansamblului proteină – ADN defineşte un cromozom, **molecula** purtătoare a informaţiei genetice, cromozom **care** este caracteristic şi constant pentru fiecare specie. În baza considerentelor de mai sus, proteina – ADN este un dipol **electric,** un foarte puternic dipol electric, care odată ajuns la **maturitate** suferă un proces de desfacere, de respingere **electrică** între cele două elice încatenate de proteină.

Chiar şi după desfacere, ansamblul monocatenar proteină- ADN, care rămâne tot un puternic dipol electric, atrage alţi dipoli de forma codonilor (unităţi aminoacid – nucleotidă) sau ARN (codoni condensaţi monocatenar), şi prin sistemul „logic” al bazelor azotate pirimidino-purinice şi intermediarul proteină – ARN complementar reface dubla elice desăvârşind duplicarea ADN – proteină şi formarea de membrane proprii pentru cei doi dipoli rezultaţi.

Desigur că lucrurile sunt mult mai minuţioase la nivelul la care se desfaşoară şi am explicat detaliile la capitolul respectiv, dar trebuie să reţinem că ansamblul proteină – ADN determină specificul celulei. Adăugarea unui singur aminoacid proteinei iniţiale determină formarea unui nou cromozom, unei noi celule, unui nou organism. Este esenţa fenomenului evoluţiei.

De asemenea, caracterul coloidal al proteinelor îşi va **pune** amprenta şi sub acest aspect asupra evoluţiei. Mai întâi la **nivelul** celulei prin apariţia ca efect coloidal a reticolului endoplasmatic, cu rol de „aparat circulator”, ce face legătura **între** nucleul acum individualizat şi care conţine „inima” **întregului** mecanism (ansamblul proteină – ADN) şi citoplasma **celulară,** această soluţie enzimatică cu principalii corpusculi, ribozomii, sau centre de proteosinteză.

Am ajuns astfel la prima treaptă sau fază soluţiilor coloidale inferioare, ce corespunde cu celula eucariotă, evoluată faţă de celula unei bacterii lipsite de pigmenţi asimilatori şi nevoită astfel la „nutriţie heterotrofă”.

În celula primară, celula procariotă, diversele tipuri de ioni şi molecule în soluţie apoasă, din jurul ADN bacterian, aduși de el (atraşi electric de el), alcătuiesc citoplasma. Codonii sau cei înlănţuiţi sub forma ARN-t, care pot fi folosiţi în procesul duplicării ADN, atunci când se formează proteinele complementare, sunt prinşi în noua moleculă ADN. Cei care nu intră în circuitul codului ADN rămân în citoplasmă ca substanţă reziduală și convieţuiesc cu celelalte substanţe prezente pe întreaga durată de existenţă a celulei. Codonii reziduali prinşi în catene mari de forma ARN se înconjoară (după mecanismul electrolitic descris) în membrane celulozo-pectice, alcătuind organite distincte, înglobate în citoplasmă numite vacuole. Vacuolele sunt deci copii mai mici ale celulelor procariotelor, formate din codoni și acizi nucleici care nu au corespuns codului ADN în procesul duplicării; sunt deci produse de catabolism, de dezasimilaţie.

Se înţelege că pentru a realiza duplicarea, ADN-ul (bacterian, pentru a lua celula cea mai simplă) atrage în

interiorul celulei o mare cantitate de ioni sau dipoli, din care sunt utilizaţi numai codonii sau catenele de codoni ce corespund tiparului proteinelor intermediare (privite ca enzime).

Are loc astfel procesul de asimilaţie sau **anabolism.** Codoni sau lanţurile de codoni, precum şi alţi ioni sau **amfioni** (atraşi fără discernământ de ADN-ul bacterian) **sunt luaţi** (atraşi electric) din citoplasma celulei parazitate, **celulă care** aparţine fazei coloidale. Înaintea acestei faze, erau **luaţi direct** din „supa caldă primară".

Se observă astfel clar că întregul metabolism (de **la celula** cea mai simplă) cu cele două componente, asimilaţia şi dezasimilaţia, este subordonat înmulţirii (duplicării ADN), mesaj primitiv, care va fi preluat şi amplificat de **întreaga** evoluţie până la om.

Era normal deci ca procesul de înmulţire, **trecând prin** faza diferenţierii în sexe, să fie amplificat **şi debordat în** sexualitate. Conceptul este atotcuprinzător la om **şi** stă **la baza,** printre altele, a manifestărilor artelor frumoase, dar **şi a celor** marţiale, în faza activă și a… meditaţiei filosofice în faza **senectuţii.**

Caracterul deviant şi acutizat în depravare, aşa cum **spuneam,** a atras „multe blesteme" asupra omenirii, fără să aibă totuşi înfăţişarea pedepselor apocaliptice, aplicate divin.

Un reziduu al desfrânarii şi devierii sexuale, în zilele **noastre,** este flagelul SIDA sau sindromul de imunodeficienţă **umană** dobândită, boală provocată de virusul HIV (virusul imunodeficienţei umane), care pătrunde în organism şi **determină** distrugerea sistemului imunitar.

Acest virus se transmite, în principal, prin secreţiile **sexuale** și sânge, iar căile de contaminare sunt relaţiile

sexuale (homoşi heterosexuale) şi schimburile de seringi între toxicomani.

Înclinaţia sexuală pentru indivizii aceluiaşi sex defineşte homosexualitatea, iar heterosexualitatea, manifestarea naturală a majorităţii indivizilor, reprezintă atracţia pentru sexul opus.

Amploarea epidemiei este insuficient cunoscută, chiar în ţările dezvoltate, iar pe continentul african a scăpat complet de sub control. Într-un recent documentar de călătorie de la nordul la sudul Africii, se prezentau numai de-a lungul traseului, ca fapt divers, localităţi întregi contaminate HIV. Situaţia este cu atât mai dramatică cu cât în viitorul imediat nu se întrevede un tratament eficace nici în ţările aflate în linia întâi a luptei cu boala şi care dispun şi de resurse.

Boala este cumplită pentru că agentul său, virusul HIV, distruge sistemul imunitar, adică sistemul de apărare al organismului împotriva diverselor agresiuni.

În mediul înconjurător, întâlnim diverse categorii de viruşi, bacterii, ciuperci microscopice şi paraziţi, potenţiali agresori ai organismului. Revine sistemului imunitar sarcina de a distruge aceşti inamici externi, ca şi pe cei interni, cum sunt unele celule maligne ce se pot naşte în organism şi pot dezvolta diverse forme de cancer.

Sistemul imunitar acţionează în toate organismele, datorită, în particular, unor categorii de globule albe, limfocitele, care plecând din organele limfoide supraveghează întregul organism.

Există două mari familii de limfocite: limfocitele T şi B, care acţionează în mod diferit. Din categoria limfocitelor T, limfocitele T4 dirijează întreg ansamblul operaţiilor de apărare ale organismului, având rol capital.

Când un germene pătrunde în organism, este imediat identificat de limfocitele T4, care trimit limfocitele T şi B pentru a-l distruge.

Limfocitele T atacă direct germenele, iar cele B prin intermediul anticorpilor care se ataşează de germene şi-l distrug.

Virusul care determină SIDA este redutabil, deoarece el atacă centrul de comandă al sistemului imunitar, limfocitele T4, și paralizează astfel întreaga reţea de apărare a organismului. Când sistemul imunitar este distrus, apar semnele SIDA, iar organismul este expus la infecţii și cancere.

Primele cazuri de infecţie HIV au fost constatate la începutul anilor '70. Au fost avansate mai multe ipoteze, din care cea mai plauzibilă este ipoteza schimbărilor petrecute în modul nostru de viaţă care au permis ca un virus circumscris unui loc izolat să disemineze. În categoria schimbărilor intră:

— dezvoltarea călătoriilor care permite ușor mondializarea germenilor;

— liberalizarea obiceiurilor sexuale, mai ales în comunităţile de homosexuali;

— generalizarea transfuziilor şi apariţia **masivă** a toxicomaniei pe cale intravenoasă;

— în special în ţările africane, practicarea injectării de medicamente în condiţii de sterilitate dubioasă.

În ce priveşte virusul de origine, și aici există mai multe **variante:** Fără a intra în detalii tehnice, trebuie reţinut că există **două** forme de HIV.

Pentru **HIV1,** care este virusul cel mai important în **legătură** cu **SIDA,** se presupune că el a existat de mult timp în **câteva** populaţii umane izolate, care l-au tolerat relativ

bine, **populaţii** neidentificate încă.

Pentru HIV2, originea se pare că este Africa, unde o **specie de** maimuţă africană (maimuţa verde, maimuţa **mangabey),** care l-a tolerat şi a constituit rezervorul, l-a **transmis** omului (eventual prin muşcătură), care a devenit noua **gazdă,** incapabil să-l tolereze.

Din punct de vedere istoric, SIDA şi-a făcut apariţia în sânul comunităţii de homosexuali şi bisexuali, în care bărbaţii reprezintă grupa cea mai expusă, aproximativ 70% din cazurile observate. Alte grupe expuse sunt toxicomanii, în rândul cărora virusul se transmite prin intermediul înţepăturilor şi al seringilor murdare, dar şi prin întreaga panoplie care serveşte la prepararea drogurilor; persoanele din zonele endemice, din care am amintit Africa, dar şi locuitori ai marilor orașe din SUA, Caraibe sau America Latină; persoanele care practică turismul sexual, cu parteneri numeroși și ocazionali, prostituatele, dar și alte categorii expuse într-o măsură mai mică.

SIDA este o boală gravă, un flagel, tocmai pentru că nu i se cunoaşte tratamentul. Boli grave au fost şi tuberculoza, febra tifoidă sau altele, doar până în momentul în care s-a descoperit tratamentul. De aceste boli se putea muri sau din contră vindeca, în aceleaşi condiții dramatice doar cu câteva zile înaintea descoperiri tratamentului.

Trebuie reţinut că în lupta cu teribila boală sunt angrenate şi resurse impresionante, aşa încât nu este departe ziua când o vom putea trata şi preveni medical.

În absenţa unui tratament eficace şi a unui vaccin, prevenirea rămâne singurul mijloc de luptă la îndemână. SIDA este o boală legată direct de comportamentul sexual şi droguri. O schimbare a atitudinii poate să limiteze şi să protejeze până la descoperirea tratamentului şi vaccinului.

Poate cel mai important (şi constant) indicator al procesului evolutiv al omului de la desprinderea de linia biologică a antropoidelor și până în zilele noastre este consumul de energie. Cantitatea de energie consumată dă măsura în orice moment a progresului tehnic, a stadiului evoluţiei societăţii omeneşti pe Terra.

Primele specii de hominizi (australopitecul, pithecantropul, sinantropul etc.) precursori ai tipului uman actual şi de existenţa cărora se leagă începuturile civilizaţiei se pierd în negura timpului, acum mai bine de un milion de ani. O datare mai „exactă" a vieţuirii lor este pusă în legătură cu glaciaţiunile. Spre exemplu, de glaciaţiunea Gunz, acum 590.000-550.000 de ani, este legat debutul perioadei paleolitice.

În această perioadă, descendenţii antropoidelor aveau un consum energetic „pe cap" de 1.800 de calorii pe zi, sau ca să luăm o unitate de măsură la care să ne putem raporta, de 2,0 kilowaţi-ore pe zi și pe om. Întreaga energie provenea din hrană și atât natura, cât și cantitatea nu deosebea prea mult pe om de regnul din care tocmai se desprinsese.

Sursa acestei energii o constituiau procesele **biologice sau** mai bine spus transformarea energiei chimice a alimentelor în energie de acum biologică și utilizarea ei în diversele **scopuri** ale organismului uman, menţinerea temperaturii **corpului,** poziţiei verticale, mişcare etc.

Energia încorporată în alimente nu era altceva decât energia solară care, prin procesul de fotosinteză, **asigura** hidrocarburile necesare hranei.

Un salt important în devenirea civilizaţiei omenești a fost făcut prin utilizarea focului.

Folosirea focului de către strămoşii omului datează din perioada paleoliticului inferior. Hominizi ca sinantropii de

pildă, care ne-au transmis urme certe de folosire, nu ştiau decât să-l întreţină, luându-l din surse naturale, incendii provocate de trăsnete, de căldura Soarelui, de erupţii vulcanice, aprinderea spontană a gazelor naturale etc. Începând din paleoliticul mijlociu, „omul din Neanderthal” ştia să producă singur focul, realizând un salt important prin utilizarea controlată. Energia solară transpusă prin fotosinteza în lemn este prima sursă de energie pe care omul o transformă prin mijloace externe, în forme de energie necesare lui, în primul rând în căldură. Lemnul devine astfel primul combustibil care, printr-un proces chimic, arderea carbonului în oxigen, se transformă în energie termică.

Energia termică produsă astfel este utilizată în trei scopuri: prepararea hranei, încălzirea locuinţei şi iluminarea ei. Focul îi permitea omului de asemenea să prelungească ziua, să sperie animalele periculoase în timpul nopţii sau pentru a le goni în timpul vânătorilor, sau să călească vârful ţepuşelor de vânătoare.

O astfel de societate de vânători consuma pentru hrană circa 3Kwh pe zi şi om, iar prin arderea lemnului, apare un consum suplimentar de energie de circa 2 Kwh pe zi şi om.

Cu 7.000 de ani înainte de Hristos, omul a învăţat să domesticească animalele şi să cultive pământul, adică a devenit agricultor. În societatea agricolă, hrana este produsă prin cultivarea pământului şi omul nu numai că poate mânca mai mult, consumând aprox. 4 Kwh pe zi, dar are şi un surplus cu care hrăneşte animalele domestice folosite la cultivarea pământului şi la transport. Consumul casnic de energie, bazat tot pe lemn, creşte şi el la 4 Kwh pe zi şi om.

Încet, foarte încet, în sânul acestei societăţi agricole, apar germenii ecoactivităţii umane. Dezvoltarea agriculturii a condus la despăduriri apreciabile în favoarea terenurilor

necesare culturilor. Ba, mai mult, oamenii au observat că un teren este mai fertil în primii doi-trei ani după ce a fost arsă pădurea care îl acoperea. Astfel, în regiunile populate **şi în** împrejurimi a început o despădurire intensă.

Nu trebuie să uităm că societatea agricolă utilizează tot lemnul pentru prepararea hranei, încălzit şi iluminat. Întrucât prin despăduriri această sursă începe să se micşoreze, era de aşteptat să apară şi problema sursei de energie termică.

Începând cu anii 1400 d. Hr., oamenii încep să folosească mai intens şi energia vântului sau a apei sub forma morilor. Apare astfel o treaptă nouă în structura folosirii energiei, aceea a consumului energetic industrial. Diversele construcţii, de la unelte la locuinţe şi de la mori la drumuri, necesită consumuri suplimentare de energie. În această perioadă este atribuit unui om un consum de 30 de Kwh pe zi, structurat astfel: 7 Kwh pentru hrană, 14 Kwh pentru consumul casnic, 8 Kwh pentru consumul industrial şi 1 Kwh pentru transport.

Dispariţia treptată a pădurilor şi creşterea consumului casnic şi industrial determină introducerea în circuitul energetic a combustibililor fosili: cărbune, petrol şi gaze, care au şi avantajul concentrării unei mai mari cantităţi de energie pe unitatea de masă sau volum.

Revoluţia industrială începută în Anglia a transformat cu adevărat istoria omenirii, iar progresul tehnic a fost însoţit de transformări în structura socială şi în modul de a munci şi gândi al oamenilor.

Motorul cu aburi, descoperit de inginerul **James Watt,** în anii 1770, a devenit principala forţa motrică în **fabricile** şi minele din Anglia industrială. În ţesătorii sau **minele de** cărbuni, morărit sau transporturi, motoarele cu aburi **s-au**

impus în fabrici și ateliere, conducând la **apariția și** reorganizarea multor ramuri industriale.

Însă imediat s-a observat că aburul s-a dovedit a fi o sursă de energie care produce multe deşeuri, fum, praf, cenuşă.

La sfârşitul secolului XIX, electricitatea a fost aceea care început să înlocuiască forţa aburului. O nouă revoluţie industrială a apărut în Germania şi în SUA, care a stimulat invenţiile, comunicaţiile şi creşterea avuţiei.

Structura consumului de energie în secolul XIX începe să reflecte aspectele societăţii industriale. Consumul pentru hrană creşte de la 7 la 8 Kwh, cel casnic se dublează ajungând la 36 de Kwh, consumul industrial devine de trei ori şi jumătate mai mare, adică 27 de Kwh pe om şi zi, iar consumul pentru transport ajunge apreciabil la 16 Kwh pe om şi zi.

Secolul al XX-lea introduce ca noutate în peisajul energetic al globului posibilitatea transformării energiei termice şi mecanice în energie electrică. Energia electrică se substituie din ce în ce mai mult altor forme de energie, datorită uşurinţei cu care este transportată la distanţă şi posibilităţii de a o transforma în alte forme de energie utilă, mecanică, lumină, căldură, chimică. În prezent, ponderea energiei electrice în totalul energiei consumate depăşeşte o cincime.

În perioada imediat următoare primei crize energetice, dezlănţuită în anul 1973, structura consumului de energie arăta astfel: consumul industrial se ridica la valoarea de 112 Kwh pe şi zi, consumul pentru hrană era de 14 Kwh pe om şi zi, cel casnic şi comercial 75 Kwh, iar cel mai spectaculos salt se înregistra în transporturi: de 72 Kwh pe om şi zi. De fapt transporturile au fost acelea care au impulsionat exploatarea

cu precădere a petrolului, în condiţiile în care şi dezvoltatea industriei petrochimice în ansamblu nu a fost cu nimic mai prejos. Iar în structura transporturilor, mai mult de jumătate din energia de provenienţă petrolieră este consumată de autoturisme.

Intrat timid în viaţa cotidiană şi privit ca o curiozitate până prin preajma anilor 1937-1938, automobilul devine după această perioadă un mijloc curent de transport, iar în prezent, viața colectivităţilor umane este marcată de dezechilibrul produs în marile oraşe ca urmare a gradului ridicat de motorizare.

Astăzi, automobilul se revarsă pe străzi, le inundă, a ocupat trotuare, scuaruri, miliarde de cai putere consumă feroce oxigenul oamenilor; pentru mulţi, dintr-o necesitate şi o plăcere a devenit o calamitate. Automobilul a devenit unul din principalii factori de poluare atmosferică. În multe oraşe mari de pe mapamond, poluarea produsă de autoturisme se apropie de 90%. Cel mai evident și recent exemplu l-a constituit orașul Beijing, gazda Olimpiadei de vară China 2008.

Chiar reţeaua interioară de transporturi urbane cu ale ei metrouri, autobuze, taxiuri, vehicule utilitare, camioane, este depășită de autoturismele particulare în ce privește „calitatea” de poluator. Dar transporturile în ansamblul lor reprezintă numai una dintre sursele de noxe.

În special după cel de al doilea război mondial, s-a încetăţenit termenul de explozie urbană, acesta desemnând creşterea fără precedent a populaţiei urbane şi în special a oraşelor cu număr mare, peste un milion de locuitori. Megapolisurile, orașele cu mai multe milioane de locuitori, înghesuite lângă altele, tot numeros populate, constituie conturbaţii, sisteme urbane cu impact nociv nu numai în

mediul natural, ci şi în calitatea morală şi spirituală a vieţii.

Oraşul zgomotos plin de praf, fum şi compuși chimici s-a despiritualizat. Clădirile construite cu preocupări de artă, de frumos aparţin trecutului. Oamenii, chiar dacă locuiesc în apropiere, nu se cunosc unul cu altul şi nici nu caută s-o facă.

Dar faptul care ne interesează în mod deosebit şi care a sugerat și titlul capitolului este poluarea întregii planete, poluare datorată creşterii fără precedent a urbanizării şi industrializării, şi simultan a nepăsării şi inconştienţei locuitorilor, de la omul simplu care nu-şi gestionează reziduurile menajere până la politicianul conducător cu responsabilitate sporită.

Încă de la începutul secolului al XX-lea s-a observat o creştere pronunţată a conţinutului de bioxid de carbon din **atmosferă,** ca rezultat al faptului că până la acea dată, societatea industrializată a Terrei a ars enorme cantităţi de lemn, cărbune şi gaze naturale. Şi asta la începutul secolului XX. Astăzi, după mai bine de un secol de înverşunată industrializare refulată în mondializare și demografie pe măsură, relaţia inconştientă om – mediu are un generic sumbru: „încălzirea globală”.

În ciuda denumirii, încălzirea globală are efecte de „te trec fiori reci”, pe termen scurt, manifestate prin secetă sau inundaţii însoţite de alunecări de teren, uragane sau tornade frecvente şi deosebit de severe, viscol şi frig de „crapă pietrele” sau căldură de „lichefiază asfaltul”.

Chiar ieşite din comun, aceste manifestări meteo extreme, par minore pe lângă perspectiva deloc îndepărtată (două-trei generaţii) a creşterii nivelului oceanului planetar la nivelul maxim de 70 de metri peste cel actual (în condiţiile topirii calotei antarctice groasă de 2.200 m) sau chiar a… glaciaţiunii, efect paradoxal, puţin luat în calcul, foarte

periculos prin amploarea în timp şi spaţiu.

De altfel asupra acestui din urmă efect alarmant la care subscriu, voi pleda cu câteva consideraţii personale.

Este clar pentru toată lumea că activitatea umană, casnică sau profesională, viaţa de zi cu zi, agresează mediul înconjurător prin reziduuri solide, ape uzate sau noxe. Conştientizată, societatea umană a luat măsuri de protejare şi gestionare a deşeurilor în ordinea de mai sus. Costurile distrugerii, reciclării, epurării sau reţinerii şi depozitării reziduurilor sunt considerabile, tendinţele sunt în general de eludare, chiar şi atunci când există legislaţie, sau de amânare a unor măsuri hotărâte. Amânarea sau refuzul chiar al unor state mari poluatoare ale Terrei de a-şi diminua emisia gazelor cu efect de seră au adus omenirea în faţa pericolului **încălzirii** globale.

Încălzirea globală sau creşterea temperaturii medii global este rezultatul a doi factori complementari: pe de o parte prezenţa în atmosferă a unor cantităţi din ce în ce mai mari de bioxid de carbon şi metan cu efect de seră, deci care reţin căldura în ultimă instanţă, iar pe de altă parte prezenţa în atmosferă a emisiilor de substanţe din grupa clorofluorcarbonului (mai cunoscute sub denumirea de freoni) folosite ca agent termic în frigidere şi instalaţii de aer condiţionat, sau spray-uri, substanţe care reduc stratul de ozon, permiţând astfel un aport suplimentar de căldură prin pătrunderea la suprafaţa solului a radiaţiei ultraviolete.

Măsurile de contracarare cuprind în primul rând conştientizarea, lămurirea naturii pericolului, de la omul de rând până la decizia politică, pentru că aşa cum am spus, absorbit de grijile traiului cotidian, cetăţeanul Terrei este dispus să acorde prea puţină atenţie problemei, iar dacă n-o înţelege, cu atât mai mult.

Bunăoară, fenomenul de încălzire la nivel global **ar putea** să nu displacă, așa ca idee, unor locuitori ai **ţinuturilor** temperate sau reci. Sau majoritatea să rămână **indiferenţi la** anunţul diminuării stratului de ozon deasupra **Antarcticii,** gândind că oricum n-o să facă plajă în acest ţinut.

Atmosfera terestră este una dintre cele mai firave geopături. Este extrem de subţire. Cosmonauţii au fost primii care și-au dat seama de sensibilitate ei, motiv pentru **care,** cu multă plăcere, i-au sorbit irizaţiile și au pledat pentru **menajare.**

Este formată dintr-un amestec de gaze care înconjoară Pământul, ţinut lângă el de gravitaţie, are densitatea maximă la nivelul mării şi se răceşte rapid (6,4 C la fiecare kilometru) cu creşterea altitudinii. Deşi are limita superioara către 10.000 de kilometri, întreaga atmosferă (97%) se găseşte până la înălţimea de 29 km deasupra suprafeţei terestre.

Aerul pur și uscat se compune din azot (78,084%), oxigen (20,946%), iar în restul (0,970%) conţine argon (0,934%), **bioxid** de carbon (0,033%) și 0,003% un amestec de neon, kripton, xenon, hidrogen, gaz metan și oxid de azot.

Toate aceste gaze sunt perfect amestecate între ele, ceea ce dă aerului pur și uscat o gamă bine definită de proprietăţi fizice ca şi cum ar fi un singur gaz.

Deşi prezent în cantitate extrem de mică, bioxidul de **carbon** are o mare importanţă în cadrul proceselor atmosferice, **datorită** capacităţii sale de a absorbi căldura (reflectă radiaţia **termică** infraroşie), permiţând astfel stratelor inferioare ale **atmosferei** să fie încălzite de radiaţia calorică provenită de la **Soare și** de la suprafaţa Pământului.

Plantele verzi folosesc bioxidul de carbon atmosferic în procesul de fotosinteză, combinându-l cu apa și

transformându-l în hidraţi de carbon solizi. Concluzia firească, orice diminuare a suprafeţelor „verzi” pe uscat sau în apă, înseamnă eliminarea potenţialilor consumatori.

Se apreciază că din anii 1750 (începutul revoluţiei industriale) şi până în anul 2005, cantitatea de bioxid de carbon a crescut de la 280 ppm (părţi la un milion) la 379 ppm, iar din 1970 până în 2005 a fost eliberată în atmosferă o cantitate de bioxid de carbon egală cu cea de la începutul erei industriale Până în 1970.

Sunt şi altele mult mai numeroase rapoarte, grafice, prelucrări statistice, care arată creşterea procentuală alarmantă a bioxidului de carbon în atmosferă. Unele dintre aceste rapoarte au în spate o laborioasă activitate de cercetare ştiinţifică, determinări şi culegere de probe. Altele sunt aprecieri gratuite ca de exemplu: „temperatura medie globală a crescut cu 0, 6 grade Celsius între anii 1860 şi 2000, fiind mai pronunţată în America de Nord, zona ecuatorială şi Asia (0, 4- 0, 8 grade Celsius). Nivelul mediu global al mării a crescut cu o rată medie anuala de 1 mm”.

Comensurarea în spaţiu şi timp a cantităţilor de noxe emanate de „civilizaţia” Terrei în extrem de fragilul mediul înconjurător se va baza, fără discuţie, la un moment dat pe determinări precise, reale. Până atunci, certe şi îngrijorătoare rămân efectele încălzirii globale.

Am subliniat, de asemenea, complementul efectului de seră, care constă în reducerea păturii atmosferice a ozonului. Dacă privim suprafaţa terestră ca un mare solariu în care gazele cu efect de seră (bioxidul de carbon, metanul, oxidul de azot) îndeplinesc rolul de „acoperiş de folie sau sticlă”, apoi stratul de ozon diminuat lasă să intre în „solariu” o cantitate suplimentară de radiaţii (radiaţia ultravioletă), care normal va avea un aport suplimentar de căldură.

Stratul de ozon este o regiune de concentraţie a acelei forme a moleculei de oxigen cunoscută sub denumirea de ozon, gaz format sub acţiunea radiaţiei ultraviolete, din trei atomi de oxigen. Stratul de ozon se află situat în atmosferă la înălţimea cuprinsă între 20 şi 35 km, dar poate să atingă şi altitudinea de 50-55 km. Nivelul de cea mai mare concentraţie a ozonului îşi are altitudinea maximă (48 km) la latitudini joase (Ecuator), atingând altitudinea minimă (35 km) la latitudini arctice.

Ozonul îndeplineşte funcţia unui scut, care **protejează** troposfera (strat atmosferic de la suprafaţa Pământului **până la** înălţimea de 12,5-15 km, în care temperatura scade **constant** în ritmul amintit de 6,4 grade Celsius la fiecare kilometru: **peste** înălţimea menţionată, temperatura rămâne relativ **constantă, iar** troposfera este înlocuită de stratosferă, ce se întinde **până la** altitudinea de 50 km) şi suprafaţa terestră împotriva **celei** mai mari părţi a radiaţiei ultraviolete existente în spectrul **radiaţiei** solare. Dacă aceste raze ultraviolete ar ajunge pe **suprafaţa** terestră cu toată intensitatea lor, bacteriile expuse ar fi nimicite, iar ţesuturile animale ar suferi arsuri grave. Astfel, **prezenţa** stratului de ozon devine un element indispensabil pentru mediul ambiant al omului.

Două precizări importante sunt necesare: în primul rând am **reţinut** că întreaga atmosferă (97%) se găseşte până la **înălţi**mea de 29 km deasupra suprafeţei terestre, aşa încât la înălţimea considerată a ozonosferei, gazele prezente sunt foarte **rarefiate şi** foarte uşor influenţabile (chimic) de freonii (în **esenţă** clorul) proveniţi din instalaţiile frigorifice sau banalele **spray-uri,** care ajung lesne în stratosferă şi în cantitate mică **distrug** (chimic) molecula de ozon. În al doilea rând, fără a **intra în** detalii tehnice climatice, amintesc

doar câteva elemente **pentru** a evidenţia caracterul de indicator al stării întregii **ozonosfere** terestre, dat de stratul de ozon de deasupra **Antarcticii,** singura zonă din întreaga atmosferă unde se individualizează și se păstrează ca atare putând fi comparat de **la un** an la altul prin fotografiere din sateliţi.

Vânturile reprezintă mişcări ale aerului provocate de diferenţele de presiune. Sub influenţa gradientului baric (gradient de presiune), are loc deplasarea aerului din zonele de înaltă presiune spre cele de joasă presiune. Gradienţii barici mari dau naştere unor vânturi puternice, pe când cei mici, unor vânturi slabe. În centrele de înaltă presiune domneşte calmul atmosferic. Reţinem de asemenea că zonele polate au centre permanente de înaltă presiune, denumite anticicloni polari. Și suprafeţele de uscat dezvoltă iama centre de presiune înaltă în care valorile temperaturii aerului scad cu mult sub nivelul celor din oceanele învecinate. Zona anticiclonală a Antarcticii, lipsită de mase continentale apropiate, contrastează puternic cu regiunea înconjurătoare de joasă presiune. Aici vânturile de suprafaţă urmează o spirală orientată în afară, ceea ce reprezintă o divergenţă a curentului de aer, care trebuie să fie însoţită de subsidenţa (mişcare de coborare) unei cantităţi de aer în centrul anticiclonului care să înlocuiască aerul eliminat. Acest ciclon permanent (iama) de deasupra Antarcticii, individualizează foarte clar stratul de ozon de deasupra putând fi măsurat și comparat de la un sezon la altul.

Creşterea nivelului mărilor şi oceanelor a **devenit** realitate în ultimele decenii din cauza topirii gheţarilor. Polul Nord a devenit o insulă (se apreciază că pentru prima **dată în** ultimii 125.000 de ani). Limbile de gheaţă care uneau Polul Nord de regiunile continentale atât din nord-vest, cat și

din nord-est s-au topit.

Companiile de transport maritim au început folosirea noilor coridoare în „apele îngheţate” ale Polului.

Experţi ai ONU au întocmit hărţi de risc, arătând care sunt cele mai expuse zone din lume. Un veritabil potop ne aşteaptă, dacă întreaga calotă antarctică s-ar topi.

Numai că printre aburii potopului se prefigurează un monstru mult mai perfid… glaciaţiunea.

Climatul terestru este modelat deopotrivă de atmosferă și hidrosferă. Transferul de căldură și de umiditate se face prin circulaţia generală a atmosferei şi a oceanului. Circulaţia atmosferică justifică 60% din energia provenită de la Soare, iar cea oceanică, restul de 40%. Cu siguranţă că doar sub influenţa curenţilor atmosferici (a vânturilor), clima Terrei ar fi mult mai aspră. Curenţii oceanici sunt aceia care nivelează asperităţile climaterice, făcând ca aşezări din preajma şi de dincolo de cercul polar de nord, de exemplu, să beneficieze de un climat blând.

În opinia personală, întreruperea (din cauze **naturale până** acum) a bunei funcţionări a mecanismului curenţilor **oceanici a** stat la baza diverselor glaciaţiuni care au **stăpânit vremelnic** Pământul. Să încercăm **să** explicăm acest fapt **şi care este** legătura cu fenomenul în discuţie, încălzirea globală.

Oceanul planetar conţine 97% din apă şi joacă **rolul** principal în circulaţia hidrologică. Aproape toţi **curenţii de** suprafaţă importanţi ai oceanelor sunt rezultatul **acţiunii** vânturilor dominante. Energia vântului este transferată **apei** prin frecarea aerului de suprafaţa acesteia. Datorită forţei Coriolis (forţa care ia naştere datorită mişcării de **rotaţie a Pământului** şi modifică direcţia de deplasare a fluidului sau **obiectului),** curentul de apă este deviat spre dreapta de la

direcţia sa iniţială în emisfera nordică.

La acţiunea vântului se adaugă diferenţa de densitate a apei, diferenţă ce antrenează în mişcare masa de apă. Densitatea apei este atribuită atât temperaturii, cât şi salinităţii, factori care rareori acţionează separat, de cele mai multe ori conlucrând la formarea şi mişcarea curenţilor oceanici, asemenea unui mecanism de transmisie termosalin.

Acest mecanism eolo-termo-baric poate fi imaginat ca ansmblul pinion-roată de lanţ cu pedale, ca la bicicletă. Este un mecanism complex şi din această cauză vulnerabil. El poate fi oprit simplu, prin ruperea „lanţului” sau la capete, prin blocarea pinionului sau oprirea pedalării.

Antrenarea începe în zona ecuatorială, unde există un minimum de presiune datorită încălzirii (temperatura medie este în jurul valorii de 27 grade Celsius pentru fiecare lună), aşa încât atât apa, cât şi aerul se încălzesc, se dilată, se ridică, iar din cauza expansiunii creează o regiune de joasă presiune. Fenomenul este amplificat şi de minimul baric dat de salinitate. Astfel zona ecuatorială (delimitată între 5grade de o parte şi de alta a Ecuatorului), din cauza precipitaţiilor abundente (în jurul valorii de 250cm/an, iar 1cm = 10 litri pe metrul pătrat), salinitatea are valori cuprinse între 34,5-35 la mie, comparativ cu zonele tropicale cu climă foarte uscată, evaporare ridicată şi salinitate de peste 35,5 la mie. Se observă astfel că sunt create condiţii pentru demararea „în trombă” a curenţilor oceanici de o parte şi de alta a Ecuatorului.

La celălalt capăt al mecanismului în regiunile polare, aerul este răcit, se contractă şi coboară creând o zonă de presiune înaltă, se răceşte şi apa, care îngheaţă şi măreşte salinitatea (deoarece sărurile nu sunt înglobate în gheaţă) şi

uite aşa se creează condiţiile funcţionării mecanismului curenţilor **oceanici.**

Desigur că mecanismul descris mai sus este unul simplificat, deoarece este bazat pe o singură celulă de funcţionare, Ecuator – Pol. În realitate intervin mai mulţi factori, care atribuie fenomenului curent oceanic un caracter complex pe toată durata sa de la producere la efecte.

Astfel, pe traseu intervin mai multe celule de funcţionare în baza mecanismului eolo-termo-baric descris, între 0 și 30 de grade, 30 şi 60 de grade şi 60 de grade şi Poli; apoi influenţa forţei Coriolis şi abaterea de la direcţia de mişcare, spre dreapta în emisfera nordică şi spre stânga în emisfera sudică. De asemenea, relieful, atât cel de suprafaţa cât şi cel imers, acesta din urmă cu influenţa foarte mare asupra curenţilor de întoarcere.

Complexitatea unui asemenea fenomen cum este curentul oceanic, în ciuda mărimii lui (Gulf Stream-ul transportă un volum de apă de 100 de milioane de metri cubi pe secundă, de 100 de ori mai mare decât debitul tuturor râurilor din lume luate la un loc), îl face foarte vulnerabil, iar mici, foarte mici influențe negative naturale sau antropogene îl dereglează, producând efecte catastrofale.

Ce face încălzirea globală? Poate opri curentul la unul din capete, cel mai nordic. Cum? Simplu. Crescând cantitatea de apă dulce în zonele nordice, iar datorită evaporării creşte salinitatea în zonele tropicale. Crescând cantitatea de apă dulce, scade salinitatea, deci și densitatea, iar apele nu se mai scufundă pentru a se reîntoarce, rămân la suprafață, curentul își încetinește mișcarea, climatul asociat devine aspru şi rece, favorizând extinderea gheţurilor spre latitudini mici.

Astfel, în mod absolut paradoxal, prin **creşterea** temperaturilor medii globale „se pun bazele” glaciaţiunii prin oprirea funcţionării curenţilor oceanici în zonele polare. **Adică** la un capăt şi nu cel care conţine „pedalele” mecanismului descris mai sus.

Prezint în continuare un scenariu care, în bună măsură, s-ar fi putut petrece real, autoiniţiat, deci natural. Asemenea **scenarii** ar fi putut să stea la baza tuturor glaciaţiunilor identificate de om în ultimul milion de ani, mai exact a celor patru mari glaciaţiuni. Scenariul se bazează în întregime pe deteriorarea funcţionării curenţilor oceanici, deteriorare care în opinia personală, aşa cum am spus, este singura în măsură să modifice brutal climatul Terrei. De această dată „mecanismul” de funcţionare a curenţilor oceanici se „strică” în zona de iniţiere, cea ecuatorială.

În capitolul intitulat VULCANISMUL ŞI TECTONICA GLOBALĂ din FACEREA LUMII, am desprins modul cum se desfăşoară „viaţa” fundului oceanic între rifturi şi fose. Pentru scenariul nostru, ne interesează Oceanul Indian.

Actualmente, crusta Oceanului Indian se consumă în partea nord-estică a acestuia prin fosa din lungul insulelor Sumatera şi Djawa. Ca urmare a subducţiei, în Sumatera, Djawa, Arhipelagul Sundelor Mici şi Insulele Moluce, se desfaşoară un vulcanism extrem de activ. Ne sunt încă vii în memorie evenimentele incredibile din decembrie 2004. La 26 decembrie, în zona unde placa tectonică australiană se intersectează cu placa tectonică indiană, se produce un cutremur catastrofal de 9, 1 grade pe scara Rihter, urmat imediat de valuri tsunami ce au făcut aproape 300.000 de victime, nemaivorbind de zecile de mii de dispăruţi.

În Insula Sumatera, vulcanismul se manifestă prin 11 vulcani activi şi circa 30 cu activitate recentă. Erupţiile au

caracter puternic exploziv şi sunt de multe ori de natură **freatică.**

În strâmtoarea dintre Sumatera şi Djawa, se găseşte celebrul vulcan Krakatoa. Spun celebru, pentru că este cea mai cunoscută, impresionantă şi consemnată erupţie vulcanică. Îi facem o scurtă caracterizare, pentru că aşa cum am procedat şi până acum ne va ajuta să înţelegem exact fenomenele.

Erupţia din anul 1883, care a condus la distrugerea a celei mai mari părţi a insulei, a avut un caracter plinian. Denumirea caracterizează tipul de erupţie, fapt extrem de important, are în centrul atenţiei erupţia Vezuviului din anul 79 î. Hr. şi a fost descrisă de Pliniu cel Tânăr în scrisoarea sa către Tacit şi în care povesteşte moartea unchiului său (în explozia vulcanică), Pliniu cel Bătrân.

Elementul definitoriu al activităţii de tip plinian îl constituie volumul imens de lavă şi gaze care este eliberat cu maximă violenţă într-un timp scurt; explozia are efecte puternic negative asupra structurii vulcanice preexistente.

Aşa cum am spus, explozia Vezuviului a fost luată ca model, de fapt a suprastructurii existente înaintea anului 79 î. Hr., când s-a produs explozia care a generat caldera cunoscută astăzi sub numele Monte Somma. În cadrul unei activităţi de tip vezuvian există posibilitatea blocării rezistente şi de lungă durată a conductului vulcanic, fapt ce determină o acumulare cu totul neobişnuită de gaze sub presiune. Scriitorii antici prezintă vulcanul Somma ca stins, puternic alterat de eroziune, complet acoperit de vegetaţie. Iată descrierea lui Strabo:

„Oraşele despre care am vorbit se găsesc la poalele Vezuviului, munte înalt, a cărei întreagă suprafaţă, cu excepţia vârfului, este acoperită cu culturi bogate. Vârful,

care este constituit în general dintr-o suprafaţă plană, este complet steril; solul are aspectul de cenuşă şi lasă să se vadă pe alocuri chiar roca poroasă străbătută de mii de găuri, înnegrită şi ca **mâncată** de foc, ceea ce ne face să credem că muntele este **un** vechi vulcan al cărui foc, după ce a făcut erupţie prin **numeroase** deschideri, s-a stins”.

În cursul exploziei Vezuviului, s-a eliberat un volum foarte mare de magmă, dar, datorită cantităţii mari de gaze şi presiunii ridicate a acestora, magma s-a **pulverizat, iar** produsele exploziei au fost numai piatră ponce, cenuşă şi lapili.

Eliberarea unei cantităţi atât de mari de material din camera magmatică determină un dezechilibru în repartiţia maselor; aparatul vulcanic, în măsura în care nu a fost distrus de explozie, se prăbuşeşte în profunzime şi pe amplasamentul lui ia naştere o mare depresiune circulară.

Ca şi Vezuviu, Krakatoa nu mai dăduse semne de viaţă din anul 1680 şi era acoperit de vegetaţie până la vârf. Explozia extrem de puternică pare să fi fost de natură freatică. Materialul fin a fost aruncat până în stratosferă, unde a rămas mulţi ani înconjurând complet globul terestru sub acţiunea curenţilor. Explozia a fost urmată de o prăbuşire care a dat naştere unei caldere de mari dimensiuni, inundată de apele oceanului. Valuri înalte de 30 de metri au luat naştere în ocean şi s-au propagat până la mari distanţe, provocând pagube şi pierderi de vieţi omeneşti în zonele de coastă ale insulelor din întreaga Indonezie.

În interiorul calderei au apărut între timp vulcani din a doua generaţie: Anak (fiul) Krakatoa I, II, III, IV; în 1929, 1960, 1969.

S-a calculat că volumul materialului ejectat este similar

cu cel al golului rămas prin dispariţia unei părţi din structură, ceea ce sugerează prăbuşirea acestuia în spaţiul liber lăsat în profunzime de materialul expulzat.

Această ultimă frază dar şi cunoaşterea pe ansamblu a caracterului şi tipologiei erupţiilor vulcanice din arhipelagul indonezian, aflate la îndemâna unor vulcanologi pasionaţi, conduc la descoperiri de-a dreptul impresionante şi în aceeaşi măsură îngrijorătoare.

Nu numai că distrug aparatul vulcanic, dar exploziile de acest tip lasă în urmă caldere impresionante, dând măsura activităţii vulcanice.

La peste 1. 000 de kilometri nord de Krakatoa, pe Sumatera se aflǎ o calderă impresionantă, inundată în întregime și nu de apele oceanului. Lacul Toba, cum se numeşte formaţiunea, este cel mai mare lac într-un crater vulcanic din lume. Are o adâncime medie de 450 m, o lungime de 100 km iar linia ţărmului aproape 300 km.

Desigur că, după ce am aflat profilul erupţiilor de tip plinian şi de acum de tip Krakatoa, este lesne să ne facem o idee asupra megaerupţiei vulcanului Toba. În baza dimensiunilor calderei, se estimează că Toba a aruncat în stratosferă într-o explozie apocaliptică peste 2.800 kilometri cubi de materie vulcanică. Dacă erupţia lui Krakatoa a fost auzită şi în Australia, cu siguranţă cea a lui Toba s-a resimţit la nivel global.

Dar efectele catastrofale ale megaerupţiei Toba încep să fie resimţite extrem de dur, la câteva zile. Explozia care se presupune că a durat două săptămâni, a aruncat în stratosferă mai sus estimata cantitate de materie vulcanică, sub formă de lavă pulverizată de explozia gazelor, în particule mici sau foarte fine, care se consolidează în aer şi din a căror acumulare pe sol iau naştere rocile piroclastice

micro şi mediu granulare.

Însă lovitura mortală asupra ecoclimatului Terrei a fost dată de Toba prin însăşi poziţia geografică.

Toba se află la puţin peste două grade latitudine nordică, în plin talveg ecuatorial, adică în zona în care datorită insolaţiei şi corespunzător evaporaţiei maxime, aerul umed formează mari coloane de convecţie, rezultând o ridicare generală a aerului. Zona talvegului ecuatorial aflată aproximativ între 5 grade sud şi 5 grade nord a fost multă vreme denumită calmul ecuatorial. Aici nu există vânturi de suprafaţă dominante, direcţiile fiind egal distribuite. Fiind dispusă central pe un brâu de joasă presiune, această zonă nu are gradienţi barici pronunţaţi, care să provoace o deplasare persistentă a vântului. În straturile superioare ale atmosferei se resimte o uşoară influenţă a vânturilor ecuatoriale de est. Vreau să spun că în câteva zile Toba a acoperit întreaga zonă ecuatorială cu un brâu de particule fine şi foarte fine, la altitudini stratosferice, departe deci de orice curenţi capabili să-l disloce. Desigur că la **altitudini** mai mici, prin sistemul vânturilor est-ecuatoriale o mare cantitate de cenuşă şi praf vulcanic s-a îndreptat imediat **către** Asia. Apoi aceşti nori imenşi de cenuşă şi praf vulcanic **au fost** preluaţi tot la altitudini mari de sistemul vânturilor de vest, vânturi care formează un circuit complet în jurul **Pământului** de la latitudinea de 20 de grade până aproape de Poli. Numai că această cantitate, odată preluată a fost antrenată în **circuitul** general al vânturilor şi precipitaţiilor şi depusă pe sol, dându-ne astăzi posibilitatea să analizăm resturile de cenuşă.

Brâul stratosferic ecuatorial de particule fine şi foarte fine **format de** megaerupţia Toba a împiedicat insolaţia şi a defectat **mecanismul** curenţilor oceanici exact în zona de

formare. **Climatul** terestru începe să se înăsprească rapid, iar **glaciaţiunea** avansează în zonele temperate.

Vulcanologii au identificat momentul megaexploziei **Tomba,** acum 70.000 de ani. Data corespunde cu debutul **glaciaţiunii** Wurm, care s-a prelungit destul de mult, timp de **câteva** secole…

„PLOAIA DE PUCIOASĂ ŞI FOC DIN CER”

Sintagma din titlu este uzitată în mai toate „apocalipsele”, ca modalitate de pedepsire divină. Ca să nu vorbim de **Purgatoriu şi** Infern, unde constituie „recuzita” perpetuă. Şi **aceasta** pentru că în viaţa de zi cu zi, erupţiile vulcanice, sursa **acestor** nenorociri, au marcat tragic nu comunităţi, ci întregi şi **Prospere** civilizaţii. Exemplele, atât cele cunoscute, cât şi **celelalte,** intrate în legendă, sunt numeroase şi terifiante.

Distrugerea oraşelor, comunităţilor sau civilizaţiilor de activitatea vulcanică şi fenomenele asociate, cutremure, valuri seismice, constituie o conjunctură de ordin natural, firească. Să explicăm acest fapt pentru a nu se crea niciun fel de altă interpretare.

Aşa cum am văzut şi din Biblie sau cum documentează istoria, încă din zorii civilizaţiei, diversele grupuri sociale nomade într-o primă etapă sedentarizează în ecosisteme favorabile. Prin favorabil înţeleg acele locuri ale Terrei care asigurau hrana şi climat corespunzător. Oricum din peisaj nu lipsesc munţii cu ape şi zone împădurite şi poalele acestora cu câmpii întinse de-a lungul apelor, acum mai domoale, dar şi precipitaţii specifice.

După apariţia tectonicii globale, adică a ştiinţei dinamicii litosferei sau dinamica scoarţei terestre, mişcările orogenice, adică acele mişcări de înălţare, de formare a catenelor mun toase, sunt asociate în fenomenul complex,

amintit – tectonica globală.

Ştiinţă extrem de complexă, de fapt un sistem de ştiinţe, tectonica globală asociază întreaga configuraţie litosferică de mişcările plăcilor tectonice.

În capitolul VULCANISMUL ŞI TECTONICA GLO BALĂ din FACEREA LUMII, se explică foarte clar originea plăcilor tectonice, în cadrul fenomenului complex al cosmogoniei Terrei, se identifică în premieră sursa dinamicii litosferice sau care este mobilul mişcării plăcilor tectonice, (excluzându-se brutal ipoteticii curenţi convectivi ai mantalei terestre), iar pe această bază nouă a sursei dinamicii litosferice, se constru ieşte, fapt extrem de important, perspectiva tectonicii Terrei.

Perspectivă preocupantă întrucât revelarea într-o **lumina** nouă a agentului dinamic a tectonicii are **o** serie de **consecinţe** cum sunt:

— Accentuarea dinamicii plăcilor tectonice în **perioada** următoare, **cu** implicaţii fireşti **în** amplificarea unor **fenomene derivate, cum sunt** erupţiile vulcanice şi **cutremurele de** pământ.

— Deriva continentelor este ciclică, în sensul că tendinţa, în lumina considerentelor din capitolul citat, este de revenire la un nou continent, respectiv, ocean unic.

— În următorii 25-35 milioane de ani actualele continente vor „traversa polii”, adică majoritatea uscatului va fi sub influenţa climatului polar şi subpolar cu consecinţe nefaste asupra bioticului.

Şi revenind la lanţurile de munţi cutaţi, zone predilecte de aşezare a comunităţilor, aceştia, munţii, apar la marginea plăcilor unde au loc subducţii. De asemenea, în fosele care jalonează marginea plăcilor, are loc acumularea de sedimente, iar în procesul de subducţie sedimentele depuse

sunt strivite şi aduse la suprafaţă pentru a forma o nouă catenă cutată. Sedimetarea are loc la marginea unui continent, acolo unde râurile varsă întreaga lor încărcătură. Locul în care are loc o mare acumulare de material sedimentar poartă numele de geosinclinal. Aici se plămădesc munţii, deoarece depozitele adunate şi strivite, cutate şi scoase la suprafaţă, constituie respectivele catene muntoase.

Tocmai aceste locuri au fost căutate de civilizaţii încă din negurile istoriei şi astfel în mod firesc viaţa le-a fost ameninţată, însoţită sau distrusă de natura înconjurătoare care le-a hrănit. Şi încă un aspect remarcabil, cu cât ecosistemul este mai apropiat de imaginea „grădinii Edenului”, cu atât mai mari sunt pericolele din „adâncuri”.

Identificarea mobilului dinamicii litosferice, a acelui agent care „mişcă” plăcile tectonice (încă una dintre teoriile științifice promovate de FACEREA LUMII) ne-a permis simplu și elegant să derulăm istoria crustei terestre, a evoluţiei sale pe întreaga durată a trecutului geologic, dar mai ales ne permite să anticipăm viitorul ei, lucru foarte important, ţinând cont de manifestările extrem de periculoase ale fenomenelor tectonice.

Viitorul crustei rezultă din două importante caracteristici ale tectonismului terestru: auto-întreţinerea sau perpetuarea și autoamplificarea, fapt care la prima vedere ar trebui să constituie un nonsens, considerând vârsta apreciabilă a planetei și tendinţa firească de răcire, de diminuare a proceselor termice telurice.

Autoamplificarea se referă atât la creşterea frecvenţei, cât și a intensităţii fenomenelor tectonice – erupţii vulcanice, seisme, în timpi geologici, bineînţeles.

Nu trebuie luat ca dovadă seismul din 26 decembrie 2004 amintit mai sus şi care este cea mai mare „grozăvie”

din câte se cunosc vreodată. Dar nici nu se poate afirma că astfel de fenomene, ieşite din comun, nu pot avea loc în perioadele următoare.

De ce spun că seismul a fost „ieşit din comun”? În primul rând, datorită caracteristicilor sale. A fost de o asemenea putere încât a provocat deplasări de teren şi se crede că a avut chiar efecte asupra rotaţiei Terrei. Alunecarea plăcii Sumatera deasupra plăcii indo-australiene, în direcţia sud-vest, a durat 3 minute şi 20 de secunde, durată colosală. O porţiune de scoarţă terestră situată între Sumatera şi fosa oceanică Sonda, cu o lărgime de 100 km şi o lungime de 400 km, s-a deplasat cu 20 de metri.

Apoi, ieşită din comun este şi magnitudinea **seismului.** Cu mult înainte de apariţia teoriei tectonicii globului, **pentru a** caracteriza cutremurele, s-au introdus diverse **mărimi care** evaluau energia eliberată de acestea. Cea mai **cunoscuta a** apărut în 1917 şi se numeşte scara europeană **(Mercalli-**Cancani-Sieberg) şi merge până la 12 grade. În 1931, **scara** Mercalli a fost modificată, se numeşte MM şi are **tot** 12 **grade.** Dezavantajul acestei scări constă în faptul că **evaluează** doar efectele locale ale unui cutremur şi nu energia **eliberată în** focar.

În 1935, Charles Richter şi Beno Guttemberg, care s-au inspirat dintr-o noţiune utilizată în astronomie, magnitudinea stelară, au elaborat formula pentru evaluarea energiei eliberate de un cutremur prin introducerea noţiunii de magnitudine **seismică.**

Concret, scara Richter exprimă energia eliberată în focar, valoarea măsurată se numeşte magnitudine (Ms), se exprimă în cifre arabe, iar mărimea valorilor pe Richter merge până la 8,76.

La noi în ţară cutremurul din 4 martie 1977, ora 21 şi

22 de minute, a durat 70 de secunde şi a avut Ms = 7,2, iar cel din 10 noiembrie 1940 a durat 13 secunde şi a avut Ms = 7,4.

Scara Richter este o scară logaritmică, diferenţa de energie dintre două valori succesive fiind de aproximativ 30 de ori. De exemplu, un cutremur cu Ms = 7 este de 30 de ori mai mare decât unul cu Ms = 6.

Cel mai puternic cutremur care a şi putut fi măsurat corect s-a produs în anul 1960, în Chile, şi a avut Ms = 8,6. Un alt cutremur puternic a fost cel din China, din anul 1976, când Ms a fost de 7,8 şi energia eliberată a fost echivalentul a 400 bombe atomice tip Hiroshima.

Cutremurul din 26 decembrie 2004 a avut magnitudinea de… 9,1.

ŞI TOTUŞI CAD PIETRE DIN… CER!

Spuneam în introducere că factorii reali şi imediaţi ai apocalipsului unei civilizaţii sunt de natură endogenă, în timp ce factorii cosmici sunt cu atât mai îndepărtaţi în timp, cu cât își au originea în interiorul Sistemului solar, în Galaxie sau **Supergalaxie.**

Afirmaţia se doreşte un semnal de alarmă şi un îndemn la prudenţă şi înţelepciune. Până la acest capitol, am încercat să arăt că nenumăratele accente şi contradicţii, care iau naştere în mod firesc în activitatea omului pe Pământ, pot constitui tot atâtea pericole existenţiale.

Aspectul îmbucurător şi mai ales plin de speranţă este acela că pericolele de natură endogenă pot fi prevenite, atenuate sau definitiv înlăturate, iar civilizaţia Terrei își poate prelungi semnificativ existenţa în timp şi spaţiu.

Chiar excesele climaterice şi deocamdată parte din cele

tectonice pot fi prevenite şi atenuate.

Dar pericolele care vin din „Cer"? Pot fi ele anticipate şi înlăturate?

Sub genericul de „pietre căzătoare din Cer", sunt cuprinse manifestările meteoritice sau acele fragmente de corpuri cereşti, între câteva grame şi câteva tone, primite „cu multă căldură" de atmosfera terestră. În majoritatea lor, meteoriţii care intră în atmosferă sunt de dimensiuni reduse şi ard la contactul cu aerul, producând fenomenul meteor sau „stea căzătoare". Este un fenomen luminos văzut pe cer sub forma unei urme strălucitoare, lăsată de trecerea rapidă (la intrarea în atmosferă, meteoriţii pot avea viteze cuprinse între 12 şi 72 Km/s) şi frecarea în consecinţă cu atmosfera. Au fost descoperiţi şi meteoriţi mari, cu masa de peste 20 t, în SUA, Mexic, Africa și China.

Explozia unor corpuri meteoritice de dimensuni **mari la** contactul cu pământul a condus la formarea unor **cratere** impresionante cum este cel din Arizona (SUA), de 1207 m diametru și 174 m adâncime.

În schimb explozia la suprafaţa Pământului, în atmosferă, a unor corpuri meteoritice mari este mult mai spectaculoasă și corespunzător periculoasă.

Iată unul recent (1908), aşa-numitul „Fenomen **Tungus",** manifestare meteoritică aeriană (s-a estimat că ciudatul **corp a** explodat la o altitudine de 5 km), dar nefiind găsită **nicio urmă** de material **în** zona epicentrală, a fost categorisit ca **enigmatic,** acaparat de ozenologi şi interpretat în fel și chip, continuă să fie și astăzi un mister, în ciuda celor peste 100 de ipoteze emise.

Declaraţiile date de-a lungul timpului de către diverşi martori oculari sunt numeroase şi înfricoşătoare la superlativ. Întâi a fost zărit deasupra oceanului Indian în

dimineaţa zilei de 30 iunie 1908, de către marinarii care navigau prin zonă. Ei l-au descris ca pe un bolid uriaş, învelit parcă în flăcări, care brăzda cerul zburând cu o viteză imensă spre Asia continentală. Puţin mai târziu a fost văzut de localnicii din nord-vestul Chinei și cei ai Siberiei, care relatau cu precizie chiar şi după mulţi ani că bolidul a venit de undeva din sud-vest şi se deplasa spre nord-est. Viteza lui era așa de mare, încât străbătea întreaga zonă cerească în câteva secunde.

Bolidul a explodat deasupra Siberiei, după cum avea să se constate la mulţi ani după eveniment (abia în anul 1927, în urma expediţiei conduse de cercetătorul Leonid Kullik), practic pulverizându-se şi făcând imposibilă descoperirea de fragmente. Această imensă dezamăgire avea să dea naștere la numeroase ipoteze privind enigmaticul Tungus.

Desigur că pe noi ne interesează, în spiritul acestei cărţi, impactul unui fenomen asemănător în eventualitatea producerii. Întrebarea firească pe care și-o pune oricine este dacă specia umană este amenințată de întâlnirea Pământului cu un asteroid sau nucleu cometar. Mai ales că astfel de fenomene „dau târcoale Terrei". Aşa s-a întâmplat în mai 1910, când Pământul a trecut foarte aproape (doar 400.000 de km după unii observatori) de coada renumitei comete Halley. Iar la orizontul anilor 2036 se prefigurează vizita nedorită a asteroidului 2004 MN4, numit și 99942 Apophis.

Voi încerca (nu fără strângere de inimă) un scenariu privind lovirea Pământului de către un asteroid considerabil (10 km, o dimensiune maximă), dar înainte de aceasta, trebuie făcuta o incursiune în cosmologia Sistemului Solar, geneză aşa cum a fost promovată de FACEREA LUMII. Acest fapt ne va permite să înţelegem cum s-au format în cazul de faţă asteroizii și cometele și mai ales de unde vin şi cât de

mare este probabilitatea întâlnirii cu Pământul.

Teoria cosmologică promovată de FACEREA LUMII este, după cum am mai spus, disjunctă de orice teorie de forma modelului Universului Fierbinte sau modelul BIG BANG. Niciuna dintre etapele sau fazele cosmologice de la geneza UNIVERSULUI la cea a Sistemului Solar nu are nici cea mai mică legătură cu teoria amintită. De altfel, asupra unor considerente cosmologice despre UNIVERS şi galaxii, voi insista în capitolele următoare, pentru că este normal ca înainte de a afla cum dispare o galaxie sau UNIVERSUL, să aflăm cum au luat naştere.

În geneza Sistemului Solar se porneşte de la considerentul că Soarele nu este o stea cosmologică, adică nu s-a situat printre stelele care au „pus bazele” galaxiei noastre. Anumite particularităţi printre care masa, natura şi durata proceselor termonucleare, poziţia galactică ş.a., fac din Soare o stea din generaţia a doua, adică s-a format dintr-un nor molecular de hidrogen şi praf stelar ajuns în spaţiul VID intragalactic în urma exploziei de nouă sau supernovă a unei stele masive.

Chimismul norului era în linii mari cel actual al Soarelui. În linii mari, pentru că mici modificări nu s-au produs decât în nucleul solar, prin creşterea cu patru, cinci procente a heliului. În baza studiilor spectrale ale exteriorului solar, a rezultat că hidrogenul reprezintă mai bine de 70% din totalul elementelor chimice prezente, apoi heliul cu mai puţin de 29%, iar toate celelalte elemente „mai grele” însumează 1%. Desigur că începe condensarea gravitaţională a norului molecular de hidrogen şi heliu care după cum am văzut **constituie** majoritatea covârşitoare (99%) și a prafului (1% elemente mai grele).

Facem o mică paranteză, pentru a explica în detaliu ce

este cu această condensare gravitaţională, capcană enigmatică pentru mulţi astrofizicieni şi cosmologi, sintagmă preluată mecanic şi transmisă fără însă a i se cunoaşte adevărata semnificaţie.

FACEREA LUMII este o lucrare de factură cosmologică. Studii documentare ample, compararea rezultatelor observaţiei astronomice culese de pe tot mapamondul şi din timpuri imemoriale, ca şi nenumăratele modelări fizice şi matematice, mi-au permis închegarea concepţiei cosmologice noi, diferită, după cum am spus, de modelul standard BIG BANG. Această concepţie s-a concretizat cu mai mulţi ani înainte de apariţia FACERII LUMII, într-o lucrare ştiinţifică intitulată, BIG BANG ACUM! Numeroase considerente, inclusiv cele legate de protecţie intelectuală, au limitat difuzarea lucrării, iar acolo unde a fost transmisă, anumite cercuri de interes ştiinţific, am observat mai târziu, că a fost „sigilată", fără a fi deschisă, şi aruncată ca insignifiantă, printre dosare.

Însă întreaga teorie cosmologică de la definirea raţiunii filosofice, a structurii şi fizicii ABSOLUTULUI, a structurii particulelor elementare şi naturii câmpului, în speţă cel electromagnetic, la demonstrarea naturii electromagnetice a celor patru interacţii (numite fundamentale), trecând apoi la geneza UNIVERSULUI, a galaxiilor, a Sistemului Solar şi încheind cu particularităţile fizico-morfologice ale Terrei, inclusiv cele care au favorizat apariţia vieţii, deci toate acestea, tot atâtea lucrări ştiinţifice m-au determinat închegarea lor sub pretenţioasa titulatură de FACEREA LUMII.

Întreaga determinaţie sau motorul genezei, evoluţiei şi dispariţiei unui UNIVERS de stele, galaxii, planete, viaţă este configuraţia extremă numită gaură neagră. Aceasta se

formează la nivelul stelelor cu masă mare şi mult mai mare decât a Soarelui, la nivelul galaxiilor şi la nivelul roiului de roiuri de galaxii sau acea Supergalaxie asimilată în concepţie proprie unui UNIVERS. Susţinerea teoretică și experimentală a acestei asimilări este motivată în FACEREA LUMII. Quasarii pe care i-am identificat şi de a căror prezenţă suntem deopotrivă fascinaţi şi intrigaţi de imensa cantitate de energie concentrată într-un volum aşa de mic, reprezintă procesul simultan de finalizare a acreţiei la nivelul Supergalaxiei, deci formarea celebrei BIG BLACK HOLE, sau gaura neagră de Supergalaxie şi de geneză a unui nou UNIVERS.

Este normal să mă bucure unele revelări ştiinţifice, ca această comunicare laconică din data de 11 ianuarie 2008: „NASA avertizează că Galaxia noastră poate fi înghiţită în orice moment de o gaură neagră". Aceasta şi multe alte observaţii reale nu fac altceva decât să susţină modelul cosmologic promovat şi pe mine în abordarea dezinvoltă a lucrărilor științifice viitoare.

După această scurtă digresiune, suport al expunerii ştiinţifice care urmează, revenim la concentrarea gravitaţională a norului intragalactic de geneză a Sistemului Solar.

În secolul al XVII-lea, renumitul Newton descoperea nu mai puţin renumita interacţie, gravitaţia, forţa ce avea să schimbe revoluţionar concepţia despre lume până **la acel** moment, să constituie bază a „tot ce mişcă" în UNIVERS. După euforia de început rezultată din fundamentarea principiilor mecanice ale mişcării corpurilor, tot mai **mulţi** gânditori au început să-şi pună întrebări despre **natura** faimoasei interacţii şi a cuantei de acţiune, sau a agentului **care** mijloceşte acţiunile. Aceste frământări au fost „aţâţate"

şi de frapanta asemănare a formulei de bază cu legea lui Coulomb.

În secolul al XlX-lea, electromagnetismul a făcut progrese remarcabile, iar începând cu secolul XX, are loc o fuziune destul de reuşită a teoriei electromagnetice şi a celei cuantice în plin avânt, în electrodinamica cuantică.

Einstein este acela care promovează fotonul drept cuanta de acţiune a interacţiei electromagnetice, promovare fără susţinere expresă, atât timp cât fotonul rămâne o particulă **nedefinită,** iar câmpul o noţiune abstractă.

Fără a insista mai mult în istoricul gravitaţiei, revenim la lucrarea de referinţă, FACEREA LUMII, în care după identificarea naturii şi structurii fotonului şi a câmpului electromagnetic, am consacrat un capitol întreg demonstrării naturii electromagnetice a forţei gravitaţionale, ceea ce ne-a permis revelarea unor legităţi şi consecinţe spectaculoase, dar mai ales orientarea corectă a unor cercetări în domenii ca de exemplu stadiile finale de evoluţie stelară sau galactică, cu accent pe găurile negre.

Forţa gravitaţională este în esenţă forţa electromagnetică între dipolii atomici şi moleculari interpolarizaţi. Consecinţele directe sunt următoarele:

— Fiind o interacţie electromagnetică, se identifică normal câmpul gravitaţional cu cel electromagnetic, iar cuanta de acţiune, fotonul.

— Din relaţia generală a forţei, se observă proporţionalitatea inversă cu cubul distanţei, fapt ce prezintă o importanţă deosebită, făcând posibilă concentrarea de substanţă, de masă, pe care forţa electrică proporţională invers cu pătratul distanţei nu o poate face. Această consecinţă determină şi paradoxul gravitaţional care face posibilă atât formarea stelelor din atomii izolaţi de

hidrogen, dar şi dispariţia lor prin colapsare, prin implozie gravitaţională. Ca și în cazul forţei tari (forţa nucleară care ţine împreună protonii şi neutronii, dar mai ales împiedică puternica respingere electrostatică dintre protoni), care este forţă similară, proporţională invers tot cu cubul distanţei, cu cât aceasta, distanţa, este mai mică şi fiind şi la puteri negative, cu atât mai mult creşte forţa de atracţie. Forţa gravitaţională, forţa electrică între dipoli, este tot timpul forţa de atracţie. Orice s-ar face, forţa gravitaţională nu poate fi anulată. Dar, urmărind atent modul concret de formare şi acţiune al renumitei forţe, se poate remarca, mai ales la nivel molecular și macroscopic, **că există** posibilitatea diminuării ei, cu consecinţe dintre **cele mai** atrăgătoare. Această afirmaţie, extrem de interesantă, **s-ar putea** constitui şi într-un argument de susținere a fantasticelor **maşini** zburătoare ale ozenauţilor, așa cum se consideră **de către** promotorii U. F. O. —logi.

— Proporţionalitatea (tot din formulă) cu produsul (p x e, moment dipolar electric înmulţit cu sarcina electrică), arată concret modul de adiţionare, de formare a moleculelor, a elementelor chimice şi a corpurilor cereşti. Fiecare dipol electric (atomic sau molecular) se alătură de omologul său numai cu sarcinile opuse, rezultând sfere polarizate.

Deocamdată la această consecinţă am vrut să ajung, la modalitatea concretă de cuantificare, din norii de hidrogen, a stelelor. Acum putem să prezentăm în detaliu mecanismul de formare a stelelor. Atomii izolaţi de hidrogen, în speţă protiu, deci un electron ce se învârte centrifugal în jurul unui proton, atomi care în mod real nu constituie un dipol electric, se interpolarizează electric, adică devin dipoli electrici. Rezultă deci „miracolul naşterii gravitaţiei”, forţa electromagnetică, indusă odată cu apariţia celui de-al doilea

atom. Un singur atom nu reacţionează electromagnetic (electrostatic în regim staţionar) cu particulele fundamentale constituite până la nivelul său. De asemenea, între particulele fundamentale, nu există interacţie gravitaţională. Este eronată deci **comparaţia** care se face între forţa electrică dintre doi protoni, de exemplu, şi interacţia gravitaţională a lor, pentru că aceasta din urmă... nu există.

Şi încă o precizare este necesară: Valoarea **forţei** electromagnetice dintre atomii interpolarizaţi **(forţa** gravitaţională) este penibil de mică.

Pornindu-se de la considerentul real şi corect că **atomul** de hidrogen nu este un dipol electric, se consideră **sarcina** electronului distribuită uniform în jurul nucleului şi **a cărei** densitate descreşte uniform în toate direcţiile. Descreşterea este exponenţială, aşa că dacă aproximativ jumătate din sarcina electronului se află distribuită într-o sferă cu raza de 0,5 angstromi, apoi o sferă cu raza doar de patru ori mai mare, 2,2 angstromi, conţine 99% din sarcină. Însă, lucru extrem de important, această distribuţie de sarcină nu ajunge la zero nici la distanţe... cosmice, făcând posibilă polarizarea electrică. Odată polarizaţi, atomii de hidrogen (normal că şi ceilalţi atomi şi moleculele) devin nişte „mici bare magnetice” în care „polii magnetici de semn contrar” se atrag.

Mulţi, foarte mulţi astfel de „mici magneţi” se unesc rezultând în final construcţii sferice, sfere ale căror momente dipolar-electrice sunt date de valoarea dipolului central, multiplicată cu numărul dipolilor care alcătuiesc sfera polarizată.

Aşa se face ca o stea cum este Soarele să fie o imensă sferă polarizată proporţional cu valoarea numărului de astfel

de dipoli atomici de hidrogen conţinuţi într-un kilogram, adică trei înmulţit cu zece la puterea douăzeci şi şase, număr multiplicat **la** rândul său cu doi ori zece la puterea treizeci kilograme, valoarea masei solare.

Imaginea câmpului electromagnetic (gravitaţional), a unei astfel de sfere polarizate electric este asemănătoare câmpului magnetic al Pământului, cu linii de „forţă” care ies din „polul nord” şi se închid în „polul sud”.

Deja încep să se amestece mai „multe câmpuri” şi sunt nevoit să mai fac alte precizări. Ce înseamnă că doi atomi de hidrogen se interpolarizează? Înseamnă că electronii acestor doi atomi, având sarcina electrică negativă (convenţional), creează un câmp electric, normal, câmp care nu face altceva decât să respingă electronul şi să atragă protonul celuilalt atom, fiecare atom polarizându-se, adică sarcina electronului fiecărui atom nu mai este distribuită în medie temporală într-un nor simetric în jurul protonului. Notând polarizabilitatea cu (p), ea va fi deci proporţională cu mărimea câmpului electric (E), dar depinzând şi de permitivitatea VID-ului şi de o constantă atomică electrică numită susceptibilitate electrică. **Adică** fiecare atom al unui element chimic aşa cum îl cunoaştem din tabelul periodic are o valoare proprie a susceptibilităţii electrice. Formula polarizabilităţii aşa cum am prezentat-o este clasică, se cunoaşte, iar susceptibilitatea electrică a fost determinată pentru majoritatea elementelor chimice şi are dimensiunea de volum (metru cub).

Faptul de-a dreptul remarcabil şi care reprezintă şi esenţa forţei electromagnetice cunoscută ca şi gravitaţie este evidenţiat numai de formula matematică a polarizabilităţii.

Scriind dependenţa liniară, triortogonală, adică în spaţiu, a componentelor vectorului (p) de cele ale vectorului

(E), rezultă un set de nouă coeficienţi, numit tensorul de polarizabilitate. Însă în tensorul de polarizabilitate numai şase coeficienţi sunt independenţi, adică matricea pătrată de nouă numere este totdeauna simetrică faţă de diagonala principală.

Simetria acestui tensor exprimă o realitate fizică remarcabilă: Un câmp electric (E) aplicat în direcţia (ox) produce întotdeauna şi o componentă pe direcţia (oz) a polarizării, deci perpendicular pe (E), egală exact cu componenta (ox) a polarizării care ar fi produsă de un câmp egal aplicat după direcţia (oz).

Componenta perpendiculară indusă de câmpul electric (E), este tocmai câmpul magnetic. Aceasta înseamnă că într-un atom, câmpul magnetic ce se manifestă numai în legătură cu proprietăţile magnetice, este determinat de mărimea numita susceptibilitate magnetică, ce este un factor adimensional.

Coroborând efectele în planul polarizabilităţii **provocate** de un câmp electric (E), se obține formula **completă** a polarizabilităţii (p) a unui atom sau molecule care este o dependenţă de câmpul electric, permitivitate şi produsul celor două susceptibilităţi.

În mod concret, atât câmpul electric, cât şi cel magnetic **indus de** (E) despică, lărgesc liniile spectrale, dovadă a lărgirii **(polarizării)** nivelelor de energie (orbitalilor), fenomene **cunoscute** sub denumirea de efect Stark în cazul câmpului **electric** şi efect Zeeman în cazul câmpului magnetic.

Partea spectaculoasă este faptul că influenţa componentei magnetice a polarizării este de zece la puterea douăzeci şi patru de ori mai intensă decât componenta electrică.

Mai clar, vectorul gravitaţional rezultă din compunerea a doi vectori, cel magnetic şi perpendicular pe el, cel electric, compunere simplă, aşa cum este regula paralelogramului.

În cazul unui astru, de exemplu Pământul, câmpul gravitaţional este reprezentat printr-un vector, care pleacă din centrul sferei Pământ şi se opreşte în polul nord. Acest vector este rezultanta compunerii vectorului magnetic, care la fel pleacă din centrul sferei și se opreşte pe contur la circa 11 grade înclinat faţă de cel gravitaţional şi cel electric care pleacă din centrul sferei, perpendicular pe cel magnetic şi de mărime corespunzătore, astfel încât să rezulte vectorul gravitaţie.

Având și forţa care aduce atomii izolaţi de hidrogen împreună, forţa gravitaţională (electromagnetică după cum am văzut), să trecem să constituim corpul ceresc Soare.

Doi atomi de hidrogen se unesc, formează molecula de hidrogen, atomii au mişcare de rotaţie în jurul unui centru comun, la care adiţionează alţi şi alţi atomi, după regula descrisă, adiţie de dipoli, până la formarea sferei polarizate Soare.

Adiţia gravitaţională, consacrată mai mult ca acreţie gravitaţională, adiţionează corespunzător și momentul cinetic al atomilor componenţi, astfel că în final, acum protostea, Soarele are un moment cinetic de 3, 2 ori zece la puterea patruzeci și trei, kilograme, metru pătrat pe secundă.

De asemenea, lucrul mecanic necesar aducerii tuturor acestor atomi pentru a forma protosteaua Soare reprezintă energia potenţială gravitaţională a stelei.

O parte a acestei energii serveşte la creşterea agitației termice, la ridicarea temperaturii. Ea cauzează pe de o parte desprinderea electronilor de nuclee, energia de legătură a

acestora fiind relativ mică, iar pe de altă parte imprimă şi ionilor rămaşi, protonii, viteze foarte mari dându-le posibilitatea să se ciocnească între ei.

Pentru a se ciocni cu un alt confrate, protonul trebuie să aibă energie cinetică mai mare decât energia potenţială de interacţiune electrostatică (protonul trebuie să învingă forţa de respingere electrostatică a confratelui, adică să depăşească bariera coulombiană de potenţial). Se avansează probabilitatea că un proton la o sută de milioane are energia necesară străpungerii barierei coulombiene de potenţial şi ciocneşte un alt proton (efectul tunel).

Deci energia potenţială a protostelei Soare rezultată din contracţia gravitaţională (atracţie electromagnetică) furnizează şi energia necesară declanşării şi desfăşurării reacţiilor de fuziune (de unire) a nucleelor de hidrogen.

Prin ciocnirea unui proton cu un alt proton, unul **dintre** protoni se sparge într-un neutron, pozitron şi un neutrin, **iar pe** ansamblu din cei doi protoni se obţine intermediar un **deuteron** (nucleu de deuteriu cu un proton şi un neutron). **Deuteronul** adiţionează un alt proton, formând un nucleu de heliu **uşor,** care întâlnind un alt nucleu de heliu uşor fuzionează **rezultând** heliu. Toate aceste etape de fuziune eliberează şi **energie –** energie termonucleară.

Se ajunge astfel la producerea, în jurul temperaturilor **de** zece milioane de grade, a heliului din hidrogen; sunt **necesare** patru nuclee (protoni) de hidrogen pentru a obţine un **nucleu** (doi protoni şi doi neutroni) de heliu. De asemenea, se eliberează energie egală cu 26,20 MeV, pe nucleu de heliu **creat.**

Reţinem că în bilanţul energetic, nu este inclusă energia **neutrinilor** (0, 263 MeV).

Dacă nucleul protostelei în care se declanşează reacţiile de fuziune nucleară conţine o cantitate mai mare de heliu, **lanţul** reacţiilor poate lua o altă desfăşurare, în sensul că după formarea nucleului de heliu uşor, acesta se poate combina cu **un** nucleu de heliu preexistent, ciclul continuă prin formarea **unor** nuclee intermediare de beriliu şi litiu, sau beriliu și bor, dar în final rezultând tot heliu (greu).

În aceste din urmă cazuri, energia eliberată pe nucleul de heliu creat este diferită, de 25,67 MeV, respectiv 19,27 MeV şi se eliberează o cantitate apreciabilă de neutrini.

Dacă în prima secvenţă energia pierdută prin neutrini este de circa 2%, în cea de a doua ajunge la 3%, iar pentru a treia secvenţă se obţine in jur de 2,7% (7,2 MeV).

Multe protostele conţin în gazul acreţionat și elemente mai grele, care intră în reacţiile termonucleare (reacţiile principale de transformare a hidrogenului în heliu), cu rol de catalizatori, deoarece nucleele elementelor respective nu sunt distruse. Spre exemplu, participarea nucleelor de carbon și azot, determină și denumirea ciclului, carbon – azot.

În acest ciclu energia eliberată prin neutrini depăşeşte 6%.

Se apreciază că în Soare energia este produsă în proporţie de 9/10 prin lanţul (sau ciclul) proton – proton şi 1/10 prin ciclul carbon – azot. În toate aceste reacţii se produce o mare cantitate de neutrini, a căror energie poate ajunge, după cum am văzut, până la 3% din totalul energiei termonucleare produse, funcţie de prezenţa heliului în preajma declanşării reacţiilor nucleare.

Or, în stadiul iniţial în protosteaua Soare, heliul era în proporţie însemnată, circa 30%, aşa cum se observă în fotosfera solară rămasă nemodificată și în… atmosfera

planetei Jupiter, relicvă şi mărturie fidelă a compoziţiei chimice a nebuloasei originare, atmosferă ce s-a păstrat nemodificată până în zilele noastre, fapt pe care îl voi susţine ulterior.

Lucrurile încep iar să se înceţoşeze. Dacă până acum am vorbit numai de protosteaua şi steaua Soare, de unde a mai apărut şi planeta Jupiter?

Este foarte corect şi lucrul cel mai important de **reţinut** este: LA FORMAREA PROTOSTELEI SOARE, DECI LA DECLANŞAREA REACŢIILOR NUCLEARE ACEASTA, PROTOSTEAUA, A CONSUMAT ÎNTREAGA NEBULOA SĂ DE GAZ ŞI PRAF AVUTĂ LA DISPOZIŢIE.

Atunci planetele, cum au apărut planetele şi toate celelalte corpuri cereşti aferente Sistemului Solar?

Aici intervine lucrarea FACEREA LUMII şi contribuţia nouă la cosmologia Sistemului Solar, adică o altă teorie, diferită de tot ce se cunoaște şi care spre deosebire de toate celelalte răspunde în mod cert la toate particularităţile Sistemului Solar, din care enumerăm: proprietățile diferite ale celor două tipuri de planete, revoluţia în sens direct a planetelor pe orbite aproape circulare şi coplanare, formarea sateliţilor planetari, a asteroizilor şi cometelor, a materiei din care sunt alcătuite și în special problema apei în Sistem, distribuţia de masă în care numai 1/750 din masa sistemului aparţine planetelor, dar şi paradoxul în care numai *2%* din **momentul** cinetic al Sistemului aparţine Soarelui şi multe alte elemente specifice care au făcut din cosmogonia Sistemului Solar o enigmă.

Deci acum aproximativ 4,6 miliarde de ani, **în locaţia** situată la circa 30. 000 de ani lumină de centrul **frumoasei** noastre galaxii, Calea Lactee, a luat naștere o protostea, **care a** consumat întreaga nebuloasă de hidrogen, heliu și alte

elemente chimice constituente şi care continuă să se **contracte** gravitaţional până la atingerea temperaturilor **minime necesare** declanşării reacţiilor de fuziune nucleară.

Timpul necesar concentrării gravitaţionale a întregii nebuloase a fost relativ scurt, de aproximativ 25 de milioane de ani, durată pe care o voi justifica puţin mai târziu şi la sfârşitul căreia în protosteaua Soare se declanşează reacţiile termonucleare.

Acum urmează momentul cel mai important din viaţa Soarelui, momentul când își „naște” propriul sistem planetar.

Aprinderea unei stele este un fenomen fascinant, întrecut doar de exploziile de nouă sau supernovă. Fenomenul are la origine şi într-un caz şi celălalt puternica emisie de neutrini. La declanşarea reacţiilor termonucleare, neutrinii sunt eliberaţi de dezintegrarea protonică, așa cum am văzut, iar în cazul exploziilor de nouă şi supernovă, neutrinii sunt eliberaţi de degenerarea protonică (noţiunea va mai fi întâlnită și normal explicată).

Aşadar, la declanşarea reacţiilor termonucleare în protosteaua Soare se degajă o cantitate apreciabilă de neutrini, care, ejectaţi de nucleul „aprins”, duc la rândul lor la expulzarea explozivă a unei pături, a unei anvelope cuprinzând 1% din masa protostelei, materie ce provine din periferia sferei.

Explozia neutrinică are efecte absolut remarcabile: pe de o parte conduce la stratificarea în anvelopa expulzată a elementelor chimice funcţie de densitate, astfel că se formează o semipătură inferioară cu densitatea medie de 5 grame pe centimetru cub şi se întinde până dincolo de orbita brâului de asteroizi, şi o semipătură superioară, gazoasă cu densitatea medie de 1,3 g/centimetru cub şi se întinde peste orbita planetei Neptun. Cu alte cuvinte, explozia a distribuit

elementele chimice în anvelopa expulzată funcţie de densitatea specifică.

Pe de altă parte, explozia neutrinică „a furat” momentul cinetic mare al protostelei şi l-a transferat minusculei anvelope care rotindu-se cu viteză mare a început să se aplatizeze, să se turtească vizibil, aproximativ 1/1000, transformându-se într-un disc de materie. Fenomenul transferului de moment de rotaţie de la protoSoare la anvelopa expulzată este asemănător cu pirueta unui patinator care pentru a se opri întinde braţele.

Am ajuns astfel şi la discul protoplanetar, adică discul din care urmează să se formeze planetele, planetoizii (asteroizii) şi cometele. Aceasta este originea reală a discului de materie din care s-au format planetele şi nu nebuloasa de origine a Soarelui.

Pe drept cuvânt se poate afirma că planetele sunt copiii Soarelui. Materia lor de origine a fost expulzată de Soare la declanşarea reacţiilor termonucleare şi, am apreciat eu la mai bine de 25 de milioane de ani, de la momentul închegării primilor germeni de acreţie în nebuloasa originară.

De acum încolo lucrurile sunt simple. Aparent simple, pentru că mai trebuie idendificate câteva legităţi fizice care au condus la naşterea planetelor, a formidabilelor sisteme de sateliţi sau combinaţii de felul sateliţi plus inele, precum şi a brâurilor asteroidice sau cometare.

Explozia neutrinică împrăştie o cantitate infimă din periferia Soarelui sub forma unei anvelope. Compoziţia acestei anvelope de materie este fidelă, normal, chimismului zonei de provenienţă. Materia substanţă la momentul împrăştierii se prezenta sub forma unui amestec de electroni şi ioni, adică substanţă ionizată, dar şi atomi întregi, neionizaţi (spre deosebire de nucleul protostelei unde

substanţa este în întregime ionizată).

În timpul expulzării are loc închegarea atomilor în molecule de acelaşi fel sau combinaţii. Astfel în anvelopa **care** se dilată au loc reacţii chimice, cu formarea **substanţelor** simple, dar şi a compuşilor chimici. Un loc important îl **ocupă** „colaborarea" diferitelor reacţii chimice, în sensul că **acelea** exoterme favorizează producerea acelora endoterme. **Formarea** apei asigură temperatura necesară obţinerii unor silicaţi, de exemplu.

Odată cu formarea primilor atomi, intră în activitate forţa gravitaţională, care concentrează cu prioritate elementele „grele", metalele, nemetalele, lichidele şi gazele.

În zona planetelor cu densitate mare, începând de la **Mercur** şi până la centura asteroidică, acreţia gravitaţională **dintre** compuşii fierului şi ai nichelului ca germeni primari şi **între** compuşii elementelor mai uşoare de siliciu, aluminiu, **calciu,** sodiu, potasiu, etc., compuşi din care nu lipsesc **oxigenul** şi hidrogenul, este deosebit de energică. Iau naştere **astfel** nenumărate nuclee sideritice cu densitatea variind între 6 **şi 8 g/cm** cub, care interacţionează energic gravitaţional ducând **la adiţia** cu preponderenţă a lor.

Am ajuns astfel la momentul de debut al închegării planetelor. Iar această închegare se desfăşoară sub imperiul a **două** legităţi: prima este normal, gravitaţia, iar cea dea doua **este** banală dar capitală în această etapă (dar şi mai târziu), **legea** conservării momentului cinetic.

Minuscula anvelopă a smuls cvasitotalitatea momentului cinetic al Soarelui, iar puternica mişcare de rotaţie o face să se turtească sub forma unui disc.

O primă cerinţă a conservării momentului cinetic face ca **în discul** protoplanetar să se individualizeze inele de acreţie, **inele** separate între ele prin discontinuităţi. Pe

medianele **acestor** inele, mediane repartizate la distanţe care „respectă” **empirica** lege Titius-Bode, vor creşte planetele. Ne putem **întoarce** în timp, acum 4,5 miliarde de ani şi să avem o imagine **a discului** protoplanetar fragmentat în inele de acreţie urmărind **replica** la scară mai mică a… inelelor lui Saturn.

Aspectul general al sistemului de inele al lui Saturn este cel al unui inel plat (discul protoplanetar era tot un inel plat), cu grosime mică de câţiva kilometri, situat în planul ecuatorial planetei. În realitate se disting patru inele notate A, B, C şi de la exterior spre interior, separate prin discontinuităţi **numite diviziuni. Cea mai cunoscută este diviziunea lui Cassini, dintre inelul A şi inelul B, cu lăţimea de 3.000 km.**

A doua cerinţă a legii conservării momentului cinetic face ca pe medianele inelelor astfel individualizate să se formeze germeni de acreţie stabili. Adică prin germenii astfel situaţi începe transferul momentului cinetic corespunzător în viitoarea planetă.

Indiferent de densitatea lor, numai germenii situaţi apriori în zona viitoarelor orbite planetare (orbite care ocupă o poziţie mediană între altele două) „au mandat” de extragere a momentului cinetic prin acreţie gravitaţională.

Toţi ceilalţi centri formaţi în zona inelului afluesc gravitaţional spre nucleele desemnate ca mai sus şi, odată cu asimilarea în protoplanetă, transferă acesteia şi momentul cinetic propriu extras din inelul protoplanetar.

Cerinţa expresă a legii conservării momentului cinetic este ca momentul cinetic al inelului protoplanetar transferat în planetă, sau altfel spus, momentul cinetic al planetei în raport cu Soarele (cu axa de rotaţie solară) să fie regăsit în momentul cinetic propriu planetar sau momentul cinetic al

planetei în raport cu propria axa.

În realitate, această cerinţă „n-a fost respectată" de nicio planetă. Ce au făcut planetele pentru a micşora cât de cât diferenţa exagerată dintre momentele cinetice „furate" inelului de acreţie şi cele care efectiv se regăsesc? Au încercat să-şi mărească cu de la sine putere momentul cinetic propriu (axial). Încercarea se regăseşte în impresionantele sisteme de sateliţi, sau variaţiuni ale acestor sisteme, cum este cel combinat inele plus sateliţi la Saturn (şi chiar şi la Jupiter) sau sistem dublu (centru de gravitaţie comun), ca la duetul Pământ – Lună.

În consecinţă, legea de conservare a momentului cinetic este aceea care a iniţiat şi favorizat dezvoltarea sistemelor de sateliţi ai planetelor.

În etapa finalizării planetelor ca şi corpuri cereşti închegate, când în inelele proprii de acreţie mai „rămăsese suficient material" pentru sateliţi, germinează şi se dezvoltă aceştia, gravitând în jurul planetelor.

Fazele dezvoltării sistemelor de sateliţi sunt identice, deci urmează acelaşi parcurs ca şi la planete: inel de acreţie general; individualizarea inelelor fiecărui satelit; „germinarea" fiecărui satelit pe mediana inelului propriu. Se poate verifica acest lucru, aplicând legea Titius – Bode relativ la sateliţii lui Jupiter sau Saturn.

Am spus că în etapa finalizării planetelor, începe închegarea sateliţilor. Acesta este motivul pentru care, deşi îngemănată Pământului, Luna are densitatea medie 3,34 g/cm cub, ceea ce corespunde cu densitatea periferică a mantalei terestre, indicând astfel cu aproximaţie momentul închegării Lunii ca şi corp ceresc.

După opinia personală, formarea corpurilor cereşti de tip terestru are loc într-o perioadă „scurtă" de timp de

ordinul a câtorva zeci de milioane de ani, aşa încât la vârsta actuală a lor, Pământul şi Luna pot fi consideraţi contemporani ca şi geneză.

Nu acelaşi lucru se poate spune despre planetele de tip jovian, unde din cauza densităţii mici a materialului de construcţie, planetele încă se contractă gravitaţional. (Cel puţin în cazul lui Jupiter, acest fapt este cert.)

Observaţional s-a arătat că inelele lui Saturn sunt formate dintr-un număr mare de corpuri mici solide (având dimensiunea de la câţiva metri la fracţiuni de milimetri), corpuri formate din rocă şi gheaţă sau numai din gheaţă.

Motivul pentru care inelele s-au păstrat ca atare este acela că pe mediana corespunzătoare nu s-a reuşit impunerea de germeni capabili să acreţioneze gravitaţional materia aferentă, numeroşii centri de condensare formaţi nefiind semnificativi nici ca masă şi nici ca densitate.

Explozia neutrinică a aruncat anvelopa protoplanetară stratificând-o după densitate. Astfel s-au format relativ **repede** planetele de tip terestru care „au crescut” pe germeni **de** fier, germeni sideritici, mai mari ca la Terra sau mai mici.

Densitatea materiei expulzate a început să scadă chiar de la distanţa planetei Marte, să scadă abrupt pentru a ajunge la cea a lui Jupiter.

Resturile de materie cu densităţi mici sau foarte mici, tipice planetelor joviene, au produs nenumăraţi germeni condensaţi gravitaţional pe inelul individualizat între Marte şi Jupiter, germeni care nu au avut puterea totuşi să construiască un corp ceresc de mărimea unei planete.

Aşa au luat naştere asteroizii (planetoizi sau planete mici).

În perioada timpurie a Sistemului Solar, când planetele

de tip terestru erau formate şi „funcţionau” ca atare, nenumăratele impacte gravitaţionale din centura asteroidică au condus la măcinarea asteroizilor mai mari şi aruncarea dezordonată în spaţiul interplanetar a produselor de impact.

Toate planetele de tip terestru, dar şi celelalte joviene, aflate în plin proces de condensare, au „primit vizita” a numeroşi produşi de impact asteroidic.

Marte s-a ales cu cel mai puternic **bombardament** meteoritico-asteroidic. Mulţi dintre asteroizii intraţi pe **orbite** de satelizare s-au prăbuşit pe planetă după un număr de **rotaţii** (aşa cum vor păţi de altfel Phobos şi Deimos, actualii **sateliţi),** iar alţii au izbit din plin, lăsând nenumărate cratere.

Şi în zilele noastre există pericolul lovirii Terrei de către asteroizi „scăpaţi” din centura de baştină a lor.

De altfel există câţiva asteroizi remarcabili, care se apropie destul de mult de Pământ, pe orbite eliptice alungite căpătate tocmai datorită impactelor interasteroidice, dar şi perturbaţiilor cauzate de planetele ale căror orbite le intersectează.

Asteroidul (433) Eros, descoperit în 1898 de către G. Wyitt, a fost aproximat în 1932 de către L. Campbell cu dimensiunea cea mai mare, de 40 km, iar cea mai mică cel mult 13 km. Se poate apropia de Pământ până la 23.300.000 km.

Asteroidul (1932 EA) Amor se apropie de Pământ la numai 15.000.000 km.

Asteroidul (1937 UB), Hermes, s-a apropiat până la 580.000 km de Pământ (1937), dar (noroc) la opoziţiile (apropierile maxime) următoare nu s-a mai observat şi s-a considerat pierdut. De asemenea Icarus se apropie de Pământ până la 7.000.000 km.

Din aceleaşi motive ca şi centura asteroidică dintre Marte şi Jupiter există şi centura asteroidică după orbita lui Neptun. Deosebirea constă doar în densitatea foarte mică a materiei, formată din resturi de rocă, gheaţă, gaze, care se pierd în exterior pe distanţe foarte mari. Din ciocnirile lor rezultă printre altele şi cometele.

Construcţia specifică a cometelor, nucleu solid cu diametru de 1-30 km, înconjurat de gheaţă, apă, metan, bioxid de carbon, le permite să ofere acel fantastic spectacol cometar când trec în apropierea Soarelui.

Centura de asteroizi care începe după planeta Neptun poartă numele unui cunoscut astronom, Kuiper, şi cuprinde şi asteroizi cu dimensiunea mai mare decât a lui Ceres (767 km), cum este şi Pluto, planeta retrogradată la această categorie, în urma unei reuniuni mondiale a astronomilor ce a avut loc în anul 2006.

După lansarea telescopului spaţial Hubble, centura Kuiper a putut fi mai bine studiată şi identificate şi alte planete mici. Cu acest prilej a putut fi măsurată şi planeta mică Pluto. Ea are un diametru de 2.250 km, mult mai mic decât al Lunii, care este de 3.380 km.

Coliziunea cu un asteroid (cu una din dimensiuni de 10 km) este pentru pământeni absolut dramatică. Am ales această dimensiune „apocaliptică", nu numai pentru a fi în spiritul lucrării, ci şi pentru faptul că asteroizii mai mici, deşi provoacă răni adânci în ecosistemul şi viaţa pământenilor, nu reprezintă totuşi un prag extrem.

Reţinem, de asemenea, că la nivelul actual al ştiinţei şi tehnologiei, astfel de coliziuni pot fi înlăturate. Situaţia este într-adevăr liniştitoare pentru că există o impresionantă activitate de monitorizare a spaţiului periterestru, iar **dovada** evidentă este chiar exemplul asteroidului amintit

(99942 Apophis), suspicionat de coliziune cu Terra în anul 2036.

Aceasta în ce priveşte identificarea posibililor musafiri nepoftiţi. Însă al doilea element, poate chiar mai important, al siguranţei pământenilor, relativ la „pietrele ce cad din Cer", este faptul că ele pot fi efectiv interceptate, urmând a se proceda după caz la distrugere sau modificarea traiectoriei.

Acest fapt, interceptare, a fost deja realizat.

În 12 ianuarie 2005, a fost lansată de la Centrul Spaţial Cape Canaveral sonda Deep Impact, în direcţia cometei Tempel 1. După cinci luni, timp în care a străbătut 431 milioane de kilometri, sonda a interceptat într-adevăr cometa şi a trimis în nucleul ei un proiectil în greutate de 372 kilograme. Impactul a oferit posibilitatea unor cercetări științifice asupra naturii materiei cometare și în special asupra prezenţei apei. În paranteză fie spus, sunt vehiculate diverse teorii care susţin că apa pe Pământ a fost adusă de comete sau meteoriţi în timpurile de început ale Terrei, iar experimentul a dorit să concretizeze existenţa şi proporţia de apă în cometă.

Dincolo de importanţa ştiinţifică a experimentului, s-a concretizat, în mod absolut impresionant şi spectaculos, capacitatea tehnologică a pământenilor de a intercepta şi înlătura pericolul pietrelor căzătoare.

Dar să vedem impactul Terrei cu asteroidul de 10 km. Suportul ştiinţific îl constituie studiile experimentale ale **craterizării** prin impact meteoritic, în ideea desluşirii modului **cum** s-au format craterele de impact pe suprafaţa Lunii.

Craterele de impact pe suprafaţa Lunii s-au format prin căderea unor asteroizi, meteoriţi sau pulbere. Viteza lor s-a situat între 2, 4 şi 70 Km/s, mai frecvent între 16 şi 20 Km/s.

Aceste viteze sunt mai mari decât viteza sunetului în mediul de impact, energiile cinetice transmise ţintei fiind impresionante.

În cazul impactelor realizate la viteze de peste 4-5 km/s, unda de şoc produsă este mult mai mare decât rezistenţa la compresiune statică a materialului-ţintă; ca urmare va rezulta întotdeauna o cavitate mult mai mare decât diametrul proiectilului. S-a calculat astfel că un proiectil de 5,6 g, la o viteză de circa 15 km/s determină formarea unui crater cu diametrul de peste un metru.

Studiul experimental al craterizării a arătat că imediat după atingerea ţintei, mici cantităţi de proiectil şi materialul ţintă sunt aruncate în afară cu viteze ce pot depăşi pe cele ale proiectilului. Impactul creează o undă de şoc foarte puternică, ce se propagă în ţintă și în proiectil.

Şocul se propagă într-un volum al ţintei mult mai mare decât cel al proiectilului. Unda de şoc produce o intensă comprimare a materialului-ţintă, iar în spatele acestuia o decomprimare, ceea ce duce la creşterea cavităţii şi deplasarea materialului spre exterior, în paralel desfăşurându-se consumarea proiectilului.

Materialul este aruncat în exterior sub forma unei perdele dispuse în trunchi de con răsturnat. Căderea materialului pe flancurile craterului va aduce la acumularea unei pături de ejecta.

Timpul de formare a unui crater durează foarte puţin, după unii autori mai puţin de un minut. Pe măsura îndepărtării locul impactului, unda de şoc se atenuează, transformându-se într-o undă elastică.

Cea mai mare parte a energiei cinetice a meteorituluiproiectil se transformă în căldură, astfel că atât ţinta, cât şi meteoritul sunt topite şi vaporizate în jurul zonei

de impact.

Asteroidul de 10 km poate lovi Terra în zona continentală sau maritimă, iar efectele sunt total diferite.

În cazul impactului oceanic: Unda de şoc termic provocată de frecarea cu atmosfera terestră este nesemnificativă, cu toate că spectacolul imensului bolid este terifiant. Asteroidul atinge oceanul, urmează vaporizarea instantanee, aruncarea unei perdele imense de apă și vapori de apă, perdea dispusă sub forma unui trunchi de con cu baza mică de peste 50 km, iar baza mare situată în stratosferă cu diametrul de peste 300 km.

Asteroidul despică practic oceanul în zona de impact, creează valuri de impact de până la 1 km înălţime, penetrează fundul oceanic până în zona Moho stratul topit subcrustal și facilitează ascensiunea furibundă a lavei.

În cazul impactului terestru: Unda de şoc a impactului provoacă reverberaţii ale întregii planete timp de aproximativ 15 minute. Cutremurele produse pe oricare dintre continente nu încap pe scara actuală. Între timp în zona de impact se află un crater de aproximativ 180 km și adânc de 5 km, în timp ce deasupra în atmosferă o perdea de material ejectat de circa **1.000** km diametru își începe fatidica activitate.

Unda de șoc antrenează de asemenea aerul **atmosferic,** provocând instantaneu uragane și ploi diluviene mixte **(apă** și praf). Întreaga atmosferă a Terrei începe să intre **într-un** crepuscul sinistru.

Planeta Marte s-a ales, așa cum spuneam, cu cel mai puternic bombardament meteoritico-asteroidic. Și aceasta s-a întâmplat în zorii Sistemului Solar, acum mai bine de 3,9 miliarde de ani.

Pe Pământ în acea perioadă nu exista „uscat", ici **colo**

conurile unor vulcani apreciabili străpungeau **suprafaţa oceanului** planetar (cu adâncimea medie de 2, 5 km). Este perioada de debut a scuturilor continentale şi de derulare a ceea ce noi aveam să denumim „tectonica globală”. (Vezi capitolul despre vulcanism şi tectonica globală în „F. L. ".)

Vreau să spun că pe Pământ, în acea perioadă, bombardamentul asteroidic, chiar dacă a fost intens, nu a lăsat „urme”. Sau mai bine spus acestea, urmele, au fost „şterse” imediat numai şi prin fenomenul cunoscut în tectonică drept „expansiunea fundului oceanic”.

În schimb pe Marte da…

Marte are doi sateliţi, în formă de cartofi, la origine asteroizi. Deci au intrat pe orbite de satelizare. Phobos (Frica) are dimensiunea maximă care ar putea fi un diametru de 22-25 km şi orbitează la distanţă medie de 9.400 km. Deimos (Spaima) are o dimensiune maximă de 13 km şi se roteşte la altitudinea de 23.500 km.

Aceşti sateliţi se vor prăbuşi pe planetă după un număr de rotaţii. Alţi asteroizi au lovit însă din plin planeta, lăsând în urmă nenumărate cratere.

Un astfel de crater impresionant este Olympus Mons (Muntele Olimp), ce se consideră a fi cel mai mare vulcan din Sistemul Solar. Baza vulcanului, situată la circa 4 kilometri deasupra nivelului mediu al planetei, are un diametru de 500- 600 km.

Vârful vulcanului atinge altitudinea de 25 km (de trei ori mai înalt decât Everestul), prezentând o cavitate circulară. Acest vulcan este situat în emisfera nordică a planetei, nu departe de Ecuator, în mijlocul unei vaste zone vulcanice care cuprinde încă alte trei cratere de mari dimensiuni.

Muntele Olimp ca şi alte cratere impresionante sunt

rezultatul a două fenomene complementare.

Impactul asteroidic a provocat toată gama fenomenologică specifică: topire – vitrificare – ejecta – craterizare.

Aceasta este prima etapă. Fenomenul complementar îl reprezintă penetrarea de către asteroid a crustei marţiene până în zona topită, prilej cu care lava accede violent, desăvârşind construcţia specifică și spectaculoasă a craterelor marţiene.

Întreaga activitate craterogenă prezentată s-a desfăşurat, aşa cum spuneam, în perioada de până la avântul pe Pământ al scuturilor continentale, când Marte mai păstra încă stratul topit subcrustal.

RADIAŢII UCIGAŞE DIN GALAXIE

Galaxiile sunt elementele de bază ale UNIVERSULUI, sisteme închegate de sine stătătoare, au propria viaţa, se nasc, evoluează și dispar în gaura neagră de Supergalaxie.

Dispariţia în gaura neagră de Supergalaxie, acea BIG BLACK-HOLE, reprezintă de fapt finalizarea procesului acreţionar la nivelul roiului de roiuri de galaxii, super-roi asimilat în concepţia cosmologică specifică „F. L. „ unui UNIVERS.

Am mai amintit faptul că super-roiul, sau roiul de roiuri de galaxii, sau Supergalaxia, este un sistem cosmologic grandios format din miliarde de galaxii, aferente unui Quasar – Geneză, sistem ale cărui limite spaţiale (și ca atare și temporale) sunt hotărâte de gravitaţie. Cu alte cuvinte Supergalaxia este un sistem închis gravitaţional, interacţia de acest gen cu alte sisteme similare fiind nulă.

Spun sisteme similare, pentru că numai posibilităţile

noastre observaţionale limitate ne împiedică să **conştientizăm** grandoarea fenomenului.

Pot afirma doar că uimirea noastră la practic neputinţa de comensurabilitate a unei Supergalaxii poate exploda pur și simplu imaginând nelimitarea în spaţiu şi timp a Supergalaxiilor în ABSOLUT.

O încercare de „identificare a izvorului” acestei „risipe” de materie substanţă fac în capitolul FILOSOFIA ABSOLUTULUI. O concluzie importantă este aceea că ABSOLUTUL este din punct de vedere fizic un sistem în echilibru, deci imuabil.

Supergalaxiile sunt sisteme fizice, spaţio-temporale în afară de echilibru, deci efemere. Ele reprezintă un joc al energiilor.

Aşa cum unei particule elementare îi este proprie o cantitate de energie care o cuantifică, dar care o face să şi dispară, din şi în ABSOLUT, aceeaşi determinaţie există şi în cazul Supergalaxiilor. Fenomenul se repetă doar la o „scară mai mare”.

Dacă din punct de vedere gravitaţional, Supergalaxia este un sistem închis, apoi există totuşi influenţe materiale între Supergalaxii. Influenţa se referă la materia câmp şi numai această formă. În faza Quasar a unei Supergalaxii, adică a fenomenului duplex de dispariţie respectiv apariţie a unui UNIVERS, există o puternică şi diversificată emisie de radiaţii electromagnetice. Energia purtată de undele electromagnetice **stă** la baza amorsării prin simpatie, deci apariţia unui nou UNIVERS sau Supergalaxie din ABSOLUT.

Fenomenul de Quasar este însoţit de emisia puternică de radiaţie X, specifică fenomenelor de acreţie, de radiaţie în domeniul optic şi radio, specifică galaxiilor în formare, de radiaţie infraroșie caracteristică vitezelor de recesie a

galaxiilor abia născute.

Toată această emisie electromagnetică este rezultatul finalizării acreţiei roiurilor de galaxii la nivelul super-roiului şi formarea inimaginabilei BIG BLACK HOLE sau gaura neagră Supergalaxie, pe de o parte. Acestui proces îi este caracteristică emisia de radiaţie X.

Pe de altă parte, cealaltă gamă de unde electromagnetice, op**tice,** radio, infraroşii reprezintă procesul revers al găurii negre de Supergalaxie, respectiv naşterea galaxiilor sau naşterea UNIVERSULUI.

Se înţelege uşor că spaţiul aferent unei BIG BLACK HOLE este extrem de redus în faza Quasar. Enorma masă a super-roiului a fost transformată în întregime în energie, energie „închisă” în gaura neagră şi imediat aruncată în ABSOLUT, moment şi „punct” de geneză a unui nou UNIVERS.

De aici rezultă şi uimirea astrofizicienilor în legătură cu fenomenul Quasar şi este cauzată normal de imensa cantitate de energie angajată în proces (între zece la puterea cincizeci şi cinci şi zece la puterea cincizeci şi şapte joule), dar într-un spaţiu extrem de redus.

Voi reveni în capitolul următor la geneza şi dispariţia unui UNIVERS din care face parte şi Galaxia, dar acum este momentul să vedem ce se întâmplă în galaxia noastră, Calea Lactee sau Galaxia.

Putem asemăna o galaxie cu un oraş. Apariţia, dezvoltarea şi decadenţa lui este determinată de locuitori. Lucrurile stau identic şi în cazul galaxiilor, unde naşterea, evoluţia şi dispariţia acestora sunt strâns legate de populaţiile stelare.

Stelele se diferenţiază între ele prin multe **caracteristici,** dar masa este una dominantă. Aşa cum am văzut, **aceasta,** masa, este determinată de mărimea

nebuloasei de **origine din** care s-a format. O nebuloasă impresionantă ca volum **conduce** la formarea a doi sau mai mulţi centri de condensare **şi are ca** rezultat formarea sistemelor stelare multiple, două, **trei sau mai** multe stele, între care, normal, se exercită puternice **influenţe** gravitaţionale. De altfel, în cadrul unei galaxii, **sistemele** multiple de stele sunt mult mai numeroase (peste 60%).

La rândul ei masa unei stele va **fi** elementul **hotărâtor** şi va determina natura reacţiilor nucleare, deci **şi** a **timpului** nuclear (timpul de existenţă al stelei sau timpul cât au loc **reacţiile** nucleare specifice), dar, lucrul cel mai important, va determina stadiul final de evoluţie stelară, unde sunt cuprinse exploziile de novă şi supernovă şi produsul final stelar rămas în urma exploziei.

Am văzut cum a luat naştere Soarele, o stea de mărime mijlocie, a cărei masă constituie o referinţă.

Dacă pătrundem radial în interiorul unei stele, cantitatea de gaz aflată deasupra creşte continuu și tot așa va crește și presiunea necesară pentru echilibrarea acestei mase de gaz. Presiunea cea mai mare este în nucleul stelei.

La Soare, echilibrarea masei de gaz se face de către presiunea cinetică sau termică, proporţională cu cinetica medie a particulelor sau temperatura.

Când Soarele îşi va fi consumat toate rezervele, adică se epuizează cei 10% din atomii de hidrogen care se transformă în heliu şi acest fapt petrecându-se doar în nucleu, energia termică furnizată de reacţiile nucleare acum încetinite este insuficientă pentru a mai genera presiuni în stare să se opună greutăţii straturilor externe de gaz și intră în colaps gravitaţional.

Această prăbuşire gravitaţională generează la rândul ei altă presiune pe nucleul stelei, compactizând electronii și

ionii prezenţi.

Dacă electronii şi ionii sunt aşezaţi foarte compact, intervine principiul de excluziune al lui Pauli, care-i împiedică să se distribuie excluziv de compact.

Principiul afirmă că nu pot exista două particule fermioni (particule cu spin semi-întreg cum sunt electronii, protonii şi neutronii) libere, identice pe unitatea de volum în aceeaşi stare cuantică (cu aceeaşi energie).

Pe măsura compactizării, deci a creşterii densităţii mediului, pentru o temperatură dată, particulele încep prin a ocupa nivelele joase şi capătă energii mai mari decât media, deoarece nivelele de joasă energie s-au ocupat.

Astfel particulele prezente (electroni, protoni, **neutroni)** vor alcătui ceea ce se cheamă un gaz degenerat, **în** care energia particulelor este mai mare decât cea obişnuită.

La densităţi foarte mari, proprietăţile gazului nu mai depind de temperatură, ci numai de densitate.

Totodată, pentru o temperatură şi o densitate a fermionilor date, comparând electronii cu protonii, parametrul de degenerare al electronilor este mult mai mare (degenerează mult mai uşor) decât cel al protonilor, ceea ce înseamnă că în condiţii date, particulele de masă mică (electronii) sunt mult mai degenerate decât cele grele (protonii).

În cazul stelelor cu mase mici (până cu puţin peste masa solară), după finalizarea arderilor de hidrogen, nucleul degenerează cu prima etapă, aceea a electronilor. Această categorie de stele sunt numite pitice albe. Colapsul gravitaţional, acum oprit de contrapresiunea gazului electronic în întregime degenerat, a redus dimensiunile stelei cu până la două ordine de mărime, devenind

asemănătoare planetelor. Echilibrul este totuşi labil, iar o creştere a energiei generate în interior conduce la dilatarea stelei şi la creşterea temperaturii sale interne cu implicaţii contradictorii: fie se poate încălzi în continuare până chiar la explozie, fie se răceşte ireversibil, nemaiputând să-şi utilizeze resursele de combustibil nuclear.

Un asemenea scenariu îi este rezervat Soarelui. Dar care din ultimele două variante?

Un scurt comentariu se impune, iar tema o voi **aprofunda** şi mai târziu.

Pentru astrofizicianul modem, dotat cu **aparatură de** ultimă generaţie, adică extrem de performantă, **atât cea care-i** analizează modelele, cât şi cea observaţională **prezentă î**n spaţiul extraatmosferic, activitatea de cercetare, munca **lui de zi** cu zi este deopotrivă incitantă, dar şi liniştitoare.

Incitantă, pentru că există o permanentă **explorare a** necunoscutului, în dorinţa firească de cunoaştere a **viitorului, a** ceea ce se va întâmpla mâine. Din aceste motive se lucrează **asiduu la** nenumărate teorii şi modele fizice şi matematice. Se **urmăreşte** apoi confirmarea unora dintre teorii pe baza **observaţiilor** astronomice.

Liniştitoare, în sensul că majoritatea teoriilor şi modelelor oferă spaţii temporale vaste între evenimentele de început şi de sfârşit ale unei stele de exemplu, pentru că de ea vorbim în momentul de faţă.

Orice teorie de dinamică stelară are în centrul atenţiei, normal, Soarele. Oare cât timp ne vom bucura noi, pământenii, de razele-i binefăcătoare?

În deceniul trei al secolului XX, au fost imaginate reacţiile nucleare ce pot avea loc în stele. Am amintit pe cele de tipul proton – proton şi carbon – azot specifice Soarelui.

Predomină lanţul p – p şi pe baza lui s-a calculat timpul nuclear al Soarelui. Considerându-se că numai 10% din masa solară participă la reacţiile termonucleare, adică o masă de cel mult **0, 0007** din masa Soarelui va fi convertită în radiaţie electromagnetică, rezultă un timp de existenţă a Soarelui aşa cum ne alintă în prezent, de circa 10 miliarde de ani.

Pe de altă parte, după consolidarea metodei utilizării elementelor radioactive pentru determinarea vârstei unor obiecte sau procese, au fost datate în special rocile de provenienţă meteoritică şi mai târziu cele selenare, care sunt şi cele mai vechi, aproximativ 4,5 miliarde de ani. Pe Pământ roci de o asemenea vechime nu s-au descoperit. De vină este dinamica litosferică, cunoscută sub denumirea de tectonica globului, la care ne-am referit deja. Amintesc doar că cele mai vechi roci găsite pe Terra au vârsta de 3,9 miliarde de ani, vârstă ce coincide cu avântul scuturilor continentale.

Dacă meteoriţii au vârsta de 4, 5 miliarde de ani şi se **consideră** a fi martori ai genezei Sistemului Solar, în baza te**oriilor** cosmogonice vehiculate privind naşterea planetelor şi a Soarelui din aceeaşi nebuloasă a rezultat firesc şi vârsta Soarelui.

Dacă din calcule rezultă un timp de viaţă al Soarelui de 10 miliarde de ani, din care s-au scurs aproximativ 5 miliarde se prefigurează liniştitor la orizont încă 5 miliarde de ani de viaţă liniştită.

Din păcate lucrurile nu stau deloc aşa, iar dacă privim Soarele într-un context galactic, aşa cum voi face imediat perspectiva vieţii liniştite şi îndelungate a Soarelui şi planetelor dependente se schimbă categoric.

Conform ultimelor modele de structură solară, nucleul în care se desfăşoară reacţiile termonucleare are raza de

circa 0,2- 0,3 din raza sferei Soare, dar conţine cvasitotalitatea masei solare (circa 97%).

În schimb compoziţia nucleului solar arată că doar 60% din masă este hidrogen, 38% heliu şi 2% elemente grele.

Ce trebuie reţinut şi nu preluat mecanic aşa cum din păcate se întâmplă cu toate lucrările de astrofizică este faptul extrem de important că nu 10% din masa stelei Soare participă la reacţiile nucleare, ci 10% din hidrogenul conţinut în nucleu.

În aceste condiţii timpul cât Soarele poate furniza **energia** de care ne bucurăm în prezent este mai mic de **6 miliarde de** ani, din care s-au scurs aproape 5 miliarde.

Iar contextul galactic care este şi mai **alarmant este** următorul:

La circa 9 ani lumină de Soare se află sistemul **stelar** dublu Sirius. Sirius A este cea mai strălucitoare stea de pe **sfera** cerească, situată în constelaţia Canis Major (Câinele **Mare).** Este vizibilă din România de la începutul toamnei **şi până** târziu în primăvară şi „priveşte insistent brâul" lui **Orion** (constelaţia Orion), alături de care oferă o minunată privelişte în nopţile senine de iarnă.

Sirius A aparţine clasei spectrale A1, are **temperatura** superficială de 11.000 K (temperatura superficială **a Soarelui** este de 6.000 K), iar masa este de peste 1,8 ori mai mare decât masa Soarelui.

Fiind un sistem dublu, Sirius A are şi un companion, **Sirius** B, care este o stea pitică albă, cu masa aproximativ egală **cu masa** Soarelui (mai exact 0, 9 mase solare).

Sirius B a fost relevată în 1844, datorită perturbaţiilor **produse** asupra lui Sirius A şi observată în 1861. Efectuează o **revoluţie** completă în jurul lui Sirius A în aproximativ 50

de **ani la distanţa** de 20 Unităţi Astronomice (unitate de măsură **pentru** distanţele cereşti egală cu semiaxa mare a orbitei **Pământului,** adică 149,6 milioane km). O idee mai clară asupra **depărtării** dintre cele două stele ne putem face, observând că **este** asemănătoare distanţei dintre Soare şi Uranus.

Acum care este factorul alarmant? Din punct de vedere cosmologic, este clar că atât Sirius A, cât şi Sirius B s-au format în aceeaşi perioadă, cele două protostele împărţind întreaga nebuloasă stelară avută la dispoziţie. Nimic nu ne împiedică, de asemenea, să presupunem că formarea chiar a Soarelui să fi fost contemporană cu ele.

Existenţa lui Sirius B însă, o stea pitica albă de dimensiunile Soarelui, deci aflată în stadiul final de evoluţie, acelaşi stadiu care-l aşteaptă şi pe Soare, mă face să gândesc mai serios şi chiar să reconsider şi acei 6 miliarde de ani de viaţă „liniştită" a Soarelui.

Faptul este preocupant, mai mult decât putem conştientiza, din două principale motive: Întâi că procesele nucleare din Soare sau în general orice stea nu încetează treptat, trecându-se prin stadiile „pâlpâirilor" şi apoi stingerea **totală.**

Apoi că procesele cataclismice care au loc în Soare, acea implozie de natură gravitaţională până la echilibrarea de contrapresiunea gazului electronic degenerat, se produc extrem de rapid, motiv pentru care termenul de implozie este adecvat.

Desigur că nu este momentul să induc o stare suplimentară de nelinişte în viaţa şi aşa agitată şi plină de provocări pe care o trăim. Vreau să spun doar că munca cercetătorilor cosmologi a astrofizicienilor trebuie tratată foarte serios şi cu toată responsabilitatea. Este acelaşi lucru

cu diagnosticul aşteptat de la un medic bun, cu privire la natura unei boli, a tratamentului sau chiar a perspectivei, în situaţii limită.

Sistemul dublu Sirius este vecinul nostru, extrem de apropiat, iar Sirius B este exact Soarele ajuns la vârsta senectuţii. De unde atunci această colosală deosebire de 5 miliarde de ani?

Dar nu Sirius B sau Soarele sunt vizate în spiritul titlului acestui capitol. Cealaltă stea Sirius A este eroina şi nu cum ne-ar place, ci negativă.

Din succinta prezentare, am reţinut totuşi că Sirius A este o stea mare, extrem de fierbinte şi în consecinţă extrem de energică. În consonanţă cu energica-i trăire îi este şi sfârşitul. Acesta nu este „paşnic" aşa ca la Soare, ci este fulminant, Sirius A încheindu-şi viaţa printr-o explozie de supernovă şi trecerea materiei stelare rămase într-o stea neutronică, sau pulsar.

În anul 1054 d. Hr., an pe care l-am menţionat deja (este anul schismei dintre biserica romano-catolică și cea greco-ortodoxă a creştinismului), un cronicar chinez însemna astfel apariţia unui neobişnuit semn ceresc: „În primul an al perioadei Ci-Ho, în luna a cincea, în ziua Ci-Ciu, a apărut o stea-oaspete la sud-est de steaua Tien-Kuan… Ea putea fi văzută ziua, raze de lumină ţâşneau din toate părţile și culoarea ei era alb-roșiatică. Așa a fost ea zărită vreme de două zeci şi trei de zile… „.

Explozia de supernovă a „stelei-oaspete", descrisă de cronicarul chinez, s-a petrecut la distanţa de 6.500 a.l. în constelaţia Taurul. Mai târziu în zona cu pricina, a putut fi identificată o nebuloasă cu aspectul unui ghem, din care ies gheare şi cleşti şi denumită în consecinţă „Nebuloasa Crabului". Nebuloasa continuă să se extindă rapid, semn al

puternicului impuls primit prin explozia de supernovă, iar în centrul ei a rămas steaua neutronică, produsul degenerat al stelei explodate, de fapt un pulsar radio-optic-X.

Desigur că bănuiţi că Sirius A este suspectă de a sfârşi ca şi „steaua-oaspete" şi nu într-un viitor îndepărtat. Trebuie adăugat şi faptul mult mai preocupant, cel al depărtării insignifiante, raportat la astfel de fenomene, în raport cu Terra.

Fenomene care nu se produc foarte rar. În timpurile mai apropiate au fost observate explozii de supernovă în constelaţia Cassiopeia în anul 1572 (supernova lui Tycho Brahe) şi în constelaţia Ophiuchus în anul 1604 (supernova lui Kepler).

Dar să urmărim care este „mecanismul" producerii exploziilor de Supernovă şi în mod concret care este pericolul pentru pământeni.

Ne-am oprit la stelele cu masa în jurul valorii masei solare, care după epuizarea timpului nuclear suferă o implozie până la echilibrarea presiunii masei de gaz de către presiunea gazului electronic degenerat, steaua rămasă devenind o pitică albă. În aceste stele, nucleul degenerează înainte de arderea heliului.

Se înțelege că la stelele cu masa mai mare, presiunea masei de gaz ridică suficient temperatura pentru declanşarea unor reacţii nucleare în continuare prin arderea heliului, dar şi a altor elemente.

În orice caz, după finalizarea şi a acestor arderi, urmează inevitabilul colaps gravitaţional al masei de gaz, care cu puteri sporite forţează degenerarea de aceasta dată a nucleonilor.

Protonul cu un parametru de degenerare de aproximativ 100.000 de ori mai mic decât al electronului,

deci în condiţii mult mai stresante de densitate, captează (înghite) un electron și se transformă în neutron (reacţie asemănătoare cu cea cunoscută sub denumirea de dezintegrarea beta plus), eliberând şi un neutrin.

Creşte astfel cantitatea de neutroni, dar şi energia lor astfel că densitatea gazului neutronic, acum degenerat, atinge și depăşeşte densitatea nucleului de circa zece la puterea șaptesprezece kilograme pe metrul cub.

În literatura de specialitate, stelele cu densităţi de peste zece la puterea şaptesprezece kilograme pe metrul cub sunt denumite stele neutronice şi sunt imaginate ca fiind formate covârşitor din neutroni degeneraţi.

Ce trebuie reţinut este faptul că la degenerarea protonică, aceştia dispar ca particule, dar nu dispar singuri, ci împreună cu un electron. Fiecare astfel de dispariţie este însoţită de eliberarea unui neutrin, „cunoştinţa" noastră mai veche.

Am pus cunoştinţă în ghilimele, deoarece în fapt, în această carte nu am cunoscut (nu s-a oferit posibilitatea până în acest moment), nicio particulă elementară.

Însă de la acest stadiu al evoluţiei materiei **substanţă,** adică al degenerării protonice şi în continuare, pentru **a putea** explica fenomenele postume degenerării, **fenomene** „apocaliptice" în majoritate, este necesară **cunoaşterea** particulelor elementare. Şi nu aşa cum se cunosc din liceu **sau** universitate, în baza unor caracteristici, ci este **necesară** cunoaşterea structurii acestora, a modului de alcătuire şi, normal, a mecanismelor care acţionează la nivele tot mai **mici** de singularizare a materiei substanţă.

De fapt în stelele cu masa mare şi mult mai mare **ca a** Soarelui şi cu atât mai mult la nivelul maselor galaxiilor **sau a** roiurilor de galaxii, se traversează frontiera materie

substanţă trecând în zona materiei câmp, în ABSOLUT, în **care** „NIMICUL este gestionat doar de energie".

Să ne reamintim că în primul capitol, **menţionam** începerea (cu mare tam-tam) a cercetărilor superacceleratorul de la C.E.R.N., cu principalul **atribut a identificării** acelei „particule mai fundamentale" comună **tuturor** particulelor elementare, adică a cărămizii din care sunt **alcătuite** toate particulele elementare.

Această „esenţă" circulă chiar sub numele generic de „particula lui DUMNEZEU".

În încercarea de reconstituire a naşterii şi evoluţiei unei stele, am plecat de la un nor, o aglomerare de gaz şi praf intragalactic, „cenuşă" a altei stele. Gazul cuprinde în majoritate molecule de hidrogen şi heliu, iar praful se referă la moleculele elementelor mai grele sau asociaţii de molecule mixte (apă, oxizi, săruri etc.).

Interpolarizarea atomică sau moleculară face posibilă unirea electromagnetică a acestor dipoli, în asociaţii mari, sfere polarizate, stele. Această asociere electromagnetică este consacrată ca unire sau acreţie gravitaţională.

Am desprins de asemenea circumstanţele aprinderii stelelor de care se leagă indisolubil şi formarea sistemelor planetare, apoi evoluţia lor până la epuizarea combustibilului nuclear.

Dezechilibrul creat prin dispariţia contrapresiunii cinetice (termice) conduce în orice stea la implozie. La stelele de mărimea Soarelui, implozia este oprită de contrapresiunea gazului de electroni degeneraţi.

La stelele mai mari sau cu mase din ce în ce mai mari, implozia este oprită de contraponderea negociată între cantitatea de electroni şi protoni degeneraţi, ca şi dintre produşii degenerării protonice, neutronii. Este clar că mase

colosale diminuează semnificativ electronii şi protonii degeneraţi şi aduce steaua într-o structură eminamente neutronică.

Nu numai că steaua respectivă este formată în totalitate din neutroni, dar aceştia mai sunt şi degeneraţi, adică au energii superioare chiar energiei lor de formare (sau dispariţie).

Din acest moment, în orice teorie astrofizică, „se rupe filmul”, previziunile ulterioare intrând doar în domeniul speculaţiilor și în consecinţă al grozăviilor. Este tărâmul găurilor negre.

Astrofizică merge până aproape de stelele neutronice adică stelele formate covârşitor din neutroni degeneraţi coexistând și cu celelalte particule degenerate, iar densitatea lor depăşeşte densitatea nucleară de zece la puterea şaptesprezece kilograme pe metrul cub.

Depăşirea barierei stelelor neutronice implică fără îndoială cunoaşterea structurii particulelor fundamentale şi a legilor care guvernează interacţiunile specifice sau cunoaşterea naturii şi modului de acţiune al interacţiilor fundamentale.

Acesta este motivul pentru care, în opinia fizicienilor, se încearcă spargerea în acceleratoare din ce în ce mai puternice a particulelor fundamentale şi pe această bază identificarea esenţei comune, a cărămizilor din care se compun.

Pentru solvare se impune depăşirea frontierelor astrofizicii contemporane, întrucât nu numai astrofizica, dar şi fizica în general şi cea cuantică în special nu oferă nici cea mai vagă idee despre structura particulelor elementare şi a naturii forţelor care se manifestă de la nivel atomic în jos.

Dacă într-un decupaj dintr-o stea neutronică, întâlnim

aşa cum am văzut numai neutroni şi aceştia într-o stare **degenerată,** adică au energie care se apropie periculos de valoarea **energiei** lor de (formare) dispariţie, atunci este absolut **presantă** cunoaşterea structurii particulelor fundamentale şi a interacţiilor care le guvernează dinamica.

Acele schimburi **de** „intimităţi” cunoscute ca **dezintegrări** beta fie ele negative sau pozitive, captura (înghiţirea) unui electron de către proton şi metamorfozarea într-un **neutron** reclamă cu putere identificarea văditei naturi **comune a** particulelor fundamentale.

Apoi imediat orice neiniţiat observă că şi interacţiile fundamentale reclamă aceeaşi natură comună.

Prima parte a cărţii „F. L. „ este dedicată în întregime lămuriri structurii particulelor fundamentale, a naturii şi structurii câmpului electromagnetic în scopul spulberării ideii de noţiune abstractă, a naturii „emiterii” de unde electromagnetice de către particulele fundamentale, în aceeaşi idee a spulberării dualităţii corpuscul-undă şi revenirea la starea reală, particulă=particulă, iar emiterea de unde electromagnetice este atribut al acesteia. Mai exact atribut al mişcării acesteia şi nu oricum, ci în limitele vitezelor relativiste.

Mai întâi am identificat „particula lui DUMNEZEU”, care este fotonul. Acesta este un dipol electric format din cuantele de ABSOLUT, semifotonii plus şi minus. Am identificat mărimea sarcinilor originare, a cuantelor de ABSOLUT şi în consecinţă valoarea dipolului foton. De asemenea am identificat energia dipolului foton, care este una şi aceeaşi cu energia potenţială de interacţiune a celor doi semifotoni care fac şi desfac fotonul.

Dar faptul absolut spectaculos, care mi-a sugerat structura particulelor elementare, natura interacţiilor ce le

guvernează, „cărămizile” din care sunt construite şi care doar altfel aşezate dau o altă particulă, este următorul:

Fiind un dipol, putem imagina axa dintre cei doi semifotoni ca fiind o legătură mecanică foarte elastică, legătură care se comprimă, respectiv destinde, funcţie de energia care angrenează sistemul foton. Comparaţia axei cu un resort este bine venită şi pentru faptul că sugerează atât imaginea energiei cuantei foton (ca energie potenţială), cât şi mobilitatea (elasticitatea) dipolului foton supus acţiunii diverselor energii.

Pentru lungimea axei de zece la puterea minus cincisprezece metri, rezultă valoarea energiei de ordinul zece la puterea minus paisprezece joule, iar pentru lungimea axei de zece la puterea minus optsprezece metri, rezultă valoarea energiei de ordinul zece la puterea minus unsprezece joule.

Se observă uşor că în primul caz avem coordonatele electronului, raza şi valoarea masei de repaus (energia de formare), iar în al doilea caz cele ale protonului.

Toate particulele elementare au aceeaşi structură, nucleu şi manta. Neutronul are un nucleu format dintr-un dipol foton şi o manta formată din alţi dipoli dispuşi apropiat numai cu sarcinile de semn contrar. Neutru din punct de vedere electric este o sferă polarizată, cu polarizarea egală cu valoarea dipolmomentului foton nucleu.

Protonul are nucleul format dintr-un semifoton plus, iar mantaua este formată din dipoli fotoni dispuşi cu sarcina negativă spre nucleu, astfel că pe cupolă apar numai componenţii pozitivi ai dipolilor fotoni. Valoarea axei dipolilor este de zece la puterea minus optsprezece metri, ordinul de mărime al protonului şi corespunzător, energia de formare.

Electronul are nucleul format dintr-un semifoton minus, iar mantaua din dipoli fotoni dispuşi cu sarcina pozitivă spre nucleu. Valoarea axei dipolilor este de ordinul de mărime de zece la puterea minus cincisprezece metri din care rezultă şi energia de formare.

Trebuie să remarcăm şi faptul real că valoarea sarcinii protonului şi a electronului este dată de valoarea sarcinii nucleului, adică de semifotoni, dipolii fotoni ai mantalei fiind neutri electric. În schimb, semifotonii de pe cupolă sau periferia mantalei, semifotoni prinşi in dipoli, au rol capital în formarea câmpului particulelor. De asemenea se observă că se pot obţine practic un număr nelimitat de „particule elementare numai printr-o variaţie a energiilor de formare din care se individualizează şi dimensiunile. Acest fapt se petrece în acceleratoare şi se obţin sumedenie de particule şi antiparticule, funcţie de puterea acceleratorului.

Particule efemere bineânţeles, deoarece, fără a intra în alte amănunte, am observat că axa dipolului foton este aceea care stabilizează şi mărimea energiilor de formare.

În ABSOLUT avem doar atât: semifotoni plus şi minus car fac şi desfac fotoni. Dacă imaginăm dipolii electrici fotoni ca nişte mici bare magnetice, este facil să conştientizăm structura ABSOLUTULUI. Un izbuc de energie în ABSOLUT „deranjează” individualitatea acestor mici magneţi şi îi putem găsi asociaţi în mici grupuri în care la un magnet central se ataşează la cele două capete alţii numai cu sarcinile de semn contrar apropiate. Se obţine astfel, simplu, un NEUTRON. Din aceste considerente am denumit neutronul particula ADAM.

Acum luaţi neutronul deoparte şi „aşezaţi-l” lângă o moleculă de apă. Molecula de apă fiind un dipol, se înconjoară de alte molecule de apă ai căror poli opuşi se

atrag, exact ca la neutron. Ce se întâmplă în continuare absolut firesc?

Dipolii localizaţi la cele două capete întind de dipolul central până la rupere, deoarece polul negativ atrage protonii, iar cel pozitiv oxigenul mai bogat în electroni. Ca urmare molecula dată disociază, se rupe, dând naştere la doi ioni (două sarcini), un anion biatomic, hidroxilul, şi un cation, protonul, nucleul atomului de hidrogen.

Folosind întocmai modelul autodisocierii electrolitice a apei, recunoaştem imediat „autodisocierea” neutronului, ruperea lui, de fapt ruperea dipolului foton central într-un semifoton plus înconjurat de dipoli fotoni, protonul, respectiv semifoton minus înconjurat de alţi dipoli fotoni, electronul. Bilanţul energetic nu se realizează, cu avantaj de partea cuantei tată, neutronul, motiv pentru care surplusul de energie rezultat încheagă imediat dipolii fotoni rămaşi sub forma unei structuri neutronice mici – neutrinul.

Această rupere naturală a neutronului este consacrată ca dezintegrarea radioactiva beta minus.

Cunoscându-se structura neutronului expusă ca mai sus este facil să analizăm forţele de natură electrică dintre dipolii constituenţi. Aceste forțe sunt: în interiorul nucleului, forţa coulombină pură aşa cum o cunoaştem ca fiind proporţională cu produsul sarcinilor (în speţă sarcinile celor doi semifotoni) şi invers proporţională cu pătratul distanţei dintre ele; între nucleu şi manta, forţe electrice dipolare, adică forţe proporţionale cu produsul uneia dintre sarcini electrice (un semifoton) şi dipolii fotoni aferenţi, produs raportat la cubul distanţei dintre sarcina nucleului şi dipolii mantalei.

Efectuând calculele, observăm că echilibrul este la limită, cu uşor avantaj al forţelor dintre manta şi semifotonii

nucleului, motiv pentru care fiecare dintre dipolii mantalei ce înconjoară semifotonii din nucleu își revendică semifotonul agreat, rupând neutronul. În lumea fizicii cuantice, forţa vinovată de ruperea neutronului este îndelung căutată sub titulatura de forţa slabă. Până acum singurul lucru bun imaginat despre forţa slabă este limita de acţiune, corectă, de zece la puterea minus optsprezece metri, care este exact ordinul de mărime dimensional neutronic.

În „F. L. „, am arătat că forţele de natură electrică dintre cuantele originare (semifotonii plus și minus) se exercită la vedere, liber, fără cuantă de acţiune. În cazul forţei slabe, lucrurile sunt identice. Așa cum am precizat, câmpul și cuanta de acţiune apar și dispar odată cu particula elementară.

Fiind sfere polarizate electric (dar simultan neutre electric), neutronii interacţionează cu particulele electrice, protonii și neutronii, dar și între ei cu forţe electrice de dipoli, adică forţa proporţională cu produsul dintre dipol și sarcina și invers proporţională cu distanţa dintre ei la cub.

Este aceeași forţă, de aceeași natură ca și gravitaţia care se manifestă de la nivel atomic. Natura forţei (electrică de dipol) apare la neutron prin însăși construcţia lui de sferă polarizată. În schimb, de la nivel atomic, molecular și în **continuare** aglomerările acestora este nevoie de interpolarizare, cum am explicat.

Este întotdeauna forţă de atracţie. Între neutroni interacţia se produce întotdeauna în zona emisferelor cu polarităţi diferite. Acesta este motivul (dar nu singurul) pentru care doi neutroni apropiaţi care interacţionează au spinul antiparalel.

Observaţia importantă (pe care am mai făcut-o, de altfel) este creșterea exponenţială a forţei de atracţie

neutronice, cu micşorarea distanţei dintre particule, datorită proporţionalităţii inverse cu cubul acesteia, iar în majoritatea cazurilor distanţele au exponenţi negativi.

În stelele degenerate, compactizarea determinată de implozie nu face altceva decât să mărească interacţia dintre particulele rămase. Şi ultimele particule rămase sunt neutronii, particule absolut fascinante.

De ce spun aceasta? Am văzut în primul rând că ei sunt particulele Adam. Prin dezintegrare dau naştere protonilor şi electronilor. Apoi constituţia lor specifică de sfere polarizate electric le face să interacţioneze cu orice fel de particule, fie ele încărcate electric sau sfere polarizate. Însă interacţia fiind proporţională invers cu cubul distanţei şi spaţiile intraatomice impuse de relaţia proton – electron enorme, în majoritatea cazurilor neutronii străbat atomii fără a interacţiona.

A doua caracteristică remarcabilă a neutronului este momentul său magnetic, egal cu – 1,913 magnetoni nucleari. Aici trebuie să fim foarte atenţi, pentru că din înţelegerea exemplului care urmează vom pricepe esenţa forţei tari nucleare, adică forţa care ţine nucleonii, protonii şi neutronii împreună, dar şi esenţa interacţiei intemeutronice în sistemele degenerate.

Am înţeles că în urma interacţiei gravitaţionale se formează sfere polarizate, unde polarizarea de ansamblu a sferei este dată de valoarea dipolului central multiplicat cu numărul dipolilor (deci funcţie de masă). Însă de la dipolul central la sfera polarizată, componenta magnetică (momentul magnetic de dipol) este de zece la puterea douăzeci şi patru de ori mai intensă decât componenta electrică (momentul electric de dipol). Din acest motiv se vizualizează pregnant câmpul magnetic al unui astru, fie el

Soarele, Luna sau Pământul.

Putem compara câmpul magnetic al unui astru cu câmpul magnetic al unei bobine străbătute de un curent electric. Dacă în interiorul bobinei introducem o substanţă feromagnetică (substanţă care se comportă ca fierul şi magnetita cum sunt nichelul şi cobaltul, precum şi aliaje feromagnetice şi compuşi cristalini), câmpul magnetic al bobinei devine impresionant.

Această creştere impresionantă a câmpului magnetic, în baza principiului de mai sus, se observă la Terra. Câmpul magnetic al Pământului este amplificat de nucleul său sideritic (peste 6.000 km în diametru), format din fier şi nichel, nucleu solid, aflat sub temperatura de 770 grade Celsius (punctul Curie).

Deci Pământul este o uriaşă bară magnetică, bară ce a cuplat încă de la formare Luna, astru care nu are un aşa impresionant câmp magnetic (nucleul sideritic al Lunii este în jur de 300 km). Acest cuplaj magnetic, pus în evidenţă numai după identificarea naturii electromagnetice a gravitaţiei, stă la baza sistemului dublu Pământ – Lună.

Dacă veţi face calculele forţei gravitaţionale (prin **formula** newtoniană) dintre Soare şi Lună şi Pământ şi Lună veţi observa că Soarele „atrage” Luna cu o forţă dublă celei dintre Pământ şi Lună. Şi totuşi Luna nu i-a fost „furată” Pământului.

Explicaţia a fost dată mai sus.

Un astfel de cuplaj magnetic există şi în **interiorul** nucleului atomic între neutron cu valoarea negativă a momentului magnetic amintită şi proton cu momentul **magnetic** egal cu +2,793 magnetoni nucleari. În aceste condiţii, similar exemplului de mai sus, respingerea electrică dintre protoni **este** inferioară cuplajului magnetic neutron –

proton, asigurându-se stabilitatea nucleului atomic.

O a treia caracteristică la fel de importantă a neutronului, poate cea mai importantă, rezultă tot din construcţia sa cu dipol foton în nucleu. Am menţionat că dipolul foton miez al neutronului se comprimă la energii mari.

Astfel structura stelară colapsată eminamente neutronică suportă energii de degenerare imense şi îşi restrânge volumul proporţional cu energia degenerării.

Reluând expunerea evenimentelor în etapele finale de evoluţie stelară, adică după epuizarea combustibililor nucleari, am ajuns la degenerarea protonică, în care protonul energizat puternic de colapsul gravitaţional captează un electron, se transformă în neutron, iar reacţia este echilibrată de energia necesară emiterii unui neutrin.

Despre neutrini am aflat numai lucruri „rele". Ei sunt responsabili de aruncarea în spaţiu la declanşarea reacţiilor nucleare în stele a acelei anvelope de substanţă din periferie, în urma căreia se formează planetele.

În procesele de degenerare stelară, cantitatea de neutrini eliberată este mult mai mare, motiv pentru care şi „proporţia de stea" ejectată creşte corespunzător, oferind spectacolul erupţiilor de novă (identificată de observator prin creşterea strălucirii stelei exploziv).

În stelele de masă foarte mare, energia colapsării este suficientă, pentru ca simultan cu degenerarea protonică să se producă şi… dispariţia protonilor ca particule, în urma lor rămânând o cantitate echivalentă energiei lor de formare sub formă de radiaţie de frecvenţă gama. În acest caz spectacolul este mult mai impresionant şi este numit explozie de supernovă, ca în exemplul cu steaua-oaspete.

Desigur că în cazul lui Sirius A, suntem puţin mai

liniştiţi, masa acesteia nepermiţându-i să întreacă „măsura” şi să explodeze exagerat, ca o supernovă.

În orice caz printre componentele undelor electromag netice expediate circumscris sferic de Sirius-degenerat, sunt radiaţii penetrante de tip gama, emise de particulele elementare accelerate relativist. Aceeaşi origine o au şi radiaţiile X.

Ambele tipuri de radiaţii au caracter letal. Ele ajung pe Pământ în aceeaşi clipă în care noi am observat explozia de novă a lui Sirius A.

APOCALIPSA CEA MARE!

Ce se întâmplă în continuare cu steaua care a explodat? O stea ca Sirius A are masa insuficientă pentru a „sfârşi” într-o explozie de supernovă. Starea de final de viaţă este anunţată doar printr-o explozie de novă. Sau poţi să ştii?..

Consecinţele unui astfel de eveniment cosmic (erupţia de novă) nu pot fi anticipate cu exactitate sau responsabilitate. Însă spectacolul stelar este fulminant.

La latitudinea la care este situată şi România, începând de la sfârşitul lunii august şi până către începutul verii a anului următor, apusul de Soare va fi urmat de răsăritul novei Sirius A. Nu de-a lungul acestei întregi perioade, ci doar câteva ore în interiorul acestei perioade. Explozia de novă, adică partea de strălucire maximă, poate avea o durată de câteva zeci de minute, până-n câteva ore.

La o supernovă, strălucirea maximă poate dura şi **câteva** zile, ca în exemplul stelei-oaspete a cronicarului chinez.

În urma novei rămâne **o** configuraţie stelară **compactă** (un nucleu) de dimensiuni mici (comparativ, doar

comparativ, dimensiunile Soarelui s-ar reduce la 6 km într-o atare **situaţie),** nucleu alcătuit dintr-o cantitate mică de electroni **degeneraţi şi** nuclee atomice, alături de partea dominantă de neutroni.

Câmpul gravitaţional al stelei neutronice **continuă** să existe sub forma compusă a celor două componente, **magnetică** și electrică, aşa cum am arătat şi rezultă din evidenţierea naturii electromagnetice a forţei de gravitaţie.

Demn de subliniat este creşterea exponenţială a momentului de rotaţie (sau momentul cinetic) al stelei colapsate, tradus imediat într-o ameţitoare viteză de rotaţie, în fracţiuni de ordinul sutimilor sau miimilor de secundă.

Vectorul moment magnetic fiind deviat cu câteva grade faţă de vectorul gravitaţie, face din magnetosfera stelei neutronice un excentric care accelerează puţinele particule libere existente, încărcate electric la viteze relativiste cu consecinţe imediate: emiterea de radiaţii X şi gama dar şi unde radio (care de fapt le-au pus în evidenţă existenţa) şi unde în domeniul optic.

Cel mai cunoscut pulsar este NP 0532, rămăşiţă a erupţiei de supernovă din anul 1054, de care am vorbit.

Remarcăm graniţa extrem de sensibilă între explozia de nova şi cea de supernovă, însă cu acelaşi produs stelar final – pulsarul sau steaua neutronică.

La explozia de supernovă a lui Sirius A, explozie care poate avea loc şi mâine, „la o aruncătura de băţ" de 9 anilumină, nici nu vreau să mă gândesc…

Stelele mai mari şi mult mai mari decât Soarele, după cum am spus, sfârşesc (doar) în urma exploziilor de supernovă. Fenomenul este datorat degenerării complete a protonilor simultan cu dispariţii ale lor la energii mai mari decât masa de repaus. Sfârşitul înseamnă degenerarea în

acele monstruase configuraţii numite găuri negre.

În perioada de început a astrofizicii, dar şi în prezent, în lipsa concepţiei revoluţionare privind natura electromagnetică a gravitaţiei, dar și lipsa unei viziuni asupra structurii particulelor și naturii interacţiilor fundamentale, au fost imaginaţi astfel de produşi „gravitaţionali” extremi.

De asemenea natura nesigură a luminii, din care răzbate un uşor avans al corpusculilor-fotoni asupra undelor, a imprimat credinţa că „puternica gravitaţie” a stelelor în discuţie opreşte chiar şi lumina sau mai bine spus s-a imaginat că numai viteze de evadare superluminice pot părăsi „hăul negru”.

De altfel, așa cum pe scurt am mai spus, paradoxul este că interacţia numită gravitaţie… dispare în astfel de configuraţii.

Energia cauzată de implozia unei stele de masă mult mai mare decât masa Soarelui conduce la degenerarea protonică completă, de fapt dispariţia a oricărei urmă de proton, iar în final rămâne acel nucleu alcătuit numai din neutroni.

Între aceştia se manifestă puternice forţe de dipol electric, cu atât mai mari cu cât sunt mai apropiaţi (este vorba de acea proporţionalitate inversă cu cubul distanţelor la puteri negative).

Densitatea unei astfel de configuraţii începe prin a depăşi densitatea nucleului atomic de zece la puterea şaptesprezece kilograme pe metrul cub.

O stea de mărimea Soarelui (doar comparativ), deci un Soare – gaură neagră, ar avea un diametru de… 32 m.

Ce se întâmplă în urma acestei formidabile comprimări a unei stele masive după epuizarea combustibililor nucleari?

Acum găsim esenţa întregii acestei fantastice configuraţii.

Mulţi, nu numai dintre astrofizicieni, se întreabă pe bună dreptate care este secretul considerabilei creşteri a „gravitaţiei” găurii negre provenite dintr-o stea de masă foarte mare. Mai ales că în condiţiile conservării masei proceselor (cu atât mai mult cu cât se pierde şi masă prin explozia de supernovă, masă ce poate atinge şi 60% din masa stelei explodate), steaua ar fi trebuit să aibă aceleaşi virtuţi gravitaţionale şi nu exagerate aşa cum „se închipuie” că există în gaura neagră a stelei defuncte.

Explicaţia este ridicol de simplă şi o găsim în **lucrarea** „F. L.

Folosim tot Soarele ca obiect al explicaţiei, cu toate că el nu poate (accentuez, nu poate) deveni subiect al unei astfel de degenerări.

Prin concentrare gravitaţională (corect, atracţie electromagnetică între dipolii atomici interpolarizaţi), s-a format sfera polarizată, Soare. Astfel, câmpul gravitaţional – câmpul electromagnetic al Soarelui sferă polarizată, este dat de dipolul central, atomul de hidrogen cu raza de ordinul de 10-11 m şi dipolmomentul de 3,75 x 10-34 cm, multiplicat bineînţeles cu numărul dipolilor daţi de masă.

Prin degenerare în gaură neagră Soarele devine o sferă polarizată, cu dipol central neutron, de raza 1,53 x 10-18 m şi dipolmoment de 1,6 x 1037 cm, o sferă neutronică de diametru 32 m şi polarizare totală de 2 x 1030 cm.

Soarele – gaură neagră este un uriaş… neutron.

Astfel forţa gravitaţională a Soarelui (forţa electromagnetică a sferei Soare cu cele două componente magnetică şi electrică) devine forţa electromagnetică a dipolului Soare – gaură neagră, dipol electric în care au dispărut cele două componente introduse de materia

substanţă.

În consecinţă, în ciuda dimensiunii extrem de mici, Soarele atrage Pământul cu o forţă egală cu 3,2 x 1029 N, adică de 107 ori mai mare decât atunci când era stea. De aici rezultă fantastica metamorfoză care se petrece la trecerea unei stele de masă corespunzătoare în gaură neagră.

Forţa gravitaţionala a stelei devine exploziv forţa electromagnetică a dipolulului electric gaură neagră.

Gaura neagră de provenienţa stelară este caracterizată de interacţia electrică pură și moment unghiular (de rotaţie) relativist.

Orice corp ceresc din preajmă devine o sarcină uriaşă de 9,6 x 107 C multiplicat cu masa lui și este atras de gaura neagră cu o forţa electrică proporţională cu produsul dintre dipolul gaură neagră și sarcina corp ceresc, raportată la cubul distanţei dintre ele.

Dacă în prezent forţa gravitaţionala dintre Soare și Pământ (ca să împingem modelul Soare – gaură neagră mai departe) este de ordinul de mărime de 1022N (exact 3,6 x 1022N), forţa electrică dintre Soare – gaură neagră şi Pământ ar creşte de aproximativ 107 ori, (3,2 x 1029 N).

În „F. L. „ insist şi cu un scenariu fictiv al acreţiei Pământului pe Soare – gaură neagră. Este important de reţinut, pentru că prezintă esenţa dispariţiei materiei substanţă pe o gaură neagră, dispariţie care lasă „urme" electromagnetice specifice şi suficiente pentru a conştientiza faptul că „monstrul invizibil a lovit".

Cuanta interacţiei şi a câmpului electromagnetic fiind fotonul, după un timp obţinut prin raportarea distanţei (semiaxei orbitei Pământului) la viteza luminii, pământeanul ar putea observa fantastica explozie a Soarelui, până atunci liniştit şi adorat, şi simultan ar simţi o forţă de zece milioane

de ori greutatea lui, ce l-ar supune la întindere.

Forţa de atracţie asupra Pământului crescând instantaneu de zece milioane de ori, îi imprimă o acceleraţie de 5,5 x 103 m s-2 şi în aproximativ 2,3 x 103 s (circa 40 de minute), Pământul dispare în gaura neagră – Soare, pe o traiectorie „balistică” şi cu viteză relativistă de aproape 20% din viteza luminii.

Privind „cu încetinitorul” ce se petrece pe drumul către dispariţie în hăul negru vom observa: Planeta se destramă, materia substanţă este suptă, iar pe distanţa până la gaura neagră, moleculele sunt rupte în atomi, atomii în particule elementare, acestea din urmă accelerate cu viteze relativiste, (de aici şi puternica emisie de radiaţie X), ca apoi, departe de gaura neagră, energia potenţială a electronilor depășind energia lor de repaus face posibilă dispariţia lor ca particule „ce se topesc” într-o puternică emisie de radiaţii gama.

Același itinerar urmează şi protonii, în schimb neutronii **duc** la creşterea momentului dipolar al găurii negre.

Astfel în fracţiuni de timp, sub o secundă de la primirea „mesajului” colapsării, întregul sistem planetar al Soarelui – **gaură** neagră dispare lăsând în urmă „doar strigătul sfâşietor” **în** radiaţie X şi gama… Mesajul colapsării Soarelui în gaură **neagră** ajunge la ultima planetă în mai puţin de… 6 ore.

Un astronom situat la câţiva ani-lumină, îndrăgostit de Soare şi frumosul lui sistem planetar, când ar îndrepta telescopul în noaptea următoare în zona în care ca deobicei vine la întâlnire steaua şi cortegiul ei de planete, ar rămâne consternat nemaigăsind nimic…

Aşa cum am spus, acest scenariu Soare – gaură neagră **este** unul virtual, degenerarea minunatei noastre stele fiind

într-o pitică albă, cu un parcurs total diferit şi încetinit.

În schimb, degenerarea stelei Sirius A într-un produs final mai apropiat de gaura neagră ar putea „îmbrăca” mult mai confortabil un astfel de scenariu.

În această nedorită perspectivă, ar trebui să reţinem doar spargerea frontierelor „gravitaţionale” a găurii negre Sirius A. Chiar dacă se află la 9 a.1. de Soare, Sirius A – gaură neagră va acţiona asupra stelei noastre imprimându-i o acceleraţie centripetă de 3 x 10-7ms-2, mult mai mare decât cea pe care o are în prezent Soarele în jurul nucleului Galaxiei de 3 x **10-10**ms-2.

Însă în galaxia noastră, condiţiile formării găurilor negre impresionante, există imediat, chiar din momentul genezei.

În „F. L. ", am cunoscut modul de formare a galaxiilor în fenomenul quasar, cum le este imprimată forma spirală şi viteza de rotaţie iniţială. Nucleul galaxiei se formează primul; are la dispoziţie (cosmologic) nori masivi de hidrogen și heliu, din care se concentrează stele masive, cu perioade de viaţă scurte, cu explozii violente de supernovă şi degenerare în găuri negre de o rapacitate extremă.

În „scurt timp” de la formarea galaxiei, sistemul de găuri negre dezvoltat de nucleu preia controlul asupra întregii galaxii, control evidenţiat de acceleraţia centripetă şi viteza de revoluție galactică imprimată stelelor.

În galaxia noastră, Calea Lactee, ar trebui ca în mod normal raportându-ne doar la interacţia gravitaţionala dintre nucleul galaxiei și Soare să iasă în evidenţă o acceleraţie de aproximativ 4 x 10-10 ms-2, respectiv o viteză tur-galactică de 3,6 x 103ms-1. În prezent Soarele împreună cu sistemul său planetar se deplasează în Galaxie cu viteza de 250 x 105ms-1, căreia îi corespunde o acceleraţie

centripetă de 3 x 10-8ms-2, de aproximativ 102 ori mai mare.

Lăsând la o parte viteza de rotaţie imprimată cosmologic Galaxiei de către B.B.-H., viteză semnificativă, de altfel, rezultată din conservarea momentului cinetic general, acceleraţia centripetă şi viteza actuală a Sistemului Solar se justifică numai dacă se consideră că în prezent 30% din nucleul galactic este colapsat în gaura neagră.

În acest fel, prin transformarea în întregime **a** nucleului galactic în gaura neagră, în paralel de altfel cu **colapsurile** masive intragalactice, creşte exponenţial acreţia din **interiorul** Galaxiei, ducând în final la transformarea acesteia într-o **gaură** neagră ce conţine întreaga materie galactică.

Anticipez finalizarea procesului acreţionar **galactic la** circa 3 miliarde de ani. La această cifră se adaugă **vârsta** actuală estimată a Galaxiei de 5 miliarde de ani, **rezultând** „durata de viaţă" a unei galaxii de la momentul **quasar-geneză** la colapsarea în gaura neagră de galaxie. Rezultă **aşadar că** materia galactică trece prin câteva generaţii de **„cuptoare**" stelare până la degenerarea finală.

Acesta este itinerarul evolutiv al tuturor galaxiilor aferente unui roi de roiuri de galaxii sau Supergalaxie, **sau** UNIVERS. Dezvoltarea punctelor acreţionare în interiorul unei galaxii, prin degenerarea stelelor masive, conduce inevitabil către transformarea întregii galaxii în gaură neagră. Acest normal proces este evidenţiat de nimic altceva (mă refer la nivelul Supergalaxiei) decât de… forma galaxiilor.

În faza iniţială, adică imediat după momentul quasargeneză, când forma galaxiei este spirală şi numai spirală, acesta conţine în principal populaţii stelare de tipul

I, asociaţii de stele O, B tinere, materie gazoasă pulverulentă, cuprinzând și stele în formare, mergând către nucleu unde se aglomerează popu laţii stelare de tipul II, roiuri stelare ce converg către gaura neagră centrală ce creşte în intensitate.

În timp ce galaxiile de tipul I (nedefinite ca formă, vezi norii lui Magelan) iau naştere din galaxiile spirale (rupturi ale braţelor), evoluând pe lângă acestea ca sateliţi, galaxiile eliptice reprezintă scara evoluţiei acestora.

Astfel, ca rezultat al creşterii activităţii găurii negre centrale și intensificării acreţiei, galaxia începe să-şi restrângă braţele, își măreşte viteza de rotaţie şi se transformă într-un elipsoid.

Din zona centrală a galaxiilor pornesc radiaţii de toate lungimile de undă (X, gama, radio, infraroşii). Încep să se înmulţească stelele cu lumină roșiatică, mărturie evidentă a unor temperaturi scăzute şi procese energetice încetinite, cu dimensiuni impresionante, gigantele şi supragigantele roșii și vârstă superioară vârstei Soarelui.

De asemenea vitezele stelelor din populaţia II din galaxiile eliptice sunt mult mai mari decât ale stelelor tinere din structurile spirale, tocmai datorită antrenării acreționare crescânde de către nucleul galactic.

În interiorul Supergalaxiei se formează, cosmologic, galaxii remarcabile prin masă. Ca urmare în interiorul lor formarea găurilor negre şi întregul proces acreţionar este mai rapid decât media. Influenţa gravitaţională depăşeşte graniţele și se exercită asupra galaxiilor din jur.

Din acest moment afluirea gravitaţională a galaxiilor riverane se face către galaxia autodesemnată astfel. Acest fapt determină formarea unei găuri negre de roi de galaxii care concentrează în final întreaga masă a roiului.

Fenomenul se mai repeta odată la nivelul Supergalaxiei

sau roiului de roiuri de galaxii, unde cu toată imensa concentrare de materie substanță, „gravitaţia” găurii negre de Supergalaxie sau acel inimaginabil BIG BLACK HOLE se opreşte în interiorul unor dimensiuni observate (200 de milioane de ani-lumină), iar sistemul se închide.

Astfel gravitaţia care a făcut posibilă formarea stelelor îşi arată limitele şi defineşte în final un UNIVERS.

Se poate afirma că renumita interacţie electromagnetică naşte un UNIVERS, dar cauzează și „sfârșitul LUMII”.

UNIVERSUL nostru sau Supergalaxia, sistem gigantic incluzând bineânţeles şi Calea Lactee, se consideră că este centrat pe roiul de galaxii din constelaţia Fecioara (Virgo). În centrul roiului se află o renumită, dar şi enigmatică galaxie eliptică, M87, foarte mare și extrem de activă mai ales în zona centrală.

Observaţii minuţioase și tenace desfăşurate de astronomii de la marile telescoape ale lumii, pe parcursul a multor ani, au conchis că nucleul galaxiei „ascunde” o masă de mai multe miliarde de ori masa Soarelui sau că „existenţa unei supermasive găuri negre centrale la M87 trebuie să fie considerată ca o posibilitate serioasă”.

În baza celor câtorva consideraţii expuse mai înainte **şi** specifice concepţiei cosmologice „F. L. ", forma eliptică a galaxiei demonstrează stadiul acreţionar avansat intragalactic. Stadiu susţinut şi de puternica emisie de radiaţii, în special **X şi** gama, emisie de radiaţii care i-au atribuit galaxiei calificativul de foarte activă.

Celălalt calificativ, de enigmatic, se referă la natura „concentrării de masă din nucleul său”, masă care influenţează gravitaţional întregul roi de galaxii din jur.

Desigur că toate aceste observaţii şi concluziile care le

impun sfidează concepţia cosmologică BIG BANG sau teoria UNIVERSULUI fierbinte, dar susţin cu deosebită căldură teoria cosmologică specifică promovată de FACEREA LUMII, teorie care în mare a fost evidenţiată şi în ultimele capitole ale APOCALIPSEI.

Mai reţinem două aspecte importante, ale proceselor acreţionare la nivel intra și extragalactic. Am văzut, procesele sunt simultane, în sensul că intensificarea colapsării în găuri negre, în interiorul unei galaxii, are efecte imediate gravitaţionale dincolo de graniţele galaxiei.

Aceste interacţii „gravitaţionale” (am pus în ghilimele pentru a ne reaminti tot timpul natura reală a interacţiei, aşa cum am descris-o mai sus) între galaxii se manifestă la început în interiorul grupurilor locale, pentru a creşte în timp la nivelul roiului sau al roiurilor de galaxii.

Galaxia noastră, Calea Lactee, aparţine şi ea unui grup local, adică un sistem intergalactic care cuprinde pe lângă Galaxie și alte (cel puţin) 16 galaxii pitice, eliptice şi neregulate, distribuite într-un spaţiu (elipsoid) cu diametrul mare, de circa 4, 8 milioane ani-lumină.

Ce este caracteristic pentru Grupul local de galaxii este faptul că o mare parte (70%) dintre galaxii au viteze de recesie (de îndepărtare) negative sau, altfel spus, aceste galaxii vin ameninţător către Calea Lactee.

De altfel, mai multe scenarii au fost făcute despre „iminenta ciocnire” a Galaxiei cu galaxia M 31 Andromeda.

Iată cum sună unul dintre ele: „Aflată la o distanţă de 2,5 ani-lumină, vecina noastră, galaxia Andromeda, se apropie cu o viteză de 500.000 de kilometri pe oră.

Această viteză se accelerează pe măsură ce distanţa dintre galaxii se reduce.

Coliziunea nu va fi însă imediată. Mai întâi, cei doi

titani se vor atinge uşor, dar masa gravitaţională enormă a halourilor lor de materie întunecată va deforma Calea Lactee, facând-o de nerecunoscut.

Datorită distanţelor care separă stelele, nu vor exista coliziuni directe. Mase întregi de comete se vor pune însă în mişcare bombardând planetele. Iar stelele masive, devenite instabile, vor exploda în număr mare, formând tot atâtea supernove. În acel moment, cerul va străluci atât de puternic, încât vom putea citi ziarul la lumina stelelor, doar în cazul că va mai exista viaţă pe Pământ".

Scenariul, chiar dacă a apărut în mass-media, este realizat de un „specialist".

Din păcate nu poate **fi** catalogat nici măcar S. F., ci mai degrabă lamentabil.

Scurta expunere asupra proceselor acreţionare ce se desfăşoară simultan la nivel intra şi extragalactic acreditează faptul că „ciocnirea" galaxiilor se face în stadiul de găuri negre galactice. Cu alte cuvinte, la momentul ciocnirii, galaxiile sunt în etapa concentrării întregii mase galactice în găuri negre de galaxie şi existenţa a prea puţine stele, sau deloc, în interiorul lor. Cât despre viaţă…

Un ultim aspect demn de reţinut este creşterea **vitezei** găurilor negre de galaxie în momentul acreţionărilor. **Atragerea** unei găuri negre galactice de către o altă gaură neagră **galactică** imprimă, celor două nuclee găuri negre, viteze relativiste.

O primă viteză relativistă am întâlnit la pulsari. **Este** vorba despre mişcarea de rotaţie relativistă, de **momentul** cinetic formidabil, rezultat din adiţionarea momentelor **cinetice** ale particulelor fundamentale colapsate în pulsar.

Găurile negre de galaxie dobândesc viteze de **translaţie** relativiste în urma proceselor acreţionare. Se

înţelege uşor că inimaginabila BIG BLACK HOLE sau gaura neagră de roi de roiuri de galaxii, sau gaura neagră în care sfârşeşte întregul UNIVERS are atât viteza de rotaţie, cât și de translaţie relativistă maximă.

Maximă în raport cu tot ce s-a acreţionat până la acest nivel.

În capitolul „UNDE ELECTROMAGNETICE”, din FACEREA LUMII, se demonstrează că diversele entităţi în mişcare relativistă emit unde electromagnetice.

Pulsarii, spre exemplu, emit un bogat diapazon de unde electromagnetice (X, gama, optice și centimetrice). Dacă natura primelor trei categorii de radiaţii este lămurită, provenienţa undelor centimetrice este necunoscută.

În pachetul de unde izotropice de fond de 2,7K (radiaţia relictă de fond singura susţinătoare a teoriei cosmologice BIG BANG), se găsesc și radiaţii X și gama care în niciun caz nu sunt de natură termică.

Observaţii foarte amănunţite efectuate cu ajutorul satelitului ARIEL evidenţiază că mişcarea însăşi a Galaxiei pe fondul radiaţiei relicte de microunde (2,7 K) se face în direcţia celebrei galaxii M 87.

Radiaţiile centimetrice emise de pulsari și celebra radiaţie relictă de 2,7 K reprezintă… îndelung căutatele unde gravitaţionale.

BLESTEMUL RESPONSABILITĂŢII

Denumirea capitolului poate fi la fel de bine și povara unicităţii sau singularităţii, destinul raţionalului sau întruchiparea ABSOLUTULUI în fiinţele inteligente, sau sublimul materiei substanţă, sau…

De fapt întregul conţinut al cărţii dorește să cuantifice

existenţa raţională într-un paradox al mesajului indus de titlu, un îndemn, manifest sau dacă vreţi un „urlet” Pământean pentru un orizont ontologic şi raţional cât mai îndelungat.

După milenii de existenţă apreciată pe ansamblu ca „evolutivă”, omenirea s-a autopropulsat în stadiul deciziilor limită. Are atât capacitatea de a face din minunata Terra o planetă insignifiantă cum sunt celelalte miliarde de miliarde… sau îşi poate transforma existenţa într-o reflecţie filosofică în mijlocul grădinii Edenului.

Poate că sunt mulţi gânditori, oameni de ştiinţă care conştientizează circumstanţele extrem de gâtuite ale devenirii organicului din anorganic. Din „materialele” publicate oriunde în lume, documentare şi lucrări ştiinţifice ce vizează procupări pentru cuantificarea sau măcar imaginarea condiţiilor de cuantificare a celei mai simple celule, aceea de procariotă (bacterie), n-am observat acest fapt. Sau n-am observat acest fapt încă.

Există însă şi partea de „tupeism” în ştiinţă, atribuit acelora care, ignorând sau eludând desprinderea bioticului, „fac o analiză amănunţită” a circumstanţelor şi trăsăturilor evoluţionismului, concluzionând inevitabila debordare în… om.

Vreau să spun că dacă omenirea va fi ajuns în stadiul conştientizării noţiunii complexe – om va putea să-şi împingă cu siguranţă şi putere existenţa în cuantumul spaţio-temporal care a definit-o.

Am statuat existenţa, alta în afara ABSOLUTULUI – materie. Am diferenţiat-o, pentru că se impunea, în **materia** câmp şi materia substanţă.

ABSOLUTUL este materia câmp; este o **referinţă.** ABSOLUTUL se auto-întrebuinţează şi CREEAZĂ **stări**

efemere sub forma materiei substanţă. Este ceea ce am **denumit** UNIVERSUL stelelor, galaxiilor, planetelor, vieţii.

Materia substanţă este din punct de vedere fizic o stare în afara echilibrului şi ca urmare efemeră. Întregul **UNIVERS al** stelelor, galaxiilor, planetelor, vieţii este un „vis" în trăinicia ABSOLUTULUI. Acea „veşnicie" de 10 miliarde de ani pe care am aproximat-o ca vârstă a unei galaxii sau Supergalaxii este într-adevăr un vis al IMUABILULUI.

Nu numai la vârsta senectuţii, ci şi mai din timp, omul are momente când revede în secvenţe extrem de scurte întreaga-i existenţă de până atunci. Spune adevărat că viaţa-i un vis.

Ambele „VIS-uri" sunt stări efemere ale ABSOLUTULUI. Am putea spune că din acest punct de vedere OMUL este echivalentul UNIVERSULUI stelelor şi galaxiilor.

Numai că OMUL este produsul rafinat, sublim al UNIVERSULUI stelelor şi galaxiilor. În cele câteva referiri din această carte, cu privire la geneza şi evoluţia UNIVERSULUI stelelor şi galaxiilor, am putut conștientiza în oarece măsură grandoarea acestei LUCRĂRI a ABSOLUTULUI. În „F. L. „ sunt detaliate toate ipostazele efemericei deveniri de la „fluctuaţia" ABSOLUTULUI la stingerea acestei fluctuaţii prin inimaginabilă BIG BLACK HOLE sau gaura neagră de Supergalaxie, tot în ABSOLUT.

Am putut remarca astfel enorma cantitate de energie „utilizată" de ABSOLUT pentru a rafina… OMUL, în grandiosul creuzet care este UNIVERSUL stelelor şi galaxiilor.

Nimic nu ne împiedică să spunem că întreagă această LUCRARE are ca unică destinaţie OMUL.

Odată devenit Om, omul realizează prin procesul gândirii o permanentă relaţie substanţă – câmp. Din acest

punct de vedere omul este asemănător ABSOLUTULUI.

Descoperim astfel, cu uimire dar şi împăcare, şi veridicitatea sintagmei biblice „DUMNEZEU A CREAT **OMUL** DUPĂ CHIPUL ŞI ASEMĂNAREA SA".

În subconştientul său, omul realizează în procesul gândirii, această permanentă relaţie materie substanţă – materie câmp.

Însă raportarea conştientă a cuantificării sale cu ABSOLUTUL, cu DUMNEZEU, se face lăuntric, debutează involuntar şi se menţine plenar prin CREDINŢĂ, prin RELIGIE.

Putem spune fără să greşim că religia, înţeleasă ca mai sus, este manifestarea normalului la om. Îl defineşte, dar îl şi întregeşte. Bineânţeles după depăşirea fazei mistice.

Acum de ce doresc eu să fac apologia Omului? Nu numai acest capitol, ci întreaga carte doreşte să-i ureze Omului „La mulţi ani", în spaţiul hărăzit de ABSOLUT. Spuneam la un moment dat că ameninţarea cu „pedeapsa divină", chiar cu „Apocalipsa", a fost singura cale pentru menţinerea echilibrului social, pentru continuitate şi evoluţie până la stadiul raţional, al autodefinirii, al conştientizării complexităţii, dar şi menirii Omului. În carte am încercat să identificăm şi să lămurim, în ideea îndepărtării sau depăşirii, pericolele reale, locale sau cosmice, precum şi autopericolele.

Am pledat pentru o cât mai extinsă vieţuire, pentru că Omul, această minunată lucrare a lui Dumnezeu, nu numai că este unic, rafinat prin consumul unor energii cosmice incomensurabile, ci pentru că este SINGURUL ÎN MĂSURĂ SĂ REFLECTE EXISTENŢA FLUCTUATĂ DIN ABSOLUT.

Am folosit majuscula la om pentru a-l transforma în generic pentru toate fiinţele inteligente, deci fiinţe capabile

de reflecţie filosofică, oriunde s-ar afla în efemerele construcţii ale ABSOLUTULUI, care sunt UNIVERSURILE **galaxiilor,** stelelor, planetelor, vieţii…

BIBLIOGRAFIE
(pentru Capitolul I şi Capitolul II)

1. ***Ankerberg, John & John Weldon,*** *Realitatea despre* ***O. Z. N.*** *ºi despre alte fenomene supranaturale*, ***Editura Agape, Făgăraş, 1997.***
2. ***Appelle, Stuart.*** *The Abduction Experience: A Criticai Evaluation of Theory and Evidence. Journal of UFO Studies; 6,* ***1995/1996.***
3. **Blackmore Susan,** *Abduction by Aliens or Sleep Paralysis?* **Skeptical Inquirer, 2008.**
4. http: //www.csicop. org/si/9805/abduction. html.
5. **Bastovoi, Savatie,** ***În*** *cãutarea aproapelui pierdut*, **Editura Marineasa, Timişoara, 2002.**
6. **Blond, Georges,** *Furioºii Domnului,* **Editura Politică, Bucureşti, 1976.**
7. **Briancianinov, Sfântul Ignatie,** *Despre vedenii, duhuri ºi* ***minuni,*** **Editura Sophia, Bucureşti, 2002.**
8. **Courtney Brown,** *Cosmic Voyage, Penguin Books,* **SUA, 1996.**
9. **Brune, Francois,** *Hristos si karma,* **Editura Univers Enciclopedic, Bucureşti, 1997.**
10. **Bryan C.,** *Close Encounters of the Fourth Kind,* **Alfred A. Knopf, Inc., 2005.**
11. **Bullard, Thomas** E. *The Rarer Abduction Episodes.* **In: Pritchard, Andrea & Pritchard, David** E. **& Mack.**
12. **Lynn G. Catoe,** *UFOs and Related Subjects,* **US Government Printing Office, Washington D. C., 1969.**

13. ***Raymond E. Fowler,*** *The Watchers: The Secret Design Behind UFO Abduction,* ***Bantam Books, 1990.***
14. ***Raymond*** *E.* ***Fowler,*** *The Watchers II: Exploring UFOs* ***and the*** *Near-Death Experience,* ***Wild Flower Press, 1995.***
15. John E. & Kasey, Pam & Yapp, Claudia. *Alien Discussions: Proceedings of the Abduction Study Conference.* Cambridge, North Cambridge Press, 1994.
16. Erich von Daniken, *Chariot of the Gods,* Bantam, 1968.
17. Erich von Daniken, *Gods from Outer Space,* Bantam, 1970.
18. Erich von Daniken, *Gold of the Gods*, Bantam, 1972.
19. Erich von Daniken, *In the Search of Ancients Gods,* Bantam, 1973.
20. Erich von Daniken, *Miracles of the Gods*, Putnam, 1975.
21. Erich von Daniken, *Signs of the Gods*, Putnam, 1979.
22. Erich von Daniken, *Pathways to the Gods***,** Putnam, 1982.
23. Erich von Daniken, *The Gods and their Grand Design***,** Bantam, 1985.
24. Erich von Daniken, *The Eyes of the Sphynx,* Berkeley Books, 1996.
25. Erich von Daniken, *The Return of the Gods*, Element Books, 1997.
26. Erich von Daniken, *The Arrival of the Gods*, Element Books, 2000.
27. Erich von Daniken, *Odyssey of the Gods,* Element **Books,** 2004.
28. Erich von Daniken, *The Gods Were Astronauts,* Vega Books, 2005
29. Erich von Daniken, *Myster ies of the World,* Vega

Books, 2006.
30. Delasara, Jan, *The X-Files and the Zeitgeist of the '90s.* PopLit, PopCult, and the X-Files. McFarland, 2006.
31. Timothy Good – *Raport OZN*, 1992.
32. Clark Jerome, *Flatwoods Monster. Unexplained!* **Visible** Ink Press, 1999.
33. Bures, Frank, *Aliens, Anomalies, and Absurbity* at Mt. Adams, The Portland Mercury, 2008.
34. http: //www.portlandmercury.com/portland/Content?oid=2**5334 & category=34029.**
35. Ellwood, Robert S., Adamski, George, ***American*** *National Biography Online,* Oxford University Press, 2007.
36. ***Lewis, Tyson; Richard Kahn, The Reptoid Hypothesis: Utopian and Dystopian Representational Motifs in David Icke's Alien Conspiracy Theory, Utopian Studies 16(1), 2009.***
37.
1.
2.
3. John E. Mack, *Passport to the Cosmos,* Crown Publishers, New York, 1999.
4. Miller, John G. *Medical Procedural Differences: Alien Versus Human.* In: Pritchard, Andrea & Pritchard, David E. & **Mack, John E. & Kasey, Pam & Yapp, Claudia. Alien Discussions: Proceedings of the Abduction Study Conference. Cambridge, North Cambridge Press, 1994.**
5. Hynek, The UFO Experience: A Scientific Inquiry, Ballantine Books, New York, 1977.
6. J. Allen Hynek și Jactues Vallee; *The Edge of*

Reality: A Progress Report on Unidentified Flying Objects, **Henry Regnery Co, Chicago, 1975.**
7. **John A. Keel,** ***UFOs: Operaţion Trojan Horse*****, G. P. Putnam's Sons, New York, 1970.**
8. **Philip J. Klass,** ***UFOs Explained,*** **Random House, New York, 1974.**
9. **Musgrave, Beth, Kelly Green** ***Men get new Venue*****, Lexington Herald-Leader, 2008.**
10. http://www.accessmylibrary.com/coms2/summary_0286- **9560765_ITM.**
11. **Peebles, Curtis,** ***Watch the Skies!*** **A Chronicle of the Flying Saucer Myth, Washington: Smithsonian Institution Press, 2004.**
12. **Ruppelt,** ***Report on Unidentified Flying Objects*****, Ace Books, New York, 1996.**
13. **Good, Timothy,** ***Ei sunt aid,*** **Editura Valdo & Savvas press, 1993.**
14. **Jacques Vallee,** ***The Invisible College*****, E. P. Dutton, Inc., New York, 1975.**
15. **Jaques Vallee,** ***Passport to Magonia,*** **Henry Regnery Co., Chicago, 1969.**
16. ***Felix Ziegel, On Possible Exchange of Information with Extra- Terrestrial Civilizations, Moscova, Psychic Discoveries, 1999.***
17.

ANEXA 1

Declaraţie privind libertatea comunicării pe Internet

Strasbourg
28. 05. 2003

Adoptată de Comitetul de Miniştri la cea de a 840-a reuniune a Miniştrilor Adjuncţi

Statele Membre ale Consiliului Europei, reamintind an gajamentul statelor membre la dreptul fundamental al libertăţii expresiei şi informaţiei, garantat de Articolul 10 al Convenţiei pentru protecţia drepturilor omului şi a libertăţilor fundamen tale (CEDO);

Considerând că libertatea de exprimare şi libera circulaţie a informaţiei pe Internet trebuie sa fie reafirmate;

Conştienţi în acelaşi timp de nevoia echilibrării **libertăţii** de exprimare şi informare cu alte drepturi şi interese **legitime,** în concordanţă cu art 10, paragraful 2 din CEDO;

Reamintind în acest sens Convenţia privind **Cybercrime** şi Recomandarea Rec (2001)8 privind autoreglementarea **referi** toare la conţinutul din Internet;

Reamintind, mai departe, Rezoluţia nr. 1 a celei **de-a** cincea Conferinţe Ministeriale Europene privind Politica **Mass** Media (Thessaloniki, 11-12 decembrie 1997);

Preocupaţi de încercările de limitare a accesului public la comunicarea pe Internet din motive politice sau alte **motive** contrare principiilor democratice;

Convinşi de necesitatea de a afirma ferm că un **control** prealabil al comunicaţiilor pe Internet, indiferent de **frontiere,** ar trebui să rămână o excepţie;

Ţinând seama, mai departe, de necesitatea îndepărtării **barierelor** accesului individual la Internet şi de **a** completa **măsurile** deja luate pentru a facilita puncte de acces public în **conformitate** cu Recomandarea nr (99) 14 cu privire la **serviciul** universal al comunităţii privind noile servicii de

comunicare şi informare;

Convinşi că libertatea furnizării serviciilor pe Internet va **contribui** la garantarea dreptului utilizatorilor să acceseze o multitudine de conţinuturi dintr-o varietate de surse interne şi externe;

Convinşi de asemenea că este necesar să se limiteze responsabilitatea furnizorilor de servicii când acţionează doar ca simpli transmiţători sau când, de bună credinţă, asigură acces sau găzduiesc conţinut din partea unei terţe părţi;

Reamintind în acest sens Directiva 2000/31/EC a Parla mentului European şi a Consiliului din 8 Iunie 2000 privind anumite aspecte legale ale serviciilor societăţii informaţionale, în particular, comerţul electronic, în piaţa internă (Directiva pentru comerţul electronic);

Evidenţiind că importanţa libertăţii comunicării pe Inter net nu ar trebui sa prejudicieze demnitatea umană, drepturile omului şi libertăţile fundamentale ale altora, în special ale mi norilor;

Considerând că trebuie găsit un echilibru între respectarea voinţei utilizatorilor Internetului de a nu li se divulga identita tea şi necesitatea ca autorităţile de aplicare a legii să poată da de urma celor responsabili de săvârșirea de infracţiuni;

Salutând eforturile furnizorilor de servicii de a colabora cu autorităţile de aplicare a legii când se confruntă cu conţinut ilegal pe Internet;

Notând importanţa cooperării între aceste autorităţi în lupta împotriva acestui tip de conţinut;

Declară ca ele încearcă să respecte următoarele principii în domeniul comunicaţiilor pe Internet:

Principiul 1: Regulile conținutului pentru Internet.

Statele membre nu ar trebui să supună conţinutul de pe Internet la restricţii care le depăşesc pe cele aplicate altor mijloace de furnizare de conţinut.

Principiul 2: Autoreglementarea şi coreglementarea.

Statele membre ar trebui să încurajeze autoreglementarea şi coreglementarea privind conţinutul diseminat pe Internet.

Principiul 3: Absenţa unui control anterior al statului.

Autorităţile publice nu ar trebui, prin măsuri generale de blocare sau filtrare, să refuze accesul publicului la informaţii sau alt tip de comunicare pe Internet, indiferent de frontiere. Aceasta nu împiedică instalarea de filtre de protecţie pentru minori, în special în locurile accesibile pentru ei, cum ar fi şcoli sau biblioteci.

Cu condiţia ca prevederile Articolului 10, paragraf 2, al CEDO să fie respectate, pot fi luate măsuri pentru a impune eliminarea conţinutului clar identificabil din Internet sau, alter nativ, blocarea accesului la acesta, dacă autorităţile competente naţionale au luat o decizie provizorie sau finală privind ilega litatea lui.

Principiul 4: Înlăturarea barierelor privind participarea persoanelor la societatea informaţională.

Statele membre trebuie să promoveze şi încurajeze **acce** sul la toate serviciile informatice şi de comunicare pe **Internet,** fără discriminare şi la un preţ acceptabil. Mai mult, **participarea** activă a publicului, de exemplu prin realizarea şi **administrarea** de site-uri individuale nu ar trebui să fie subiectul nici **unei alte** autorizări sau a altor cerinţe cu efect similar.

Principiul 5: Libertatea de furnizare a serviciilor prin Internet.

Furnizarea de servicii prin Internet nu ar trebui sa fie

supusă unor autorizaţii specifice motivate doar de mijloacele de transmisie folosite.

Statele Membre trebuie să caute măsuri pentru a promova **o** ofertă pluralistică de servicii prin Internet, care să satisfacă diferitele nevoi ale utilizatorilor şi grupurile sociale. Furnizo rilor de servicii trebuie sa li se permită să funcţioneze într-un cadru de reglementare care să le garanteze accesul nediscriminatoriu la reţelele de telecomunicaţii naţionale şi inter naţionale.

Principiul 6: Responsabilitate limitată a furnizorilor de servicii pentru conţinutul de pe Internet.

Statele Membre nu ar trebui să impună furnizorilor de servicii o obligaţie generală de a monitoriza conţinutul de pe Internet pentru care oferă acces, pe care îl transmit sau îl stochează, nici de a căuta activ fapte sau circumstanţe care indică o activitate ilegală.

Statele Membre ar trebui să se asigure că furnizorii de Internet nu sunt responsabili pentru conţinutul de pe Internet atunci când atribuţiile lor sunt limitate, după cum o defineşte legea naţională, la transmiterea informaţiilor sau furnizarea accesului la Internet.

În cazurile în care atribuţiile furnizorilor de servicii sunt mai largi şi aceştia stochează conţinut care provine de la terţi, statele membre îi pot considera co-responsabili dacă nu acţio nează expeditiv pentru a retrage sau opri accesul la informaţii sau servicii de îndată ce aceştia iau cunoştinţă, după cum este definit de către legea naţională, de natura lor ilegală sau în cazul unei reclamaţii de despăgubiri, de fapte sau circumstanţe care evidenţiază ilegalitatea activităţii sau a informaţiei.

Atunci când se definesc conform legii naţionale obliga ţiile furnizorilor de servicii, după cum au fost menţionate în

paragraful precedent, trebuie acordată o grijă corespunzătoare pentru respectarea libertăţii de exprimare a celor care au făcut ca informaţia să fie disponibilă pe Internet de la început, cât şi dreptul corespunzător al utilizatorilor la informare.

În toate cazurile, limitele de responsabilitate mai sus menţionate nu ar trebui să afecteze posibilitatea de a se emite dispoziţii prin care li se cere furnizorilor de servicii să înceteze sau să prevină, pe cât posibil, o încălcare a legii.

Principiul 7: Anonimatul.

Pentru a asigura protecţia împotriva supravegherii on-line şi a spori libera exprimare a informaţiilor şi ideilor, Statele Membre trebuie să respecte voinţa utilizatorilor de Internet de a nu îşi face cunoscută identitatea. Aceasta nu împiedică Statele Membre să ia măsuri şi să colaboreze pentru a-i descoperi pe cei responsabili de săvârşirea unor infracţiuni, în concordanţă cu legea naţională, CEDO şi alte acorduri internaţionale în domeniile justiţiei şi poliţiei.

ANEXA 2

Organizaţia pentru Securitate şi Cooperare în Europa Reprezentantul privind Libertatea Media

Recomandările de la Amsterdam

14 Iunie 2003

Libertatea Media şi Internet-ul

Cu convingerea că, indiferent de mijloacele folosite pentru ca munca jurnaliştilor să ajungă la public, fie TV, radio, ziare, reviste sau Internet, valoarea constituţională de bază a libertăţii media nu trebuie pusă la îndoială;

Reafirmând că acest principiu, care este mai vechi decât majoritatea mijloacelor de comunicare de azi, este unul la care s-au angajat toate societăţile europene moderne;

Alarmaţi de faptul că se impune cenzura asupra Internetului şi că apar noi măsuri de împiedicare a fluxului liber de informaţii;

Reafirmând principiile exprimate în Declaraţia Comună a OSCE, ONU și OAS de la Londra din 20 Noiembrie 2001;

Luând notă de Declaraţia Consiliului Europei privind libertatea de comunicare pe Internet din 28 Mai 2003;

Reprezentantul OSCE pentru Libertatea Media a invitat reprezentanţi din domeniul academic, media, ONG-uri specializate în domeniu, din Europa și SUA, din partea Parlamentului European, Consiliului Europei, Comisiei Europene şi OSCE pentru a participa la conferinţa pentru Libertatea Media şi Internetului ţinută în perioada 13-14 Iunie 2003 la Amsterdam, Olanda.

În timpul conferinţei s-au făcut următoarele recomandări propuse de către Reprezentantul OSCE pentru Libertatea Media: